

فتاویٰ

دارالعلوم دیوبند

مکمل الامداد

بہ افاداتو

حضرت مفتی محمد رفیع الرحمن عثمانی صاحب

ترہدایت لاندی

حکیم الاسلام حضرت مولانا محمد طیب صاحب

ترتیب

مولانا محمد ظفر الدین صاحب

تخریج اونوی زیاتونا

مولانا محمد یامین صاحب

غیرونہی

مجموعہ سجاد

مکتبہ رشیدیہ

سرگودھ کوٹہ

درجہ اولیٰ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مکمل اومدلل

ددارالعلوم دیوبند فتاوی

خورلسم ټوک

ترتیب کوونکي

محمد امین پالن پوري

خپروونکي

رشیدیه کتابخانه سرکي روډ کوټه

یا دونه: ددې نوي کمپیوټري نسخې د چاپ او کتابت ټول حقوق له رشیدیه کتابخانې سره خوندي دي

د کتاب پیژندنه

د کتاب نوم:

ددارالعلوم دیوبند فتاوی (خورلسم ټوک)

له افاداتو:

دمولوي مفتی حضرت مولانا عزیز الرحمن (عثمانی) صاحب

ترتیب کوونکي:

محمد امین پالن پوري صاحب

پښتو ژباړه:

مولانا مفتی محمد ابراهیم صاحب

د کمپیوزاوترجمې چارې:

دنورالقرآن اداري د کمپیوزاوترجمې خانګه کاسي روډ کوټه.

کمپوزر:

مولوي سفر محمد (عابد)

خپروونکي:

رشیدیه کتابخانه سرکي روډ کوټه.

چاپوونکي:

الحاج محمد ساجد.

چاپ ځای:

لاهور.

چاپ کال:

۲۰۱۰ د اکتوبر میاشت.

یادونه: ددې کتاب په اړه د دوهم ځل چاپولو پړوخت تا سودهر ډول غوښتنې او مشورې په صورت کې له مور سره په دې نمبر رابطې کولای شئ.

(۱) رشیدیه کتابخانه:

۰۸۱۳۲۲۳۳۳

(۲) الحاج محمد ساجد.....

۰۳۳۳۷۸۲۵۴۸۴:

په دارالافتا وکې دوخت درواج شویو نسخو برابر له تخریجه سره په روانه اومعیاري پښتو ژبه له اردو ژبې څخه ژباړل شوې بشپړه اومکمله نوې کمپیوټري نسخه:

ددارالعلوم دیوبند فتاوی

له نویو زیادتونو سره

خورلسم ټوک

کتاب البیع

له افاداتو

د لوی مفتي عارف بالله ددارالعلوم دیوبند لومړی مفتي

حضرت مفتي عزيز الرحمن عثمانی صاحب

تر هدايت لاندې

ددارالعلوم دیوبند د مهمتم حکیم الاسلام حضرت مولانا محمد طیب صاحب

ترتیب

د دیوبند ددارالعلوم فتاوی د ترتیب د شعبې د مشر مولانا محمد ظفیر الدین صاحب

تخریج اونوی زیاتونه

د ملتان د جامعہ خیر المدارس د فاضل مولانا محمد یامین صاحب

خپروونکې

رشیدیه کتاب خانہ
سرکي روډ کوټه.

بسم الله الرحمن الرحيم

د خور لسم ټوک د مضا مینو فهرس د وقف پاته کتاب

- د ترتیب کوونکې وینا..... ۴۱
- پاته کتاب الوقف..... ۴۳
- د مسجد ونولپاره د نامسلمان دور کړې حکم..... ۴۳
- د مسجد په ودانې کې د هند وروپۍ صرفول څرنگه دي..... ۴۴
- د هندو د جوړ کړې مسجد حکم..... ۴۴
- د هندو پرور کړې مخکې د مسجد جوړولو حکم..... ۴۷
- د هندو په وقف کړې مخکې د مسجد جوړولو او پکې د لمونځ کولو حکم..... ۴۸
- د هندو په روپیو د مسجد ترمیمول څرنگه دی..... ۴۹
- د نامسلمان و مسجد یا مدرسي ته دروپیو ورکولو او جائد او وقفولو حکم..... ۴۹
- د هندو په مسجد کې د لمانځه کولو لپاره درې ورکول..... ۴۹
- د کافر د مسجد لپاره کوزې او فرشونه ورکول..... ۵۰
- د مسجد په څلور دېوالي کې د هندو تالاب او څاه جوړول..... ۵۱
- د هندو څه مخکې و مسجد ته ور داخلول..... ۵۱
- د هندو د وقف کړې مخکې آمدني د مسجد په اړتیاو وکې لگول..... ۵۱
- د هندو پر وقف کړې مخکې د جوړ شوې مسجد حکم..... ۵۲
- په وقف شوې مسجد باندې د چاد ملکیت دعوی صحیح نه ده..... ۵۲
- په پټه مسلمان شوې هندو که د مسجد او نورولپاره خپل جائیداد وقف کړ..... ۵۳
- د مسجد په ترمیم کې له هندو او شیعه څخه چنده غوښتل څرنگه دي..... ۵۵
- د عیسایي پرور کړې مخکې که مسلمان پخپل خرڅ مسجد جوړ کړي..... ۵۵
- په هندو معمارانو (جوړوونکو) د مسجد جوړول صحیح دی..... ۵۵

- د مسجد ضرار او نوې مسجد په اړه مسئلې..... ۵۲
- د مسجد دلیري والې له امله بل مسجد جوړول..... ۵۲
- د یوه مسجد په شتون کې بل مسجد جوړول..... ۵۷
- د دوو مسجدونو په شتون کې درېیم مسجد جوړول..... ۵۹
- د لمونځ کونکیو د اړتیا په خاطر نوې مسجد جوړول..... ۵۹
- د نوې مسجد بدلون جائز نه دی..... ۶۰
- د فساد ختمولو په غرض نوی مسجد جوړول..... ۶۰
- په مسجد کې د هیڅ ډول آسانی نه کېدو په وجه بل مسجد جوړول..... ۶۱
- د ځای د تنګ والې له امله بل ځای پراخ مسجد جوړول..... ۶۱
- د دوو مسجدونو په موجودیت کې درېیم مسجد جوړول او د هغه و طرفته هڅونه کول..... ۶۲
- و مخکې مسجد ته د نقصان رسولو لپاره بل مسجد جوړول..... ۶۲
- د زارې مسجد فضیلت زیات دی که دنوې؟..... ۶۳
- د کلې ټول مسجدونه شهیدول یو لوی مسجد جوړول..... ۶۴
- د زارې جامع مسجد پر ځای بل مسجد جامع جوړول..... ۶۴
- کوم مسجد چې زیات پراخ وي هغه جامع مسجد کړي..... ۶۵
- له جامع مسجد څخه شپږ سوه گامه لیرې نوی مسجد جوړول..... ۶۵
- د کوم مصلحت په وجه په یوه مسجد کې د جمعې لمونځ بندول په بل کې شروع کول..... ۶۶
- مسجد ضرار کوم مسجد ته ویل کېږي؟..... ۶۷
- د مسلمانانو و جوړ کړې مسجد ته ضرار ویل صحیح نه دي..... ۶۷
- په هندو آبادۍ کې مسجد ته ضرار ویل صحیح نه دي..... ۶۸
- له نوي مسجد و نور وروسته و زارې ته ضرار ویل څرنگه دی؟..... ۶۹
- د مسلمانانو په مسجد و نو کې د مسجد ضرار او مسجد شرعي بېلوالی صحیح نه دی..... ۶۹
- آیا د گرمۍ په وجه نوی مسجد جوړول د ضرار حکم لري..... ۷۳
- د شیعه گانو په مقابل د اهل سنت بل مسجد جوړول ضرار نه دی..... ۷۴
- بل مسجد ته ضرار او جوړوونکې ته کافر ویل په هیڅ ډول صحیح نه دي..... ۷۴

- د حضرت عطاء دروایت په وجه د مسلمانانو و جوړ کړې مسجد ته ضرار و یل صحیح ۷۴
 له مسجد و نو سره تر لې بېلابېلې مسئلې ۷۵
 د مسافر د هوساینې لپاره مسجد جوړول د ثواب کار دی //
 د مسجد صحیح رخ کوم دی ؟ ۷۷
 له قبلي څخه دلر کار به مسجد حکم ۷۸
 دیوه بنار د مسجد و نو د قبلي په جهه کې توپیر نشي کېدای ۷۸
 د مسجد منبر په محراب کې دننه باید جوړ شي که دباندې ؟ ۷۹
 د صف په مینځ کې راتلوونکی منبر حکم ۷۹
 محراب که د مسجد په مینځ کې نه وي نو څه حکم دی ؟ ۸۰
 د مسجد درېچې څومره پورته باید وي ؟ ۸۰
 ویران مسجد آبادول عین ثواب دی ۸۱
 د مسجد سر یو بیلې برخه افضله ده که صحن (غولی) ؟ ۸۱
 په نژدې مسجد کې لمونځ کول افضل دي ۸۱
 د ناآباد مسجد تبادله ۸۱
 د نوي مسجد له امام څخه د خوا بد تیا له امله زور مسجد آبادول ۸۲
 د مسجد په گټه رسولو کې د خنډ جوړوونکې څه سزا ده ۸۲
 د نوي مسجد له ودانو له څخه منع کول ۸۳
 دی
 حکومت که د مسجد و نو او قبر و نو نړولو حکم و کړي نو مسلمانانو ته څه کول پکار دي ؟ ۸۴
 په دېوال راگرځولو د مسجد د خوندې کولو حکم کله وي ؟ ۸۶
 دلما څخه له وخت پرته د مسجد دروازې تړل جائز دي ۸۷
 بېله کومې وجې مسجد ته دراتلو دروازه تړل ۸۸
 د مسجد له لاسه وتلو اندېښنه وي نو د ترک موالات په زمانه کې هم و محکمې ته عارضه
 کول دي (۱) ۸۹
 د محکمې د اړیکه چې یو کال به خنډیان او یو کال به مرزایان په دې مسجد کې لمونځونه
 کوي صحیح نه ده ۸۹

- د خنډیانو او غیر مقلدینو لپاره جلا ، جلا مسجدونه خاصول او فتنه جوړوونکې له
 مسجد څخه منع کول ۸۹
 د مسجد د حقونو د باطلولو اختیار هیڅوک نلري ۹۳
 د چادغه ویناچي مسجد یواځې زما دی ۹۳
 مسجد د عیسایانو د ملکیت له تسلیمولو سره د مسجد حکم نه بدلیږي ۹۴
 پر دېره باندي په مسجد سیدان ، حویلي کلان لیکلو او د مسجد پر دروازه لگولو مسجد
 د چا ملک نه گرځي ۹۴
 د مسجد پر دروازه باندي د فلانی زوی د فلانی دروغتیا یادگار د مضمون دېره لگول ۹۵
 په کوم مسجد کې چي دهند و جوړوونکو د نومونو له لکه لگېدلی وي ۹۵
 دهند و انوله ولکې د مسجد را ایستل د مسلمانانو دیني فريضه ده ۹۶
 د بنار ټول مسجدونه آبادول ۹۷
 د امام او دهغه د اولاد لپاره د وقف شوي محکمې حکم ۹۷
 د وقف کوونکې د وظیفې حقدار کوم مؤذن دی ؟ ۹۷
 د امام او مؤذن د معاش لپاره د وقف جائد اذیتوب آمدني و معلم ته په تنخواه کې ۹۸
 و امام ته ورکړې روپی په مسجد کې خرڅول ۹۸
 د باني په ټاکلې امام که قوم راضي نه وي نو ۹۸
 د امام د فاسق او فاجر کېدو په وجه بل مسجد جوړول ۹۹
 د ظالم و لسوال په وسېله د مسجد لپاره محکمه رانیول ۱۰۰
 د مسجد جوړولو نیت کول او بیا مسجد نه جوړول ۱۰۰
 مسجد ته تاوان رسولوونکې انجن حکم ۱۰۰
 دهند و نو و مسجد ته نژدې د سرناو هلو او د مسجد په څلور دېوالې کې د قرباني نه کولو
 شرط لگول ۱۰۱
 مسلمانان د مسجد و څنگ ته کورونه پرېږدي بل ځای ته نقل کېدای شي ، که نه ؟ ۱۰۱
 د کوم مسجد د باني او وقف د پانې معلومات چي نه وي په هغه کې د لمونځ کولو حکم ۱۰۲
 په مسجد کې پنکې لگول جائز دي ۱۰۳
 په مسجد کې خراغونه او نور د ښکلا شیان لگول ۱۰۳

- د مسجد په صحن (غولې) کې موجود قبر له مخکې سره برابرول ۱۰۴
- د کلبو الو د مسجد په کوټو کې مېلمانه او سول ۱۰۴
- اختلافی لاره په وقف کې داخلېږي ، که نه ؟ ۱۰۵
- د قبلې په دېوال او د مسجد په نورو برخو کې ګلکاری کول ۱۰۶
- د اهل سنت جوړ کړې مسجد آباد ساتل ضروري دي ۱۰۷
- تر کوم مسجد لاندې چي مکان وي په هغه کې د لمانځه ثواب ۱۰۷
- وامام اعظم رحمه الله ته منسوبه یوه خبره صحیح نه ده ۱۰۸
- په مسجد کې د طالبانو په نامه در اغلې حیوان قیمت په مسجد کې لګول ۱۰۹
- د مسجد د تعمیر (جوړېدو) په هکله د ناوړه خبرې کوونکې حکم ۱۰۹
- د وقف کړې جائد اد په نامه د وصیت پاڼه ۱۰۹
- د سود خور و شیعه ګانو روپی په مسجد کې لګول ۱۱۰
- د سود په قرض تجارت کوونکې کره خوراک ، څښاک اودده روپی په مسجد کې لګول صحیح دي ۱۱۰
- په حرامه آمدني د جوړ کړې مسجد حکم ۱۱۰
- د عید ګاه حکمونه ۱۱۱
- عید ګاه د ښار و کوم طرف ته باید وي ؟ ۱۱۱
- عید ګاه باید په ښار کې دننه وي که دباندې ؟ ۱۱۲
- عید ګاه که د پتواری سره لیکلې نه وي بیا هم وقف صحیح دی ۱۱۳
- د اختر و نو د لمونځونو لپاره د وقف کړې مخکې حکم ۱۱۳
- له ښار څخه دباندې عید ګاه جوړول ۱۱۴
- د هندو سوز پرځای عید ګاه جوړول ۱۱۶
- د هندو د سوځولو ځای پرېښودل ، بل ځای عید ګاه جوړول ۱۱۷
- دیوې عید ګاه په سامان نقلو لوبله عید ګاه جوړول ۱۱۷
- د عید ګاه په څلور دیوالي کې مسجد جوړول ۱۱۷
- د عید ګاه څښتنې په مسجد کې لګول ۱۱۷
- د عید ګاه پر ځای مکتب (سکول) اود مکتب پر ځای عید ګاه جوړول ۱۱۸

- پخوانۍ عید ګاه خرڅول یا په بله مخکې بدلول ۱۱۹
- پخپل اختیار د عید ګاه مخکې و حکومت ته ورکول یا په بله مخکې تبادله کول ۱۱۹
- د عید ګاه د مخکې د خرڅولو ، رانیولو او په هغې کې د مرستې کولو حکم ۱۲۰
- په یوه ښار کې اوه ځایه د اختر لمونځ کول ۱۲۰
- په عید ګاه کې په لمونځ کولو کې که د فساد وېره وي نو په ځنګل کې هم لمونځ ۱۲۰
- په عید ګاه کې هندوان دعوی وکړي نو مسلمانان څه باید وکړي ۱۲۱
- په حرامو روپو عید ګاه تر میمول ۱۲۲
- د عید ګاه په میدان کې لوبې ، تماشي ، غیږې ایستل او باجې وهل ۱۲۲
- په عید ګاه کې حیوانان خرول ، ترل او درمن جوړول ۱۲۳
- په عید ګاه کې د ونو نالانو ته انبار ورکول ۱۲۳
- د مدرسو حکمونه ۱۲۳
- د مهمتم شرعي حیثیت ۱۲۴
- متولی او مهمتم څوک جوړول پکار دی ؟ ۱۲۹
- د مدرسې ارکان (غړي) باید څرنگه وي ؟ ۱۲۹
- د اسلامي مدرسو شرعي حیثیت ۱۲۹
- کومه مدرسه اسلامي مدرسه ده ۱۳۰
- د وقف له نیت پرته په خپله ځاني مخکې کې مدرسې قائلول ۱۳۰
- د مدرسې د ودانۍ لپاره چنده ورکول بهتر دي که د مخکې لپاره ؟ ۱۳۱
- په چنده جوړې کړې د مدرسې ودانۍ وقف دي ۱۳۱
- د مدرسې جوړوونکې په نوم مدرسې قائلول ۱۳۲
- د مدرسې په روپیو رانیول سوې مخکې د مدرسې ملک دی ۱۳۳
- په دې شرط مخکې و قفول چي که مدرسې پاته نشوه نو مخکې زموږ ده ۱۳۳
- د قرآن کریم د تعلیم لپاره درېیمه د جائد او د قفول و وصیت کول ۱۳۴
- د مدرسې لپاره چنده وشوه خو مدرسې جوړه نشوه نو د غورو پیو څه حکم دی ۱۳۴
- د وقف کوونکې تر مرګه پورې پکې دا وسېدو په شرط سره مکان وقف کول ۱۳۴

- ۱۳۵ د هند ویا عیسایي خپل جائد مدرسې ته وقفول
- ۱۳۶ د سر سايي او نورو واجبو صدقو روپۍ د مدرسې په تعمير کې لگول
- ۱۳۷ د زکوة روپۍ د مدرسې په تعمير کې خرڅول
- ۱۳۷ د مسجد يا مدرسې مخکې په اجاره ورکول
- ۱۳۷ د مسجد په څلور دېوالي کې جوړې کړې مدرسې ودانې په کرایه ورکول
- ۱۳۷ د مسجد او مدرسې په روپو تجارت کول
- ۱۳۸ د سختې اړتيا پر مهال د مدرسې مخکې خرڅول
- ۱۳۹ د مدرسې زور او بې ځايه مکان خرڅول د مدرسې دار تيا لپاره بل مکان رانيول
- ۱۳۹ د يوې مدرسې په نامه وقف کړی جائد آمدني پر بله مدرسه خرڅول
- ۱۴۰ د يوې مدرسې ته د وقف کړې جائد آمدني بلې مدرسې ته ورکول
- ۱۴۲ د يوې مدرسې په سامان بله مدرسه جوړول
- ۱۴۲ د وقف کوونکې د غرض د پوره کولو لپاره بلې مدرسې ته د وقف آمدني ورکول
- ۱۴۲ د مدرسې په مخکې کې هديره جوړول
- ۱۴۳ د مدرسې ته ورکړي د خاورو تېل (گاسليټ) د مسجد په غولې کې سوځول
- ۱۴۴ د يوې مدرسې ته د قرآن کریم د زد کړې لپاره د وقف کړی جائد آمدني په بله مدرسه کې خرڅول
- ۱۴۴ د يوې مدرسې ته وقف کړې کتابونه بلې مدرسې ته ورکول
- ۱۴۴ وقف کوونکې خپل وقف کړې کتابونه نه رانيولای شي او نه يې بدلولای شي
- ۱۴۵ د وفات شوې سړی کتابونه وقفول
- ۱۴۵ د طالبانو د مدرسې کتابونه ضائع کول
- ۱۴۶ د مدرسې حساب او کتاب صفانه ساتوونکي عزلول
- ۱۴۶ د بیره کوچنۍ کوونکې د مدرسې مهمم ټاکل
- ۱۴۷ د مهمم لپاره د مدرسې حق تر پېښو لاندې کول جائز نه دی
- ۱۴ مهمم که د مدرسې کوټه چاته ورکړي
- ۱۴۹

- ۱۴۹ يوې ښځې خپل مکان و مسجد ته ورکول غوښت خو مدرسې ته يې ورکړ نو د دې حقدار څوک دی
- ۱۵۰ وقف شوې مسجد ونه او مدرسې د چا ملک نه دي
- ۱۵۰ د مدرسې مکان په خالي کول ضروري دی
- ۱۵۱ د وقف کوونکې وازشان و مدرسې ته ورکړي جائد ادبیر ته نشي اخستلای
- ۱۵۱ په مسجد کې قائمه مدرسه څوک نشي پورته کولای
- ۱۵۲ د مدرسې لپاره له حکومت څخه مرسته اخستل
- ۱۵۲ په مدرسو کې وهجرې تاريخ ته ترویج ورکول
- ۱۵۲ د مدرسې جوړولو لپاره د چا څخه مخکې رانيول
- ۱۵۴ د هدېرې حکمونه
- د هدېرې وقف کېدل ضروري نه دي
- ۱۵۴ د عید گاه او هدېرې لپاره د مشاع وقف په اتفاق سره ناجائز دی
- ۱۵۵ د مړې د ښخولو لپاره د هدېرې وقف کېدل ضروري نه دی
- ۱۵۵ د دربار د خدمت کوونکيو لپاره شاهي وقف
- ۱۵۶ د مسلمانانو د قبرونو احترام ضروري دی
- د هدېرې څو آداب او د مړيو اورېدل
- ۱۵۸ د وقف د پانې درسمي کولو خرڅ پر چادی؟
- ۱۶۰ په وقف شوې هديره کې مړې له ښخولو څخه منع کول جائز نه دي
- ۱۶۰ له مړيو ښخولو څخه د متولي منع کول
- ۱۶۲ د چاپه خانۍ هديره کې دهغه له اجازې پرته مړې ښخول
- ۱۶۳ د وقف کوونکې د لمسي په وقف کړې هديره کې له مړې ښخولو څخه منع کول
- ۱۶۴ په وقف شوې هديره کې که د ښخولو لړۍ بنده شي نو څه حکم دی؟
- ۱۶۵ حکومت چي کومه مخکې د مسجد و متولي ته ورکړې دده لپاره په هغه کې د نورو خلکو د مړيو ښخولو اجازه کول
- ۱۶۵ د معلومو خلکو ته په وقف کړې مخکې او د ښځې د متولي جوړېدو

- دوقف شوې هدیرې څه ځای دقبرونو لپاره په روپیو ورکول ۱۲۷
- پر زړو قبرونو گلان کرل او پر قبرونو راشنې شویو نو میوه خوړل ۱۲۷
- پر هدیره د دېوال راگرځولو لپاره د هدیرې مخکې په کرایه ورکول ۱۲۸
- دمتولی لپاره د هدیرې مخکې څرځول څه حکم لري؟ ۱۲۸
- د هدیرې وڅنگ ته په رانیول شوې مخکې کې که قبر او وزی نو څه حکم دی ۱۲۹
- د دربار د خادمانو د معاش لپاره وقف کړې مخکې وېشل ۱۲۹
- د هدیرې روپۍ په مسجد کې لگول صحیح نه دي ۱۷۰
- د هدیرې دا وقافو په آمدني د مسجد فرش جوړول ۱۷۰
- د هدیرې بېکاره خښتې د مسجد په فرش کې لگول ۱۷۰
- د مسجد پراخولو لپاره د هدیرې څه مخکې ورگډول ۱۷۰
- د مسجد پراخولو لپاره پخواني اومات شوې قبرونه هموارول ۱۷۱
- د مزارونو په آمدني مسجد جوړول جائز دي، که نه؟ ۱۷۱
- د مزار وڅنگ ته مسجد او حجرې جوړول ۱۷۲
- په هدیره کې له قبرونو څخه بېل مسجد جوړول ۱۷۲
- په هدیره کې په مسجد جوړولو کې که مخکنی مسجد ویرانېږي نو څه حکم دی؟ ۱۷۲
- په هدیره کې په جوړه شوې عیدگاه کې لمونځ جائز دی ۱۷۳
- د هدیرې په مخکې کې عیدگاه جوړول ۱۷۳
- د کفارو و هدیرې ته نژدې د مسلمانانو هدیره جوړول ۱۷۳
- د هندوانو و مندر ته نژدې هدیره جوړول ۱۷۴
- په ځاني هدیره کې کور جوړول ۱۷۴
- په وقف کړې هدیره کې کور جوړول ۱۷۴
- د هدیرې په مخکې کې مدرسه جوړول ۱۷۴
- په وقف شوې هدیره کې سړک جوړول ۱۷۵
- په زړه هدیره کې کښت کرل ۱۷۶
- د هدیرې د ونو او مېوو حکم ۱۷۷
- د هدیرې د حاصلاتو حکم ۱۷۸
- ۱۷۸

- د هدیرې د گلانو، سبزیو، اومیو و او نورو حکم ۱۷۹
- د ځاني هدیرې له ونو څخه استفاده کول ۱۷۸
- په هدیره کې لگول شوې ونې د چادي؟ ۱۸۰
- پر قبرونو باندې د سایې لپاره ونې لگول ۱۸۰
- په هدیره کې مېوه لروونکې ونې لگول ۱۸۱
- په هدیره کې دلگېدلې باغ آمدني چیرې ولگول شي؟ ۱۸۱
- د هدیرې زیاتوب یا نېسونه د بل خیر په کار کې صرفول ۱۸۲
- د هدیرې زیاتوب ونې د بل خیر په کار کې لگول ۱۸۳
- په کومه مخکې چې پخواني قبرونه وود هغو و قفول صحیح دي ۱۸۳
- د مزارونو په شهیدولو له مخکې څخه استفاده کول صحیح نه دی ۱۸۴
- د هدیرې وڅنگ ته د غصب کړې مخکې حکم ۱۸۴
- د غصب کوونکې له قبضې څخه د هدیرې د مخکې په را ایستلو کې ۱۸۴
- کوشش کول ضروري دي ۱۸۴
- د مسجد و نو آداب ۱۸۲
- د څارښ په مرض اخته سړی و مسجد ته راتلل ۱۸۲
- د پیس او جذام (کوي) ناروغه و مسجد ته له راتگ څخه منع کول ۱۸۲
- شراب څښونکې له مسجد څخه ایستل جائز دی، که نه؟ ۱۸۷
- یو قوم د مسجد د شیانو له کارولو څخه منع کول ۱۸۸
- د جنب سړی د غسل لپاره د مسجد فرش لاره گرځول ۱۸۸
- نامسلمان هم مسجد ته ورننوتلای شي ۱۸۹
- هندوان و مسجد ته بېول او تقریر په کول ۱۹۰
- د نامسلمان و مسجد ته راتلل او نصبحت او ربډل ۱۹۱
- و مسجد ته د یهودو او نصاری راتلل / او طالبانو ته انعامونه وروپېشل ۱۹۱
- مسلمان بنگي و مسجد ته له راتگ څخه منع کول او دده دگتې حکم ۱۹۲
- سلفیان د احنافو و مسجد ته له راتگ څخه منع کول ۱۹۲
- د مسجد له څاه څخه هندوان و مسلمان او به د کولای شي، که نه ۱۹۳

۱۹۳

- لوڅې پښې گرځېدوونکې نامسلمان چي فرض يې هم
 لوڅ وي که مسجد ته ور داخل شي
 شيعه زموږو مسجد ته له ننوتلو څخه منع کول ۱۹۳
 زيان رسوونکې سړۍ و مسجد ته له راتگ څخه منع کول ۱۹۵
 دنا آباد مسجد خدمت ثواب ۱۹۵
 کې وي دده په خدمت کې هم شته
 د مسجد تعمير په مسلمان معمار کول غوره دي که په هندو ۱۹۵
 سود خور د مسجد خدمت کولای شي ۱۹۶
 د زاړه مسجد د بنائسته کولو په وجه بل مسجد جوړول ۱۹۶
 په مسجد کې نقشونه جوړول ۱۹۹
 په بېلابېلو رنگونو د مسجد رنگول ۱۹۹
 د حرمينو شريفينو، مسجد اقصی او مزارونو نقشې په مسجد کې راځړول ۲۰۰
 د مسجد پر دېوالونو د قرآن کریم آيتونه او کلمه راځړول ۲۰۰
 په مسجد کې لوحه لگول ۲۰۱
 د مسجد پر دېوالونو يا غوټ اعظم دستگير لیکل ۲۰۲
 د مسجد پر دېوال که يا الله او يا محمد لیکلی وي نوڅه به کوي ۲۰۲
 د مخکني متولي د غزلولو وجه لیکلې په مسجد کې راځړول ۲۰۲
 په مسجد کې و ماشومانو ته سبقونه ويل ۲۰۳
 په مسجد کې د منطقو او فلسفي کتابونو ويلو حکم ۲۰۴
 په مسجد کې به اجرت (مزدوري) درس کول ۲۰۵
 د سندرو او غزلو د زد کړې لپاره د مسجد مکان و عيسايي ته په کرايه ورکول ۲۰۶
 په مسجد کې شعرونه ويل ۲۰۷
 په مسجد کې د انعامونو د وېشلو جلسه جوړول ۲۰۹
 په مسجد کې د ديني علومو درس ورکول او نور ديني کارونه کول ۲۰۹
 د مسجد او لمانځه ځوآد اب ۲۱۱
 ۲۱۲

- په مسجد کې د شرعي په خلاف خبرې کول ۲۱۳
 په مسجد کې دنياوي خبرې کول ۲۱۴
 کوم سړی چي د مسجد د آد ابو خيال نه ساتي دهغه په مسجد کې ۲۱۵
 وید بدل څرنگه دي ۲۱۶
 د سهار د جماعت د نیولو په فکر په مسجد کې ویدیدل ۲۱۶
 د غیر معتکف لپاره په مسجد کې خوراک، څښاک تحریمي ۲۱۶
 مکروه دی که تنزیهی؟
 په مسجد کې پر چارپايي ویدیدل ۲۱۶
 د مسجد په غولې کې پر چارپايي ویدیدل ۲۱۷
 په مسجد کې غسل کول او اوربلول ۲۱۸
 د مسجد په غسل خانه کې لمبیدل ۲۱۸
 د بېلمانځه د مسجد تودې اوبه کارول ۲۱۸
 د بېلمانځه په مسجد کې مخ، لاسونه پرېمنځل او استنجا وهل ۲۱۸
 و غسل خانې ته لوڅې پښې ننوتل بیا مسجد ته راتلل ۲۱۹
 په باران کې د مسجد د ستونو تر مینځ او په محراب کې اودس کول ۲۱۹
 په مسجد کې حجامت جوړول ښه نه دی ۲۱۹
 په مسجد کې ښکار کول او ټوپک چلول ۲۱۹
 د مسجد پر فرش باندې غله وچول ۲۲۰
 د تفکلو لپاره د خاورو لوښی په مسجد کې ښوول ۲۲۰
 په مسجد یا مدرسه کې نغاړه وهل ۲۲۰
 د مسجد مصلی په ټوکړیا کول ۲۲۱
 له غټو بولو دک ستل د مسجد په څلور دېوالی کې راتېرول ۲۲۱
 په مسجد یا د مسجد په کوټه کې چلم څکول ۲۲۱
 په مسجد کې سگر پټ څکول ۲۲۲
 له چلم څکولو یا اوم پیاز یا اوبه خوړلو وروسته مسجد ته تلل ۲۲۲
 د غیر معتکف په مسجد کې پان خوړل ۲۲۳

- ۲۲۴..... په مسجد کې دلمونځ کوونکې ومخته خپلې ښوول
- ۲۲۴..... دڅوندي کولو په غرض په مسجد کې خپلې ښوول
- ۲۲۵..... دڅرمې دجرا بوسره ومسجد ته ورننوتل
- ۲۲۲..... دمسجد وڅنگ ته په کوټه کې دامام دخپلې کوروالاسره استوگنه
- ۲۲۲..... دمسجد دامام دمسجد په حجرو کې غواوې اوبزې تړل
- ۲۲۷..... په مسجد کې خیرات غوښتل
- ۲۲۸..... په مسجد کې وخیرات غوښتوونکې ته څه ورکول
- ۲۲۸..... دمسجد دترمیم لپاره په مسجد کې سوال کول
- ۲۲۹..... په مسجد کې پردېني مسئلو بحث کول اودېي وارثه دتجهیز
- اوتکفین لپاره چنده کول
- ۲۲۹..... په مسجد کې قیمتي فرشونه هموارول اوپر منبر پوښ اچول
- ۲۲۹..... په بیت الله شریفه پوښ اغوستل اودانبیاء علیهم السلام دجسمونو حکم
- ۲۳۰..... دسهار له ډان وروسته په مسجد کې دقرآن کریم دیادولو لپاره څراغ بلول
- ۲۳۰..... دمسجد تېل دقرآن کریم دویلو لپاره سوځل
- ۲۳۰..... دلمونځ کوونکوله تگ وروسته دمسجد څراغ مړ کول
- ۲۳۱..... په مسجد کې څراغ (دېوه) بلول
- ۲۳۱..... په مسجد کې شمع بلول بېله کراهیته صحیح دی
- ۲۳۱..... دهند وورکړل شوې شمع په مسجد کې بلول
- ۲۳۲..... دمسجد صفایې لپاره ونې پرېکول
- ۲۳۲..... په هرو پنځلسو دقیقو وروسته زنگ وهوونکې ساعت په مسجد کې ښوول
- ۲۳۲..... په مسجد کې ساعت ښوول صحیح دي
- ۲۳۳..... دلمونځ کوونکې دتجارت سامان په مسجد کې ښوول صحیح دي
- ۲۳۳..... دمسجد په څلوردېوالۍ کې دبیت الخلاء جوړولو اودسپې پاللو حکم
- ۲۳۳..... په مسجد کې هواخارجول
- ۲۳۴..... دمسجد ددروازې له دېوال مسه کولو وروسته لاس پر سپنه ښوول
- ۲۳۵..... دقبله نماي په وسېله قبله معلومول
- ۲۳۵.....

- ۲۳۲..... که هندوان مسجد ته نژدې ډول اوسرناو هي نودمسلمانانو لپاره
- ۲۳۲..... څه کول پکار دي
- ۲۳۷..... دتراويحو لپاره بل مسجد ته تلل
- ۲۳۷..... په کوم مسجد کې چي امام او مؤذن مقرر نه وي هغه هم مسجد دی
- ۲۳۸..... وشراب خانې ته نژدې دمسجد جوړولو اودهغه دمرستې کولو حکم
- ۲۳۸..... په مسجد کې په لوړ آواز قرآن کریم ويل
- ۲۳۹..... دقرآن کریم آداب
- په کرسی یا په چارپايې باندي دقرآن کریم تعلیم ورکول کله چي قرآن کریم لاندې
- ۲۴۴..... دقرآن کریم دتلاوت اورېدو حکم
- ۲۴۰..... په فوتوگراف سره دقرآن کریم داوړېدو حکم
- ۲۴۱..... په مکروه وختونو کې دقرآن کریم تلاوت کول
- ۲۴۲..... په سر سره او په ښه اواز سره په ویلو کې څه فرق دی؟
- ۲۴۳..... قرآن کریم په نغمه سره ويل
- دښځې ددېوال تر شا په لوړ آواز سره قرآن کریم ويل
- ۲۴۴..... دڅوکسانو يوځای په جمع په لوړ آواز تلاوت کول
- ۲۴۴..... په لوړ آواز قرآن کریم په ویلو باندي ویوونکي گنهگار یې؟
- ۲۴۵..... کله چي خلک په لمانځه اونورو مشغول وي نو قرآن کریم کرار ويل پکار دي
- ۲۴۵..... حفظ کوونکې هلکان بې اودسه قرآن کریم ته لاس وروړلای شي، که نه؟
- ۲۴۶..... قرآن کریم بېله اودسې مسه کول حرام دي
- ۲۴۶..... دچاچي اودس نه ټینګیږي هغه قرآن کریم ته لاس وروړلای شي، که نه
- ۲۴۷..... بېله اوداسه دتفسیر مطالعه کول
- ۲۴۷..... دقرآن کریم وپیتي ته بېله اودسه لاس وروړل
- ۲۴۸..... بېله عذر په تیمم وهلو قرآن کریم ويل
- ۲۴۸..... بېله اوداسه قرآن کریم ته لاس وروړل
- ۲۴۸..... دحيض په حال کې دقرآن کریم تلاوت کول او بل ته ښوول
- ۲۴۹..... دجنابت په حال کې بل ته قرآن کریم ښوول
- ۲۴۹.....

کې کوروالی کول

// د قرآن کریم آیتونه په اخبارونو (ورځپاڼو) کې چاپول

۳۲۱ نامسلمان که قرآن کریم ته لاس وروړي نوڅه حکم دی؟

۳۲۲ په کوم کاغذ چې د قرآن کریم او حدیثو ترجمې وي دهغه حکم

// پر کوم کاغذ چې د قرآن کریم آیت لیکلی وي چې هغه په جیب

کې وي ټټی ته تلل

۳۲۳ پرېوې باندې آیت په خیال او سوچ کې راشي نوڅه وکړي؟

// په هدیره کې د قرآن کریم تلاوت کول څرنگه دي؟

// د درناوي او محبت په غرض قرآن کریم پر تندي یا سربښوول

// پر قرآن کریم باندې سربېره کوم بل شی ښوول

۳۲۴ له یادولو وروسته قرآن کریم هیږول

۳۲۴ په زاړه او خیري قرائتونو او کتابونوڅه کول پکار دي؟

۳۲۵ زور پر قرآن کریم سوځل بې ادبی ده

// په کومو لیکونو کې چې د قرآن کریم آیتونه لیکلي وي

دهد پرې آداب

۳۲۶ د زاړه قبر جوړول

// د مرستې غوښتلو په نیت پر قبرونو ګلان هموارول

۳۲۷ پر قبرونو ګلان او نور اچول قبرونه پاڅه جوړول او په هدیره کې

// له خپلیو سره تلل

۳۲۸ په هدیره کې له خپلیو سره تلل او کښېنستل څرنگه دي؟

// د رسول الله د ورځې مبارکې زیارت

۳۲۹ د قبرونو د زیارت طریقه

// د کوم ولی یا خپل د قبر د زیارت لپاره سفر کول

// د ښځو و مزارونو ته تلل

// د مزارونو د صفا کولو لپاره ښځه مقررول

۳۷۰ د ښځې و هدیرې ته د تللو او لوحه لگولو حکم

//

چې قرآن کریم مخته خلاص وي خبرې کول څرنگه دي؟

۲۵۰ د پان خوړلو پر مهال د قرآن کریم تلاوت کول

۲۵۰ د چلم څکولو پر مهال د قرآن کریم تلاوت کول

۲۵۰ په پروتې د قرآن کریم تلاوت کول

۲۵۱ یو ګز پورته داود سوله ځای سره تلاوت کول

۲۵۱ چیرې چې د قرآن کریم درس کیږي دهغه ځای و دوهم منزل ته ختل جائز دي

۲۵۱ له مړې څخه کښته قرآن کریم ویل

۲۵۲ که لاندې د قرآن کریم تعلیم کیږي نو په پورته برخه کې لمونځ کول جائز دی

۲۵۲ په کوم کور کې چې قرآن وي دهغه په سربېره منزل کې بیت الخلاء جوړول

۲۵۳ د مل بسم الله الرحمن الرحيم ویلو حکم

۲۵۳ د شېبې حکم

۲۵۴ د نامه او فخر لپاره په یوه شپه کې قرآن کریم ختمول

۲۵۴ د څو حافظانو په یوه شپه کې قرآن کریم ختمول

۲۵۴ له ختمولو وروسته بیا قرآن کریم له سره شروع کول

۲۵۵ او پر ناپاک ځای ذکر او تلاوت کول

۲۵۵ د قرآن کریم د تلاوت یوه نامناسبه طریقه

۲۵۶ د جمعې له خطبې مخکې د قرآن کریم د تلاوت بندولو لپاره چک چکې وهل

۲۵۶ مړې ته د ثواب رسولو په ختم کې دعوض او اجرت (مزدوری)

۲۵۷ شبه هم باید نه وي

// په زړه کې په تلاوت کولو ثواب کمیږي، که نه؟

// د خلګو له خبرو څخه د منع کولو لپاره په ذکر او تلاوت کې مشغولېدل

۲۵۸ د سود خوړ په قرآن کریم کې تلاوت کول څرنگه دي؟

// د غلا په قرآن کریم او کتابونو کې ویل صحیح دي، که نه؟

// د استاذو مخته لاس پر نامه د درېدو، یا کښېنستو په حال کې قرآن کریم اورول

۲۵۹ له دېوان حافظ او قرآن کریم څخه فال را ایستل څرنگه دي؟

// په کومه کوټه کې چې د قرآن کریم آیتونه راڅرېدلې وي په هغه

۳۲۰ د قرآن کریم آیتونه راڅرېدلې وي په هغه

- ۲۲۱..... د مسجد د اوبو تر ناوړه د هډې و طرفته لگول
له قبرونو سره د متياز او نورولو له کولو څخه وزې (بزي) منع کول
کتاب البيوع
۲۲۲..... درانيولو او خرڅولو بيان
د تجارت معنی
د تعاطي بيع معنی
د خولې په ايجاب او قبول هم بيع منعقدیږي
بيع: په ايجاب او قبول پوره کېږي
په وعده باندې بيع نه تامیږي
د ثمن (روپو) مجهول والی د بيع د صحيح کېدو لپاره خنډ دی
په مبهم (ناڅرگند) قیمت بيع کول صحيح نه ده
په بيع کې که ثمن او مبيع دواړه په پوروي نو سودا نه صحيح کېږي
د نرخ په معلومولو بيع نه تامیږي
د ادرمال له رارسېدو مخکې پر نورو تجارتانو خرڅول
تر څو چې سودا پوره نشي درانيوونکې ملک وړياندي نه راځي
رانيولی جائيداد له قبضي څخه مخکې خرڅول
وعده کړل شوی انعام له قبضي کولو مخکې خرڅول او هبه کول
په اميد راتلو و نکو حقونو او گټو بيع شرعا صحيح نه ده
دلال د وريجو بيه معلومه کړه له قبضي مخکې يې پرېل خرڅې کړي
له قبضي کولو مخکې پرېل چا مال خرڅول
کوم مال چې درانيوونکې په کور کې پروت وي
پر هغه باندې د قبضي کولو طريقه / اود سند او رسيد مال خرڅولو حکم
که پر مبيعه له قبضي کولو مخکې بائع د مشتری په وينا مال
خرڅ کړ نو څه حکم دی
له مشترک جائيداد څخه دخپلې برخې خرڅولو او هبه کولو حکم
دېل په مکان کې اوسېدوونکي او قبضه کوونکي څخه هغه مکان رانيول

- دوهمه سودا بې له اولې سودا له اقالې صحيح نه ده
دوينې د تجارت حکم
د حلالې کړې بزي وينه په مشکوگډول او خرڅول
د بزي او نورو دوينو روپۍ د اسلام په تبليغ کې صرفول
استامپ (حکومتي چاپ شوی کاغذ) په کمېشن خرڅول
استامپ خرڅول څرنگه دي؟
پخپله راشنه شويو وېشورانپول او خرڅول او اجاره څه حکم لري؟
دېل چادشي خرڅولو او هبه کولو حکم
بزگردمخکې د مالک مخکه نشي خرڅولای
د قرض بيع جائز ده، که نه
د قرض د اسنادو خرڅولو حکم
د قرض د ادا کولو او د ماشوم د نفقې لپاره د مړې پاته جائيداد خرڅول
په پور رانيول شوې شي خرڅول جائز دی
د خنيز او شرابو رانيول، خرڅول
دهلو وکو د تجارت حکم
د خنيز او انسان د هلو وکو خرڅول جائز نه دي
د ژوندي حيوان صرف غوښه خرڅول
د ژوندي حيوان صرف غوښه رانيول
خوشايې او د تپۍ رانيول، خرڅول صحيح دي
خضاب (دوېښتانونو تورولودوا) خرڅول صحيح دي
د پښن (حکومتي وظيفي) ډولونه او د هغوی د بيعي حکم
د ليک په وسيله رانيول او خرڅول
د خوالې اوسېدو خرڅولو حکم

- د ښې مخکې په بدل کې کمزورې مخکې زیاته اخستل ۲۹۷
- په دریاب او تالاب کې د موجودو ماهیانو د رانیولو او خرڅولو حکم //
- بې له تالاب څخه د رانیستلو د ماهیانو د خرڅولو حکم //
- له ماهیانو پرته بحري حیواناتان خرڅول ۲۹۸
- د خرڅولو وکیل که همدغه د خرڅلاو لپاره ورکړي شی پخپله رانیسي ۲۹۹
- د غلې وصولو د حق خرڅول //
- له تیارېدو مخکې رانیول //
- لومړۍ بیع ماتول بله سودا کول ۳۰۰
- په میراث کې پاته شوی جائد اد څخه خپله برخه خرڅول //
- د مامور دوا چې تنخواه په عوض کوم شی خرڅول نغد خرڅول دي //
- د رانیوونکې په روپیو مال رانیول او پرهمده باندې په گټه خرڅول ۳۰۱
- له یوه سره وعده کول پر بل خرڅول //
- په آرډر د اغوښتی مال سودا کله تامیږي ۳۰۲
- په آرډر کې که د فرمائش په خلاف مال راووزي نو څه حکم دی ؟ //
- د نابالغ وروړو مکان بالغ وروړو او اکا خرڅ کړي ۳۰۳
- له قصا بانو سره د بزواو مېرېد رانیولو او خرڅولو کاروبار کول ۳۰۴
- د هندوانو و مېلو ته د تجارت لپاره تلل او د بوتانو د لمانځنې شیان خرڅول ۳۰۵
- کافر حکومت که د مسلمانانو پر جائد او اوقافو باندې //
- قبضه وکړي خرڅ یې کړي نو څه حکم دی ؟ //
- له رانیولو وروسته پر هغه چا مکان په گټه خرڅول چي په ۳۰۶
- مخکنۍ سودا کې د بایع مشیروي //
- ښه او کمزورې شیان گډه خرڅول //
- سپین زریه ژړو او نور وړنگول هغومره سره زروړ گډول ۳۰۷
- بیاد سرو زرو په نامه خرڅول //
- له ټولو روپو څخه مخکې خپل خرڅ کړی شی په کم قیمت رانیول //
- په پور رانیولې مال له قیمت ادا کولو مخکې پر خرڅوونکې خرڅول ۳۰۸

- ی د ځینې مال په بیع کولو کې //
- د حکومتي قانون په خلاف خپل ځانی جائد اد خرڅول ۳۰۹
- د تاجر لپاره پر کپړه (ټوکر) راوړوونکې باندې په گټه په پور خرڅول ۳۱۰
- په مخکې کې پټۍ پټا ټپې خرڅول //
- د نامسلمان یا بې وارثه آزاد رانیولو او خرڅولو حکم ۳۱۱
- د آزادي ښځې د خرڅولو حکم ۳۱۲
- آیا مور او پلار خپل اولاد د خرڅولای شي ۳۱۳
- د چاپلاکه کړې ښځه رانیول او ورسره جماع کول //
- د آزاد بیع په هیڅ صورت کې جائزه نه ده ۳۱۴
- نرۍ گوره په اندازه رانیول ۳۱۵
- پرو په اندازه رانیول //
- د کیلی او وزني شیانو په اندازه سره رانیول او خرڅول کله صحیح دی ؟ //
- په فاسده بیع کې له قبضې وروسته هم کراهیت باقی وي ۳۱۶
- کوم رانیول او خرڅول چي په غبن فاحش (تر حد په زیات تاوان سره) //
- وشي دهغه حکم ..
- د آرډر د لوله اړور کوونکې څخه تاوان اخستل ۳۱۷
- چي بیع مقرره کړي ټول کال په همدغه بیع شیدي اخستل صحیح دي //
- چي نرخ مقرر کړي ټول کال په همدغه بیع د پان پانې رانیول //
- بېله قیمت معلومولو یا د اکثر څخه دوا اخستل او د میاشتي ۳۱۸
- په پای کې حسابول
- دوې پې (۷۲) په وسېله مال راغوښتل //
- د مکره (مجبوره کړي) د بیعی حکم //
- صدف په دې خیال رانیول چي شاید ملغلره به پکې وي ۳۱۹
- له مکان خرڅولو وروسته انکار کول //
- له جائد اد خرڅولو وروسته د نابالغ والی دعوی کول //
- د ورک شوې شی خرڅول صحیح نه دي ۳۲۱

- په حرامه و سېله ولاس ته کړې مخکې رانیولو حکم //
- د چای دباغونو په سودا کې د چایو پانې هم داخلېږي ، که نه ؟ //
- د بیع و فاء تعریف او دهغې حکم ۳۲۲
- د بیع و فاء څو صورتونه ۳۲۳
- د بیرته ورکولو په شرط مکان رانیول او مکان له رانیولو وروسته ۳۲۲
- و خرڅوونکې ته په کرایه ورکول
- چاچي د بیرته ورکولو په شرط مکان رانیولی دی دهغه ۳۲۷
- له وفات وروسته پروار ثانونی بیرته ورکول واجب نه دي //
- په بیع کې داسي شرط لگول چي عقد یې تقاضانه کوي //
- د بیرته ورکولو په وعده مکان یادگان رانیول ۳۲۹
- په دوو کاله کې دننه د مکان د تعمیرولو په شرط له حکومت څخه مخکه رانیول ۳۳۰
- په بیع کې د بیرته ورکولو شرط لگول //
- کوم مال چي خرڅ نه شو دهغه واپسول ۳۳۱
- د انعام په شرط سره یوشی خرڅول //
- په دې شرط مال رانیول چي د دې جنس څومره مال ۳۳۲
- ستاسره شته ټول پرمات خرڅ کړه //
- د شربکو په شرط د مکان رانیولو لپاره روپی په پور ورکول //
- په دې وینا و بایع ته روپی ورکول چي زه ستا څخه فلانی شی ۳۳۳
- په دومره اندازه په فلانی ځای کې غواړم //
- په دې شرط ورباندې خرڅول چي مشتری به و بایع ته قرض ورکوي //
- په دې شرط خرڅول چي غوښه ستا او خرمن زما ده ۳۳۴
- په بیع کې د بایع د هر څه د ذمواره جوړېدو شرط لگولو حکم ۳۳۵
- په گارنتې سره دیوشی درانیولو حکم //
- د بیعې له پوره کېدو وروسته د بیرته ورکولو وعده کول ۳۳۶
- په تجارت کې څومره گټه اخستل جائز دي //
- په تجارت کې د نقصان د جبران جائزه طریقه ۳۳۷

- د پور په وجه قیمت زیات اخستل //
- د پور په وجه گران خرڅول جائز دي خود مروءه (مېړانې) خلاف دي ۳۳۸
- په نغدو رانیول او په گټه باندې په پور خرڅول ۳۳۹
- د سوداخیستو په شرط په پور خرڅول //
- د بایع په خوښه په قیمت کې کمی کول جائز دی ۳۴۰
- د رانیوونکې له خوښې پرته په ثمن کې زیاتوب کول //
- د بایع له خوښې پرته له مقرر شوي قیمت څخه کمی روپی ورکول ۳۴۱
- د بایع په خوښه له مقرر شوي قیمت څخه کمی روپی ادا کول //
- د بیع له پوره کېدو وروسته که کوم څوک د مبيع ۳۴۲
- قیمت زیات کړې نو څه حکم دی ؟ //
- د بیع له پوره کېدو وروسته د قیمت د کمی د عذر د اورېدو وړ نه دی //
- په ثمن کې د څنډ په وجه له مقرر شوي قیمت څخه زیاتې روپی اخستل //
- د مالک له اجازې پرته د دلال په قیمت کې کمی کول ۳۴۳
- د قیمت له زیات وړښوولو وروسته په کم باندې خرڅول ۳۴۳
- پربښوولې قیمت زیاتوب //
- د مبيعې قیمت زیات وړښوول ۳۴۴
- مال رانیول پر هغه گټه اچول //
- د دلال په دوو که سره زیاتې روپی اخستل حرام دي ۳۴۵
- د غلې د پور د قیمت پر ځای غله ورکول //
- د یو چا مال په کم قیمت رانیول //
- د باغ مېوه کله خرڅول پکار ده ۳۴۶
- د مېوو د خرڅولو څو نا جائز صورتونه او دهغوی د جواز حبله ۳۴۷
- دهیڅې یوې ونې مېوه هم د گل په مخکې خرڅول جائز نه دي ۳۴۸
- له گټور کېدو څخه مخکې مېوه خرڅول اوله اول مشتری څخه ددغو ۳۴۹
- مېوو رانیول
- د باغ په خرڅولو کې څه مېوه استثنا کول //

- د کومو آمو نو او خرما ووسو داچي د ونوله مېوې کولو څخه مخکې ۳۵۰
 کيږي دهغوئ رانيول او خورل
 له هندوانو او خټکو کولو مخکې جوړنگان خرڅول ۳۵۰
 ترگل و تلو وروسته د آمو باغ خرڅول ۳۵۲
 وربشې ، غنم ، او مټر له پخېدو مخکې خرڅول //
 د آمو باغونه د څو کلونو لپاره په ټېکه اخستل ۳۵۳
 او ربشې او غنم په وېړو کې او د سبز يو او نورو په اندازه خرڅول //
 رانيول شوې ونه نه //
 د شرابو او سپر تورا نيول او خرڅول ۳۵۵
 دهغوئ درانيولو او خرڅولو حکم ۳۵۶
 چي اسپرېت په گډوي دهغه دوا حکم //
 د مسلمانانو لپاره په دار الحرب کې هم د شرابو رانيول او خرڅول روانه دي ۳۵۷
 دافيونو درانيولو او خرڅولو حکم ۳۶۲
 دفيونو او دبنگود تخم تجارت او دهغوئ د آمدنې حکم //
 د تارو د ونې داوبو خرڅولو او رانيولو حکم ۳۶۳
 د تمباکو ، بېړيو او سگرېتو درانيولو او خرڅولو حکم //
 د مردارې څرمن له رنگولو وروسته خرڅول ۳۶۴
 له دباغت مخکې د مردارې څرمن خرڅول ناروا دي ولې دي ؟ //
 د مردارې د څرمنې درانيولو او خرڅولو حکم ۳۶۵
 له وچېدو وروسته د مردارې څرمن رانيول روادي //
 له مالگې منبلو وروسته د مردارې څرمن خرڅول صحيح دي //
 بېله رنگېدو د مردارې څرمن رانيول اوله دباغت وروسته خرڅول ۳۶۶
 د انسان او خنزير له څرمنې پرته ټولې څرمنې په دباغت پاکيږي ۳۶۷
 مردار حيوان او دهغه د څرمنې خرڅول ۳۶۸
 د بنکر لگولو مزدوري او داومې څرمنې د تجارت حکم //

- د څرمنې له ايستلو مخکې خرڅول ۳۶۹
 د مردارې څرمن او هلوو کې خرڅول کله جائز دي //
 د جټکي د څرمنې رانيولو او خرڅولو حکم //
 له حيوان حلالو مخکې يې څرمن خرڅول ۳۷۰
 د ژوندۍ بزې د څرمن يا غوښې خرڅولو حکم //
 د بنکار کړې حيوان څرمن خرڅول جائز دي ۳۷۱
 د ناموجود حيوان څرمن رانيول //
 د مردارې د څرمنې رانيول او خرڅول او دهغې گټه په
 مسجد او عېدگاه کې صرفول //
 خرڅوونکي عيب پټوي او رانيوونکي په خبردۍ نوڅه حکم دي ۳۷۲
 د عيب له بنکاره کولو پرته خرڅول روانه دي //
 له هر ډول عيب څخه د برې والې شرط لگول ۳۷۳
 بېله ليدلو يا په نمونه کتلو د مال رانيولو حکم //
 له عيبجن شي خرڅولو وروسته له رانيوونکي نه نقصان اخستلای شي ۳۷۴
 ، نه يې بيرته ورکولای شي
 د رواج په وجه په سنا (يو ډول بوتۍ دي) کې له اوبو اچولو وروسته خرڅول //
 د عيب په اندازه قېمت کمول نور اخيستل ۳۷۵
 که په رېپل گاډۍ کې راليږلي مال و رانيوونکې ته کم راوړسېد نوڅه حکم دي //
 په رېپل گاډۍ کې راليږلي مال که رانيوونکې ته ونه رسېږي نوڅه حکم دي ؟ ۳۷۷
 د مامور په غلطۍ مال بل ځای ته ولاړی نو د تاوان ضامن به څوک وي ؟ ۳۷۹
 رانيوونکي حيوان آزاد پرېښودي او هغه ضائع شو نوڅه حکم دي ؟ //
 د ډاکخانې په وسيله لېږل شوې کتابونه که ورک شي نو ۳۸۰
 د حکومت سره خيانت کوونکي د مال ليلامول او دهغه درانيولو حکم //
 که له رانيوونکې کوم شي مات شو نوڅه حکم دي ؟ //
 د احتکار (ذخيره کولو) تعريف او حکم //
 په گرانۍ کې د خرڅولو په نيت اوس غله له رانيولو وروسته ښوول ۳۸۳

- د تجارت په غرض له رانیو لوړو وروسته غله بنیول صحیح ده ، که نه ؟ ۳۸۴
 کنجتي ، گوره ، پنبه ، شیشم او نور جمع کول احتکاردی ، که نه ؟
 د حیوانانو خواړه راگرځول احتکاردی ، که نه ؟
 د غلې په راگرځولو کې په قیمت کې څه فرق نه راځي نور اکرځول یې صحیح دي ۳۸۵
 له اړخه رانیو لوړو وروسته اتفاقاً غله گرانه شوه نو څه حکم دی ؟
 د محتکر (د گرانۍ په نیت غله راگرځوونکې) په دودۍ
 خوړلو کې باید امام احتیاط وکړي
 د لیلام مال رانیول شرعاً صحیح دی ۳۸۶
 د لیلام او په کاغذ کې پېچلې شی د بیع حکم
 د حکومتی لیلام حیوانانو رانیولو حکم
 له کانجې هاؤس (۱) څخه حیوان رانیول او دهغه قرباني کول ۳۸۷
 د یو کتاب بېلابېل چاپونه د یو بل سره په پورتبادله کول ۳۸۸
 د ولایتي صابون د تجارت حکم ۳۸۹
 د مکان په بیع کې د بیاني بېرته نه ورکولو شرط لگول
 پور وړی سړی که خپل مکان پر خپله بنځه خرڅ کړي نو څه حکم دی ؟ ۳۹۰
 یو سړی خپل ځاني جائد اچي پر چاوغواړې خرڅولای یې شي
 پر کافر باندې له خرڅولو مخکې دده د آمدنۍ تحقیق کول ضروري نه دي ۳۹۱
 له تاجر څخه زېور (گېڼه) رانیول ۳۹۲
 هندوچي کومه غوا د سود په عوض اخیستې وي مسلمان هغه رانیولای شي ۳۹۲
 د چاگته چي حرامه وي پر هغه مال خرڅول
 له نامسلمان سود خور څخه چي کوم شیان رانیولای شي هغه حلال دي ۳۹۳
 رنډۍ چي کوم شی رانیوی و خرڅوونکې ته چي کومې روپۍ
 ورکړي دهغو حکم
 پر زنا کارو بنځو مال خرڅول ۳۹۴
 رانیوونکې چي د حلال مال په عوض کې کومې حرامې ۳۹۴

- روپۍ ورکړې هغه و خرڅوونکې ته حلالې دي که حرامې ۳۹۵
 د چاسره چي زیاتره مال د غصب وي پر هغه شی خرڅول ۳۹۶
 د چا آمدني چي حرامه وي پر هغه شی خرڅول
 د چا آمدني چي گډه وده وي پر هغه کوم شی خرڅول ۳۹۷
 که د مجبوریت په وجه کوم سړی خپل مکان په کم قیمت
 خرڅوي دهغه رانیول څرنگه دي
 و مسلمان مزدور ته چي نصاری کوم شیان ورکړي ووهغه
 له ترک موالات وروسته رانیول
 خیرات کړی شی بېرته اخیستل او رانیول ۳۹۸
 پر رشوت اخیستوونکې شی خرڅول / او درشوت مال
 یادېد چلندې مکان رانیول
 د خنزیر له غوښه خرڅوونکې څخه د خوراک شیان رانیول ۴۰۰
 کوم خلک چي په تور و د حیوانانو سرونه پر پکوي پر هغو حیوان خرڅول
 کوم مشرک چي د بتانو په نامه حیوان حلالوي پر هغه بزه او نور خرڅول ۴۰۱
 کوم هندوچي په مندر کې دوړگډولولپاره مکان رانیسي پر هغه مکان خرڅول
 د بوتانو په نامه د تذر شوې شیانو د رانیولو او خرڅولو حکم ۴۰۲
 د قبر یا مندر دروېد رانیول او خوړل صحیح دي ، که نه ؟
 له نامسلمان څخه د اسي مخکې رانیول چي ده ته په میراث کې ورغلې ده
 څوک چي د چاپه وینا کتابونه راوړي هغه گټه اخیستلای شي ، که نه ؟ ۴۰۳
 د دودۍ رانیول د میاشتې بیع معلومول
 څه روپۍ مخکې ورکول د ټولې میاشتې لپاره په دوي ۴۰۴
 پیسې د اخیځې د سپر رانیولو معامله کول
 د میاشتې په پنځه روپۍ تر مر تیا پورې د دودۍ خوړلو معامله کول
 د میاشتې رسالو قیمت مخکې وصولول ۴۰۵
 د شېدوله قیمت مقررولو وروسته هره ورځ یو سېر یا دوه
 د بیاني روپۍ بېرته نه ورکول ۴۰۶

- پریاکلې وخت د مال نه لیرې لوی په صورت کې په من کې لس روپۍ گټه اخستل ۲۰۷
- په بیع تولى کې که خباثت ثابت شي نو مشتري څه وکړي؟
- رانیولی مال خرڅ شول هغه وروسته په بیع مراحله کې خیانت ۴۰۸
- بنکاره شونو څه حکم دی؟
- درانیولی پړوخت مېوه او نور په چاڼ اخستل صحیح دي
- له بائع څخه د گرانۍ خبره پټول د بازار په نرخ مال ځینې رانیول ۴۰۹
- د غټ تالاب ماهیان که چارانیولی وي هغه که دغه ماهیان //
- وچاته د خوراک لپاره ورکړي نو څه حکم دی؟ ۴۱۰
- د بائع د زانیوونکې ومخته ناپول او تلل درانیوونکې لپاره کفایت کوي
- رانیوونکې که په خوښۍ وناپوونکې او تلوونکې ته مزدوري ۴۱۱
- ورکړي نو صحیح ده
- په ناپ او تول کې کمی کول حرام دي
- له مخکې خرڅولو وروسته په حکومتی کاغذونو
- کې په رهن لیکلو بیع نه ماتیرې
- په گروورکړې مخکه په گروا خستوونکې خرڅول ۴۱۲
- له مکان رانیولو وروسته د مکان بېرته ورکولو د اقرار پانه ولیکله
- نو څه حکم دی؟
- مور که د نابالغ زوی مخکه خرڅه کړې وي نو هلک ۴۱۳
- له بالغید وروسته بیع ماتولای شي
- پلار چې د نابالغ زوی لپاره کومه مخکه رانیوله دهغه مالک څوک دی؟ ۴۱۳
- له مخکې خرڅولو وروسته خرڅوونکې پکې کوم تصرف نشي کولای ۴۱۴
- خاوند که دخپلې ښځې جائد خرڅ کړي نو څه حکم دی؟
- د خاوند له وفات وروسته ښځې د لور په عوض د خاوند
- پاته شوی مکان خرڅ کړنو څه حکم دی؟
- د قیمت دادا ښې دوخت له معلومولو پرته سامان په پور رانیول ۴۱۵
- د خنزیر درانیوونکې او خرڅوونکې حکم

- له خنزیر خرڅولو وروسته دهغه له قیمت څخه استفاده صحیح نه ده ۴۱۶
- د ساه کښوونکې شیانو مارکه (نښانه) جوړول او //
- د چاپه خاص مارکه وراچولو مال تیارول
- حلال حیوانات له حلالو وروسته خوړل اوله دوی څخه
- له خرڅولو وروسته استفاده کول ۴۱۷
- یوشی په کم قیمت خرڅول په رسید کې زیات لیکل ۴۱۸
- د قیمت له معلومېدو پرته په پور خرڅول
- د دلال له بائع او مشتري څخه کمېشن اخستل ۴۱۹
- خرڅ کړی شی د مشتری له خوښې پرته بائع بېرته نه اخستلای شي
- نه یې په قیمت کې زیاتوب کولای شي ۴۲۰
- بېله نرخ معلومولو غله په پور رانیول ۴۲۱
- د بیع سلم بیان
- د بیع سلم جائزه طریقه
- د بیع سلم شرطونه
- په بیع سلم کې ټول شرطونه په پام کې نیول ضروري دي ۴۲۳
- د بیع سلم څو جائز صورتونه
- د بیع څو نا جائز صورتونه په بیع سلم بدلول ۴۲۲
- په فلو سو کې بیع سلم صحیح ده ، که نه؟
- په نرۍ گوره کې بیع سلم صحیح ده
- له گني کرلو مخکې پکې بیع سلم کول ۴۲۹
- په خښتو کې بیع د سلم کول ۴۳۰
- په مېوه کې بیع سلم کول صحیح نه ده ۴۳۱
- په ورېجو کې بیع سلم کله صحیح ده؟
- که مسلم فیه حاصل نشي نور ب التسلیم څه وکړي؟
- په غورو کې بیع سلم کول ۴۳۲
- په بیع سلم کې د مبيع موجودیت ضروري نه دی ۴۳۴
- //

- پور رأس المال گرځول صحیح نه دي
 له کښت تیارېدو مخکې روپی په قرض ورکول ، غله رانیول ۴۳۵
 د غلې له معلومولو پرته بیع سلم کول
 په بیع سلم کې له موجوده نرخ څخه زیات نرخ مقررول ۴۳۷
 پرتاکلې کښت که غله نشي ورکولای نو د آئنده کښت معامله کول
 له قبضې مخکې په مسلم قیه کې تصرف کول
 د قرض د څه روپیو په بدل بیع سلم کول ۴۳۸
 پور د پور په عوض خرڅول ۴۳۹
 د سودي مالونو د رانیولو او خرڅولو بیان ۴۴۰
 د بېلابېلو جنسونو غلو او نقدو په پور تبادله جائزه نه ده ۴۴۱
 پتاکې د غنمو په عوض په پور خرڅول
 د غنمو په بدل او په رانیول ۴۴۲
 وریجې په جوارو بدلول
 په پوست کې موجودې وریجې د صفا وریجو په عوض خرڅول ۴۴۳
 نخود وړکول په موسم کې د هغوی په برابري غنم اخستل
 د جوارو په عوض غنم په پور بیع کول روانه ده
 پرو د پاره په عوض او غله د غلې په عوض په پور اخستل ۴۴۴
 په کمښت اوزیاتو ب سره د پښو او تار تبادله کول
 شرم او کنجتي او نور وړکول تیل اخستل
 د کومو غلو چې کیلي یا وزني کېدل په نص د شارع معلوم نه دي ۴۴۵
 دیوې روپی او نهه منو او ربشو په عوض شل منه او ربشي اخستل ۴۴۷
 کپړه په پور خرڅول او څلور میاشتې وروسته په روپی کې ۴۴۷
 یوه آنه گټه ورباندې اچول سود دی
 تشه ډبه او د پترو وړو قیمت وړکول که د پترو وړو ډبه رانیول ۴۴۸
 له هندو رانیوونکې څخه هم سود اخستل روانه دی
 له بائع څخه قرض اخستل د مبیع قیمت په ادا کول

- د کپړو د نقشنو او وگلانو حکم ۴۴۹
 د سپینو زرو په بدل کې که سپین زور کړي نو برابري ضروري ده ۴۵۱
 د سپینو زرو په گټه (زیور) کې که مس او نور ورسره گډوي نو هغه ۴۵۲
 په کمي اوزیاتو ب خرڅول
 سره زراو سپین زرو په پور خرڅول
 په کمښت اوزیاتو ب سره دروپیو او پیسو تبادله کول
 په کمي اوزیاتو ب سره د نوبت او روپی تبادله کول ۴۵۴
 کمی اوزیاتو ب وړکول او اخستل صحیح دي ، که نه ؟ ۴۵۲
 اشرفی ، گنې او نوبت دروپیو سره په کمی اوزیاتو ب بدلول ۴۵۸
 د سکې په خرڅولو چې کومه گټه وشوه دهغې حکم ۴۵۹
 د سود ، خمار او بېمي بیان
 د مسلمانانو له سود څخه د ژغورلو لپاره اسلامي
 بېنګ خلاصول او د سود د حلالوالي لپاره حبله کول ۴۶۰
 دهندو انوله ظلم څخه د بچ کېدو لپاره اسلامي بېنګ ۴۶۱
 خلاصول چې په ډیر لږ سود قرض یې ورکوي
 د سود گناه ۴۶۲
 سود اخستوونکي او ورکوونکي دواړه په گناه کې سره برابر دي ۴۶۳
 په بېنګ یا د اکخانه کې د سود اخستو لپاره روپی جمع کول جائز دي ، که نه ؟
 د سود روپی په بېنګ او نورو کې پرېږدو که یې واخلو ۴۶۲
 د سود په اړه دیوې غلط فهمی ازاله ۴۶۷
 کله چې سود اخستل حرام دی نو د سود روپی اخستل
 او ناو سوت وړکول څرنگه روان دي ؟ ۴۷۰
 له نامسلمان څخه سود اخستل ۴۷۱
 د مدرسې روپی په سپونگ بېنګ یا د اکخانه کې جمع کول
 د خوندي کولو په غرض په د اکخانه کې روپی جمع کول ۴۷۲
 په دار الحرب کې له کفارو څخه د سود اخستو حکم ۴۷۳

- هندوستان دار الحرب دی، که نه؟ اوله نامسلمان څخه د سود اخستو حکم..... ۴۷۵
 له هندوانو څخه سود اخستل //
 دناو سه د مرستې لپاره سود اخستل..... ۴۷۹
 وناچاره پور ورپې ته له بېنګ څخه په سود قرض وراخستل //
 د سود په روپیو د خپل سکني ورور او خور مرسته کول..... ۴۸۰
 د نامسلمان د سود په روپیو مسجد او عېدگاه جوړول //
 د مسجد او عېدگاه د جوړولو لپاره په سود قرض اخستل //
 د سود ورکوونکو په خوښه د سود روپیې په مسجد کې مصرفول..... ۴۸۱
 د سود روپیې په تبلیغ او د اسلام په خپرونه کې لگول //
 له نامسلمان څخه سود اخستل په کوم اسلامي کار کې لگول..... ۴۸۲
 د خیراتي کار روپیې د زیاتوب په غرض په سود ورکول..... ۴۸۳
 په ډاکخانه او بېنګ کې پر جمع کړیو روپیو باندې سود اخستل
 اوله بېنګ څخه په سود قرض اخستل //
 د مجبوري په وجه په سود قرض اخستل..... ۴۸۴
 له پور ورپې څخه په سل کې یوه روپیې د میاشتي سود اخستل..... ۴۸۶

- په سود له قرض اخستو وروسته و نور و ته په سود قرض ورکول..... ۴۸۷
 د سود په قرض کې تجارت د گټې حکم //
 د سود په روپیو د رانیولې مخکې د پید او اړ حکم //
 د سود په قرض د رانیولې مخکې د پید او اړ حکم //
 په اصل او د سود په روپیو رانیولې مخکې څخه استفاده کول..... ۴۸۸
 په بېنګ کې د جمع کړیو روپیو سود اخستل د خپل
 پلار و پور ورکوونکو ته په سود ورکول //
 د سود د حساب، کتاب لیکلو او د کافر د ملازمت کولو حکم //
 له سود څخه د تنخواه ورکوونکې نامسلمان سره ملازمت کول..... ۴۸۹
 په بېنګ کې ملازمت کول..... ۴۹۰
 له سود څخه د خلاصون لاره //

- ۴۹۱..... د سودي مال د پاکۍ طريقه
 //..... له سود خورۍ څخه د توبې طريقه
 ۴۹۲..... په سود خور و توبه ايستل د مسلمانانو د دې ديني ذمواړي ده
 //..... د بېنگ سود که چا استعمال کړ نو څه به کوي؟
 //..... د سود او نور و حرامو روپيو مصرف
 ۴۹۳..... د سود روپۍ و انگرېزي زد کوونکو مسکېنانو طالبانو ته ورکول
 //..... د سود پر ورکولو څوک مجبورول روانه دي
 //..... د سود خور د وارثانو لپاره د سود مال حلال دی، که نه؟
 ۴۹۵..... د سود پر روپيو زکوٰه واجب دی، که نه؟
 //..... د مال په پورا خستلو په وجه د مال پر قيمت سود اخستل
 //..... له روپۍ په پور ورکولو وروسته د تان پر سردوې آنې سود مقررول
 ۴۹۶..... له روپۍ په پور ورکول وروسته د تان پر سردوې آنې سود مقررول
 ۴۹۷..... په گرو له اخستې مکان څخه استفاده کول سود دی، که نه؟
 //..... خرمن په پور خرڅول روپۍ وروسته وصولول سود نه دی
 //..... د مني آدر (د روپيو لېږلو) فیس په سود کې داخل دی، که نه؟

- //..... د جمع روپيو سود پخپله استعمالولای شي، که نه؟
 د سود په نوم چې کومې زياتوب روپۍ ورکول کيږي هغه پخپل
 ۴۹۸..... حق کې وصولول
 //..... د تجارت لپاره د روپو ورکولو معلومه گټه اخستل سود دی
 ۴۹۹..... د سود خور اوږه اوډال د خپلو اوږو اوډالو سره يوځای کېدو پخول
 ۵۰۰..... د مالک په ويناد ما مور په بېنگ کې روپۍ جمع کول
 //..... د ډاکخانې د سود او د کیش سارتي فکيت حکم
 ۵۰۱..... د کپړې د ټول قيمت د پړوخت نه ادا کولو په صورت کې د سود غوښتنه کول
 ۵۰۲..... د محکمې د کاروايي د زياتوب د خرڅ وصولولو لپاره په سود
 ورباندي اچولو سره عارضه کول
 ۵۰۳..... د لاتري حکم

- دلا تری (د خسنمی) په وسپله د خرڅولو حکم //
- دلا تری ټکټ رانیول ۵۰۴
- له فقیرانو او مسکینانو څخه دلا تری شمېره پوښتل //
- دقمار (جواړی) حکم //
- دقمار یو صورت او دهغه حکم ۵۰۵
- دژوند بېمه (دځان ذمواري) کول حرام دی ۵۰۶
- دمرگ بېمه کول ۶۰۷
- دځان، مال او جائد ادبېمه کول //
- وقف کړی جائد ادبېمه کول ۵۰۹
- تجارتی مال چي نور ملکونو ته لېږل کیږي دهغه بېمه کول //
- خبرتیا ۵۱۱

بسم الله الرحمن الرحيم

د تریب کوونکي وینا

الحمد لله وكفى وسلام على عباده الذين اصطفى اما بعد:

له ډیرې اوږدې مودې وروسته د فتاوی دارالعلوم د پوښت دیارلسم ټوک درې میا شتې مخکې خپورسوی ووچي پکې د شراکت، ویش، مضاربت او وقف مسئلې دي اوس خورلسم ټوک خوزیري په دې کې د وقف پاته مسئلې، د مسجدونو آداب، د قرآن کریم آداب، د هدیري آداب، درانیولو او خرڅولو مسئلې او د سود، خمار او بېمي حکمونه دي. د دیارلسم ټوک په څیر په دې ټوک کې هم موږ د هر سوال په پای کې دلری شمیره او هجرې سنه لیکلې ده ترڅوک وروسته اړتیا سي نو په مراجعت کولو کې آسانی وي او کومې فتاواوې چي په عربي یا فارسي وي دهغوئ مو په اردو کې ترجمه کړې ده او دنا مشهورو ټکو مودو قوسینو په مینځ کې یا په حاشیه کې لنډه څرگندونه کړې ده ترڅو عام لوستي هم دمفتي صاحب له فتواوو څخه استفاده وکړي داراز په عنوانونو او د ترقیم په نښو مو ټولې فتاواوې ښکلې کړې دي او چیري چي مو اړتیا محسوسه کړې ده په حاشیه کې مو حوالې ورکړې دي او دمفتي صاحب د حوالو تخریج مو کړی دی. لنډه داچي بنده او د بنده دواړو مرسته کونکیو مفتي مصطفی امین پالن پورې سلمه او مفتی محمد یونس دهلوي سلمه د دغه ټوک له غوره څخه غوره جوړولو پوره هڅه کړې ده او د تصحیح مو پوره اهتمام کړی دی له دې سره، سره د غلطیو احتمال سته، ځکه وګرانو لوستونکیو ته عرض دی چي که چیري کومه غلطی په نظر درشي نوموړته دې خبرتیا راکړي ترڅو په بل چاپ کې یې تصحیح کړو.

دمخکې ټوک په څيرچي کله داتوک پوره شونوموړېداحضرت مولانامفتي سعيداحمدصاحب پالن پوري شيخ الحديث اوصدرالمدرسين دارالعلوم دیوبند دامت برکاتهم په خدمت کې وړاندې کړکوم چي زموړدکارعلمي څارنه کوي نوموړې ددرس اوتصنيف بوختياوسره ،سره ټوله فتاوی په غوروکته اوپه گڼ شميرځايونوکې يې ارزښتناکې حاشيې ورباندي وليکلې دنوموړې ترکتنې اوتصويب وروسته دغه ټوک خوريږي.

په پای کې موړدشوری دټولوغړيوپه تيره بيادحضرت مولانامرغوب الرحمن صاحب ،حضرت مولاناغلام رسول صاحب خاموش ،حضرت مولانا عبدالحق صاحب مدارسي ،حضرت مولانا بدرالدين صاحب اجمل او حضرت مولانا سعيد احمد صاحب پالن پوري دامت برکاتهم العاليه ته دزړه له کومې مننه وايوچي ددغو بزرگانوپه توجوها تواوپه ښکلو هڅود فتاوی دغه ټوک په عام منظراروان دی الله رب العزت دې ددوی دمهرباني سایه اوږده کړي

آمين يارب العالمين محمد امين پالن پوری
۲۲/ربيع الثاني سنه ۱۴۳۰هـ

پاته کتاب الوقف

دمسجدونولپاره دنامسلمان دورکړي حکم

دمسجدونولپاره دنامسلمان ورکړي دوه قسمه دي نقل کيدوونکی شيان اوجائيدادپه لومړۍ مسئله کي په فتاواووکې اختلاف نشته يعنی که کوم نامسلمان روپی ،ډيوه (څراغ) ،بوری (پوزی) په نيت دثواب مسجدته ورکړي نودهغه په مسجدکې صرفول صحيح دي په ټولوفتاواووکې همدا خبره ده اوکه دشرم په وجه يادخلگوله پېغوره يې ورکړي نو ددې په مسجدکې صرفول جائز نه دي.

اوپه دوهمه مسئله کي يعنی نامسلمان کوم جائيدادومسجدته وقف کړي يامسجدجوړ کړي مسلمانانوته يې وسپاري يايې پخپله متولي شي ددې په هکله په فتاواووکي اختلاف دی په ځينو کې دې ته هم صحيح ويل شوې دي اوپه ځينو کې يې صحيح نه دې ورته ويلې اوپه فتوی شميره: ۸۱۹ کې تفصيل دی اوداختلاف وجه داده چي دامنل شوی اصل دی چي که نامسلمان دقربت (ثواب) په نيت يعنی دثواب کاريې وبولي وريې کړي نو صحيح دی په لومړۍ مسئله کي يې همدې اصل ته اعتبارورکړی دی خو په دوهمه مسئله کې خبره په دې کې ده چي اعتبار دنامسلمان ورأيه اوعقيدي ته ده که دده ومذهب ته ؟ دنامسلمان په رأيه مسجد جوړول دثواب کار کېدلای شي خودده دمذهب له مخې دا قربت نه دی که اولې خبرې ته اعتبار ورکړل شي وقف صحيح کيږي اوپه دوهم صورت کې وقف نه صحيح کيږي ،ځکه فتاواوې بيلا بېلې شوې چا داولې خبرې اعتبارکړی دی دجواز حکم يې ورباندي لگولی دی اوپه زياتره فتاواووکې ددوهمې خبرې اعتبارکړی دی دناجائزوالي حکم يې ورباندي لگولی دی.

خوپه فتاوی رشيديه (مخ: ۵۳۷ ، جسيم) اونوروکې دي چي دامسجدگرځي يعنی حضرت گنگو هي قدس سره اونورو

دنامسلمان ورأیې ته اعتبار ورکړی دی دده د مذهب اعتبار یې نه دی کړی او په امداد الفتاوی (۲/ ۲۲۷ زکریا) کې ودهمې ته ترجیح ورکړې ده او دنامسلمان د مذهب له مخې مسجد جوړول د ثواب کارنشي کیدای نوداسي وقف صحیح نه دی خو کله چي په اوله مسئله کې دده ورأیې ته اعتبار ورکړی دی نو په دوهمه مسئله کې هم دده ورأیې ته اعتبار باید ورکول شي، ځکه په کفایت المفتی اونورو کې یې دوقف صحیح کېدو فتوی ورکړې ده.

امادقربت او ثوابه څخه پرته یې بل اړخ ته هم کتل پکار دي هغه داچي دنامسلمان یادده دقول له لوري دامتنان (پېغورولو) اندېښنه نه وي که داسي اندېښنه وي چي په آینده کې دوی ویلای شي چي دامسجد مورجوړکړی دی نودوقف په اړه احتیاط غوره دی داراز دنامسلمان دمسجد لپاره غټه چنده وي او یادشوی احتمال وي نوهم احتیاط کول پکار دي اوداسي چنده قبلول پکار نه دي او په بې ارزښته شيانو اولر چنده کې دا اندېښنه نشته نوددې قبلول کومه پروا نلري ۱۲ سعید احمد پالن پوري)

دمسجد په وداني کې دهندورویې صرفول څرنگه دي ؟

سوال (۸۰۱) دمسجد په تعمیر کې که هندو څه روپۍ ورکړي نو صرفول یې صحیح دي ، که نه ؟ له [ماکان للمشرکین ان یعمروا مساجد الله] (سورة توبه آیت : ۱۷) څخه څه مراد دي ؟ (۷۷۴/ ۱۳۳۷ هـ)

جواب دآیت کریمه : [ماکان للمشرکین ان یعمروا مساجد الله الآیه] (سورة توبه آیت ۱۷) حاصل همدومره دي چي مشرکان تعمیر دمسجد نه کوي اومشر کانونه دانه ښایي ، نور که کفار ثواب وبولي دمسجد تېل ، صفونه ، کوزې اونورو ورکړي یاد مسجد په ودانولو کې روپۍ ورکړي نوددې منع نشته اوحنفي فقهاء دکافردوقف دجائز کېدو دشرط لیکلی دی چي دمسلمانانو په نزداو ددوی په نزدد هغه تقرب او ثواب وي ^(۱)

دهندو دجوړکړي مسجد حکم

سوال (۸۰۲) دهندو په جوړکړي مسجد کې لمونځ جائز دی ، که نه ؟ (۱۹۲۲/ ۱۳۴۰ هـ)

ځواب : دهندو جوړکړي مسجد او عېدگاه نشي وقف کېدای ولې چي دهندو باندې بې عېدگاه جوړه کړي البته لمونځ پکښي کیدای سی

ان شرط وقف الذمی ان یكون قرية عندنا وعندهم (الشامی ۲/ ۳۹۰ شرائط الوقف

سوال (۸۰۳) که کوم کافر په هندوستان کې دثواب په نیت یاد مسلمانانو دخوا خوړي په غرض مسجد جوړکړي اودهغه اهتمام اوانتظام پخپل لاس کې واخلي یاد مسلمانانو د مصالحوپه نظر ساتلوله امله دده ټول حقوق ومسلمانانوته وسپاري نو آیا دآیت کریمه [ماکان للمشرکین ان یعمروا مساجد الله] (سورة توبه : آیت ۱۷) دعموم په وجه داسي مسجد دمسجد په حکم کې بلل کیږي ؟ اولمونځ پکي روا کیږي ، که نه ؟ (۲۵۸۸/ ۱۳۴۰ هـ)

ځواب : داسي مسجد دمسجد په حکم کې نه دی اود شرعي مسجد حکم دده لپاره نشته او کوم ثواب چي په مسجد کې دلمانځه کولو دی هغه په دې کې نه حاصلیږي که څه هم لمونځ خوبه وشي لکه چي صاحب دتفسیر احمدی (۱) ددې څرگندونه فرمایلي ده قوله تعالی [مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَبْنُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ] والمعنى ماصح للمشرکین ومااستقام لهم تعمير المساجد حال کونهم شاهدين على انفسهم بالكفر یعنی لا يستقيم لهم الجمع بين المتنافيين : عمارة بيت الله وعمارة غيره انما یعمروا مساجد الله من آمن بالله واليوم الآخرو اقام الصلوة وآتى الزکوة ولم یحش الا الله ای المؤمنون الجامعون للکمالات العلمیة والعملیة فاللقصود ان الله تعالی منع المشرکین

(۱) دالتفسیرات الاحمدیة فی بیان الآیات الشرعیة دلیکوال نوم احمد دی اودپلار نوم بې ابوسعید دی دملاجیون په لقب مشهور دی دده دنسب لری دلومړي خلیفه ښاغلی ابوبکر صدیق رضی الله عنه سره یوځای کیږي دده دنیکه گاناو اصل وطن مکه معظمه ده بیادده کورنۍ هندوستان ته راغله دلکهنوپه شاوخوا درای برهلي ولسوالي دامیتي په کلي کې اباده شوه ملاجیون په همدغه امیتي کلي کې په (سنه ۱۰۴۸ هـ) کې پیدا شوی دی ساده ، خاکسار ، له ځان ښکارونې څخه نابالده اود یادابنت په قوت کې یوازي وواو داراز دسلطان اورنگ زېب عالمگیر رحمہ الله دی استاذ ووده له تصنیفاتو څخه التفسیرات الاحمدیة فی بیان الآیات الشرعیة دیر مشهور اومقبول دی اوتره یرې مودې په درس کې داخل وواو په هندوستان کې تر ټولو مخکې دقرآن د احکامو پر موضوع باندې ده دا کتاب ولیکی چي پکې ده دکم اوزیاتو پنځه سوه آیاتونو تشریح دحنفي مذهب له مخې وکړه اودخوند خبره لاداده چي نوموړی دطالبی په زمانه کې دالیکلی دی لکه چي دکتاب په پای کې پخپله نوموړی بیان کوي اوله دې پرته بې نورهم دیر تصنیفونه شته چي پکي نور الانوار شرح المنار دده ژوندی یادو محاردي چي نن هم په نصاب درس کې داخل دی دی په سنه (۱۱۳۰ هـ) په دهلي کې وفات شو [انا لله وانا اليه راجعون] الله رب العزت دې ده ته په جنت الفردوس کې لوړ مقام ورکړي آمین.

عن تعمیر المساجد حال کونهم علی الشریک [الی ان قال] فان اراد کافران بینی مساجدا و یعمروها منع منه وهو المفهوم من النص وان لم یبدل علیه رواية الخ (۱) (ص: ۲۴۰ تفسیر احمدی) وقال فی رد المحتار: [ان شرط وقف الذمی ان یکون قرية عندنا و عندهم الخ (۲) وقال قبیلہ: [مالو وقف الذمی علی حج او عمره مع انه لا یصح الخ (۲) له دغو عبارتونو څخه څرگندیږي چي دکافر مسجد وقف کول یا مسجد جوړول او ترمیمول صحیح نه دي او هغه مسجد نه ګرځي فقط.

سوال (۸۰۴) ښه دویپه مخکه کې دده بې اجازې یو مسجد جوړ کړل شوی اشرعی مسجد دی، که نه؟

ب: که هغه هندو دغه مخکه اوس وقف کړي نو مسجد به شرعی شي او که نه؟

ج: که دغه ځای چي د هندو ملک دی کوم مسلمان له ده څخه رانیسي وقف یې کړي نو شرعاً څه حکم دی؟ (۱۷۲۰/۳۲-۱۳۳۳ هـ)

ځواب: په اول او دوهم صورت کې د اشرعی مسجد نشو، په اول صورت کې خوښکاره دی او په دوهم صورت کې، ځکه چي وقف کول د هندو مسجد لپاره صحیح نه دی په درېیم صورت کې وقف صحیح کیږي او مسجد شرعی مسجد ګرځي.

سوال (۸۰۵) یو هندو اراده لري چي مسجد جوړ کړي خوددې ځای علماء او نور خلګ وایې چي په دغه مسجد کې د مسلمانانو لمونځ نه کیږي، ځکه چي دی هندو دی دده ګټه ناروا ده دده دنده شراب خرڅول دي او د مکانونو کرایه هم ده په دې اړه چي څه وفرمایې هماغسې به عملي کیږي (۱۰۵۵/۳۳-۱۳۳۴ هـ)

ځواب: د هندو د آمدنۍ په اړه څوڅه بحث کولو ته اړتیا نشته، ځکه چي د شراب خرڅولو او نورو آمدني دده په هکله صحیح ده کله که دی و مسلمانانو ته له دغه آمدني څخه څه ورکړي

(۱) التفتواۃ الاحمدية فی بیان الآيات الشرعية ص: ۳۶۳-۳۶۴ سورة البراءة المطبوعة: مطبع انجوان الصفاء. (۲) الشامي: کتاب الوقف، شرائط الوقف ۳/۳۹۳ ط رشیدیة.

نوددوئ لپاره هم حلاله ده خود هندو جوړ کړی مسجد شرعی مسجد نه دی، ځکه چي ددې صورت د اکېدای شي چي دغه هندو کوم مسلمان ته روپی و بڅنبي او هغه مسلمان که یووي او که څوک کسان وي په دغو روپیو مسجد جوړ کړي او وقف یې کړي نو دا څه پروانلري هغه به شرعی مسجد شي قال فی رد المحتار: ان شرط وقف الذمی ان یکون قرية عندنا و عندهم كالوقف علی الفقراء او علی مسجد القدس بخلاف الوقف علی بیعة فانه قرية عندهم فقط او علی حج او عمره فانه قرية عندنا فقط فاقادان هذا شرط لوقف الذمی فقط لان وقف المسلم لا یشرط کونه قرية عندهم بل عندنا کوقفنا علی حج و عمره بخلافه علی بیعة فانه غیر قرية عندنا بل عندهم (۱) فقط.

د هندو پر ورکړې مخکه د مسجد جوړولو حکم

سوال (۸۰۶) هندو دخپل کلي وټولو مسلمانانو ته یوه ټوټه مخکه هبه کړه او وایې چي ستاسو اختیار دی چي څه پر جوړوئ پر جوړیې کړئ. نو پر دغه مخکه د مسجد جوړول جائز دي، که نه؟ (۱۳۴۵/۳۰۹۳)

ځواب: په دې صورت کې مسلمانان پر دغه مخکه وروسته له مالک جوړېدو مسجد جوړولای شي او د ابه د مسلمانانو له لورې وقف وي نو شرعی مسجد ګرځي لنډه دا چي د مسلمانانو په ملک کي راتلل او د مسلمانانو له لورې مسجد کېدل او وقف کېدل ضروري دی خود ارازه به خود مشاع د هبه (۲) کېدو په وجه صحیح نه وي، ځکه د جائز کېدو طریقه داده چي د هبې پر ځای د دغه هندو له لورې بیع وي او کوم مسلمانان چي مشتریان (رانېوونکي) وي د هغوئ نومونه معلوم وي که څه هم هر څومره وي خو معلوم وي او که هبه وي توبیادي دیو مسلمان په نوم وي هغه دې قبضه ورباندي وکړي له خپل لورې دي مسجد ورباندي جوړ کړي فقط.

سوال (۸۰۷) زیدو یوه هندو ته وویل چي ماته د مسجد جوړولو لپاره یوه ټوټه مخکه را کړه هغه په هبه کې بې له کومې هبې پانې اوبې له قوالې له لیکنې دخولې په وینا یوه ټوټه مخکه وده ته ورکړه زید په دغه مخکه کې جامع مسجد جوړ کړ او پخپله د دغه مسجد وقف کوونکې او متولي شواوله دوو درېیو کلورا هسي لمونځ کوونکې پکي

(۱) الشامي کتاب الوقف - شرائط الوقف ۳/۳۹۴ ط رشیدیة.

(۲) مشاع یعنی مشترک (ګډ) کله چي هبه کوونکي مخکه دکلي وټولو مسلمانانو ته هبه کړه، ځکه دا هبه د مشاع ده سعید احمد.

د جمعې لمونځ ادا کوي او دارازد مخکې مالک

دا شرط لگولی وو چې کله زما ورته ضرورت وي یا زما زړه وغواړي نو مسجد به له دې ځایه پورته کوم او مخکه به پخپل تصرف کې راوړم آیا په دې کې لمونځ صحیح کیږي ، که نه ؟ (۱۳۴۲/۷۰ هج)

ځواب : که دغه هندو دادمخکې ټوټه وزیدته هبه (وبخني) لکه چې په سوال کې لیکلې دي او بیایید په دې کې مسجد جوړ کړ او وقف یې کړ نو دا وقف صحیح شو او هغه مسجد شولمونځ پکې صحیح دی او هبه په فاسدو شرطونو نه باطلیږي [والهبة لا تبطل بالشروط (۱) (درمختار) او کله چې د هندو هبه د زید په نامه صحیح شوه نو زید د دغه ټوټې مخکې مالک شو ، ځکه نودده دخپلې مملوکه مخکې وقف کول په اتفاق سره صحیح شو کمافی الشامي : افادان الواقف لابدان یكون مالکاً له وقت الوقف ملکاتاً ولو بسبب فساد الخ (۲)

د هندوپه وقف کړې مخکې د مسجد جوړولو او پکې د لمونځ کولو حکم

سوال (۸۰۸) په هندو باندې مخکه وقف کړه مسجد یې ورباندې جوړ کړه دغه مسجد کې د جمعې لمونځ او پنځه وخته لمونځ جائز دی او که نه ؟ (۱۳۴۵/۱۴۱۹ هج)

ځواب د هندو وقف د مسجد لپاره صحیح دی ، ځکه چې د کافرو وقف هغه وخت صحیح کیږي چې د کوم کار لپاره دی وقف کړي هغه دده په نزدا و زموږ په نزديه اتفاق سره د قربت او ثواب کاروي لکه چې په ردالمحتار کې د درمختار د قول [وان یكون قربة فی ذاته الخ] په شرح کې لیکلې دي [لما فی البحر وغیره : ان شرط وقف الذمی ان یكون قربة عندنا وعندهم الخ (۳) نور د جمعې او نور لمونځ په دې کې صحیح دی وقف که صحیح وي او که نه وي او مسجد که وي او که نه وي ، ځکه چې د جمعې او پنځه وخته لمونځونو جائز کېدو لپاره د مسجد کېدل او د هغه ځای وقف کېدل شرط نه دی او د مالک اجازه بنسکاره ده چې شته فقط .

(۱) وحکمها انما لا تبطل بالشروط الفاسدة (الدرمع الرد (۵۲۷/۴) اوائل کتاب الهبة طرشيدي (۲) الشامي (۳۹۴/۳) کتاب الوقف شرائط الوقف طرشيدي (۳) الدرمع الرد (۳۹۴/۳) کتاب الوقف ، شرائط الوقف طرشيدي .

د هندوپه روپیو د مسجد تر میمول څرنگه دی ؟

سوال (۸۰۹) یو مسجد جوړښت غواړي یو هندو د تر میمول لپاره څه روپی وړکول غواړي په دغو روپیو نړول شوی مسجد جوړول جائز دی ، که نه ؟ (۱۳۴۳/۱۵۲۲ هج)

ځواب د هندو روپی په مسجد کې لگول صحیح دی کله چې دی دادخیر کار بولي روپی وړکوي چې په دې شرط باندې په شامي کې د کافرو وقف هم جائز لیکلی دی چې کوم کار د مسلمانانو په نژدېه قربت وي او د کافرانو په نژدېه د قربت او ثواب کاروي په هغه کې د هندو وقف صحیح دی او دروپیو په مسجد کې لگول د جواز په هکله بل تاویل هم د جائز کېدو کېدلای شي هغه دا چې هندو مسلمان ته روپی وړکړي ترڅو مسلمان هغه په مسجد کې ولگوي فقط .

د نامسلمان و مسجد یا مدرسې ته دروپیو وړکولو او جائداد و فقولو حکم

سوال (۸۱۰) و مسجد یا اسلامی مدرسه ته کوم هندو یا هندوانی روپی وړکړي یا کوم جائداد وقف کړي نو دا شرعاً صحیح دی او که نه ؟ د نا جائز والي په صورت کې اوس په دې جائداد څه وکړو ؟ (۱۳۳۸/۹۱۲ هج)

ځواب روپی که درکړي نو په مدرسه او مسجد کې یې صرفول صحیح دي او وقف د کافرو مسجد او مدرسې ته صحیح نه دی هغه وقف کړي جائداد د همدغه کافر ملک دی ددې صورت د جواز د اګېدلای شي چې دغه هندو کوم مسلمان ددې جائداد مالک جوړکړي بیا هغه مسلمان داد مسجد او نورو لپاره وقف کړي .

د هندوپه مسجد کې د لمانځه کولو لپاره دری وړکول

سوال (۸۱۱) څه هندویم ، مایوه سترنجي (دری) په مسجد کې د لمانځه کولو لپاره وړکړي وه خو مسلمانانو بیرته را واپس کړه حال دا چې څه نه سودا خلم اونه بت لمانځنه اونیورکوم (۲۳۸/۳۳-۱۳۳۴ هج)

ځواب : د دغه سترنجی په مسجد کې هموارول او ورباندې لمونځ کول صحیح دی مسجد والوته پکار و چې د ادري یې واپس کړي نه وای .

د کافر د مسجد لپاره کوزی او فرشونه ورکول

سوال: (۸۱۲) کافر که پخپلوروپو مسجد جوړ کړي یا په کوم مسجد کې کوزه، فرش او نور د مسجد د خرڅ لپاره ورکړي نوڅه حکم دی (۱۳۳۲-۳۲/۱۴۲ هج)

ځواب: په شامی کې راغلي دي چې د کافر د وقف د صحیح کېدو شرط دادی چې هغه کار د ثواب وي ددوی په نزد هم اود مسلمانانو په نزد هم لمافی فی البحر و غیره ان شرط وقف الذمی ان یكون قربة عندنا و عندهم کالوقف علی الفقراء او علی مسجد القدس بخلاف الوقف علی بیعة بانه قربة عندهم فقط او علی حج او عمرة فانه قربة عندنا فقط الخ (۱) په همدې وجه د کافر په مسجد جوړولو وقف کول صحیح نه دي خو که فرش ورکړي نو جائز دی، ځکه چې دا کارونه دوی تقریب او ثواب بولي. په مسجد کې د بلولو لپاره د کاډیوه (خراغ) ورکول

سوال: (۸۱۳) الف: که کوم سړی له هندوانو او مشرکانو څخه له خپل طرفه روغن او نور ورکړي په کوم مسجد کې خراغ په بل کړي نو دا کار شرعاً جائز دی، که نه؟ (ب) که دوی د خراغ (ډبوي) بلولو په وجه و مؤذن ته هم څه روپی ورکړي نو د مؤذن لپاره اخستل او په خپل کار کې کارول صحیح دی، که نه؟ (۱۳۴۲/۱۲۰۰)

ځواب: (لايف) کافر که مسجد ته تېل د بلولو لپاره ورکړي نو د هغه اخستل او په مسجد کې بلول صحیح دي.

(ب) د مسجد د مؤذن لپاره دغه روپی اخستل او په خپل کار کې یې استعمالول صحیح او جائز دي فقط.

د مسجد په څلور دېوالي کې د هندو تالاب او څاه جوړول

سوال: (۸۱۳) یوه هندو د مسجد په څلور دېوالي کې یو تالاب د لمونځ کونکیو لپاره او یوه څاه پخپل ځاني خرڅ جوړول غواړي، مسلمانان و دغه هندو ته ددې کار اجازه کولای شي، که نه؟ (۱۳۴۵/۲۷۲۵)

(۱) الشامي (۳۹۴/۳) کتاب الوقف - شرائط الوقف طرشيديه.

ځواب: داڅه پروا نلري، ځکه چې دغه هندو همد اکاريه ثواب گټلو کوي اود مسلمانانو په مذهب کې همدا کار د ثواب او قربت دی، ځکه نو د شامی دلاندي لیکلې عبارت په باعث دا وقف صحیح دی لمافی البحر و غیره [ان شرط وقف الذمی ان یكون قربة عندنا و عندهم کالوقف علی الفقراء او علی مسجد القدس الخ (۱) فقط.

د هندو څه مخکې و مسجد ته ور داخلول

سوال: (۸۱۵) زید قصد ادیو نامسلمان هندو مخکې بېله اجازې او بېله رضا و مسجد ته ورگډه کړه انداز له شلو کالو راهیسي په مسجد کې لمونځ کیږي د زید له وفات وروسته دامعامله دده له وارثانو څخه معلومه شوه په دې صورت کې په مسجد کې لمونځ جائز دی، که نه؟ اود مسجد پر ځای پرېښودو لپاره د دغه نامسلمان خوشحالول پکار دي، که نه؟ (۱۳۴۳ هج ۱۴۹۷)

ځواب: که دا تحقیق وشي او په شرعي طریقه ثابت شي چې د هندو څه مخکې و مسجد ته ورگډه کړل شوي ده نو له دغه هندو څخه یادده له وارثانو څخه دغه مخکې رانیسي یا اجازه ځيني و اخلي معامله صفا کړي نور نو د زید د وارثانو په وینا ددې خبرې یقین مه کوی چې مسجد ته د هندو مخکې و رد داخله کړي ده اولمونځ پکې صحیح دی فقط.

د هندو د وقف کړې مخکې آمدني د مسجد په اړتیاوو کې لگول

سوال: (۸۱۲) یوه هندو د مخکې د نورو مسجد لپاره وقف کړې ده اود وقف په پاڼه کې یې څرگند اختیار ورکړی دی چې د وقف کړې مخکې آمدني یې په مسجد کې لگوي اود مسافرو لپاره مکانونه تعمیر کړي اما مسجد په دې ځای کې مه جوړوي آیا په دغه صورت کې د دغه وقف کړې مخکې آمدني د مسجد په اړتیاوو کې لگول شرعاً جائز دي، که نه؟ (۱۳۴۰/۹۴۰)

ځواب: د فقهي په روایتونو سره د کافر د وقف کول د مسجد لپاره صحیح نه دی یعنی کوم صورت چې په سوال کې لیکل شوی دی چې د دغه وقف کړې مخکې آمدني په مسجد کې ولگوي

(۱) الشامي (۳۹۴/۳) کتاب الوقف - شرائط الوقف طرشيديه.

د کافر د مسجد لپاره کوزی او فرشونه ورکول

سوال: (۸۱۲) کافر که پخپل ورپوړی مسجد جوړ کړي یا په کوم مسجد کې کوزه، فرش او نور د مسجد د خرڅ لپاره ورکړي نو څه حکم دی (۱۴۲/۳۲-۱۳۳۲ هج)

ځواب: په شامی کې راغلي دي چې د کافر د وقف د صحیح کېدو شرط دادی چې هغه کار د ثواب وي د دوی په نزد هم او د مسلمانانو په نزد هم لمافی فی البحر و غیره ان شرط وقف الذمی ان یكون قربة عندنا و عندهم کالوقف علی الفقراء او علی مسجد القدس بخلاف الوقف علی بیعة بانه قربة عندهم فقط او علی حج او عمرة فانه قربة عندنا فقط الخ (۱) په همدې وجه د کافر په مسجد جوړولو وقف کول صحیح نه دي خو که فرش ورکړي نو جائز دی، ځکه چې د اکارونه دوی تقریب او ثواب بولي.

په مسجد کې د بلولو لپاره د کاډیوه (خراغ) ورکول

سوال: (۸۱۳) الف: که کوم سړی له هندوانو او مشرکانو څخه له خپل طرفه روغن او نور ورکړي په کوم مسجد کې خراغ په بل کړي نو دا کار شرعاً جائز دی، که نه؟

(ب) که دوی د خراغ (ډېوي) بلولو په وجه و مؤذن ته هم څه روپی ورکړي نو د مؤذن لپاره اخستل او په خپل کار کې کارول صحیح دی، که نه؟ (۱۲۰۰/۱۳۴۲)

ځواب: (لایف) کافر که مسجد ته تېل د بلولو لپاره ورکړي نو د هغه اخستل او په مسجد کې بلول صحیح دي.

(ب) د مسجد د مؤذن لپاره دغه روپی اخستل او په خپل کار کې یې استعمالول صحیح او جائز دي فقط.

د مسجد په څلور دېوالي کې د هندو تالاب او څاه جوړول

سوال: (۸۱۳) یوه هندو د مسجد په څلور دېوالي کې یو تالاب د لمونځ کونکیو لپاره او یوه څاه پخپل ځاني خرڅ جوړول غواړي، مسلمانان و دغه هندو ته د دې کار اجازه کولای شي، که نه؟ (۲۷۲۵/۱۳۴۵)

(۱) الشامي (۳۹۴/۳) کتاب الوقف - شرائط الوقف طرشيديه.

ځواب: دا څه پروا نلري، ځکه چې دغه هندو همدا کار په ثواب گڼلو کوي او د مسلمانانو په مذهب کې همدا کار د ثواب او قربت دی، ځکه نو د شامی د لاندې لیکلې عبارت په باعث د اوقف صحیح دی لمافی البحر و غیره [ان شرط وقف الذمی ان یكون قربة عندنا و عندهم کالوقف علی الفقراء او علی مسجد القدس الخ (۱) فقط].

د هندو څه مخکې و مسجد ته ور داخلول

سوال: (۸۱۵) زید قصد ادیونام مسلمان هندو مخکې بېله اجازې او بېله رضا و مسجد ته ورگډه کړه انداز له شلو کالو راهیسې په مسجد کې لمونځ کيږي د زید له وفات وروسته دامعامله دده له وارثانو څخه معلومه شوه په دې صورت کې په مسجد کې لمونځ جائز دی، که نه؟ او د مسجد پر ځای پرېښودو لپاره د دغه نامسلمان خوشحالول پکار دي، که نه؟ (۱۴۹۷/۱۳۴۳ هج)

ځواب: که دا تحقیق وشي او په شرعي طریقې ثابت شي چې د هندو څه مخکې و مسجد ته ورگډه کړل شوي ده نو له دغه هندو څخه یادده له وارثانو څخه دغه مخکې رانیسي یا اجازه ځیني و اخلي معاملې صفا کړي نور نو د زید د وارثانو په وینا د دې خبرې یقین مه کوئ چې مسجد ته د هندو مخکې و رداخله کړي ده او لمونځ پکې صحیح دی فقط.

د هندو د وقف کړې مخکې آمدني د مسجد په اړتیاوو کې لگول

سوال: (۸۱۶) یوه هندو د مخکې د نورو مسجد لپاره وقف کړې ده او د وقف په پاڼه کې یې څرگند اختیار ورکړی دی چې د وقف کړې مخکې آمدني یې په مسجد کې لگوي او د مسافرو لپاره مکانونه تعمیر کړي اما مسجد په دې ځای کې مه جوړوئ آیا په دغه صورت کې د دغه وقف کړې مخکې آمدني د مسجد په اړتیاوو کې لگول شرعاً جائز دي، که نه؟ (۹۴۰/۱۳۴۰)

ځواب: د فقهي په روایتونو سره د کافر د وقف کول د مسجد لپاره صحیح نه دی یعنې کوم صورت چې په سوال کې لیکل شوی دی چې د دغه وقف کړې مخکې آمدني په مسجد کې ولگوي

(۱) الشامي (۳۹۴/۳) کتاب الوقف - شرائط الوقف طرشيديه.

داوقف صحیح نه دی امدادې د جائزېدو د صورت اوس کېدای شي چې دغه مخکې خوتر اوسه وقف شوې نه ده او د همدغه هندو ملک ده، ځکه ده ته دې دا وویل شي چې کوم معتبر مسلمان د دې مسلمان د دې مالک جوړ کړه چې هغه یې بېاله خپل طرفه و مسجد ته وقف کړي - فقط

د هندو پر وقف کړې مخکې د جوړ شوې مسجد حکم

سوال: (۸۱۷) مسلمانانو د مخکې و مالک هندو ته د مسجد جوړولو خواست و کړ هغه اجازه ورکړه او پرچه یې ورو لیکله مسلمانانو ورباندې خام مسجد جوړ کړ وروسته نوموړې هندو د هندوانو په وینا پر مسلمانانو زور وکړ چې تاسو مسجد ونړوئ، ځکه نو مسلمانانو مسجد شهید کړ په دې اړه شرعاً څه حکم دی؟ (۱۳۴۱/۲۳۴)

ځواب: مسئله داده: چې کافر هندو که مسجد جوړ کړی او وقف یې کړ نو هغه صحیح نه دی او مسجدونه گرځیدی او که دغه کافر هندو و مسلمانانو ته مخکې په ملک ورکړه مسلمانانو دغه مخکې د مسجد لپاره وقف کړه او مسجد یې ورباندې جوړ کړ نو هغه مسجد شونې ده و هم صورت کې د دغه مسجد نړول او د مسجد والی له حکم څخه ایستل صحیح نه دی دا ځای د همیشه لپاره مسجد شو مسلمانانو ته پکار دي چې بیا دا جوړ کړي او مسجد جوړ کړي او په اول صورت کې دغه مخکې د دغه هندو د مسجد نه شو هغه چې څه غواړي په کولای یې شي فقط.

په وقف شوې مسجد باندې د چاد ملکیت دعوی صحیح نه ده

سوال: (۸۱۸) په یو هندو ولایت کې مسجدونه نړول کيږي مسلمانان په دې خبر غمجن او بې تابه شول نژدې له سلو کلونو راهیسې تر ننه پورې د خنډ نه جوړېدو او لس دوولس کاله مخکې د مسجدونو د ترمیمولو یا پوځ جوړولو پړوخت هم په نه منع کولو سره د حکومت دعوی بېله کوم لیکلې ثبوت د منلو وړ ده، که نه؟ (۱۳۴۲/۲۷۷)

ځواب: مسجدونه وقف دي او پر وقف باندې د چاد ملکیت دعوی صحیح نه ده لکه چې مشهوره مسئله ده او د فقهي په کتابونو کې څرگنده شوې ده [الوقف لایمک ولا یملک (الدرمع الرد ۴۰۲/۳ کتاب الوقف طر شیده)]

یعنی وقف د چا ملک نه دی او په دې کې کوم تصرف د چا لکه بیع، هبه، گرو او نور صحیح نه دي.

په پټه مسلمان شوې هندو که د مسجد او نورو لپاره خپل جائیداد وقف کړ

سوال: (۸۱۹) یو هندو سړی پټ مسلمان شواړکان د اسلام لمونځ، روژه او تلاوت ادا کوي خو د خپل مسلمان کېدو اعلان نه کوي پخپله کورنۍ کې د نورو هندوانو په څیر شامل دی داسې په همدغه موجوده حالت کې د اسلامي دیني مدرسې او مسجدونو لپاره وقف کول غواړي نو د داسې سړي وقف کول شرعاً جائز او معتبر دی، که نه؟ داسې خپل جائیداد د خپل مور او پلار له لورې وقف کول غواړي مور او پلار یې د کفر په حال کې وفات شوې دي آیا د داسې مور او پلار له لورې وقف کول صحیح دي، که نه؟ داسې د وقف له آمدني څخه د خپلو ځینو مامورینو لپاره هم څه مقررول غواړي هغه مامورین که هندوان وي، که مسلمان؟ (۱۳۴۵/۷۱۹)

ځواب: د وقف د جائز کېدو او نافذېدو لپاره د شرط دی چې د کوم کار لپاره وقف کړي هغه کار د ثواب او قربت وي او وقف کوونکی د قربت او ثواب په نیت وقف کړي نو د کوم مسلمان وقف کول د مسجد یا دیني مدرسو د مرستې لپاره صحیح دی او د کافر د وقف د جائز کېدو او صحیح کېدو لپاره د شرط دی چې د کوم کار لپاره وقف کوي دده په عقیده هم د ثواب کاروي نو که یاد شوی وقف کوونکی مسلمان و بلل شي لکه چې دده په پټه داپمان او د اسلام دارکانوله ادا کولو څخه چې ښکاریزي نو وقف کول دده د مسجدونو او مدرسو او نورو دیني کارونو لپاره بېله شکې صحیح او نافذ دی که څه هم دی دا وایې چې زه د خپل مور او پلار له لورې یعنی دوی ته د ثواب رسولو لپاره وقف کوم او مور او پلار دده د کفر په حال کې مړه دي ولي چې وقف کوونکی مسلمان دی او همدې مالک دی ده ته د وقف کولو اختیار دی د مور او پلار له لورې دده ویل لغوه دي په دې وینا د وقف په جائز کېدو کې څه شبه نه راځي کله چې وقف کوونکی مسلمان و بلل شي. اما که دغه وقف کوونکی د اسلام د اعلان نه کولو او د کفر درواجو نو د ادا کولو په وجه د ظاهري اعتبار په کفر کې و شمېرل شي لکه څرنگه چې پخپله دی خپل ځان په کفارو کې شامل او داخل ښکاره کوي نو بیا دده د وقف د صحیح کېدو

لپاره علماء حنفي فقهاؤ دا شرط لگولی دی چي دکوم کارلپاره وقف کړی هغه دکفارو د عقیدې سره هم د قربت او ثواب کاروي لنډه داچي مسلمانان او کافران دواړې ډلې ددې دخیرد کار کیدو او قربت کیدو عقیده لري ددې شرط په وجه دکفارو وقف دمسجدونو او دیني مدرسو لپاره نه صحیح کیږي، ځکه چي دکفارو په مذهب او عقیده مسجد او اسلامي مدرسه د قربت او ثواب کار نه دی که څه هم دکوم خاص یو سړی عقیده ددوی د قربت او ثواب وي.

لکه چي علامه شامي رحمه الله ددرمختار ددې قول: [وان يكون] قربة في ذاته معلوما (منجزاً) لا معلقاً الخ [په شرح کې ليکي: [ای بان يكون من حيث النظرة الى ذاته وصورته قربة والمراد ان يحكم الشرع بانه لو صدر من مسلم يكون قربة حملاً على انه قصد القربة لكنه يدخل فيه ما لو وقف الذمي على حج او عمرة مع انه لا يصح ولو اجرى الكلام على ظاهره لا يدخل فيه وقف الذمي على الفقراء لانه قربة من الذمي ولو حمل على ان المراد ما كان قربة في اعتقاد الواقف يدخل فيه وقف الذمي على بيعة مع انه لا يصح فتعين ان هذا شرط في وقف المسلم فقط بخلاف في الذمي لما في البحر وغيره ان شرط وقف الذمي ان يكون قربة عندنا وعندهم كالوقف على الفقراء او على مسجد القدس بخلاف الوقف على بيعة فانه قربة عندهم فقط او على حج او عمرة فانه قربة عندنا فقط فافاد ان هذا شرط لو وقف الذمي فقط لان وقف المسلم لا يشترط كونه قربة عندهم بل عندنا كوقفنا على حج وعمرة بخلافه على بيعة فانه غير قربة عندنا بل عندهم الخ (۱)] نو مناسب دادي چي دغه وقف کوونکی کوم چي په پټه مسلمان دی دخپل اسلام اعلان وکړي بیا یې وقف کړي ترڅو د وقف په صحیح کېدو کې کومه شبه پاته نشي اود مامورینو لپاره چي د وقف له آمدني څخه کوم مقرر کړل شي د وقف صحیح کېدو په صورت کې دا شرط معتبر یږي مامور که هندوي او که مسلمان، ځکه چي د وقف کوونکي وشرط ته اعتباروي [قال في الدر المختار: وجاز على ذمي لانه قربة الخ ولا شك ان التصديق على اهل الذمة قربة الخ (۲) شامي فقط

(۱) ردالمحتار على الدر المختار (۳/۳۹۴) كتاب الوقف شرائط الوقف ط رشيدية (۲) الدر مع الرد (۳/۳۹۵) كتاب الوقف مطلب شرائط الواقف معتبرة الخ ط رشيدية.

د مسجد په ترمیم کې له هندو او شیعه څخه چنده غوښتل څرنگه دي؟

سوال: (۸۲۰) د مسجد په ترمیم او نورو کې د هندو او شیعه څخه چنده غوښتل صحیح دي که نه؟ (۱۱۲۲/۱۳۳۴ هـ)

ځواب: له یادو شویو کسانو څخه چنده غوښتل صحیح ده فقط.

د عیسایي پرور کړي مخکه که مسلمان پخپل خرڅ مسجد جوړ کړي

سوال: (۸۲۱) یو عیسایي څه مخکه و مسلمانانو ته بېله قیمت په دې غرض ورکوي چي مسلمانان ورباندي پخپل خرڅ مسجد جوړ کړي مسلمانان پردغه مخکه مسجد جوړولای شي، که نه؟ (۱۳۳۲/۱۳۴۲ هـ)

ځواب: جوړولای یې شي او هغه مسجد گرځي.

په هندو معمارانو (جوړوونکو) د مسجد جوړول صحیح دي

سوال: (۸۲۲) د مسجد ودانول په هندو مستري شرعاً جائز دی، که نه که جائز وي نوله آیت کریمه [اِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ الْخ] (سورة توبه آیت (۱۷) څخه څه مراد دي؟ (۱۵۱۷/۱۳۴۱ هـ)

ځواب: په هندو معمارانو مسجد جوړول صحیح دي لکه چي د ټولو سلفو او خلفو علماؤ بېله انکاره دامعمول به کېدی ددې څرگند دلیل دی اوله آیت اِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنِ آمَنَ بِاللَّهِ الْاِیة [(سورة توبه آیت: ۱۷) څخه مراد د مسجد معنوی آبادول دي لکه کوم څخه چي دالله رب العزت ذکر، دلمانځه قائم او په مسجد کې کښېنستل او نور مراد دي قال فی الجلا لین [مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ اَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ بِالْاِفراد والجمع بدخوله والقعود فيه الخ (۱) وفي الحديث مرفوعاً: اذا رأيتم الرجل يتعاهد المسجد فاشهدوا له بالایمان فان الله يقول: (۲) اِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنِ آمَنَ بِاللَّهِ فقط.

(۱) تفسیر جلا لین مخ: ۱۵۲ سورة توبه آیت: ۱۷ چاپ دیوبند. (۲) عن ابی سعید الخدری رضی الله تعالی عنه قال: قال رسول الله صلی الله علیه وسلم: اذا رأيتم الرجل يتعاهد المسجد فاشهدوا له بالایمان فان الله يقول: اِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنِ آمَنَ بِاللَّهِ واليوم الآخر رواه الترمذی وابن ماجه والدارمی (مشکوۃ المصابیح: ص: ۲۹ کتاب الصلوة باب المساجد ومواضع الصلوة)

د مسجد ضرار او نوي مسجد په اړه مسئلې

د مسجد دليري والي له امله بل مسجد جوړول

سوال (۸۲۳) زمورپه سېمه کې يو مسجد دی او دليري دی نو دلته بل مسجد جوړول صحيح دي او که نه؟ او اول مسجد داختر د لمانځه لپاره حاصل هم جائز دي، که نه؟ (۱۳۳۳ ۳۲/۲۹۹ هـ)

ځواب : دوهم مسجد جوړول د سوال د صورت سره سم صحيح دی او دا اول مسجد داختر د لمانځه لپاره حاصل هم جائز دي فقط.

سوال (۸۲۴) يو مسجد له کورنولي دي په دې وجه پکې دا اذان او خراغ لگولو بند وېست نشته، ځکه خلک غواړي چې دا مسجد له دې ځايه وکړي نو ته تږدي رانقل کړي په دې صورت کې څه حکم دی؟ (۱۳۳۳-۳۴/۵۴۹ هـ)

ځواب : د کوم مسجد مسجد والی باطلول صحيح نه دي کوم ځای چې يو ځل مسجد شو هغه به هميشه مسجد وي اما که د دغه مسجد دليري والي په وجه تږدي مسجد جوړ کړي دا هم صحيح دی خو هغه اول مسجد به هم مسجد وي.

سوال (۸۲۵) يو ځام مسجد جوړ شوی دی او س کلېوال د ابل ځای پوخ جوړول غواړي، ځکه چې دغه دوهم ځای د کلي په مينځ کې دی اول مسجد له کلي ليري دی که بل ځای نوی مسجد جوړ کړي نو مخکنی ځام مسجد شهيد کړي پر هغه ځای کور جوړولای شي يا يې په کوم بل مصرف کې راوستلای شي، که نه؟ (۱۳۴۳/۸۹۸ هـ)

ځواب بل ځای که مسجد جوړولو ته اړتيا ده نو پوخ مسجد په بل مناسب ځای کې جوړول جائز دي خو مخکنی ځام مسجد به هم مسجد وي له هغه څخه د مسجد حکم نه زائلېږي، ځکه چې کوم ځای مسجد شي هغه به هميشه ترقيامت په پورې مسجد وي د هغه خوندي کول ضروري دي او پردغه ځای بل کورنشي جوړولای او د چاپه ملک کې دا ځای نشي راتلای فقط.

سوال (۸۲۲) زمورپه کلي کې يو مسجد له پخوا څخه جوړ دی او س د دغه مسجد د کهن و طرفته د کلي آبادي زياتېږي مسجد يو طرفته پاته شوله مسجد څخه کورونه ليري دي په دې وجه کلېوال لمونځ کولو ته نه راځي او امام هم د يو ځېوالې له امله په وهم کې وي، ځکه نو تجويز دادی چې مسلمانان چيري آباد دي د هغوی په مينځ کې او په پراخ ځای کې نوی مسجد جوړ شي او زور مسجد له څلورو طرفونو په کلک دېوال خوندي کړي په خښتوانو نورو يې بند کړي چې بې ادبې يې ونشي په دې صورت کې نوی پوخ مسجد جوړول روا دي، که نه؟ (۱۳۳۳-۳۲/۲۰۷۲ هـ)

ځواب : نوی پوخ مسجد جوړول د ياد شوي ضرورت په وجه جائز دی او د پخواني مسجد دننه ابادېدو په صورت دده په هماغه صورت خوندي کول پکار دي چې په سوال کې ليکلې دي د فقهي له کتابونو څخه هم داراز حکم معلومېږي فقط.

د يوه مسجد په شتون کې بل مسجد جوړول

سوال (۸۲۷) (الف) آباد يوه مسجد په شتون کې له هغه څخه ليري په بل کلي کې بل مسجد جوړول منع دي؟

(ب) په کوم صورت کې چې بل مسجد جوړوونکی اهل سنت والجماعت حنفیان وي او دغه ډله د مفسدينو له ضرر او شر څخه د ځان ساتلو لپاره بل مسجد جوړوي نو آيانوی مسجد به مسجد ضرار وي؟

(ج) آباد مسجد و نو متوليان او انتظام کوونکي د مسجدونو په آمدني او خرڅ کې دخپلو خوا هشاتو سره سم بې له جائز او ناجائز طريقې بېلوالي پخپله د مسلمانانو له مشورې پرته تصرف کولای شي؟ او د يقيني غلبي او فاحش غبن سره د مسلمانانو پر غوښتنه له حساب او کتاب څخه انکار او ځان پېچنه جائزه؟

(د) د آمدنی او خرڅ د حساب پر غوښتنه د متولي او منتظم دا ځواب چې پخپلو روپونو مسجد جوړ کړي حساب کوي او په آينده کې تاسو په دې مسجد کې گام مه ږدئ کني

ستاسوپه هکله به ښه نه وي اودمتولی بده خوله ، سرکښي اوپه ډول ، ډول تکليفونرسول اودنوی مسجد جوړوونکوته منافقان اودنوی مسجد ته مسجد ضرار ويل څرنگه دي ؟ کله چي نيت ددوی صحيح وي دضرر رسولواراده نلري ؟ (۱۸۴۵ / ۱۳۳۹ هـ)

ځواب : (الف) منع نه دی بلکه دآيت کریمه [اِنَّمَا يُعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ] سورة توبه : آيت (۱۷) اودحديث شريف [من بنى الله مسجداً بنى الله له بيتاً فى الجنة] الحديث (۱) له اطلاق سره سم داخلاص په نيت مسجد جوړول داهمان ښه اوجنت ته دداخلېدوسبب دی .

(ب) نوی دوهم مسجد جوړول هيڅکله په دې صورت کې دمسجد ضرار په حکم کې نشي راتلای اوپر مسلمانانو دحسن ظن (ښه گمان) کولو امر دی اوبدگمانې حرامه ده [لقوله تعالى] يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ [لاية] (سورة حجرات آيت : ۱۲)

اوپه حديث شريف ې راغلې دي : [انما الاعمال بالنيات واغلامرئ مانوی] الحديث (۲) نودمسلمانانو وجوړکړې مسجد ته دمسجد ضرار حکم ورکول حرام اونا جائز دي اوبدگمانې کوونکې گنهگار اوفاسقان دي .

(ج) دمسجدونو دمتوليانو اوانتظام کوونکو دافرض جوړېږي چي دآمدن او خرڅ حساب صفواساتي اوله غبن اوبېخايه تصرفاتوڅخه پرهيزوکړي اوصفا حساب وکړي اوله مسلمانانوڅخه چي کوم څوک حساب کتل غواړي هغه ته دې ښکاره کړي اواطمېنان دې ورکړي دتهمت له ځايونو دې ځان وژغوري .

(د) دنوموړي متولی له لوري جواب بې ځايه اونا جائز دی اومسلمانانو ته ښکښل کول بد ، ردورته ويل پخپله کبيره گناه اودفسق اومعصيت باعث دی اوداسي بده ژبې اوځان سرې دمتولي اومتظم جوړولوورنه دی بلکه دعزل لائق دی ښک مسلمانان دې دی ليري کړي بل امانتداره سرې دې متولي وټاکي اودنوي مسجد جوړوونکوته دکومونيت اوغرض چي اصلاح اواخلاص دی منافقان ويل اوددوی وجوړکړې مسجد ته مسجد ضرار ويل حرام اوگناه ده داتول کارونه په دغه فتوی کې داسي دي چي ترحدی توبه ونه کاري اودآمدن او خرڅ حساب صفانکړي له ځانه دخيانت الزام پورته نکړي ترهغودی دمتولي جوړېدوورنه دی دعزل وړدی فقط .

(۱) مشکوة المصابيح ص : ۲۸ - باب المساجد ومواضع الصلوة .

(۲) صحيح البخاری : ۲ / ۸ باب كيف كان بدء الوحي .

ددوومسجدونوپه شتون کې درېيم مسجدجوړول

سوال : (۸۲۸) په يوه کلي کې دوه مسجدونه له پخواڅخه ووديوه مسجد امام کلېوال ليري کړي پردې څو کسانو يودرېيم خام مسجد جوړکړدامسجد شو ، که نه ؟ پردې ځيني خلک اعتراض لري اونړول يې غواړي په دې هکله څه حکم دی ؟ (۱۳۴۲ / ۲۱۵)

ځواب : دغه درېيم مسجد چي خام جوړشو مسجد وگرځيدی اوپه دغه مسجد کې چي کوم لمونځونه کيږي دمسجد ثواب پکې حاصلېږي نړول دده جائزه دي ، ځکه چي فتوی دمسجد پرتاييد باندي ده يعنی کوم ځای چي يوځل مسجد شي هغه به هميشه مسجد وي دهغه نړول اوويرانول جائزه دی .

دلمونځ کونکودارتياپه خاطر نوي مسجدجوړول

سوال : (۸۲۹) يوځای زيديو مسجد جوړکړورسره نژدي دغويواونوروتړلوځای جوړکړچي له امله يې مسجد ته بدبوی راځي اولمونځ کونکيوته تکليف وي اوبل داچي دمسجد دليري والي په وجه ولمونځ کونکيوته په جماعت کې شرېکېدل ستونزمن دی په همدې وجه دلمونځ کونکيو د هوساينې لپاره عمريومسجد دځای په مينځ کې جوړولواراده وکړه زيداودده خپلوان ورته خنډ دي زيداويې چي که بل مسجد جوړشونوزمانوم به زیدنه وي په دې صورت کې دمسجد جوړولوڅه حکم دی ؟ اودزیدلپاره څه حکم دی ؟ (۱۳۳۳ - ۳۲ / ۹۰۷)

ځواب : بل پوخ مسجد ددغه ځای په مينځ کې جوړول چي ورڅخه وتولومسلما نانوپه لمونځ اوجماعت کولوکې هوسياينه وي اوپه اطمېنان سره پکې لمونځ کوي دثواب کاراوډيرښه دی دزیددنفس کولوپه وجه خنډ اومخالف جوړېدل بد اوگناه ده قال الله تعالى [ومن اظلمت ممن منع مساجد الله ان يذكر فيها اسمه وسعى في خرابها الاية] (سورة بقره آيت : ۱۱۴) وقال تعالى اِنَّمَا يُعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ الْاِیة (سورة توبه آيت : ۱۸) نوعمرته پکاردي چي بېله شکه اوشبهې پوخ مسجد په ښک نيت سره جوړکړي الله تعالى يې پوره کوي اوڅوک چي مخالفت کوونکی وي هغه به تاواني اوزيانمن وي

دنوی مسجد بدلون جائز نه دی

سوال: (۸۳۰) په یوه کلي کې څلور مسجدونه دي او په هر مسجد کې پنځه وخته لمونځ اود جمعي لمونځ کيږي څو ورځې کيږي چي پنځلس شل کسانو یونوی مسجد له زاره مسجد څخه پردې سوه گزه واټن باندي جوړ کړه په دې کې د جمعي او پنځه وخته لمونځونه کيږي اودنوي مسجد د جوړوونکيونیت د زاره مسجد په جماعت کې د بېلتون او مؤمنانوته د ضرر رسولونه دی ددې ځای مولویان فرمایي چي دامسجد صحیح دی په داسي صورت کې دنوي مسجد انتقالول صحیح دي؟ (۳۸۵/۳۳-۱۳۳۴ه)

ځواب: د مسجدونو تر مینځ دليري والي لپاره کوم شرعی حد نشته دار تیا سره سم هر ډول ليري او نژدي مسجدونه جوړول صحیح دي نو کله چي دنوي مسجد او دغه مسجد په حکم د مسجد ضار نه دی د جمعي لمونځ او پنځه وخته پکي ادا کول صحیح دي او کله چي دا ځای سم شرعی مسجد وگرځي دغه دهمېشه لپاره مسجد وي کما صرح فی الشامی [ان الفتوی علی قول ابی یوسف رحمه الله تعالی فی تأیید المسجد (۱) فقط].

د فساد ختمولو په غرض نوی مسجد جوړول

سوال: (۸۳۱) یوشیعه له یوسني څخه په دې شرط مخکه بېله عوضه واخسته چي تر مسجد جوړېدو وروسته به ټولو مسلمانانوته د عبادت کولو برابر حق وي ، ځکه نو له مسجد و دانېدو وروسته تر اوسه سنيانو پنځه وخته لمونځونه او تراویح کولې سربکال چي کله د تراویحو وخت راغلی نو دودانوونکي زوی د لمونځ کولو څخه منع وکړه سنيانو خپل د دیر شو کلو نو حق پرېښود او وس و همدي مسجد ته نژدي په چنده کولو نوی مسجد جوړول غواړي نو نوی مسجد جوړول څرنگه دی؟ (۹۲/۱۳۳۸ه)

(۱) الشامی (۴۰۷/۳) کتاب الوقف مطلب فیما لو خرب المسجد او غیره طر شیدیه.

ځواب: په دې صورت کې نوی مسجد جوړول صحیح دی.

په مسجد کې دهیڅ ډول اسانۍ نه کېدو په وجه بل مسجد جوړول

سوال: (۸۳۲) په یوه کلي کې صرف یو مسجد دی خوپه هغه کې داویو او نورو بندوبست نشته اودهغه متولي څراغ نه بلوي ، اونه پکي امام او مؤذن مقرر دی په همدغو وجوول لمونځ کونکيوته تکلیف دی نو آیا په دغه کلي کې بل مسجد جوړول جائز دی ، که نه؟ (۲۰۴۲/۳۲-۱۳۳۳ه)

ځواب: کله چي غرض له لمونځ کونکو څخه د تکلیف ليري کول دي نو په دې وجه بل مسجد جوړول صحیح دی او په حدیث شریف کې راغلي دي: [انما الاعمال بالنیات] (۱)

د ځای د تنگ والي له امله بل ځای پراخ مسجد جوړول

سوال: (۸۳۳) زموږیو کوچنی پوخ مسجد دی اوس زموږ د دغه مسجد دنړولواو پراخ جوړولواراده ده خود ځای د تنگوالي په وجه دامسجد نشي پراخېدای که شرعاً دده بدلول جائز وي نو بل ځای ددې په بدل کې که په پراخ میدان کې یو پراخ مسجد جوړ کړو او پخوانی مسجد چي ونړول شي دهغه خالي مخکه په کورنو کې کوم ډول استعمالولای شو ، که نه؟ (۱۸۲۳/۱۳۳۸ه)

ځواب: شرعي حکم دادی چي کوم ځای یو ځل مسجد وگرځي هغه همېشه مسجد وي او تل تر تله به د مسجد حکمونه او آداب له ده سره تړلي وي دا صحیح نه دی چي داد هستوگنې وکورو نوته ورگډ کړي یا پکي کور جوړ کړي نوکه د مسجد و پراخولو ته اړتیا ده که ممکن وي نو همدا مسجد پراخ کړي او که داممکن نه وي نو بل ځای بل پراخ مسجد جوړ کړي اودغه مخکي مسجد هم مسجد و ساتي فقط.

(صحیح البخاری ۲/۸ باب کیف کان بدء الوحی.)

د دوو مسجدونو په موجودیت کې درېیم مسجد جوړول اودهغه و طرفته هڅونه کول

سوال: (۸۳۴) په یو کلی کې له پخوا څخه دوه مسجدونه دي او د هر مسجد سره په شرعي فیصله باندې کورونه جوړسوی دي او هرې محلي واله خپل مسجد په ذکر، اذکارو آباد ساتي، او د هر مسجد په حقونو کې کوم چي پردوی فرض دی په شرعي طریقې ادا کولو کې کوتاهي نه کوي.

اوس یو سړی یو بل مسجد جوړ کړ او د مخکني مسجدونو محلي والوته دنوي مسجد آبادو لوترغیب ورکوي چي ورڅخه مخکني مسجدونو ته نقصان رسیږي د داسي مسجد لپاره کوم چي د مخکني پخواني مسجدونو حقوق ساقطوي، څه حکم دی؟ او دنوي مسجد جوړوونکي په هکله څه حکم دی؟ (۲۳۴/۱۳۳۷ هج)

ځواب: که دغه سړی نو مسجد په اخلاص او د الله رب العزت د نژدېوالي لپاره په حلال مال جوړ کړی دی نو دَائِمًا يَغْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مِنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ (سورة توبه آیت: ۱۷) په حکم دغه سړی مخلص مؤمن او پر هدایت دی او کله چي په حدیث شریف کې راغلي دي [انما الاعمال بالنیات (۱)] نو که د دغه مسجد جوړوونکي نیت نېک دی او کوم بل مسجد ته نقصان رسول مقصود نه دی بلکه کومه اړتیا وه چي نوی مسجد جوړ کړي او دغه اړتیا که څه هم د ثواب حاصلول وي لکه چي راغلي دي: [من بنى الله مسجداً بنى الله له بيتا فى الجنة (۲) نو دغه مسجد ته مسجد ضرار نشي ویل کیدای.

او نړول او نور دده نه صحیح کیږي او نړوونکی او ناآبادوونکی دده په وعید [ومن اظلم ممن منع مساجداً لله ان يذكر فيها اسمه وسعى فى خرابها الاية] (سورة بقره آیت: ۱۱۴) کې داخل ټیږي فقط.

و مخکني مسجد ته د نقصان رسول لپاره بل مسجد جوړول

سوال: (۸۳۵) زموږ په کلی کې یو پخوانی مسجد دی دهغه د ترمیم او سمون لپاره چنده را جمع شوه او کار شروع شو اوس دیو سړی په تېر باسودوې ډلې شوي دوهمه ډله په همدې ځای کې بل مسجد جوړول غواړي، او خپله چنده بیرته غواړي او کله چي په بل مسجد مخکني مسجد ته تاوان رسیږي

(۱) البخاری ۸/ باب کیف کان بدء الوحی (۲) مشکوة المصابیح ص: ۲۸/ باب المساجد ومواضع الصلوة

نودوهم مسجد جوړول او پخپل مینځ کې بېلتون راوستل څرنگه دی؟ (۵۵۸/۱۳۴۲ هـ)

ځواب: که دلته یو مسجد د ټولو مسلمانانو لپاره کفایت کوي لکه چي له سوال څخه ښکار یږي نو په دې حال کې پخپل مینځ کې بې اتفاقي راوستل د بل مسجد جوړول چي ورڅخه داوول مسجد په آبادي کې کمی راشي او د مسلمانانو تر مینځ بېلتون وي ښه نه دی او د دې کار منع راغلي ده چي داسي مسجد مه جوړوي چي ورڅخه غرض بل مسجد ته نقصان رسول وي اما که په رښتیا بل مسجد ته ضرورت وي او دنوي مسجد ودانوونکیو نیت د ثواب وي نو بیاد [من بنى الله مسجداً بنى الله له بيتا فى الجنة] الحدیث (۱) په حکم د جنتي کېدو وزیر ده ته حاصل دی او په حدیث شریف کې راغلي دي [انما الاعمال بالنیات (۲) یعنی د اعمالو بنسټ پر نیت دی نو که نیت د مسجد جوړوونکو نېک دی او د ثواب لاس ته کولو نیت لري نو ثواب حاصل یږي او که د ضد او نفس په وجه مسجد جوړ کړي نو د ثواب پر ځای د گناه او مواخذې ویره ده لنډه دا چي بې اتفاقي او اختلاف ناوړه کار دی ترڅو چي مووس وي پخپل مینځ کې یوون او اتفاق ساتل پکار دی بیا له اتفاق وروسته که د بل مسجد ضرورت وبلل شي نو په اتفاق سره بل مسجد جوړ کړي او اختلاف پکې مه کوئ او کومه چنده چي د موجود مسجد لپاره وشوه هغه په همدې مسجد کې ولگوئ کوم خلک چي خپله چنده بیرته غواړي هغوی ته داسي نه دي کول پکار خپله چنده دې بیرته نه اخلي فقط.

د زاړه مسجد فضیلت زیات دی که دنوي؟

سوال: (۸۳۶) (الف) فضیلت د زاړه مسجد زیات دی که دنوي؟

(ب) د زاړه مسجد امام به د زاړه مسجد په وجه بزرگ بلل کیږي او دا ختر د لمانځه به حقدار وي که به دنوي مسجد امام حافظ صاحب بزرگ بلل کیږي او حقدار به وي، که نه؟
(ج) د جمعې د لمانځه زیات ثواب په زاړه مسجد کې دی که په نوي کې؟ (۴۲/۳۳-۱۳۳۴ هـ)

ځواب: (الف) الله رب العزت وایي: [وان المساجد لله] (سورة جن آیت: ۱۸) او بېشکه ټول

(۱) مشکوة المصابیح ص: ۲۸، باب المساجد ومواضع الصلوة.

(۲) صحیح البخاری ۲/۱، باب کیف کان بدء الوحی.

مسجدونه د الله ﷻ لپاره دي او د الله کورونه دي په دې کې د مسجد کېدو په اعتبار اصلاً هېڅ فرق نشته اما د جماعت د ثواب او لمانځه په اعتبار يې د فقهي په کتابونو کې د الیکلي دي چې په زياره کې زيات ثواب دی (۱)

(ب) دامام بزرگي دده په ښکې، تقوی او علم پورې تړون لري په دې کې د مخکې والې او وروسته والې هېڅ فرق نشته او دا خبره لپاره چې قوم څوک تسليم کړي هغه زيات حقدار دی.

(ج) په زياره کې زيات ثواب دی که کوم بل عارض پېښ نه شي فقط.

دکلي ټول مسجدونه شهيدول يولوی مسجد جوړول

سوال: (۸۳۷) په يوه کلي کې او يا مسجدونه دي او په هريوه کې جماعت او اذان په پابندي سره نه کيږي اوس ځيني ښک خلک غواړي چې دغه ټول مسجدونه ونړوي دکلي په مينځ کې يو غټ مسجد جوړ کړي د همدغو مسجدونو نړول او ددوی په سامان بل مسجد جوړول جائز دي، که نه؟ (۴۵/۴۲۹ هج) (۳۴۴ هج)

ځواب: مسئله داده: چې کوم ځای يو ځل مسجد شي هغه به هميشه مسجد وي د هغه د مسجد والې باطلول صحيح نه دي اما که دکلي په مينځ کې ونوی مسجد جوړولو ته اړتيا ده نو نوی مسجد په چنده جوړ کړئ خو مخکې مسجدونه باقي ساتل ضروري دي [لان الفتوى على تأييد المسجد] (الشامی ۲/۴۲۹، کتاب الوقف) فقط.

د زياره جامع مسجد پر ځای بل مسجد جامع مسجد جوړول

سوال: (۸۳۸) د زياره جامع مسجد پر ځای د کوم مصلحت له مخې بل مسجد جامع مسجد جوړولای شي که نه؟ او په دې کې د جمعې لمونځ ادا کول جائز دي، که نه؟ (۳۲/۳۳۳ هج)

ځواب: بل مسجد جامع مسجد جوړول او پکې د جمعې لمونځ ادا کول جائز دي.

(۱) ثم الاقدم افضل لسبقه حکما الا اذا کان الحادث اقرب الى بيته فانه افضل حينئذ لسبقه حقيقة وحکماً [الحلی الكبير مخ: ۲۱۳، فصل فی احکام المسجد الثاني فی افضل المساجد للصلاة]

کوم مسجد چې زيات پراخ وي هغه جامع مسجد کړي

سوال: (۸۳۹) په يوه کلي کې يو مسجد تر ټولو مسجد ونولو دی په دې وجه هغه جامع مسجد گرځول شوی دی کښې جامع مسجد په کلي کې له شاهي وخت څخه شته اوس په کومه محله کې چې دا مسجد دی په هغه کې د يو قوم خلک زيات دي بېله مشورې ځيني خلک چې څه غواړي هغه کوي او امام يومخ نالوستی سړی لگوي دغه مسجد جامع مسجد پرېښودل جائز دي، که نه؟ (۸۵۵/۱۳۴۳ هج)

ځواب: دغه لوی مسجد د جمعې د لمانځه لپاره حاصل او جامع مسجد گرځول صحيح دي، ځکه چې جامع مسجد هماغه گرځول زيات مناسب دی چې پکې ځای او پراخوالی زيات وي که څه هم جائز په هر مسجد کې دی او په يوه ښار کې څو ځايه هم د جمعې لمونځ صحيح دی خو اولی همدادی چې يو ځای وي تر څو جماعت لوی وي او بهتره دهغه چا امام مقررول دي چې د لمانځه په مسائلو زيات خبروي قرآن شريف ښه او صحيح وايي خو لمونځ په نالوستي پسي هم صحيح دی په دې شرط چې له ده څخه لمونځ فاسد وونکې کومه غلطې ونشي او اتفاق ساتل او د ټولو مسلمانانو يو ځای لمونځ کول ښه دي بېلتون بد دی فقط.

له جامع مسجد څخه شپږ سوه گامه ليري نوی مسجد جوړول

سوال: (۸۴۰) له جامع مسجد څخه شپږ سوه گامه واټن باندې يو ځای دی هلته هېڅ آبادي نشته بېلتون راوستوونکيو په جامع مسجد کې لمونځ کوونکې ونيول په هغه ځای کې يې د جمعې لمونځ شروع کړ او هلته مسجد جوړول غواړي شرعاً څه حکم دی؟ (۲۸۲۲/۱۳۴۰ هج)

ځواب: د ښکاره ده چې که څوکسان پر دغه ځای مسجد جوړ کړي نو هغه مسجد گرځي او داهم مسئله ده چې په يوه ښار کې څو ځايه د جمعې لمونځ صحيح دی خو که په بدنيت سره چا داسي وکړل او د بېلتون راوستو لپاره يې وکړل نو دی دخپل فاسدنيت سره سم گنهگار ږي، ځکه چې په حديث شريف کې راغلي دي [انما الاعمال بالنيات ولکل امرئ ما نوى] الحديث (۱) خو کله چې دنيت حال له عالم الغيب څخه پرته بل چاته نشي کېدای، ځکه بد گمانی هم نه ده پکار ويلي چې په قرآن شريف کې راغلي دي [ان بعض الظن اثم] (سورة حجرات، آيت: ۱۲) فقط.

(۱) الجامع الصحيح للبخاری ۲/۸، باب كيف كان بدء الوحى.

د کوم مصلحت په وجه په یوه مسجد کې د جمعې لمونځ بندول په بل کې شروع کول

سوال (۸۴۱) په راج محل کې یو مسجد د اکبر شاه په وخت کې جوړ شوی وو او هغه مسجد انداز له پنځو سوو شپیتو کلونو راهیسې د حکومت په ولکه کې وو د مسلمانانو په غوښتنه حکومت دوه نیم زره روپۍ واخستې مسجد یې مسلمانانو ته وسپارې او دوه سوره روپۍ د حکومت له لورې د مسجد د ترمیم لپاره ورکول شوې په دغو روپیو د مسجد جوړښت صحیح دی، که نه؟ او په دې مسجد کې د جمعې لمونځ کول په دې وجه چې د مسجد لوی والی معلوم شي او نور و قومونو ته دا خبره معلومه شي چې په دې کې مسلمانان لمونځ کوي جائز دی، که نه؟ ځینې خلک وايي چې حکومتي روپۍ په مسجد کې لگول د نقصان باعث دی او په کوم مسجد کې چې له مخکې لا د جمعې لمونځ کېږي هغه به په پنځه وخته لمونځ آبادوي دهغه د ناآبادېدو اندېښنه نشته او یو دالان (غټه کوټه) چې په حکومتي روپیو په دې مسجد کې جوړه شوې ده په هغه کې لمونځ کولای شي (او که نه؟) او د مسجد د دني دېوال په پورته کولو سره یو چوکاټ او یوه پله راووتل په دوئ باید څه وشي؟ (۳۲/۷۰۹-۱۳۳۳هـ)

ځواب په دغه نوی اکبر شاهي مسجد کې د جمعې لمونځ ادا کول بېله شېبې صحیح دی او کومې وجې چې په سوال کې دده د آبادۍ په اړه لیکلې دي دهغوئ په وجه ضروري دی چې په دغه مسجد کې جمعه قائمه کړي د ځینو خلکو په دې کې شک کول صحیح نه دي په حکومتي روپیو لگولو په دې مسجد کې هېڅ نقصان نه راځي (او دالان چې حکومت جوړ کړو مسلمانانو ته یې وسپارې په هغه کې هم لمونځ کول کومه پروا نلري او هغه مسجد دی) اوزور مسجد چې له مخکې لا پکې د جمعې لمونځ کېدی که په هغه کې د جمعې لمونځ ونکړي او په دغه اکبري مسجد کې یې کوي نو دا هېڅ پروا نلري، ځکه چې هغه زور مسجد به په پنځه وخته لمانځه آبادوي په هر حال شرعي کومه وجه داسې نشته چې په نوې اکبري مسجد کې دې د جمعې لمونځ کول منع وي ددې په خلاف چې کوم خیالات دي هغه اصل نلري او چوکاټ او پله کوم چې د مسجد د دنته دېوال په نړولو سره لاندې وموندل شو دا څرخ کړی په دغه مسجد کې یې لگول یا که ضرورت وي نو خاص همداشیان په مسجد کې لگول صحیح دي فقط واللہ تعالی اعلم.

مسجد ضرار کوم مسجد ته ویل کېږي؟

سوال (۸۴۲) مسجد ضرار کوم یوه ته ویل کېږي؟ (۵۴۹/۳۳-۱۳۳۴هـ ج)

ځواب مسجد ضرار هماغه دی چې یادونه یې په قرآن کریم کې راغلې دي او کفارو او منافقانو (الف) ضرار (ب) وکفر (ج) و تفريقا بين المؤمنين (د) و ارصاداً لمن حارب الله ورسوله [جوړکړی وود کوم مسلمان پر جوړکړې مسجد باندي د مسجد ضرار حکم نشي لگول کېدای].

سوال (۸۴۳) که نن صبا کوم مسلمان مسجد جوړکړي او په هغه کې د ضرار شر طونه ثابت وي نو هغه ته به مسجد ضرار وایو، که نه؟ (۱۳۳۴-۳۳/۸۲۸هـ ج)

ځواب د مسجد ضرار کېدو لپاره الله رب العزت څلور صفتونه بیان کړي دي کما قال تعالی [وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَارْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلِ الْآيَةِ] (سورة توبه آیت: ۱۰۷)

لومړی دا چې مسلمانانو ته د ضرر رسولولپاره هغه مسجد جوړ شوی وي دوهم د کفر او منافقت له لارې هغه مسجد جوړ شوی وي درېیم د مسلمانانو تر مینځ د بېلتون راوستولپاره، څلورم ارصاد یعنی ځای او پناه ورکول او اوسول د الله او د هغه در رسول سره جنگ کوونکي او مخالفین.

نو کوم مسجد چې په دغو صفتونو سره متصف وي هغه مسجد ضرار دی او پر مسلمانانو خوداسي گمان کول حرام او ناجائز دی، ځکه چې د مسلمانانو و جوړکړې مسجد ته مسجد ضرار نه دي ویل پکار فقط.

د مسلمانانو و جوړکړې مسجد ته ضرار ویل صحیح نه دي

سوال (۸۴۴) دوه قومونه یوځای او سپړي له یو بل څخه د ناسیالي په وجه کرکه کوي په تېره بیا په مسجد کې د لمانځ پروخت زیاتره فساد جوړ شي آن تردې چې دوېنوبهولواند بېننه ده او هر قوم ځانته غټه ډله ده د شرافت له مخې یو راجح او بل مرجوح ضرور دی، ځکه نو که صرف د فساد ختمولو او اتفاق نړولو په وجه کوم قوم جلا مسجد جوړکړي او په قسم سره تفريق بين المؤمنين و ارصاداً لمن حارب الله الایة مقصد نه دی نو په دغه مسجد کې به لمونځ جائز شي، که نه؟ (۱۲۷/۱۳۳۵هـ ج)

ځواب: جائز دی، ځکه چې مفسرینو تشریح کړې ده چې په مسجد ضرار کې د کومو خبرو یادونه ده ترڅو هغه پر کوم مسجد صادقې راننځي د مسجد ضرار حکم نشي ورباندې کېدای اول خود مسلمانانو پر جوړ کړي مسجد ونوداسي گمان کول صحیح نه دي چې ده قصداً د اضرار او تفریق بین المؤمنین په غرض د مسجد جوړ کړی دی او کله چې دوی په قسم سره له دغه غرض او قصد څخه انکار کوي نو بیا ورباندې بدگمانی کول هم صحیح نه دی قال الله تعالی [یا ایها الذین آمنوا اجتنبوا کثیرا من الظن ان بعض الظن اثم الاية] (سورة حجرات آیت: ۱۲) وفي الحديث [فان الظن اکذب الحديث (۱)] او کله چې دوی صرف د الله درضا لپاره مسجد جوړوي نو دې ته مسجد ضرار ویل او پکې لمونځ کول منع کول د [ومن اظلم ممن منع مساجد الله ان یذکر فیها اسمه وسعی فی خرابها] (سورة بقره آیت: ۱۱۴) مصداق جوړېدل دي فقط والله اعلم.

په هندو ابادۍ کې مسجد ته ضرار ویل صحیح نه دي

سوال: (۸۴۵) دنکو در په بنارگوټي کې یوه تجارتي منډۍ ده په هغه کې صرف هندوان دکانداران دي زیدواييې چې هلته مسجد ضروري دی خالدواييې چې هلته مسجد جوړولو ته هیڅ ضرورت نشته او د مسجد په جوړولو دفتني افساد اندېښنه ده او بکرواييې چې شرعاً په داسې ځای کې مسجد جوړول ناجائز دي او د مسجد ضرار په څیر معلومېږي په دې اړه شرعي حکم څه دی؟ (۱۵۳۱/۱۳۴۵ هج)

ځواب: کله چې دنکو در په بنارگوټي کې مسلمانان هم آباد دي نو د مسجد جوړېدل هلته په ضروري توگه صحیح نه دی او دغې منډۍ ته به د مسلمانانو تنگ، راتگ هم ضروري وي په داسې ځای کې د مسجد کېدل ښه دي او د ثواب کار دی په حدیث شریف کې راغلې دي: [من بنى الله مسجداً بنى الله له بيتاً فى الجنة (۲) دارا په حدیث شریف کې راغلې دي: [انما الاعمال بالنيات] الحديث (۳) فقط.

(۱) عن ابی هريرة رضى الله عنه ان رسول الله ﷺ قال: اياكم والظن فان الظن اکذب الحديث (الجامع للترمذی ۱۹/۲، باب ماجاء فی ظن السوء) (۲) مشکوة المصابيح ص: ۲۸، باب المساجد ومواضع الصلوة (۳) الجامع الصحيح للبخاری ۸/۲، باب کیف کان بدء الوحی.

له نوي مسجدونو وروسته وزارت ته ضرار ویل څرنگه دی؟

سوال: (۸۴۸) یوزور مسجد چې د طوفان او سېلاب په وجه د کلې سره غرق شو وروسته کلیوالو زور کلی پرېښود په یونوي کلی کې اوسېږي کوم چې له مخکني کلی څخه یو پامیل لیري دی هلته یونوي مسجد جوړ کړ تر اوسه میاشتو پورې د جمعې لمونځ پکې کیدی اوس دوی بیا هغه زور مسجد جوړ کړ د جمعې لمونځ یې پکې شروع کړ چیري چې حالا آبادي هم نشته په هغه زاړه مسجد کې د جمعې لمونځ کول څرنگه دي؟ او زاړه مسجد ته مسجد ضرار ویل جائز دي، که نه؟ (۱۷۷۰/۱۳۴۵ هـ)

ځواب: اصل دادی: چې کوم مسجد یو ځل په شرعي حیثیت مسجد شي بیا همېشه مسجد وي د آبادۍ ویرانېدل د ودانۍ نړېدل دده مسجد والی نشي باطلولای نو په پوښتنل شوې صورت کې چې کوم زور مسجد ویران شوی ووهغسي مسجد وودده و دانول د مسلمانانو په ذمه ووداراز دغه نوی مسجد کوم چې په شرعي توگه مسجد گرځېدلی دی همېشه مسجد وي د کوم مدعی د شفعي دعوی داننځي باطلولای د مسلمانانو ذمه واري ده چې دواړه مسجدونه آباد وساتي او د دې غوره صورت دادی چې زور مسجد کوم چې اوس له آبادۍ څخه پرځه واټن دی د جمعې لپاره خاص کړي او په نوي مسجد کې دي ټول لمونځ کوونکي پنځه وخته لمونځ ادا کوي داویش هم، ځکه دی چې دهرلمانځه لپاره زاړه مسجد ته تلل په ظاهر گران معلومېږي کنې که مسلمانان له اتفاق او عزم څخه کار واخلي نو دواړه مسجدونه هروخت آبادېدای شي په دوی کې وکوم مسجد ته ضرار ویل ډیر ناښايي او گناه ده په درمختار کې راغلې دي: [ولو خرب ماحوله واستغنی عنه یقی مسجداً عند الامام الثاني ابداً الى قیام الساعة بحر] (۱) فقط والله اعلم.

د مسلمانانو په مسجدونو کې د مسجد ضرار او مسجد شرعي بېلوالی صحیح نه دی

سوال: (۸۴۷) (الف) د څومره رقبې یا آبادي لپاره دیو مسجد کېدل غرض واجب یا سنت دی؟

(ب) د شرعي په خاص کړې رقبه او آبادي کې دننه له یو څخه زیات چې څومره مسجدونه وي هماغه هم

(۱) الدر والشامی (۴۰۲/۳) کتاب الوقف، مطلب فیما لو خرب المسجد او غیره طر شیدیه.

ټول شرعی مسجدونه بلل کیږي یا که ضرار مسجدونه؟

(ج) د کومې ټاکلې رقبې یا آبادۍ له ټولو موجوده مسجدونو څخه د اسلامي مسجد او ضرار مسجدونو فرق او انتخاب د اجماع په وسيله او درايې په اتفاق سره واجبېږي که د تاريخ اوزماني په حيث چي کوم اول او پخوانی وي هغه ته اسلامي مسجد وويل شي؟

(د) که هره هغه ودانۍ چي مسجد ته ورته وي اسلامي مسجد دی؟ خوا که دهغه جوړوونکی هر څوک وي هر ډول عقبه يې وي؟ دهغه نيت هر رنگه که خراب وي؟ خو پر هر مسلمان واجب دي چي داد خداي ﷻ کور و بولي؟ (۱۰۵/۳۳-۱۳۳۴هـ)

ځواب: (الف) شرعاً په دې کې کوم حد او قيد نشته له اړتيا سره سم مطلقاً د مسجدونو جوړولو اجازه ده د قرآن او احاديثو نصوصو کوم حد دې نه دی معلوم کړی، نه مجتهدينو او علماؤ د امت په دې اړه کومه حد بندي کړې ده بلکه پر ضرورت، حاجت او نېک نيت باندي د دې بنسټ دی که په اخلاص او نېک نيت سره ويو مسجد ته نژدې بل مسجد جوړ شي نو شرعاً جوړوونکی د اجر او ثواب حقدار دی او اړتيا وي هم بېلابېلې دي که کومه محله دومره آبا ده او پر ډيرو انسانانو مشتمله وي چي يو مسجد ورته نه کافي کیږي هلته که دوه يادري، يا څلور، يا تر دې هم زيات مسجدونه وي نو هغه هم آبادېدلای شي او داسي هم کیږي چي په يوه وخت هلته ضرورت وي بل وخت ضرورت نشي پاتي خو کوم چي مسجد شو هغه به مسجد وي په هر حال اساس پر دې دی چي مسجد په نېک نيت او د الله ﷻ لپاره جوړ کړل شي او څرگنده دې وي چي د مسلمان کوم کار لکه د مسجد او نورو جوړښت پر بنديت نه دی حمل کول پکار چي موږ ته پر مسلمانانو د نېک گمان کولو حکم دی نه د بد گمانۍ. کما قال الله تعالى [ان بعض الظن اثم] (سورة حجرات آيت: ۱۲)، [اياکم والظن فان الظن اکذب الحديث (۱)] اما د ضرورت څخه چي جوړوونکي ته صرف د الله ﷻ لپاره په اخلاص او نېک نيت سره مسجد جوړول پکار دي او په حلال مال جوړول پکار دي خو نور و ته د ظن ورکولو او بد گمانۍ کولو موقع شريعت نه ده ورکړې. (ب) کله چي معلوم شو چي هيڅ حد بندي د مسجدونو د جوړښت په اړه شرعاً نشته بلکه اساس پر ضرورت او نېک نيت دی نو د مؤمنانو ټول جوړ کړي مسجدونه شرعی مسجدونه دي

(۱) عن ابی هريرة رضي الله عنه ان رسول الله قال: اياکم والظن فان الظن اکذب الحديث ولا تحسسوا ولا تجسسوا (ابوداؤد ۲۷۳ کتاب الادب، باب فی الظن)

او د مسجدونو بللو وړ دي د مسلمان پر جوړ کړي مسجد د ضرار حکم نشي لگول کېدای، ځکه چي مسجد ضرار د کفارو او منافقانو جوړ کړی وو او د دوی په بدنيت او فساد او تفريق لپاره جوړول په قطعې وحي سره معلوم شوی وو د مسلمانانو پر جوړ کړي مسجدو نو دا حکم څرنگه جاري کېدای شي؟

حال دا چي د مسجد جوړول الله رب العزت د ايمان نښه ښودلې ده قال الله تعالى [انما عمر مساجد الله من آمن بالله الاية] (سورة توبه آيت: ۱۸) او رسول الله ﷺ ويلې دي چي [من بنى لله مسجد ابني الله له بيتاً في الجنة (۱)] او دا معلوم شو چي پر مسلمانانو باندي د نېه گمان حکم دی د چا دنيت حال بل چاته څه معلومېدای شي هلا شقتت عن قلبه (۲) په حديث شريف کې راغلې دي او په متفق عليه حديث کې دی: [انما الاعمال بالنيات وانما لامرئ مانوی الحديث] (۳)

(ج) له پورته تحقيق څخه څرگنده شوه چي د مؤمنانو ټول مسجدونه مسجدونه دي په هغوی کې وچاته مسجد شرعي او چاته مسجد ضرار ويل او د تفريق کول صحيح نه دي اوزوړوالی او وروسته والی د مسجد لپاره د شرعي مسجد په کېدو کې هيڅ اثر نلري پخوانی مسجد هم مسجد دی او نوی مسجد هم مسجد دی او په دې کې د چا درايې او اجماع او اتفاق ته ضرورت نشته اما په ځينو ځايونو کې فقهاؤ ليکلې دي چي په ځيني صورتونو کې په زاړه مسجد کې لمونځ کول افضل وي تر نوې مسجد مثلاً د چاله کور څخه دواړه مسجدونه په يوه واټن دي او په دوی کې د محلي مسجد کوم نشته نو په دې صورت کې د دغه سړی په هکله په زاړه مسجد کې لمونځ کول افضل دی له نوې مسجد څخه او د محلي مسجد د محلي والو لپاره افضل دی که څه هم هغه نوی وي.

(د) هريو مسجد مسجد بلل پکار دی او د مسجد آداب ورسره پر ځای کول پکار دی او دهغه د آبادولو فکر او پکي کوشش پکار دی د چا په ويرانولو او بربادو لو کې کوشش نه دی کول پکار قال الله تعالى [ومن اظلم ممن منع مساجد الله ان يذكرو فيها اسمه وسعی فی خرابها الاية] (سورة بقره

(۱) مشکوة المصابيح ص: ۲۸، باب المساجد ومواضع الصلوة.

(۲) عن اسامة بن زيد رضي الله عنهما قال: بعثنا رسول الله ﷺ الى اناس من جهينة فأتيت على رجل منهم فذهبت اطعنه فقال: لا اله الا الله فطعنته فقتلته فجئت الى النبي ﷺ فاخبرته فقال اقتلته وقد شهد ان لا اله الا الله؟ قلت يا رسول الله انما فعل ذلك تعذراً قال فهلا شقتت عن قلبه؟ (متفق عليه، مشکوة ص: ۲۹۹، كتاب القصص الفصل الاول).

(۳) الجامع الصحيح للبخاري ۲/۸، باب كيف كان بدء الوحي.

آیت: (۱۱۴) داپورته معلوم شو چي دنيت حال له عالم الغيب والشهادة پرته بل چاته څرنگه معلوميدای شي يو صحابی رضی الله عنه يو کافر د توحيد له کلمې ويلو وروسته قتل کړ او د اتاويل يې وکړ چي ده دنفاق له امله د تورې له ويرې کليمه وويله نونبی عليه السلام په جواب کې ورته دا ارشاد ووايو [هلا شقت عن قلبه] تادده زړه ورڅيري ولي نکړ چي کتلاي دي وای؟ نوددې بحث اوڅيرنه نه ده پکار چي دفلانی مسجد جوړوونکی څوک وو؟ دهغه نيت څرنگه وو؟ فقط

سوال: (۸۴۸) در قصبه پنيان گاؤن مسجدی از مدت مدید قائم است اکنون شخصی از اهل محله مسجدی دیگر تیار ساخت بعض علماء مسجد نورامسجد ضرر را گویند و بعضی برخلاف این فتوی دهند قول کدام کس اقرب الی الصواب است؟ بینوا وتوجروا (۱۳۳۴/۳۴۵ هـ)

جواب: بانی مسجد جدید اگر از راه نفسانیت و بغرض اضرار مسجد قدیم مسجد جدید تیار کرده است مستحق وعید و عاصی است لیکن مراحکم ببودنش مسجد ضرار کردن روانیست که [انما الاعمال بالنیات] (۱) و اراد است و ما اعلم نیت او نیست و بعلم آیت کریمه [یا ایها الذین آمنوا اجتنبوا كثيرا من الظن ان بعض الظن اثم] (سورة حجرات آیت: ۱۲) سوء ظن بمؤمن حرام است.

ترجمه سوال: (۸۴۸) په پنيان ښارگوټي کې يو مسجد له ډيرې مودې راهسي قائم دی حاله محلی والو څخه يو سړی نوی مسجد جوړ کړ ځيني علماء ونوي مسجد ته ضرار وایي او ځيني علماء دوي په خلاف فتوی ورکوي په دې کې د کومو قول زیات وحق ته نژدې دی؟

جواب: دنوي مسجد جوړوونکي که دنفس اوزاره مسجد ته دزيان رسولوپه غرض نوی مسجد جوړ کړی دی نودی دوعید حقداره او گنهگار دی خوزموږ لپاره پردې باندي دمسجد ضرار حکم لگول صحیح نه دي په حدیث کې راغلي دي [انما الاعمال بالنیات] او موږ ته ددې سړی دنيت حال معلوم نه دی اودارازدقرآن کریم دآیت [یا ایها الذین آمنوا اجتنبوا كثيرا من الظن الاية] په وجه هم پرمسلمان بد گمانی کول حرام دي

سوال: (۸۴۹) زید دیو پراخ مسجد په اراده له همسایگانو سره مشوره وکړه اول دارأیه وشوه چي زور مسجد په پراخ کړو خو ځای تنگ وو، ځکه له دوو دریو لمونځ کونکیو پرته دنورو (۱) صحیح البخاری ۲/۸، باب کیف کان بدء الوحی.

ټول لمونځ کونکیو په اتفاق سره بل ځای پراخ پوخ مسجد جوړ شو وروسته مخالفینو وکوم عالم ته دا وینا وکړه چي جوړوونکی دسودپه روپیو مسجد جوړ کړي او دنامه لپاره یې جوړ کړه په همدې وجه نوموړی مولوي صاحب دمسجد ضرار فتوی ورکړه دمسجد جوړوونکي وایي چي مادخپلې په میراث کې راپاته شوي مخکې غله څرخه کړه مسجد مې په جوړ کړا یا دمسجد شرعی مسجد دی، که نه؟ (۲۱۴۲/۱۳۴۳ هـ)

جواب: دغه مسجد شرعی مسجد دی لمونځ او جماعت پکي صحیح دي او ثواب او فضیلت کوم چي په مسجد کې په لمونځ کولو حاصلیږي په دې مسجد کې هم شته دضرار مسجد ورته ویل غلط دي فقط.

ایا دگرمۍ په وجه نوی مسجد جوړول دضرار حکم لري

سوال: (۸۵۰) در یک موضع مسجد است پیش چندایام درو جماعت شده حالا ورامتروک ساخته در دیگر موضع بلا عذر معتدبه (یعنی ربع می آید و گرمی می شود) مسجد جدید تیار نموده اند این مسجد ضرار در شرع شریف است یا نه؟ (۱۳۳۵/۱۰۷۲ هـ)

جواب: هرگاه نیت بانین مسجد ثانی اضرار کسی نیست و بناءش کفر او تفریقاً بین المؤمنین نیست و ارصاداً لمن حارب الله ورسوله نیست چگونه اورا مسجد ضرار گفته شود که در بودن مسجد ضرار چهار شرط ذکر فرموده اند (الف) والذین اتخذوا مسجداً ضراراً (ب) و کفراً (ج) و تفریقاً بین المؤمنین (د) و ارصاداً لمن حارب الله ورسوله الآية (سورة توبه آیت: ۱۰۷) فافهم و تدبر فان الظن اکذب الحدیث (۱)

ترجمه سوال: (۸۵۰) يو ځای مسجد دی خو ورځې مخکې پکي په جماعت سره لمونځ کېدی حالا خلکو ديو سپک عذر له امله يو مخ پرېښود (چي گرمه هوا پکي چلیږي گرمي وي) نوی مسجد يې بل ځای جوړ کړه شریعت کې وداسي مسجد ته ضرار مسجد ویل کیدای شي، که نه؟

جواب: کله چي دمسجد جوړوونکیو نیت چاته زیان رسول نه وي او نه دهغه بنسټ پر

(۱) عن ابی هريرة رضي الله عنه ان رسول الله ﷺ قال: اياكم والظن فان الظن اکذب الحدیث (جامع الترمذی ۲/۱۹، ابواب البر والصلة، باب ما جاء فی ظن السوء).

کفر، تفريق بين المؤمنين او اصادا لمن خارب الله ورسوله باندي دی نوبيا څرنگه دې ته ضرار مسجد ويل کېدای شي حال داچې د ضرار مسجد کېدو لپاره د څلورو شرطونو پياوړتوب ته شوې ده (۱) اسلام ته زیان رسول (۲) په هغه کې د کفر خبرې کول (۳) د مؤمنانو تر مینځ بېلتون راوستل (۴) د خدای ﷻ او دهغه در رسول ﷺ د دینمنانو لپاره دهستوگنې بند و بست کول په دغو خبرو بڼه ځان پوهول پکار دي اوله بد گمانۍ څخه پر هیز کول پکار دی ځکه چې بد گمانی تر ټولو غټ دروغ دی.

د شیعه گانو په مقابل د اهل سنت بل مسجد جوړول ضرار نه دی

سوال: (۸۵۱) یو مسجد شیعه گانو جوړ کړی دی په دې مسجد کې که کوم مولوي صاحب د درېیو صحابو (یعنی حضرت ابوبکر، عمر، حضرت عثمان رضی الله عنهم) فضیلتونه بیانوي نو سخت خطر دی او فساد جوړېږي په دې صورت کې که اهل سنت والجماعت وال بل جامع مسجد جوړ کړي نو هغه به د ضرار په حکم کې وي، که نه؟ (۵۴۰/۱۳۴۲هـ).

ځواب: په بیان شوې صورت کې د اهل سنت والجماعت والو لپاره بل مسجد جوړول ضروري اولابدي دی ترڅو اهل سنت والجماعت په اطمینان سره بېله ویرې او خطري د جماعت او جمعي لمونځونه ادا کړي او فضائل د صحابو وراشده خلفا ورضی الله عنهم اجمعین بیانوي او شرعي حکمونه په نصیحت کې بیانوي او د کومو بڼا غلیو په هکله چې الله رب العزت (رضی الله عنهم ورضوا عنه) (۱) ویلي دي دهغو بڼا غلیو فضیلتونه بېله ویرې واوروي نو داسې مسجد په هېڅ ډول د ضرار مسجد په حکم کې نه راځي بلکه د ضرار مسجد ته ورته درواغو مسجد دی چې ورباندې په ځینو وجود ضرار مسجد تعریف صادقېږي او ضرار مسجد هم داسې منافقانو جوړ کړی ووفقط.

بل مسجد ته ضرار او جوړوونکې ته کافرویل په هېڅ ډول صحیح نه دي

سوال: (۸۵۲) آیا په یوه محله کې دوه مسجدونه جوړول جائز دي؟ کومو خلکو چې پر زاړه مسجد ولکه کړې ده هغوی

(۱) سورة مائده آیت: ۱۱۹، سورة توبه آیت: ۱۰۰، سورة مجادلة آیت: ۱۲۲، سورة بینه آیت: ۸.

د اهل سنت وعلماؤ ته په ډاگه کافران وایي او در رسول الله ﷺ په هکله د سپکاوي ټکي کاروي په دې وجه بل مسجد جوړول او بل مسجد ته د ضرار حکم ورکول، نړول او سوځول پکار دي که نه؟ او جوړوونکې ته کافرویل کېدای شي، که نه؟ (۱۲۳۲/۱۳۴۰هج)

ځواب: دیادي شوې اړتیا په وجه نوی مسجد جوړول جائز دی او د نوې مسجد و جوړوونکې ته کافرویل په هېڅ ډول صحیح نه دي بلکه کافرو یوونکې د ایما رجل قال لایخیه کافر فقد بآء بها احدهما او کما قال ﷺ (۱) مصداق دی والعیاذ بالله تعالی فقط.

د حضرت عطاء دروایت په وجه د مسلمانانو و جوړ کړې مسجد ته ضرار ویل صحیح نه دی

سوال: (۸۵۳) مسجدی بڼا، شد متصل مسجدی دیگر عناداً یا غیر عناداً که در بڼا کړدی مسجد ثانی مسجد اول غیر آباد شد آیا مسجد ثانی حکم مسجد ضرار در دینانه؟ گرنه در معنی حدیث عطاء چې باشد؟ وعن عطاء لما فتح الله الامصار على عمر رضی الله تعالی عنه امر المسلمين ان یبنوا المساجد وان لا یتخذوا فی مدینة مسجدین یضار احدهما صاحبه (۲) (۵۸۳/۳۲-۱۳۳۳هـ)

ځواب: بڼا ئی مسجد مسلمانانې را حکم مسجد ضرار دان صحیح نیست و از روایت عطاء همین قدر ثابت است که کسی به غرض اضرار مسجد دیگر بڼا نه کنده اگر با ین نیت مسجدی بڼا، ضوالفد کرد ثواب بڼا، مسجد او را حاصل نغواقد شد بلکه اگر ماضو و معتوب گردد عجب نیست لیکن از ین روایت دیگران را ین حکم کردن ثابت نیست که مسجد بڼا کرده مسلمانانې را مسجد ضرار گویند که حال نیت کسی دیگران را معلوم نمی شود و قال علیه السلام I انما الاعمال بالنیات الخ (۳) وایاکم والظن فان الظن اکذب

(۱) عن ابن عمر رضی الله عنهما عن النبی ﷺ قال: ایما رجل قال لایخیه کافر فقد بآء بها احدهما (جامع الترمذی ۹۲/۲، ابواب الايمان، باب ما جاء فی من رمی اخاه بکفر)

(۲) تفسیر روح المعانی: ۲/۱۱۱ سورة توبه آیت: ۱۰۷.

(۳) الجامع الصحیح للبخاری ۲/۸، باب کیف کان بدء الوحی.

الحديث (۱) وقال الله تعالى [ان بعض الظن اثم] (سورة حجرات: آيت ۱۲) فقط

سوال: (۸۵۳) ویو مسجد ته نژدې بل مسجد په ضد یا بېله ضد جوړ کړل شو خود دغه دوهم مسجد په جوړېدو لومړي مسجد ویران شونو په داسې صورت کې به دوهم مسجد د ضرار مسجد په حکم کې وي، که نه؟ که نه دی نوی یادې روایت څه مطلب دی د کوم روایت چي له حضرت عطاء رحمه الله څخه شوی دی چي کله الله رب العزت د حضرت عمر رضی الله عنه په زمانه کې د بنارونو فتح ورکړه نو حضرت عمر رضی الله عنه و مسلمانانو ته حکم وکړ چي مسجدونه جوړ کړئ خو په یو بنار کې دوه مسجدونه دارازمه سره جوړوئ چي دیو په وجه بل ته زیان ورسېږي.

ځواب: د مسلمانانو و جوړ کړې مسجد ته مسجد ضرار ویل صحیح نه دی د حضرت عطاء رحمه الله له روایت څخه صرف دومره ثابتېږي چي کوم سړی د زیان رسولو په غرض بل مسجد جوړوي که په دې نیت مسجد جوړ کړي نو ده ته د مسجد جوړولو ثواب نه ورکول کېږي بلکه عجیبه نه ده چي د الله رب العزت له لوري دی ماخوذاو ورټل شي. بیا هم ددې روایت په وجه د نورولپاره د کوم مسلمان و جوړ کړې مسجد ته د ضرار ویلو اجازه نه ثابتېږي، ځکه چي د چا د نیت حال وچاته نشي معلومېدای او رسول الله ویلي دي: بېشکه د اعمالو اساس پر نیتونو دی اوده مبارک الله داهم ویلي دي: له بدگمانۍ څخه پرهېز کوئ، ځکه چي بدگمانی تر ټولو زیات دروغ دی د الله رب العزت ارشاد دی بېشکه ځیني گمانونه گناه وي فقط.

(۱) عن أبي هريرة رضي الله عنه انه قال: قال رسول الله: اياكم والظن فان الظن اكذب الحديث (ترمذي: ۱۹/۲، ابواب البر والصلة، باب ما جاء في ظن السوء).

له مسجدونو سره تړلي بېلابېلي مسئلې

د مسافرو د هوساینې لپاره مسجد جوړول د ثواب کار دی

سوال: (۸۵۴) زموږ ځای د سړک پر غاړه دی په آبادۍ کې دننه دوه خام مسجدونه شته خود مسافرو د هوساینې لپاره د پاڅه څاه سره د سړک پر غاړه دیو مسجد جوړولو اراده لرو جائز دي، که نه؟

که زه او نور مسلمانان پکې لمونځ کوو نو به څرنگه وي؟ (۸۵۳/۱۳۴۰ هـ)

ځواب: د سړک پر غاړه د څاه و څنگ ته د مسافرو د آرام او هوساینې لپاره مسجد جوړول جائز او د ثواب کار دی که تاسو او نور کله به پکې لمونځونه پکې کوي نو به دی په دې شرط چي د کلي مسجدونه ویران نشي بلکه هلته هم لمونځ کوونکي لمونځ کوي او په دغه نوي مسجد کې یې هم کوئ فقط.

د مسجد صحیح رخ کوم دی؟

سوال: (۸۵۵) د مسجد رخ د قطب پر لور پکار دی که د کعبې پر لور؟ یعنی پر قطب ستوري صحیح کیږي که پر کعبه؟ ځیني پخواني مسجدونه پر کعبه دي او ځیني زاړه مسجدونه پر قطب ستوري هم دي اوس پوښتنه داده چي پردغو دواړو طریقو چي کوم مسجدونه دي په دوی کې کوم مسجد داسي هم شته چي پکې لمونځ کیږي که په دواړو طریقو جوړ کړل شويو مسجدونو کې لمونځ صحیح دی؟ لنډه دا چي داراته ولیکئ چي په دغه دواړو دولو جوړ شويو مسجدونو کې کوم مسجد صحیح دی او کوم پر صحیح طریقه نه دی؟ (۳۲۰/۳۳-۱۳۳۴ هـ ج)

ځواب: دیني اوږې پر قطب شمالي برابرولو سره د کعبې رخ صحیح کیږي او لمونځ صحیح کیږي که کوم ځای لږ فرق وي بیا هم کومه پروا نلري په لږ فرق د کعبې جهة نه بدلیږي فقط.

له قبلي څخه دلرگاړه مسجد حکم

سوال: (۸۵۶) په یوه مسجد کې لږ کوروالی معلوم شوی دی کوم چي د قبلي پر لور صحیح نه دی یعنی دشمال دلور اړخ څلور پټه مخته شوی دی اود جنوب دلور اړخ یې څلور پټه شاته شوی دی نو دا شهید کړوله نوې سره یې جوړ کړو که لمونځ پکې صحیح دی؟ (۷۴۹/۴۴-۱۳۴۵هـ)

ځواب: مسجد مه شهید وئ په همدې حال کې لمونځ پکې صحیح دی.

دیوه ښار د مسجدونو د قبلي په جهه کې توپیر نشي کېدای

سوال: (۸۵۷) په یوه ښار کې د مسجدونو د قبلي لوری متفاوت کیدای شي، که نه؟ او کوم سړی چي قصداً د قبلي له رخ پرته بل طرفته لمونځ کوي هغه کافر کیږي، که نه؟ (۲۳۳۲/۱۳۴۲هـ)

ځواب: دا خو ښکاره ده چي په یوه ښار کې د قبلي په طرف کې توپیر نشي راتلای خو کله، کله د مخکې په ګرځېدو داسي معلومېږي نو دې ته اعتبار نشته نو کله چي په هریوه مسجد کې په قبله نمارځ صحیح معلومېږي نو په ټولو کې لمونځ صحیح دی اود اڅرګندونه دې هم وي چي په لږ ګرځېدو لمونځ نه فاسدېږي لکه چي په درمختار او شامي کې په تفصیل سره یادونه شوې ده (۱) اودادي هم څرګنده وي چي له قبلي پرته بل لورته قصداً لمونځ کول هم باعث د کفر نه دی بلکه فسق او ګناه ده کما فی الدر المختار وبهذا ظهرا ن تعمداً الصلوة

(۱) فی الدر المختار: والسادس استقبال القبلة حقيقة أو حكماً فلم يكن إصابة عينها ولغيره أي غير معانيها إصابة جهتها بان يبقى شئ من سطح الوجه مساماً للكعبة أو لهوائها الخ وفي الشامي فيعلم منه انه لو انحرف عن العين انحرفاً لا تنزل منه المقابلة بالكلية جازو يؤيده ما قال في الظهيرية اذ اتيان من اوتيا سرتجوز لان وجه الانسان مقوس لان عند التيامن او التياسر يكون احد جوانبه الى القبلة آه والحاصل ان المراد بالتيامن والتياسر الانتقال عن عين الكعبة الى جهة اليمين او اليسار لا الانحراف لكن وقع في كلامهم ما يدل على ان الانحراف لا يضر ففي القهستاني ولا بأس بالانحراف انحرافاً لا تنزل به المقابلة بالكلية بان يبقى شئ من سطح الوجه مساماً للكعبة آه فعلم ان الانحراف اليسير لا يضر وهو الذي يبقى معه الوجه أو شئ من جوانبه مساماً لعين الكعبة أو لهوائها الخ (الدر المختار ورد المحتار) كتاب الصلوة، باب شروط الصلوة، مبحث في استقبال القبلة طرشيديه.

بلا طهر غیر مکفر کصلوته لغير القبلة (۱) او علامه شامي رحمه الله ویلي دي چي د بي اود سه لمونځ کولو په هکله د کفر روایت د نوادر دی ظاهر الروایة نه دی (۲) فقط.

د مسجد منبر په محراب کې دننه باید جوړ شي که دباندې؟

سوال: (۸۵۸) منبر په محراب کې دننه جوړول پکار دي که دباندې؟ (۲۸۵۵/۱۳۴۳ هج)

ځواب: منبر داسي ځای پکار دی چي لمونځ کوونکې ورته مخامخ وي او آوازو لمونځ کوونکيو ته رسیږي که په محراب کې دننه وي نو هیڅ پروا نلري.

د صف په مینځ کې راتلوونکی منبر حکم

سوال: (۸۵۹) (الف) دیو جامع مسجد په اول صف کې منبر چي ورباندې خطبه ویل کیږي صف پرې کوونکي دی دفتوی له غوښتنې سره سم مې دغه منبر لیري کړیو دلرګیو منبر مې جوړ کړ چي ورباندې خطیب څو کاله خطبه وویل او دلمانځه پروخت دغه منبر پورته کول کیدی خواوس څو کسانو د منبر لیري کولو په هکله سخت الفاظ استعمال کړ او د ضد په وجه د خښتو منبر د مخکې په رنگه جوړ کړ.

(ب) منبر چي په جماعت کې اول صف پرې کوونکي دی دهغه پاته کېدل دلمانځه د کراهیه باعث دی، که نه؟ (۹۲۴/۱۳۴۳هـ)

ځواب: (الف، ب) د اصورت ښه ووچي مخکې منبر صف پرې کوونکي مې پورته کړ د تختي منبر مې جوړ کړ چي خطبه هم ورباندې ویل کېده اود جماعت پروخت پورته کول کیدی هم تر څو اول صف پوره شي، ځکه چي د صف پوره کول سنت دی کماورد: [اقيموا الصفوف (۳) اود رسول الله لپاره دلرګیو منبر جوړ کړل شوی

(۱) الدر مع الرد (۲۰/۸) كتاب الطهارة، اوائل كتاب الطهارة وفيه ايضاً وبه ظهرا ن تعمداً الصلوة الخ (الدر مع الرد) ۸/۱۸۵ اوائل كتاب الطهارة طرشيديه

(۲) حيث قال بعد ذكره الخلاف في مسئلة الصلوة بلا طهارة وان الاكفار رواية النوادر وفي ظاهر الرواية لا يكون كفر الخ رد المحتار (۲۰/۸) اوائل كتاب الطهارة، مطلب فاقد الطهورين طرشيديه (۳) عن انس رضي الله عنه ان النبي ﷺ قال [اقيموا الصفوف فاني اراكم خلف ظهري] الجامع الصحيح للبخاري ۱۰۰/۸، كتاب الاذان، باب تسوية الصفوف عند الاقامة وبعدها

و وچي ده مبارک به خطبه ورباندي ويله نو چاچي داسي وکړه هغه د ثواب کار وکړه ته طعنه ورکول او بدورته ويل گناه ده او د ضد په وجه مخکې د صف په مينځ کې راتلوونکې منبر بيا جوړول ناوړتيا او بدې چاچي د ضد په وجه داسي وکړ او کومو خلکو چي دده ملگري وکړه دوی سنت کار پرېښود بېله کومې وجې د سنت خلاف او مکروه کار وکړ.

محراب که د مسجد په مينځ کې نه وي نوڅه حکم دی ؟

سوال : (۸۲۰) يودرې درودروازو والاپخوانی مسجد وراسته اړخ ته دوی دروازي نورپراخ کړل شواوس که د ټولو دروازو له حساب د مينځنې دروازي په برابر محراب جوړ کړو نو د يونيم گز ټوټه وچپه اړخ ته زياتيږي په هر حال محراب د مسجد په مينځ کې نه پاتېږي نوڅه حکم دی ؟ (۳۳۹ / ۳۲ - ۱۳۳۳ هـ)

ځواب : ترخپله وسه پورې دامام د درېدوځای په مينځ کې جوړېدل پکار دي سنت همدادی امداد اړتيا په وجه لږه یرتوپير کومه پروانلري نو د ټولو دروازو په حساب د مينځ پر دروازه برابرې جوړ کړي.

د مسجد درېچې څومره پورته بايدوي ؟

سوال : (۸۲۱) دنوې مسجد په غربي دېوال کې دهوالپاره درېچې لگول که جائزوي نو د انسان تر قد لوړې بايد ولگيږي که څرنگه ؟ (۵۴۷ / ۱۳۴۵ هـ)

ځواب : د اصحيح دی او په درېچوکې دي سپمان داوسپېنې مثلاً ولگول شي نو بيا د غوږ درېچولاندي لگول هم صحيح دي دانسان په قدم پورته لگولوته اړتيا نشته ځکه سپمان د درېچوبه دستري په څير وگرځي. فقط.

ويران مسجد ابادول عين ثواب دی

سوال : (۸۲۲) يو مسجد د يو رئيس صاحب دی په هغه کې پروخت لمونځ نه کيږي ددې ځای لمونځ کوونکې ددې تکليف په وجه يو بل مسجد چي ويران ولاړ دی ابادول غواړي دا جائز دی ، که نه ؟ رئيس صاحب د زاړه مسجد تعمير او ترميم منع کوي دا جائز دی ، که نه ؟ (۴۲ / ۳۲ - ۱۳۳۳ هـ)

ځواب : زور مسجد سم او ابادول د ضروري او کار د ثواب دی د زاړه مسجد تعمير او ترميم منع کول جائز نه دی د ضروري ډلې د ويران مسجد ابادی منع کول يو مخ ظلم او ناپوهي ده ويران مساجد ابادول د هغه خوندي کول ، تعميرول او ترميمول عين ثواب دی قال الله تعالى : [انما يعمر مساجد الله من آمن بالله واليوم الآ خرا لایة] (سورة توبه آیت : ۱۸) او وايي : [ومن اظلم ممن منع مساجد الله ان يذكر فيها اسمه وسعی فی خرابها لایة] (سورة بقره آیت : ۱۱۴) فقط.

د مسجد سربوښلې برخه افضله ده که صحن (غولی) ؟

سوال : (۸۲۳) د مسجد بام لروونکې برخه افضله ده که صحن (غولی) که په گرمي کي په صحن کې لمونځ کيږي نو په ثواب کې کوم فرق شته که نه ؟ (۵۵۲ / ۱۳۴۳ هـ)

ځواب : د مسجد په دواړو برخو کې ثواب بېله توپيره دی فقط.

په نژدې مسجد کې لمونځ کول افضل دي

سوال : (۸۲۴) (الف) د کلېوالپاره په نژدې مسجد کې لمونځ کول افضل دی که ليري مسجد ته تلل افضل دي ؟

(ب) که دنوې مسجد نا ابادولو په نيت ليري مسجد ته ولاړ شي نوڅه حکم دی ؟ (۲۳۳ / ۱۳۴۵ هـ)

ځواب : (الف) په دې صورت کې په نژدې مسجد کې لمونځ کول افضل دی فی الشامي : [الا اذا کان الحادث اقرب الی بيته فانه افضل حينئذ و مسجد حیه وان قل جمعه افضل من الجامع وان کثر جمعه الخ (۱) (شامي) (ب) گنهگار دی فقط .

د نا اباد مسجد تبادله

سوال : (۸۲۵) په يوه کلې کې د سکھانو او مسلمانانو ابادي ده د کلې په مينځ کې يو داسي ځای دی چي بې بامه

، نا اباد په نامه مسجد دی له شلو کلونو راهيسي پکي لمونځ نه کيږي

(۱) الشامي (۸۷ / ۴۸۸) کتاب الصلوة ، مطلب فی افضل المساجد طر شيديه .

دامسجد د سکهانو د کورنو وڅنگ ته دی سکهان وايي چي ددې مسجد پر ځای زموږ څخه دوه چنده ځای واخلي کني موږو محکمې ته عارضه کوو آيا دا ځای دمسجد که ورکړو بل ځای ددې په بدل کې ځيني اخستلای شو؟ که محکمې مسجد ددوئ ته ورکړنو د مسلمانانو لپاره به ډير بدوي او دهمېشه لپاره به دبنمني جوړه شي شرعاً څه حکم دی؟ (۱۳۴۲/۹۲)

ځواب: دفتې په کتابونو کې ليکلې دي چي کوم ځای يو ځل مسجد شو هغه به همېشه مسجد وي په هغه کې هيڅکله هم د مالک په حيث تصرف صحيح نه دی او دهغه تبادله جائزه نه ده لکه چي الله رب العزت وايي [وان المساجد لله] سورة جن آيت: ۱۸ او په شامي کې راغلي دي [ان الفتوى على تأييد المسجد] (الشامي ۳/۳۹۵، کتاب الوقف) نو پخپل اختيار د مسلمانانو لپاره دامسجد پرېښودل او تبادله کول او سکهانوته سپارل صحيح نه دی ښه حکومتي حکم که ددوئ ته ورکول شي نو په دې مسلمانان نه دي گنهگار، ځکه چي په دې صورت کې ددوئ معذور او مجبور دي خو پخپل اختيار ددوئ لپاره د کفارو په ولکه کې مسجد ورکول جائزه نه دی فقط.

دنوي مسجد له امام څخه د خوابد تيا له امله زور مسجد ابادول

سوال: (۸۲۲) مسلمانانو په اتفاق سره د کوم مصلحت له مخې مخکنی مسجد پرېښودنوی مسجد يې جوړ کړ، ځکه مخکنی مسجد سوکه، سوکه ناآباد شو او دېو لونه يې هم ونړېدل دوه درې مسلمانان له امام څخه ناراضه شول پر ضد راغلو مخکنی مسجد يې بيا جوړ کړ لمونځ کول يې پکې شروع کړ په دې هکله شرعاً څه حکم دی؟ (۱۳۴۵/۱۸۹۸)

ځواب: دا ډير ښه و شو چي مخکنی مسجد آباد شو، ځکه چي شرعي حکم دادی چي کوم ځای يو ځل مسجد شي هغه دهمېشه لپاره مسجد وي دهغه په آبادولو کې کوشش کول ضروري او دلوی ثواب باعث دی فقط.

د مسجد په گټه رسولو کې د خنډ جوړوونکي څه سزاده

سوال: (۸۲۷) يوه خاص ونه مسلمان حکومت د مسلمانانو په غوښتنه په مسجد

کې د صرفو لولپاره ورکړه پردې يو مسلمان هندوان تيرايستل چي دغه خاص ونه ستاسو د لمانځنې ده تاسويې پرې کولو ته مه پرېږدئ او په مسجد کې يې لگولو ته مه پرېږدئ، ځکه هندوانو حکومت ته عارضه وکړه په حکومت باندې ددې ونې پرې کول منع کړل دداسي مسلمان په هکله شرعاً څه سزاده چي دمسجد په کارونو کې خنډ شي؟ (۱۳۳۴-۳۳/۱۲۹۲)

ځواب: دغه سړی چي مسلمان دی بيا هم مسجد ته په گټه رسولو کې خنډوي گنهگار اوله خير څخه منع کوونکی دی اولکه څرنگه چي دمسجدونو په ودانولو کې کوشش کوونکی او دمسجد د خير خبر اخستوونکې په زيرې د [انما يعمر مساجد الله من آمن بالله واليوم الآخر] (سورة توبه آيت: ۱۸) دالله رب العزت مسجد ونه هماغه خلک و دانوي کوم چي پرالله اود قيامت پرورځ ايمان لري) کې داخل دی داسي دمسجدونو ويرانوونکی او په ويرانولو کې کوشش کوونکی او په گټه رسونه کې خنډ جوړېدونکی به له دغه زيرې ليري وي او په دې وعيد کې به داخل وي کوم چي د [مناع للخير] (سورة ق: آيت: ۲۵، سورة قلم آيت: ۱۲) لپاره راغلی دی فقط.

دنوي مسجد له ودانولو څخه منع کول

سوال: (۸۲۸) په يوه کلي کې صرف يو پخوانی مسجد دی کلي ډير غټ دی نژدې پنځه سوه لمونځ کوونکي آباد دي په ددوئ کې يو سړی دنوي مسجد جوړولو اراده وکړه مسلمانان يې رايو ځای کړل ددوئ په رايه او اتفاق سره يوه خامه چوټره جوړه کړه له دوو کلونو راهيسي پکې لمونځ کيږي دپخواني مسجد شاوخوا خلکو دارايه ورکړه چي بل مسجد دلته مه جوړوئ صرف زور مسجد دي وي ددوئ محکمه کولو ته آماده شول او دچوټرې ماتولو ته تيار شو، ځای ورکوونکی يې تيرياسي چي ته خپل ځای بيرته ځيني واخله په دې صورت کې چي کوم خلک خنډ دي دهغوئ لپاره څه حکم دی؟ (۱۳۴۳/۳۲۰)

ځواب: که دغه سړی هغه چوټره دلمونځ کولو لپاره وقف کړې ده او دامسجدو بلل شونو دامسجد شواوس دده لپاره ددې ځای بيرته اخستل صحيح نه دي او کوم خلک چي خنډ دي هغوئ گنهگران دي فقط.

مسجد او دمسجد د اوقافو خوندي کول پر مسلمانانو لازم دی

سوال: (۸۲۹) په دهلي کې د غريب شاه مسجد حجره او د صحن نژدې نيمه برخه څاه

او غسل خانه او نور حکومت اخستل غواړي ددوی خوندي کول له وس سره سم پرمسلمانانو تر کومه په شریعت کې ضروري دی؟
او که ددغو برخو په خوندي کولو کې د کوم مسلمان ځان مال ولگيږي نو آیا ده ته ثواب شته؟ (۱۳۲۹/۱۳۴۳ هـ)

ځواب: د [وان المساجد لله] (سورة جن آیت: ۱۸) په حکم او د فقهې روایتونه [الوقف لایملک ولا یملک] (الدرمع الرد ۳/۴۰۲، کتاب الوقف ط رشیدیة) وان الفتوی علی تأیید المسجد (الشامی ۳/۳۹۵، کتاب الوقف ط رشیدیة) په سبب د مسجد د مسجد د حجرې د مسجد د صحن او وقف څاه خوندي کول پرمسلمانانو لازم دي او د بیل چاله تصرف څخه تر خپله وسه ساتل ضروري او لازم دي مسلمانان په دې کې پوره کوشش وکړي او مرسته دې وغواړي د بیل له تصرف څخه دې دغه شیان وژغوري اوله ځانې اومالي مرستې څخه تر خپله وسه پورې ډډه نه کوي خو قتل او قتال دې نه کوي او ددوی په خوندي کولو کې چې مسلمان څومره ځانې اومالي کوشش وکړي هغوی د اجرا و ثواب حقداران دي فقط.

حکومت که د مسجدونو او قبرونو نړولو حکم وکړي نو مسلمانانو ته څه کول پکار دي؟

سوال: (۸۷۰) په اوس زمانه کې زیاتره لیدل کیږي چې د حکومت له لوري د کوم سړک یا دریل گاډۍ د کرنې یا نهرجاري کولو او کیندلو حکم کیږي نو زیاتره ددوی ومخته مسجدونه او هدیرې راځي دهغوی د یومخ نړولو حکم کیږي اخیر پای داسې حال جوړشي چې حکومت خپل ضد او زورونه پرېږدي او مسلمانان د خپل مذهبي جوش په وجه مرگ ته آماده وي او ډیر انسانان بې گناه ووژل شي خو زیاتره لیدل کیږي چې حکومت خپل حکم بیرته واخلي که مسلمانان دومره هم ونکړي نویقېنأ د حکومت لپاره یو ډول لاره خلا صیږي او د مسلمانانو د عبادت ځایونه به همیشه دارنگه له مینځه وړل کیږي، ځکه نو نن صباد سکهر سنډه په اولسوالۍ دیونهر (ولې) کیندلو حکم شوی دی ډیر مسجدونه او هدیرې بې مخته دي اوس په دغه صورت کې مسلمان باید څه وکړي او تر کومه د مسجدونو خوندي کول پردوی ضروري دی؟ (۱۳۴۷-۴۲/۱۹۸۱ هـ)

ځواب: کله چې د حکومت دا ډول عمل دهغه اعلان یومخ خلا ف دی کوم چې کوئن وکتوریه

او دواړو پارلیمانانو (دارالعوام او دارالامراء) او د لندن مذهبي ډلې په اتفاق سره په ۵۸ء کې په ټول هندوستان کې خپور کړد هند ټول اوسېدونکي ډاډمن کړ او د کوم تصدیق چې ایډوره اووم او جارج پنځم دخپلې، خپلې پاچاهۍ په زمانه کې په کلکوټکو خپور کړی وو او کوم چې اصولا دهندد حکومت ټولو ذمه وارانو تر ننه پورې مني او کله چې د مذهب په حیث پر هر مسلمان فرض او واجب دی چې د اسلامي شعائرو په خوندي کولو کې خپل پوره کوشش وکړي اوله هر ډول قوت صرف کولو څخه دې ډډه نه کوي او کله چې په داسې مذهبي معاملو کې کوشش کول گام پر گام باعث د ثواب او رحمت دی، ځکه د سنډه پرمسلمانانو خاص او پرنورو مسلمانانو عموما درجه په درجه ضروري او لازم دی چې په پوښتل شوې کار کې د دیني مسجدونو او اسلامي هدیرو خوندي کول په پوره توان سره وکړي او کومه کمزوري هیڅکله ونکړي کوم خلگ چې په داسې معاملو کې په [ولاتلقوا بایدیکم الی التهلکة] (سورة بقره آیت: ۱۹۵) د مسلمانانو عزائم او ددوی همتونه ضعیفوي هغوی سخت خطاء دي دوی ته ددې آیت د تفسیر په هکله خبر نشته د حضرت ابویوب انصاری رضی الله عنه روایت ددې آیت په تفسیر کې په صحاح کې موجود دی (۱) هغه وگورئ د مسلمانانو په داسې کارونو کې تر خپله وسه سعی اوله انتهایې توان صرفولو څخه ځانونه کنبل او اسلامي شعائرو بربادېدو ته پرېښودل د اتهلکه ده نه بد عهد ظالم دده له ظلم څخه منع کول قال.

(۱) عن اسلم ابی عمران قال کنا بمدينة الروم فاخرجوا الینا صفاء عظیمین من الروم فخرج الیه من المسلمین مثلهم او اکثر و علی اهل مصر عقبه بن عامر، و علی الجماعة فضالة بن عبید فحمل رجل من المسلمین علی صف الروم حتی دخل علیهم فصاح الناس وقالوا سبحان الله یلقی بیدیه الی التهلکة فقام ابویوب الانصاری فقال یا ایها الناس انکم لتاولون هذه الایة هذا التاویل وانما نزلت هذه الایة فینا معشر الانصار لما عز الله الاسلام وکثرنا صروه فقال بعضنا لبعض سرادون رسول الله ﷺ ان اموالنا قد ضاعت وان الله قد اعز الاسلام وکثرنا صروه فلواقمنا فی اموالنا فاضلحنا ما ضاع منها فانزل الله تعالی علی نبیه ﷺ یردعلینا ما قلنا وانفقوا فی سبیل الله ولاتلقوا بایدیکم الی التهلکة کانت التهلکة الاقامة علی الاموال واصلاحها وترکنا الغزو فمال زال ابویوب شاخصا فی سبیل الله حتی دفن بارض الروم هذا حدیث حسن غریب صحیح (جامع الترمذی: ۲/۱۲۲) ابواب التفسیر من سورة البقرة وهکذا فی ابی داؤد ص: ۳۴۰، کتاب الجهاد، باب فی قوله عزوجل ولاتلقوا بایدیکم الی التهلکة.

عليه الصلوة والسلام ان الناس اذا راوا الظالم فلم يأخذوا على يديه اوشك ان يعمهم الله بعقاب (۱) وقال عليه الصلوة والسلام كلا : والله لتأمرن بالمعروف ولتنهون عن المنكر ولتأخذن على يدي الظالم ولتأطرنه على الحق اطراً ولتقصرنه على الحق قصراً (۲) (وفى رواية) اوليضر بن الله بقلوب بعضكم على بعض ثم ليلعنكم كما لعنهم الحديث (۳) رواه ابوداؤد فى سننه وغيره ليكوننكى حسين احمد غفرله.

حضرت مولانا حسين احمد صاحب مدظله العالی چي د لندن حکومت د کومو اعلا نونو حواله ورکړې ده ماهم اورېدلې دي چي دغه اعلانونه کړل شوې دي خو بالفرض که دغه اعلانونه نه وای بياهم کوم مسلمان په حيث د اسلام خپل مذهبي شعائريه ختمېدوليدل نشي زغملاى اوده لپاره د مذهب په حيث ضروري دی چي دی هرجائز کوشش دخپلو مذهبي شعائرو خوندي کولو وکړي اودا د کوم خاص محلي يا خلکو فرض نه دی بلکه د دنيا ټول مسلمان ددې فرض لپاره مشترک حيثيت لري په همدې وجه د دغو مسجدونو او قبرونو د جواز تر حده ژغورل پر هر مسلمان فرض دی والله ولی امره ومجری قدره محمد اعزاز علی غفرله.

په دېوال راگر څولو د مسجد خوندي کولو حکم کله وي ؟

سوال : (۸۷۱) یو مسجد دومره کوچنی دی چي پکي د درېیو، څلورو کسانو د لمونځ کولو ورځای شته

(۱) عن قيس قال : قال ابو بکر بعد ان حمد الله واتى عليه ياليها الناس انكم تقرؤن هذه الآية وتضعونها على غير مواضعها عليكم انفسكم لا يضركم من ضل اذا هتديتم قال عن خالد : واناسمنا النبي □ يقول ان الناس اذا راوا الظالم الحديث (سنن ابى داؤد ص : ۵۹۶ ، كتاب الملاحكم باب الامر والنهي)

(۲) عن عبد الله بن مسعود رضى الله عنه قال : قال رسول الله ان اول ما دخل النقص على بنى اسرائيل كان الرجل يلقي الرجل فيقول يا هذا اتق الله ودع ما تصنع فانه لا يحل لك ثم يلقاه ثم قال كلا والله لتأمرن بالمعروف ولتنهون عن المنكر الحديث (سنن ابى داؤد ص : ۵۹۶ ، كتاب الملاحم باب الامر والنهي)

(۳) عن ابى مسعود رضى الله عن النبي بنحوه زاد : اوليضر بن الله بقلوب بعضكم على بعض الحديث (سنن ابى داؤد ص : ۵۹۶ ، كتاب الملاحم ، باب الامر والنهي) .

و مخته او شاته په درېدو جماعت نشي کولای نو پر دغه مسجد د دېوال راگر څولو حکم شته ، که نه ؟ (۴۰۵ / ۱۳۴۳) .

ځواب : دا حکم پر مسجد د دېوال راگر څولو او خوندي کولو هغه وخت دی چي هغه مسجد داسي ويران شي يا په ويران ځای کې واقع شي چي پکي څوک لمونځ کوونکې پاته نشي او څوک پکي لمونځ نه کوي دهغه په هکله دا حکم دی چي کله دهغه په خلاص پاتېدو دهغه دې ادبي کېدو ويره وي او د حيوانانو د تگ ، راتگ اندېښنه وي نو هغه په شاوخوا دېوال راگر څولو خوندي کړي نور د کوم کلي د مسجد د کوچني والي په وجه دا حکم نه دی چي هغه دې بند کړل شي بلکه په هغه کې لمونځ کول پکار دی که جماعت نه کيږي نو يوه کسان خودي لمونځ پکي کوي پر کله والودا حق دی چي دا ويران نکړي او چي څرنگه کيداى شي لمونځ دې پکي کوي که جماعت پکي نشي کېداى نو بېله جماعت دې لمونځ کوي اولومړی خو چي ترکومه کېداى شي په جماعت سره لمونځ بايد وشي که څه هم امام او مقتدی برابر سره ولاړ وي خوا امام دې لږ مخته شي فقط .

دلمانځه له وخت پرته د مسجد دروازي تړل جائز دي

سوال : (۸۷۲) له لمانځه پرته په نورو وختونو کې د سامان دخوندي کولو لپاره دورځي د مسجد دروازي تړل څرنگه دي ؟ (۱۱۱۸ / ۳۳ - ۱۳۳۴ هـ)

ځواب : له لمانځه پرته په نورو وختونو کې د مسجد د سامان خوندي کولو په نيت د مسجد دروازي تړل صحيح دي په درمختار کې دي [وکماکره غلق باب المسجد الا خوف على متاعه (۱)]

سوال : (۸۷۳) شرعی حکم څه دی ددې مسئلې په هکله چي جامع مسجد درې منزله دی دوه چت لرونکې او پريوه د چادر سائبان دی د مسجد دواړه اړخونه راسته ، چپه شته د مسجد سره نښتې دوي حجرې د مؤذن داستوگنې او د مسجد د شيانو دخوندي کولو لپاره دی د مسجد په اول منزل کې قبمېتي څراغونه پراته دي د همدغو څراغونو او نورو خوندي کولو لپاره له څه مودې راهسي داوول منزل وتولودو روازوته د شپې قلفان لگيږي دغه قلفان د ماخستن ، سهار او جمعې دلمانځه پروخت خلا صيږي په نورو وختونو کې شپه او ورځ اول منزل قلف وي درې وخته لمونځ په دباندې برخه کې کيږي مولوي عبد العزيز صاحب پردې اعتراض لري چي دا کار ناجائز دی دده قول حق دی او که نه ؟ (۳۱۷ / ۲۹ - ۱۳۳۰ هـ)

(۱) الدر مع الشامی (۴۸۵/۱) ، کتاب الصلوة مطلب فی احکام المسجد طرشيديه .

ځواب: فقهاؤ په دې اړه دافیسله کړې ده چې بېله اړتیا دمسجد دروازه ترل مکروه دي خو که دسامان او متاع دضایع کېدو اندېښنه وي نو له لمانځه پرته په نورو وختونو کې دمسجد دروازه ترل صحیح دی نوکله چې دمسجد دسامان دځوندی کولو په اړتیا له لمانځه پرته په نورو وختونو کې ټول مسجد بندول صحیح دي نو دیوه منزل بندول چې پکې دمسجد سامان دی او دهغه ترل لمونځ کوونکو ته کوم تاوان نه رسوي په اولی درجه جائز او صحیح وي.

قال فی الدر المختار: وکما کره غلق باب المسجد الخوف علی متاعه به یفتی وقال فی رد المحتار: هذا ولی من التفتیز مانتالان المدار علی خوف الضرر فان ثبت فی زماننا فی جمیع الاوقات ثبت كذلك الا فی اوقات الصلوة اولافلا اوفی بعضها ففی بعضها کذا فی الفتح وفی العنایه: والتدبیر فی العلق لاهل الحلة (۱) (الشامی المجلد الاول احکام المساجد) فقط.

بېله کومې وجې مسجد ته دراتلودروازه ترل

سوال: (۸۷۴) دیو مسجد ددې دروازي دي یوه ختیز ته بېله لویدیز ته دختیز ولور ته زیات مسلمانان آباد دي اوتگ، راتگ هم پردغه دختیز دروازه زیات دی اوس ځینو د لویدیز د لور خلگوله ضده شرقي دروازه وترلې ددې په بندیدو دختیز دلو رلمونځ کوونکې ډیر په تکلیف شول نو شرعاً ددغې دروازي خلاصول جائز دي، که نه؟ (۵۲۰/۴۴-۵۳۴۵هـ)

ځواب: بېله کومې شرعي وجې او مجبوري دیادشوي مسجد دختیز د لور دروازه ترل جائز نه ده، کله چې ددې په بندولو د غولورو مسلمانانو ته تکلیف دی [وقال علیه الصلوة والسلام لا ضرر ولا ضرار] (۱) وقال الله تعالى: ومن اظلم ممن منع مساجد الله ان یذکر فیها اسمه وسعی فی خرابها] (سورة بقره: آیت: ۱۱۴) نو دلمونځ کوونکو دمنع کولو لپاره شرقي دروازه بندول سخته گناه او ظلم دی دا باید سمدستي خلاصه کړي فقط.

(۱) الدر المختار و رد المحتار (۴۸۵/۸) کتاب الصلوة، مطلب فی احکام المسجد رشیدی (۲) عن عمرو بن یحیی المازنی عن ابيه ان رسول الله قال: لا ضرر ولا ضرار (الموطأ) للامام مالک رحمه الله ص: ۳۱، کتاب الاقضية، القضاء فی المرفق.

د مسجد له لاسه وتلواندېښنه وي نو دترک موالات په زمانه کې هم و محکمې ته عارضه کول دي (۱)

سوال: (۸۷۵) دشیعه گانو او سنیانو دیوه مسجد په هکله په محکمه کې دعوی ده که دترک موالات په وجه پیروي په محکمه کې ونکړه شي نو مسجد له لاسه وزي په دې صورت کې په محکمه کې پیروي کول پکار ده، که نه؟ (۱۱۱۲/۳۹-۱۳۴۰هـ)

ځواب: په داسي حال کې اهل سنت والجماعت والا باید پیروي وکړي فقط.

د محکمې د اړیکه چې یو کال به حنفیان او یو کال به مرزایان په دې مسجد کې لمونځونه کوي صحیح نه ده

سوال: (۸۷۲) دیوه کلې ټول اوسېدونکې مخکې حنفیان وواوس په دوی کې څو کسان مرزایان شول مسجد قبضه کول غواړي عدالت دافیسله وکړه چې تریوه کاله پورې دې حنفیان پکې لمونځونه کوي او یو کال دې مرزایان کوي آیا دافیسله له شرعي سره سمه ده؟ (۵۳۵/۸۳۳۸هـ)

ځواب: دمرزایانو پر کفر داهل سنت والجماعت علماء فتوی دی دغه ډله مرتده او کافره ده، ځکه ددوی مسجد ته راتلل او دلمونځ کولو اجازه ورکول او پر مسجد دوی قبضه ورکول او کوم صورت چې په سوال کې لیکل شوی دی چې یو کال به حنفیان په مسجد کې لمونځونه کوي او یو کال به مرزایان لمونځونه کوي شرعاً جائز نه دی دوی داهل سنت والجماعت په مسجد کې هیڅ حق نلري او ددوی هیڅ دعوی نشي کیدای.

د حنفیانو او غیر مقلدینو لپاره جلا، جلا مسجدونه خاصول او فتنه جوړوونکې له مسجد څخه منع کول

سوال: (۸۷۷) یو ښارگوټی له څو پېروراهيسي آبادی دهغه ځای داوسېدوونکو مسلمانانو شمیر حالاً نژدې اته زره دی او مسجدونه اندازاً اتیا (۸۰) ته نژدې آبادی له دې پرته نور هم مسجدونه شته له څو شیعه گانو پرته دهغه ځای نور ټول مسلمانان له اوله مذهباً حنفیان، یو فکریو ډول عقیدي او مسئلو وال پخپل مینځ کې ډیر سره خواږه یو ځای سره اوسېدل

(۱) موالات، دوستی، ترک موالات: مرسته نه کول دجنگ آزادي په زمانه کې دانگریزي حکومت سره دمرستي نه کولو فتوی جاری شوي وه او ټولو هندوستانیانو له حکومت څخه اړیکې پرې کړې وې دهغه زمانې په اړه سوال دی سعید احمد پالپوري.

ددوی ترمینځ هیڅ ډول جنگ او جگړې او مخالفت نه وو خو نژدې له دیرشودرې دیرشو کالو راهیسې څوکسان (غالباً چې حال به ددوی شمیره دوه نیم سوه کسان وي) د مذهب منکرین غیر مقلدین شول او د خلکو ترمینځ سخته کرکه او مخالفت پیدا شو. آن تردې چې ترمحکمې څو ځله سره ولاړو غیر مقلدین (اهل حدیثو) خپله عېدگاه او جامع مسجد هم جوړ کړ خو ځینې داسې مسجدونه هم شته چې پکې دواړې ډلې لمونځونه کوي په داسې مسجدونو کې زیاتره د مذهب په هکله جنگونه کیږي، ځکه چې په داوس ورځو: ۱۳۳۳ هـ محرم کې په یوه مسجد کې دواړې ډلې راجمع شوې پخپل مینځ کې یو بل دیر سخت ووهل چې په دې هکله دوه راپورنه حکومت ته هم ورسېدو چې ورڅخه په ښارگوټې کې یو غوغا جوړه شوه که پولیس نه وای راغلې نو معلومه نه ده چې څه به کېدای دهرې ورځې له محکمو څخه دواړې ډلې تنگې شوې دي اوس ددواړو ډلو خوښه ده چې روغه وکړي، جنگ ختم کړي، ځکه نو ددواړو ډلو په خوښه څوکسان درېیمگري وټاکل شول ددواړو ډلو په اتفاق سره درېیمگري ومخته دامضمون ولیکل شو چې درېیمگري چې د شریعت او قانون سره سم او په امانتداري سره کومه فیصله وکړي موږ ته منظوره ده اوس له حقاني علماؤ څخه دا پوښتنه ده:

(الف) کله چې د دیرشو کلونو تجربه ثابتې څخه دا خبره ثابته شوه چې په دغه ښارگوټې کې چې دواړې ډلې د یو جگړې مسجد ته ورشي نو زیاتره د مذهب په هکله فساد او شر را مینځ ته شي که ددغه شر، فساد او فتنې ختمولو لپاره درېیمگري دواړې ډلې بېلې کړي او ددواړو ډلو لپاره خاص، خاص مسجدونه وټاکي نو آیا دا فیصله به د شریعت خلاف وي؟

(ب) که دکوم لمونځ کوونکی په وسيله د امنیت په خوندي کولو کې خلل راځي او د شر او فساد اندېښنه وي یا کوم لمونځ کوونکی ته کوم تکلیف اوزیان رسیږي نو د داسې سړي د امنیت خوندي کولو لپاره او د شر او فساد مخنیوي لپاره له جماعت څخه منع کول آیا د شریعت خلاف دی؟ (۳۲/۱۰۴۲ - ۱۳۳۳ هـ)

ځواب: (الف) په قرآن شریف کې دي [والله لا یحب الفساد] (سوره بقره آیت: ۲۰۵) یعنی بېشکه الله تعالی فساد نه خوښوي او داهم شته [لا تتبع سبیل المفسدين] (سوره اعراف آیت: ۱۴۲) [یعنی د مفسدینو د لارې پیروي مه کوئ او داهم دي: [لا تفسدوا فی الارض بعد اصلاحها] (سوره اعراف آیت: ۵۲) یعنی له اصلاح وروسته په مخکې فساد مه کوئ له دغو نصونو څخه په ښکاره ثابت دي چې فساد جوړول حرام او د هغه ختمول واجب دي

کله چې د دیرشو کلونو له تجربې څخه معلوم دي چې ددواړو ډلو په یوځای کېدو شر، فساد او فتنه را مینځ ته کیږي، ځکه که صرف د فساد د ختمولو او د امنیت خوندي کولو او د خلکو ترمینځ روغه راوستو په غرض که درېیمگري دواړو ډلې سره بېلې کړي او ددواړو ډلو لپاره خاص، خاص مسجدونه وټاکي نو د شریعت په خلاف به نه وي بلکه دوی به پر حق او د ثواب حقداران وي.

(ب) کوم سړی چې د امنیت په خوندي کولو کې خلل وي باعث د شر او فساد وي او عامو لمونځ کوونکیو ته تکلیف رسوونکې اوضررې وي او د هغه فعل د طبیعت خرابولو وي د هغه له مسجد څخه منع کول د شرعي قانون سره سم دی حدیثونه واثار او د فقهاؤ اقوال صفا پردې دلالت کوونکې دي رسول الله ﷺ او مه اوږه او اوم پیاز خوړوونکې له مسجد څخه منع کړې دي بلکه له مسجد څخه یې ایستلې دي دارازده مبارک ﷺ خوشبولگوونکې ښځې و مسجد ته له راتلو څخه دفتني دویرې په وجه منع کړې دي دارازده مبارک ﷺ د هغو خلکو په هکله چې د لمونځ کوونکې ومخته تیر شي (چې ورڅخه د لمونځ کوونکې په خشوع او خضوع (عاجزي) کې د فرق راتلو احتمال دی که څه هم لمونځ نه ماتوي) ویلې دي [فیلدفعه فان ابی فلیقاتل فانما هو شیطان (۱) ونحو ذلک] اوده مبارک ﷺ هغه سړی هم کوم چې د قبلي و طرفته توفکلي ووله امامت څخه لیري کړ او هغه یې والله رب العزت او د هغه ورسول ته تکلیف رسوونکې و بالی او عبدالله بن مسعود رضی الله عنه هغه خلک کوم چې په مسجد کې په لور آواز او اوراد ویلو اخته وو مبتدعین وویل له مسجد څخه یې وایستل او فقهاؤ هم څرگندونه کړې ده چې اومه اوږه او پیاز خوړوونکې او دارنگه دخولې بدبوئ لروونکې جذامي ماهیان خرڅوونکې او هر تکلیف رسوونکي که څه هم چې په ژبه تکلیف رسوونکې وي و مسجد ته له راتلو څخه منع کول پکار دي.

د نمونې په توگه د محدثینو او فقهاؤ څو روایتونه او عبارتونه وگورئ عن ابی هريرة رضی الله عنه [قال : قال رسول الله ﷺ من اكل من هذه الشجرة فلا يقربن مسجدا ولا يؤذي نبيي] (۲)

وعن عمر بن الخطاب رضی الله عنه قال : : ثم انكم ايها الناس تاكلون شجرتين لاراها الا خبيثتين هذا البصل والثوم لقد رأيت رسول الله ﷺ اذا وجد رجلا من الرجل في المسجد امر به فاخرج الى البقيع فمن اكلهما فليمتهما طبعًا رواه مسلم (۱) نووی رحمه الله دمسلم په شرح کې لیکلې چې فلا يقربن

(۱) الجامع الصحيح للبخاري ۷۳/۱، کتاب الصلوة باب ليرد المصلي من مريين يديه.

(۲) الصحيح لمسلم ۲۰۹/۱، باب نهی من اكل ثوما وبصلا او کرانا ونحوها الخ

المساجد هذا تصريح بنهي من اكل الثوم ونحوه عن دخول كل مسجد وهذا مذهب العلماء كافة (۱) او حافظ ابن حجر رحمه الله به فتح الباري كي ليكي: والحق بعضهم بذلك من بفيه بخرأوبه جرح له رائحة وزاد بعضهم فالحق اصحاب الصنائع كالسماك والعاهات كالمجذوم ومن يؤذي الناس بلسانه الخ (۲) وعن ابي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ ايما امرأة اصابته بخور افلا تشهد معنا العشاء الآخرة رواه مسلم (۳) وعن ابي سعيد رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ لا يقطع الصلوة شيء وادروا اما استطعتم فانما هو شيطان رواه ابوداؤد (۴) وعن ابي سعيد رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ اذا صلى احدكم الى شيء يستتره من الناس فاراد احدان يجتازيين يديه فليدفعه فان ابي فليقاتله فانما هو شيطان رواه البخاري (۵) وعن ابي سهلة السائب بن خلاد قال احمد (هوجل) من اصحاب النبي ﷺ ان رجلا قام قوما فبصق في القبلة ورسول الله ﷺ ينظر فقال رسول الله ﷺ حين فرغ لا يصلي لكم فاراد بعد ذلك ان يصلي لهم فمنعوه واخبروه بقول رسول الله ﷺ فذكر ذلك لرسول الله ﷺ فقال نعم وحسبت انه قال: انك آذيت الله ورسوله رواه ابوداؤد (۶) وعن ابن مسعود رضي الله عنه انه سمع قوماً اجتمعوا في مسجد يهللون ويصلون عليه الصلوة والسلام جهراً فراح اليهم فقال: ما عهدنا ذلك على عهدك عليه السلام وما اراكم الامتدعين فما زال يذكر ذلك حتى اخرجهم عن المسجد (۱) او به در مختار كي راغلي دي: واكل نحوثوم ويمنع منه وكذا كل مؤذول بلسانه آه او به رد المحتار كي دي وكذلك الحق بعضهم بذلك من بفيه بخرأوبه جرح له رائحة وكذلك

(۱) الصحيح لمسلم: ۲۱۰/۸، باب نهى من اكل ثوماً او بصلاً او كراثاً او نحوها الخ (۲) فتح الباري: ۳۴۴/۲، كتاب الاذان، باب ما جاء في الثوم والنبث والبصل والكراث مطبوعة مكتبة الرياض الرياض السعودية.

(۳) الصحيح لمسلم: ۱۸۳/۸، كتاب الصلوة، باب خروج النساء الى المساجد اذا لم يترتب عليه فتنة.

(۴) ابوداؤد: ۱۰۴/۸، كتاب الصلوة، باب من قال لا يقطع الصلوة شيء.

(۵) مشكوة ص: ۷۴، كتاب الصلوة، باب السترة وصحيح البخاري: ۷۳/۸، كتاب الصلوة باب ليرد المصلي من مرتين يديه

(۶) ابوداؤد: ۲۹/۸، كتاب الصلوة، باب كراهية البزاق في المسجد.

القصاب والسماك والمجذوم والابرص اولى باللاحاق وقال سحنون: لا اري الجمعة عليهما واحتج بالحديث والحق بالحديث كل من آذى الناس بلسانه وبه افتى ابن عمرو وهو اصل في نفى كل من يتأذى به آه (۲).

دمسجد د حقونود باطلولو اختيار هيڅوک نلري

سوال: (۸۷۸) (الف) یو مسجد دی څلور دیوالي دهغه څلور له څو کلونو راهیسي جوړه شوې ده اوس کفارو څلور پنځه مسلمان وغولول په دوکه باندي دیوې روپۍ پر حکومتی کاغذ خوشرطونه ورباندي ولیکل لاس لیکونه یې ځیني واخستل چي دمسجد دغه څلور دیوالونه ونړوي اوله کلونو څخه دمسجد دغسل خانو او به بهیري دابه بندوودا شرعاً صحیح دی، که نه؟ (۵۷۱/۱۳۴۰هـ)

(ب) که د کفارو په امر دغه له ډیرې مودې راهیسي دمسجد جوړه شوې څلور دیوالي مسلمان ونړوي نو د نړوونکې مسلمان په هکله څه حکم دی؟

جواب: (الف) دمسجد څلور دیوالي نړول اود غسل خانو او به بندول جائز نه دي اود کفارو د غلبې په وجه دمسجد اود مسجد په څلور دیوالي کي او په وقف شيانو کي دا ډول تصرفات صحیح نه دي اود مسجد د حقونو باطلولوو هیچاته اختیار نشته.

(ب) کوم مسلمان چي داسي وکړي هغه گنهگار او ظالم دی دده دا عمل حرام او گناه ده فقط.

دچادغه وينا چي مسجد يواځي زمادی

سوال: (۸۷۹) یو سړی وايي چي مسجد د هیچانه دی یواځي زمادی؟ (۲۸۸/۴۴-۱۳۴۵هـ)

(۱) الفتاوی الیازیه علی هامش الفتاوی الهندیة ۳۷۸/۲، کتاب الکراهیة الفصل التاسع فی المتفرقات (۲) الدر والشامی (۴۸۹/۱) کتاب الصلوة، مطلب فی الغرس فی المسجد طر شیدیة.

ځواب: مسجد د چا ملک نه دی څوک چې د ملکیت دعوی کوي دهغه دعوی غلطه او باطله ده فقط.

مسجد د عیسایانو د ملکیت له تسلیمولو سره د مسجد حکم نه بدلیږي

سوال: (۸۸۰) کوم مسلمان چې پخپل قول او فعل مسجد د نصاری او نورو ملکیت په خوشحالی بېله زوره قبول او تسلیم کړي هغه مسلمان به په شریعت کې کافر که فاسق او فاجر وي؟ او دده امامت، تولیت او شهادت به جائز وي؟ او هغه مسجد د مسجد حق لري؟ (۵۵۷/۴۷-۱۳۴۲هـ)

ځواب: کوم مسجد چې یو ځل مسجد شي هغه همیشه مسجد وي لان الفتوی علی تأیید المسجد (الشامی ۳/۳۹۵، کتاب الوقف) نو د چاپه وینا دغه مسجد د نصاری یا بل چا ملک نشي کیدای وینا د دغه سړي لغوه ده او که ده داسي وکړل یا یې وویل نو فاسق شو که څه هم دده د وینا شرعاً کوم اثر نه شته بلکه هغه لغوه ده فقط.

پر ډبره باندې په مسجد سیدان، حویلي کلان لیکلو او د مسجد پر دروازه

لگولو مسجد د چا ملک نه ګرځي

سوال: (۸۸۱) په یو ښار ګوټي کې یو مسجد دی دهغه ټولې خرچې د وېبیان کوي اوزیاتره همدغه خلګ په مسجد کې لمونځونه هم کوي په دې محله کې څو ګو رونه د شیعه ګانو او سني سیدانو هم دي کوم چې پرته له دې وینا چې مسجد زموږ دی نور هیڅ خدمت د مسجد نه کوي اوس سیدانو د څیرلو او مخالفت په نیت د مسجد پر دروازه یوه ډبره لګولې ده چې ورباندې لیکلې دي (مسجد سیدان حویلي کلان) د دغې ډبرې په لګولو د وېبیان ناراضه دي چې مسجد له پخوا زمانې څخه دی اوس پرده د ملکیت ډبره ولې لګول کیږي؟ د دوی اراده د بل مسجد جوړولو ده په شرعي حکم مې خبر کړئ. (۱۹۸۲/۱۳۴۳هـ)

ځواب: ښه دادي چې تر څو د محلي سیدان، د محلي د مسجد د وېبیان او نور خلګ لمونځ کوونکي په دغه مسجد کې له لمونځ کولو څخه منع نکړي تر هغو دې دوی د همدغه محلي په مسجد کې لمونځ کوي ولې چې د محلي د مسجد پر دوی حق دی او مسجد د چا ملک نه وي

نو د سیدانو پر ډبره باندې د الیکل مسجد سیدان حویلي کلان په دې سره دغه مسجد د سیدانو ملک نه ګرځي اونه په دومره لیکلو سره د دوی دا غرض کېدای شي چې د مسجد د دوی ملک دی بلکه له دې ډول لیک څخه غرض دا وي چې د مسجد جوړوونکي فلانی شخص دی، ځکه نو په دې باندې د دوی بیانو او نورو لپاره بدنه دی وړل پکار په همدې مسجد کې هماغسې لمونځ کول پکار دي او د مسجد هر ډول خدمت او خبرا خستل پکار دي، ځکه چې مسجد ونه د الله ښه دي د چا ملک نه دي قال الله تعالی [وان المساجد لله (سورة جن آیت: ۱۸) فقط].

د مسجد پر دروازه باندې د فلانی زوی د فلانی دروغتیا یاد ګار د مضمون ډبره لګول

سوال: (۸۸۲) د زید زوی سخت ناجوره ووزیدله الله رب العزت څخه دعا وغوښته چې که زما زوی جوړ شي نو د یاد ګار په توګه به د مسجد دروازه، مناره او نور جوړوم الله رب العزت دده دعا قبوله کړه او ما شوم جوړ شو اوس پردغه دروازه باندې د داسې مضمون ډبره لګول صحیح دي، که نه؟ د فلانی زوی د فلانی دروغتیا یاد ګار (۴۲/۱۳۴۱هـ).

ځواب: د مضمون شرعاً کومه پروانلري خوش شرط دادی چې د ادرياکاری او نامه لپاره نه وي صرف د الله رب العزت لپاره دا وقف کړل شي د نامه اوریا خیال یې نه وي صرف په دې وجه د الیک وي چې یاد ګار به وي فقط.

په کوم مسجد کې چې دهندو جوړوونکو د نومونو لوحه لګېدلې وي

سوال: (۸۸۳) نژدې څلویښت کاله کیږي چې هندوانو (د کلې مالکانو) د مسلمانانو لپاره پخپلو روپیو مسجد ودان کړي وو هغه مسجد تراوسه پورې د مسلمانانو په ولکه کې دی لمونځونه پکې کوي اما یوه څښتنه په مسجد کې داسې لګېدلې ده چې پکې د دغو دواړو هندوانو (د مسجد جوړوونکو) نومونه لیکل شوي دي د مسجد شرعاً د مسجد حکم لري، که نه؟ (۹۳۰/۴۷-۱۳۴۲هـ)

ځواب: د کافر د وقف د صحیح کېدو د شرط دی چې دده اوزمورپه عقېده هغه قربت او مټواب کاروي نو که یاد شویو هندوانو د ثواب په کار بللو دغه مسجد تعمیر کړد مسلمانانو لپاره وقف کړنو د مسجد شواو دا وقف صحیح شولکه چې په شامي کې راغلي دي: [لما فی البحر وغيره: ان شرط وقف الذمی ان یکون قربة عندنا وعندهم کالوقف علی الفقراء او علی مسجد القدس الخ (۱) (۳/۳۶۰، کتاب الوقف) او که د کافرانو په عقېده د اکارد ثواب نه وي نوبیا د دوی وقف کول نه صحیح کیږي او د مسجد شرعی نه ګرځي په دې صورت کې دده د مسجد کېدو لپاره د شرط دی چې دی مخکه و مسلمانانو ته ورکړي مسلمانانو بیا دا وقف کړي او مسجد یې کړي.

په هر حال په اوس وخت دوه کارونه په دې مسجد کې باید وشي یو دا چې پر کومه خېسته د دوی نومونه دي هغه خراب کړي که هغه خېسته نه ایستل کیږي نو هغه ته د چوڼي او نورو پلاسترو ورکړي چې پټ شي او دوهم دا چې کومو هندوانو د مسجد جوړ کړهغوی یاد هغوی معلوم و ارثان دې و مسلمانانو ته ورکړي هغه مسلمانان دې وقف کړي نو په دې صورت کې د مسجد ګرځي فقط.

دهندوانوله ولکې دمسجدرايستل دمسلمانانودیني فريضه ده

سوال: (۸۸۴) د شاهي زمانې پخوانی مسجد دی هندوانو په یوه زمانه کې د مسجد شهید کړله مسلمانانو څخه یې یولیک واخست چې پردغه مسجد زمورپه هیڅ ډول حق نشته او موږ هیڅ ډول دعوی نه کوو په دغه لیک پردغه مسجد باندي د مسلمانانو حق پاته دی او که نه؟ (۲۱۳۳/۱۳۴۵ هـ)

ځواب: د دغه لیک په وجه دغه مسجد له مسجد والي څخه نه وځي د بنار مسلمانان دې د مسجد وغواړي ولې چې مسجد د الله ګوردی د چا ملک نه دی او کوم چې مسجد شي هغه دهمېشه لپاره مسجد وي کما فی الشامي [ان الفتوی علی تأیید المسجد] (الشامي: ۳۹۵/۳، کتاب الوقف طر شیدیه) فقط

(۱) الشامي

(کتاب الوقف شرائط الوقف طر شیدیه)

د بنار ټول مسجدونه ابادول

سوال: (۸۸۵) که په کوم بنار کې د مسجد ونو دیرښت وي او لمونځ کوونکي لږ وي په هر مسجد کې د امام ټاکلو توان نلري که سره نښتې محلي وال په ګډه په یوه مسجد کې امام مقرر کړي او نور مسجدونه پرېږدي په یوه مسجد کې په جماعت سره په دغه امام پسي لمونځ کوي نو څه حکم دی؟ (۱۳۲/۱۳۴۰ هـ) ځواب: ښه دادی چې تر څو وس وي نو ټول مسجدونه آباد شي لږ، لږ لمونځ کوونکي په ټولو مسجدونو کې لمونځ وکړي د مجبوري په حال کې چې څرنګه موقع وي هماغسې دې وکړي فقط.

دامام اودهغه داوولاد لپاره دوقف شوي مخکې حکم

سوال: (۸۸۶) وقف کوونکي د زید او دده داوولاد لپاره نسل په نسل پسي تر قیامت پورې په یوه مسجد کې د امامت کولو لپاره لږ مخکه وقف کړه اوله دې شرط سره سم تراوسه روانه ده اوس د زید او ددرې څلور پشته شول دده په کورنۍ کې سړی له سلو څخه زیات شول او د دغه وقف آمدني د دوی نه بس کیږي په دوی کې زیاتره کسان د لمونځ ورکولو وړ دي نو په دوی کې څوک د امامت او وظیفې حقداره دي؟ (۱۷۸/۱۳۴۳ هـ)

ځواب: که وقف کوونکي د شرط لګولی وو چې د دغه وقف کړې مخکې آمدني به د زید په اولادو کې هغه چاته ورکول کیږي کوم چې به د دغه مسجد امام وي نو زیاتره کلېوال چې کوم څوک زیات وړ د امامت و بولي هغه دې امام و ټاکي نو هغه به د دې آمدني حقداره وي نه نور او د زید او که دغه آمدني د زید لپاره خاص وي نوله ده وروسته به دده پرتولو اولاد و نسل په نسل پسي درسېدو برخه وېشل کیږي.

دوقف کوونکي دوظیفې حقدار کوم مؤذن دی؟

سوال: (۸۸۷) وقف کوونکي کومه وظیفه د مؤذن لپاره مقرر کړه، وفات شو مؤذن هغه څوک دی چې تل اذان کوي که کله ناکله یې کوي؟ (۵۱۲/۳۳-۱۳۳۴ هـ)

ځواب: په شامي کې راغلي دي: [ولا یكون مدرسه من الشعائر الا اذا لزم التدريس الخ (۱)] په همدې وجه مؤذن هماغه حقداره کېدای شي [چې په پابندي سره اذان کوي فقط].

د امام او مؤذن د معاش لپاره د وقف جائد ازياتوب آمدني ومعلم ته په تنخواه کې ورکول
سوال: (۸۸۸) د امام او مؤذن د معاش لپاره په اول کې څه مخکې وقف کېږي وه او د همدې مسجد په اړه يوه مدرسه هم شته د دغې مخکې له آمدن څخه ومعلم ته تنخواه ورکول جائز دي، که نه؟ (۱۴۸۲/۱۳۳۵هـ)

ځواب: که د امام او مؤذن تر څرخ زياتوب آمدن وي او د هغه د ضائع کيدو اندېښنه وي نو د مدرسې د معلم په تنخواه کې ورکول هم له دې څخه صحيح دي [فان مراعاة غرض في الواقفين واجبة (۲)].

وامام ته ورکړې روپۍ په مسجد کې خرڅول

سوال: (۸۸۹) که نکاح تړوونکي د کلي له رواج سره سم و امام ته څه روپۍ ورکړي خو فعلاً په هغه مسجد کې کوم امام نه وي نو دغه روپۍ په مسجد کې خرڅولای شي، که نه؟ (۹۰۰/۱۳۴۳هـ)

دباني په ټاکلي امام که قوم راضي نه وي نو

سوال: (۸۹۰) زید د مسجد دباني او امام دی زید اول امام او دده وراره دوهم امام دی زید دوهم امام لري کړ لمونځ کوونکو هغه امام وغوښت خو زید ددوی په خلاف وکړ بیا زید بل پزدي سړی امام وټاکي په دې وجه د زید او نورو لمونځ کوونکو تر مینځ اختلاف دی او لمونځ کوونکي په دې نوي دوهم امام پسې له لمونځ کولو څخه انکار کوي په دې اړه شرعي فیصله څه ده؟ او لمونځ کوونکي که بل نوی جامع مسجد جوړ کړي د جمعې لمونځ پکې کولای شي، که نه؟ (۱۱۷۰/۱۳۴۵هـ) **ځواب:** په درمختار کې راغلې دي: [الباني للمسجد اولى من القوم بنصب الامام والمؤذن في المختار الا اذا عين القوم اصلح ممن عينه الباني الخ (۱) حاصل داچي په امام او مؤذن

(۱) قوله: لو مدرس المدرسة ولا يكون مدرسا الخ (الشامي ۴۱۲/۳) كتاب الوقف قبل مطلب فيمن لم يدرس لعدم وجود الطلبة طرشيديه

(۲) رد المحتار (۳/۴۲۴)، كتاب الوقف، مطلب: مراعاة غرض الواقفين واجبة طرشيديه.

مقررولو کې دباني مخکې دی خو که قوم داسي سړی امام وټاکي کوم چي دامامت لپاره دباني تر ټاکلي زيات وړوي نو بيا د قوم مقرر کړی امام دې قائم وساتل شي نو ددې جگړې فیصله د همدې اصل سره سمه وکړي او بېله سختې اړتیا نوي مسجد مه جوړوي چي ورڅخه اول مسجد ويران شي او دارازد ضد او نفس په وجه کوم مسجد مه جوړوي که په رښتیا ونوي مسجد جوړولو ته اړتیا ده او په اخلاص سره د الله رب العزت لپاره مسجد جوړ کړي نو هغه هم مسجد گرځي او لمونځ پکې صحيح کيږي فقط.

دامام د فاسق او فاجر کېدو په وجه بل مسجد جوړول

سوال: (۸۹۱) په يوه کلي کې له ډيرو ورځوراهيسي ټول خلگ په يوه مسجد کې يوځای د جمعې لمونځ کوي خوددې مسجد امام فاسق او فاجر دی ددې محلي خلگ په ده پسي لمونځ نکوي خو مسجد وال په زور په دغه امام پسې په خلگو لمونځونه کوي او وايي چي ياخوپه دې امام پسې لمونځ کوئ کنې له دې کوره ووزي خلگ مجبور شول لږ، ليري بل مسجد جوړ کړ او د جمعې لمونځ پکې کوي په دغه مسجد کې لمونځ کول صحيح دي او که نه؟ او دغه مسجد ته ضرار مسجد ويل څرنگه دی؟ (۳۹۲/۴۲-۱۳۴۷هـ)

ځواب: په دې صورت کې په دوهم مسجد کې لمونځ صحيح دې اودې مسجد ته د ضرار مسجد حکم نه ورکول کيږي، خودا ياد ساتل پکار دی چي دا حنافوپه نزديه کوچنيو کليو کې د جمعې لمونځ صحيح نه دی بلکه په ښار او ښارگوټي او په داسي غټ کلي کې چي د ښارگوټي په مثل وي او پکې بازاروي جمعه صحيح کيږي قال [في الشامي وتقع فرضا في القصبات والقرى الكبيرة التي فيها اسواق الى ان قال (وفيما ذكرنا اشارة الى انه لا تجوز في الصغيرة التي ليس فيها قاض ومنبر وخطيب الخ (۲) فقط.

(۱) الدر مع الشامي (۳/۴۵۴) كتاب الوقف قبل مطلب في الوقف المنقطع الاول والمنقطع الوسط طرشيديه.

(۲) الشامي (۸/۵۹۰) كتاب الصلوة في اوائل باب الجمعة طرشيديه.

د ظالم ولسوال په وسېله د مسجد لپاره مخکې رانیول

سوال: (۸۹۲) یوهندو ولسوال چې په ډاگه په ډیرو ځایونو کې د مسلمانانو سره ظلم کړی دی اوس د همدغه ولسوال په وسېله څو مسلمانان د مسجد لپاره مخکې رانیول غواړي، ځکه چې د ولسوال له وسېلې پرته د مخکې مالک له مخکې ورکولو څخه انکار کوي د دغه ولسوال په وسېله مخکې رانیوال جائز ده، که نه؟ په دې کې لمونځ صحیح کیږي، که نه؟ (۱۳۴۲/۱۷۴۸ هـ)

ځواب: دغه مسلمانان که دیاد شوي ولسوال په وسېله مخکې رانیسي وقف یې کړي او مسجد پکې جوړ کړي نو هغه مسجد ګرځي لمونځ پکې صحیح دی فقط.

د مسجد جوړولو نیت کول او بیا مسجد نه جوړول

سوال: (۸۹۳) یو سړی د مسجد جوړولو نیت وکړ ددې لپاره یو مکان ونړوي د مسجد ټول سامان راوړل شو خو په دې کلې کې درې مسجدونه دي په هغوی کې هم لمونځ کوونکي ډیر کم وي که نوي مسجد جوړ کړي نو داسې خوبه نه ګڼه ګاریږي؟ اودا ځای د بل کار لپاره کارولای شي، که نه؟ (۱۳۳۹/۱۰۲۵ هـ)

ځواب: که د دغه نوي مسجد لپاره یاد شوی مکان وقف کړي نه وي او تر اوسه یې صرف نیت و وکوم لفظ یې داسې نه وو ویلی چې مادي مکان مخکې مسجد کړه یا مې د مسجد لپاره وقف کړه نو په دې صورت کې که په دغه مکان کې نو مسجد جوړ کړل شي نو داسې نه ګڼه ګاریږي او که ده کوم لفظ داسې ویلی دی چې مادي مسجد کړیامې وقف کړ نو بیا پردې ځای د مسجد جوړول ضروري دی.

مسجد ته تاوان رسوونکي انجن حکم

سوال: (۸۹۴) په کلې کې یو جامع مسجد دی د جامع مسجد و شاته په دکانونو کې یوه انجن ډیره غټه چې له حرکت څخه د مسجد ودانۍ ته ضرر او تاوان رسیږي او په لمانځه کې ددې له آواز څخه خلل راځي په دې صورت کې د انجن له دې ځایه پورته کول څرنگه دي؟ ضروري دی، که نه؟ (۱۳۴۱/۵۵۳ هـ)

ځواب: په دې صورت کې چې د مسجد و تعمیر ته د ضرر رسېدو اندېښنه ده او د لمونځ کونکيو په لمونځونو کې خلل او تاوان پېښیږي مناسب دی چې دغه انجن له هغه ځایه پورته کړي او د مسجد په دکان کې دامه ږدي دلته ګټې لپاره ډیر تاوان وړل د عقل او د شرعي د غوښتنې په خلاف دی فقط.

دهندوانو و مسجد ته نژدې د سرنا و هلو او د مسجد په څلور دېوالي کې د قرباني نه کولو شرط لگول

سوال: (۸۹۵) د سړک پر غاړه د یو مسجد جوړولو اراده ده بلکه تاد او یې اچول شوی دی هندوان دا اعتراض لري چې د مسجد و څنګ ته دیوه هندو کور دی که هلته ورا او نور راشي نو مسلمانان به اعتراض نه کوي چې سرنا او نور مه وهي د مسجد په څلور دېوالي کې کوم ډول قرباني باید ونشي دغه شرطونه د قبلولو وړ دي، که نه؟ (۱۳۴۱/۵۲۹ هـ)

ځواب: دغه مسجد چې تهداب یې هم اچول شوی دی جوړول پکار دی او کله چې اسلامي حکومت نشته، ځکه سرنا او نور مسلمانان نشي منع کولای او قرباني خاما خاد مسجد په څلور دېوالي کې کول لازم نه دی او د مسجد په څلور دېوالي کې و قرباني کولو ته کومه اړتیا هم نشته، ځکه په دغه وخت د دغو کارو نومل شرعاً څه پروا نلري فقط.

مسلمانان د مسجد و څنګ ته کورونه پرېږدي بل ځای ته نقل کېدای شي، که نه؟

سوال: (۸۹۶) انګریزانو په ایران کې د ایران له باچا څخه یوه مخکې په تېکه واخسته پردغه مخکې یې د تېلورا ایستو کارخانه جوړه کړه ډیر کارکوونکي مسلمانان یې پکې مامورین کړل مسلمانان د انګریزانو په اجازه په دغه میدان کې په خوزره روپیو لگولویو ډیر په زړه پورې مسجد ودان کړ پکې پنځه وخته او د جمعې لمونځونه کوي له دې وروسته یو وخت انګریز د مسجد نړولو قصد وکړ مسلمانان ورته خنډ شول د ایران باچا ته خبر ورکړ د ایران باچا د مسلمانانو ملګري وکړه او انګریزان یې له خپلې ارادې څخه منع کړل اوس بیا انګریز وایي چې د مسجد او د دغو کورونو په وجه کوم چې موږ د کارخانې د مامورینو لپاره جوړ کړي دي زموږ کارخانه تنګه ده، ځکه موږ ددې ځای کورونه او مسجد نړوو نژدې د دوو میلو پرواتن باندې نور مکانونه اوبل مسجد درجوړوو پر دې مسلمانان ورته خنډ شول تردې چې د کارخانې کاريې هم وربند کړي و څخه د انګریز انو ډیر مالي زیان وشو او مجبور شو دایې وویل چې ښه ده مسجد موږ نه نړوو خو ستا سولپاره به کورونه بل ځای ضرور جوړوو ترڅو کارخانه پراخه شي او هغه کورونه به دومره لیري وي چې هلته په اوسېدو به له جمعې پرته دنورو لمونځونو لپاره راتلل ګران وي آیا ددې مسجد نړول جائز دي، که نه؟ او د مسلمانانو لپاره د مسجد و څنګ ته پخواني

کورونه پرېښودل ونویو مکانونو ته انتقالول مسجد یواځې پرېښودل جائز دي، که نه؟ (۱۳۴۵/۵۲۸)

ځواب: کله چې مسلمانانوپه شرعي توګه دامسجد ودان کړنو اوس پرده هغه ټول حکمونه جاري کېږي کوم چې دمسجدونوسره خاص دي یعنې دابه همېشه مسجدوي دده نړول یا په دې کې کوم ډول تصرف کول جائز نه دي [ولوخرې ماحوله واستغنی عنه بېقی مسجداً عند الامام والثانی ابدأ الی قیام الساعة الخ (۱) (درمختار) وهکذا فی البحر مع زیادة تفصیل (۲)] اودکارخانې مالک چې کله مسلمانانودمکانونووتخلیه کولوته مجبوروي نوددوئ لپاره له هغه ځایه تقلیدل جائز دی غوره صورت دادی چې کوم ځای ته دوئ نقل کړل شي هلته دې هم دمسجدودانولو غوښتنه وکړي په دې لحاظ به هغه مخکې مسجد جامع مسجد شي اودغه نوی مسجد به دپنځه وخته لمانځه لپاره شي لنډه داچې مسلمانان خوددوئ تراثرلاندې دي چې کومه داسې خبره باید ونشي چې ورڅخه دضرراندېښنه وي دمسجددقائمېدواودوام په خاطرکه مسلمانان داځای پرېږدي اویوبل نژدې ځای ته ولاړشي نوداله دې څخه غوره دی چې ددوئ داتنګاردمسجد دخرابېدوباعث وګرځي، ځکه چې کله داټوله سېمه دناسلمانانوپه قبضه کې ده نودوئ مسلمانان مزدوران هرډول مجبورولای شي فقط والله اعلم.

دکوم مسجددباني اووقف دپانې معلومات چې نه وي په هغه کې دلمونځ کولو حکم

سوال: (۸۹۷) یو مسجد پنځوس کلونه کېږي چې دیوه هندودکچاری په څلور دیوالې کې دننه

(۱) الدر مع الشامی (۴۰۲/۳) کتاب الوقف، مطلب فیما لوخرې المسجد اوغیره طر شیدیه.
(۲) راجع البحر الرائق: ۴۲۴/۵، کتاب الوقف فصل فی احکام المساجد.

جوړشوی دی له هغه وخته خلګ پکې لمونځونه کوي خودا چاته نه ده معلومه چې دامسجد چا جوړ کړی دی نه کومه دوقف پانې شته کله چې دغه مسجد هندوپه کچاری کې دننه دی، ځکه ځینې علماء وايي چې لمونځ پکې صحیح دی اماثواب به نه وي ځینې وايي چې جائز نه دی هندودمخکې مالک وايي چې مسجد هم زماپه مخکې کې دی تاسوپکې لمونځونه کوي زمورېهېڅ دعوی نشته ددې مسجد په هکله شرعاً څه حکم دی په دلیل سره راته ولیکي (۱۳۳۸/۱۳۲۴)

ځواب: دغه مسجد شرعی مسجد دی لمونځ پکې صحیح دی اودمسجد ثواب پکې حاصلېږي، ځکه چې کوم مسجد له مخکې څخه دمسجد په نامه مشهور دی اوله همېشه څخه پکې جماعت کیدی همدادلیل اوعلامه دده دمسجد کېدو لپاره کافي ده اوکوم حجت ته په دې کې اړتیا نشته اوکله چې دامسجد دی نووقف کېدل دده لازم دی لقوله تعالی [وان المساجد لله] (سورة جن، آیت: ۱۸) وفي الشامی: [ان الفتوی علی قول ابی یوسف رحمه الله فی تأیید المسجد (۱) فقط]

په مسجد کې پنکې لګول جائز دي

سوال: (۸۹۸) په مسجد کې فرشې یادبجلی (برق) پنکې لګول جائز دي، که نه؟ (۲۱۲۲/۳۲-۱۳۳۳ هـ)

ځواب: هېڅ ضرورت نشته خولګول یې جائز دی اوپه کوم کې چې دبې ادبۍ صورت وي هغه مکروه دی که داسې صورت نه وي نومکروه نه دی.

سوال: (۸۹۹) په مسجد کې برقي پنکې دلمونځ کوونکو دوهو ساینې لپاره لګول جائز دي، که نه؟ (۱۱۱۸/۱۲۳۴ هـ)

ځواب: جائز دی، هېڅ پروا پکې نه معلومېږي، ځکه چې داداسې دی لکه چې دهو لپاره درېچه اونور خلاص کړل شي.

په مسجد کې څراغونه اونوردېنګلاشان لګول

سوال: (۹۰۰) په مسجد کې دېنګلاشان لګول مثلاً څراغونه، پنکې نور اونور جائز دي، که نه؟ (۱۵۲/۳۳ خ ۱۳۳۴ هـ)

ځواب: په درمختار کې راغلي دي: [ولابأس بنقشه خلا محرابه الخ بجص وماء ذهب لوبماله الشامی (۴۰۷/۳)، کتاب الوقف، مطلب فیما لوخرې المسجد اوغیره طر شیدیه.

الحلال الخ (۱) له دې عبارت څخه څرگندې چې پخپل حلال مال باندې که یو سړی یا څو کسان مسجد بنسټه کړي یا دارام سامان ورته راوړي نو صحیح دی فقط.

دمسجد په صحن (غولې) کې موجود قبر له مخکې سره برابرول

سوال: (۹۰۱) دیو مسجد په خام غولې کې یو قبر دی د غولې پخولو اراده لرونو د قبر دمخکې سره برابرول ترڅو د مسجد ومخته رانشي صحیح دی، که نه؟ (۱۲۱۰/۳۲ هج)

ځواب: په داسې ځای کې دې قبر له مخکې سره برابر کړل شي ترڅو د لمونځ کوونکې ومخته د قبر نښه پاته نشي.

سوال: (۹۰۲) د مسجد په غولې کې یو قبر له پخوا څخه جوړ شوی دی د لمونځ کوونکو د پیرښت په وجه تنگې وي که دغه قبرو غولې ته ورگډول او ورباندې لمونځ کول جائز دي، که نه؟ (۳۳۹/۳۲-۱۳۳۳ هج)

ځواب: صحیح دی فقط.

سوال: (۹۰۳) د مسجد وڅنگ ته یو قبر بې ځایه دی هلته د مسجد و فرس جوړولو ته سخته اړتیا ده که د اقبړدوه څلور گزه لاندې شیوه کړسربیره ورباندې کوټه جوړه کړو پر هغه سربیره فرس برابر کړو جائز دی، که نه؟ که د اقبړ او باسوپه هدیره کې یې ښخ کړو نو څه حکم دی؟ (۲۷۰۲/۱۳۴۲ هج)

ځواب: که قبر زوړ دی چې مړی به خاورې شوی وي نو د قبر نښه ختمه کړئ سربیره ورباندې د فرس برابرول جائز دی په درمختار کې راغلې دي چې زوړ قبر کیندل هلته کښت کړل او کور جوړول صحیح دی (۲) بلکه که قبر کیندل ونه غواړي بېله کیندلو فرس برابرولای شي نو په دې کې د قبر لپاره زوړ والی هم شرط نه دی د فرس برابرول پرده جائز دی لنډه دا چې د قبر نښه پاته نشي ترڅو په لمانځه کې کوم کراهیت نه وي فقط.

د کلبو الو د مسجد په کوټو کې مېلمانه اوسول

سوال: (۹۰۴) کوم مکانونه چې له مسجد څخه دباندې د مسجد په څلور دېوالې کې په خیراتي روپیو تیار شوی وي له هغوی څخه

(۱) تنویر الابصار مع الشامی (۴۸۷/۱)، کتاب الصلوة مطلب: کلمة لا یاس دلیل علی ان المستحب غیره طر شیدیه.

(۲) کما جاززعه والبناء علیه اذ ابلی وصار ترابا (الدرع الشامی ۲۲۲/۱)، کتاب الصلوة، مطلب فی دفن الميت طر شیدیه.

که امام او مؤذن وباسي کلبوال خپل عام مېلمانه پکې اوسوي نو داصحیح دی، که نه؟ (۱۷۱۹/۳۲-۱۳۳۳ هج)

ځواب: د داسې کارونو اختیار شرعاً وکلیو الوته وي خوددوئ لپاره پخپله داسې کول نه دي پکار چې پکې شرعاً کومه منعه وي.

اختلافی لاره په وقف کې داخلېږي، که نه؟

سوال: (۹۰۵) څه فرمایي علماء د دین او مفتیان د شرع متین چې یو ځای یو مسجد دی د جنوب ولورته نژدې شل پټه پراخه لاره ده اودلارې وجنوبي طرفته یو مکان دی دغه مکان له ډیرې مودې راهیسې شته اولاره هم له ډیرې مودې راهیسې راروانه ده انسانان او گاډۍ تل تگ پرکوي خود حکومتی اسنادوپه اعتبار دلارې نیمه برخه د مسجد جوړېږي اونیمه برخه دلارې د مکان په څلور دېوالې کې راځي اوس زیدوايې چې د حکومتی نقشی سره سم موږ د مسجد څلور دېوالې راگرځووپه دې صورت کې د حکومتی نقشی په اعتبار لاره تنگول او عام حقوق د مسجد و څلور دېوالې ته ورگډول او مکانونه نړول دهغوی لاره جوړول شرعاً جائز دی؟ که د نقشی په مقابل قبضه باطله وبلل شي؟ په تیره بیا په دې زمانه کې چې پتواریانوته په څه ورکولو کښت، زیاتوب کوي عمروايې چې حکومتی نقشه د قبضې په مقابل اعتبار نلري عام حقوق تنگول نه روا کیږي [کما فی الفتاوی الخیریه سئل فی عقاریبید جماعة تلقوه بالارث عن ابیهم عن جدهم برز الان رجل یدعی انه وقف جده مستند ابانه موجود بالدفتار السلطانی فی وقف جده وهل مجرد وجوده فی الدفتار السلطانی کاف فی ثبوت کونه وقفا ام لا؟ اجاب حجج الشرع ثلث البینه والاقرار والنکول لا مجرد الخط لانه علامه لاتبنی علیه الاحکام والله اعلم] (فتاوی خیریه ۱/۱۱۹) بینوا بالکتاب وتوجروا عند الوهاب (۱۵۲۲/۴۴-۱۳۴۵ هج)

ځواب: داکوم څه چې په فتاوی خیریه کې دي صحیح دی بېله شرعي حجتو دا اختلافی لارې وقف کېدل.

(۱) کتاب الوقف، مطلب: اذعی رجل عقاریبید جماعة انه وقف جده مستند الی دفتار سلطانی المطبوعة المطبعة الکبری المیریة بیولاقي، مصر.

نه ثابتېږي او په دې وجه لاره تنګول صحيح نه دي فقط والله اعلم.

د قبلې په دېوال او دمسجد په نور وېر خوګي ګلکاري کول

سوال: (۹۰۶) آیا دغه میاشت اوستوري اسلامي کوم مقدس او پاک شيان دي چي د یادگار په توګه په مسجدونو کې بنوول کېږي د قبلې و طرفته دمياشتې اوستور و د ګلکاري په وجه خو مشابېت د عبادت ادرناوي سره نه وي کوم چي ناجائز دی؟ (۱۳۴۳/۲۱۲۴ هج)

جواب: اصل دادی چي په مسجدونو کې ګلکاري د حنفي علماؤ په نزد مباح ده يعنی نه ددې په کولو کې کوم ثواب شته اونه پرېږېنودو کومه ګناه خودغه رخصت يا اباحت دمسجد د هغو بد خو يو سره خاص دی کومې چي له محراب او د قبلې له دېوال پرته دي ولې چي پردوئ ګلکاري کول مکروه دي له دې څخه پر هيز کول غوره دی او که څه هم په دې کې يومخ له عبادت سره مشابېت نشته خو په دې کې شک نشته چي همدغه ګلکاري زیاتره د لمونځ کوونکو د فکر او لو باعث ضروري وي کمافی الدر المختار [ولا بأس بنقشه خلا محرابه فانه يکړه لانه يلهی المصلی ويکړه التكلف بد قائق النقوش ونحوها خصوصاً فی جدار القبلة قاله الحلبي الخ وقال الشامي تحت قوله لا بأس فی هذا التعبير كما قال شمس الائمة اشارة الى انه لا يؤجرو ويكفيه ان ينجور أسابراً قال فی النهاية لان لفظ لا بأس دليل على ان المستحب غيره لان البأس الشدة الخ (۱) (شامي ۴۴۲/۸ مصري) وقال ايضا تحت قوله لانه يلهی المصلی: اي فيخل بخشوعه من النظر الى موضع سجوده الخ (۱) او په البحر الرائق کې دي: [ومحل الاختلاف فی غير نقش المحراب امانقشه فهو مکروه لانه يلهی المصلی الخ (۲)] (بحر: ۴۸/۸ مصري) ځکه نو ددې پرېښوول اولی دي خود اهر څه هغه وخت دي چي کوم سړی پخپله ددې خرڅوونکی شي يا څوکسان ملګري شي خاص ددې کار لپاره چنده وکړي او کوم مال چي دمسجد لپاره وقف ياد هغه آمدنی ده په هغه کې دا ډول بې ځايه خرڅونه جائز نه دي دووقف مال صرف دمسجد په جوړولو ياد هغه په سمون او تينګولو کې لګول کېدای شي په البحر

(۱) الدر مع الشامي (۴/۴۸۲) کتاب الصلوة، مطلب کلمة لا بأس دليل على ان المستحب غيره طرشيديه.

(۲) البحر الرائق ۲/۲۵، کتاب الصلوة فی آخرباب ما يفسد الصلوة وما يکړه فيها

الرائق کې له کافی څخه نقل دی: [حيث قال: قال المصنف فی الکافي وهذا اذا فعل من مال نفسه اما المتولى فانما يفعل من مال الوقف ما يحکم البناء دون النقش فلو فعل ضمن حينئذ لما فيه من تضييع المال الخ (۱) وفي الدر المختار ولا بأس بنقشه خلا محرابه بجص وماء ذهب لو بماله الحلال لا من مال الوقف فانه حرام الخ (۲) فقط]

د اهل سنت جوړ کړي مسجد اباد ساتل ضروري دي

سوال: (۹۰۷) یو مسجد اول اهل سنت جوړ کړی و و حالا ځيني په دوی کې شيعه ګان شول او هميشه پر صحابه کرام ورضی الله عنهم لعنت او بدويل حلال بولي او د حضرت ابو بکر صدیق رضی الله عنه د خلافت او صحابيت منکرين دي تراوسه خود و اوړو د لويه دې مسجد کې لمونځونه کول اوس ځيني اهل سنت وايي چي بايد نوی مسجد جوړ شي په داسي مسجد کې لمونځ ناجائز دی او ځيني سنيان وايي چي همدغه مشترک مسجد دمخکې په څير کافي دی ونوي مسجد ته هيڅ ضرورت نشته نو د کومې ډلې رایه صحيح ده؟ (۱۳۴۳/۲۱۹۳ هج)

جواب: اهل سنت والجماعة بايد په دې کې لمونځ پرېږدي او جماعت کول پکاردی، ځکه چي کله دامسجد اهل سنت والجماعت جوړ کړی دی نو دده آباد ساتل ضروري دي که اهل سنت والجماعة دلته لمونځ او جماعت پرېږدي نو ښکاره ده چي ويران به شي دروافضو شيعه ګانو له شر او فساد څخه به الله رب العزت خلاصون درکړی که دمخکې په وسيله ددوی مخنيوی کيدای شي نو هغه وکړی کنې حقيقي انتظام اخستوونکې به دوی تباه او هلاک کړي نو د هغو خلکو رایه صحيح ده کوم چي دا وايي چي دامسجد پرېښودل نه دي پکار اما دلعت او بدو ويلو دمخنيوي فکر پکاردی فقط.

ترکوم مسجد لاندې چي مکان وي په هغه کې دلما نځه ثواب

سوال: (۹۰۸) ترکوم مسجد لاندې چي کوم مکان جوړ شوی وي په هغه مسجد کې دلما نځه کولو ثواب

(۱) مخکې حواله.

(۲) الدر مع الشامي (۲/۴۸۷) کتاب الصلوة، مطلب: کلمة لا بأس دليل على ان المستحب غيره طرشيديه.

د دماغه مسجد په خیردی چي لاندی کوم مکان نه وي که څه فرق لري ؟ (۱۳۳۵ هـ)

ځواب: د مسجد په ثواب کې هېڅ فرق نه راځي فقط.

وامام اعظم رحمه الله ته منسوبه يوه خبره صحيح نه ده

سوال: (۹۰۹) دليکوال مفتی غلام سرور لاهوري د خزینة الاصفیاء (مخ : ۴۳) (۱) په حواله دروایت رانقل شوې دي چي بناروالو کوم مسجد ودان کړ او د برکت لپاره له امام اعظم رحمه الله څخه د کوم شئ غوښتنه وکړه امام صاحب په ډیره ناخوښي یو درهم ورکړ خو ورځې وروسته جوړوونکو په دې وینا د درهم بیرته ورکړ چي دا خو ناچلنده دی امام صاحب هغه واخست ډیر خوشحاله شو او وي ویل : الحمد لله زما حلال مال په اوبو او خټو کې له خرڅېدو څخه وژغورل شو.

له دې نقل څخه ثابتیږي چي د حلال مال د مسجد په ودانولو کې لگول د امام صاحب رحمه الله په نزد مکروه دي آیا د دې نقل همدامطلب دی که څرنگه ؟ (۱۰۲۳ / ۱۳۴۳ هـ)

ځواب: د انقل صحیح نه معلومیږي او په معتبرو کتابونو کې کې (کوم چي د امام اعظم رحمه الله په حالاتو او فضائلو کې دي په هغوی کې) نه دی رانقل شوې او که ثابت وي نو بیا به کومه وجه داسي وي چي دهغې له امله امام صاحب په دې کې خرڅول خوښ کړې نه وي مثلاً د کومو کارونو چي شرعاً منع راغلي ده په هغه کې د خرڅیدو گمانول لکه په گلکاری او نورو کې خرڅول ، ځکه چي په احادیثو کې د مسجد د بنائسته کېدو منع ثابته ده یا کومه بله داسي وجه وي چي د کراهیت باعث وي نور د مسجد د ونودو د انولوپه هکله خو پخپله له امام صاحب څخه حدیث نقل شوی دی او د حنفی فقهې په کتابونو کې راغلي دي چي په مسجد کې باید حلال مال ولگول شي ، ځکه چي حلال او پاک مال الله رب الغزت قبلوي لنډه دا چي دا ډول بېله سنده نقلونه قبول نه دي او که په صحیح سند ثابت وي نو بیا به

څه تاویل پکې کیږي پاته شوه دا خبره چي امام صاحب ناچلنده درهم ولې ورکړ نو کله چي د انقل ثابت نه دی نو د ناچلنده درهم ورکول به څرنگه ثابت شي ؟ او بیا د اهرم کېدای شي چي دده خیال د چلېدوونکې درهم وي او هغه ناچلنده راوتلی وي یا یې چاته حکم کړی وي هغه له کوره راوړی وي ناچلنده کېدل ده ته نه وي معلوم شوې فقط.

په مسجد کې د طالبانو په نامه دراغلي حیوان قیمت په مسجد کې لگول

سوال: (۹۱۰) په کوه مری ولسوالۍ کې یو غټ کلی دی هلته په یوه مسجد کې درس او دیني سبقان ویل کیږي دویوونکو د مرستې لپاره کلېوال نغدې روپې ، غله او حیوانات را لیږي د حیواناتو په اړه د اقا نون وي چي دهغوی غوښي به پر طالبانو ، عالمانو او مسکینانو وېشل کیدی خو سوکه ، سوکه د حیواناتو د ډیر نېت په وجه بې نظمي شروع شوه و طالبانو او نورو ته چا توجه نه کوله مسجد هم زور او مات شو ، ځکه مشرانو او سېدوونکو په اتفاق سره د امشوره وکړه چي په آینه کې به حیوانات خرڅوودوئ په قیمت به مسجد له نوې سره جوړ کړو او یوه اسلامي مدرسه به هم جوړه کړو چي طالبان پکې سبقان وایي او مسافر خانې به جوړې کړوله د رښو کلونو راهیسي په دې عمل شروع دی .

آیا د غوښو وېشلو پرځای حیوانات خرڅول چي قیمت یې په مسجد او نورو کې صرف شي جائز دی ، که نه ؟ (۱۲۵۷ / ۱۳۴۳ هـ)

ځواب: د دې جائز کېدل دورکوونکوله نیت او اجازې سره اړه لري که هغه خلک کوم چي حیوانات او نور را لیږي په یاد شویو مصرفونو کې د دغو حیواناتوله خرڅولو وروسته د دوی د قیمت لگولو اجازه کوي نو دا صحیح دی او ډیر ښه دی او کله چي په عامه توګه د دغې طریقې خبردوئ ته ورکول شي او مشهوره کړل شي نوله دې وروسته چي کوم خلک په یاد شویو مصرفونو خبر شي او حیوانات را لیږي نو د دوی له لوري به اجازه وي فقط.

د مسجد د تعمیر (جوړېدو) په هکله د ناوړه خبرې کوونکي حکم

سوال: (۹۱۱) څو مسلمانانو د مسجد لپاره مخکې رانیوله یو سړی په خیردی چي د مسجد ځای دی خودی وایي چي څه زنا خاته جوړوئ شرعاً دده په هکله څه حکم دی ؟ (۳۴۰ / ۱۳۴۱ هـ)

ځواب: داسې د سختي درجې فاسق دی توبه کښل پرده لازم دی فقط.

د وقف کړې جائد ادبه نامه د وصیت پاڼه

سوال: (۹۱۲) بې بې زینب النساء خپل جائد ادبه مسجد په نوم کړی ووترننه لسو کلونو پورې د مسجد نوم و وکله چي د دې د مرګ وخت راتړدې شونو څلورو کسانو یوه فرضي د وصیت پاڼه ولیکله چي د بې بې پنځه حواسه پرځای پاته نه شوه دې ګوته د وصیت پر پاڼه ولگوله په همدغه ورځ د شپې دا وفات شوه کوم سند چي په حکومت کې

د مسجد په نامه لیکل شوی ووهغه یې ختم کړ د وصیت پاته د محمد اسماعیل په نامه ولیکله په حکومت کې یې رسمي کړه دا وصیت پاته څرنگه شوه؟ (۱۰۲۴/۱۳۳۹ هج)

ځواب: کله چې دغه جائد ادنوموړې زينب النساء د مسجد په نامه کړی وونودا مسجد ته وقف شو په وقف کې کوم تصرف د مالک پخپله هم نه صحيح کيږي، ځکه نودغه فرضي د وصیت پاته چې د محمد اسماعیل په نامه ولیکل شوه دا باطله او ناجائز ده فقط.

د سود خورو شيعه گانورویۍ په مسجد کې لگول

سوال: (۹۱۳) دلته شيعه گان د اسماعليه ډلې تجارت کوي دوی سوداخلي خوسود حلال نه بولي او بله ډله د ايراني شيعه گانو تجارت کوي هغوی له نامسلمانانو څخه سودا خستل صحيح بولي آیا د دغودواړو ډلورویۍ په مسجد کې لگول صحيح دي، که نه؟ اوله خپل ځان سره لمونځ کولو ته پرېږدو، که نه؟ (۲۸/۱۳۳۵ هج)

ځواب: د دغودواړو ډلو شيعه گانورویۍ په مسجد کې لگول نه دي پکار او په لمانځه کې که دوی گډون وکړي نودسنيانو په لمونځونو کې کوم تاوان نه راځي.

د سود په قرض تجارت کوونکې کره خوراک، څښاک او دده روپۍ په مسجد کې لگول

صحيح دي

سوال: (۹۱۴) کوم خلک چې په سود قرض واخلي تجارت په شروع کړي دهغوی کره خوراک، څښاک او

ددوی روپۍ په مسجد کې لگول صحيح دي، که نه؟ (۲۸/۱۳۳۵ هج)

ځواب: کوم خلک چې په سود پور (قرض) واخلي تجارت په کوي هغوی گنهگار دي خوددوی کره خوراک، څښاک صحيح دی اوددوی مال هم په مسجد کې لگول صحيح دي

په حرامه آمدني د جوړ کړي مسجد حکم

سوال: (۹۱۵) که سود خورورویۍ راجمع کړي مسجد يې په جوړ کړنو په دې مسجد کې لمونځ صحيح دي، که نه؟ (۲۸/۱۳۳۵ هج)

ځواب: د کومو خلکو آمدني چې حرامه ده او هغوی سوداخلي او په همدغه حرامه آمدني باندې مسجد جوړ کړي نو په دې کې لمونځ کول مکروه دي فقط والله اعلم

د عېدگاه حکمونه

عېدگاه د ښار وکوم طرفته بايدوي؟

سوال: (۹۱۲) عېدگاه د ښار وراسته لورته ښه ده که کوم بل لورته؟ (۴۱۴/۱۳۳۰ هج)

ځواب: د عېدگاه لپاره د ښار کوم لور ټاکلی نه دی کوم لورته چې موقع اوسانتيا وي هماغه لورته عېدگاه جوړه کړئ فقط.

عیدگاه باید په ښار کې دښه وي که دښاندي ؟

سوال: (۹۱۷) (الف) پرناوقف کړې حکومتې مخکې که ښاروال داخترلمونځ وکړي نو هغه ته عیدگاه ویل کیدای شي، که نه ؟

(ب) که ځینې خلک په مسجد کې داخترلمونځ وکړي نو جائز دی، که نه ؟

(ج) عیدگاه باید په ښار کې دښه وي که دښاندي ؟ (۱۳۴۹/۱۳۴۰ هج)

ځواب: (الف، ب) په حکومتې ښار کې داختر و نولمونځ صحیح دی خو هغه عیدگاه نه شوه او داختر و نولمونځ و نولولپاره صحرا ته وتل سنت دي هغه سنت په دې کې ادا شو په مسجد کې داختر و نولمونځ کول هم صحیح دي لمونځ ادا کيږي خودا د سنت خلاف دی.

(ج) عیدگاه باید له ښاره وتلې وي ترڅو سنت ادا شي فقط.

عیدگاه هم دمسجد په حکم ده

سوال: (۹۱۸) (الف) په کنډوه کې و عیدگاه ته نژدې دډبرو راکښو ماشين دی کوم چي مخکې څه ليري وو خواوس دومره نژدې شوی دی چي کله په ډبره کې سوري کوي د عیدگاه دېوالونه ورسره ښورې چي له دې څخه دنږېدو احتمال دی، ځکه نو که حکومت دمخکې او عیدگاه دودانی عوض راکړي نوبل ځای عیدگاه جوړېدای شي ؟ او موجوده عیدگاه حکومت په خپل کارروستلای شي، که نه ؟

(ب) عیدگاه په حکم کې دمسجد ده، که نه ؟ (۱۳۳۵/۱۳۴۱ هج)

ځواب: (الف، ب) عیدگاه وقف وي او دمسجد په حکم ده (۱) نو په دې کې دا تصرف کول صحیح نه دي (۲)

عیدگاه که دپتواری سره لیکلې نه وي بیا هم وقف صحیح دی

سوال: (۹۱۹) څو کسانو د کښت مخکې د عیدگاه لپاره وقف کړه له شپږ دیرش کاله راهیسې په دې عیدگاه کې لمونځونه کيږي ددې عیدگاه د قبلي د لورد پوال سره له محرابه شته دغه عیدگاه دپتواری سره دنه لیک په وجه وقف ده، که نه ؟ (۱۳۴۱/۱۳۴۳ هج)

ځواب: وقف صحیح شوی د عیدگاه شوه داهيڅوک بیرته نشي اخستلای [لان الوقف لایملک ولا یملک] الدر المختار مع الشامی ۴۰۲/۳، کتاب الوقف طر شیده

(۱) دلته دا خبره په یاد ساتل پکار ده چي صرف داقتداء په جائز کېدو کې عیدگاه دمسجد په حکم ده په نورو حکمونو کې دمسجد په حکم نه ده، بلکه دمسجد دفناء او مدرسي اوداسي نورو په حکم کې ده [واما المتخذ للصلوة جنازة او عید فیه مسجد فی حق جواز الاقتداء وان انفصل الصفوف رفقا بالناس لافي حق غیره به یفتی نهاییه فحل دخوله لجنب وحائض کفنا مسجد وریاط و مدرسة الخ (الدرمع الرد) ۴۸۲/۸] کتاب الصلوة، مطلب فی احکام المسجد طر شیده (واما المتخذ للصلوة العید لایکون مسجد مطلقا و انما یعطى له حکم المسجد فی صحة الاقتداء بالامام وان کان منفصلا عن الصفوف و انما یماسی ذلک لیس له حکم المسجد و قال بعضهم له حکم المسجد حال اداء الصلوة لا غیر (الفتاوی الخانیة علی الهندیة: ۲۹۱/۳، کتاب الوقف، باب الرجل یجعل داره مسجدا او خان او سقایة او مقبرة)

(۲) فی الشامی: قوله والمصلی شمل مصلی الجنائز و مصلی العید قال بعضهم: یكون مسجد احتی اذامات لایورث عنه الخ الشامی (۴۰۴/۳)، کتاب الوقف، قبیل مطلب فی احکام المسجد طر شیده.

داختر و نولمونځ و نولپاره دوقف کړې مخکې حکم

سوال: (۹۲۰) یو مسلمان یوه مخکې داختر و نولمونځ و نولپاره مقرر کړه په دې شرط چي مخکې به زما په تصرف کې وي دده له مرگه وروسته دغه ځمکه دده دخپل لاس ته ورغله اوس مسلمانان په دې کې پخه عیدگاه جوړول غواړي خودده خپل بې منع کوي نو ددې څه حکم دی ؟ (۲۷۱/۳۲-۱۳۳۳ هج)

جواب: ڪه دمخڪي مالڪ په اجازہ مخڪه واخستله شي نو دغه تصرف پڪي صحيح دی یامسلمان مالڪ داداختر ونودلمونخونوپه غرض وقف ڪري ده بياهم دمسلمانانو تصرف پڪي صحيح دی او ڪه صرف مالڪ دلما نڅه اجازہ ڪري وي وقف ڪري بي نه وه يادی اهل دووقف نه وونولمونخ پڪي صحيح دی خوداسي تصرف بي مالڪ له اجازي صحيح نه دی

له بنارڅخه دباندی عیدگاه جوړول

سوال: (۹۲۱) څه فرمایي علماء ددين ددي مسئلہ په هکله چي موريد محمد پور د يون بنارگوټي اوسيدوونکي په وجه دوس او علمي حيثيت نه درلودلوداختر ونواو جمعي لمونځ ديوبزرگ پرچوتره کوودغه چوتره په بنارکي دننه واقع ده اوس کله چي ټول بناروال په بنه اوبديوهه شول اووس بي هم وموندنوله بنارڅخه دباندی بي په ديروروپيولگولودټولومشرانوپه اتفاق سره دعیدگاه مسجدجوړکړپه کوم مال چي دعیدگاه مسجدودان کرهغه پاک او حلال مال دی په دي کي کومه دريا، نوم، ځان بنکاروني، فخرکولو اودبل مسجد خرابولو يادهغوي په جماعت کي دبيلوالي راوستو غرض نشته صرف دالله ﷻ درضاغونبستنې اودنبی ﷺ دسنه داداينې لپاره جوړشو خوله بلې خواغو غاده چي دامسجدضرار مسجد دی.

(۱) دووقف دصحيح کيدولپاره دووقف کوونکي عقلمند، بالغ، اوازاد کيدل شرط دي، نوليوني، مربي اومينځه دووقف اهل نه وي (۱) اماالذي يرجع الى الواقف فانواع منها العقل، ومنها البلوغ فلايصح الوقف من الصبي والمجنون لان الوقف من التصرفات الضارة لكونه ازالة الملك بغير عوض والصبي والمجنون ليسا من اهل التصرفات الضارة ولهذا لا تصح منهما الهبة والصدقة والاعتاق ونحو ذلك ومنها الحرية فلا يملكه العبد لانه ازالة الملك والعبد ليس من اهل الملك (بدائع الصنائع للامام الكاساني رحمه الله تعالى: ۳۲۷/۵-۳۲۸، كتاب الوقف والصدقة)

داپريږدي بلکه وي نړوي اوداختر ونودلمونخونولپاره دباندی تللوپرځای په پخواني ځای کي دمخکي په خیرداختر ونولمونخونه کوي ودباندی تلوته هيڅ اړتيا نشته اوداختر لپاره مسجد جوړوونکيوله لوري داخبره کيږي چي دنبارپه مينځ کي داختر لمونځ کول دنبی عليه السلام دسنت اودراشده خلفاء رضی الله عنهم اجمعين دسنت په خلاف دي اودامسجدضرار مسجدنه دی، ځکه چي کله دلته بل مسجد له بنارڅخه دباندی آباد نشته چي په دغه نوي مسجد هغه پخوانی مسجد ته تاوان ورسپري يادهغه په جماعت کي بيلوالي راشي بلکه صرف دسنت دراژوندي کيدوپه غرض دامسجد جوړ شويانو څرنگه ضرار مسجد شو حال داچي په پاک مال سره اوبې دنوم، ریا، ځان بنودني اوبل دجماعت دبيلوالي له غرضه دامسجد جوړشودالله ﷻ لپاره دحديثواو فقهي دمعتبر کتابونوپه حواله ددي مسئلې ځواب راته وليکي چي دامسجدضرار مسجد کيدای شي؟ اوداپريږدويابي ونړوي؟ اودمخکنی ناپوهي په خيرو دباندی ته دتللوپرځای (چي نبوي طريقه اودراشده خلفاء رضی الله عنهم طريقه ده) دنبارپه مينځ کي پرزاري ځای داختر لمونځ کوو؟ اودضرار مسجدنه کيدوپه صورت کوم سړي چي پرده دضرار حکم لگولی دی دهغه په هکله شرعا څه حکم دی؟ اوکله چي دامسجدضرار نه وي اومسلمانان پکي لمونځ کول پريږدي دهغوي په اړه شرعا څه حکم دی؟ بينوا بال دليل توجروا بالاجر الجزيل (۷۴۹/۱۳۳۵ هج)

جواب: اقول وبالله التوفيق کله چي داخبره ثابته شوه چي داختر ونودلمونخونو لپاره وعیدگاه ته وتل مؤکد سنت دی لکه چي دفتحي کتابونوله روايتونو (۱) اوحديثوله روايتونو (۲) څخه ثابت دی نو داختر ونودلمونخونو لپاره عیدگاه له بناره څخه دباندی جوړول اوپکي داختر ونولمونخونه شروع کول بېله شکه دنبوي سنت ژوندي کول دي (علي صاحبها الصلوات والتسليمات) نو دغه عیدگاه ته کومه چي دسنت دژوندي کولو اوداختر ونودلمونخونو ادا کولو لپاره دنبی کریم صلی الله عليه وسلم له فعل سره سمه جوړه شوې ده

(۱) والخروج اليها الى الجبانة (الصحراء) لصلاة العید سنة وان وسعهم المسجد الجامع هو الصحيح (الدر المختار مع الشامي ۲/۲۸۲)، كتاب الصلوة، باب العیدین، مطلب يطلق المستحب على السنة وبالعكس ط رشيدية (لوصلي العید فی الجامع ولم يتوجه الى المصلی فقد ترک السنة) (البحر الرائق: ۲/۲۷۸، كتاب الصلوة باب العیدین)
(۲) عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه قال: كان النبي ﷺ يخرج يوم الفطر والاضحى الى المصلی فاوّل شيء يبدا به الصلوة ثم ينصرف الحديث (صحيح البخاري: ۱/۱۳۱)، كتاب العیدین باب الخروج الى المصلی

اوپه حلال مال سره بېله نامه اوفخر جوړه شوه دضرار مسجد حکم ورکول او ګڼل دکوم عقلمند مسلمان فعل نشي کیدای چیري به بیا عالم داسي خبره کوي کوم سړی چي دغې عیدگاه ته دضرار مسجد حکم ورکوي یادضرار مسجد حکم ورباندې جاري کړي هغه د [فافتوا بغیر علم فضلو او اضلو (۱) مصداق دی مسلمانان هیڅکله باید دده فتوی عملي نکړي اوپه دغه عیدگاه کې بېله شکه داختر ونودلمونځونو ادا کول پکار دی دانبيوي سنت وبولي عملي یې کړي ښکاره ده چي که ودغې عیدگاه جوړه ولو اوپه دې کې داختر ونو لمونځونو کولو ته دضرار مسجد حکم ورکول شي نوپه ټولو عیدگاهو کې به دا حکم منل کیږي، ځکه چي په کوم ښار او ښارگوټي کې چي کله عیدگاه و دانیري له هغه څخه مخکې خو غالباً به دهغه ښار خلک په کوم مسجد کې داختر ونو لمونځونه ادا کوي نوکله چي عیدگاه جوړه شوه اوداختر ونو لمونځونه پکې جاري شول نوپه کوم مسجد یا کوم ځای کې چي مخکې داختر لمونځ کیږي هغه به پرېښودل کیږي په دې طریقې خوبه دسلفو له زمانې څخه تراوسه ټول مسجدونه دضرار په حکم کې شي [معاذ الله] داخرنگه دناپوهۍ او ګمراهۍ فتوی ده هرچا چي ورکړي ده چي د عیدگاه جوړول مسجد دضرار بولي داصرف دشیطان تیرایستنه اوناپوهي ده چي سنت طریقې اضرار ګڼي او مسلمانان له سنت عملي کولو څخه منع کوي فقط.

دهندو دسوځولو ځای پرېښودل

سوال: (۹۲۲) په بروره کې کومه عیدگاه نه وه ماله آبادی څخه وتلې ویو طرفته یوه خامه چوتره د عیدگاه لپاره جوړه کړې وه چي بنسټ یې مولانا بهاء الدین مرشد آبادي ایښی وود عیدگاه ددغې چوترې وڅنگ ته هندوانو خپل مړې سوځل کله چي د عیدگاه چوتره جوړه شوه نو هندوانو دلتا خپل مړې سوځول پرېښوداوس ځیني خلک وایي چي دهندو دسوځولو پر ځای عیدگاه نه ده پکار څه حکم دی؟ (۱۳۹۰/۳۳ هج)

ځواب: اوس چي کله هلته مړې نه سوځول کیږي نوپه دغه ځای کې د عیدگاه جوړېدل اوداخر

(۱) عن عبد الله بن عمرو قال: قال رسول الله ﷺ ان الله لا يقبض العلم انتزاعاً ينتزعه من العباد ولكن يقبض العلم بقبض العلماء حتى اذا لم يبق عالماً اتخذ الناس رؤوساً جهلاً فستلوا فافتوا بغیر علم فضلو واضلوا متفق علیه (مشکوٰۃ ص: ۳۳ کتاب العلم)

لمونځ هلته کول هیڅ پروانلري فقط.

دهندو دسوځولو ځای پرېښودل، بل ځای عیدگاه جوړول

سوال: (۹۲۳) ځینو خلکو دهندو دسوځولو پر ځای یوه چوتره داختر ونودلمونځو نولپاره جوړه کړې وه دهغې په یوه کونج کې مړې هم سوځول کیږي بلکه کله ناکله دځینو مړو هډونه هم پردغه چوتره لیدل شوې دي او کوم سړی چي دغه مخکې وقفول غواړي هغه ددغې ټولې مخکې مالک هم نه دی اوپه دې کې څه مکانونه وموچیانوته هم ورکړي دي داختر لمونځ پردغه چوتره اوپه باغ او نورو کې هم ادا کړل شوی دی، ځکه دهندو سوزد کراهیه په وجه یوه بله چوتره انتخاب شوه ددیرو خلکو اراده ده چي دغه نوې چوتره عیدگاه وگرځوي نو پردغه نوې چوتره لمونځ کول خوبه څه پروانلري؟ (۱۲۳۸ هج)

(۳۳-۱۳۳۴ هج)

ځواب: نوې چوتره داختر دلمانځه لپاره حاصل ښه دی او پردې لمونځ صحیح او غوره دی فقط والله اعلم.

دیوې عیدگاه په سامان نقلولو بله عیدگاه جوړول

سوال: (۹۲۴) یوه عیدگاه ددریاب وڅنگ ته واقع ده که سربکال سېلاب راغلی نود عیدگاه دشهیدیدو ویره ده، ځکه چي دسېلاب په وجه زیاتره مخکې پرې کیږي په داسي صورت کې که ددغه عیدگاه څښتنې راوکاروبل ځای په همدغو څښتنو عیدگاه جوړولای شو، که نه؟ (۱۳۴۵/۳۸ هج)

ځواب: کله چي د عیدگاه ختمېدو یقین دی نود مسلمانانو لپاره ګنجائش شته چي ددې ټول سامان نقل کړي بل ځای عیدگاه ودانه کړي خودغه مخکې ځای هم که بچ شونو هغه رنګه به وقف وي په دې کې هیڅ ډول تصرف جائز نه دی.

د عیدگاه په څلور دیوالي کې مسجد جوړول

سوال: (۹۲۵) د عیدگاه په څلور دیوالي کې دننه مسجد جوړول صحیح دی که نه؟ (۱۳۳۵ هج)

(۱۳۳۵ هج)

ځواب: عیدگاه په ځینو حکمونو کې پخپله مسجدده په دغه څلوردیوالي کې وبل مسجد جوړولو ته اړتیا نشته او معلومه نه ده چې په څلوردیوالي کې له مسجد جوړولو څخه څه غرض دی؟ لنډه دا چې داسې نه دي کول پکار عیدگاه باید عیدگاه وي [واما المتخذ للصلوة جنازة او عیدفهو مسجد فی حق جواز لا قتداء الخ (۱)].

د عیدگاه خښتې په مسجد کې لگول

سوال: (۹۲۲) یو سړی عیدگاه جوړه کړه وقف یې کړه اوس ددغې عیدگاه د دیوال خښتې کومې چې له عیدگاه څخه یو مخ زیاتوب دی په کوم بل مسجد کې چې ورته اړتیا وي لگول څرنگه دی؟ (۱۳۳۷/۱۱۳۳ هج)

ځواب: په دې اړه د فقهي په روایتونو کې دا څرگندونه شته چې ترڅو مسجد ویران نه وي دهغه سامان بل مسجد ته ولږل صحیح نه دي لکه چې د [ولو څرې ماحوله واستغنی عنه الخ (۲)] په قید کې ددې څرگندونه کړې ده او همدغه حکم دنورو اوقافو د کمافی الدر المختار [وکذا الرباط والبئر اذا لم ينتفع بهما فیصرف وقف المسجد والرباط والبئر والحوض الی اقرب مسجد اورباط او بئر او حوض الیه الخ (۲)] نو معلومه شوه چې د مسجد، رباط، عیدگاه او نورو د ویرا نېدو په صورت داصحیح دی چې دهغه سامان په بل مسجد او نورو کې ولگول شي او د مسجد عیدگاه او نورو نه ویرانېدو په صورت داصحیح نه دی.

د عیدگاه پر ځای مکتب (سکول) او د مکتب پر ځای عیدگاه جوړول

سوال: (۹۹۷) اسلامیه اسکول (مکتب) له دوو کلونو راهسې جاري دی کوم چې د کرایې په مکان کې دی اسلامیه کمیټې والولس زره روپۍ جمع کړې دي چې د مکتب ودانۍ جوړه کړوله مخکې څخه دغه کمیټې د مخکې په رانیولو ورباندې عیدگاه جوړه کړې ده د همدې عیدگاه سره نوره مخکې د عیدگاه وشاه ته د اسکول لپاره رانیولې ده خو د ښوونځي لپاره ورځای د عیدگاه دی کمیټې وال دا غواړي چې د عیدگاه پر ځای مکتب جوړ کړي او د مکتب پر ځای عیدگاه جوړه کړي داصحیح دی، که نه؟

(۱) الدر المختار مع الشامی (۴۸۲/۱)، کتاب الصلوة، مطلب فی آخر احکام المسجد طر شیدیه
(۲) الدر مع الرد (۴۰۷/۳)، کتاب الوقف، مطلب فیما لو څرې المسجد او غیره طر شیدیه.

(۱۳۳۷/۲۲۵۵ هج)

ځواب: په موجوده صورت کې عیدگاه مکتب جوړول او د مکتب مخکې عیدگاه ګرځول د فقهي له روایتونو سره سم صحیح نه دی نو کوم ځای چې عیدگاه ګرځېدلې ده هغه دې عیدگاه وي او کومه مخکې چې د ښوونځي لپاره رانیول شوې ده په هغه کې مکتب تعمیر کړي په شامی کې راغلي دي: [مراعاة غرض الواقفين واجبة الخ (۱)]

پخوانۍ عیدگاه څرځول یا په بله مخکې بدلول

سوال: (۹۲۸) په انباله ښار کې عیدگاه جوړه شوې ده دیو میل پرواتن ده لار د عامه نه ده بلکه د بل پر مخکو ورتلل غواړي هغوی منع کوي او دارازاوبه هم ورته نژدې نشته او په پشکال کې تګ، راتګ بند شي یوه مخکې په ښاره کې د سړک پر غاړه ده او به هم نژدې دي اراده لرو چې یا خو به هغه مخکې په دغه بدله کړو یا به هغه څرخه کړو دهغه په قیمت به نوې مخکې رانیسو آیا شرعاً داسې صحیح دی او که نه؟ او دهغه سامان په دغه نوې عیدگاه کې لگول څرنگه دي؟ (۱۳۳۲-۳۵/۱۳۳۳ هج)

ځواب: په موجوده حالت کې د مخکې عیدگاه څرځول یا تبادلې کول یا دهغه په نړولو سامان بل ځای ته نقلول صحیح نه دی ترخپله وسه په هماغه پخوانۍ عیدگاه د هوساینې صورتونه پیدا کړي مثلاً که اوبه نژدې نشته نو دا وپوښد وېست وکړي او دلاري نظم هم برابر کړي.

بېل اختیار د عیدگاه مخکې و حکومت ته ورکول یا په بله مخکې تبادلې کول

سوال: (۹۲۹) یوه پخوانۍ عیدگاه په شاهي زمانه کې جوړه شوې ده و دې عیدگاه ته نژدې دریل گاډۍ د کمپنۍ څلوردیوالې ده اوس درېل گاډۍ کمپنۍ درېل گاډۍ څلوردیوالې پراخول غواړي عیدگاه شهیدوي درېل گاډۍ لائن اوږدوي او کمپنۍ وال وايي چې که تاسو موږ ته د عیدگاه دغه ځای را کړئ نو تاسو ته بله عیدگاه چیري چې ستاسو خوښه وي د کمپنۍ په څرخ درجوړه و وکه تاسو دانه منئ نو د عیدگاه ځای په زور در څرخه اخلو په دې

(۱) الشامی (۴۲۴/۳) کتاب الوقف، مطلب: مراعاة غرض الواقفين واجبة الخ طر شیدیه.

اړه شرعي حکم څه دی؟ (۱۳۳۸/۱۹۴۸ هج)

ځواب: پخپل اختیار د مسلمانانو لپاره د عیدگاه ورکول او تبادلې کول صحیح نه دی نور که حکومت په زور دا ورېل گاډۍ ته ورکړي نو په دې هکله هیڅ مواخذه نشته فقط.

د عیدگاه دمخکې د خرڅولو، رانیولو او په هغې کې د مرستې کولو حکم

سوال: (۹۳۰) یو دمخکې مالک یوه ټوټه مخکې د عیدگاه لپاره وقف کړه وروسته د عیدگاه متولي د عیدگاه لپاره یوه ټوټه مخکې په چنده رانیوله پکې یې باغ ولگاوه او څه یې پکې وکیندی ترننه پورې مسلمانان پکې لمونځ کوي د متولي له وفات وروسته دده زامنو باغ، څاه او عیدگاه خرڅ کړل کله چې مسلمانان په خبر شول هغوی دعوی وکړه څوک چې په دوکه داسې معامله وکړي او څوک چې د داسې سړي گواهي ورکړي دهغوی په اړه شرعاً څه حکم دی؟ (۲۷۵۲/۱۳۴۰ هج)

ځواب: د عیدگاه او د دغه باغ او څاه ټولو خرڅول باطل دي، ځکه چې دا ټول شيان وقف دي او د وقف رانیول، خرڅول باطل دي الوقف لایملک ولا یملک (الدرمع الرد ۴۰۲/۳، کتاب الوقف ط رشیدیة) مسلمانان ضرور باید دعوی وکړي دغه سوداګانې اوباطله کړي دا وفاقورانیوونکی، خرڅوونکی او مرسته کوونکی ټول گنهګاران او فاسقان دي فقط.

په یوه ښار کې اوه ځایه داختر لمونځ کول

سوال: (۹۳۱) یوه چوتره داختر ونودل مونځونو لپاره جوړه شوې وه ترڅو کله نو پورې ورباندې داخترو لمونځونه کېدل اوس څو کسانو چنده وکړه بل ځای یې عیدگاه جوړه کړه ددې عیدگاه په جوړېدو خلک دوی ډلې شول یوه ډله پرمخکې چوتره (دوکانچه) داخترو لمونځ کوي او یوه ډله په عیدگاه کې کومه چې وروسته تعمیر شوه آیا چوتره پرېږدي او که عیدگاه ماته کړو؟ (۲۰۵۷/۱۳۳۷ هج)

ځواب: داختر لمونځ دواړه ځایونه ادا کيږي او دواړه ځایونه لمونځ صحیح دی خوښه دادی چې د مسلمانانو ترمنځ اتفاق وي بې اتفاقي نه وي، ځکه نو که مخکې چوتره داخترانو د لمونځو لپاره وقف نه وي او بله مخکې پکې عیدگاه جوړه شوه وقف شوې وي نو په دې بله عیدگاه کې دي ټول مسلمانان

یو ځای لمونځ ادا کوي او که دواړه وقف شوې دي نو په دواړو کې لمونځ کوي، ځکه چې ویرانول په دوی کې دیوې هم صحیح نه دي لکه چې له دوو مسجدونو څخه دیوه مسجد ختمول صحیح نه دی فقط.

په عیدگاه کې په لمونځ کولو کې که د فساد وېره وي نو په ځنګل کې هم لمونځ کولای شئ

سوال: (۹۳۲) په یوه ځای کې دزید، بکر، عمرو، خالد او ولید پنځو کسانو اولاده په پنځو محلو کې آباد دي او د ځای مالکان خورنیا نوردی اوس زید د مالک له خوښې پرته

په ناوېشل شوې ځای کې د عیدگاه ته داب و اچاوي ددغې مخکې درې برخې زیوه مسلمان رئیس او یوه برخه د نامسلمان قوم ده له تهداد او اچولو وروسته مخکې و وېشل شوه د عیدگاه ځای د مسلمانانو په برخه کې راغلی هغوی هیڅ انکار او اقرار ددې عیدگاه په اړه ونکړه موده وروسته یوه مناره (چې ورسره د قبلي د لورد پوال هم وو) ونړید او س دزید زامنو ددې ځای له ټولو اوسېدونکو څخه چنده واخسته ددې ترمیم بلکه څلور طرفو ته د پوال، دروازه او نور یې جوړ کړل د جامع مسجد امام چې له پنځلسو کلو نو راهیسې پرلپسې داختر لمونځ ورکوي هغه دزید له زامنو څخه نه دی له بل قوم څخه دی د کوم دنیاوي غرض په وجه دزید زامنو داختر د لمانځه لپاره امام له خپل طرفه ټاکل وغوښت او دعوی یې وکړه چې عیدگاه زموږ ده زموږ خوښه ده چې هر څوک امام ټاکو که د جامع مسجد امام یاد بل قوم امام لمونځ ورکوي نو موږ به له عیدگاه څخه وباسو دوی ته که ضرورت دی نو خپله عیدگاه دې جلا جوړه کړي لمونځ دي پکې کوي په دې عیدگاه کې د عامو خلکو لپاره لمونځ کول جائز دي او که نه؟ او په دې کې هماغه ثواب دی کوم چې په عیدگاه کې وي که دنورو قامونو لپاره خپل لمونځ په ځنګل کې کول افضل دی؟ (۱۸۸۴/۱۳۳۸ هج)

ځواب: دزید د زامنو د ملکیت دعوی باطله ده په دغې عیدگاه کې د ټولو لمونځ صحیح دی، او ثواب او فضیلت په دغه عیدگاه کې د لمونځ کولو حاصل دی، که دنورو قومونو لپاره په دغې عیدگاه کې په لمانځه کولو کې د فساد او جنګ وېره وي نو بل ځای په ځنګل کې هم لمونځ کولای شي او فضیلت په دې کې هم حاصلیږي.

په عیدگاه کې هندوان دعوی وکړي نو مسلمانان څه باید وکړي

سوال: (۹۳۳) یو پخوانی مسجد دی له همېشه څخه د مسلمانانو ویراندي ولکه ده ددې مسجد په اړه څه مخکې ده مسلمانانو هغه عیدگاه ګرځولی دی له همېشه څخه داخترو لمونځونه په دې کې کیږي د عیدگاه په مخکې کفارو دعوی کړې ده چې دا مخکې

عیدگاه نه بلکه دامخکه زموږده نواوس مسلمانانو ته څه کول پکار دي (۳۷۹۴/۱۳۴۲ هج)

ځواب: ددغې عیدگاه په اړه حکومت ته عارضه کول پکار دي اود اثابتنول پکار دي چي عیدگاه وقف ده هغه دچاملک نشي کیدای اود کفارودعوی ایستل پکار ده مسلمانان بایدله حکومت څخه مرسته وغواړي پخپله دې له هندوانوسره جگړه اوفسادنه کوي ، ځکه چي دمجبوریت په حال هم دمسلمانانو لپاره جنگ اووښه تویول نه دي پکار اماله مالي کوشش څخه دې ځان نه سپموي فقط.

په حرامو روپو عیدگاه ترمیمول

سوال: (۹۳۴) یونرېنځي یعنی غزل چي په خپل گتلي مال عیدگاه جوړوي په دې کې دعامو مسلمانانو لومونځ صحیح دی ، که نه ؟

ځواب: دحرام آمدني په روپیو دمسجد او عیدگاه ترمیم اوسمون مه کوئ .

دعیدگاه په میدان کې لوبې ، تماشي ، غیږي ایستل اوباجي وهل

سوال: (۹۳۵) په عیدگاه کې دننه په عام اعلان سره لوبې ، تماشي او غیږي ایستل اوله باجوسره سندري ویل دعیدگاه دمتولي له اجازې پرته شرعاً جائز دی ، که نه (۱۲۳۹/۱۳۴۱ هج)

ځواب: عیدگاه په ډیروشیانو کې دمسجد په حکم ده ، ځکه په عیدگاه کې لوبې ، تماشي ، غیږي اونور کول ، سرناوې ، باجې او غزلې ویل داتول حرام اونا جائز دي دعیدگاه متولي هیڅکله ددغو کارونو

چاته اجازه نشي ورکولای اوبېله اجازې یاپه اجازه دمتولي هم دچالپاره ددغو کارونوپه عیدگاه کې کول صحیح نه دي هکذا فی الدر المختار والشامی (۱) فقط .

په عیدگاه کې حیوانان څرول ، ټول اودرمن جوړول

سوال: (۹۳۶) (الف) دیوې عیدگاه فرش خام دی په پسرلي کې ورباندي وایښه راشنه شي په دې وښو کې که متولي خپل حیوانان وڅروي نوجائز دی ، که نه ؟
(ب) پردغه مخکه باندي دغلې درمن جوړول ورباندي غوبل کول جائز دي ، که نه ؟
(ج) پردغه فرش باندي غوايې اونور ټرلای شي ، که نه ؟ (۷۵۲/۱۳۴۳ هج)

ځواب: هلته حیوان نه دي پرېښودل پکار چي دعیدگاه پرفرش وڅیري بلکه داسي وکړي چي وایښه پرې کړي خپل ضرورت په پوره کړي که دوقف کوونکې کوم شرط ددې په اړه نشته .

(ب) داسي کول جائز نه دی ، ځکه چي عیدگاه دځینوپه نزد دمسجد حکم لري ، ځکه په دې کې احتیاط کول پکار دي .
(ج) داهم جائز نه دي .

په عیدگاه کې دونونالانوته انبارورکول

سوال: (۹۳۷) په عیدگاه کې سایه کوونکې درختې لگولې دي ددوئ دودې په غرض دوئ ته انبارورکول جائز دي ، که نه ؟ (۹۵۱/۱۳۴۵ هج)

ځواب: ددغودرختو وېږخوته دونودروزي اودلمونځ کوونکو دوهوساینې په غرض انبارورکول جائز دي ، ځکه چي عیدگاه همېشه دمسجد په حکم نه ده صرف داختر ونوپه لمونځونو کې داقتداء جائز کېدولپاره سره ددې چي دصفونو ترمینځ انفصال (ليري والی) وي دې ته دمسجد حکم ورکول کیږي کني په نورو وختونو کې عیدگاه دمسجد په حکم نه ده .

(۱) واما المتخذ للصلاة جنازة او عید فهو مسجد الخ (الدر المختار مع الشامی ۴۸۲/۱) ، کتاب الصلوة ، مطلب فی احکام المسجد طرشيديه
(۲) الدر مع الرد (۳۸۲/۱) ، کتاب الصلوة ، مطلب فی احکام المسجد طرشيديه .

واما المتخذ للصلاة جنازة او عید فهو مسجد فی حق جواز الاقتداء وان انفصل الصفوف رفقا بالناس لافى حق غیره به یفتی نهاییه فحل دخوله لجنب وحائض الخ [۱] نوکله چي دجنب او حائضې میرمنې هلته ورتگ صحیح دی نو دیادشوي ضرورت له امله دانبار وړکول په طریقه اولی سره جائز دی فقط.

دمدرسو حکمونه

دمهتمم شرعي حیثیت

(تر دې عنوان لاندې لیکل کېدوونکې دواړې فتواوې مهمې دي دواړه سوالونه د حضرت مولانا احمد صاحب کیرانوي دي کوم چي دخانقاه امدادیه تهانه بهون سره تړون لري نو ګواکي د حضرت تهانوي قدس سره سوالونه دي له دې څخه د سوالونو د مهموالي بڼه اندازه کیدای شي.

سوال: دادی: چي مدرسو ته چي کوم خلک چنده ورکوي هغه که واجب صدقې وي او که مرسته او عطیه وي او هغوئ که مصرف ورمعلوم کړی وي، که نه دغه دچندې روپۍ له ورکولو سره سمې دورکوونکې له ملک څخه وزي که دمصرفېدو تروخته دده په ملک کې وي؟ که وزي نو دمستلې اساس به څه وي؟ دکوم اصول او قاعدې سره به دې مسئلې ته تړون ورکوو؟ او که نه وزي نو دورکوونکې دمرگ په صورت کې که چنده پاته وي نو وارثانوته بېرته ورکول پکار دي دارازله مصرفېدو مخکې که ورکوونکي چنده بېرته اخستل غواړي نو ده ته دبېرته اخستو حق باید وي.

حضرت مفتی صاحب قدس سره په اول ځواب کې د فقهیه النفس حضرت اقدس مولانا رشید احمد گنگوہي صاحب قدس سره فتوی رانقل کړې ده بیا یې دهغه په ملا ترکې عبارت رانقل کړې دي نو دده فتوی همدغه شوه.

حضرت گنگوہي قدس سره په ځواب کې لومړۍ برخه اختیار کړې ده چي چنده له ورکولو سره سم دورکوونکې له ملک څخه وزي او ددې اساس یې دا ډول کړی دی چي دمدرسې مهتمم د ټولو طالبانوانب وي نولکه څرنگه چي امیر المؤمنین د ټول عالم امیروي او دده په وصولو روپۍ د مالکانو له ملک څخه وزي دارازکه د طالبانوانب یعنی مهتمم چنده وصوله کړې نو هغه روپۍ دورکوونکې له ملک څخه وزي د طالبانو ملک ګرځي او په دې صورت کې د طالبانو معلوم او متعین کېدل ضروري نه دی لکه چي په بیت المال کې د حقدارانو تعین نه کېږي بیا حضرت قدس سره په فتوی کې دا هم لیکلې دي چي مهتمم په ځینو وجو کې دورکوونکې وکیل وي اوله ځینو وجو څخه مراد دادی چي ورکوونکي په کوم مصرف کې دلگولولپاره روپۍ ورکړي په هماغه مصرف کې دلگولو مهتمم پابند دی په مصرف کې بدلون دورکوونکې له اجازې پرته نشي کېدای د مثال په توګه ورکوونکي دمدرسې دمسجد لپاره چنده ورکړه نو مهتمم دا دورکوونکې له اجازې پرته دمدرسې په نورو مصرفونو کې نشي لګولای.

داخو دمستلې یواړخ وکوم چي حضرت گنگوہي قدس سره بڼه څرګنده کړې ده خوددې یوبل اړخ هم شته چي مهتمم پر طالبانوباندي د واجب صدقو مصرفولو وکیل هم دی، که نه؟ یعنی هغه بېله مالک جوړولو دغه روپۍ د طالبانو په اړتیا وکې صرفولای شي، که نه؟ دمستلې دا اړخ د گنگوہي په فتوی کې څرګند نه دي، ځکه عمل پردې خبره کېدی او فتواوې دا ورکول شوي چي د حقدار مالک جوړول ضروري دی بېله دې زګوټه ادا کېږي خو په دې کې مشکل پېښ شو، ځکه چي

د واجب صدقو چنده خوډیره راځي خود مرستی روپی. دومره نه راځي چي دامدرسي په وچليږي، ځکه د تمليک له حيلې څخه کار واخستل شو.

خو حبله د تمليک هغه وخت حيله وي چي په رښتيا تمليک وي او په رواج شوې حيله د تمليک کې واقعي تمليک نه وي او په عباداتو کې د اسقاط د حيلې مفتیانو کرامودافتوی ورکړې ده چي د اصرف یو فریب او چل دی په دې سره لمونځونه او روژې نه معافېږي، ځکه چي په دې کې په رښتيا تمليک نه وي، ځکه چي دامدرسو والولپاره دا خبره د فکرو وروگرځېده چي له دغې جگړې څخه د وتوبه څه طريقه وي؟ که طالبانوته په وظیفه کې ورکړو او دوی یې پخپلو فیسو نوکې بیرته مدرسې ته ورکړي نو په دې کې د عمل اوږدوالی او د تښتو لواند پېښه هم ده.

ځکه نو څو کاله مخکې د دارالعلوم دیوبند په شوری کې د حضرت گنگوہي قدس سره همدغه فتوی تر غور او فکر لاندې وه په ډیرو مجلسونو کې پر دې فکر وشو چي آیا دامدرسي مهتمم د معلومو او متعینو طالبانو پخپله د دغو طالبانو په اړتیاوو کې د واجب وروپیو لگولو وکیل او نائب منل کیدای شي، که نه؟ د شوری مجلس پښه دې بنسټ پرېکړه وکړه چي کله مهتمم د نامعلومو طالبانو نائب شي له ورکوونکو څخه چنده اخلي نو د مهتمم د معلومو طالبانو له لورې په نائب جوړېدو د نامعلومو ورکوونکو له لورې د طالبانو په اړتیاوو کې د صرفولو وکیل او نائب هم کیدای شي، ځکه چي دا خبره ومنل شوه چي د داخلي پروخت په طالبانو د وکالت په پاتنه کې لاندې مضمون ولیکي. زه مهتمم صاحب یاد هغه ځای ناستی له خپل لورې د زکوٰۃ وصولولو هم وکیل گرځوم او پخپلو اړتیاوو کې د لگولو هم وکیل جوړوم.

بیا په دې مشوره کې دي چي له دې وروسته د مهتمم صاحب لپاره د زکوٰۃ او صدقو روپی د طالبانو په اړتیاوو کې لکه په خوراک، څښاک، جامو، برق، درمل، هستوگنه او نورو کې د صرفولو ورته اختیار دی.

د وکالت د پانې لومړی جز چي زه مهتمم صاحب له خپل لورې د زکوٰۃ وصولولو هم وکیل جوړوم د احتیاط په توگه ولیکل شوی ته اړتیا نه وه، ځکه چي دی خود نامعلومو طالبانو له لورې هم وکیل دی امدو هم جزء چي پخپلو اړتیاوو کې د صرفولو هم وکیل جوړوم ضروري دی خود طالبانو د مصرفونو په تحدید او تعیین کې.

دو غیره (اونور) زیاتوب له امله اجمال پیدا شوی دی دو غیره دائره خوترو دانیو او کتابونو پورې پراخه ده، ځکه باید مفتیان کرام غور وکړي چي دا پوره معلوم کړي تر څو مدرسو وال عمل په کولای شي.

زما په ذهن کې په دې اړه اصول دا دي: چي له کومو شیانو څخه طالبان یې واسطې استفاده کوي او د هغه شیانو فائده پردوی تمامېږي هغه د طالبانو مصرفونه دي اوله کومو شیانو څخه چي طالبان په واسطه سره استفاده کوي یا دوی له دغو شیانو څخه ټوله فائده نه پورته کوي لکه د درس مېزونه او د عاریت کتابونه دا د طالبانو په مصرف کې نه راځي او چي مهتمم د طالبانو وکیل ومني نو په خوراک کې تمليک ضروري

نه دی اباحت یعنی طالبان یوځای کښېنول، وډوډی ورکول هم جائز دي والله اعلم ۱۲ سعید احمد پالن پورې)

سوال: (۹۳۸) دامدرسو چنده هغه که له زکوٰۃ، سرسایو او نورو صدقو څخه وي یا صرف دامدرسي د مرستې لپاره دمصرف په معلومو لویانه معلومو لوسره وي صرف په ورکړه سره دورکوونکو له ملک څخه وزي، که نه؟ که وزي نو څه وجه ده؟ او که نه وزي نو که کوم سړی چنده ورکړي وفات شي او هغه چنده په مدرسه کې پرته وي په مصرف کې لگېدلې نه وي نو باید میراث پکې جاري شي؟ او داراز که دی له صرفېدو څخه بیرته وغواړي نو باید ده ته بیرته ورکوله شي؟ (۱۴۴۳/۳۳-۱۳۳۴ هج)

پوښتنوونکی: حبیب احمد کیرانوی خانقاه امدادیه مدرسه امداد العلوم تهانه بهون ۲۱ شعبان ۱۳۳۴ هج (د پورته بیان شوې سوال په ځواب کې حضرت مفتی صاحب له تذکیرة الرشید څخه لاندې لیکل شوی سوال او ځواب رانقلولو وروسته د حضرت گنگوہي رحمه الله د ځواب په حواله سره مدلل کړی دی د ترتیب کوونکې له خوا)

سوال: مدرسې ته چي د چندي او نورو روپی راځي هغه وقف دي که ملک؟ که وقف دی نو د عین (ذات) باقی پاتېدل یې واجب دي د ذات په ختمولو سره صرفول یې ناجائز که ملک دی او مهتمم د صرفولو په هکله وکیل دی نو د چندي ورکوونکی که مرشي نو د غریبانو او وارثانو حق شته د دې معلومات پروکیل واجب دي.

دنبی علیه السلام او خلفاؤ رضی الله عنهم په زمانه کې چي کوم بیت المال ووپه هغه کې همدا مشکل مخته دی ډیر فکر مې پرې وکړ خود شرعي قاعدوله مخې حل نشوه او بېلابېلې چندي سره گډول باید استهلاک (هلاکول) وي او کارول شوی د کاروونکي ملک شي چي څه ځیني صرف کړي دده به احسان وي اما مالکانوته به دی ضامن وي که داشته نومدرسې والو یا د کمېټې مشر ته سخت مشکل دی هبله ده چي په صحیح ځواب لیکلو سره مې مطمئن کړئ.

ځواب: دامدرسي مهتمم د ټولو طالبانو نائب وي لکه چي امیر د ټول عالم نائب وي نو کوم شی چي څوک و مهتمم ته ورکړي د مهتمم قبضه کول پخپله د طالبانو قبضه کول دي دده په قبضه کولو سره دورکوونکې له ملک څخه ووت د طالبانو ملک وگرځید که څه هم هغوی دشمیر او ذات په اعتبار معلوم نه دی خو نائب معلوم دی نو دورکوونکې له مرگ وروسته دورکوونکې د وارثانو ملک نه گرځي او مهتمم په ځینو وجودو ورکوونکې وکیل هم کېدای شي لنډه دا چي دانه وقف مال دی اونه دورکوونکې د وارثانو ملک گرځي اونه پخپله دورکوونکې په ملک کې پاته شوه د مولانا رشید احمد گنگوہي صاحب له خوا (تذکیرة الرشید لومړی ټوک مخ: ۱۲۴)

۱ رجل اعطى درهمافى عمارة المسجد او نفقة المسجد او مصالح المسجد صح لانه وان كان لا يمكن تصحيحه وفقاً يمكن تصحيحه تمليكا بالهبة للمسجدوا ثبات الملك للمسجد على هذا الوجه صحيح فيتم بالقبض كذا فى الوقعات الحسامية (۱) وذكر الناطقى اذا وقف ماله لاصلاح المساجد يجوز ان وقف لبناء القنطرة او لاصلاح الطريق او لحفر القبور او اتخاذ السقايات والخانات للمسلمين اولشراء الاكفان لهم لايجوز وهو جائز فى الفتوى كذا فى فتاوى قاضى خان (۲) فقط.

سوال: (۹۳۹) کومه چنده چي د کتابونو رانيولو ياد مدرسې د تعمير لپاره ياد جائداد درانيولو لپاره وکړله شي آيا هغه د طالبانو ملک ده؟ که نه ده نو ددې څه حکم دی؟ داراز کوم مصرفونه چي د چنډې ورکونکې مقرر کړې دهغوئ پابندي پر مهتمم لازمه ده، که نه؟ که ده نوولې؟ (۱۵۰۳/۳۴-۱۳۳۳ هج) پوښتنه کوونکى احمد کپرانوى ضلع مظفرنگر ۲۹ شعبان ۱۳۳۴ هج

ځواب: د مولانا گنگوہي رحمه الله په فتوى کې دا الفاظ هم شته او مهتمم په ځينو وجود ورکوونکې وکيل هم کيدای شي نو د کتابونو په رانيولو، تعمير او نو روکې مهتمم دورکوونکې له لورې دنائب په حيث لگوي او د جائداد په رانيولو کې له رانيولو وروسته دورکوونکې له لورې دنائب په حيث وقف کوي لکه چي دلالة ثابت دی او کوم مصرف چي د چنډې ورکوونکې مقرر کړی دهغه پابندي پر مهتمم لازمه ده خو کله چي له ورکوونکې څخه اجازه واخلي نو بدلون پکې کولای شي فقط.

(۱) الفتاوى الهندية: ۴۶۰/۲، کتاب الوقف، الباب الحادى عشر، الفصل الثانى فى الوقف على المسجد وتصرف القيم وغيره فى مال الوقف عليه اما قوله تصحيحه وفقاً يمكن فهو موجود فى نسخة الهندية المطبوعة من المصطفائية.

(۲) الفتاوى الخانية مع الفتاوى العالمية (عالمگيريه): ۲۹۲/۳، کتاب الوقف، باب الرجل يجعل داره مسجداً او خاناً او سقاية او مقبرة.

متولى او مهتمم څوک جوړول پکار دی؟

سوال: (۹۴۰) کوم سړى چي جاهل، ناپوه وي دروژې اولمانځه پابندنه وي هغه د مسجد متولي ياد مدرسې مهتمم ټاکل صحيح دي، که نه؟ (۲۵۷۲/۱۳۴۳ هج)

ځواب: متولي داسي سړى جوړول پکار دي چي خائن نه وي او د توليت کار په ښه توگه کولای شي، دومره خو ضروري دی او غوره دادی چي ښک سړى چي د شرعي حکمونو پابند وي او د توليت کار هم ترسره کولای شي متولي او مهتمم وټاکل شي.

د مدرسې ارکان (غړې) بايد څرنگه وي؟

سوال: (۹۴۱) (الف) د اسلامي مدرسو غړې بايد د لمانځه او روژې پابند وي او صورت، شکل يې بايد له شرعي سره سم وي، که نه؟

(ب) کوم خلک چي د لمانځه او روژې پابند وي او ظاهري حال ددوئ د شرعي خلاف وي هغوئ شرعاً د اسلامي مدرسو ارکان کېدای شي، که نه؟ (۱۹۷۷/۳۳-۱۳۳۴ هج)

ځواب: (الف) داسي خلک بايد له شرعي سره سم وي.

(ب) داسي خلک د مدرسو غړې جوړول صحيح نه دي فقط والله تعالى اعلم.

د اسلامي مدرسو شرعي حيثيت

سوال: (۹۴۲) (الف) مدرسۀ خازن العلوم او څومره مدرسې چي داراز جوړې شوې دي دا وقف دي، که نه؟

(ب) متولي که په وقف باندې د ملکيت دعوى وکړي داراز د فسق او فجور کارو نه کوي نو د عزل (له وظيفې څخه دايسته کېدو) وړدی، که نه؟

(ج) په داسي صورت کې مسلمانان او همدرد خلک د مدرسې لپاره شوری قائمولاى شي، که نه؟ بينوا تو جوړوا (۹۱/۳۲-۱۳۳۳ هج)

جواب:

(الف) مدرسه خازن العلوم او ټولې اسلامي مدرسې چې د اډول دي وقف دي د ملکیت دعوی ورباندې کول باطله ده (ب) کولای شي.

(ج) د ملکیت دعوی ورباندې کول باطله ده چې [الوقف لایملک ولا یملک] (الدر المختار مع الشامی ۴۰۲/۳، کتاب الوقف) مشهوره او منل شوې خبره ده د ملک د دعوی او د فسق او فجور د کارونو په وجه دی د عزل وړدی [وینزع وجوباً بالواقع فغیره بالاولی غیر مأمون او عاجز او ظهیر به فسق کشر ب خمر ونحوه وان شرط عدم نزعه الخ] (۱) فقط والله تعالی اعلم.

کومه مدرسه اسلامي مدرسه ده

سوال:

(۹۴۳) (الف) هغه عربي مدرسي چې د حکومت په لاس کې دي هغوی ته اسلامي مدرسې ويل کيدای شي؟
(ب) حکومتي مدرسې او د عامو خلکو مدرسې يو ډول دي که کوم فرق سره لري؟ (۲۱۳۷/۱۳۳۸ هج)

جواب:

(الف) که د عربي، فقهې، او حدیثو زدکړه پکې کيږي نو ورته اسلامي مدرسه ويلای شي خواوس دا عرف گرځېدلی دی چې کومه مدرسه د مسلمانانو د چنډې په ذریعه الله رب العزت چلوي او په هغې کې ديني زدکړې کيږي هغې ته اسلامي مدرسه وايي خو په حقیقت کې په هره يوه کې چې ديني زدکړې کيږي هغه اسلامي مدرسه ده.

(ب) که حکومت په دغو مدرسو کې کومه خپله مداخله کوي او خپل اصول په مني چې ورڅخه ديني زدکړې ته تاوان وي نو داسې مدرسه به خالصه اسلامي مدرسه نه وي په دې اود قوم په چنده جوړه شوې مدرسه کې به فرق وي.

دوقف له نيت پرته په خپله ځاني مخکې مدرسه قائمول

سوال:

(۹۴۴) یو سړی پخپله ځاني مخکې چې دده د کور وخته شاره پرته ده (۱) الدر مع الشامی (۴۲۱/۳) کتاب الوقف، مطلب فیما یعزل به الناظر طر شیدیه.

اوله غولې سره نښتې ده د چنډې په روپیو مدرسه ودانه کړه تراوولسو کلونو پورې یې پخپله د عربي درس ورکړلنډه دا چې هلته د درس او تدریس لړۍ روانه شوه خو جوړوونکي کوم نیت دخپلې مخکې د وقفولو نه دی کړی نه یې په خوله څه ویلې دي نو په دې صورت کې وقف صحیح شو، که نه؟ (۳۱۹/۲۹-۱۳۳۰ هج)

جواب: په دې صورت کې دغه دده ځاني مخکې وقف نه شوه کما فی الدر المختار [ورکنه الالفاظ الخاصة کارضی هذه صدقة موقوفة مؤبدة على المساکین ونحوه من الالفاظ کموقوفة لله تعالی او علی وجه النخیر او البر الخ] (۱)

د مدرسې دودانۍ لپاره چنده ورکول به تر دې که دمخکې لپاره؟

سوال:

(۹۴۵) د اسلامي مدرسې لپاره یوه مخکې چې پکې به صرف دېني کار کيږي په درې زره روپۍ رانیول شوه په هغه کې اووه سوه روپۍ ورکول شوې او درویشت سوه روپۍ پاته دي د دغو درویشتو سوو روپیو قول دیوه کاله ورسره شوی دی اوس ځینې چنده ورکوونکې دا وایي چې په دغه مخکې کې چنده ورکول د مدرسې تر ودانولو اولی دی، ځکه چې مخکې دودانۍ په مقابل زیاته ثابتې او پایداره وي له ودانې نږدې وروسته په دې مخکې کې بله ودانۍ جوړېدای شي اونوي ودانۍ چې جوړه شي هغه به نوې وي اما مخکې به هغه وي دودانۍ جوړولو په مقابل دمخکې صدقه جاریه دوام وموند او د پوښتنې وړ خبره داده چې څوک چنده ورکوي هغوی دودانۍ په جوړولو کې چنده ورکوي که دمخکې په رانیولو کې په دې کې کومه خبره غوره ده؟ (۱۴۸۳/۴۴-۱۳۴۵ هج)

جواب:

کله چې دغه مخکې د اسلامي دېني مدرسې لپاره رانیوله شوه چې ورباندې به مدرسه جوړېږي نومخکې پکار دي چې دمخکې قیمت ادا شي په دې کې چنده ورکول پکار دي له دې وروسته ددې د تعمیر لپاره چنده وکړي فقط والله تعالی اعلم.

په چنده جوړې کړې د مدرسو ودانۍ وقف دي

سوال:

(۹۴۶) مدرسې چې د عامو مسلمانانو په چنده جوړېږي دغه د چنده روپۍ وقف دي، که نه؟

(۱) الدر مع الشامی (۳۹۳/۳) او اثل کتاب الوقف طر شیدیه.

دمدرسي په رويو رانيول سوي مخکې دمدرسي ملک دی

سوال: (۹۴۸) ويوي مدرسي ته حکومت څه مخکې دسرک اونورو جوړولو لپاره ورواخيسته نو آيا مدرسي وال شرعاً ددې مخکې مالکان دي؟ اوددوي لپاره دغه مخکې دمدرسي په کارونو کې خرڅول جائز دی، که نه؟ (۱۴۲۷/۱۳۳۹ هج)

ځواب: که مدرسي والو خپلې روپۍ په عوض کې ورکړي نو دوي مالکان شول که يې په مدرسه کې لگوي او که يې پخپل کار کې او که دمدرسي روپۍ ددې مخکې په بدل کې ورکړي نو دامخکې دمدرسي شوه او وقف شوه دمدرسي په کار کې يې خرڅول صحيح دی فقط.

په دې شرط مخکې ووقوف چي که مدرسه پاته نشوه نومخکې زموږ ده

سوال: (۹۴۹) زید د عمر و په اجازه دده په مخکې کې په څه چنده، څه خپلو او څه د قرض په روپو مدرسه جوړه کړه څو کاله وروسته عمرو دمخکې مالک دغه مخکې په دې الفاظ ووقف کړه چي دامخکې ماد مدرسي په نامه وقف کړه ومهتمم ته اختيار دی چي په دې کې د درس ځای جوړ کړي خو شرط دادی چي که مدرسه ختمه شوه نومخکې زماده له سامان سره مې غرض نشته دمسلمانانو خوښه ده چي هرڅه په کوي هغه دې په وکړي.

له دې وروسته څو کلونه تیر شول مدرسه کاميابه نشوه تردې چي دمامورينو دڅو کلو تنخواه او کومې روپۍ چي يې په قرض اخستې وي هغه ټول پر مدرسه پاته دي په دې صورت کې کله چي مدرسه کاميابه نشوه اونه اميد شته نومخکې بيرته دمخکې دمالک شوه او که نه؟ اود سامان په قېمت قرض ادا کيدای شي، که نه؟ او که په سامان سره هم ادا نشي نو دمخکې مالک دامخکې پخپله خوښۍ ومامورينو ته په تنخواه کې يا قرض ورکړونکو ته ورکولای شي، که نه؟ يا يې کوم بل چاته هېه کولای شي، که نه؟ (۱۷۳۵/۳۲-۱۳۳۳ هج)

ځواب: دووقف کوونکې په دې شرط لگولو چي که مدرسه ختمه شوه نومخکې زماده وقف باطل شوه دامخکې وقف نشوه مالک ته اختيار دی که دامخکې خرڅوي او که يې چاته هېه کوي يا يې په تنخواه کې ومامورينو ته ورکوي اود سامان په قېمت قرض ادا کړي په شامي کې له خصاف څخه را نقل کړي دي

اوبيا په دغورو پيوچي کوم مکانونه ودانيري دهغوئ څه حال دی؟ (۱۱۳۸/۳۳-۱۳۳۴ هج)

ځواب: دچندي روپۍ چي ترڅو په هغه مصرف کې صرفې نشي دکوم لپاره چي چنده شوې ده دچندي ورکوونکو ملک دی کله چي په هغه مکان له جوړولو وروسته وقف شي هغه وخت وقف گرځي او کله چي مخکې دمدرسي لپاره وي او په هغې کې په چنده سره ودانۍ پکې جوړه شي دمدرسي په غرض نو هغه تعمير ووقف گرځي کمافی الدرالمختار [وان موقوفة علی ماعين البناء له جاز تبعاً اجماعاً الخ] (۱) فقط.

دمدرسي جوړوونکې په نوم مدرسه قائمبول

سوال: (۹۴۷) ديوه مسجد په څلورديوالې کې يوه مدرسه دقرآن کريم دزدکړې لپاره جوړه شوې ده څه موده وروسته په دغه څلورديوالې کې يوه پخه ودانۍ جوړه کړه وقف يې کړه دمدرسي جوړوونکې نوم محمد الطاف حسين دی ده دمدرسي نوم هم مدرسه محمديه الطافيه ايښی دی نو داده په نامه نومول ښه دی که بد؟ بل داچي که مدرسه پر همدغه ځای وي نو دمدرسي جوړوونکې خوبه دمسجد دمخکې غصب کوونکې نه وي؟ (۲۸۱/۴۴-۱۳۴۵ هج)

ځواب: ددغې مدرسي نوم محمديه الطافيه ښودل صحيح دي په دې کې دمدرسي دجوړوونکې ونامه ته اشاره ده چي تل به دنېکو خلکو ددعاوولپاره بهانه وي اود صحيح حديث [من سن سنة حسنة فله اجرها واجر من عمل بها الخ] (۲) په باعث و جوړوونکې ته به ثواب رسيري لنډه داچي دسپېڅلې شريعت سره سم داهيڅ پروانلري او کوم نيت چي دباني په دې نامه ښودلو سره وي دهغه سره سم به ده ته برخه رسيري قال عليه السلام [انما الاعمال بالنيات الحديث] (۳) اود مدرسي پردغه ځای په قائم پاتېدودامخکې دمسجد غصب نه شوه اود مدرسي جوړوونکې غصب کوونکې نشو کله چي ده ودانۍ وقف کړې ده لکه چي مخکې له مخکې څخه لا وقف وه فقط.

(۱) الدرالمختار مع الشامی (۴۲۸/۳)، کتاب الوقف، مطلب مناظرة ابن الشحنة الخ ط رشيدية.

(۲) عن المنذر بن جري عن ابيه قال: قال رسول الله من سن سنة حسنة فعمل بها كان له اجرها ومثل اجر من عمل بها لا ينقص من اجورهم شيئاً ومن سن سنة سيئة فعمل بها كان عليه وزرها ووزر من عمل بها لا ينقص من اوزارهم شيئاً (ابن ماجه ص ۱۸، باب من سن سنة حسنة او سيئة)

(۳) صحيح البخاری: ۲/۸، باب كيف كان بدء الوحى.

[لوقال علی ان لی اخرجهما من الوقف الی غیره او علی ان اهبها و ان صدق بثمانها او علی ان اهبها لمن شئت او علی ان ارهنها متی بدالی و اخرجهما عن الوقف بطل الوقف الخ] (۱)

دقران کریم دتعلیم لپاره درېیمه دجائدادو قفولو وصیت کول

سوال: (۹۵۰) زید ترمرگ اووه ورځې مخکې دخپل جائداد درېیمې وصیت داسې وکړ چې ددې جائداد آمدني وفلانی مدرسې ته دقرآن کریم دتعلیم لپاره وقفوم دا وصیت جائز دی، که نه؟ (۸۲۵/۱۳۳۸ هج)

جواب: دا وصیت شرعاً صحیح دی دزید دوصیت سره سم دجائداد یوه درېیمه وقف شوه دهغه آمدني په دې مدرسې کې دقرآن کریم په تعلیم کې ولگوي فقط.

دمدرسې لپاره چنده وشوه خومدرسې جوړه نشوه نوددغور وپیوڅه حکم دی

سوال: (۹۵۱) په یوه کلي کې دمدرسې جوړولو په نیت روپیۍ رایوځای شوې خومدرسې جوړه نشوه دغه روپیۍ اوس دمسجد په اړتیا وولکه غسل خانه او داسې نورو کې لگېدای شي، که نه؟ او کومې روپیۍ چې له نورو ځایونو څخه راغلې دي هغه هم په دې کار کې لگېدای شي، که نه؟ (۵۵۰/۱۳۳۷ هج)

جواب: کومو خلکو چې داروپیۍ درکړې وي هغوی که کلهوال وي او که بهرني خلک ددوی ټولوپه خوښه دغه روپیۍ دمسجد په اړتیا ووغسل خانو او داسې نورو کې لگېدای شي.

دوقف کوونکې ترمرگه پورې پکې دا وسېدوپه شرط سره مکان وقف کول

سوال: (۹۵۲) دلکنو ښار په یوه محله کې یوه بې اولاده سپین سرې ښځه ده دایو کوچنۍ داستوگنې کورلري چې دمیاشتي دوی درې روپیۍ کرایه جوړوي دغه مېرمن داسرای په مدرسې عربیه دیوبند کې دتجوید شعبي لپاره وقف کول غواړي په دې شرط چې ترمرگه به دا دودې خپله

(۱) الشامي (۳/۳۹۵)، کتاب الوقف، قبل مطلب فی وقف المرتد و الکافر طر شیدیه.

یوه بله کونډه پکې اوسېږي ددې دواړو کونډوله مرگ وروسته دې دمدرسې دیوبند په مصرف کې دبیان شوې وقف په شعبه کې پکار راوستل شي.

پوښتنه داده چې دا وقف شرعاً جائز کېدای شي، که نه؟ آیا ددغه وقف دجائز کېدوپه صورت کې ددیوبند مدرسې دا وقف قبلوي، که نه؟ دا خبره په وجه د مکان اود مدرسې له یوبل څخه دلیري والي اود مکان دلبرآمدني راتلو په وجه دیوبنستي وړده (۱۹۳/۱۳۳۵ هج)

جواب: شرعاً دا ډول وقف کول چې ترمرگه وقف کوونکې پخپله اوددې خپله بله میرمن به په دې مکان کې اوسېږي اوددوی دواړو ترمرگ وروسته دده آمدني به ددیوبند په مدرسې کې خرڅیږي صحیح دی او وقف دا ډول صحیح کیږي دوقف کوونکې شرط معتبر وي اوداراز که ددغه مکان کرایه ترمرگه پورې وقف کوونکې پخپله واخلې یا بې دکوم بل چالپاره مقررې کړي اوله وفات وروسته هغه آمدني مدرسې ته نقل شي دا شرط هم صحیح دی او وقف صحیح دی، خودوقف په پانه کې که وقف کوونکې دا شرط هم ولیکي چې وقف کوونکې یا متولی به له اړتیا سره سم دغه وقف کړی مکان په بله محله یا مکان بدلوي نو دا هم جائز دی او مناسب دی ددې شرط به داگټه وي چې که مدرسې والوته دلیري والې او کم آمدني راتلو په وجه مشکل وي نو دوی به دا څرخه کړي ددې په عوض به بل مکان یا محله نژدې رانیسي وقف کولای به یې شي او بې دوقف کوونکې له شرطه بدلول به مشکل وي فقط.

دهندو یا عیسایي خپل جائداد مدرسې ته وقفول

سوال: (۹۵۳) یونان مسلمان هندو یا نصراني خپل جائداد ویوې اسلامي مدرسې ته چې پکې ددین اونورو علومو منطق، فلسفه، ریاضی اوفارسي زدکړه کیږي وقفول غواړي آیا دنامسلمان وقف دداسې اسلامي مدرسې لپاره جائز دی، که نه؟ که وقف شرعاً جائز نه دی نو آیا کومه بله داسې طریقه کیدای شي چې شرعاً معتبره وي هبه یا وصیت اونور؟ (۲۲۵/۱۳۳۹ هج)

جواب: دنامسلمان دوقف صحیح کېدولپاره دا شرط دی چې دکوم خیردکار لپاره وقف کړي هغه دمسلمانانو اودنامسلمانوپه عقیده دثواب کاروي نودزد کړي ځای اوددېني مدرسې دمسلمانانو

په عقیده خو ثواب دی اماندنام مسلمان په عقیده داد ثواب کار نه دی، ځکه دنام مسلمان وقف په داسې شیانو کې نه صحیح کیږي او دداسې خیرد کارونو لپاره هبه او وصیت کول هم دوقف په حکم کې دي، ځکه هغه هم نه صحیح کیږي (۱) په شامي کې راغلي دي [فی البحر وغيره ان شرط وقف الذمی ان یکون قربه عندنا و عندهم کالوقف علی الفقراء او علی مسجد القدس الخ (۲) وفيه ایضا یثبت الوقف بالضرورة و صورته ان یوصی بغلة هذه الدار للمساكين ابدًا او لفلان و بعده للمساكين ابدًا فان الدار تصیر وقفًا بالضرورة و الوجه انها کقولہ اذا مت فقد و قفت داری علی کذا ای فهو من المعلق بالموت و سیأتی الکلام علیه و انه کوصیة من الثلث و ذکر فی البحر منها لو قال اشترى من غلة داری هذه کل الشهر بعشرة دراهم خبزًا و فرقوه علی المساکین صارت الدار وقفًا الخ (۳)

د سرسایي او نورو واجبو صدقو روپی د مدرسې په تعمیر کې لگول

سوال: (۹۵۴) د مدرسې په ودانۍ کې د فطرائي (سرسایي) روپی لگول جائز دي، که دې لپاره بله چنده وشي؟ ځیني خلک همداسې غواړي (۱۸۲۸/۴۲-۱۳۴۷ هج)

جواب: د سرسایي روپی د مدرسې په تعمیر کې لگول صحیح نه دي، ځکه چې په سرسایي او نورو واجبو صدقو کې تمليک د فقیر ضروري دی او په تعمیر کې په خرڅولو تمليک نشي راتلای ځکه نو د مدرسې د ودانو لپاره جلا چنده وکړي لکه چې د ځینو بناغلیو همدارایه ده او همداصحیح دی او د سرسایي روپی داسلامي مدرسو د طالبانو پر اړتیاو و لگول پکار دي فقط.

(۱) پردې مسئله باندې له فتوی شمیره (۸۰۱) څخه مخکې یادونه وشوه هغه وگورئ دغه وقف دنام مسلمان په ځاني عقیده کارد ثواب کېدای شي، ځکه دي وقف کوي هودده د مذهب له مخې کارد ثواب نشي کیدای خوفها و په منقولاتو کې ځاني عقیدې ته اعتبار ورکړی دی نو په نامنقولاتو کې هم باید دې ته اعتبار ورکول شي لکه چې حضرت گنگو هی قدس سره و داسې وقف ته هم صحیح ویلي دي ۱۲ سعید احمد پالن پوری.

(۲) الشامي (۳/۳۹۴). کتاب الوقف شرائط الوقف طر شیدیه.

(۳) الشامي (۳/۳۹۳). کتاب الوقف، مطلب قديث الوقف بالضرورة طر شیدیه.

د زکوة روپی د مدرسې په تعمیر کې خرڅول

سوال: (۹۵۵) دیوه مسجد و شاته مخکې پرته وه خلگو چنده وکړه دغه مخکې یې د مسجد لپاره رانیوله چې دامام کوربه دلته جوړ کړو یا به د مسجد لپاره په کرایه ورکړو وروسته په دې ځای کې داسلامي مدرسې مشوره راغله، ځکه چنده وشوه خلگو په هغه کې زکوة هم ورکړه د زکوة ادا شو که به بیا زکوة ورکوي؟ اوس د چندی دلبروالي په وجه مدرسه هم نشوه جوړه اونه امیدشته، ځکه نو ددغې مدرسې سامان یاد دې کرایه په مسجد کې خرڅیدای شي، که نه؟ (۵۳۱/۳۵-۱۳۳۲ هج)

جواب: د زکوة روپی د مدرسې په تعمیر کې لگول جائز نه وي د زکوة ادا نشو بیرته ادا کول پکار دي او د مدرسې سامان له چنده ورکوونکو څخه له پوښتنې وروسته په مسجد کې لگولای شي او کله چې دامخکې اصلا د مسجد لپاره رانیوله شوي وه، ځکه ددې کرایه په مسجد کې لگول صحیح دی فقط.

د مسجد یا مدرسې مخکې په اجاره ورکول

سوال: (۹۵۶) د مخکې مالک که دکوم مسجد یا مدرسې لپاره مخکې وقف کړه اوس که متولی دغه وقف شوې مخکې دکال په کرایه یا په کوم معلوم شی وچاته ورکړي نو جائز دی، که نه؟ (۱۷۲/۴۴-۱۳۴۵ هج)

جواب: دغه مخکې د مسجد دگټې لپاره په اجاره ورکول جائز دی څه چې راځي هغه پر مسجد لگوي فقط.

د مسجد په څلور دېوالي کې جوړې کړې مدرسې ودانې په کرایه ورکول

سوال: (۹۵۷) یو سړی دیوه مسجد په څلور دېوالي کې په شاره مخکې باندې مدرسه جوړه کړه اوس له څو کلونو راهیسې په دې مدرسه کې څوک نشته څوک سبق هم نه پکې وایي د مسجد متولي اراده لري چې داپه کرایه ورکړي کرایه پر مسجد ولگوي او ددغه سامان بلې مدرسې ته وړل هم صحیح دی، که نه؟ (۷۷۲/۳۲-۱۳۳۳ هج)

جواب: د مدرسې جوړوونکی که ودانۍ مسجد ته وقف کړې ده نو ددې کرایه په مسجد کې

خرخول پکار دي، او که یې نه وه وقف کړې نو جوړوونکې ته اختیار دی چې داسا مان بلې مدرسې ته ورکوي او که یې پخپله کاروي.

د مسجد او مدرسې په روپو تجارت کول

سوال: (۹۵۸) دنوې مسجد جوړولو لپاره چې کومې روپۍ را جمع شوې دي دامتولي په تجارت کې لگولای شي، که نه؟ یا که د مدرسې روپۍ دي نو په دې کې هم دغه د تجارت تصرف په شرط ددې چې د اصل مال ذمواړي واخلې کولای شي، که نه؟ (۴۴/۴۵۷ هج ۱۳۴۵)

جواب: دا خو ښکاره ده چې د وقف په مالونو کې د دواړو تصرفاتو مطلقا اجازه نشته په خاص، خاص صورتونو کې او تر مصلحت لاندې ددې اجازه کېدای شي د وقف د مصلحت او دهغه د خوندي کولو چې خومره د تصرفاتو صورتونه کېدای شي د وقف و متولي ته دهغه اجازه ده او په کومو صورتونو کې چې د وقف د مال د ضایع کېدو یا د ضایع کېدو خطروي نوبیا اجازه نشته لنډه دا چې په دې باب کې تر ټولو مهم جزء د وقف مصلحتونه او د اوقافو د مال خوندي کول دي.

نوپه پوښتل شوې صورت کې د مدرسې یا مسجد مهتمم په دې شرط چې د اصل مال ذمواړي او په دې شرط چې د وقف د مال لپاره زیات گټور، زیات خوندي کیدل او د اړتیا پر مهال ځینې اخستل کیدای شي دغه تصرفات کولای شي قال فی الخلاصة [نقلا عن مجموع النوازل واما اقراض مافضل من الوقف قال فی وصایا النوازل رجوت ان يكون ذلك واسعا اذا كان ذلك احرز للغلة من امساكه الخ (۱)] خلاصة الفتاوی فصل فی المسجد و اوقافه (یسع للمتولی اقراض مافضل من غلة الوقف لو احرز (۲) جامع الفصولین) وفيه ايضا وذكر ان القيم لواقراض مال المسجد لياخذه عند الحاجة وهو احرز من امساكه فلا بأس به (۲) (جامع الفصولین لابن قاضي سماونة فی تصرف القاضی والمتولی وغيرهما) وفي الاشباه

(۱) خلاصة الفتاوی مع مجموعة الفتاوی: ۴/۴۲۱، کتاب الوقف الفصل الرابع فی المسجد و اوقافه و مسائله مطبوعة نول کشورلکنو.

(۲) جامع الفصولین: ۲/۱۴۴ الفصل السابع والعشرون فی تصرفات الاب والوصی والقاضی والمتولی الخ مطبوعة کبیری میریبه بولات، مصر.

و هل يجوز للمتولی ان يشتري متاعا باكثر من قيمته او يبيعه ويصرفه على العمارة ويكون الربح على الوقف الجواب نعم كما حرره ابن وهبان (۱) [الاشباه والنظائر، کتاب الوقف]

د سختې اړتیا پر مهال د مدرسې مخکې خرخول

سوال: (۹۵۹) یو سړی د کښت کرلې مخکې و اسلامي مدرسې ته وقف کړه نو د مدرسې مهتمم د کوم سخت ضرورت په وجه که دامخکې خرخه کړي ددې قیمت د مدرسې په کار کې ولگوي نو څرنگه به وي؟ او د هېې په صورت کې څه حکم دی؟ (۱۴۴۷/۱۳۴۵ هج)

جواب: مخکې که د کښت وي او که شاره کله چې مدرسې ته وقف شوه بیا ددې خرخول جائزه دی که څه هم سخت ضرورت وي کما فی الدر المختار [الوقف لایملک ولا یملک] (الدر المختار مع الشامی ۲/۴۲۱، کتاب الوقف)

د مدرسې زوړ او بې ځایه مکان خرخول د مدرسې د اړتیا لپاره بل مکان رانیول

سوال: (۹۶۰) د مدرسې دارالعلوم سهارنپور یو زوړ او بې ځایه مکان دی په کرایه او نورو نه ورکول کیږي او مدرسه دومره وس نلري چې د اسم جوړ کړي، ځکه د مدرسې غړې او متولي غواړي چې دا خرخ کړي پر کوم سم ځای چې له دې څخه ښه او غوره وي بل مکان رانیسو او دهغه په امدني د مدرسې اړتیا وې پوره کړو په داسې صورت کې متولي د وقف مال تبادل کولای شي، که نه؟ (۲۴۷۰/۱۳۴۰ هج)

جواب: په درمختار کې راغلې دي [واما الاستبدال بدون الشرط فلا یملک الا القاضی (درر) و شرط فی البحر خروجه عن الانتفاع بالکلیة و کون البديل عقارا والمستبدل قاضی الجنة (۲)]

(۱) الاشباه والنظائر ص: ۲۷۴ الفن الثاني، کتاب الوقف.

(۲) په علم عمل کوونکي قاضي ته قاضي الجنة دلاندي ليکل شوي حديث په وجه ويل کيږي: عن ابن بريده عن ابيه عن النبي قال: القضاة ثلاثة: واحد في الجنة واثنان في النار فاما الذي في الجنة فرجل عرف الحق فقضى به ورجل عرف الحق فجارى في الحكم فهو في النار ورجل قضى للناس على جهل فهو في النار (سنن أبي داود ص: ۵۰۳، کتاب القضاء، باب فی القاضی یخطئ) وهکذا فی مشکاة المصابيح ص: ۳۲۴، کتاب الامارة والقضاء، باب العمل فی القضاء والخوف منه الفصل الثاني (درمختار په اردو شرح غاية الاوطار کې راغلې دي: په علم باندي عمل کوونکې قاضي ته د جنت قاضي وويل دهغه مرفوع حديث په وجه د کوم روايت چې حاکم له بريده څخه کړی دی چې دوه قاضيان په اور (ددزوڅ) کې دی او يو قاضي چې حق وپيژنده بيا يې په هغه حکم وکړ نو هغه په جنت کې دی او کوم قاضي چې حق وپيژندی بيا يې قصدا ظلم وکړ بيا يې حکم وکړ بېله علمه نو دوی

دواړه په اور (ددزوڅ) کې دی (غاية الاوطار ۲/۵۷۷ مطبع منشی نول کشور کانبور) (۱) الدر مع الشامی (۳/۴۲۵) کتاب الوقف، مطلب فی شروط الاستبدال طرشيديه

خرخول پکاردي، اوکه بې نه وه وقف کړې نو جوړوونکې ته اختيار دی چي داسامان بلې مدرسې ته ورکوي اوکه بې پخپله کاروي.

دمسجد او مدرسې په روپو تجارت کول

سوال: (۹۵۸) دنوې مسجد جوړولو لپاره چي کومې روپۍ راجمع شوې دي دامتولي په تجارت کې لگولای شي، که نه؟ یا که دمدرسې روپۍ دي نو په دې کې هم دغه دتجارت تصرف په شرط ددې چي داصل مال ذمواري واخلې کولای شي، که نه؟ (۴۴/۴۵۷-هـ ۱۳۴۵)

جواب: داخوښکاره ده چي دوقف په مالونو کې دداهول تصرفاتو مطلقاً اجازه نشته په خاص، خاص صورتونو کې او تر مصلحت لاندې ددې اجازه کېدای شي دوقف دمصلحت اودهغه دخوندي کولو چي خومره دتصرفاتو صورتونه کېدای شي دوقف ومنتولي ته دهغه اجازه ده اوپه کومو صورتونو کې چي دوقف دمال دضایع کېدو یا دضایع کېدو خطروي نوبیا اجازه نشته لنډه داچي په دې باب کې ترټولو مهم جزء دوقف مصلحتونه اود اوقافو دمال خوندي کول دي.

نوپه پوښتل شوې صورت کې دمدرسې یا مسجد مهتمم په دې شرط چي داصل مال ذمواري اوپه دې شرط چي دوقف دمال لپاره زیات گټور، زیات خوندي کیدل اود اړتیا پر مهال ځینې اخستل کېدای شي دغه تصرفات کولای شي قال فی الخلاصة [نقلا عن مجموع النوازل واما اقراض مافضل من الوقف قال فی وصایا النوازل رجوت ان يكون ذلك واسعاً اذا كان ذلك احراز للغلة من امساكه الخ (۱)] خلاصة الفتاوی فصل فی المسجد و اوقافه (یسع للمتولی اقراض مافضل من غلة الوقف لو احرز (۲) (جامع الفصولین) وفيه ايضا وذكر ان القيم لواقراض مال المسجد لياخذه عند الحاجة وهو احرز من امساكه فلا بأس به (۲) (جامع الفصولین لابن قاضي سماونة فی تصرف القاضي والمتولی وغيرهما) وفي الاشباه

(۱) خلاصة الفتاوی مع مجموعة الفتاوی: ۴/۴۲۱، کتاب الوقف الفصل الرابع فی المسجد و اوقافه و مسائله مطبوعة نول کشور لکتو.

(۲) جامع الفصولین: ۲/۱۴۴ الفصل السابع والعشرون فی تصرفات الاب والوصی والقاضي والمتولی الخ مطبوعة کبیری میریه بولاق، مصر.

و هل يجوز للمتولی ان يشتري متاعاً باكثر من قيمته او يبيعه ويصرفه على العمارة ويكون الربح على الوقف الجواب نعم كما حرره ابن وهبان (۱) [الاشباه والنظائر، کتاب الوقف]

دسختي اړتیا پر مهال دمدرسې مخکه خرخول

سوال: (۹۵۹) یوسړی دکښت کرلې مخکه واسلامي مدرسې ته وقف کړه نو دمدرسې مهتمم دکوم سخت ضرورت په وجه که دامخکه خرڅه کړي ددې قیمت دمدرسې په کار کې ولگوي نو څرنگه به وي؟ اودهې په صورت کې څه حکم دی؟ (۱۴۴۷/۱۳۴۵ هـ)

جواب: مخکه که دکښت وي اوکه شاره کله چي مدرسې ته وقف شوه بیا ددې خرخول جائزه دی که څه هم سخت ضرورت وي کما فی الدر المختار [الوقف لایملک ولا یملک] (الدر المختار مع الشامی ۲/۴۲۱، کتاب الوقف)

دمدرسې زوړ او بې ځایه مکان خرخول دمدرسې دارتیا لپاره بل مکان رانیول

سوال: (۹۶۰) دمدرسې دارالعلوم سهارنپور زیوړ او بې ځایه مکان دی په کرایه اونورونه ورکول کیږي اومدرسې دومره وس نلري چي داسم جوړ کړي، ځکه دمدرسې غړې اومتولي غواړي چي داخرڅ کړي پرکوم سم ځای چي له دې څخه ښه او غوره وي بل مکان رانیسو اودهغه په آمدني دمدرسې اړتیا وې پوره کړوپه داسي صورت کې متولي دوقف مال تبادله کولای شي، که نه؟ (۲۴۷۰/۱۳۴۰ هـ)

جواب: په درمختار کې راغلې دي [واما الاستبدال بدون الشرط فلا یملکه الا القاضي (در) و شرط فی البحر خروجه عن الانتفاع بالکلیة و کون البدل عقاراً والمستبدل قاضي الجنة (۲)]

(۱) الاشباه والنظائر ص: ۲۷۴ الفن الثاني، کتاب الوقف.

(۲) په علم عمل کوونکي قاضي ته قاضي الجنة دلاندي ليکل شوې حديث په وجه ويل کيږي: عن ابن بريدة عن ابيه عن النبي قال: القضاة ثلاثة: واحد في الجنة واثنان في النار فاما الذي في الجنة فرجل عرف الحق فقضى به ورجل عرف الحق فجارى في الحكم فهو في النار ورجل قضى للناس على جهل فهو في النار (سنن أبي داود ص: ۵۰۳، کتاب القضاء، باب فی القاضي يخطئ) وهكذا في مشكاة المصابيح ص: ۳۲۴، کتاب الامارة والقضاء، باب العمل فی القضاء والخوف منه الفصل الثاني) درمختار په اردو شرح غایة الاوطار کې راغلې دي: په علم باندي عمل کوونکي قاضي ته دجنت قاضي وويل دهغه مرفوع حديث په وجه دکوم روايت چي حاکم له بريده څخه کړی دی چي دوه قاضيان په اور (دزوخ) کې دی اويو قاضي چي حق وپيژنده بيا يې په هغه حکم وکړ نو هغه په جنت کې دی اوکوم قاضي چي حق وپيژندی بيا يې قصداً ظلم وکړيا يې حکم وکړ بېله علمه نودوی

دواړه په اور (دزوخ) کې دی (غایة الاوطار ۲/۵۷۲ مطبع منشی نول کشور کانپور) (۱) الدر مع الشامی (۳/۴۲۵) کتاب الوقف، مطلب فی شروط الاستبدال طرشيديه

المنسربذی العلم والعمل وفي النهران المستبدل قاضی الجنة فالنفس به مطمئنة فلا یخشی ضیاعه ولوبالدرهم والدنانیر الخ (۱) نویادی شوی اړتیا په وجه مکان خرڅول او ورباندي غوره بل مکان رانیول صحیح دی په دې کې دی پوره احتیاط وکړل شي دمدرسې دگټې خیال دې وساتل شي فقط.

دیوې مدرسې په نامه وقف کړی جائداد امدني پر بله مدرسه خرڅول

سوال: (۹۶۱) یوسړی دکوي په ناجوړي کې مرگ ته نژدي شوی ووده ددوودر بیومعتبرو عالمانو په مخ کې وصیت وکړ چې زماله مخکوڅخه فلانی مخکې دمدرسې فلاح المسلمین په نامه وقف ده او وقف کړي مخکې ته نژدي ده او مدرسې فلاح المسلمین دوولس میله لیري ده، ځکه موږ مشوره وکړه په کلې کې مې یوه مدرسې جوړه کړه او په وقف شوی مخکې مدرسې چلول دا جائز دی، که نه؟ (۴۹۰/۱۳۳۸ هج)

جواب: د فقهې په کتابونو شامي او نورو کې څرگندونه ده مراعاة غرض الواقفین واجبة (الشامی ۳/۴۶۴) ده شرط الواقف کنص الشارع (الشامی ۳/۴۵۶، کتاب الوقف ط رشیدیة) او دارنگه څرگندونه ده نو ترڅوچې مدرسې فلاح المسلمین قائمه اوباقی ده تر هغود دغه وقف کړي مخکې امدني په بله مدرسې کې صرفول صحیح نه دی نو په بله مدرسې کې د دغه امدني صرفوونکی د وقف کوونکی د شرط په خلاف

کولو عاصیان او گنهگاران دي، ځکه چې دوی ته دا حق نشته چې د وقف کوونکي شرط باطل کړي.

سوال: (۹۶۲) زما یوې عمې (د پلار خور) دخپل جائداد یوه برخه وقف کړې وه او دخپلې رایې سره سمه دخیریه کارونو کې مصرفوله خونه یې دورقف پاڼه لیکلې وه نه یې دمصرفونو فهرست لیکلی ووله مرگ څخه یې لږمخکې ماته ویلې وو چې زما وروسته ته دوقف پاڼه ولیکه او مصرفونه معلوم کړه زه اودوفات شوی یوه سکه خوراویوه په پلار شریکه خور یې وارثان وود کومونو مو نه چې له مرحومې وروسته دوراثت په توگه په حکومتي کاغذونو کې ولیکل شول دنومونوله لیکنې وروسته ما اوددې په پلار شریکې خور دخپلو برخو په اندازه دوقف پاڼه ولیکله او مصرفونه مودا وټاکل چې په روپۍ کې به لس آنې وفلانی، فلانی اسلامي مدرسوته ورکول کیږي او په روپۍ کې شپږ آنې به متولی له خپلې رایې سره سمې مصرفوي وروسته دمرحومې سکني خور دخپلې برخې دوقف پاڼه ولیکله اوزما په مشوره باندي یې دافیسله وکړه چې په بچهریانو کې به اسلامي مدرسې جوړه کړي، ځکه مدرسې جوړه شوه خوددې دبرخې امدني دمدرسې نه بس کیږي آیا شرعاً به دا جائزوي، که نه؟ چې دکومولسو آنو په روپۍ کې وبهرنۍ اسلامي مدرسوته ورکولو مافیسله کړې وه هغه دبچهریانو واسلامي مدرسې ته وگرځوم؟ (۱۲۷۴/۱۳۴۲ هج)

جواب: دغه بدلون جائز نه دی په شامي کې له اسعاف څخه رانقل کړې دي [ولایجوزان یفعل الا ما شرط وقت العقد (۱) وفيه ایضا وفي فتاوی الشیخ قاسم وماکان من شرط معتبر فی الوقف فلیس للواقف تغییره ولا تخصیصه بعد تقرره الخ (۱)]

سوال: (۹۶۳) یوسړی دیوې مدرسې لپاره جائداد وقف کړ خو امدني دهغې بلې مدرسې ته ورکوي داسي جائز دي، که نه؟ (۱۵۳۲/۱۳۳۹ هج)

جواب: وکومې مدرسې ته چې یې وقف کړی دی په هماغه مدرسې کې امدني باید ولگول شي ترڅوچې دامدرسې جاري وي تر هغو په بله مدرسې کې ددغه امدني صرفول جائز نه دی فقط.

(۱) الشامی (۳/۴۷۳)، کتاب الوقف، مطلب: لایجوز الرجوع عن الشروط ط رشیدیة.

ویوې مدرسې ته د وقف کړې جائداد مدني بلې مدرسې ته ورکول

سوال: (۹۲۴) زید خپل جائداد وقف کړله هغه څخه د آمدنی یوه برخه دیوې دینې مدرسې چي په یوه خاص مسجد یا خاص ښار کې واقع وه مقررې کړه وروسته ده ته معلومه شوه چي ددغې مدرسې غړي د مدرسې روپۍ سمې نه کاروي اسراف او خیانت پکې کوي نو په داسي صورت کې آیا د جائزې چي پخپله وقف کوونکي یا متولی د آمدني دغه برخه د دینې زدکړې لپاره وبلې مدرسې ته ورکړي؟ بینواتو جروا (۱۳۷۲/۱۳۴۲ هج)

جواب: د وقف کوونکې شرطونه که څه هم معتبروي شرط الواقف کنص الشارع (الشامی ۵۰۸/۲، کتاب الوقف) خو په یادشوي صورت کې دغه آمدني بلې دینې مدرسې ته ورکول جائز دی فقط.

دیوې مدرسې په سامان بله مدرسه جوړول

سوال: (۹۲۵) قوم یوه ودانۍ د دین زدکړې لپاره جوړه کړه پکې یې اسلامي مدرسه جاري کړه چي ترڅه مودې چلیده وروسته د مسلمانانو ترمینځ د جگړې له امله بنده شوه ودانۍ یې ونړول شوه چي د ترمیم او جوړولو وړ ده اوس د مسلمانانو یوه ډله ددغې مدرسې ودانۍ نړوي په همدې سامان بل ځای د مدرسې لپاره ودانۍ جوړول غواړي بله ډله د همدغې ودانۍ پر ترمیمولو او پکې د مدرسې په جاري کولو باندې ټینګار کوي نو شرعاً څه حکم دی؟ (۱۵۸۴/۱۳۴۳ هج)

جواب: د مدرسې همدغه ودانۍ باید جوړه کړي، پکې مدرسه جاري کړي، ځکه چي په درمختار او نورو کې دا څرګندونه راغلې ده چي دیو وقف سامان چي ترڅو د هغه سمون او اصلاح کېدای شي په بل وقف کې لګول او نقلول صحیح نه دي فقط.

دوقف کوونکې دغرض دپوره کولو لپاره بلې مدرسې ته دوقف آمدني ورکول

سوال: (۹۲۶) زید او بکر خپل څه جائداد د خپل کلي ویوې مدرسې ته وقف کړچي د مدرسې د تعلیم حالت تر څو سم وي تر هغو دوقف

په آمدني ددې مدرسې مرسته کوي که خدای مه کړه د مدرسې حالت یومخ خراب شویا مدرسه یومخ پاته نشوه نو د فلانۍ ځای و مدرسې عربیه ته دوقف آمدني ورکوي کله چي دکلي د مدرسې حالت ډیر خراب دی او زید وفات شوی دی بکر ژوندی دی آیا بکر وقف کوونکي او متولی که پخپل اختیار پخپل کلي کې کومه بله مدرسه خلاصه کړي چي ښه نظم یې وي نو د زید د زړه دارمان پوره کولو وړ ته اجازه شته، که نه؟ (۱۹۵/۱۳۴۱ هج)

جواب: دوقف کوونکې دغرض پوره کول ضروري دی لکه چي په درمختار او نورو کې راغلې دي: [مراعاة غرض الواقفين واجبة] (الشامی ۵۲۱/۲، کتاب الوقف) نو کله چي ددغې مدرسې حالت سم نه شي پاته او اسلامي زدکړه پکې نه وي نو بیا بدلون ددې صحیح دی یعنی ددغې آمدنی په بله مدرسه کې صرفول صحیح دی فقط.

د مدرسې په مخکې هديره جوړول

سوال: (۹۲۷) دچندي په روپو د مدرسې لپاره مخکې رانیول شوې وه اوس دکلېوالو ویوې هديرې ته اړتیا ده که ددغې مخکې قیمت ورکړي یا په تبادله کې بله مخکې ورکړي پردې هديره جوړول جائز دی، که نه؟ (۸۵۵/۴۲ - ۱۳۴۷ هج) جواب: کومه مخکې چي د مدرسې د مصلحتونو لپاره رانیول شوې وه هغه مدرسې ته وقف شوه اوس دهغې بدلول یا خرڅول جائز نه دی دوقف بدلول لپاره څو شرطونه دي چي پکې یو شرط داهم دی چي لومړی وقف ټپ درېدلی وي اوله هغه څخه استفاده نشي کیدای نو په پوښتل شوې صورت کې وقف شوې مخکې کله چي اوس هم د استفادې وړ ده نو اوس ددې په رانیولو یا بدلولو ورباندې هديره جوړول جائز نه دی دهديرې لپاره بله مخکې رانیسي په درمختار کې راغلې دي: [واما الاستبدال ولول للمساكين بدون الشرط فلا يملکه الا القاضی درر و شرط فی البحر خروجه عن الانتفاع بالکلیة الخ (۱) (ونقل الشامی عبارة البحر وفصله فلیراجع درمختار مع الشامی: ۳۸۸/۳) وايضا فی البحر: ومن المشائخ من لم يجوز بيعه تعطل اولم يتعطل وكذا لم يجوز الاستبدال بالوقف وهكذا فتوى شمس الائمة

(۱) الدر مع الشامی (۳/۴۲۵)، کتاب الوقف، مطلب فی شروط الاستبدال طر شیدیه.

السرخسی الخ و ذکر محمد رحمہ اللہ فی السیر الکبیر مسئلہ تدل علی عدم جواز الاستبدال بالوقف الخ (۱) (البحر الرائق ۵/۲۲۳)

ومدرسي ته ورکړي دخاوروتېل (گاسليټ) دمسجدپه غولې کې سوځول

سوال: (۹۲۵) که چاومدرسي ته دخاوروتېل ورکړل نودغه تېل دمسجدپه غولې کې بلول جائز دی، که نه؟ (۱۳۴۲/۸۳۰ هج)

جواب: که دغه تېل مثلاً دمدرسي ترارتيازيات وي نودمسجدپه غولې کې چي له مسجد څخه وتلی وي ددغو تېلو لگول صحيح دي.

ويوي مدرسي ته دقرآنکريم دزدکړي لپاره دوقف کړی جائداد

آمدني په بله مدرسه کې خرڅول

سوال: (۹۲۹) زما پلار دخپل جائداد درېيمه يوي مدرسي ته دقرآنکريم دزدکړي لپاره دوصيت په وسيله وقف کړه پرکاغذ باندي يې وليکل اوزه يې متولی وټاکلم اوس چي دکومي مدرسي لپاره ده دوقف وصيت کړی ووهلته باطلې عقېدې پيدا شوې دي اودانگريزي اونوروزدکړه پکي کيږي په داسي صورت کې که په بله مدرسه کې دغه آمدني ولگوونو جائز دی، که نه؟ (۱۳۳۷/۲۳۱۱ هج)

جواب: په دغه مدرسه کې چي دکوم کار لپاره ستاسوپلاردجائداد درېيمه برخه وقف کړې ده دوقف آمدني بايدولگوله شي يعنی دقرآنکريم پريادونه اوزدکړه باندي لگوي که داکاره لته نشي کيدای نوبياکوم ځای چي دقرآنکريم زدکړه کيږي هلته يې ولگوي خوترڅو چي به دغه مدرسه کې دقرآنکريم زدکړه کيږي ترهغويې دلته بايدولگوي.

ويوي مدرسي ته وقف کړي کتابونه بلې مدرسي ته ورکول

سوال: (۹۷۰) زیدتروفات مخکې وخپلوانوته وصيت وکړ چي زما کتبخانه زما وروسته (۱) (البحر الرائق ۵/۳۴۵، کتاب الوقف فی بحث الاستبدال.

که په کورنۍ کې کوم شخص ددې وړوي چي دا استعمال کړي نودهغه سره دې وي کني دفلاني ښارواسلامي مدرسي ته يې وروليرئ کله چي دوفات شوې دوفات پرمهال کومه اسلامي مدرسه دده په ښارکې نه وه چي دا کتب خانه يې هغې ته ورکړې وای اونوموړې وفات شوې هم پخپل ښارکې دمدرسي او علماؤ دنه شتون له امله دبل ښارومدرسي ته ورکول مناسب بللی وودده په کورنۍ کې هم تراوسه کوم حقداردغې کتب خانې نشته امادده په ښارکې اسلامي مدرسه (چي پکي دښې زدکړې کيږي) قائمه شوې ده اوددي اودښې کتابونوته سخته اړتيا ده په دې صورت کې دوفات شوې ووارثانوته داحق شته چي دغه کتب خانه دخپل ښارومدرسي ته ورکړي، که نه؟ (۱۳۳۲/۳۲۵ هج)

جواب: کومه مدرسه چي وقف کوونکې ټاکلې ده وهماغې ته دغه کتابونه ورکړي کماصرح به الفقهاء [ان شرط الواقف كنص الشارع (۱) وفي الشامي عن القنية سبل مصحفاي مسجد بعينه للقراءة ليس له بعد ذلك ان يدفعه الى آخر من غير اهل تلك المحلة للقراءة الخ (۲)].

وقف کوونکې خپل وقف کړي کتابونه نه رانيولای شي اونه يې بدلولای شي

سوال: (۹۷۱) زیدڅو کتابونه ويوي اسلامي مدرسي ته وقف کړل نژدي يو کال وشو خوتراوسه دا کتابونه دمدرسي په کوم کاررانغلواوس پخپله وقف کوونکې ودغو کتابونوته اړتيا لري نوآيادی دا کتابونه له مدرسي څخه په بيه رانيولای شي؟ ياپه کوم داسي کتاب چي دمدرسي ورته ضرورت وي تبادله کولای شي؟ (۱۳۴۰/۲۸۵ هج)

جواب: زیدوقف کوونکې اوس دغه کتابونه نشي رانيولای اونه يې تبادله کولای شي لکه چي دفقهې په کتابونوکې راغلې دي: [الوقف لا يملك ولا يملك] (الدرمع الشامي ۴۲۱/۲، کتاب الوقف) فقط.

که مدرسه بل ځای ته نقل شي نودمدرسي په چنده رانيولې کتابونه دچادي

سوال: (۹۷۲) مدرسه اشرفيه په يوه مسجد کې واقع ده که دغه مدرسه په کومه وجه

(۱) الدرمع الرد (۳/۴۵۲)، کتاب الوقف مطلب فی قولهم شرط الواقف كنص الشارع طرشيديه.
(۲) الشامي (۳/۴۱۱)، کتاب الوقف، مطلب متي ذکر للوقف مصرفا طرشيديه.

بل ځای ته ولاړه شي نو کوم کتابونه چي يې مدرسې په چنده رانيولې دي هغه به د درس ورکونکې وي که د مهمتم؟ (۱۰۳۱/۴۴-۱۳۴۵ هج)

ځواب: کوم کتابونه چي د مدرسې لپاره رانيول شوي دي يادې مدرسې ته وقف شوي دي هغه د همدې مدرسې دي چيري چي دامدرس قائمه وي هماهله به کتابونه وي فقط.

د وفات شوي سړي کتابونه وقفول

سوال: (۹۳۷) له زيد سره څه ديني کتابونه وو کومې عربي مدرسې ته ورکول غوښت خود اراده يې پخپل ژوند کې نه شوه پوره اوس که کومې مدرسې ته د اکتابونه وقف کړو نو جائز دی، که نه؟ (۱۳۴۰/۴۱۵ هج)

ځواب: د اکاردو ارثانوپه اختيار کې دی که بالغ وارثان وکومې مدرسې ته دغه کتابونه وقف کول وغواړي نو د خپلو برخوپه اندازه يې وقفولای شي فقط.

د طالبانو د مدرسې کتابونه ضائع کول

سوال: (۹۷۴) د مدرسې مهمتم ياد ديني وقف متولي وکوم طالب یا کوم بل چاته د شرطونو سره سم د وقف کتابونه (چي د همدې غرض لپاره وقف شوي دي) په خواست ورکوي په عاريت اخستوونکې طالب یا بل څوک که دغه کتابونه په استعمالولوبې کاره کړي يايې له خان سره يوسې نو د مهمتم او متولي غاړې به څرنگه خلاصېږي (۱۳۴۲/۹۴۵ هج)

ځواب: په دې صورت کې کله چي مهمتم او متولي د کتابونوپه خوندي کولو کې کومه کوتاهي نه ده کړې او د وقف کوونکې له شرط سره سم يې و طالبانوته په عاريت ورکوي کوم چي دوی ته ورکول پکار دي نو په دې حال کې که دغه کتابونه خيري او بېکاره شي يايې کوم طالب له خان سره يوسې نو پر مهمتم او متولي د دې بدل، اوضمان نشته د دوی غاړې خلاصې دي فقط.

د مدرسې حساب او کتاب صفانه ساتوونکي عزلول

سوال: (۹۷۵) یو نابله مولوي صاحب دلته استوگنه شروع کړه او يوې ښوونځي ته تگ، راتگ شروع کړي، مسلمانانوته دزد کړې په اړه وويل مسلمانانوپه اتفاق سره يو مکان په کرايه ورونيوی مدرسه پکي جاري شوه د اکاريه چنده سره شروع شو د مدرسې دوه پوړيزه ودانۍ په چنده جوړه شوه لاندې نهه (۹) دکانونه جوړ کړل د مدرسې له جوړېدو څو ورځې وروسته مولوي صاحب د قوم بې مشورې په دوه نيم زره مدرسه په گروور کړه چي دهغه په اړه له مولوي صاحب څخه حساب وغوښتل شوه حساب ونه ښووی لنډه داچي خلگوپه چنده کولو مدرسه له گروڅخه خلاصه کړه په کومه وجه مولوي صاحب دننه استوگنه پرېښووه په ده پسې دده زوی د دکانونو کرايه راټولو له مولوي صاحب داغواړې چي ټوله آمدني زه واخلم او حساب به نکوم په داسي حالت کې مسلمانانوته څه کول پکار دي؟

کومه مدرسه چي مسلمانانوپه چنده جوړه کړې ده مولوي هغه غصبول غواړي آیا مدرسه دده ملک بلل کيدای شي؟ اوس مولوي صاحب څه موده وروسته راغی له ده څخه د آمدني او خرڅ حساب وغوښتل شو خودی حساب ورکول نه غواړي په داسي صورت کې د مولوي صاحب په هکله څه حکم دی؟ (۱۱۲۹/۱۳۴۵ هج)

ځواب: دغه مدرسه د دې مولوي صاحب ملک نه دی دده لپاره په گروور کول هم جائز نه و او کله چي دی د آمدني او خرڅ حساب هم نه ورکوي او په آئنده کې هم حساب او کتاب صفانه ساتي نو دی یو مخ په مدرسه کې و مداخلې ته مه پرېږدی دی عزل (له ځاي اېسته) کړی بل دينداره استاذ وټاکي د ځان عزل ضروري دي د مدرسې ځانته یو نظم جوړ کړی د نوموړي مولوي صاحب مشوره مه منی، ځکه چي د آمدني او خرڅ حساب ساتل ضروري دي فقط.

ږیره کوچنۍ کوونکي د مدرسې مهمتم ټاکل

سوال: (۹۷۲) زيدتل ږیره کوچنۍ کوي مسلمانانودی د اسلامي مدرسې مهمتم جوړ کړی دی زيد پخپل نصيحت کې بيان وکړ چي د کوم چاد جنازې په لمانځه کې څلوېښت کسان گډون وکړي هغه بېله شکه جنتي دی، ځکه چي د هرو څلوېښتو کسانوپه جماعت کې یو سړی د الله ولي یا غوث ضروري کوم سړی چي ږیره یوانچ او برېتونه غټ پرېږدي دهغه منتظم جوړول شرعاً جائز دی، که نه؟

(۷۱۳/۴۲ - ۱۳۴۷ هج)

ځواب: دامضمون په حدیث شریف کې راغلی دی چې دچاد جنازې په لمانځه کې څلویښت خالص مسلمانان برخه واخلي هغه بخښل کیږي او الله رب العزت به ده ته جنت ورکړي خو دا خبره چې دهر وڅلویښتو کسانو په جماعت کې دالله وولي یا غوث ضروري ضروري نه ده او ثابت نه ده او په دې حدیث کې هم ددې یادونه نشته حدیث شریف داسې دی [فانی سمعت رسول الله یقول: [ما من رجل مسلم یموت فیقوم علی جنازته اربعون رجلا لا یشرکون بالله شیئا الا شفّعهم الله فیه] رواه مسلم (۱) اودغه سړی فاسق دی دی مهتمم مه جوړوئ فقط.

دمهتمم لپاره دمدرسې حق ترپښو لاندې کول جائز نه دی

سوال: (۹۷۷) زید دخپل مشترک مکان نیمه برخه و مدرسې ته هبه او وقف کړه دا جائز دی، که نه؟ که دمدرسې غړیو یا مهتمم دکوم ډول پشار یا لحاظ په وجه ددې مکان نیمه برخه وعمرته (کوم چې دوهم شریک دی) په لږ قیمت ورکړه اود مدرسې حق ووهل شونودوئ غاړې به بندي وي، که نه؟

ځواب: دمشرکې برخې وقف له صحیح مذهب سره سم جائز دی نود مدرسې مهتمم اونور و ته پکار دي چې دمدرسې برخه را جلا کړي، ځکه چې کومه نیمه برخه زید و مدرسې ته ورکړې ده هغه وقف شوه اود وقف رانیول، خرڅول اود مالک په حیث پکې کوم تصرف کول دهیچا صحیح نه دی کما فی الدر المختار [الوقف لایملک

(۱) عن کرب مولی ابن عباس عن عبدالله بن عباس رضی الله عنهما انه مات ابن له بقید او بعسفان فقال: یا کرب انظر ما اجتمع له من الناس قال: فخرجت فاذا ناس قد اجتمعوا له فاخبرته فقال: تقول هم اربعون قال: نعم قال اخرجوه فانی سمعت رسول الله صلی الله علیه وسلم یقول ما من رجل مسلم یموت فیقوم علی جنازته اربعون رجلا لا یشرکون بالله شیئا الا شفّعهم الله فیه (الصحيح لمسلم ۳۰۸/۱، کتاب الجنائز، فصل فی قبول شفاعۃ الاربعین الموحدين فی من صلو علیه وهکذا فی مشکاة المصابیح ص: ۱۴۵، کتاب الجنائز، باب المشی بالجنائز والصلوة علیها).

ولایملک] (۳/۴۰۲، کتاب الوقف) اود مدرسې دغړیو لپاره دا جائز نه دی چې دامکان خرڅ کړي او که ددې اړتیا په وجه یې خرڅ کړي چې له وېش وروسته به له دې څخه هېڅ آمدني مدرسې ته نه راځي دابه بېکاره پروت وي یا به بل شریک ورباندي قبضه وکړي نویيایې خرڅول صحیح دي خو په لږ قیمت یې مه خرڅوئ اود مدرسې حق دچاپه لحاظ ترپښو مه لاندې کوئ کنې غاړې به موبندي وي فقط.

مهتمم که دمدرسې کوټه چاته ورکړي

سوال: (۹۷۸) که دمدرسې مهتمم دطالبانو کوټه دفارغ والي (وزگار والي) په وجه وزید ته ورکړه نوزید به ددې جبران څه ډول کوي؟ دواجب کرایې په ادا کولو به جبران وشي او که نه؟ اود مدرسې مهتمم یازید پخپله چې دمدرسې په کوم کار کې داکرایه ولگوي نومناسب به وي؟ (۲۷۰۲/۱۳۳۷ هج)

ځواب: اوس ددې جبران داسې دی چې په زید باندي داکوټه خالي کړي او کومه کوتا هې چې وشوه پر هغه توبه وباسي او که زید دکرایې په اندازه و مدرسې ته ورکړي نو دا ښه دی او احتیاط دی دهغه اندازه صرف پر طالبانو ولگوي فقط.

یوې ښځې خپل مکان ومسجد ته ورکول غوښت خومدرسې ته یې

ورکړ نوددې حقدار څوک دی

سوال: (۹۷۹) وبې بې مریم ته یو مکان له پلاره په میراث کې ورپاته شو مریمې وڅو کسانو ته وویل چې زه خپل مکان ومسجد ته ورکوم تاسو مسجد وال یو کاغذ ولیکئ دوئ ورته وویل چې موږ به یې دمسجد لپاره واخلو دوئ څلور ورځې وروسته دمريمې خاوند دمدرسې ومهتمم ته وویل چې زما مېرمن خپل مکان و مدرسې ته ورکوي تاسو یې ولیکئ دمدرسې مهتمم ورته وویل چې کله نوموړې راشي نوموړې یې ولیکو اخیر دمدرسې غړیو کوشش وکړه بې بې مریم باندي یې ددې مکان دمدرسې لپاره ولیکي اوددې گوته سره دگواهانو دلاس لیکونو پراسناد وواخت اوس دمسجد والو اومدرسې دغړیو تر مینځ دا جگړه پیدا شوه چې دمسجد حق دی

که د مدرسې په داسې صورت کې د مسجد د انتظام کونکیو لپاره د مدرسې حق ساقطول او مکان د مسجد لپاره بېرته اخستل جائز دی. که نه؟ (۱۳۴۰/۲۸ هج)

ځواب: دغه مکان مدرسې ته وقف شوی دې آمدني باید په مدرسه ولگول شي د مسجد د متولیانو لپاره د مدرسې حق له دې څخه ساقطول جائز نه دی (۱)

وقف شوي مسجدونه او مدرسې د چا ملک نه دي

سوال: (۹۸۰) پروقف شوي مسجدونو او مدرسو د چا ملک راوستلای شي، که نه؟ یعنې څوک د دوي مالک جوړېدای شي، که نه؟ که څوک په جبر او زور د عوی د تمليک وکړي نو څه حکم دی؟ (۱۹۰۷/۳۳-۳۴ هج)

ځواب: قال فی الدر المختار: [وجعل الواقف الولاية لنفسه جازيا لاجماع وكذا لو لم يشترط لاحد فالولاية له عند الثاني وهو ظاهر المذهب نهر الخ (۲) وفيه ايضا: ومادام احدي صلح للتولية من اقارب الواقف لا يجعل المتولى من الاجانب الخ (۳) وفيه الباني للمسجد اولى من القوم بنصب الامام والمؤذن في المختار الا اذا عين القوم اصلح ممن عينه الباني الخ قوله الباني وكذا اولاده وعشيرته اولى من غيرهم (۴) (شامي: ۴۱۴/۳) وفي الدر المختار فاذا تم ولزم لا يملك ولا يملك (الدرمع الرد ۴۰۲/۳، كتاب الوقف) له دغو عبارتونو څخه دا خبره څرگنده شوه چې وقف د چا ملک نه پاتېږي نو وقف شوي مسجدونه او مدرسې د چا ملک نه دي.

د مدرسې مکان په خالي کول ضروري دی

سوال: (۹۸۱) په یو وقف شوي مکان کې کوم شخص استوگنه پیل کړي او په هغه کې د اسلامي مدرسې قائمولو اراده وي نو د دې سړي له مکان څخه ایستل ضروري دي، که نه؟ (۱۳۴۰/۱۹۹۷ هج)

ځواب: دغه مکان په ده خالي کول ضروري دي کله چې د مدرسې لپاره وقف دی نو باید په دې کې

(۱) او د مریمي چې کوم مسجد ته ورکولو اراده وه هغه لا تر اوسه پوره شوې نه وه، ځکه هغه ته اعتبار نشته - سعید احمد پالنپوري.
(۲) الدر المختار (۴۲۱/۳)، کتاب الوقف، مطلب فی اشتراط الواقف الولاية لنفسه طر شیدیه.
(۳) الدرمع الرد (۴۵۰/۳)، کتاب الوقف، مطلب لا يجعل الناظر من غير اهل الوقف طر شیدیه.
(۴) الدر والشامي (۴۵۴/۴)، کتاب الوقف، قبل مطلب فی الوقف المنقطع الاول طر شیدیه.

مدرسې قائمه شي فقط.

دوقف کوونکي وارثان و مدرسې ته ورکړي جائد ابیرته نشي اخستلای

سوال: (۹۸۲) که کوم سړی خپله څه مخکې یا مکان په پنځه یا شپږ زره قیمت مقررولو په دې شرط وکومي اسلامي مدرسې ته یې بیع ورکړي چې د کال په آمدني کې به نیمه برخه پخپله اخلي او نیمه مدرسې ته ورکړي څو څه موده وروسته دده اصلي وارثان یا دهغوئ پچیان که مقرر شوی قیمت مدرسې ته ورکړي، مخکې یا مکان بېرته ورواخلي نو د ا به جائز وي، که نه؟ (۱۳۲۰/۱۳۴۳ هج)

ځواب: په دې صورت کې چې کومه مخکې یا مکان دغه سړی وکومي مدرسې ته په دې شرط ورکړي نیمه آمدني به په همدغه مدرسه کې خرڅېږي او بله نیمه برخه پر نور و معلومو مدرسو څرخه شي نو دا مخکې او مکان وقف شوله دې وروسته دوقف کوونکي وارثان او پچیان د ابیرته نشي اخستلای او دا وقف نشي باطلولای نو دا صورت جائز نه دی چې دوقف کوونکي اولاد د دغې مخکې او مکان قیمت ورکړي دغه مخکې او مکان بېرته ورواخلي (۱)

په مسجد کې قائمه مدرسه څوک نشي پورته کولای

سوال: (۹۸۳) په یوه مسجد کې یوه مدرسه ده چې پکې دیني زدکړې د قرآن مجید، تفسیر، فقهې او حدیثو کیږي، ځیني متولیانو دا وغوښتل چې دغه زدکړه په مسجد کې ختمه کړي له ډیرو خبرو وروسته دافیسله وشوه چې دادوا ږوډ لوله لوري ولیکل شي چې د مسجد متولیان دا ولیکي چې موږ په دریو شرطو نو مدرسې نه ختموو و یو دا چې اووه او اته کلنې هلکان به نه داخلي دوهم دا چې په مدرسه کې به هندي، انگریزي د نامذ هبوت تعلیم نه وي درېیم دا چې مدرسې به د مسجد پر کوم شی قبضه نکوي د مدرسې مهتمم دا ومنل اولیکل یې ورکړل بکروایې چې د دا ډول لیک وچاته حق نشته؟ (۱۳۳۸/۲۲۷۸ هج)

(۱) فاذا تم ولزم لا يملك ولا يعار ولا يرهن (قبوله لا يملك) ای لایکون مملوگا لصاحبه ولا يملك ای لا يقبل التمليك لغيره بالبيع ونحوه (الشامي ۴۰۲/۳ قبل مطلب فی شرط واقف الكتب ان لاتعار الا برهن طر شیدیه).

جواب: کومه مدرسه چې په مسجد کې قائمه ده ددې د ختمولو حق وچاته نشته اما کوم کارونه چې په مسجد کې جائزه دي هغوی که وليکل شي او د مدرسې په مهتمم دهغوی اقرار وشي نو دا څه پروا نلري او کوم کارونه چې جائز دي له هغوی څخه د منع کولو څوک حق نلري فقط.

د مدرسې لپاره له حکومت څخه مرسته اخستل

سوال: (۹۸۴) دیوځای په جامع مسجد کې نژدې له شلو کلونو راهیسې مدرسه حفظ القرآن ده له څومیا شتو څخه مهتمم له حکومت څخه پنځه روپۍ مرسته دارد و دزد کړې ورکولولپاره اخستې دي او د جماعت ترتیب تر څلورمې درجې رسېدلې دي په مرسته اخستو کې زیاتره خلک مخالف دي، څکه نوامداد اخستل جائز دی، که نه؟ (۱۳۹۹/۱۳۴۳ هج)

جواب: که دې ته ضرورت وونو هیڅ پروا نلري خو غوره دادی چې له حکومت څخه مرسته وانه اخسته شي ترڅو د قرآن و حفظ او دیني زدکړې ته څه تاوان نه شي ورپېښ فقط.

سوال: (۹۸۵) یوه اسلامي عربي مدرسه ده هغې ته له بېلابېلو ځایونو څخه مرستې راځي، څکه نو څه د حکومت مرسته هم شته او نورې مرستې د حکومتي مرستو سره تړلې دي په دې وجه حکومتي مرسته اخستل څرنگه دی؟ (۲۰۵۸/۱۳۴۰ هج)

جواب: دیادي شوې اړتیا په وجه په موجوده حالت کې مرسته اخستل شرعاً جائزه فقط.

په مدرسو کې وهجري تاریخ ته ترویج ورکول

سوال: (۹۸۲) په مدرسو کې دانگریزي تاریخ له حساب په کارونه کول جائز دي که نه؟ (۱۵۲۲/۱۳۳۸ هج)

جواب: ښه همدادي چې مسلمانان تر خپل وسه هجري او د سپوږمۍ حساب په مدرسه کې جاري کړي.

د مدرسې جوړولو لپاره د ځانځه مخکې رانیول

سوال: (۹۸۷) یو مکان له ډیرې مودې راهیسې د بد چلنده ښځو په قبضه کې دی دا معلوم نه دی چې د مکان دغه مخکې څرنگه دوی ته په لاس ورغلې ده آیا د رانیولو په توګه که د حکومت له لورې په انعام کې.

په اوس وخت کې ددې مکان مالکانې دوی ښځې دي چې په دوی کې دیوې پنځه کاله کیږي چې نکاح یې کړې ده تر اوسه په نکاح کې ده هغه بله خپله دنده کوي اوس دغه دواړې ښځې خپله خپله برخه خرڅوي کله چې دامخکې دسړک پر غاړه ده او مسجد ته نژدې ده او د مسلمانانو په محله کې ده، څکه د ښار مسلمانان دا غواړي چې دامخکې رانیسي پکې اسلامي مدرسه جوړه کړي دامخکې د مدرسې لپاره ډیره وړ او مناسبه ده، څکه

نو عرض دادی چې د دواړو ښځو څخه ددغې مخکې رانیول او پردې ځای مدرسه جوړول جائز دي، که نه؟ (۵۸۷/۴۴-۱۳۴۵ هج)

جواب: جائز دی فقط.

دهدیرې حکمونه

دهدیرې وقف کېدل ضروري نه دي

سوال: (۹۸۸) هدیره یومخ وقف وي که یې څوک مالک هم کیدای شي؟ (۳۷۹/۱۳۴۱ هج)

جواب: د هديرې يومخ وقف کېدل ضروري نه دي که دو وقف کيدو ثبوت وي نو هغه هدیره به وقف وي کنې د وارثانو ملک به وي.

د عیدگاه او هدیرې لپاره د مشاع وقف په اتفاق سره ناجائز دی

سوال: (۹۸۹) در زمینی که مردمان در آن مشترک اند کثیر انبجای خود را وقف کردند و اندکی از آن بر عکس آن قدم می نهند آیا در آن بقعه عیدگاه کردن و مقبره ساختن رواست یا نه؟ (۲۷۶۸/۱۳۴۳ هج)

خواب: وقف مشاع مختلف فیه است مگر در حق مسجد و مقبره و غیره بالاتفاق عدم جواز ثابت است پس وقف مذکور بالاتفاق ناجائز است کما فی الشامی [والخلاف فیما یقبل القسمة اماما لایقبلها کالحمام والبشر والرحی فی جواز اتفاقا الا فی المسجد والمقبرة لان بقاء الشركة يمنع الخلو ص لله تعالی (۱) (شامی چاپ هند مخ: ۳۲۴) عیدگاه هم در حکم مسجد است لهذا عیدگاه ساختن هم جائز نیست (۲)]

ترجمه سوال: (۹۸۹) یوه مخکه ده پکي څو کسان شریکان دي په هغوی کې زیاترو خپله برخه وقف کړه څه کسانو د دوی په خلاف گام واخستی د پوښتنې وږخبره داده (۱) رد المحتار (۳/۳۹۹)، کتاب الوقف، مطلب شروط الوقف علی قولهم اط رشیدیه.

(۲) ویزول ملکه عن المسجد والمصلی قوله والمصلی قال بعضهم یكون مسجداً حتی اذا مات لایورث عنه (الدرع الرد (۳/۴۰۴)، کتاب الوقف، قبل مطلب فی احکام المسجد رشیدیه).

چي په داسي مخکه کې عیدگاه یا هدیره جوړول جائز دی، که نه؟

خواب: د مشاع په وقف کې اختلاف دی خود مسجد او هدیرې لپاره دو وقف د مشاع په اړه په اتفاق سره ناجائزوالی ثابت دی، ځکه دغه وقف په اتفاق سره ناجائز دی کما فی الشامی [والخلاف فیما یقبل القسمة الخ] عیدگاه خوهم د مسجد په حکم ده، ځکه عیدگاه جوړول هم نه جائز کیږي.

دمرې د بنخولو لپاره د هديرې وقف کېدل ضروري نه دی

سوال: (۹۹۰) یوه ټوټه مخکه بناروالی په دې نیت رانېولې ده چي په دې کې به عام مسلمانان خپل مړې بنخوي خو هغه یې په وقف کولو و مسلمانانو ته ونه سپارله آیا په شریعت کې چي تر څو بناروالی دادقف کولو سره مسلمانانو ته ونه سپاري په دې کې مړې بنخول جائز دی او که نه؟ بینوا و توجرو (۱۲۹۹/۳۳-۱۳۳۴ هج)

خواب: کله چي په دې کې دمرې بنخولو اجازه وشي نو بنخول صحیح دی وقف کول ضروري نه دی او په وقف کولو سره مسلمانانو ته سپارل د اهم شرط نه دی مړې بنخول درانېووونکې له اجازې وروسته پکي جائز دی فقط.

ددربار خدمت کونکیو لپاره شاهي وقف

سوال: (۹۹۱) اورنگ زیب باچا و دوو میرمنو (رابعه اوزینب) چي د سید خواجه شمس الدین ترک شاه د دربار خدمت کوونکې دي په نوم د دعا په نیت څه مخکه د معاش د مرستې په الفاظو ورکړه چي دهغې آمدني پیرې پر پیرې د دواړو نوموړو په کورنۍ او ناکورنۍ کې د محمدی شرعي سره سمه دمیراث په توگه ویشل کیده بلکه ځینو کسانو خپلې برخې خرڅې هم کړي په سنه (۱۸۸۰ء) کې حکومت په دې خیال چي د خرڅلاو او گروپه حالت کې چیري د امخکه ضایع نشي دغه مخکه د دربار په نوم وقف وگڼه او د دې د خرڅلاو او په گروور کولو یې منع وکړه خو عمل ددې آمدني د پخوا په څیر د دربار پر ټولو خادمانو او متولیانو په شرعي توگه وېشل کیږي او

د مال په اسنادو کې دهرې برخې لروونکې د وفات پر مهال دهغه د شرعي وارثانو نومونه لیکل کیږي په داسي حال کې پوښتنه داده چي د معاش د مرستې لپاره دغه مخکه چي اورنگ زیب باچا ورکړې ده چي حکومت یې خرڅلاو او گرو بند کړه آیا شرعاً دغه مخکه دو وقف په تعریف کې راغلې ده؟ داراز د معاش په مرسته او وقف کې دمیراث د جاري کېدو په هکله شرعاً څه حکم دی؟ بینوا و توجرو (۱۱۷۳/۱۳۳۵ هج)

ځواب: که نوموړی باچادغه مخکې وقف کړي اود یادشویو خادمانو لپاره ددې آمدني مقررې کړي وه نو ښکاره ده چې دا وقف ده خرڅلاو او په گروور کول ددې ناجائز دی او که نوموړي باچادغه جائد اود یادشویو خادمانو ته په ملک کې ورکړي وه چې پيړۍ په پيړۍ پسي دا جائد اود دوی دی نو په دې صورت کې دامخکې وقف نه ګرځي او میراث په دې کې جاري کيږي اود ټولې ترکې په خیر په دې کې له شرعې سره سم عمل کيږي پوره معلومات ددغه ورکړې د اسنادو په کتوسره کېدای شي چې ورکونکی څرنگه الفاظ په هغه کې لیکل دي او څه ډول یې دامخکې ودغو خادمانو ته ورکړې ده، ځکه چې وقف لکه څرنگه چې په څرګندو الفاظو کېدای شي د ځای په دلالت اود حال په قرینو سره هم کېدای شي. یادونه: په جاگیر (۱) کې د مشائخواختلاف دی څوک وایي چې تمليک درقېبې دی او څوک وایي چې تمليک دخراج دی فقط محمد انور عفی الله عنه.

دمسلمانانو د قبرونو احترام ضروري دی

سوال: (۹۹۲) (الف) د حیدرآباد مشهوره پخوانۍ هدیره کومه چې دخلوردېو الې نه درلود او د عامو خلکو د تېرېدو په وجه په داسې خراب او کمزوري حال کې ده چې د مات شویو قبرونو ترمیم کيږي او نه د ماتېدو له اسبابو څخه د خوندې کولو لپاره کومه طریقه خپلېږي په خلا ف ددې د ګورکښانو طمع تردې ځایه رسېدلې ده چې دمخکې دناجائز معاوضه واخلي په یوه، یوه قبر کې څو څو مړې ښخوي حال دا چې داسې کا ردقبرونو د احترام یومخ خلا ف دی اود داسې مخکې عوض چې وقف وي یومخ ناروا معلومېږي اود قبرونو سپکاوی تردې پورې کيږي چې په هدیره کې د سیند هې (د خورما اوبه) او شرابو په ډاګه جلسې کيږي؟ او داسې

(۱) جاگیر: هغه مخکې څې د باچا یا حکومت له لوري په انعام کې ورکوله شي ۱۲ سعید احمد پالنپوري.

پلټو شریعتونو سبلا ب او نور ناوړه کارونه وي دهمدې حالاتو په نظر کې ساتلو که ددغې هدیرې دارنگه اصلاح وشي چې دېوال ورباندې داوگرځووسم قبرونو پر خپل حال پرېږدو د ماتو قبرونو ترمیم (په دې لحاظ چې پاڅه قبرونه خوشرعا جائز نه دي) دارازو شي چې ورباندې شنه و اښه واچول شي او شاوخوا مخکې هم سره برابره کړو و اښه ورباندې هوار کړو د ګلونو او نورو خوشبویې لرونکو ونې ولگوونو آیدابه شرعا جائز او غوره نه وي ؟

(ب) (الف) د مسلمانانو د قبرونو احترام ضروري دی او کوم کارونه چې احترام اود درناوی ته ځنډوي دهغوئ په حدیثو کې منع راغلې ده نو کوم کار چې د قبرونو د خوندې کولو سبب اود مړیو د احترام باعث وي شرعا هغه امر شوی متسحب او د ثواب باعث دی.

قال عليه الصلوة والسلام: کسر عظم الميت کسره حیاء (۱) وفي المرقاة قوله کسره حیاء یعنی فی الاثم کما فی روایة قال الطیبی اشارة الى انه لایهان میتا کما لایهان حیاء قال ابن الملک والی ان الميت یتألم قال ابن حجر ومن لازمه انه یستلذ بمایستلذ به الحی انتهى وقد اخرج ابن ابی شیبة عن ابن مسعود رضی الله عنه قال: اذى المؤمن فی موته کاذاه فی حیاته رواه مالک و ابوداؤد (۲) وعن جابر رضی الله عنه قال نهی رسول الله ﷺ ان تجصص القبور وان یکتب علیها وان یبني علیها وان توطأ رواه الترمذی (۳).

نو کوم صورت چې په پوښتنه کې د هدیرې د سمون، د مړیو د درناوي اود قبرونو د صفا کولو په اړه لیکلې دي هغه جائز او مستحب دي (خود قبرونو ښکلا او ښا ئسته کول منع دي لکه چې په راتلونکې فتوی کې راځي)

(۱) رواه مالک و ابوداؤد و ابن ماجه عن عائشة رضی الله عنها (مشکوٰۃ ص: ۱۴۹: باب دفن الميت)

(۲) مرقاة شرح مشکوٰۃ: ۷۹/۴، باب فی دفن الميت مطبوعة ملتان پاکستان.

(۳) الجامع للترمذی ۲۰۳/۸، باب ماجاء فی کراهية تجصيص القبور و الكتابة علیها.

(ب) د مملوکه هديرې په مخکې کې له رانيولو وروسته په آئنده کې مړې نه ښخول او منع کول صحيح دي لکه د فقهي له روايتونو څخه چې څرگند دي په درمختار کې راغلي دي [ويخي المالک بين اخراجه ومساواته بالارض كما جازرعه والبناء عليه اذابلي وصار تراباً (۱) اود اښکاره ده چې دمخکې د مالک لپاره پخپله مخکې کې د بيع، هبې او نور په خير تصرفات کول صحيح دي فقط.

دهديرې خواداب اود مړيو اورېدل

سوال: (۹۹۳) په هديره کې حيوانات د څرېدو لپاره پرېښودل جائز دي، که نه؟ د خوشايو، بولو او نورو په مرداري دمړيو وړخونو ته تکليف رسېږي، که نه؟ دهديرې خوندي کول ضروري دي، که نه؟ له قبرستان څخه مرداري ليري کوونکې ته ثواب ورکول کيږي، که نه؟ مړی اوري، که نه؟ (۳۲/۹۸۷-۱۳۳۳ هج)

ځواب: د فقهي په کتابونو کې دارانقل شوې دي چې حيوانات په هديره کې مه پرېږدئ د عالمگيري په کتاب الوقف: مخ ۳۲۲ کې راغلي دي: [فلوکان فيها حشيش يحش ويرسل الى الدواب ولا ترسل الدواب فيها كذا في البحر الرائق (۲) او په حديث شريف کې راغلي دي: [نهى رسول الله ﷺ ان تجصص القبور وان يكتب عليها وان يبنى عليها وان توطأ رواه الترمذی (۳) يعنى رسول الله ﷺ منع کړې ده د قبرونو له پخولو او پر هغوئ له څه ليکلو، پر هغوئ له ودانۍ جوړولو او پر هغوئ له ختو څخه نولکه څرنگه چې ډيرزيارت درناوى، ښائسته کول او تکليف پر قبرونو منع دی داراز د دوى سپکاوى هم منع دی، ځکه نو ضروري دی چې پخپل اختيار هلته حيوانات مه پرېږدئ او هغه لاره مه جوړوئ (چې ورباندي تگ، راتگ کوئ) بلکه دهديرې خوندي کول غوره او مستحب کار دی او په حديث شريف کې راغلي دي [کسر عظم الميت ککسره

(۱) الدر مع الرد (۱/۲۲۲)، کتاب الصلوة مطلب فی دفن الميت طرشيديه.

(۲) الفتاوى العالمگيري ۲/۴۷۱، کتاب الوقف، الباب الثانى عشر فى الرباطات والمقابر والخانات والحياض والطرق والسقايات الخ.

(۳) الجامع للترمذی ۱/۲۰۳، باب ما جاء فى كراهية تجصيص القبور والكتابة عليها.

حيا (۱) قال الطيبى اشارة الى انه لا يهان ميتا كما لا يهان حيا وقال ابن الملك والى ان الميت يتألم الخ وقد اخرج ابن ابى شيبه عن ابن مسعود رضى الله عنه اذى المؤمن فى موته كأذاه فى حياته (۲) (مرقاة)

له دې څخه څرگنديدای شي چې مړی ته له نجاست او مردارۍ څخه تکليف رسېږي که څه هم قبر پخپله هم ځيني وختونه محل د مردارۍ، دمړې د صديد (دمړې د ژوو د مردارۍ ځای) او نورو وي، ځکه فقهاؤ په هديره کې د لمانځه مکروه کيدو يوه وجه همدا ليکلې ده چې قبرونه د مردارۍ ځايونه دي خوله دې ټولو سره، سره موږ ته د صفا ساتو حکم دی، ځکه نو پخپل اختيار هلته نجاست او مرداري اچول مکروه دی او کله چې هلته مرداري اچول مکروه شوه نو خامخا به مرداري ليري کوونکې ته ثواب وي چې اماطة الاذى عن طريق المسلمين چې کله د اجراو ثواب باعث دی نو دمړيو لپاره دا حکم جاري کيدای شي خودا څرگند ونه دې وي چې کوم کار تر حد زيات تيری وکړي هغه منع گرځي لکه چې د قبرونو د تعظيم او درناوي کولو چې رواج شوې دي تردې چې ورباندي څادرونه او پوښونه اچول کيږي او داسي کارونه زياتره وشرک ته رسوونکې دي اسباب او دواعي د شرک دي کما هو مشاهد.

اود مړې اورېدل ثابت نه دي بکله پرته اورېدو قطعي نص راغلی دی قال الله تعالى [ومانت بمسمع من فى القبور] (سورة فاطر، آيت: ۲۲) وقال الله تعالى انك لاتسمع الموتى [سورة نحل: آيت: ۸۰ او سورة روم آيت: ۵۲] وقد اجاب فى الفتح وغيره عن الحديث الوارد فيه اى حديث اهل قليب بدروا ولو اى الفقهاء حديث سماع قرع النعال بانه مخصوص باول الوضع فى القبر (۳) فقط.

(۱) رواه مالک وابوداؤد وابن ماجه عن عائشه رضى الله عنها (مشکوة ص: ۱۴۹، باب دفن الميت) (۲) مرقاة ۴/۷۹، باب فى دفن الميت مطبوعة ملتان پاکستان.

(۳) فتح القدير ۲/۲۸-۲۹، کتاب الصلوة باب الجنائز، قبيل فصل فى الغسل وايضا فيه ۴/۴۲۱، ۴۲۲، کتاب الايمان باب اليمين فى الضرب والقتل وغيره المطبوعة المكتبة النورية الرضوية بسخر، پاکستان.

دمړې داوړېدو په مسئله کې د صحابه رضى الله عنهم له زمانې څخه اختلاف دی حضرت عبدالله بن عمر رضى الله عنهما دمړيو داوړېدو قائل وو او بېې عائشه رضى الله عنها بېې اورېدو قائله وه کوم ښاغلي چې داوړېدو منوونکې وو

دوقف دپانې درسمي کولو خرڅ پرچادی ؟

سوال (۹۹۴) زينب يوجاندا دوقف کړو عمرو او بکر ته يې وويل چي دوقف پانه په حکومت کې رسمي کړئ ، ځکه هغه رسمي کړله شوه کوم خرڅ چي ورباندي راغلی هغه عمرو او بکر له ځانه ورکړ خو وقف کوونکې دانه واورته ويلې چي کومه خرچه راغله هغه زه درکوم يابه دوقف له آمدني څخه راواخلو آمدني لاتراوسه شروع شوې نه وه چي وقف کوونکې زينب وفات شوه نو درسمي کولو خرڅ پروقف کوونکې دی که به دوقف له آمدني څخه رااخستل کيږي ؟ (۱۵۸۰/۳۲ - ۱۳۳۳ هج)

جواب په دې صورت کې دوقف رسمي کولو خرڅ پروقف کوونکې دی چي دې عمرو او بکر ته امر کړی دی او هغوی ددې د امر سره سم خرڅ کړی دی دوقف له آمدني څخه به دا خرڅ نه اخلي ، ځکه چي دوقف کوونکې کومه څرگندونه ددې په اړه نشته او دوقف په آمدني کې يې دوقف کوونکې له شرط کولو داسي تصرف نشي کولای .

په وقف شوي هديره کې مړې له بنخولو څخه منع کول جائز نه دي

سوال (۹۹۵) يوه هديره وقف ده چي له پيريو څخه دعا مو مسلمانانو مړې پکي بنخېدل اوس مشر رئيس چي مسلمان دی دا غواړي چي په دغه هديره کې له مړې بنخولو څخه منع وکړي له دې وروسته قبرونه وکيندي د هديرې مخکه په کوم بل کار کې ولگوي . اوس پوښتنه داده چي په هديره کې له مړې بنخولو څخه منع کول او دمالک په حيث پکي تصرف کول .

دهغوی دليل دسورة آل عمران ۱۲۹ ، او ۱۷۰ آيت وو چي شهيدان ژوندي دي او ژوندي اوري او دبخاري په حديث کې راغلي دي چي کله خلک مړې بنځ کړي ځيني راروان شي نومړي دبیرته تلونکو دخپلو آواز اوري (بخاري : ۱۷۸۸ ، کتاب الجنائز) او دبديره جنگ کې نبي ﷺ د کفارو د مړيو په يوزاره څاه کې اچولو حکم کړی ووبيا يې هغوی ته خطاب او خبرې کړې وې (بخاري : ۱۳۸۸ ، کتاب الجنائز) او هديرې ته په ورتلو مړيو ته دسلام کولو حکم دی (ترمذی : ۱/۲۰۳ ابواب الجنائز) داده مړيو پر اورېدو (سماع موتی) دلالت کوي او کوم څوک چي دمړيو له اورېدو څخه انکار کول دهغوی دليل [انک لاتسمع الموتی دی مولانا محمد قاسم نانوتوی قدس سره دادواړه داډول جمع کړي دي چي اسماع (اورېدل) ممکن نه دی او سماع (اورېدل) ممکن دی ۱۲ سعيد احمد پالنپوري .

صحيح دی ، که نه ؟ او ددې منع کول ضروري دي ، که نه ؟ (بينواتو جروا ۳۰۲/۱۳۳۵ هج)
جواب په وقف شوي هديره کې له مړې بنخولو څخه دمنع کولو حق وهيچاته نشته چي په دې سره دوقف کوونکې غرض فوتيږي او دوقف کوونکې دغرض مراعات ساتل لازمي دی او دمالک په حيث په وقف کې تصرف کول هم صحيح نه دی [لان الوقف لا يملک ولا يملک] (الدرمع الرد ۴۰۲/۳ ، کتاب الوقف) نور منع کول او ځنډ جوړېدل دادتوان اوس سره اړه لري [لا يکلف الله نفساً الا وسعها] (سورة البقره آيت : ۲۸۲)

سوال (۹۹۶) په يوه هديره کې له ۱۸ کلونو راهيسي دمسلمانانو مړې بنځيږي اوس له يوه کال راهيسي يوه ډله له مړيو بنځولو څخه منع کوي دغه هديره دچا ملک نه دی بلکه دمسلمانانو د مړيو بنځولو لپاره وقف ده په داسي صورت کې منع کول صحيح دی ، که نه ؟ (۱۸۸۲/۱۰۸۲ هج)

جواب په عامه وقف شوي هديره کې دکوم مسلمان مړې له بنخولو څخه منع کول دهیچا لپاره جائز نه دی لما عرف من کتب الفقه [ان شرط الواقفين کنص الشارع] کذا فی الشامي (۱) فقط .

سوال (۹۹۷) ديوې مخکې په يوه ټوټه کې اووه کسان برخه لروونکې دي داله پخوا څخه مشهوره هديره ده کله چي دکليوالو هديره نه وه اوس دوی هديره لري دبرخې لروونکيو دارايه ده چي دامخک وکړي دکومو خلکو چي مړې بنځېدل هغوی په دوکه سره چي په دغه مخکه کې څومره ونې ولاړې وي هغه يې په سل روپۍ خرڅې کړي آيا برخه لروونکې که مخکه پخپله ولکه کې واخلي کښت ورباندي کرلای شي ، که نه ؟ او هلته مړې بنځولو ته پرېږدي ، که نه ؟ (۱۰۲۲/۱۳۴۲ هج)

جواب په دغه هديره کې مړې له بنخولو څخه نه دی منع کول پکار او په بنکاره دامخک د هديرې لپاره وقف معلومېږي ، ځکه دمالک په حيث په دې کې دچالپاره تصرف کول نه دي پکار او کومې ونې چي خرڅې کړل شوې دهغوی قيمت دهمدغې هديرې پرسمون ، شاوخوا دېوال او داسي نور وبايدولگول شي فقط .

(۱) شرط الواقف کنص الشارع : ای فی المفهوم والدلالة ووجوب العمل به (الدرمع الشامي ۴۵۲/۳) کتاب الوقف ، مطلب فی قولهم شرط الواقف کنص الشارع طرشيديه .

له مړيو ښخولو څخه د متولي منع کول

سوال: (۹۹۸) یو پخوانی وقف هدیره ده چې متولیان یې یو په بل پسې له یوې کورنۍ څخه راروان دي په دغه هدیره کې عام مړې نه ښخېږي د حقوقو مونولپاره خاص شوې ده د کومو قومونو مړې چې دلته ښخېږي له هغوی څخه د عمر د قوم مړې هم نژدې له دوو سوو کلونو راهیسې په دې کې ښخېږي دغه هدیره وقف ده زید د دې متولي دی زید او عمر دواړه شافعیان دي حالانکه زید د دښمن په وجه د عمر د قوم مړې وښخېدو ته نه پرېږدي او د متولي په حیث د منع کولو ځانته اختیار بیانوي له دې څخه مخکې د عمر د قوم مړې له ښخولو څخه د موجود متولي پلرونو او نیکه گانو چې د دغې هدیرې متولیان تېر شوي دي هغوی هیڅکله نه دي منع کړي نه یې د کوم داسې انکار کولو حق بیان کړی دی آیا د متولي زید په دغه مسئله کې د عمر د قوم مړې په دغه هدیره کې له ښخولو څخه منع کول شرعاً جائز دی، که نه؟ او د داسې خنډ جوړېدو حق شرعاً ده ته شته وکه نه؟ بینوا تو جوړ او (۱۷۸۸/۱۳۳۵ هج)

جواب: وزید متولي ته د عمر د قوم مړې ښخولو ته په دغه هدیره کې د نه پرېښودو اختیار نشته کله چې له مخکې د عمر و مړې په دې کې ښخېدل په درمختار کې راغلې دي [یسلمک بمنقطع الثبوت المجهولة شرائطه ومصارفه ماکان علیه فی دواوین القضاء وفی الشامی عن الذخيرة یسئل شیخ الاسلام عن وقف مشهور اشتبهت مصارفه وقد رما یصرف الی مستحقیه قال: ینظر الی المعهود من حاله فیما سبق من الزمان من ان قوامه کیف یعملون فیه والی من یصرفونه فیبنی علی ذلک (۱) له دې څخه معلوم شو چې مخکې متولي چې څرنگه کول داوسني متولي لپاره دهغه په خلاف کول صحیح نه دي وفی الدر المختار الوقف علی ثلاثة اوجه امال الفقراء اوللا غنیاء ثم الفقراء ویستوی فیه الفرقان کرباط و خان ومقابر وسقایات وقناطر ونحو ذلک الخ (۲) فقط

(۱) الدر والشامی (۴۴۳/۳)، کتاب الوقف، مطلب فی حکم الوقف القديم المجهولة شرائطه ومصارفه طر شیدیه.
(۲) الدر مع الشامی (۴۳۴/۳)، کتاب الوقف قبل مطلب یراعی شرط الواقف فی اجارته طر شیدیه.

د چاپه ځانی هدیره کې دهغه له اجازې پرته مړې ښخول

سوال: (۹۹۹) (الف) زید خپل مړې دبکر له خوښې پرته دبکر په ځانی، هدیره کې ښخ کړل په دې صورت کې څه حکم دی؟
(ب) د زید کره یو مړی وشو زید دبکر په هدیره کې د ښخولو اجازه وغوښته بکر اجازه ورکړه په دې صورت کې د زید کوم حق دبکر پر ځانی هدیره کېدای شي؟ یا پخپله دارا زید په آنده کې خپل قبر د مالک له اجازې پرته جوړولای شي؟
(ج) زید چې کوم مړی دبکر په ځانی هدیره کې په زور ښخ کړ د زید په هکله د دې څه تعزیر دی؟ (۱۳۳۷/۲۲۹ هج)

جواب: (الف) که هدیره خاص دبکر ملک دی وقف نه دی نو زید لپاره دبکر له خوښې پرته په دې کې کوم مړی ښخول صحیح نه دی او که زید داسې وکړل نو بکر ته اختیار دی چې د دغه مړې جنازه له دې ځایه وباسي یا مخکه هواره کړي په درمختار کې دي [الا لحق آدمی کأن تكون الارض مغصوبة الخ ویخیر المالك بین اخراجه ومساواته بالارض الخ (۱)]

(ب) د دغې خاصې اجازې په وجه د همېشه لپاره وزید ته کوم حق دبکر په ملک کې حاصل نه شو کما مر.
(ج) او کوم تعزیر له بیان شوې طریقې (په اول جواب) پرته نشته چې مړې راو باسي یا مخکه هواره کړي فقط.

سوال: (۱۰۰۰) د هدیرې د متولي او مالک له اجازې پرته که څوک مړی ښخ کړي نو دهغه په هکله څه حکم دی؟ (۱۳۴۳/۸۳۵ هج)

جواب: که هدیره د عامو مسلمانانو لپاره وقف نه وي بلکه د کومې کورنۍ ملک وي نو په داسې صورت کې د پردې سړی لپاره هلته ښخول ناجائز او عمل د غصب دی کما فی الخلاصة [رجل حفر قبراً فجاء آخرودفن فی القبر لا ینبش القبر ویجب قبمة حفره وهذا اذا کان فی ارض مباحة

(۱) الدر مع الرد (۲۲۲/۸)، کتاب الصلوة، مطلب فی دفن الميت طر شیدیه.

اما اذا كان في الملك يئيش (۱) (خلاصة الفتاوى) له دي مسئلي خخه بنسكاره خرگند دي چي له بنسخورو وروسته هم له غصب شوې مخکې خخه مري راکښلای شي نو پرياد شوې غصب کوونکې دغصب گناه لازميري خو که دغه هديره وقف وي نو بيا د مري راکښتل جائزه دی [الوقف لا يملك ولا يملك] (الدر مع الرد) (۴۰۲/۳) . کتاب الوقف ط رشيديه (فقط .

دوقف کوونکې دلمسي په وقف کړې هديره کې له مري بنسخورو خخه منع کول

سوال: (۱۰۰۱) زید خپله ځاني مخکې وکليوالوته د هديرې جوړولو او مريو بنسخورو لپاره ورکړه ثبوت يې دادی چي کليوال له ديرې زمانې راهيسي پکې خپل مري بنسخوي خود زید لمسي (دزوي زوي) کليوال په دغه مخکې له مريو بنسخورو خخه منع کوي او وايي چي دامخکې زماده شرعاً ددغې هديرې خه حکم دی ؟ کليوال په دې کې مري بنسخورای شي ، که نه ؟ (۱۳۴۲/۱۵۰ هج)

جواب: بنسکاره ده چي دغه مخکې د هديرې وقف شوې ده نو دوقف کوونکې دلمسي ياکړوسي په دغه مخکې کې مري له بنسخورو خخه منع کول يا خه عوض اخستل صحيح نه دی دشامي درېيم ټوک په کتاب الوقف کې راغلې دي قوله [ورنه الالفاظ الخاصة وهي ستة وعشرون لفظاً على ما بسطه في البحر ومنها ما في الفتح حيث قال فرع يثبت الوقف بالضرورة وصورتها ان يوصى بغلة هذه الدار للمساكين ابدًا او لفلان وبعده للمساكين ابدًا فان الدار تصير وقفًا بالضرورة الخ وذكر في البحر منها لو قال اشتروا من غلة داري هذه كل شهر بعشرة دراهم خبزًا و فرقوه على المساكين صارت الدار وقفًا الخ (۲) (شامي ۳/ ۳۵۹) وفي الدر المختار: الوقف على ثلاثة اوجه امال الفقراء اوللا غنياء ثم الفقراء اويستوي فيه الفريقان كرباط و خان ومقابر وسقايات وقناطر ونحو ذلك الخ (۳) (۳/ ۳۹۲)

(۱) خلاصة الفتاوى، ۲۷۴/۴، كتاب الغصب، الجنس الثاني، مطبوعة نول کشور لکنو.

(۲) الشامي (۳۹۳/۳)، كتاب الوقف، مطلب قد يثبت الوقف بالضرورة ط رشيديه.

(۳) الدر مع الشامي (۴۳۴/۳)، كتاب الوقف، قبل فصل يراعى شرط الواقف في اجارته ط رشيديه.

په وقف شوې هديره کې که د بنسخورو لپري بنده شي نو خه حکم دی ؟

سوال: (۱۰۰۲) که يوسړی خپله ځاني مخکې صرف دخاصو او عامو مريو بنسخورو لپاره وټاکي له ديرو کلو نوراهيسي يې قطعي وقف کړي او د مريو د پيرښت له امله ځای کم شو په بل ځای کې د مريو د بنسخورو د انتظام په وجه حالانکه په دغه مخکې کې د مريو بنسخور بنددي اوسره له دې چي په دغه مخکې کې په زرگونو قبرونه موجود دي اوس ددې قبرونو ماتول ، مخکې هموارول ، اوسيزي خرڅوونکوته په کرايه ورکول او هغه کرايه پرخپل ځان ياد مسجد په کارونو کې لگول جائز دی ، که نه ؟ (۱۳۴۲/۲۱۸ هج)

جواب: په شامي کې راغلې دي: [ولوبلى الميت وصارت اربا جاز دفن غيره فى قبره وزرعه والبناء عليه الخ (۱)] له دې خخه معلومه شوه چي که قبرونه زاره شي نو پر هغه ځای کښت ، کړونده کول صحيح دي او وقف شوې مخکې چي د مري بنسخورو لپاره وقف شوې وي پر هغه ځای نوې قبرونه وکاري مري پکې بنسخر کړي دغه وقف مخکې د همدې کار لپاره استعمال کړي خودغه لپري د مريو بنسخورو که په کومه وجه بنده شي او مخکې بېکاره پرته وي نو بيا کښت پکې کول او گټه په همدې هديره کې که اړتيا وي کښي په نورو واقفو کې لکه مسجد او داسي نورو کې خرڅولای شي پخپله پريښوول ددې آمدني بې دوقف کوونکې له شرطه صحيح نه دی .

حکومت چي کومه مخکې د مسجد و متولي ته ورکړې دده لپاره په هغه کې

دنورو خلکو د مريو بنسخورو اجازه کول

سوال: (۱۰۰۳) يوشاهی مسجد جوړ شوی دی چي دهغه خدمت دادا يني لپاره نوره مخکې هم حکومت د متولي په نامه کړې ده نو آيا د مسجد متولي د حکومت له اجازې پرته چي کومه مخکې د مسجد په حدودو کې ده په دغه مخکې کې ونورو خلکوته د مريو بنسخورو لپاره پخپل اختيار اجازه ورکولای شي ؟ او پر مسجد او حدودو د مسجد به د مالک په حيثيت

(۱) الشامي (۲۵۹/۱)، كتاب الصلوة مطلب في دفن الميت ط رشيديه.

حق د حکومت وي او که د متولي؟ (۱۳۵۲/۱۳۳۸ هج)

جواب: که حکومت د مسجد خدمت او دامامت او داسي نورو په وجه دغه محکمه و امام يامتولي ته ورکړې ده او د دوي ملک يې ورکړځولي دی نو دغه امام يامتولي ته اختيار دی چي په دې کې کوم تصرف و غواړي وي کړي مړې پکي بنځوي او که کوم بل تصرف پکي کوي او په دې حالت کې مالک د دې به هغه امام يامتولي وي او که حکومت په ملک نه ده ورکړې صرف د مسجد خرڅولو لپاره دغه محکمه وقف کړې ده نو په دې صورت کې آمدني بايد د دې په مسجد کې ولگول شي و امام يامتولي ته دا اختيار نشته چي د مالک په حيثيت پکي تصرف وکړي يا پکي مړې بنځ کړي فقط.

و معلومو خلکو ته به وقف کړې محکمه کې مړې بنځول او د بنځې د متولي جوړېدو حکم

سوال: (۱۰۰۴) (الف) که د محکې کومه ټوټه د کوم خاص سړي يا قوم د پالنې لپاره خاص وقف وي خوڅه آمدني نلري او ورباندي له پېر يو څخه عام مسلمانان خپل مړي بنځوي او تراوسه دا عمل جاري وي نو دا محکمه به عام وقف بلله کيږي، که نه؟ آيا د دغه وقف شوې محکې و کوم متولي ته دا حق شته چي دی کوم مسلمان له مړې بنځولو، مسجد، څاه او خطيره (پر قبر بشا و خوا دېوال راگرځولو) څخه منع کړي؟

(ب) که دوه نارېنه متوليان د کوم کار اجازه وکړي او درېيمه بنځه متوليه راضي نه وي نو آيا د دوی نارېنه وومتوليانو اجازه به بس وي؟ آيا ودرېيمې متوليې ته چي په اجازه کې ورگډه نه ده شرعاً دا حق شته چي د قبر، مسجد او څاه ونړوي؟ آيا په وقف هديره کې کوم سړی د دوو متوليانو په اجازه د مړې بنځولو، مسجد او څاه جوړولو لپاره کومه خاصه برخه خاصولای او ځانگړې کولای شي او درېيمه متوليه د دې منع کولای شي؟

(ج) آيا بنځه د کوم دربار يا هديرې او نورو متولي کيدای شي؟ (۱۱۳۹/۱۳۳۷ هج)

جواب: (الف ترج) د فقهي په کتابونو د درمختار، شامی او نورو کې څرگندونه ده ي مراعاة غرض الواقفين واجبة [(الشامی ۳/۴۲۴، کتاب الوقف) نو کله چي دغه محکمه د قبرونو لپاره وقف نه ده نو په دې کې قبرونه جوړول او مړې پکي بنځول صحيح نه دي او کوم کار چي د وقف کوونکې د غرض په خلاف وي که څه هم له ډيرو کلو نور اهي سي رواج

وي هغه بندول پکار دي.

او که کومه محکمه د مړې بنځولو او هديرې لپاره وقف وي نو په هغه کې همدا احتياط کول لازم دي چي د کوم مړې لپاره د بنځولو ترځای زياتوب محکمه وانه اخستله شي او خطيره (۱) او نور جوړ نکړل شي او په عام وقف هديره کې کوم مړی له بنځېدو څخه منع نکړل شي که په عام وقف هديره کې کوم متولي کوم مړی له بنځېدو څخه منع کړي نو دی به گناهگار وي او منع کول دده نه روا کيږي اما هر متولی بلکه عام مسلمانان هم خطيرونه او پاڅه تعميرونه چي محکمه ډيره ترې لاندې کړي وي نړولای شي چي محکمه را خلاصه کړي او د هرو وقف متولي لکه څرنگه چي ترکيدلای شي بنځې هم- کېدای شي کذا فی الشامی (۲) فقط.

د وقف شوې هديرې څه ځای د قبرونو لپاره به روپيو ورکول

سوال: (۱۰۰۵) يوه هديره يوه سړی وقف کړې ده آيا متولي د هديرې څه ځای د قبرونو لپاره به روپيو يا بېله روپيو ورکولای شي، که نه؟ (۱۰۲/۴۲-۱۴۴۷ هج)

جواب: وقف کوونکي چي د کوم غرض لپاره دا وقف کړی دی هماغه غرض بايد پوره شي که د عامو مسلمانانو د قبرونو لپاره دا وقف کړی دی نو هر مسلمان په دې کې بنځېدلای شي د چا څخه روپی- اخستل صحيح نه دی اوله دفن څخه څوک مه منع کوی او ويو چاته خاص ټوټه په معلومولو مه ورکوی و متولي ته دا اختيار نشته.

پر زړو قبرونو گلان کرل او پر قبرونو راشنې شويو نوميوه خوړل

سوال: (۱۰۰۶) په هديره کې چي کوم قبرونه د محکې سره هموار شي پر هغه گلان لگول خوڅه پروا نلري؟ او د خوارک شيان ځيني خوړل څرنگه دی؟ (۱۲۵۲/۱۳۴۲ هج)

(۲) خطيره وه چهار ديواری جو کسی قبر کی گرد بنای جاتی هی.

(۱) قال فی الاسعاف: ولا یولی الامین قادر بنفسه او بنائیه لان الولاية مقيدة بشرط النظرو ليس من النظر تولية الخائن لانه یخل بالمقصود و کذا تولية العاجز لان المقصود لا یحصل به ویستوی فیہ الذکر والانشی و کذا الاعمی والبصیر (الشامی ۳/۴۲۱)، کتاب الوقف مطلب فی شروط المتولی طر شیدیه.

خواب: پرزه و قبر و نو داسي کول صحيح دي او د مېوې خوراک په دې وجه چې هغه ونډه پر قبر باندې ده هېڅ پروان لري اما که هديره وقف وي نو دده د مېوې په اړه چې کوم شرطونه د وقف کوونکې وي يا تعامل وي هماغسې وکړئ يعنې که د خرڅولو شرط و و نو بېله رانيولويې مه خورئ يا که د فقيرانو لپاره وقف وي نو مالدار دي نه خوري فقط.

پرهديره د دېوال راځر خولو لپاره دهديرې مخكه په كرايه وركول

سوال : (۱۰۷) په پخوانۍ هديره کې له سلوکلونوراهيسي مړي بنځول منع دي دڅلورديوالۍ دنه شتون په وجه خنزيران اونورپکي گرځي مرداري پکي کوي کومې روپۍ نشته چي شاوخوا دېوال پرراوگرځوو. ځکه ددغې هديرې مخکۀ دڅلورديوالۍ راگرځولوپه غرض په کرايه ورکول جائز دي. که نه؟ (۱۲۹۲/۴۲-۱۳۴۷هج)

ځواب: کله چي په دغه هديره کې دمړيوښخول بند دي او هديره زړه ده نوقفهاؤ ليکلي دي چي په داسي هديره کې کښت کول او ودانۍ کول جائز دي په شامي کې راغلي دي: [وقال الزيلعي رحمه الله: ولوبلى الميت وصار ثراباً جاز دفن غيره فى قبره وزرعه والبناء عليه (١)] نوله دې څخه داراوتلای شي چي د هديرې د کتې په غرض د دغې مخکې څه برخه په کرايه ورکول دهغه په آمدني پر هديره دېوال راگرځول صحيح دي او د دېوال پر راگوځولو وروسته داکوشش پکار دی چي دغه هديره د کوم غرض لپاره وقف ده يعنې دمړيوښخولو لپاره نو هغه غرض حاصل شي او دمړيوښخولو د لته اجازه وشي کڼې داخوندي کړي شايد چي يو وخت به دمړيوښخول ممکن شي او د وقف کوونکې غرض به پوره شي فقط.

دمتولی لپاره ده‌دیری مخکه خرخول خه حکم لری ؟

سوال: (۱۰۰۸) یوه پخوانۍ هدیره ده دهغه متولي نا اهل دی یوه ټوټه مخکه په کم قیمت پریو مسلمان خرڅه کړه په دغه مخکه رانیوونکې ودانۍ جوړه کړه د پخواني متولي تولیت محکمې

(١) الشامي (١/٢٥٩)، كتاب الصلوة، مطلب في دفن الميت طرشيديه.

ورساقط کر او پرودانی جو پروونکی فیصلہ وشوہ اوس دغہ ودانی جو پروونکی

سړی وايي: چي له ماڅخه دووقف کړې مخکې عوض واخلي نوموتولي بايد څه وکړي؟
(۱۳۳۸/۹۱۸ هج)

جواب: دفعه‌ی په کتابونو کې راغلي دي: [الْوَقْفُ لَا يُمْلِكُ وَلَا يُمْلِكُ] (الدرمع الرد ۳/ ۴۰۲، کتاب الوقف) نوکه دغه هديره وقف دی دکوم خاص سړی ملک نه وي نو خرشول ددې ناجائز او باطل دی دا بيع صحيح نه شوه بيرته ورکول ددغې محکمې او ودانۍ ليري کول پر رانيوونکې لازم دی او د متولي لپاره ددغه وقف محکمې عوض اخستل صحيح نه دی فقط.

دهدیری و خنک ته په رانیول شوي مخکې کې که قبر راووزي نوڅه حکم دی

سوال : (۱۰۰۹) زید دهریري سره نژدي محکمه رانیوله دیوال یې ورباندي راوگرځاو وروسته یو پوخ قبر معلوم شونیم په خام دیوال کې دننه اونیم له دیوال دباندې یعنی دغه خام دیوال دغه قبر په اوږدوالي پر نیمایي و وېشي نو په اوږدوالي نیم قبر چي په رانیول شوې محکمه کې واقع شوه دې رانیول صحیح شو که داځای پرېږدو او که څه په وکړو؟ (۱۱۷۲ / ۳۲ - ۱۳۳۳ هج)

جواب: که هدیره وقف ده نود قبرددغي برخې په اندازه بيع صحيح نشوه مشتري بايد دغه محکمه پريږدي او هدیرې ته يې ورکړه کړي فقط.

ددر بار دخادمانو د معاش لپاره وقف کړې مخکې وېشل

سوال: (۱۰۱۰) دکوم دربارد خدمتی معاش لپاره محکمه زید پر خپل ود او روزامنو نیم په نیمه ووبشله او وفات شو آیا د دربارد خدمتی معاش محکمه وېشل شرعاً صحیح دی، که نه؟ (۱۲۱۱/۳۳۷ هج)

جواب: مسئله داده چي کومه مخکه وقف ده هغه دچاملک نه ده اونه داپه طريقه دملک وېشلای شي اماگتې ددې به دووقف کوونکې دشرط سره سمې وېشل کيږي په درمختار اونوروکې راغلې دي: [الوقف لايملک ولايملک] (الدرمع الرد ۴۰۲/۳، کتاب الوقف) يعنې وقف دچاملک نه وي اونه پکي دخرخلاو، بخښنې اونوروتصرف کېدای شي امدووقف کوونکې له شرط سره سم پړوقف شويوباندي به ددې گټه دبرخوسره سمه وېشل کيږي فقط.

دهدیرې روپۍ په مسجد کې لگول صحیح نه دي

سوال: (۱۰۱۱) د هديرې لپاره چي کومه چنده مسلمانانو ورکړې وه هغه د مسجد په اړتيا وکې لگېدای شي، که نه؟ (۱۳۳۵/۹۷۷ هج)

جواب: د هديرې روپۍ په مسجد کې لگول جائز نه دي.

دهديرې داوقافو په امدني دمسجد فرش جوړول

سوال: (۱۰۱۲) يوه مخکې د هديرې لپاره وقف ده دهغې کرايه دمسجد پرفرش لگېدلې ده وروسته له لگېدو معلوم شو چي دووقف مخکې کرايه په مسجد کې لگول ناجائز دي نو اوس دغه دمسجد فرش راواړو که څرنگه؟ (۱۳۴۵/۱۴۸۹ هج)

جواب: فرش اوس مه رااړوی بلکه څومره روپۍ چي دووقف مخکې د کرايې په دې کې لگېدلې دي چنده وکړئ هغومره روپۍ بيرته ورکړئ ترڅو ددغې هديرې په اړتيا وکې ولگول شي نو عوض ددې ورکول بس دي واړولو ته ضرورت نشته.

دهديرې بېکاره خبستې دمسجد په فرش کې لگول

سوال: (۱۰۱۳) د هديرې خبستې بېکاره پرته دي خلک يې پخپلو کارونو کې صرفوي موږ دغه خبستې دمسجد په فرش کې کارولای شو، که نه؟ (۱۳۳۸/۱۸۷۴ هج)

جواب: په داسي حال کې په مسجد کې لگول صحیح دي فقط.

دمسجد پراخولو لپاره د هديرې څه مخکې ورگډول

سوال: (۱۰۱۴) يو کوچنی مسجد په پخوانۍ هديره کې واقع وو چي په شاوخوا کې په په سلگونو قبرونه وودغه مسجد يې شهيد کړ د هديرې څه مخکې و مسجد ته ورگډه کړه اوله شلو پنځو شتو کلونو

راهیسي په دغه هديره کې مړې ښخول منع دي بيا هم دوه قبرونه رابنکاره شول په دې اړه څه حکم دی؟ (۳۲/۷۸۵-۱۳۳۳ هج)

جواب: دغه هديرې په کتابونو کې څرگندونه ده چي په زړو قبرونو باندې ودانې او کښت صحیح دی نو دغه پخوانۍ هديره که دچاملک ده نو دمالک په اجازه څه مخکې شاوخوا مخته و مسجد ته ورگډول صحیح دي او که وقف ده او اوس دغه وقف د قبرونو په کار د حکومتې منعې په وجه نشي راتلاي نو له دې څخه څه مخکې دمسجد د پراخولو لپاره و مسجد ته ورگډول جائز دی فقط.

دمسجد پراخولو لپاره پخواني اومات شوي قبرونه هموارول

سوال: (۱۰۱۵) يو مسجد په هديره کې واقع دی دلمونځ کونکيو د پيرنېت په وجه دمسجد وپراخولو ته اړتيا ده نو که قبرونه هموار کړو و مسجد ته ورگډول جائز دي، که نه؟ (۳۲/۱۲۷۹-۱۳۳۳ هج)

جواب: په هديره کې لمونځ کول فقهاؤ مکروه ليکلی دي او په حديث هم ثابت دي خو که مخته قبرونه وي نو هيڅ پروانلري اومات شوې زاړه قبرونه هموارول هم صحیح دي نو که دمسجد د پراخولو اړتيا وي نو قبرونه هموار کړي او مسجد ته يې ورگډه کړي.

سوال: (۱۰۱۶) د جمعې دلمانځه لپاره د هديرې مسجد په اوږدوالي او پيسور کې پراخول غواړي که پردغو قبرونو درې گزه ياکم اوزيات خاوره واچوو و مسجد ياو فرش ته دمسجد يې ورگډه کړو نو په شريعت کې څرنگه دي؟ (۳۳/۱۸۲۲-۱۳۳۴ هج)

جواب: زاړه قبرونه هموارول صحیح دي نو که دمسجد پراخولو اړتيا په وجه پر قبرونو خاوره واچوي فرش ورباندې جوړ کړي چي پورته د قبرنښه نه وي نو داهيڅ پروانلري لمونځ دلته صحیح دي [ولا بأس بالصلوة فيها اذا كان فيها موضع اعدل للصلوة وليس فيه قبر ولا نجاسة ولا قبلته الى قبر الخ] (۱) (شامی) فقط والله تعالى اعلم.

دمزارونو په امدني مسجد جوړول جائز دي، که نه؟

سوال: (۱۰۱۷) په مزارونو کې چي کوم خلک روپۍ ورکوي په دغو روپيو مسجد جوړول جائز دي، که نه؟

(۱) الشامی (۱/۲۷۹)، کتاب الصلوة مطلب فی اعراب کائنات ما کان طارشیدیه.

(۱۰۲/۴۲-۱۳۴۷ هج)

جواب: که کوم ځای جلا د مسجد لپاره وي (ځکه چې پر مزار باندې مسجد جوړول جائز نه دی) او درو پیو وړکو وځوښه وي نو دغه روپی د مسجد په تعمیر کې خرڅېدای شي.

دمزارو څنگ ته مسجد او حجرې جوړول

سوال: (۱۰۱۸) دمزارو څنگ ته مسجد جوړول او د حجرې جوړول څرنگه دي؟ (۱۲۷/۳۳-۱۳۳۴ هج)

جواب: و مزار ته نژدې د مسجد او حجرې جوړېدل کومه د تاوان خبره نه ده قبر که د لمونځ کوونکې ومخته نه وي نو په هدیره کې لمونځ کول کومه پروا نلري.

په هدیره کې له قبرونو څخه بېل مسجد جوړول

سوال: (۱۰۱۹) په هدیره کې له قبرونو څخه بېل مسجد جوړول څرنگه دي؟ هدیره له ښار څخه دباندې په ځنگل کې پرداسې ځای د سړک پر غاړه واقع ده چې د مسافرو تنگ راتگ ډیر دی او څاه هم شته زیاتره خلگ دلته، هلته د لمانځه پروخت لمونځونه کوي او د شاوخوا مخکولو وړونکې هم دلته راځي لمونځونه کوي څه حکم دی؟ (۲۲۲/۳۳-۱۳۳۴ هج)

جواب: په هدیره کې له قبرونو څخه جلا مسجد جوړول کومه پروا نلري نو دیادي شوې اړتیا په وجه دلته مسجد جوړول ښه دي او د لمانځه پوره ثواب او د جماعت المضاعف یعنی اوویشته درجې ثواب دی فقط.

په هدیره کې په مسجد جوړولو کې که مخکنی مسجد ویرانېږي نو څه حکم دی؟

سوال: (۱۰۲۰) په هدیره کې مسجد وړاندول څرنگه دی؟ که جوړ شي نو څه حکم دی؟ کله چې د محلي مسجد دغه بل مسجد په وجه ویران شي نو څه کول پکار دي؟ (۲۸۹/۱۳۳۴ هج)

جواب: په هدیره کې د لمونځ کولو د احکم لیکلی دی چې په هدیره کې که کوم ځای داسې وي چې هلته قبر

نه وي او نه مرداري وي او نه د قبلي و طرفته کوم قبر وي نو پر هغه ځای لمونځ کول صحیح دی کمافی الشامي [ولا بأس بالصلوة فيها اذا كان فيها موضع اعدل للصلوة وليس فيه قبر ولا نجاسة ولا قبلته الى قبر] (شامي) نو همداسې حکم په هدیره کې د مسجد جوړولو دی چې په یاد شویو شرطو نوسره صحیح دی او کله چې په کومه محله کې زوړ مسجد شته او اړتیا د نوې مسجد و جوړولو ته نشته چې هغه مخکنی مسجد د ټولو کلبو الوېس دی او په نوې مسجد جوړولو د زاره مسجد د ویرانېدو خیال دی نو په داسې حال کې نوی مسجد نه دی جوړول پکار خو که کوم مسلمان په نېک نیت بل مسجد جوړ کړي نو دغه دوهم مسجد ته د ضرار مسجد حکم نه ورکول کیږي کماورد [انما الاعمال بالنيات] (۲) وقال الله تعالى: ان بعض الظن اثم [سورة حجرات آیت: ۱۲] فقط.

په هدیره کې په جوړه شوې عیدگاه کې لمونځ جائز دی

سوال: (۱۰۲۱) کومه عیدگاه چې په هدیره کې جوړه شوې وي په هغې کې لمونځ جائز دی، که نه؟ (۴۲۱/۳۳-۱۳۳۴ هج)

جواب: جائز دی فقط.

د هدیرې په مځکه کې عیدگاه جوړول

سوال: (۱۰۲۲) د عیدگاه جوړولو لپاره د هدیرې څه مځکه رانیول جائز دي؟ (۸۳۲/۱۳۳۸ هج)

جواب: که دغه هدیره وقف وي نو د دې رانیول او عیدگاه ورباندې جوړول صحیح نه دی او که وقف نه وي بلکه د چا ملک دی نو صحیح دی.

د کفارو و هدیرې ته نژدې د مسلمانانو هدیره جوړول

سوال: (۱۰۲۳) د کفارو و هدیرې ته نژدې د مسلمانانو هدیره جوړول جائز دي که نه؟ (۲۵۵۷/۳۳-۱۳۳۲ هج)

جواب: د کفارو و هدیرې ته نژدې د مسلمانانو په هدیره جوړولو کې کومه منع نشته

(۱) الشامي (۸/۲۷۹)، کتاب الصلوة، مطلب فی اعراب کائنات ما کان طر شیدیه.

(۲) صحیح البخاری ۲/۱، باب کیف کان بدء الوحی.

اما چي ترڅو وس وي ددوئ د هديرې څخه ليري والی غوره دی خودار تيا په وجه هيڅ منع نشته

دهندوانو و مندر ته نژدې هديره جوړول

سوال: (۱۰۲۴) ديوځای وڅنگ ته دهندوانو د مسافرو سړای اويوه بت خانه ده په داسي ځای کې د مسلمانانو لپاره هديره جوړول څرنگه دي؟ (۱۰۷۱/۳۳-۱۳۳۴) **ځواب:** له اړتيا سره سم پرداسي ځای هديره جوړول منع نه دی اود منعې کوم حکم مې مخته نه دی تېر شوی فقط.

په ځاني هديره کې کور جوړول

سوال: (۱۰۲۵) څه زمانه وروسته پخپله ځاني هديره کې کښت اونور کول او مکان جوړول جائز دي، که نه؟ (۱۱۲۹/۱۳۳۵ هج)

ځواب: په درمختار کې راغلې دي: [کما جاززرعه والبناء عليه اذ ابلى وصار تراباً] (زيلعى) قوله كما جاززرعه اى القبر وكذا يجوز دفن غيره عليه الخ [۱] (شامى) (۸/۲۰۲) نومعلومه شوه چې د قبرونو د زېږدو وروسته اود مړې د خاورې کېدو وروسته دغه ځاني مخکې په کار راوستل او ورباندې مکان جوړول کښت اونور ورباندې کول ټول کارونه صحيح دي.

په وقف کې هديره کې کور جوړول

سوال: (۱۰۳۲) په يوه هديره کې مسجد واقع دی د قبرونو نښانې ښکاره دي او معلوم دي چې دلته پنځلس، شل کاله مخکې مړې ښخ شوې دي که پرداسي قبرونو خاورې هموارې کړو سربېره ورباندې مکانونه اودکانونه جوړول او په کرايه ورکولو يې آمدني پر مسجد خرڅول جائز دي، که نه؟ (۵۲۴/۱۳۴۵ هج)

ځواب: کومه هديره چې وقف وي په هغه کې دا ډول تصرفات جائزه دي دا تل ددې کار لپاره دی چې مړې پکې ښخ کړل شي په فتاوی عالمگيري کې راغلې دي [وسئل هو ايضاً عن المقبرة

(۱) الدر والشامى (۸/۲۲۲)، كتاب الصلوة، مطلب فى دفن الميت طرشيديه.

فى القرى اذا اندرست ولم يبق فيها اثر الموتى لالعظم ولا غيره هل يجوز زرعها واستغلالها قال: لا ولها حكم المقبرة انتهى (۱) نوددغه ودانى چې کومه آمدني ده هغه هم په مسجد کې نشي خرڅېدای فقط واللہ تعالی اعلم.

دهديرې په مخکې مدرسه جوړول

سوال: (۱۰۲۷) زید پر دیرلوی میدان خپله قبضه ښیې څوک په دې کې وکړ جوړولو ته نه پرېږدي وايې چې دا هديره ده دلته قبرونه پټ دي حال دا چې دلته د قبرونو نښې نه معلومېږي اودلته مړې نه ښخېږي په داسي ځای کې د حکومت په اجازه کور جوړول شرعاً صحيح دی، که نه؟ کله چې د زید سره د ملکیت هيڅ ثبوت نشته؟ (۱۲۸۱/۴۲-۱۳۴۷ هج)

ځواب: په درمختار کې راغلې دي: چې په زړه هديره کې کور جوړول او کښت کړل صحيح دي څوکه دا ثابت شي چې دا هديره وقف ده د مړيو د ښخولو لپاره نوبيا په دې کې هيڅ تصرف کول صحيح نه دی او که حکومت هلته مړې ښخول نه پرېږدي نو په دغه وقف شوې میدان کې مدرسه اونور جوړ کړئ چې د عامو خلکو د گټې لپاره وي فقط.

سوال: (۱۰۲۸) يوه هديره د ښار والی په حدودو کې دننه د واقع کېدو په وجه حکومت بنده کړې ده له پنځوسو، شپيتو کلونو راهيسې هيڅ خنډ نشته حيوانان پکې څرېږي مرداري پکې کوي په دې کې د مدرسې جوړولو مشوره شوې ده دا جائز دی، که نه؟ اود کومو قبرونو نښانونه چې موجود دي هغوئ جوړول او خوندي کول پکار دي، که نه؟ (۱۲۸۴/۴۲-۱۳۴۷ هج)

ځواب: اصل دادی چې وقف د کوم کار لپاره شوی دی هماغه کار دې پکې وشي لکه [ي په درمختار اونور کې راغلې دي: [شرط الواقف كنص الشارع] (الشامى ۳/۴۵۲) مراعاة غرض الواقفين واجبة الخ (الشامى، ۳/۴۲۴) كتاب الوقف، طرشيديه. څو کله چې د حکومت له لورې په دغه مخکې

(۱) الفتاوى العالمگیریه ۲/۴۷۰، كتاب الوقف، الباب الثانى عشر فى الرباطات والمقابر والخانات والحياض والطرق والسقايات الخ.

مړې بنځول بنددي نوددي څرگندونه خو هم په درمختار کې شته چې په زړه هديره کې کور جوړول او کښت کول صحيح دي اوداهم له فقهي روايتونو څخه معلومېږي چې دارتياپه وجه يو وقف دبل وقف پر ځای په کار راوړل جائز دی، ځکه نو پردغه محکمه مدرسه جوړول صحيح دي او قبرونه چې زاړه دي او پخې نښانې يې موجودې دي نوددوي هموارول هم صحيح دي په شامی کې راغلې دي: [ولوبلی الميت وصارت رابا جائز دفن غیره فی قبره وزرعه والبناء عليه الخ] (۱) فقط

سوال: (۱۰۲۹) یوه هديره ده چې له پنځو شتو، دیر شو کلونو راهیسي پکې مړې نه دي بنځ شوي یو سړی په دې کې مدرسه جوړول غواړي زیاتره خلک دا وایي چې موږ دخپل پلار او نیکه پر قبرونو مکان جوړول نه پرېږدو او په مخالفینو کې یو سړی بې بیع له دې څخه ښه محکې ورکولو ته آماده دي په دې صورت کې په هديره کې مدرسه جوړول جائز دي که نه؟ (۱۳۳۸/۱۴۳ هج)

ځواب: دا خوفهاؤ څرگندونه کړې ده چې په زړو قبرونو کې کښت کرل او کور جوړول صحيح دي خود اضرور شته چې دا جوازهماغه وخت دی چې داهديره وقف نه وي بلکې دیو چا خاص ملک وي او مالک اجازه وکړي او که داهديره وقف ده یا دیو چا ملک ده خو مالک دودانی او نور و اجازه نه کوي نو بیا صحيح نه دی په دې صورت کې باید په بله محکمه کې مدرسه جوړه کړي فقط.

سوال: (۱۰۳۰) په زړه هديره کې پخه مدرسه جوړول او د هديرې پر نږدې لودیو الوتو دوه منزله مکان جوړول او په هغه کې دننه بیت الخلاء (تټی) جوړول صحيح دي، که نه؟ (۱۳۳۹/۹۷۲ هج)

ځواب: د فقهي په کتابونو کې دالیکلې دي په زړو قبرونو کې کښت کرل او مکان جوړول صحيح دي نو که دغه هديره وقف نه وي بلکې دیو چا ملک وي او زړه هديره ده نو مالک په دې کې مکان، مدرسه او داسي نور چې کوم وغواړي جوړولای شي او که وقف وي نو بیا دغه تصرفات دهیچا لپاره صحيح نه دي فقط.

په وقف شوي هديره کې سړک جوړول

سوال: (۱۰۳۱) د جرنيلي سړک ویوه اړخ ته هديره ده ددې اړخ په پای کې یو جامع مسجد دی (۱) الشامي (۲۵۹/۱)، کتاب الصلوة، مطلب فی دفن الميت طرشيديه.

د سړک د تنگۍ له امله انگریز حکومت د هديرې د ځای عوض ورکوي او غواړي چې هديره ونړوي و سړک ته يې ورگډه کړي ترڅو د سړک تنگي او تکلیف لیري شي آیا په شریعت کې دعوض په اخستو دغه ځای په سړک کې ور داخلول جائز دي، که نه؟ د قبرونو نښانونه موجود دي په دلیل سره بیان راته وکړئ؟ (۱۳۴۳/۲۲۰ هج)

ځواب: دومره خوفهاؤ لیکلې دي چې که قبرونه زاړه وي او هديره زاړه اورژ بدلې وي نو په هغه کې کښت کرل او مکان جوړول صحيح دي په درمختار کې راغلې دي: [کما جاز زرعه والبناء عليه اذا بلی وصارت رابا (زیلعی) او په شامی کې راغلې دي ولوبلی الميت وصارت رابا جائز دفن غیره فی قبره وزرعه والبناء عليه] (۱) خو که داهديره وقف وي نو دوقف تبادل له اوباطلول دوقف جائزه دي کما فی الدر المختار [الوقف لا یملک ولا یملک] (الدرمع الرد ۴۰۲/۳، کتاب الوقف) نو ښکاره ده چې داهديره وقف ده، ځکه ددې و سړک ته ورگډول او ددې عوض اخستل صحيح نه دي اما که دا دیو خاص سړی ملک وي نو بیا د هغه په رضا او خوښه داسي صحيح دي فقط.

سوال: (۱۰۳۲) زاړه قبرونه چې نوم، نښان يې نه وي پاته که پر هغوی سړک او نور جوړ کړل شي څه پروا خوندلري؟ (۱۳۳۹/۵۳۹ هج)

ځواب: پزړو قبرونو باندې ودانۍ او کښت کول فقهاؤ جائز لیکلې دي له دې څخه معلوم شو چې سړک جوړول هم صحيح دي خو کومه هديره چې وقف وي په هغې کې داسي تصرف صحيح نه دی فقط.

په زړه هديره کې کښت کرل

سوال: (۱۰۳۳) په یوه محکمه کې له همېشه څخه هديره شته په هغې کې کښت او کرونده کرل صحيح دي، که نه؟ (۱۳۳۳-۳۲/۲۲۳۷ هج)

ځواب: که هغه محکمه دیو چا ملک ده او قبرونه ډیر زاړه دي نو په کتابونو کې لیکلې دي چې په دې کې پټی کرل صحيح دی او که دغه هديره وقف ده نو په دې کې داسي تصرف کول صحيح نه دي.

سوال: (۱۰۳۴) دزید په اجازه په محکمه کې ناوسه مړې بنځ شوي وو چې د قبرونو نښانې اوس نشته، محکمه وقف نه ده بلکې دزید و وارثانوته په میراث کې ورپاته شوي ده (۱) الدر والشمی (۲۵۹/۱)، کتاب الصلوة، مطلب فی دفن الميت طرشيديه.

خواب: دغه مخکه ماتول او کښت پکې کرل جائز دي، که نه؟ (۱۷۰۴/۳۳-۱۳۳۴ هج) **خواب:** دفتې په کتابونو کې لیکلې دي چې په زاړه ځاني قبرستان کې کښت کرل او مکان جوړول صحیح دي.

دهدیرې دونواو مېو و حکم

سوال: (۱۰۳۵) (الف) په عامه هدیره کې که یو چا ونې ولگولې نو د هغو مېوه اولرگي سړی پخپل تصرف کې راوستلای شي، که نه؟ او د عامو مسلمانانو لپاره په دې کې تصرف صحیح دی، که نه؟

ب: د دغو درختو په قېمت د مسجد ترمیم کېدای شي، که نه؟ (۳۲/۴۲۰-۱۳۳۳ هج)

خواب: (الف): پخپل تصرف کې یې نشي راوستلای او د عامو مسلمانانو او پخپله دونو لگونکو لپاره په دې کې تصرف کول صحیح نه دی.

(ب) خاص په هدیره کې ولگوي د مسجد ترمیم په دې او نور صحیح نه دي.

سوال: (۱۰۳۶) په هدیره کې چې کومې درختې وي (که د چا ملک وي او که نه) مالک په دې کې د ځان لپاره تصرف کولای شي او که نه؟ که مېوه لرونکې وي نو د دوی مېوه کارولای شي او که نه؟ (۳۵/۴۲-۱۳۳۲ هج)

خواب: په ځاني ناوقف شوې هدیره کې چې کومې ونې دي هغه د مالک دي او په وقف شوې هدیره کې چې کومې ونې دي هغه د چا ملک نه دی په هغه کې تصرف کول د هیچا لپاره صحیح نه دی اونه د دوی مېوه د وقف کوونکې له شرط پرته څوک پخپل تصرف کې راوستلای شي.

دهدیرې د حاصلاتو حکم

سوال: (۱۰۳۷) در قبرستان چيزی که پیداوار باشد از آن نفع گرفتن چگونه است؟ (۱۶۶۹/۱۳۳۵ هج)

جواب: قبرستان اگر وقف است بلا شرط واقف نفع گرفتن از منافع آن درست نیست آنچه شرط واقف است بر آن عمل باید کرد یا بصورت عدم علم بشرائط واقف بر ضروریات قبرستان یا برائی نفع عام صرف باید کرد.

ترجمه سوال: په هدیره کې چې کوم شيان راشنه شي له هغوی څخه استفاده کول څرنگه دي؟

جواب: که هدیره وقف ده نو بې دوقف کوونکې له شرطه له هغې څخه استفاده کول صحیح نه دی وقف کوونکې چې کوم شرط لگولی دی باید هغه عملي شي او که دوقف کوونکې شرطونه معلوم نه وي نو د هدیرې په اړتیا وویا په عامو خیراتي کارونو کې باید ولگول شي.

دهدیرې د گلانو، سبزو، اومیو او نورو حکم

سوال: (۱۰۳۸) (الف) د هدیرې گلان مفت پر خلکو وېشل جایز دی، که نه؟ (ب) د هدیرې شنه وانبه او گلان، مېوې خرڅول د مسجد په اړتیا وکې خرڅول صحیح دي، که نه.

(ج) د هدیرې سبزي، انار، اونورې میوې مؤذن، امام او متولي او نورې له بیعې صرفولای شي، که نه؟ (۴۹۲/۳۴۲-۱۳۴۲ هج)

جواب: (الف) که دغه گلان نه خرڅیدای شي او د خرڅیدو وړ دي نو خرڅ یې کړي باید د دوی قېمت په همدغه هدیره ولگوي او که عاده دغه گلان نه خرڅیږي اوله همېشه څخه همدغسې ویشل کیږي نو اوس هم مفت وېشل یې صحیح دی او غوره اوزیات احتیاط دادی چې کله دوقف کوونکې شرط معلوم نه دی نو دا خرڅ کړي قېمت یې پر هدیره ولگوي او که دوقف کوونکې شرط معلوم دی نو د هغه سره سم عمل وکړئ.

(ب) د هدیرې شنه وانبه نه دي خرڅول پکار، میوه او نور قېمتي شيان چې د خرڅولو وړ دي هغه خرڅ کړي قېمت په همدغه هدیره باندې ولگوي په مسجد کې باید ونه لگول شي (ج) د دغو شيانو قېمت په همدې هدیره کې مصرف کړئ دامام، مؤذن او نورو لپاره مفت په کار راوړل صحیح نه دی فقط.

د ځاني هدیرې له ونو څخه استفاده کول

سوال: (۱۰۳۹) زید یوه ټوټه مخکه د ناوسه مسکېنانو د قبرونو لپاره شاره پرېښوده په دغه مخکه کې ونې چې د همدغه نوموړې دمخکې مالک لگولی دی له دغو څخه استفاده کولو شرعاً حق لري، که نه؟

(۱۴۸۷/۱۳۳۷ هج)

جواب: ددغوونو مالک همدغه یادشوی دمخکې مالک دی دی ځینې استفاده کولای شي، ځکه چې له سوال څخه معلومېږي چې ده دامخکه نه ده وقف کړې.

په هدیره کې لگول شوې ونډې دچادي؟

سوال: (۱۰۴۰) یوځای دی چې هدیره پکې واقع ده په همدې هدیره کې یو بزرگ درخت ولگولې او ونې لگوونکي په دغه هدیره کې هېڅ حق نلري نه دمخکې مالک ده ته اجازه کړې ده او نه ددغه بزرگ پکې مړي ښخېږي اوس دپوښتنې وړ خبره داده چې ددغه بې اجازه ونې لگوونکي بزرگ لپاره ددغوونو راخستل صحیح دي، که نه؟ (۵۹/۱۳۳۵ هج)

جواب: که دغه هدیره وقف ده نو دا ونې هم وقف شوې دي د هیچا لپاره دهغو پرې کول او وړل صحیح نه دي بلکه که ددغوونو وخرولو ته اړتیا ده نو دا خرڅې کړئ کوم قیمت چې حاصل شو هغه باید پردغه هدیره ولگول او که دغه هدیره وقف نه ده بلکه دیوچا ملک ده نو چا چې دا ونې بېله اجازه لگولې دي هغه دې داپرې کړي یادې دمخکې مالک ددغوونو قیمت ولگوونکې ته ورکړي درختې دې راوگرځوي لنډه دا چې ددغه بزرگ لپاره چې دغه ونې لگولې دي او دمخکې مالک هم نه دی هېڅ حق دوند پرې کولو نشته بلکه دوقف کېدو په حالت کې هېڅوک هم نشي پرېکولای او که ملک دی نو درختې لگوونکې ته یا قیمت ورکړه یا هغه ته ددغه ونو پرې کولو حکم وکړه فقط.

پر قبرونو باندې دسایې لپاره ونې لگول

سوال: (۱۰۴۱) پر قبرونو باندې ونې لگول له عذاب څخه د خلاصون اوسایې په غرض په دواړو صورتونو کې څه حکم دی؟ (۲۱۵۳/۳۳-۱۳۳۴ هج)

جواب: ونې لگول صحیح دي خو په وقف شوې هدیره کې به یې دوقف کوونکې له اجازه پرته او شرط

پرته نه لگوي فقط.

په هدیره کې مېوه لروونکې ونې لگول

سوال: (۱۰۴۲) په هدیره کې مېوه کوونکې درختې لگول صحیح دي، که نه؟ یعنې کومه مخکې د هدیرې لپاره وقف شوه خلک مړې پکې ښخوي یو سړی دقبرو یو طرفته درخته په دې نیت ولگوله چې ددغې ونې مېوه عام خلک و خوري؟ (۳۹۲/۴۲-۱۳۴۷ هج)

جواب: قاعده داده چې کومه مخکې دکوم کار لپاره وقف شي باید په هماغه کار کې وکارول شي نو کومه مخکې چې هدیره وگرځول شوه او دعامو مسلمانانو دښخولو لپاره وقف شوه په دې کې دا ډول ونې لگول چې دقبرونوځای ونیسي صحیح نه دی اما که دوقف کوونکې له لورې ددې اجازه صراحة یا دلالة وي نو جائز دی او په کوم صورت کې چې یو داسې طرفته ولگول شي چې ورڅخه دقبرونو مخکې تنگه نشي نو دا صحیح دي او په کوم صورت کې صحیح دی په هغه صورت کې ددې مېوه عام خلک خورلای شي په درمختار کې راغلې دي [غرس فی المسجد اشجاراً تثمران غرس للسبیل فلکل مسلم الاکل الخ (۱)]

په هدیره کې دلگېدلې باغ آمدني چیرې ولگول شي؟

سوال: (۱۰۴۳) زموږ د قوم یوه هدیره ده چې پکې زموږ له قوم پرته بل څوک مړې نشي ښخولای په دې کې موږ باغ لگولی دی دهغه په آمدني موږ قومي کارونه کولای شو او که نه؟ مثلاً موږ دده په آمدني دېک او نور وړانښولای شو، که نه؟ چې دهرمسکین او مالدار په کار راشي؟ (۹۲۲/۱۳۴۳ هج)

جواب: که مې باغ په دې نیت لگولی وي چې دده آمدني دداسې خیر په کارونو کې ولگوي نو دا صورت چې په سوال کې لیکل شوی دی جائز دی.

(۱) الدر مع الشامی (۳/۵۵)، کتاب الوقف، مطلب استأجر داراً فیها اشجار طر شیدیه.

سوال: (۱۰۴۴) یوه هدیره دمشرانوله وخته راروانه ده په هغه کې یو باغ لگول شوی دی دهغه آمدني کورنۍ پخپل تصرف کې راوستلای شي، که نه؟ دغه هدیره وقف ده (۹۳۲/۱۳۴۳ هج)

ځواب: داسوال یو چامخکې هم رالیرلی وودهغه داجواب لیکل شوې دي چې که باغ لگوونکیوپه دې نیت باغ لگولی وي چې ددې آمدني دعام خیرپه کارو نوکې مثلاً ددیگونوپه رانیولوکې به صرفیږي نوداجائز دی دارازکه کوم بل مصرف ددغه آمدني نه وي بیا هم په داسي عام خیراتي کارونوکې ددغه آمدني لگول صحیح دی فقط.

سوال: (۱۰۴۵) له څورو څو څخه دیو قوم څو مسلمانانو یوه هدیره (چې دمسکینانو هدیره بلل پکار ده) ونړوله پکې یې یو باغ ولگا وواوس چې کومه آمدني ددغه باغ حاصله شوه داپه قومي مصرف کې لگول غواړي دوی ته ویل کیږي چې تاسودغه روپی ددغه وقف هدیرې په مصرفونوکې لومړی ولگوي یعنی کوم قبرونه چې نږدې دي هغه سم کړي په دې اړه شرعاً څه حکم دی؟ (۹۸۹/۱۳۴۳ هج)

ځواب: مخکې ددې په اړه معلوم شوی وو چې هغه خاص دیو قوم هدیره ده په هغې کې همدغه قوم باغ لگولی دی نوآیاددې په آمدني باندې دپک او نور رانیولای شودمسکین او مالداره په کار راشي نوددې په اړه له دې ځایه غالباً داسي مضمون لیکل شوی وو چې که ددغه روپوته هدیرې اړتیا نشته او باغ لگوونکې په همدې نیت باغ لگولی وي چې ددې په آمدني دي داسي دعام خیر کاروشي نوداجائز دی، ځکه چې ددغوروپوله ضایع کېدو څخه غوره دادی چې په داسي کار کې خرڅ شي اودفقهي په کتابونوکې یې لیکلې دي چې په زړو قبرونوکې کښت کول او وداني جوړول صحیح دي اودقبرونوپخول مکروه او منع دي، ځکه نو ترمیمول یې هم منع دي په دې کې دا آمدني مه صرفوئ فقط.

دهدیرې زیاتوب بانه سونه دبل خیرپه کار کې صرفول

سوال: (۱۰۴۶) په یوه هدیره کې ډیر بانه سونه موجود دي اوس که دغه بانه سونه خرڅ کړو دکوم خیرپه کار کې یې خرڅولای شو، که نه؟ (۴۲/۱۳۶۰ هج)

ځواب: دخیرد کارونولپاره ددغوبانه سونو خرڅول جائز دي بلکه که دمسکینانو مړیوپه کفن اوبخولو اونوروکې ولگول شي نوداغوره دی، ځکه په بیکاره پرېښودوکې (چې انجام یې ضایع کېدل دي) هیڅ گټه نشته کماورد: [وکره لکم قیل وقال واضاعة المال) الحدیث (۱) فقط.

دهدیرې زیاتوب ونې دبل خیرپه کار کې لگول

سوال: (۱۰۴۷) دکلې دوېش پرمهال هدیره دمسلمانانوپه برخه کې ورشمیرله شوې وه او هندوسوز (دهندوانوسو څولوخای) دهندوانوپه برخه کې ورشمیرل شوې وودهدیرې لرکې دقبرونوپه پټولوکې شمیرل کیږي خوپه هدیره کې ونې دومره زیاتې راشنې شوې دي چې له دغه مصرف څخه زیاتوب دی که دغه زیاتوب ونې خرڅې کړي قیمت یې دکوم خیرپه کار لکه مسجد، شاه حجره اومسافر خاني اونوروپه ودانولواوسمون کې ولگواو که په بل کار کې کارولای شو، که نه؟ اوپه دغو کارونوکې کوم مخته او کوم شاته دي؟ (۳۲/۱۳۲۲-۱۳۳۳ هج)

ځواب: دکلې دمسلمانانوپه خوښه دغه ددهدیرې زیاتوب درختي خرڅې کړي په نورو دخیرپه کارونولکه مسجد مسافر خانه اونوروکې ددوئ قیمت لگول صحیح دي اومخکېوالی او وروسته والی په دغومصرفونوکې دهیڅ شی نشته چې کوم شی ته اړتیا وي او پرکوم شی چې دټولو کلبوالو اتفاق وي په هغه کې ولگوي بیاله دې وروسته چې کوم کار ضروري وبلل شي هغه وکړي.

په گومه مخکه چې پخواني قبرونه وودهغو وقفول صحیح دي

سوال: (۱۰۴۸) په یوه مخکه کې زاړه قبرونه وواوس هغه کرله کیږي په دې کې داختر ونولمونځونه کول اوددې وقفول صحیح دي، که نه؟ (۲۱۴۴/۱۳۳۸ هج)

ځواب: په دغه مخکه کې داختر ونولمونځ اونور صحیح دي اووقفول ددې صحیح دي (یعنی کله چې

(۱) عن المغيرة رضى الله عنه عن النبي ﷺ قال: ان الله حرم عليكم عقوق الامهات ومنعواها ووأد البنات وكره لكم قیل وقال وكثرة السؤال واضاعة المال (الجامع الصحيح للبخاری ۸۸۴/۲، كتاب الادب، باب عقوق الوالدين من الكبائر).

ددې کوم مالک وي هغه يې وقف کړي يا حکومتي مخکې وي حکومت يې وقف کړي نو وقف صحيح دی (سعید احمد پالنپورې).

د مزارونو په شهيديو لوله مخکې څخه استفاده کول صحيح نه دی

سوال: (۱۰۴۹) دا ولياؤ مزارونه يا قبرونه د مسلمانانو که باچا يابل څوک شهيد کړي له دغې مخکې څخه استفاده کولای شي، که نه؟ (۲۷۳/۱۳۳۹ هج)

ځواب: له اوقافو څخه داسي استفاده کول صحيح نه دي فقط.

دهديرې وڅنگ ته د غصب کړې مخکې حکم

سوال: (۱۰۵۰) يو سړی د هديرې متولي دی ده و هديرې ته نژدې يوه مخکې قبضه کړه بيا يې خرڅه کړه د مسلمانانو يوه ډله له دغه متولي څخه د هديرې توليت اخستل غواړي او دغه غصب کړې مخکې هم و دغې هديرې ته ورگډول غواړي دا جائز دی او که نه؟ (۱۸۳۷/۱۳۴۰ هج)

ځواب: په دې کې ودې تحقيق ته ضرورت دی چې کومه مخکې و هديرې ته ور نژدې ده د چاده؟ که کوم مالک معلوم وي نو هغه يې له غصب کوونکې څخه اخستلای شي او که دا تحقيق وشي دا مخکې هم وقف ده او د همدغې هديرې يوه ټوټه ده نو دغه ډله بايد دغه مخکې د غصب کوونکې اورانيوونکې له قبضې څخه وباسي و هديرې ته يې ورگډه کړي فقط.

د غصب کوونکې له قبضې څخه د هديرې د مخکې په را ايستلو کې

کوشش کول ضروري دي

سوال: (۱۰۵۱) يو هندو د غصب په توگه يوه هديره په بازار و او له چې مسلمانانو ورباندي و حکومت ته عارضه و کړه دوی ته به ثواب وي، که نه؟ (۱۷۲۲/۱۳۴۱ هج)

ځواب: د مسلمانانو لپاره په دې کې کوشش کول ضروري دي او په دې کې اجرا و ثواب دی

سوال: (۱۰۵۲) د يوه بزرگ د مزار په اړه مخکې وقف ده هغه دهندو انو په قبضه کې ده دهغه د را خلاصولو لپاره کوشش وکړو، که نه؟ (۸۰۸/۱۳۴۲ هج)

ځواب: د مزار په اړه چې کومه مخکې د خیر د کارونو لپاره وقف ده او کافرانو ورباندي قبضه کړې ده ددې په را خلاصولو کې د مسلمانانو لپاره کوشش کول ضروري دی او کوم خلک چې په دې کې مخالفین وي هغوی فاسقان، فاجران دي

دمسجدونو اداب

سوال: (۱) دیوه مسجد دوی دروازی دی یوه دباندی پر عامه لار باندی، دوهمه څو ګامه دننه له دې وروسته دمسجد فرش دی اوس چي په بسم الله راسته پښه مخکې ږدي له دې څخه کومه دروازه مراده؟ آیا دفرش صحن مراد دی؟ (۸۵۰/۱۳۴۵ هج)

ځواب: و صحن دمسجد ته یعنی فرش ته چي کله ورننوزي هغه وخت په بسم الله سره راسته پښه وردننه کړي.

دخارش په مرض اخته سړی و مسجد ته راتلل

سوال: (۲) یو سړی دخارش په مرض اخته دی دده لپاره مسجد ته راتلل جائز دي، که نه؟ (۸۳۲/۳۳-۱۳۳۴ هج)

ځواب: صحیح دی څو که یې کومه داسي دوا کارولې وي چي له بدبوئ څخه نورولمونځ کوونکو ته تکلیف وي نو غوره دی چي مسجد ته نشي داخل ترڅو چي دغه بویې لیري نکړي.

د پیس او جذام (کوي) ناروغه و مسجد ته له راتګ څخه منع کول

سوال: (۳) دلته مسلمانانو یو جذامي (په کوي اخته) سړی و مسجد ته له راتګ څخه منع کړی دی څه حکم دی؟ (۱۲۱۹/۳۳-۱۳۳۴ هج)

ځواب: په کتابونو کې دالیکلې دي چي د پیس او جذام ناروغه باید بېل وي مسجد ته دې

هم د جمعې او جماعت لپاره نه راځي کور دې لمونځ کوي له خلکو څخه دې جلا وي. [والمجذوم والابرص اولی بالالحاق الخ (۱) شامی فقط.]

سوال: (۴) قصاب او کوم سړی چي د پیس یا جذام ناروغه وي دوی و مسجد ته له راتګ څخه منع کولای شو، که نه؟ (۲۳۵۷/۱۳۴۰ هج)

ځواب: په شامي کې راغلي دي: وكذا القصاب والسماك والمجذوم والابرص اولی بالالحاق وقال سحنون لاری الجمعة عليهما الخ (۲) له دغه عبارت څخه معلوم شو چي جذامي او پیس والا له مسجد څخه منع کولای شي اودوی هم باید جلاوي لکه چي په حدیث کې راغلي دي نو داسي خلګ چي جذام یا پیس وهلی وي باید پخپله له مسجد څخه بېل وي پخپل کور کې لمونځ کول پکار دی ترڅو نورولمونځ کوونکو ته تکلیف او کرکه نه وي (او د قصاب او نورو له جامو څخه که بدبوئ راځي نو د هغوی هم همدغه حکم دی سعید احمد پالنپوري) فقط.

نشراب څښوونکي له مسجد څخه ایستل جائز دی، که نه؟

سوال: (۵) زید شراب څښلې وودنشې په حال کې عید ګاه ته راغلی دلمونځ کوونکو دده له بدبوئ څخه کرکه وشوه ده ته دجلا کېدو وویل چي په جواب کې ده سختې خبرې کول شروع کړي په همدې وجه لمونځ کوونکو دې له مسجد څخه وایست نو اوس زید و محکمې ته عارضه عرفی حیثیت دازالې په نوم وړاندې کړې ده آیا داکار شرعاً جائز دی، که نه؟ (۱۸۲۳/۳۳-۱۳۳۴ هج)

ځواب: قال فی الدر المختار: [واكل نحوثوم ويمنع منه وكذا كل مؤذولوبلسانه الخ وفي الشامي ويلحق بمانص عليه فی الحديث كل ماله رائحة كريهة مأكولا او غيره] (۳) الی آخر ما فصل وحق له دغه عبارت اوله دې څخه معلوم شو چي په موجود حالت دزید له مسجد څخه ایستل ضروري دی اود لمونځ کوونکو داعمل جائز اوله شرعې سره سم دی ددې کار به وجه لمونځ کوونکې دسزاوړنه ګرځي فقط واللہ اعلم.

(۱) الشامي (۴۸۹/۱)، کتاب الصلوة، مطلب فی الغرس فی المسجد طرشيديه.
(۲) الشامي (۴۸۹/۱)، کتاب الصلوة، مطلب فی الغرس فی المسجد طرشيديه.
(۳) الدر والشامي (۴۸۹/۱)، کتاب الصلوة، مطلب فی الغرس فی المسجد طرشيديه.

یو قوم دمسجد د شیانوله کارولو څخه منع کول

سوال: (۲) یو قوم چې له پېړیو، پېړیو څخه مسلمان راروان دی ددوی زیاتره پېښه خیاطي ده او کله ناکله د ښکر لگولو او په ودونو او نورو کې د ډول وهلو کار هم کوي دا خلک د لمانځه اوروژي پابند دي بل کوم عیب په دوی کې نشته ددې ځای مسلمانان له دوی څخه پر هیز کوي او په مسجد کې له اودس کولو او د مسجد له لوبنو کارولو څخه منع کوي داسې کار شرعاً څرنگه دي؟ (۷۸۳/۱۳۴۳ هج)

ځواب: د دغه مسلمان قوم سره داسې معامله نه ده کول پکار بلکې دوی ته شرعاً اجازه ده چې په مسجد کې اودسونه وکړي دمسجد کوزې اوسولاغې استعمال کړي او په مسجد کې لمونځ په جماعت سره وکړي دوی په مسجد کې له اودس او نورو کولو څخه منع کول د الله رب العزت اورسول الله ﷻ د حکم په خلاف دی اوداهم په یوه وجه د [ومن اظلم ممن منع مساجد الله ان يذكر فيها اسمه وسعی فی خرابها] (سورة بقره آیت: ۱۱۴) په وعید کې داخلوي، ځکه چې د لمانځه له لوازماتو څخه منع کول هم له لمانځه څخه د منع کولو په څیر دی او څرگند ظلم دی فقط.

د جنب سړی د غسل لپاره دمسجد فرش لاره ګرځول

سوال: (۷) (الف) د جنب سړی لپاره د جنابت په حالت کې ومسجد ته ورداخلېدل جائز دی، که نه؟، ځکه چې په ځینې مسجدونو کې غسل خانې دا ډول جوړې شوې وي چې دمسجد پرفرش ورتلل غواړي؟

(ب) غسل خانې ته خولوڅې پېښې څو نو د غسل او نورو پرمهال پېښې لندې وي نو پېښې ناپاکيږي او که نه؟ او بیا همدغه لندې پېښې دمسجد پرفرش لگوونو فرش هم ناپاک شو، که نه؟ (۲۳۵/۴۴-۱۳۴۵ هج)

ځواب: (الف) د جنب لپاره د جنابت په حالت کې ومسجد ته ورداخلېدل اودمسجد پرفرش تیرېدل جائز نه دی اما که غسل خانې دا ډول جوړې شوې وي چې بېله پرفرش تیرېدو په بل هېڅ ډول سړی هلته نشي رسېدای نو بیا د دغې سختې اړتیا په وجه جائز دی قال فی الدر المختار [ويحرم بالحدث الاكبر دخول مسجد ولو للعبور خلافاً للشافعي رحمه الله الا للضرورة حيث لا يمكنه غيره الخ] (۱) فقط.

(۱) الدر المختار مع الشامی (۱/۱۲۲)، کتاب الطهارة، مطلب يوم عرفة افضل من يوم الجمعة طرشيديه.

(ب) مستعملې اوبه د صحیح مذهب سره سمې پاکې دي او پر کوم ځای چې مردارې پرې منځل شوه هغه ځای هم داوبو په بهېدو سره پاک شونو په غسل خانو کې د داسې اوبو کېدل باعث د نجاست نه دی او کله چې دا اوبه مردارې نه دي نو د پېښو د ناپاکه کېدو هم کومه وجه نشته اما غوره دادی چې د باندې راشي بیا پرېښو او به تیري کړي په پخو غسل خانو کې خو په خصوصیت سره د اهیڅ پروانلري قال الدر المختار [فلا یؤخر قدمیه ولوفی مجمع الماء لمان المعتمد طهارة الماء المستعمل علی انه لا یوصف بالاستعمال الا بعد انفصاله عن کل البدن الخ] (۱) فقط.

نامسلمان هم مسجد ته ورننوتلای شي

سوال: (۸) یو مشرک یا یهودي یا عیسوی سړی ومسجد ته د لمانځه پروخت په عاجزي سره دمسلمانانو سره د لمونځ کولو لپاره راځي زید هغه منع کوي بکړد زید خلاف دی کله چې له دغه سړی څخه پوښتنه کوي چې ته په مذهب څوک یې نودی خپل کوم مذهب نه ښیې صرف دا وایې چې زه خود الله عاشق یم تاسو ما ولې منع کوئ؟ پر کوم بل ځای عمر له ده څخه پوښتنه وکړه نوده وویل چې زه مسلمان یم زید دخپلې خبرې په ثبوت کې دا آیت: [انما المشركون نجس] پیشوي بکرده ته په جواب کې وایې چې دا آیت خو صرف دمسجد حرام په هکله دی پر دې زید پرېکړد کفر فتوی لگوي آیا دغه سړی یا بل کوم مشرک ومسجد ته ورداخلېدای شي؟ او په جماعت کې برخه اخستلای شي، که نه؟ د زید پرېکړد کفر فتوی لگول شرعاً څه حکم لري؟ (۱۴۶۵/۱۳۴۳ هج)

ځواب: په درمختار کتاب الحظر والاباحه کې راغلي دي: وجاز دخول الذمی مسجداً مطلقاً و کرهه مالک مطلقاً و کرهه محمد والشافعی و احمد فی المسجد الحرام الخ] (۲) له دغه روایت څخه معلوم شو چې ذمي او نامسلمان هم مسجد ته راتلای شي اود کوم سړی یادونه چې په پوښتنه کې شوې ده کله چې دی خپل ځان مسلمان ښیې نو پرده بدگمانی کول یاده ده حال نه معلومېدو په وجه ده ته کافر نشي ویلای اودی ومسجد ته له راتگ او په جماعت کې له برخه اخستو څخه نشي منع کېدای بلکې په شامی کې لیکلې دي

(۱) الدر المختار مع الشامی (۱/۱۲۲)، کتاب الطهارة، مطلب: سنن الغسل طرشيديه.

(۲) الدر المختار مع الشامی (۵/۲۷۴)، کتاب الحظر والاباحه، فصل فی البيع طرشيديه.

[اعلیٰ ان الاسلام یكون بالفعل ایضاً كالصلوة بجماعة او الاقرار بها والاذان فی بعض المساجد الخ (۱) له دغه روایت څخه معلوم شو چې ددغه سړی سره لمونځ کول دده دمسلمان کېدو دلیل دی او دآیت [انما المشركون نجس] (سورة توبه آیت: ۲۸) په تفسیر کې ډیر تفصیل دی او مسجد حرام نه په نژدې نه ورتلو کې هم ډیر تفصیل دی په بیان شوې آیت سره مطلقاً او مسجد ته د داخلېدو پرنا جائزوالې دلیل نیول صحیح نه دی نو دزید و عمر ته کافرویل او د حال له معلومولو پرته د کفر فتوی ورباندې لگول صحیح نه دی فقط.

هندوان و مسجد ته بهول او تقریر په کول

سوال: (۹) و مسجد ته هندوان بهول او په دوی تقریر کول او د مسلمانانو لپاره د دوی تقریر او رېدل جائز دی، که نه؟ (۲۸/۱۳۴۰ هج)

ځواب: په درمختار کې راغلې دي: [و جاز دخول الذمی مسجداً مطلقاً] (۲) له دې څخه معلوم شو چې د کافرو و مسجد ته ورننوتل صحیح دي او تقریر کول هم جائز دي په تېره بیا چې هغه د مسلمانانو په مرسته کې وي او د حق اسلامي خلافت په مرسته کې وي لکه چې زیاتره هندوان داسې کوي او دا غیبي امداد دی کوم چې الله رب العزت د کفارو په وسپله مسلمانانو ته رسوي په حدیث شریف کې راغلې دي: [ان الله لیؤید هذا الدین بالرجل الفاجر] (۳) نولکه څرنگه چې په فاجر سړی سره د دین تائید کیدای شي په کافر سره هم کیدای شي فقط.

(۱) الشامی (۳/۳۱۲)، کتاب الجهاد، مطلب الاسلام یكون بالفعل كالصلوة بجماعة ط رشیدیة.

(۲) الدر المختار مع رد المختار (۵/۲۷۴)، کتاب الحظرو الاباحة فصل فی البیع ط رشیدیة.

(۳) عن ابی هريرة رضى الله عنه قال شهدنا مع رسول الله ﷺ خيبر فقال: رسول الله ﷺ لرجل ممن معه يدعى الاسلام هذا من اهل النار فلما حضر القتال قاتل الرجل من اشد القتال فكثرت به الجراح فاثبتته فجاء رجل من اصحاب النبي ﷺ فقال يا رسول الله ﷺ ارايت الذي تحدث انه من اهل النار قد قاتل في سبيل الله من اشد القتال فكثرت به الجراح؟ فقال النبي ﷺ اما انه من اهل النار فكاد بعض المسلمين يرتاب فيبيناهم على ذلك اذ وجد الرجل الم الجراح فاهوى بيده الى كنانته فانتزع منها سهماً فانتحربه فاشتد رجال من المسلمين الى رسول الله ﷺ فقالوا يا رسول الله ﷺ صدق الله حديثك قد انتحرف فلان فقتل نفسه فقال رسول الله ﷺ يا بلال قم فاذن لا يدخل الجنة الا مؤمن فان (وفي نسخة وان) الله ليؤيد هذا الدين بالرجل -

د نامسلمان و مسجد ته راتلل او نصیحت او رېدل

سوال: (۱۰) (الف) نامسلمان لکه یهودی، عیسوی او نور مسجدونو ته دننه ورتلای شي، که نه؟

(ب) نامسلمان و مسجد ته د مسلمانانو د نصیحت او رېدو په غرض راتلای شي او که نه؟ (۳۱/۱۳۴۰ هج)

ځواب: (الف، ب) د کفارو و مسجد ته راتلل او نصیحتونه او رېدل صحیح دي فقط.

و مسجد ته دیهودو او نصاری راتلل / او طالبانوته انعامونه وروښل

سوال: (۱۱) (الف) و مسجد ته دیهودو او نصاری داخلېدل جائز دي، که نه؟ (ب) په مسجد کې و طالبانوته انعامونه وښل صحیح دي، که نه؟

(ج) د مسجد متولي په مسجد کې مسلمانان له نصیحت، میلاد، او انعامونو و ښلو څخه منع کولای شي، که نه؟

(د) په پورته یاد شویو کارونو کې د مسجد له متولي څخه اجازه اخستل ضروري دی، که نه؟ (۳۲/۵۵۵-۱۳۳۳ هج)

ځواب: (الف) په حنفي کتابونو کې د یادونه شته و جاز دخول الذمی مسجداً مطلقاً و کره مالک مطلقاً و کره محمد و الشافعی و احمد فی المسجد الحرام الخ [(۱) (درمختار) نومعلوم شو چې دا حنفاو په نزد دیهودو او نصاری و مسجد ته ورتلل صحیح دي.

(ب) صحیح دی (ج) نصیحت او نور په مسجد کې صحیح دی، د میلاد مجلس که بدعات پکې نه وي نو جائز دی کنې منع دی.

(د) کوم کارونه چې شرعاً صحیح دی په هغوی کې د متولي و اجازې ته اړتیا نشته فقط.

= الفاجر (الجامع الصحیح للبخاری ۲/۹۷۷، کتاب القدر، باب العلم بالخواتیم)

(۱) الدر المختار مع الشامی (۵/۲۷۴)، کتاب الحظرو الاباحة فصل فی البیع ط رشیدیة.

مسلمان بنګي و مسجدته له راتګ څخه منع کول اودده دګټې حکم

سوال: (۱۲) یو چارو کښ مسلمان شو، دی د غټو بولو پاکولو کار کوي که مسجد ته د لمانځه کولو لپاره راشي نو مسجد ته یې پرېږدو، که نه؟ اودده دګټې مېلمستیا خوړل بیا په مسجد کې لګول صحیح دي او که نه؟ له حدیث کسب الحجام خبیث دا خبره معلومېږي چې د بنګي ګټه هم له خباثت څخه خلاصه نه ده (۳۹/۳۳-۱۳۳۴ هج)

ځواب: دی له مسجد څخه منع کول صحیح نه دي او منع کوونکی دومن اظلم ممن منع مساجد الله ان یذکر فیها اسمہ الایة (سورة بقره آیت: ۱۱۴) تر حکم لاندې دی اودده دګټې مېلمستیا خوړل او د مسجد په ودانو کې خرڅول صحیح دي او د کسب الحجام خبیث په حدیث د ناجائزوالي دلیل نیول صحیح نه دي ځکه چې هغه منسوخ یا مؤول دی [وعن ابن عباس رضی الله عنهما ان النبی ﷺ احتجم فاعطی الحجام اجره] الحدیث رواه البخاری و مسلم (۱) که د حجام اجرت ناروا وای نو پخپله رسول الله ﷺ ولی ورکاوو؟ او ښکاره ده چې د رسول الله ﷺ له زمانې څخه تر اوسه په عربو او نورو کې پرلپسې داپېشته راراونه ده او عملي ده او چا پر دې انکار نه دی کړی اود دې اجرت یې حرام او خبیث نه دی بللی دابله خبره ده چې ځینې دندې سپکې او دذلت وي خو په هغه سره د اجرت حرام والي او خبیث والی نه لازمیږي.

سلفیان دا حنافو و مسجدته له راتګ څخه منع کول

سوال: (۱۳) د سلفیانو محبت کول اودوی خپل مسجد ته راپرېښوول صحیح دي، که نه؟ اوداسي خلګ زیاتره مسجد ته راشي د دین په اړه بې ځایه خبرې کوي فتنه او فساد خوروي اوس څه حکم دی؟ (۱۸۹۳/۳۳-۱۳۳۴ هج)

ځواب: کوم سلفي چې دا حنافو و مسجد ته د لمانځه کولو لپاره راځي هغه مه منع کوي خودده خبرې چې دا حنافو خلاف وي هغه مه مني دده له لمونځ کولو د کوم حنفي و لمانځه (۱) عن ابن عباس رضی الله عنهما ان النبی ﷺ احتجم فاعطی الحجام جرہ واستعط متفق علیه (مشکوٰۃ ص: ۲۵۸، باب الاجارۃ).

ته څه تاوان نه رسیږي اماله فساد جوړولو څخه دې منع کړل شي فقط والله تعالی اعلم.

د مسجد له څاه څخه هندو او مسلمان اوبه ډکولای شي، که نه

سوال: (۱۴) کوم څاه چې د مسجد په حدودو کې دننه واقع وي له هغه څخه په عامه توګه هندوان او مسلمانان اوبه وړلای شي، که نه؟ جوړوونکی منع کولای شي، که نه؟ اود مسجد په غسل خانو کې هر سړی لمونځ کوونکی اوبې لمانځه غسل کولای شي، که نه؟ (۱۹۰۴/۱۳۴۰ هج)

ځواب: د مسجد له دغه څاه څخه اوبه ډکولای شي اود څاه جوړوونکې لپاره د منع کولو هیڅ حق نشته او په غسل خانه کې ټول استنجا او دس، غسل او نور کولای شي فقط.

لوڅې پښې ګرځېدوونکی نامسلمان چې فرض یې هم

لوڅ وي که مسجد ته ور داخل شي

سوال: (۱۵) یو کافر سړی چې لوڅې پښې ګرځي او فرض یې هم ښکاره دي هغه مسجد ته ور داخلېدای شي، که نه؟ (۱۷۹۵/۱۳۴۳ هج)

ځواب: د کافرو و مسجد ته ور داخلیدل که څه هم دا حنافو په نزد صحیح دی لکه چې په درمختار کې راغلې دي: [وجاز دخول الذمی مسجداً مطلقاً و کرهه محمد و الشافعی و احمد رحمهم الله فی المسجد الحرام الخ] (۱) خو په ښکاره فرض (عورت) سره د کافرو و مسجد ته ور داخلیدل صحیح نه دی ددې وده ته اجازه مه کوي فقط.

شیعه زموږ و مسجد ته له ننوتلو څخه منع کول

سوال: (۱۶) شیعه زموږ په مسجدونو کې د مېلاد په مجلس کې برخه اخستلای شي، که نه؟ په دې اړه جګړه روانه ده چې په لرګیو پیره ورکول کیږي چې له سنیانو پرته به بل څوک مسجد ته نه ننوزي؟ (۷۱۷/۱۳۴۲ هج)

(۱) الدر المختار مع الشامی (۵/۲۷۴)، کتاب الحظر والاباحۃ فصل فی البیع طر شیدیه.

ځواب: جنگ، جگره کول خوښه نه دي خوپه حکمت او نرمۍ سره داسي انتظام وکړي چې د سنيانو مسجدونو ته شيعه گان رانشي، ځکه چې له دغې ډلې څخه يومخ بېلوالي مناسب دی او د دوی سره د سنيانو لپاره اړيکي ساتل جائز نه دی، ځکه چې کله دوی زموږ د دين مشرانو صحابه کرامو او راشده خلفاء رضی الله عنهم اجمعين ته بدوايې او بېکښل ورته کوي بلکي دوی مسلمانان هم نه بولي نو زموږ د اسلامي غيرت د اتقاضانه ده چې موږ له دوی سره يوون او اړيکي وساتو الحياء شعبه من الايمان په حديث شريف کې راغلي دي (۱)

نوداډيره دبې حيايۍ خبره ده چې کوم خلک زموږ مشرانو او رسول الله ﷺ ځای ناستو او د اسلام خپروونکو سره داسي عقیده ساتي چې هغوی معاذ الله د دين د بنسټان دي او مسلمانان نه وو او منافقان او کافران وو نو راوړنور بيا موږ د داسي خلکو سره په خوشحالي يوځای کېږو او دوی له ځان سره په خوراک، څښاک کې شريکوي ياله دوی سره د نکاح او خپلوی اړيکي ساتوپه حديث شريف کې د داسي ډلو په اړه داراغلي دي چې له دوی سره ناسته مه کوئ، له دوی سره د نکاح تړون مه ساتئ (۲) او د اهرم په حديث شريف کې راغلي دي چې پردغو خلکو باندې لعنت شوی دی (۳) او که الله رب العزت دوی مسخ کړي، بيزوگيان او خنزيران ځيني جوړکړي نو عجب به نه ده (۴) او الله رب العزت د دوی زړونه مسخ کړي دي نو له دوی سره هر ډول بېلوالي او پرهيز کول لازم دي فقط.

(۱) عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ الايمان بضع وسبعون شعبة فافضلها قول لا اله الا الله وادناها ما طاعة الاذى عن الطريق والحياء شعبة من الايمان متفق عليه (مشکوٰۃ المصابيح ص: ۱۲، کتاب الايمان)
(۲) وعن عمر رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ لا تجالسوا اهل القدر ولا تتفا تحوهم (ابوداؤد ص: ۲۴۹، کتاب السنة، باب في ذراري المشركين)

(۳) عن عائشة رضي الله عنها قالت: قال رسول الله ﷺ لا تسبوا اصحابي لعن الله من سب اصحابي (المعجم الاوسط للطبراني ۳/ ۳۳۲، باب العين من اسم عبد الرحمن بن الحسين الصابوني رقم الحديث: ۴۷۷۱ المطبوعة دار الفكر عمان الاردن)
(۴) عن نافع ان رجلا أتى ابن عمر رضي الله عنهما فقال: ان فلانا يقرأ عليك السلام فقال: انه بلغني انه قد احدث فان كان قد احدث فلا تقرنه مني السلام فأتى سمعت رسول الله ﷺ يقول يكون في امتي اوفى هذه الامة خسف ومسخ او قذف في اهل القدر رواه الترمذي وابدأؤد-

زيان رسوونکی سړی و مسجد ته له راتگ څخه منع کول

سوال: (۱۷) دوه درې کسان يوه مسجد ته د لمانځه لپاره راځي فتنه او فساد او بې اتفاقي پيدا کوي آیا داسي فساديان و مسجد ته له راتگ څخه منع کول روا دي، که نه؟ (۲۴۷۵/۱۳۳۹ هج)

ځواب: کوم سړی چې واقعاً شرير او زيان رسوونکی وي مسجد و لا هغه له مسجد څخه منع کولای شي په دې شرط چې کومه فتنه او فساد نه جوړيږي فقط.

دنا اباد مسجد خدمت ثواب

سوال: (۱۸) د شاه محمد ديوان رحمه الله له مزار سره دده جوړکړی يو مسجد له منگلور پير څخه د يو ميل پرواټن واقع دی کوم چې مات شوی او نږدلی وو او د بوالونه يې هم څه ناڅه نږدلی وو خو اوس يې ترميم شوی دی خو منبر پکې نه شو جوړ په دې مسجد کې نه اذان کېږي او نه جماعت اماله زیارت کوونکو څخه کله يو څوک پکې لمونځ وکړي نو آیا اوس دې ته د مسجد حکم ورکول کيدای شي او دده درناوي او آبادول د مسجد په څير پکاردی، که نه؟ کوم ثواب چې د مسجد په خدمت جارو و هلو او نورو کې دی هغه رنگه ثواب د دغه مسجد په خدمت کولو هم حاصلېږي، که نه؟ (۲۵۹۷/۱۳۳۷ هج)

ځواب: د دې مسجد حکم د مسجد دی او درناوی يې د مسجدونو په څير کول پکاردی او کوم ثواب چې د نورو مسجدونو په خدمت کې وي دده په خدمت کې هم شته.

د مسجد تعمير په مسلمان معمار کول غوره دي که په هندو

سوال: (۱۹) د مسجد د ودانولو لپاره هندو او مسلمان معماران سره برابر دي که په دواړو کې فرق شته؟ عمروايې

-وابن ماجه وقال الترمذي: هذا حديث حسن صحيح غريب (مشکوٰۃ المصابيح ص: ۲۳، کتاب الايمان بالقدر)
وعن ابن عمر رضي الله عنهما عن النبي ﷺ قال: القدرية مجوس هذه الامة ان مرضوا فلا تعودوهم وان ماتوا فلا تشهدوهم (ابوداؤد ص: ۲۴۴، کتاب السنة، باب في القدر)

چې که معمار مسلمان لمونځ کوونکی وي نو هغه تر هندو غوره دی زید وایې چې هندوان او مسلمانان ټول سره برابر دي بلکې هندوان غوره دي آیا د مسجد تعمير په هندوانو کېدای شي؟ او د زید دا خبره تر کومه صحیح ده چې هندو غوره دی؟ (۱۳۵۲/۴۴-۱۳۴۵ هج) **ځواب:** په هندو معمارانو او مزدورانو هم د مسجد تعمير او نور کار کول جائز دي، ځکه نوزیاتره په هندوانو د مسجد تعمير کار کېږي خو په دې کې هېڅ شک نشته چې په مسلمانانو په تېره بیا د لمانځ او روزنې په پابند مسلمانانو د مسجد د تعمير کار کول غوره او افضله دی په تېره بیا چې مسلمانان د تعمير په کار بلدوي او کارزيات اوبڼه کوي عمر چې کوم نصیحت دوی ته وکړه هغه صحیح دی زید چې کومې خبرې ورته وکړې هغه بې ځايه او ناجائز دي د زید دا زیاتوب دی او زید په دغه خبرو او فعل کې پر خطا دی گنهگار او فاسق سو باید توبه وکاري دا خبره دده چې د هندوانو او مسلمانانو تر مېڅ هېڅ توپیر نشته بلکې هندوان غوره دی داراز ځینې نورې خبرې دده په ځینې اعتبار د کفر خبرې دي خو کله چې د تاویل امکان شته، ځکه د کفر فتوی نه ورکول کیږي په هر حال د زید په فسق کیدو کې هېڅ شک نشته فقط.

سود خور د مسجد خدمت کولای شي

سوال: (۲) یو سړی د مسجد کار کوي او دی سوداخلي نو په ده د مسجد کار کوو، که نه؟ (۱۳۴۱/۴۲۸ هج)

ځواب: دا هېڅ پروا نلري چې داسې د مسجد کار وکړي د مسجد خدمت د ثواب کار دی له دې څخه دی ولی بې برخې کوي فقط.

د زاړه مسجد د بنائسته کولو په وجه بل مسجد جوړول

سوال: (۲۱) په ډبروگره کې یو پخوانی مسجد وو چې ځای والو خلکو جوړ کړ او بڼا ښه او نقشونه یې هم پکې وکړل دننه یې څه گلان هم پکې جوړ کړل زید دا حکم ورکړ چې په دې کې لمونځ صحیح نه دی ترڅو چې دغه گلان وران نکړل شي چې دا یې نتیجه شوه چې د مسلمانانو تر مینځ فساد، جگره،

او خواشني جوړه شوه د زید ملگرو چې کله ماته و خوره نودوی یو بل مسجد جوړول شروع کړ پر خبرېدو څه خلکو ډیرې زاری دوی ته وکړې چې تاسو نوی مسجد مه جوړوئ بلکې پخوانی مسجد چې څرنګه تاسو غواړئ پخپل انتظام کې یې واخلي دمخکې په خیر پکې لمونځونه کوي او گلان د شرعې په خلاف دي نو د ثابتیدو په شرط یې وران کړئ خو چا یې خبره وانه او ریدله نوی مسجد یې جوړ کړه هغه کې د جمعې، اختر و نو او پنځه لمونځونه م پیل کړل اوس د جوړوونکو په اړه شرعاً څه حکم دی؟ او دغه نوی مسجد د ضرار مسجد په حکم دی، که نه؟ او کوم سړی چې عالم وي بیا هم په شریعت کې لاسوهنه کوي او د مسلمانانو په ډله کې بېلوالی راولي او خلکو ته د شرعې په خلاف مسئلې وربښي دده امامت او نور صحیح دی، که نه؟ (۱۳۴۳/۲۷۹۷ هج)

ځواب: د مسجد بنائسته کول په تېره بیا د قبلي و طرفته دیوال او محراب په مسجد کې نقشونه که څه هم فقهاؤ رحمهم الله ښه نه دي بللی لکه چې د فقهي د کتابونو له عبارت څخه څرګند یږي خودا خبره داسي نه ده چې د دې په وجه په دغه مسجد کې د لمونځ دنه صحیح کېدو فتوی ورکول شي او دی ته حرام وویل شي او دغه سختې، غلطې او ناپوهي به د فتوی ورکوونکې وي په درمختار کې راغلې دي: [ولا بأس بنقشه خلا محرابه فانه یکره لانه یلهی المصلی ویکره التکلف بدقائق النقوش ونحوها خصوصاً فی جدار القبلة قاله الحلبي الخ] (۱) نو ښکاره ده چې صرف په دغه وجه چې دغه مسجد بنائسته او نقش داره کړل شو په دغه مسجد کې لمونځ کولو ته حرام وویل شي او په دغه مسجد کې لمونځ کول پرېښودل شي او جگره او فساد جوړ کړل شي او بیا بېله اړتیا بل مسجد جوړ کړل شي چې ورڅخه مخکې مسجد ته تاوان ورسېږي او د مسلمانانو تر مینځ بېلوالی راشي په هېڅ ډول جائز نه دی او زید په دغه فعل کې ښکاره پر خطا دی په تفسیر احمدی او نورو کې را نقل شوې دي چې حضرت عمر رضی الله عنه وویل چې په یوه ښار کې دوه مسجدونه دا ډول مه جوړوئ چې دیو بل لپاره د ضرر باعث وي او په حدیثو کې راغلې دي چې دویار او نامه په غرض مسجد جوړول د قیامت علامه ده او دا کار بد او ناوړه بلل شوی دی وعن انس رضی الله عنه [قال: قال رسول الله ﷺ ان من اشراط الساعة ان يتباهی الناس فی المساجد] (۲) قال صاحب المدارک وقيل كل مسجدین مباحة اوریاء اوسمعة اولغرض سوی ابتغاء وجه الله تعالی او بمال غیر طیب فهو لاحق لمسجد الضرار وهذا الفظه اخذ

(۱) الشامي (۱/۴۸۷)، کتاب الصلوة، مطلب کلمه لا بأس دلیل علی ان المستحب غیره طر شیدیه.

(۲) مشکوة المصابیح ص: ۲۹، کتاب الصلوة، باب المساجد ومواضع الصلوة.

ذلك عن الكشف وقال صاحب الكشف وعن عطاء لما فتح الله الامصار على عمر رضى الله عنه امر المسلمين ان يبنوا المساجد وان لا يتخذوا في مدينة مسجدين يضارا احدهما صاحبه هذا الفضل فالعجب من المشائخ المتعصبين في زماننا يبنون في كل ناحية مساجد طلبا للاسم والرسم واستعلاء لشأنهم واقتداء لآبائهم ولم يتأملوا ما في هذه الآية والقصة من شناعة حالهم وسوء منالهم الخ [(۱) (تفسير احمدى)]

نوله موصوف او بيان شوي روايت څخه معلوم شو چي دنامه اوفخرا وضد او نفس په وجه مسجد جوړول د اجر او ثواب باعث نه دی بلکي د وبال او عذاب باعث دی او کوم ثواب چي د مسجد جوړولو د [من بنى الله مسجداً بنى الله له بيئته في الجنة] (۲) په حکم راغلي دي هغه دده لپاره نشته خوله دي څخه دانه دي گنل پکار چي د کوم مسلمان جوړ کړي مسجد په دي گمان چي جوړوونکی دادنامه، ضد او نفس په وجه جوړ کړی دی دا نړوي او د ضرار مسجد په حکم کي يې وېولي دي ولواو په دي ځای کي د انبار غورځولو حکم ورباندي وکړي کوم چي د اصل ضرار مسجد حکم وو، ځکه دهغه مسجد کفر، ضرار او تفريقا بين المؤمنين لپاره جوړول په قطعي نص سره ثابت شو او دا خبره د کوم مسلمان په اړه يقيني نشي کيدای بلکي پر مسلمانانو باندي له دې ول گمانونو چلو څخه د پرهيز کولو حکم راغلی دی [يا ايها الذين آمنوا اجتنبوا كثيرا من الظن ان بعض الظن اثم] (سورة حجرات آيت: ۱۲) وقال عليه الصلوة والسلام [انما الاعمال بالنيات وانما لكل امرئ ما نوى] (الحديث) (۳) او د چا دنيت حال بل ته په صحيح معنى نشي معلوميدای کما ورد هلا شقت عن قلبه (۴) لنده دا چي په دي اړه د حضرت عمر رضى الله عنه

(۱) التفسيرات الاحمدية ص: ۴۷۸ - پاره ۱۱ آيت: ۱۰۸

(۲) عن عثمان رضى الله تعالى عنه قال: قال رسول الله ﷺ من بنى الله مسجداً بنى الله له بيئته في الجنة (مشكوة المصابيح ص: ۲۸۰، باب المساجد ومواضع الصلوة)

(۳) صحيح البخارى ۲/۸ باب كيف كان بدء الوحي.

(۴) عن اسامة بن زيد رضى الله عنه قال: بعثنا رسول الله ﷺ الى اتاس من جهينة فانييت على رجل منهم فذهبت اطعنه فقال: لا اله الا الله فطعنته فقتلته فجئت الى النبي ﷺ فاخبرته فقال: اقتلته وقد شهد ان لا اله الا الله قلت يا رسول الله ﷺ انما فعل ذلك تعوداً قال: فهلا شقت عن قلبه متفق عليه (مشكوة ص: ۲۹۹، كتاب القصاص، الفصل الاول)

له وينا سره سم دومره ويل کېدای شي چي کوم مسلمان دی د ضرار او بېلتون راوستوپه غرض مسجد نه جوړوي او د فخر او نامه لپاره دی نه جوړوي که ده داسي وکړل نو د ثواب حقدار نه دی بلکي پرده به وبال او عذاب وي نور د احکم کول پر کوم خاص مسجد نه صحيح کيږي چي دغه مسجد دنامه، فخر او فاسد غرض لپاره جوړ شوی دی او دا مسجد ضرار دی او نړول يې واجب دي، ځکه چي لکه څرنگه چي د مسجد و جوړوونکي ته د احکم دی چي دی دي د فخر، نامه د ضرر رسولواو د مؤمنانو تر مينځ د بېلتون راوستوپه غرض مسجد نه جوړوي دارازو نورو ته پر کوم مسلمان باندي د بدگماني کولو څخه منع کړی ده [اياکم والظن فان الظن اکذب الحديث] (۱) او کوم سړی چي سره له دي چي عالم وي د ضد او نفس په وجه د مسلمانانو تر مينځ د بېلوالي راوستو باعث وي او غلطې مسئلې بيانوي او پردي باندي ټينگار کوي هغه گنهگار او پر خطا دی امامت دده مکروه دی.

په مسجد کي نقشونه جوړول

سوال: (۲۲) په مسجد کي نقشونه جوړول جائز دي، که نه؟ (۴۸/۳۵ - ۱۳۳۷ هج)

ځواب: پخپل حلال مال سره له محراب پرته نقشونه کولای شي کما فی الدر المختار [ولا بأس بنقشه خلا محرابه بجص وماء ذهب لوبماله الحلال الخ] (۲) فقط.

په بېلابېلو رنگونو د مسجد رنگول

سوال: (۲۳) په بېلابېلو رنگونو د مسجد و نورنگول جائز دي، که نه؟ او په رنگونو کي شراب خاما خاگړوي او لمونځ په دغه کي کيږي، که نه؟ (۳۹۲/۴۴ - ۱۳۴۵ هج)

ځواب: په درمختار کي راغلي دي: [ولا بأس بنقشه خلا محرابه الخ بجص وماء ذهب لوبماله الحلال الخ] (۲) يعنی د مسجد له محراب څخه پرته بلکي د قبلي د طرف له دېوال پرته په مسجد کي د سرو زرو داوېو، چوني او نورو کارول صحيح دي که پخپل حلال مال سره وي بيا وايي: [ويکره التكلف بدقائق النقوش ونحوها خصوصاً في]

(۱) عن ابي هريرة رضى الله عنه ان رسول الله ﷺ قال اياکم والظن فان الظن اکذب الحديث (جامع الترمذی ۱۹/۲، باب ما جاء في ظن النسوة)

(۲) الدر المختار مع الشامی (۴۸۷/۱)، کتاب الصلوة مطلب کلمة لا بأس دليل على ان المستحب غيره طرشيديه.

جدار القبلة (۱) ددې حاصل دادی: چي دنقشونو جوړولو تکلف په مسجد کي کول مکروه دي په تېره بیا د قبلي د لور پر دیوال باندې نوکله چي مطلقاً نقشونه کول مکروه دي نو بیا کله چي د شرابو وړ باندې شبه وي کوم چي نجس دي نو په اولی درجه به مکروه وي له دې څخه پر هیز کول لازم دي اولمونځ کيږي فقط.

د حرمینو شریفینو، مسجد اقصی او مزارونو نقشي په مسجد کي راځړول

سوال: (۲۴) د حرمینو شریفینو، مسجد اقصی او د اهل بیتو د زیارتونو نقشي په مسجد کي ښوول جائز دي، که نه؟ (۱۱۸۷/۱۳۳۷ هج)

ځواب: د قبلي و طرفته پر دیوال باندې دا ډول نقشي او نور څړول او ښلول ښه نه دي یعنی تنزیهي مکروه دي، ځکه که د لمونځ کوونکي فکر په دې سره دې طرفته ولاړ شي نو ليري نه ده چي دخشوع او خضوع د ختمېدو باعث به شي او په لمانځه کي خشوع او خضوع ضروري ده په درمختار کي راغلې دي [ولاباس بنقشه خلا محرابه فانه يکړه (ای تنزیها) لانه يلهی المصلی ويکړه التکلف بد قائق النقوش ونحوها خصوصاً فی جدار القبلة قاله الحلبي وظاهره ان المراد بالمحراب جدار القبلة فليحفظ] (۲)

د مسجد پر دیوالونو د قرآن کریم آیتونه او کلمه راځړول

سوال: (۲۵) په مسجد کي دننه د قبلي و طرفته پر دیوال باندې یا په څلورو طرفو نو باندې په زرینو حروفو باندې د قرآن کریم آیتونه لیکل یا دمکي شریفې یا نبوي مسجد عکسونه راځړول یا د مسجد په غولي کي تمباکو، سگریټ څکول څرنگه دي؟ (۱۸۲۵/۱۳۳۷ هج)

ځواب: په درمختار کي راغلې دي: [ولاباس بنقشه خلا محرابه فانه يکړه لانه يلهی المصلی ويکړه التکلف بد قائق النقوش ونحوها خصوصاً فی جدار القبلة بجص وماء ذهب لوبماله الحلال لامن مال الوقف فانه حرام الخ] (۳) له دغه روایت څخه معلوم شو چي که کوم سړی پخپل (۱) مخکنی حواله.

(۲) الدر مع الرد (۱/۴۸۷)، کتاب الصلوة، مطلب کلمه لاباس دليل على ان المستحب غيره طرشيديه.

(۳) الدر مع الرد (۱/۴۸۷)، کتاب الصلوة، مطلب کلمه لاباس الخ طرشيديه.

حلال مال په مسجد کي د قبلي له دیوال پرته ګلکاری کول غواړي نو جائز دی خود اښه نه دی او د قبلي د لور په دیوال کي په ګلکاری او نورو کولو د لمونځ کوونکي فکر پکي بند یري او خشوع ته تاوان کوي نو د قبلي د لور په دیوال کي نه دي کول پکار او د وقف په مال باندې کول حرام دي او په مسجد کي سگریټ یا تمباکو څکول صحیح نه دي، په مسجد کي داسي تکلفات کول چي ورڅخه په خشوع او خضوع (عاجزي) کي تاوان پېښ شي مناسب نه دي خو لمونځ کيږي فقط.

سوال: (۲۲) (الف) د مسجد پر دیوالونو کلمه د قرآن کریم آیتونه او نور راځړول څرنگه دي؟ (ب) د قبلي و طرفته پر دیوال باندې په مسجد کي کلمه او نور که وي نو هغه ته مخامخ لمونځ کول څرنگه دي؟ (۲۴۳/۴۴-۱۳۴۵ هج)

ځواب: (الف) قال فی فتح القدير [تکره کتابة القرآن واسماء الله تعالى على الدراهم والمحاريب والجدران الخ] (۱) له دې څخه معلوم شو چي د صورت مکروه دی. (ب) لمونځ کيږي خوداسي کول مکروه دي لکه چي پورته وليکل شو.

په مسجد کي لوحه لګول

سوال: (۲۷) په مسجد کي لوحه چي تاريخ او نور وړ باندې وليکي لګول خوبه کومه پروا نلري؟ لوحه یو پراخ لفظ دی دکوم، کوم شی اجازه شته؟ (۱۳۳۹/۱۳۳۷ هج)

ځواب: په لوحه کي دي قرآن او حدیث نه وي ددې او تاريخ او نور پکي لیکل جائز دي او چي پکي آیت او نورو راځړول يې ناجائز دي په شامي کي راغلې دي [ولا ينبغي الكتابة على جدرانه ای خوفاً من ان تسقط وتوطأ بحر عن النهاية] (۲) فقط.

سوال: (۲۸) دواتیا کاله کيږي چي یو مسجد جوړ شوی دی اوس په دې کي یو سړی د مسکېنانو د زړونو د آزارولو په غرض دا ډبره لګوي چي دا مسجد زما پلار جوړ کړی دی دا عمل دده صحیح دی، که نه؟ (۱۳۲۷/۴۲-۱۳۴۷ هج)

(۱) فتح القدير (۱/۱۵۰)، کتاب الطهارة باب الحيض والاستحاضة.

(۲) الشامي (۱/۴۹۰)، کتاب الصلوة، مطلب فيمن سبقته يده الى مباح طرشيديه.

ځواب:

نوددغه مضمون په لوحه لگولو کې چې دکوم واقعیت څرگندونه ده هیڅ پروا نشته دمسجددجوړوونکي دنوم لوحه لگول یو متعارف عمل دی په دې کې دعامو خلکو دزهیر بدوکومه وجه نشته. فقط.

سوال:

(۲۹) جوړوونکي خپل نوم دمسجدمینځ پردروازه لیکلی دی داخوبه کومه پروا نلري؟ (۱۳۴۰/۸۰۷ هج)

ځواب:

دجوړوونکي په نوم لیکلودده و مسجد کېدو ته هیڅ تاوان نه پیښیږي.

دمسجدپردېوالونویاغوث اعظم دستگیر لیکل

سوال:

(۳۰) بکرمسجد پردېوالونویاغوث اعظم دستگیر لیکي داصحیح دی، که نه؟ (۱۳۳۸/۲۲۲۲ هج)

ځواب: صحیح نه دی (۱) فقط.

دمسجدپردېوال که یا الله او یا محمد لیکلی وي نوڅه به کوي

سوال:

(۳۱) دمسجدپه محراب کې یا الله، یا محمد لیکلی ووعمرهغه راواړول خاوره بل ځای په احتیاط سره کښیښووی په ده په دې صورت کې کومه گناه خوبه نه وي؟ (۱۳۴۱ هج)

ځواب:

صرف لفظ دیاله یا محمدڅخه راگړول بس دي اوددې یا پرځای □ ولیکي ترڅودرودو ویلواولیکلو ثواب حاصل شي.

دمخکني متولي دغزلولو وجه لیکلی په مسجد کې راځړول

سوال:

(۳۲) یومسجددزوړوالې له امله بیاله نوې سره تعمیر کړل شودهغه دقبلې دلورپردېوال باندې یوه ډبره ولگوله چې پکې دمسجدحالات اودخیانت په وجه دمخکني متولي غزلول اودجوړوونکي

(۱) غوث: مرسته کوونکی، اعظم ترټولو لوی غوث اعظم ترټولو لوی مرسته کوونکی الله رب العزت دی له هغه پرته هیڅوک غوث الاعظم نشي کیدای داراز دستگیر لاس نیوونکی یعنی دې وزلو و له کوونکی هم له الله رب العزت پرته هیڅوک نشته ځکه دالیکل جائزه دي، ځکه چې ناپوهان دالله له شان غوث اعظم دستگیر څخه حضرت شیخ عبدالقادر جیلانی قدس سره مراد اخلي سعید احمد پالنپوري.

نوم اونور لیکلې دي.

زیدوايي: چې په څو وجو سره داسي عبارت دقبلې دلورپردېوال نښول صحیح نه دي په درمختار کې راغلې دي [ولابأس بنقشه خلا محرابه فانه يکړه لانه يلهی المصلی الخ] (۱) اوپه دې کې دمخکني متولي خیانت لیکلی دی کوم چې په دغه لقب دلته هر سړی پیژني اوکله چې به له دنیاڅخه کوچ وکړي نودده ناوړتیا به دهمېشه لپاره لیکلې وي خلک به په بدنوم دی یادوي اوداپه حدیث شریف کې منع دي اوپرداسي ځای دچادنوم کېدل له نامه اوریاء څخه خلاص نه دي اوداناخوښه عمل دی لکه چې دمشکوة په شرح مرقاة کې راغلې دي اودیو خاص داسي سړی دنوم په کېدواودده دکورنۍ حق ثابتیږي په آنده کې به دادمسجدآمدني په هکله تاواني وي.

بکروايي: چې دغه ډبره نښلول صحیح ده اوپه لمانځ کې ودې ته دکتلوڅه اړتیا ده؟ اونوم لیکل ددعالپاره دی اوپه دې فکر دکوم منتظم اودموارنوم کېدو ته اړتیا ده دزیدوینا صحیح ده که دبکر؟ (۱۳۳۸/۹۰۲ هج)

ځواب:

دزیدوینا په دې اړه صحیح اوسمه ده اودمسجددآدابوورده اوداخلاص حاصلولولپاره گټوره ده دکومې چې امرشوی دی قال الله تعالی [وماامروالا لیعبدوالله مخلصین له الدین] (سورة بینه آیت: ۵) فقط.

په مسجد کې وماشومانوته سبقونه ویل

سوال:

(۳۳) وکم عمره ماشومانوته په مسجد کې درس ورکول څرنگه دي؟ (۲۲۳۲/۱۳۴۰ هج)

ځواب:

په دې کې څه تفصیل او اختلاف دی په شامی کې له تاتارخانیه څخه رانقل شوې دي [جلس معلم اووراق فی المسجد فان کان یعلم اویکتب باجر یکره الا لضرورة وفي الخلاصة تعلیم الصبیان فی المسجد لابأس به لکن استدل فی القنیة بقوله علیه الصلوة والسلام جنبوا مساجدکم صبیانکم ومجانینکم] (۲) (انتهی مافی الشامی) اقول ای فلاحتیاط

(۱) الدر مع الشامی (۴۸۲/۸)، کتاب الصلوة، مطلب کلمه لابأس دلیل علی ان المستحب غیره طر شیدیه.

(۲) الشامی (۳۰۴/۵)، کتاب الحظروالاباحة فی آخر فصل فی البیع طر شیدیه.

فی المنع الضرورة (۱) فقط.

سوال: (۳۴) و ماشومانو ته په مسجد کې سبقونه ویل جائز دي، که نه؟ (۲۳۲/۱۳۴۰ هج) **خواب:** په شامی کې له خلاصه څخه رانقل شوي دي [تعليم الصبيان فی المسجد لا بأس به] (۲) او په ځیني نورو کتابونو کې مکروه لیکلې دي نو پرهیز کول اولی دي للضرورة فقط.

سوال: (۳۵) (الف) په مسجد کې و ماشومانو ته زدکړه د قرآن کریم ورکول څرنگه دی؟ (ب) د مسافر لپاره په مسجد کې ویدیدل څرنگه دي؟ (۲۳۹۹/۱۳۴۱ هج)

خواب: (الف) په مسجد کې و ماشومانو ته په تعلیم ورکولو کې تفصیل دی په ځیني کتابونو کې دامکروه لیکلې دي او گناه یې ورته ویلې ده او په ځیني کتابونو کې جائز لیکلې دي قوله [ومن علم الاطفال فيه الخ الذي فی القنية انه ياثم ولا يلزم منه الفسق وفي الخلاصة تعليم الصبيان فی المسجد لا بأس به الخ] (۲) په هر حال له مسجد څخه لیري ساتل غوره دي په تېره بیا د لمونځونو په وختونو کې چې ورڅخه د لمونځ کوونکو په لمونځونو کې د تاوان پېښېدو واند پېښه ده (۳) (ب) د مسافر لپاره په مسجد کې ویدیدل صحیح دي.

په مسجد کې د منطقواو فلسفي کتابونو ویلو حکم

سوال: (۳۶) مسجد ته د ویدیدو لپاره چارپايي راوړل او ورباندې وېدېدل، ډوډی او نور خوړل.

(۱) معلم یا کاتب که په مسجد کې په اجرت تعلیم ورکوي یا خطونه ور لیکي نو مکروه دي خو که مجبوري وي نو جائز دی او په خلاصه کې راغلي دي چې ماشومانو ته په مسجد کې تعلیم ورکول هیڅ پروان لري خو په قنیه کې پرنا جائز والي د نبی علیه السلام په هغه ارشاد دلیل نیولی دی چې خپل مسجدونه له ماشومانو او لیونیانو څخه خوندي کړي (د شامي خبره پوره شوه) زه (حضرت مفتی صاحب) وایم چې احتیاط په منع کولو کې دی خو د مجبوري په صورت کې جائز دي.

(۲) الدر مع الشامی (۵/۲۰۴)، کتاب الحظر والاباحه فی آخر فصل فی البيع طر شیدیه.

(۳) او اوس کله چې د قرآن کریم پر تعلیم د اجرت اخستود جواز فتوی شوی ده د کراهیه دا وجه خوباقي نه شوه پاته چې په مسجد کې هر داسي کار مکروه دی چې ورباندې اجرت واخستل شي امانا پوهه ماشومان چې د مسجد درناوی په پام کې نشي نیولای دهغوئ له مسجد څخه دلیري کولو کوم حکم چې په حدیث کې راغلی دی هغه وجه پاته ده او د لمونځ کوونکو د آرام خیال ساتل هم ضروري دي ۱۲ سعید احمد پالنپوري.

د منطقوا، فلسفي او نورو کتابونه ویل جائز دي، که نه؟ او د خاورو تېل (گاسلیت) لگول څرنگه دي. (۷۰۴/۱۳۴۳ هج).

خواب: په درمختار کې لیکلې دي چې په مسجد کې خوراک او ویدیدل بېله اړتیا بڼه نه دي خو د معتکف لپاره بېله کراهه جائز دي او په شامي کې رانقل شوي دي چې صفی والو په مسجد کې ویدیدل او خبرې کولې له دې څخه معلوم شو چې په مسجد کې ویدیدل جائز دي او مباح خبرې هم جائز دي خو بېله اړتیا غوره نه دی او دادبو، منطقواو فلسفي کتابونه کتل او ویل هم صحیح دي (۱) قال فی المصنفی: الجلوس فی المسجد للحديث مآذون شرعاً لان اهل الصفة كانوا يلزمون المسجد وكانوا ينامون ويتحدثون الخ [(۲) شامي فقط.

په مسجد کې به اجرت (مزدوري) درس کول

سوال: (۳۷) ما قولکم فی من يعلم القرآن والاحاديث والفقه والصرف والنحو وغيرها من الفنون بالاجرة قاعداً فی المسجد هل هو جائز فی المسجد شرعاً ام لا؟ فان جاز فما الدليل عليه؟ وانی قد سمعت من الاساتذة الکبار انهم کانو یفتون بعدم جوازه (۱۲۹۷/۱۳۳۵ هج)

خواب: قال فی الدر المختار: ومسجد استاذ لدرسه اول سماع الاخبار افضل اتفاقاً (۳) وفيه بعده وجعل المسجدین واحداً وعكسه لصلاة لالدرس او ذکر الخ لانه مابنی لذلك وان جاز فيه الخ (۴) وفيه من کتاب القضاء ويقضى فی المسجد ويختار مسجدافى وسط البلد تيسير للناس ويستدبر القبلة كخطيب ومدرس (۵)

فهذه الروايات باطلا قها تدل على الجواز سواء كان الدرس باجراً وبغير اجرو في الوهبانية ومن علم الاطفال فيه ويوزر الذي فی القنية انه ياثم ولا يلزم فيه الفسق ولم ينقل

(۱) ځکه چې په عربي مدرسه کې دغه علوم د ديني علومو په خاطر ورته ويل کيږي نو داهم حکماً شرعي علوم دي ۱۲ سعید احمد.

(۲) الشامی (۸/۴۸۹)، کتاب الصلوة، مطلب فی الغرس فی المسجد طر شیدیه.

(۳) الدر مع الرد (۸/۴۸۷)، کتاب الصلوة، مطلب فی افضل المساجد طر شیدیه.

(۴) الدر والرد (۸/۴۹۰)، کتاب الصلوة مطلب فيمن سبقت يده الى مباح طر شیدیه.

(۵) الدر مع الرد (۴/۳۴۵)، کتاب القضاء قبل مطلب فی اجرة المحضر طر شیدیه.

عن احد القول به ويمكن انه بناء على انه بالاصرار عليه يفسق افاد الشارح قلت بل في التاتارخانية عن العيون جلس معلم او وراق في المسجد فان كان يعلم او يكتب باجر يكره الضرورة وفي الخلاصة تعليم الصبيان في المسجد لا بأس به (۱) فقط.

د سوال ترجمه: (۳۷) څه وایاست تاسو د داسي سپړي په هکله چي په اجرت اخستو په مسجد کې د قرآن، حدیثو، فقهې، صرفو، نحوې او نورو فنونو درس ورکوي آیا دا شرعاً په مسجد کې جائز دی او که نه؟ که جائز دی نو د دې څه دلیل دی؟ کله چي ماله مشرانو استاذانو څخه اورېدلي دي چي هغوی د دې دنا جائز والي فتوی ورکوله.

ځواب: په درمختار کې راغلي دي: و مسجد استاذ له درسه الخ وفيه بعده وجعل المسجدین الخ وفيه من کتاب القضاء ویقضى فی المسجد الخ دغه روایتونه دخپل مطلق والي په وجه پر جواز دلالت کوي ځواکه درس په اجرت اخستو وي یا بېله اجرت اخستو او په وهابیه کې راغلي دي: ومن علم الاطفال فيه الخ حاصل داچي جواز راجع دی په تېره بیا د ضرورت په ځای کې (۲) فقط.

د سندرو او غزلو د زدکړې لپاره د مسجد مکان و عیسایي ته په کرایه ورکول

سوال: (۳۸) یو مکان و مسجد ته وقف دی دا دوه کسان په کرایه غواړي مسلمان چي لس روپۍ کرایه ورکوي او بل عیسایي چي څورلس روپۍ کرایه ورکوي خودغه عیسایي د غزلو ویلو تعلیم ورکول غواړي نو مکان چاته په کرایه ورکړو؟ (۱/۲۷۰/۱۳۴۱ هج.)

ځواب: دا مکان باید و مسلمان ته په کرایه ورکړي، ځکه چي کله معلومه ده چي عیسایي په دغه د مسجد په مکان کې سندرې ورزده کوي نو دا د گناه پر کار مرسته ده، ځکه جائز نه دی.

(۱) الدر والرد (۵/۳۰۴) فی آخر الحظر والاباحه طر شیدیه.

(۲) په دې مسئله کې څه اختلاف په هغه زمانه وکله چي پر مقصوده طاعاتو د اجارې د باطلوالي فتوی وه خواوس کله چي متاخرینو د جواز فتوی ورکړه نو اوس په جواز کې هیڅ شبه پاته نسو ۱۲ سعید احمد پالنپوري.

په مسجد کې شعرونه ویل

سوال: (۳۹) شعرونه یا هغه نعتونه چي پکي د الله ﷻ او د هغه درسون ﷻ تعریف وي په مسجد کې ویل جائز دي، که نه؟ (۱۵۱۸/۳۲-۱۳۳۳ هج.)

ځواب: که مضمون صحیح وي نو صرف شعرونه په مسجد کې ویل منع نه دي ځوکه ورسره نورې خرابۍ مثلاً هر ډول خلک په مسجد کې وي یا د سندرو او سر و زورت وي لکه چي رواج دی چي په گډو اوازیې سره وایي اوزیاتره د شرعي په خلاف خلک پکي برخه اخلي د داسي ډول کارونو په شرکت سره دا کار نا جائز گرځي او په حقیقت کې بدعتیان دخپلو رواجي بدعتونو د جارې ساتلو لپاره دا ډول پوښتنې کوي چي د جواز فتوی ولاس ته کړي دا ډیر ناوړه عمل دی.

لنډه داچي له دا ډول مجلسونو او شعرو یلو څخه مطلقاً پر هیڅ کول پکار دي په مسجد کې له په زوره ذکر کولو څخه هم منع راغلي ده چي د لمونځ کوونکوو لمانځه ته تاوان رسیږي پرته له دې مسجد د قرار او سکون ځای دی او په داسي مجلسونو کې دراز غوغا او شوروي چي د مسجد د ادایو په خلاف دی او ماشومان او د شرعي په خلاف خلک راجمع کیږي په مسجد کې داسي خلک راجمع کول ښه نه دی په حدیث شریف کې راغلي دي چي ماشومان له مسجدونو څخه لیري ساتي په هر حال له دې څخه پر هیڅ لازم دی او د بدعت له شېبې څخه هم ځان ساتنه ضروري ده.

سوال: (۴۰) په مسجد کې په کومه مذهبي جلسه کې داسي نعت چي پکي د قوم د حالاتو ښکارونه سوې وي او درسون ﷻ په دربار کې زاری وي یا د قاضي الحاجات (ارتیاوې پوره کوونکي) په دربار کې مناجات او دعاوې په لور او اواز بېله کومې لهجې ویل نا جائز دي، که نه؟ (۱/۸۰۱/۱۳۳۸ هج.)

ځواب: که د دغه نعت الفاظ د شرعي خلاف نه وي او د شریعت د کوم حکم خلاف کول نه لازمیږي نو د دغه نعت په مسجد او پرته له مسجد کې ویل صحیح دي فقط.

سوال: (۴۱) (الف) په مسجد کې دننه غزلې او نور (که د قوم وي او که نعتونه وي) ویل جائز دي، که نه؟

(ب) رانیول، خرڅول په مسجد کې جائز دي، که نه؟ (۱۴۰۷/۱۳۴۰ هج.)

ځواب: (الف) دشعرونو په اړه راغلي دي: چي حسنه حسن و قبيحه قبيح (۱) چي په دې کې

کومې خبرې ښې دي هغه ښې دي او کومې چي بدې دي هغه بدې دي او حسان بن ثابت رضي الله عنه په مسجد نبوي کې درسول الله ﷺ په امر د کفارو په هجوکي پرمېنښ شعرونه ويلې دي اما د ضرورت په دغه شعرونو کې به کوم دروغ او نور د شرعې خلاف کارونه نه وي.

(ب) له معتکف پرته د نورولپاره داکار په مسجد کې ښه نه دی مکروه دی او که کوم خاص شرعي ضرورت وي نو له هغه سره سم به حکم کيږي.

سوال: (۴۲) دسهارنپور په نوې جامع مسجد کې دهرې جمعې له لمانځه وروسته درې څلور نعت ويونکي په لور او از نعتونه چي پکې دخلافت، سياست دراز د جېل د بنديانو د تکليفونو او نورو په اړه يادونه وي وايي شرعاً جائز دی، که نه؟ (۱۴۸۳ هج)

ځواب: داسلام، خلافت اسلاميه، او نور د مرستې د کفارو د ظلمونو او د ملت د بنديانو د تکليفونو د څرگندونې لپاره چي کوم نعتونه ويل کيږي او اسلامي جذبه راپورته کوي دا ډول شعرونه او نعتونه ويل په شريعت کې ثابت او جائز دي او په نبوي مسجد کې د حضرت حسان بن ثابت رضي الله عنه د کفارو د هجو (بدوالي) او د اسلام او مسلمانانو په مرسته کې درسول الله ﷺ په امر شعرونه ويل په احاديثو ثابت دي او د ښې عليه السلام دده لپاره دعا کول او خوشحاله کېدل هم په حديثو کې راغلي دي او دده لپاره منبر ښوول په نبوي مسجد کې ثابت دي نو کوم نعتونه چي دا ډول وي او په هغوئ باندې د کفارو عنده او د دوی د ظلمونو څرگندونه او د حق د کليمې اعلان کيږي او اسلامي جذبه په دې سره پيدا کيږي د دوی په جواز کې کومه خبره کيدای سي؟ او دخلافت په اړه زياتره شعرونه نن، صبا داسي دي چي په هغوئ کې پورته يادې سوې خبرې وي او د وخت اړتيا په لحاظ د دوی ضرورت او تاکيد نور هم زياتيږي الله رب العزت دې اخلاص او ښه نيت راکړي نو دا کار که باعث د اجرا و ثواب شي نو د الله رب العزت له رحمت څخه به ليري نه وي فقط.

سوال: (۴۳) په مسجد کې ياد نصيحت په مجلسونو کې داسي شعرونه چي پکې د الله رب العزت ستاينه

(۱) عن عائشة رضي الله عنها قالت: ذكر عند رسول الله ﷺ الشعر فقال رسول الله ﷺ هو كلام فحسنة حسن و قبيحه قبيح رواه الدارقطني وروى الشافعي عن عروه مرسل (المشکوّة ص: ۴۱۰، کتاب الآداب، باب البيان والشعر.

ياد ښې □ تعريف وي ياد مجازي معشوق ستاينه وي چي ورڅخه په تاويل سره د حقيقت تصور کول ممکن وي په ښه ويل شرعاً جائز دي، که نه؟ (۱۵۷/۱۳۴۳ هج)

ځواب: په مسجد کې داسي شعرونه ويل بېله سروزه جائز دی چي پکې د الله رب العزت حمد او ثناء وي ياد ښې □ نعت وي او د ناوړه شعرونو په سروزه سره ويل په تېره بيا په مسجد کې ويل جائز نه دی فقط.

په مسجد کې د انعامونو د وېشلو جلسه جوړول

سوال: (۴۴) سره د دې چي د مدرسې مکان موجود دی د انعامونو جلسه چي پکې هندوان هم برخه اخلي په مسجد کې کول صحيح دي، که نه؟ په دې سره خوبه د مسجد په درناوي کې فرق نه راځي؟ (۳۲/۲۱۳۳-۱۳۳۳ هج)

ځواب: په مسجد کې دا ډول جلسې کول صحيح نه دي او کله چي د مدرسې مکان شته نو بايد په هغه کې جلسه وکړي په دا ډول جلسو خود مسجد په درناوي کې ډير لوی تاوان راځي، ځکه نو مسجدونه له دې څخه يو مخ پاک ساتي او که اړتيا وي نو په نورو ځايونو کې داسي جلسې په جائزه توگه وکړي.

په مسجد کې د ديني علومو درس ورکول او نور ديني کارونه کول

سوال: (۴۵) يو مولوي صاحب په نصيحت کې وويل چي په مسجد کې له لمانځه او د الله ﷻ له ذکر پرته کومه جلسه هر ډول چي وي صحيح نه ده نه نصيحت، نه د قرآن کریم او حديثو درس پردې يو سړی مخامخ ورته وويل چي په نبوي مسجد کې درسول الله ﷺ په زمانه کې ټولې ديني او دنيوي پرېکړې کېدې او د حضرت عمر رضي الله عنه دخلافت په زمانه کې هم په مسجد کې فيصلې کېدې نو مولوي صاحب په ځواب کې ورته وويل چي دا تاريخي خبرې د پام وړ نه دي په حديثو او قرآن کریم ثابتې نه دي بنی المساجد لذکر الله تعالی په دې کې پوښتنه داده چي ددغه حديث څه مطلب دی؟ او په ذکر الله کې کوم ډول ذکرونه شامل دي؟ او په نبوي مسجد کې کوم ډول جلسې کېدې؟ او د حضرت عمر رضي الله عنه په زمانه کې کوم ډول؟ (۳۲/۲۲۰۳-۱۳۳۳ هج)

ځواب:

فی فتح القدیر: ولنا ما فی الصحیحین من حدیث اللعان من حدیث سهل بن سعد و فیہ فتلا عنا فی المسجد وعن کعب بن مالک انه تقاضی ابن ابی حذر ددینا کان له علیه فی المسجد فارتفعت اصواتهما حتی سمعها رسول الله ﷺ وهو فی بیته فخرج الیهما حتی کشف سجد حجرتہ فنادی یا کعب فقال لییک یا رسول الله ﷺ فاشاریبده ان ضح الشطر من دینک قال کعب قد فعلت یا رسول الله ﷺ قال قم فاقضه اه (۱) و فیہ عن البخاری لا عن عمر عند منبر رسول الله ﷺ واسند الامام ابوبکر الرازی الی الحسن انه رأى عثمان قضی فی المسجد آه (۲) له دغور وایتونو خخه معلومه سوه چي ددغوپر بکري هم په نبوي مسجد کې پخپله د نبی علیه السلام په زمانه او دراشده خلفاؤ په زمانو کې کېدې نو معلومه سوه چي ذکر الله عام دی وټولو دیني کارونو ته نو نصیحت د قرآن کریم او حدیثو درس او نور ټول په مسجدونو کې صحیح دي اما د شرط دی چي دا کارونه په اجرت (مزدوري) نه وي کني په مسجد کې کېدل دفقهاؤ په څرگندونو کې مکروه دي لیکوونکي مولانا اشرف علی رحمہ الله دربیع الاول اوله ۱۳۳۲ هج

ځواب:

دمفتی عنایت الہی صاحب مدرس مدرسه مظاہر علوم سہارنپور له خوا کہ څه هم دغه ځواب د حضرت مولانا اشرف علی صاحب بس دی خو کله چي پوښتوونکي دېل سند غوښتنه کړي ده زه که عرض کوم رسول کریم ﷺ په مسجد کې دنکاح ترلوپه اړه ویلي دي: او په هغه کې دد (دريا) وهلو (له مسجد څخه دباندی) (۳) حکم فرمایلی دی چي دهغه لپاره غونډه او څه ډول شور به ضروري فقهاؤ علیہم الرحمۃ دامستحب لیکلی دی [عن عائشة رضی الله عنها قالت: قال رسول الله ﷺ اعلنوا هذا النکاح واجعلوه فی المساجد واضربوا علیه بالدفوف رواه الترمذی وقال: هذا حدیث غریب (۴) مشکوة ص: ۲۲۴ مطبوعة انصاري] وعن جابر رضی الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ لا یحلف

- (۱) فتح القدیر ۲/۳۲۹، کتاب ادب القاضی قبل، فصل فی الحبس.
- (۲) فتح القدیر ۲/۳۷۰، کتاب ادب القاضی قبل فصل فی الحبس.
- (۳) داجمله دفتاواو په پخوانیو رجسترونو کې بین القوسین ده.
- (۴) مشکوة المصابیح ص: ۲۷۲، کتاب النکاح، باب اعلان النکاح.

احد عند منبری هذا علی یمین آثمۃ ولو علی سواک اخضر الاتبوا مقعده من النار او وجبت له النار رواه مالک و ابوداؤد وابن ماجه (۱) (مشکوة ص: ۳۲۰).

صاحب لمعات شارح د مشکوة لیکي: [قیل کانت عادتہم فی زمن النبی ﷺ التخاصم فی المسجد عند المنبر فیقع الحلف عنده فلذلك خص المنبر بالذكر (۲) په درمختار کې راغلي دي] ویقضى فی المسجد ویختار مسجداً فی وسط البلد تیسیر للناس ویستدبر القبلة کخطیب ومدرس (۳) (شامی: ۳۱۰/۴)

ویکړه الاعطاء مطلقاً وقیل ان تخطی ورفع صوت بذكر الاللمتفقہه والكلام المباح وقیده فی الظہیریة بأن یجلس لاجله ولومشتغلا بقراءة اودرس (۴) (درمختار) قال فی الشامی (فی ص: ۴۴۵) قال فی المصنفی: الجلوس فی المسجد للحدیث مأذون شرعاً لان اهل الصفة کانویلا زمون المسجد وکانوا ینامون ویتحذثون (۵)

له دغو عبارتونو څخه صفابنکاره سوه چي د دیني اودنیوي معاملو پر بکري کول اود نصیحت اود علم د درس خواکه هغه د قرآن کریم وي او که د حدیثو، تفسیر، فقهې اونورو کوم چي دیني علوم دي دټولو درس په مسجد کې ورکول جائز او صحیح دي د نبی علیه السلام اوراشده خلفاؤ په زمانه کې دټول کارونه په مسجدونو کې کېدل نودې ته تاریخي خبرې ویل صرف غلط دی نو دا کارونه په ذکر کې شامل دي.

په مسجد کې دخلافت له جلسې کولو څخه منع کول

سوال:

(۴۲) د جامع مسجد متولی په جامع مسجد کې دخلافت له جلسې کولو څخه انکار وکړ نو په دې مسجد کې لمونځ صحیح دی، که نه؟ (۱۳۴۰/۳۸ هج)

- (۱) مشکوة المصابیح: ص: ۳۲۸، کتاب الامارة والقضاء، باب الاقضية والشهادات.
- (۲) حاشیة مشکوة المصابیح بحواله لمعات رقم الحاشیة: ۴، ص: ۳۲۸، کتاب الامارة والقضاء، باب الاقضية والشهادات.
- (۳) الدر المختار مع الشامی ()، کتاب القضاء مطلب فی اجرة المحضرط رشیدیہ.
- (۴) الدر المختار مع الشامی، کتاب الصلوة، مطلب فی انشاد الشعرط رشیدیہ.
- (۵) الشامی ()، کتاب الصلوة بعد مطلب فی الغرس فی المسجدط رشیدیہ.

()، کتاب القضاء مطلب فی اجرة المحضرط رشیدیہ.

(۴) الدر المختار مع الشامی، کتاب الصلوة، مطلب فی انشاد الشعرط رشیدیہ.

(۵) الشامی ()، کتاب الصلوة بعد مطلب فی الغرس فی المسجدط رشیدیہ.

ځواب:

دغه متولی باید په جامع مسجد کې له جلسې څخه منع ونکړي او کله چې دې داسې خیالات لري نومسلمانانوته پکار دي چې دې عزل (ایسته) کړي اودې متولي جوړنکړي اود خلافت جلسه په جامع مسجد کې وکړي چې د اسلامي کاردې اولمونځ په دغه مسجد کې په هر حال کې صحیح دی.

د مسجد او لمانځه ځو اداب**سوال:**

(۴۷) (الف) په مسجد کې دخاورو تېل (گاسلېټ) سوځول څرنگه دي؟ (ب) په لمانځه کې په بل چاسره پنکه وهل جائز دي، که نه؟ (ج) د بجلۍ (برق) استعمالول جائز دي، که نه؟

(د) په مسجد کې تر ضرورت زیاته رڼا کول جائز دي، که نه؟ (۲۱۲۹/۳۲-۱۳۳۳ هج)

ځواب:

(الف) په مسجد کې دخاورو تېل سوځول تحریمي مکروه دي قال فی الدر المختار [واکله نحو ثوم ویمنع منه الخ ویلحق بمانص علیه فی الحدیث کل ماله رائحة کرهیه مأكولا او غیره الخ (۱) (شامی)]

(ب) په حالت د لمانځه کې چې سرتړپایه محل دخشوع او خضوع دی په بل سړي پکې وهل او خدمت ځیني اخستل د ادب خلاف دي اوبرقي پنکې لگول صحیح دي چې هغه دروښندان او نوروپه څیره چې له هغه څخه هواراځي خدمت اخستنه نه وي نورکه په مسجد کې د لاس والا پنکه راوځړول سي (۲) او په حالت د لمانځه کې ونه چلول سي نو هیڅ پروانه معلومېږي په حالت د لمانځه کې پنکه راکشول د لمانځه د ادب خلاف دي کنې داراز په لمانځه کې په دې سره کوم تاوان او کراهیت نه پېښېږي.

(ج) د بجلۍ رڼا په مسجد کې جائزه.

(د) په مسجد کې رڼا او نور تر اړتیا زیات کول که په روژه کې وي او که بېله روژې وي ناجائز دي.

(۱) الدر والشامی (۴۸۹/۸)، کتاب الصلوة، مطلب فی الغرس فی المسجد ورشیدیه (۲) پخوا په مسجد او دکور په غټه کوټه کې پرچت باندي غټه پنکه راځړول کېده له کوټې څخه یاله دباندې څخه په رسي سره یو سړی کښوله چې ورڅخه به ټولې کوټې یا ټول مسجد ته هواراتله اوس ددې رواج ختم سوی دی ۱۲ (سعید احمد پالنپوری).

قال الله تعالى: [ان المبذرين كانوا اخوان الشيطان الاية] (سورة بنی اسرائیل آیت: ۲۷) وقال النبی ﷺ: یوشک ان یأتی علی الناس زمان لا یبقی من الاسلام الا اسمه ولا یبقی من القرآن الا رسمه مساجدهم عامرة وهی خراب من الهدی الحدیث (۱) قال فی الشامی: وقیل یکره لقوله علیه السلام ان من اشراط الساعة ان تزیّن المساجد الخ (۲).

سوال:

(۴۸) (الف) په مسجد کې خطونه لیکل جائز دي، که نه؟

(ب) په مسجد کې د اسلامي کارونو مشوره کول او چنده اخستل جائز دي، که نه؟

(ج) په مسجد کې مېلاد جوړول او د شېرینۍ په طمع لوڅې پښې ورداخلېدل جائز دي، که نه؟

(د) په مسجد کې په زوره خندل او دنیاوي خبرې کول څرنگه دي؟

(ه) په مسجد کې د مسافر لپاره څو ورځې او سپېدل جائز دي، که نه؟

(و) په مسجد کې سوال کول او سوال گړته ورکول څرنگه دي؟ (۲۰۹۲/۱۳۴۳ هج)

ځواب:

(الف) جائز دي (ب) جائز دي (ج) دانېنه نه دی (د) بڼه نه دی اود مسجد د ادب خلاف دي.

(ه) د ضرورت په وجه د مسافر لپاره جائز دي بېله ضرورت په مسجد کې او سپېدل مناسب نه دي (و) جائز دی په دې شرط چې هغه سوال گړد خلکو پر سر و نه اوړي.

په مسجد کې د شرعي په خلاف خبرې کول**سوال:**

(۴۹) په کوم مسجد کې چې سلفیان او حنفیان دواړه لمونځو کوي خوداعوامو بې لگامو په رنگه پنځه وخته په مسجد کې په خبرې کولو عادت دی نه په اودس کې اونه په اذان کې پټه خوله کیږي

(۱) عن علی بن ابی طالب رضی الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ یوشک ان یأتی علی الناس زمان علماؤهم اشرمن تحت اديم السماء من عندهم یمدح الفتنة (شعب الایمان للبيهقي: ۳۱۱/۲ رقم الحدیث: ۱۹۰۸ الثامن عشر من شعب الایمان وهو باب فی نشر العلم).

(۲) الشامی (۴۸۷/۸)، کتاب الصلوة، مطلب کلمة لابأس دلیل علی ان المستحب غیر شرط رشیدیه.

د تكبير تر حريمه اوصاف جوړولو پرمهال هم خبرې نه پرېږدي هر ډول گيلې او شكاياتونه كوي عبث خبرې ، غيبتونه ، توقې ، تكالې او نور د پرېه آزادۍ سره كوي يو بل په ښكته ځلو يادوي ، د سلام اړولو سره سم شور او غوغا جوړه كړي ، كله ناكله په په جذبه كې شي حملې (غيږ باسي) هم سره وهي نو د داسي لمونځ كوونكو او د دوى د لمونځونو او د مسجد د سپكاوى كولو په هكله شريعت څه حكم كوي ؟ (۵۵۴ / ۱۳۴۲ هـ)

ځواب: مسجد د نيا د كارونو لپاره نه دى جوړ شوى او په حديث شريف كې راغلي دي چي په مسجد كې د دنيا خبرې كول ، يعنې د شريعت په خلاف خبرې كوي او ناوړه پوچي خبرې كول ، نيكيانې دا ډول ، روژي اوضاع كوي بې لكه چي حيوان و ابنه خوري و فى المدارك ومن الناس من يشتري لهو الحديث المراد بالحديث المنكر كما جاء الحديث فى المسجد ياكل الحسنات كما تاكل البهيمة الحشيش انتهى فقد افاد ان المنع خاص بالمنكر من القول اما المباح فلا قال فى المصطفى : الجلوس فى المسجد للحديث مأذون شرعاً لان اهل الصفة كانوا يلازمون المسجد وكانوا ينامون ويتحدثون ولهذا لا يحل لاحد منعه الخ (۱) (شامى)

حاصل دا چي په مسجد كې ناوړه خبرې ، ښكته ځل ، او غيبت كول حرام دي چي دا كارونه له مسجد څخه دباند دي هم حرام دي او په مسجد كې شور او غوغا كول او بېله اړتيا عبث خبرې كول د مسجد له ادا بو څخه خلاف دي او نيكي بربادوي له دې څخه كلك پر هيز كول پكار دى په مشكوة شريف كې له بيهقي څخه يور و ايت رانقل شوى دى [ياتى على الناس زمان يكون حديثهم فى مساجدهم فى امر دنياهم فلا تجالسوهم فليس لله فيهم حاجة (۲)] يعنى په ځلگوبه داسي زمانه راشي چي د دوى دنياوي خبرې اوقيصې او جگړې به په مسجدونو كې وي نو د داسي ځلگوسره ناسته مه كوي چي الله ﷻ په دوى هيڅ باك نه كوي

په مسجد كې دنياوي خبرې كول

سوال: (۵۰) په مسجد كې خبرې كول جائز دي او كه نه ؟ كه جائز دي نو كومې خبرې كول جائز دي ؟ او د خبرو كوونكې

(۱) الشامى (۱ / ۴۸۹) ، كتاب الصلوة ، مطلب فى الغرس فى المسجد طرشيديه .

(۲) عن الحسن مرسل قال : قال رسول الله ﷺ ياتى على الناس زمان رواه البيهقي فى شعب الايمان (المشكوة ص : ۷۱) ، كتاب الصلوة ، باب المساجد ومواضع الصلوة .

په هكله چي كوم وعيدونه په حديثواو د فقهې په كتابونو كې راغلي دي هغه بيان كړئ (۲۰۱ / ۳۳ - ۱۳۳۴ هـ)

ځواب: په رد المحتار يعنى شامي كې راغلي دي : [الكلام المباح من حديث الدنيا يجوز فى المساجد وان كان الاولى ان يشتغل بذكر الله تعالى كذا فى التمراتانى هندية وقال البيهقي مانعه وفى المدارك ومن الناس من يشتري لهو الحديث المراد بالحديث : الحديث المنكر كما جاء الحديث فى المسجد ياكل الحسنات كما تاكل البهيمة الحشيش انتهى فقد افاد ان المنع خاص بالمنكر من القول اما المباح فلا قال فى المصطفى : الجلوس فى المسجد للحديث مأذون شرعاً لان اهل الصفة كانوا يلازمون المسجد وكانوا ينامون ويتحدثون ولهذا لا يحل لاحد منعه كذا فى الجامع البرهاني (۱) له دغه عبارت څخه څرگند دى چي په مسجد كې مطلقاً د دنيا خبرې كول منع دي بلكي بدي خبرې منع دي لكه د چاغيت كول يا وچاته بد ، رد ويل او نور فقط والله تعالى اعلم .

سوال: (۵۱) په مسجد كې د الله ﷻ او د هغه دروسول ﷻ له يادونې پرته د دنيا د معاملاتو يادونه كول څرنگه دي ؟ (۴۹۸ / ۱۳۴۰ هـ)

ځواب: په مسجد كې بېله اړتيا د دنيا ناوړه خبرې كول مكروه دي كماورد : [الحديث فى المسجد ياكل الحسنات كما تاكل البهيمة الحشيش (۱) وفيه ايضا عن المدارك المراد بالحديث الحديث المنكر الخ (۱) فقط .

كوم سړى چي د مسجد د ادا بو خيال نه ساتي دهغه په مسجد كې

ويديدل څرنگه دي .

سوال: (۵۲) يوسړى له ډيرې مودې راهيسي په مسجد كې ويديږي حال دا چي كورليږي او په مسجد كې دا احتمال هم شته چي دخوب په حال كې دې باد پري شي او چي ويده وي ورنه يې هم ښكار پري دده لپاره په مسجد كې ويديدل صحيح دي ، كه نه ؟ (۸۰۰۲ / ۴۶۷ هـ)

ځواب: د داسي سړى لپاره بېله كوم عذره په مسجد كې ويديدل ښه نه دي فقط .

(۱) الشامى (۱ / ۴۸۹) ، كتاب الصلوة ، مطلب فى الغرس فى المسجد طرشيديه .

د سهار د جماعت د نیو لویه فکر په مسجد کې ویدیدل

سوال: (۵۳) یو سړی په دې فکر چې که په کور کې پروت وي نو د سهار جماعت به ځینې تیر شي سهار وختي مسجد ته راشي پر یو زې نوصحیح دی، که نه؟ (۲۵۳/۳۲-۱۳۳۳ هج) **ځواب:** جائز دی فقط.

د غیر معتکف لپاره په مسجد کې خوراک، څښاک تحریمي

مکروه دی که تنزیهی؟

سوال: (۵۴) په مسجد کې د غیر معتکف لپاره خوراک، څښاک چې تاسو د اولی په خلا ف لیکلی دی آیا د دې د معنی ده چې تحریمي مکروه نه دی؟ (۲۶۹/۱۳۳۷ هج) **ځواب:** همدغه مطلب دی چې په مسجد کې خوراک څښاک تحریمي مکروه نه دی بلکه بېله اړتیا بڼه نه دی په باب الاعتکاف کې شامی رحمه الله د دې مباح والی له ابن کمال او نور وڅخه را نقل کړی دی او په ځینې ځایونو کې دامکروه لیکلی دی نو معلوم شو چې تنزیهی کراهت مراد دی یعنی بېله اړتیا بڼه نه دی او د مسافر لپاره خو هیڅ پروا نلري.

په مسجد کې پر چارپایي ویدیدل

سوال: (۵۵) په مسجد کې پر چارپایي باندي د مسافر لپاره ویدیدل صحیح دي که دهر سړی لپاره او د ضرورت پروخت جائز دي که مطلقاً؟ (۲۰۷۴/۱۳۳۷ هج) **ځواب:** د معتکف لپاره په مسجد کې که پر چارپایي وي او که بېله چارپایي ویدیدل صحیح دی او غیر معتکف لپاره که پر چارپایي وي او که بېله چارپایي وي ویدیدل بڼه نه دی پر هیزله دي څخه غوره دی که څه هم گناه هم نشته لکه چې په شامی کې یادونه شوې ده [لان اهل الصفة كانوا يلزمون المسجد وكانوا ينامون ويتحدثون ولهذا لا يحل لاحد منعه كذا في الجامع البرهاني الخ (۱)] او په درمختار کې راغلي دي چې

(۱) الشامي (۱/ ۴۸۹)، كتاب الصلوة، مطلب في الغرس في المسجد طرشيدي.

له معتکف او مسافر پرته د نور و لپاره په مسجد کې ویدیدل مکروه دی (۱) او مراد له دې څخه تنزیهی مکروه دی یعنی د اولی په خلاف دی چې حاصل یې دادی چې بڼه نه دی او په شامی کې راغلي دي چې کله کوم څوک په مسجد کې د خوراک او څښاک اراده وکړي نو غوره دی چې د اعتکاف په نیت مسجد ته ور داخل شي، ځکه چې نفلي اعتکاف د لږ وخت لپاره هم صحیح دی او کله چې دی د اعتکاف نیت وکړي نو دده لپاره په مسجد کې خوراک څښاک بېله کراهیت صحیح کیږي و ادا اراد ذلک ینبغی ان ینوی الاعتکاف فیدخل فیذکر الله تعالی بقدر مانوی او یصلی ثم یفعل ماشاء الخ (۲) فقط.

سوال: (۵۶) که د معلم د هستوگنې لپاره کور نه وي نو دی په مسجد کې پر چارپایي باندي کښېنستلای او ویدیدلای شي او که نه؟ (۴۷۴/۱۳۴۰ هج) **ځواب:** ویدیدلای شي او کښېنستلای شي.

سوال: (۵۷) په مسجد کې پر چارپایي باندي ویدیدل جائز دي او که نه؟ په عامو خلکو کې مشهوره ده چې په مسجد کې پر چارپایي باندي کښېنستل گواکي د محمد □ پرسېنه مبارکه خپلې پښې ښوول دي د دې کوم ثبوت شته، که نه؟ (۲۰۵۷/۳۲-۱۳۳۳ هج) **ځواب:** په مسجد کې د کومو خلکو لپاره یا په کوم حالت کې چې ویدیدل صحیح دي لکه معتکف او نور نو د هغه لپاره پر چارپایي باندي ویدیدل هم صحیح دي دا کوم څه چې د چارپایي په اړه مشهور دي غلط دی او دروغ دی او د [من کذب علی متعمداً الحديث (۳)] تر وعبه لاندي راځي.

د مسجد په غولې کې پر چارپایي ویدیدل

سوال: (۵۸) دارتیا پر مهال د مسجد په غولې کې پر چارپایي ویدیدل څرنگه دي (۲۴/۱۳۴۱ هج)

(۱) ویکره الاعطاء مطلقاً واکل ونوم الا لمعتکف وغریب (الدر المختار مع الرد (۱/ ۴۸۸) کتاب الصلوة، مطلب في الغرس في المسجد طرشيدي.

(۲) ویکره النوم والاکل في المسجد لغير المعتکف و اذا اراد ذلک ینبغی الخ (الشامی (۱۴۲/۲)، کتاب الصوم، باب الاعتکاف طرشيدي.

(۳) عن ابن عباس رضي الله عنهما عن النبي □ قال: اتقوا الحديث عنی الا ما علمتم فمن کذب علی متعمداً فليتبوا مقعده من النار ومن قال فی القرآن برأیه فليتبوا مقعده من النار (جامع السنن للترمذی ۲/ ۱۲۳، ابواب تفسير القرآن، باب ما جاء فی الذي يفسر القرآن برأيه)

ځواب:

په مسجد کې د ضرورت په وجه ویدیدل جائز دي او که د چارپایې لگولو ضرورت وي نو د مسجد پرفرش باندې چارپایې درول پر هغه ویدیدل هم صحیح دي فقط.

په مسجد کې غسل کول او اوربلول**سوال:**

(۵۹) په مسجد کې درنالپاره د خاورو تېل کارول جائز دي، که نه؟ اود سوږ والې یا تود والې حاصلولو په غرض په مسجد کې غسل کول یا اوربلول څرنگه دي؟ (۱۳۳۸ هج / ۴۴۳)

ځواب:

د خاورو تېل په مسجد کې سوږول مکروه دي او په مسجد کې غسل کول هم ښه نه دی یعنی مکروه دي او اوربلول که د مسجد د تودولو لپاره وي نو ښکاره ده چې هیڅ پروا نلري او که د ځان آرام لپاره دی نو ښه نه دی.

د مسجد په غسل خانه کې لمبیدل**سوال:**

(۶۰) له مسجد څخه د وتلو دروازه یوه ده په هغه کې د تنه و یوه اړخ ته غسل خانه هم شته که د چا و لمبیدو ته اړتیا وي نو هلته لمبیدای شي، که نه؟ (۱۳۳۸ هج / ۱۷۲۳)

ځواب:

هغه هلته لمبیدای شي، ځکه چې ښکاره ده چې دغه غسل خانه اود دروازه د مسجد په حکم کې نه دی.

د بېلمانځه د مسجد تودې اوبه کارول**سوال:**

(۶۱) د بېلمانځه لپاره د مسجد په تودو اوبو مخ، لاسونه پرېمنځل او غسل کول جائز دي، که نه؟ (۱۳۴۳ هج / ۲۰۸۲)

ځواب:

کومې اوبه چې صرف د لمونځ کوونکو لپاره تودې شي په هغه د بېلمانځه غسل او نور کول مخ او لاسونه پرېمنځل جائز نه دي دوی منع کولای شي فقط.

د بېلمانځه په مسجد کې مخ، لاسونه پرېمنځل او استنجاء وهل**سوال:**

(۶۲) کوم سړی چې لمونځ نه کوي دهغه په مسجد کې غسل کول مخ، لاسونه پرېمنځل او استنجاء وهل جائز دي، که نه؟ او په کوم لوبښې چې دی استنجاء او نور وکړي

هغه پاک دی، که نه؟ (۱۳۴۲ هج / ۴۹۷)

ځواب:

د مسجد په غسل خانه کې دده غسل کول او استنجاء وهل جائز دي او هغه لوبښې پاک دي په هغه کې هیڅ شک مه کوئ.

و غسل خانې ته لوڅې پښې ننوتل بیا مسجد ته راتلل**سوال:**

(۶۳) و غسل خانې ته لوڅې پښې ورننوزي او بیا پرفرش راځي داصحیح دی، که نه؟ (۱۳۴۲ هج / ۲۱۲۱)

ځواب:

په غسل خانه کې له نالۍ څخه پورته فرش کله چې مردار نه دی نو لوڅې پښې له هغه ځایه و مسجد ته راتلل صحیح دي فقط.

په باران کې د مسجد دستونو تر مینځ اوبه محراب کې اودس کول**سوال:**

(۶۴) په باران کې د مسجد دستونو تر مینځ اوبه محراب کې اودس کول جائز دي، که نه؟ (۱۳۴۳ هج / ۲۱۲)

ځواب:

په درمختار کې راغلې دي چې په مسجد کې اودس کول مکروه دی او که ضرورت وي نو په کوم لوبښې کې اودس وکړئ یا کوم ځای چې په فرش کې د تنه داسي جوړ شوی وي چې هلته اودس کیږي (هلته اودس وکړئ) د درمختار عبارت داسي دي [ومن منهیاته التوضوء بفضل ماء المرأة وفي موضع نجس اوفى المسجد الا فى اناء اوفى موضع اعد لذلك الخ (۱) فقط].

په مسجد کې حجامت جوړول ښه نه دی**سوال:**

(۶۵) په مسجد کې پر مصلی باندې حجامت جوړول جائز دي، که نه؟ (۱۳۴۳ هج / ۱۸۲۲)

ځواب:

پر مصلی باندې حجامت جوړول ښه نه دی.

په مسجد کې ښکار کول او ټوپک چلول**سوال:**

(۶۶) په مسجدونو کې ښکار کول او ټوپک چلول څرنگه دي؟ (۱۳۴۲ هج / ۹۰۵)

(۱۴) الدر مع الشامی (۹۸/۸)، کتاب الطهارة، مطلب فی الاسراف فی الوضوء طر شیدیه.

ځواب:

دا کار د مسجد د آدابو خلاف دی په مسجد کې داسې کار کول نه دي پکار، ځکه چې مسجدونه د الله ﷻ د یادونې، لمونځ او نورو عبادتونو لپاره دي کماورد فی الحدیث (۱) فقط.

د مسجد پر فرش باندې غله وچول

سوال:

(۲۷) د مسجد پر فرش باندې غله وچول صحیح دي، که نه؟ (۲۷۴/۱۳۴۳ هج)

ځواب:

دا کار د مسجد د آدابو خلاف دی، ځکه بېله کومې اړتیا او عذره داسې مه کوئ که څه هم چې په دې سره مسجد نه لږل کیږي خو مسجدونه د الله ﷻ د یادونې او لمانځه لپاره دي په دوی کې کوم ځاني کار کول ښه نه دی که څه هم په هغه کې هیڅ گناه نشته.

د تفکولو لپاره د خاورو لوښی په مسجد کې ښوول

سوال:

(۲۸) د خاورو لوښی له خاورو ډک په مسجد کې ښوول او په وخت د ضرورت په هغه کې توفکل صحیح دي، که نه؟ (۹۰۷/۱۳۴۰ هج)

ځواب:

د یاد شوي ضرورت په وجه په مسجد کې د توفکولو لپاره لوښی ښوول په وخت د ضرورت په هغه کې توفکل صحیح دي فقط.

و مسجد ته کرسی او نور وړل د ادب خلاف دي

سوال:

(۲۹) و مسجد ته مېز او کرسی وړل منع دي، که نه؟ (۱۳۱۳/۱۳۴۰ هج)

ځواب:

مسجد د عبادت ځای دی هلته کرسی او میز وړل د ادب خلاف دی فقط.

په مسجد یا مدرسه کې نغاړه وهل

سوال:

(۷۰) په مسجد یا مدرسه کې نغاړه وهل څرنگه دي؟ او و هوونکی یې څرنگه دی؟ گنهگار

(۱) انس بن مالک رضی الله عنه ثم ان رسول الله ﷺ دعاه فقال له ان هذه المساجد لا تصلح لشي من هذا البول ولا القذر انما هي لذكر الله والصلوة وقراءة القرآن (الصحيح لمسلم ۸/۱۳۸، كتاب الطهارة، باب وجوب غسل البول وغيره من النجاسات اذا حصلت في المسجد الخ).

دی، که نه؟ (۲۲۲/۳۲-۱۳۳۳ هج)

ځواب:

نغاړه او نور وهل په عامه توګه هر ځای حرام او ناجائز دي او و هوونکی د حرام کار کوونکی دی او په تېره بیا په مسجد او مدرسه کې یا مسجد ته نژدې نغاړه وهل پیرناوړه کار دی او و هوونکی سخت گنهگار، فاسق او بدعتی دی دی باید توبه وکاري که دی داسې وکړي نو اړیکې ورسره ختمې کړي او که دروژه مات او پېشلمې د خبرو لولپاره په روژه مبارکه کې له مسجد څخه دباندې یې ووهي نو جائز دی قیاساً علی طبل الغزاة (۱) فقط.

د مسجد مصلی په ټوکړیا کول

سوال:

(۷۱) که څوک له دباندې څخه په مسجد کې لږګي راوغورځوي چې د لمونځ کوونکو خوښ نه شي او مصلی په کپړه پاکوي حال دا چې هغه هم د لمونځ کوونکو خوښ نه دی داسې جائز دی، که نه؟ او د مسجد د آدابو خلاف دی، که نه؟ او داسې سړی منع کولای شي، که نه؟ (۱۵۲/۳۲-۱۳۳۳ هج)

ځواب:

له دباندې څخه په مسجد کې لږګي راوغورځول که په دې سره د تکلیف رسېدو اندېښنه ده یا لمونځ کوونکي په وهم کې شي نو دا کار باید پرېږدي چې د مسجد د ادب په خلاف دي او د تکلیف رسولو او نورو هم اندېښنه ده او مصلی په ټوکړا او نورو پاکول د ثواب کاردی پر دې اعتراض کول فضول (بې فائدي) دی فقط والله تعالی اعلم.

له غټو بولو ډک ستل د مسجد په څلور دېوالی کې راتېرول

سوال:

(۷۲) له حجرې څخه د مسجد په څلور دېوالی کې د غټو بولو ډک ستل راتېرول څرنگه دی؟ (۲۲۳۵/۱۳۴۰ هج)

ځواب:

دا ښه نه دی او د اړتیا په وجه جائز دی.

په مسجد یا د مسجد په کوټه کې چلم څکول

سوال:

(۷۳) د مسجد په غولې یا د مسجد په حجره کې چلم څکول چې ورڅخه په ټول مسجد کې بد بوئ وي

(۱) وقد جوزوا ضرب الدف للتسحیر و اما طبل الغزاة فجائز (العرف الشذی علی جامع الترمذی ۸/۲۰۸، ابواب النکاح، باب ما جاء فی اعلان النکاح.

جائز دی، که نه؟ او ددې کار کولو سره که دی منع کړل شي نو فساد ته آماده شي او پر دې کار تینګار کوي په ده پسي لمونځ جائز دی، که نه؟ (۳۲/۵۲۹-۱۳۳۳ هج)

ځواب: دا کار دده مکروه دی د مسجد په غولې او حجره کې چلم څکول چې ورڅخه په مسجد کې بدبوی شي مکروه دی او لمونځ په ده پسي که څه هم کيږي خو دده لپاره پريو مکروه کار تینګار کول نه دي پکار.

سوال (۷۴): د مسجد وڅنګ ته په حجره کې چلم څکول چې د دغې حجرې ومخته هلکان قرآن کریم وايي صحیح دی، که نه؟ (۲۱۷/۱۳۳۹ هج)

ځواب: چلم څکول که څه هم جائز او مباح دی خو بېله اړتیا ښه نه دی او مسجد ته نژدې او کوم ځای چې قرآن کریم ویل کيږي نور هم بد دی فقط.

په مسجد کې سګرېټ څکول

سوال (۷۵): په مسجد کې سګرېټ څکول څرنگه دي؟ اوله مسجد څخه دباندې د سګرېټ څکول څه حکم لري؟ (۲۷۲/۱۳۳۵ هج)

ځواب: سګرېټ څکول له مسجد څخه دباندې هم مکروه او په مسجد کې زیات مکروه او بد دی.

له چلم څکول یا اوم پیاز یا اوږه خوړلو وروسته مسجد ته تلل

سوال (۷۶): له اوم پیاز یا اوږه خوړلو او تمباکو څکولو وروسته بېله خولې پرېمنځلو او بېله بدبوئ ليري کولو وروسته مسجد ته تګ مکروه دی، که نه؟ (۲۸۳/۱۳۳۵ هج)

ځواب: اوم پیاز یا اوږه خوړل بېله کراهیته جائز دي لکه چې بخاری او مسلم په اتفاق سره روایت کوي چې رسول الله ﷺ وویل: [کل فانی اناجی من لاتناجی (۱)] او په مسلم کې یې ویلي دي: [ایها الناس انه لیس لی تحریم ما احل

(۱) عن جابر بن عبد الله رضي الله عنهما قال: وفي رواية حرملة زعم ان رسول الله ﷺ قال: من اكل ثوماً او بصلاً فليعتزلنا وليعتزل مسجدنا وليقعد في بيته وانه اتي بقدر فيه خضرات من يقول فوجد لها ريحاً فسال فاخبر بما فيها من البقول فقال قربوها الى بعض اصحابه فلم يراه كره اكلها قال كل فانی اناجی من لاتناجی (الصحيح لمسلم ۱/۲۰۹، كتاب المساجد، باب نهی من اكل ثوماً او بصلاً الخ)

الله لی ولکنها شجرة اکره ريحها (۱) هود دوی له خوړلو یا له چلم څکولو وروسته بېله بدبوئ ليري کولو مسجد ته ورتلل تحریمي مکروه دی چې په صحیح حدیثو کې له پیاز او وږې خوړلو وروسته و مسجد ته له ورتلو څخه منع راغلي ده لکه چې په مسلم کې راغلي دي [من اكل البصل والثوم والکراث فلا يقربن مسجدنا فان الملائكة تتأذى مما يتأذى منه بنو آدم (۲) او په حنفی فقه کې هم له پیاز، وږې یا کوم بل بدبوئ شې سره مسجد ته تلل تحریمي مکروه دی لکه چې په درمختار کې راغلي دي] واکل نحوثوم ویمنع منه وکذا کل مؤذ (۳) او په کبيري کې راغلي دي یجب ان تصان عن ادخال الرائحة الکریهة (۴) پر همدې په قیاسولو علماء رحمهم الله له مسجد څخه پرته د ذکر و مجلسونو ته هم د بدبوئ شې وړل تحریمي مکروه بللې دي لکه چې په نووی شرح د مسلم کې را نقل کړي دي.

قال القاضي: وقاس العلماء على هذا مجامع الصلوة غير المسجد كمصلى العيد والجنائز ونحوها من مجامع العبادات وكذا مجامع العلم والذكر والولائم ونحوها ولا يلتحق بها الاسواق ونحوها (۵) حاصل داچې اوم پیاز او وږه خوړل بېله کراهیته جائز دی اما د دوی د خوړلو یا چلم څکولو وروسته بېله بدبوئ ليري کولو و مسجد یا د ذکر و مجلس ته ورتګ تحریمي مکروه دی.

د غیر معتکف په مسجد کې پان خوړل

سوال (۷۷): چې معتکف او شرعی مسافرنه وي د داسې سړی لپاره په مسجد کې پان خوړل څرنگه دي؟ ځیني که چیرې د غذا په توګه وي منع بولي کنې نه بولي د افرق څرنگه دی؟ (۳۷۱/۱۳۳۷ هج)

(۱) عن ابي سعيد الخدري رضي الله عنه قال: لم نعد ان فتحت خيبر فوقعنا اصحاب رسول الله ﷺ في تلك البقلة الثوم (الي ان قال) فقال: ايها الناس انه لیس لی تحریم ما احل الله لی لکنها شجرة اکره ريحها الحديث (الصحيح لمسلم ۱/۲۰۹)

(۲) عن جابر بن عبد الله رضي الله عنهما عن النبي ﷺ قال: من اكل من هذه البقلة الثوم وقال مرة من اكل البصل الحديث (الصحيح لمسلم ۱/۲۰۹) (۳) الدر مع الشامی (۴۸/۱) كتاب الصلوة، مطلب في الغرس في المسجد طرشيدي (۴) شرح المنية المعروف بالكبير ص: ۵۲۲، فصل في احكام المسجد (۵) شرح المسلم للنووي على هامش الصحيح لمسلم ۱/۲۰۹، باب نهی من اكل ثوماً او بصلاً الخ.

ځواب:

د غیر معتکف لپاره په مسجد کې کې پان خوړل دا ولی خلا ف دی دبېله اړتیا خوراک کولو په رنگه او د ځینو غذا کېدو او نه کېدو په اعتبار فرق کول صحیح نه دي فقط.

سوال:

(۷۸) په مسجد کې د لمونځ کوونکې ومخته خپلې لوڅې ښوول څنگه دي او که یې په کپړه کې پټې کړي نو څنگه دی؟ (۲۲۱/۳۳-۱۳۳۴ هج)

ځواب: د ائنه نه دی چې خپلې او نور پټ کړي کښي یې بډي ومخته، خپلې ومخته لوڅې ښوول ښه نه دی که مجبوري وي نو پړوانلري.

په مسجد کې د لمونځ کوونکې ومخته خپلې ښوول

سوال:

(۷۹) یو سړی وایي: چې که وچي خپلې سړی په پښو کړي د مسجد پرفرش تېر شي نو جائز دي؟ (۱۳۴۱/۳ هج)

ځواب:

د ائنه نه دی چې کومې خپلې له مسجد څخه دباندې په استعمال کې وي له هغه سره و مسجد ته ورننوزي اما که د مسجد لپاره کومې پاکې اوصفا خپلې وي نو له هغوی سره ورتلل صحیح دي.

د خوندي کولو په غرض په مسجد کې خپلې ښوول

سوال:

(۸۰) په مسجد کې زیاتره لمونځ کوونکې خپلې د سجدې دځای ومخته بډي او خپلې هر ډول وي او پر زیاتره خپلیو مرداري لگېدلې وي ځیني خلک خو خپلې وځنډي او بډي یې او ځیني دې خیال نه کوي؟ (۱۳۴۳/۸۸۳ هج)

ځواب:

په درمختار کې راغلې دي چې کله کوم سړی و مسجد ته و ر داخل شي نو خپلې خپلې او موزې دې وگوري چې مرداري خو و ر باندې نه ده لگېدلې له دې وروسته خپلې مسجد ته وروړای شي او خپلې که پاکي دي نو ورسره لمونځ کولای شي بلکې دیهود و مخالف په وجه دې ته بهترویل شوې دي عبارت دادی [وینبغی لداخله تعا هد نعله و خفه و صلاته فیهما افضل (۱)] او علامه شامی پردې باندي یو حدیث رانقل کړی دی [صلوا]

الدروالد (۴۸۲/۱)، کتاب الصلوة، مطلب فی احکام المسجد طر شیدیه.

فی نعالکم ولا تشبهوا بالیهود و رواه الطبرانی (۱) یعنی په پایزارو (خپلیو) کې لمونځ کوئ اوله یهود و سره مشابهت مه کوئ اولنډه داچي کله خپلې او موزې پاکې وي نو ورسره لمونځ کوئ او بیاشامی داهم رانقل کړې دي چې د خپلیو سره مسجد ته ورننوتل بې ادبي ده [ولعل ذلک محمل مافی عمدة المفتی من ان دخول المسجد متنعلا من سوء الادب الخ (۱) په هر حال دا بحث خود خپلیو سره د لمونځ کولو وونور داچي دغلا او نوروله ویرې لکه چې د لمونځ کوونکو عادت دی چې خپلې راپورته کړي په مسجد کې یې کښیږدي نو دا جائز دی او په حدیث شریف کې راغلې دي اذاصلی احدکم فلا یضع نعلیه عن یمینه ولا عن یساره فتکون عن یمین غیره الا ان لایکون عن یساره احدو لیضعهما مابین رجلیه (۲) په یوه بل حدیث کې راغلې دي چې رسول الله ﷺ خپلې خپلې مبارکې وکښې وچپه اړخ ته یې کښیښووي په هر حال له دې څخه معلوم شوچي په مسجد کې خپلې ښوول په تیره بیاد خوندي کولو په غرض صحیح دی خو که مخته یې کښیږدي نو د شمال اوبل ټوک ډرې ورباندې واچوي دا غوره دی فقط.

سوال:

(۸۱) په غټو ښارونو کې زیاتره په مسجدونو کې خپلې غلا کيږي په همدې وجه لمونځ کوونکې خپلې له ځان سره بډي راسته او چپه طرفته له دیوالو سره بډي او کوم لمونځ کوونکې چې په اول صف کې وي هغوی یې مخته بډي په دې اړه شرعي حکم څه دی؟ (۱۳۴۳/۸۸۴ هج)

ځواب:

په مسجد کې خپلې له ځنډلو وروسته ښوول بېله کراهیته صحیح دی خو یوه طرفته په ټوکراو بل شی سره پټې ښوول بهتر دی او که دغلا او نوروله ویرې یې خپل مخته کښیږدي نو داهم صحیح دی خو په کپړه اوبل شی پټول یې ښه دی په هر حال پردې دکوم اعتراض کولو موقع نشته لکه چې د دوهم سوال په ځواب کې په تفصیل سره ولیکل شو (۳) فقط.

د څرمنې د جرابو سره و مسجد ته ورننوتل

سوال:

(۸۲) د څرمنې جرابې چې صرف د پښو د خوندي کولو لپاره په پښو وي او صرف و مسجد ته

(۱) الشامی (۴۸۲/۱)، کتاب الصلوة، مطلب فی احکام المسجد طر شیدیه (۲) عن ابی هريرة رضى الله عنه ان رسول الله ﷺ قال: اذاصلی احدکم فلا یضع نعلیه الحدیث (سنن ابی داؤد: ۹۲/۸، کتاب الصلوة، باب المصلی اذا خلع نعلیه این یضعهما (۳) له دې څخه مخکې سوال او ځواب وگوره.

ورتلو پرمهال پکاروي او مصلی ته دراتلو پروخت یې وباسي جائز دی، که نه؟ (۱۳۳۷هـ/۲۷۲)

ځواب: د دغو پاکو جرابو استعمال په مسجد کې صحیح دی فقط.

دمسجدو څنگ ته په کوټه کې دامام دخپلې کوروالا سره استوگنه

سوال: (۸۳) دمسجد امام دمسجدو څنگ ته وراسته اړخ ته په مکان کې دخپلې کوروالا سره استوگنه کوي او دروازه دهغه دختیز (مشرق) و طرفته ده دمسجد امام لپاره په دغه مکان کې استوگنه جائز ده، که نه؟ او ویدیدل او خبره کول څرنگه دي (۲۱/۳۳-۳۴هـ)

ځواب: په دغه ځای کې دامام او دهغه د زنانو ویدیدل صحیح دي او اوسېدل او خبرې کول صحیح دي.

د بچیانو او کوروالا سره په مسجد کې اوسېدل او په مسجد کې دننه ډوډۍ پخول

سوال: (۸۴) که کوم سړی مسجد خپل کور بولي خپله بنځه او بچیان پکې اوسي او په مسجد کې دننه ډوډۍ پخوي، تمباکو او بنگې څکي دخپلې کوروالا سره په یوه ځای کې ویدیري په دغو کارونو دمسجد سپکاوی کیږي، که نه؟ دداسي سړی شرعاً باید څه سزاوي (۲۳۰/۱۳۴۰هـ)

ځواب: بېشکه په دغو شیانو دمسجد سپکاوی کیږي په مسجد کې داسي کارونه نه دي کول پکار او داسي سړی باید له مسجد څخه وباسي ده ته تعزیر او خبرتیا ورکړي.

دمسجد امام دمسجد په حجرو کې غواوي او بزي تړل

سوال: (۸۵) تر مسجد لاندي چي کومې حجرې له اوله سره جوړې شوې وي امام دمسجد که پکې غواوي، بزي وتړي نو جائز دی، که نه؟ (۲۴۰۲/۱۳۴۳هـ)

ځواب: په دغو حجرو کې دغواوو، بزواوونو تړل جائز نه دي او تړوونکی خطا کار دی او دا کار بېاد او گناه ده باید داپرېږدي، ځکه چي دمسجد د ادابوهم خلا ف دی او داسي تصرف دمسجد په حجرو کې صحیح هم نه دی فقط.

په مسجد کې خیرات غوښتل

سوال: (۸۲) په مسجد کې دننه سوال کول جائز دی، که نه؟ (۲۰۳۰/۱۳۴۰هـ)

ځواب: فقهاؤ په مسجد کې سوال کول مطلقاً ناجائز لیکلی دی بلکې دایې هم لیکلي دي چي سوال گرتنه په مسجد کې څه مه ورکوي (۱) فقط.

سوال: (۸۷) یو فقیر په مسجد کې یوولس کړۍ او پنځه جوړۍ جامې وغوښتی پر دې دمسجد جارو و هوونکې دلمونځ کوونکو لاره و نیوله چي ددغه فقیر سوال پوره کړی کني تاسو ته د محمدي شرعي روئ درکوم دده په ځواب کي یوه سړی وویل چي له جرگې څخه درې روپیۍ وده ته ورواخلي له دې ویناوو سته ولاړی پر دې دقوم خلگو پرده دا الزام ولگاوی چي ده دخدای اورسول روئ ونه مانی نو دغه سړی له اسلام څخه خارج دی اوس باید دی په مسجد کې نه پرېږدونو او نورنوپه یاد شوې صورت کې دداسي سړی لپاره اودهغو خلگو لپاره کومو چي یو لمونځ کوونکی مسلمان سړی ته له اسلام څخه وتلی ووايو اوسپک یې کړ څه حکم دی؟ (۲۲۰۴/۱۳۴۳هـ)

ځواب: په مسجد کې دا ډول سوال کول منع دی نو کوم سړی چي دا وویل چي له جرگې څخه ده ته څه روپیۍ ورواخلي ده دانبه کارو کړ چي په مسجد کې دده له سوال وروپوره کولو څخه خلگ منع کړي دا کار دده له شریعت سره سم دی و داسي فقر جنو ته خو هیڅ وخت هم څه نه دي ورکول پکار چیري چي په مسجد کې څه ورکول شي، ځکه نو داسي سړی له اسلام څخه خارج بلل اوله مسجد څخه دده ایستل نور او نور سخته گناه ده چا چي داسي مشوره وکړه هغوی گنهگار شول دوئ باید توبه وکاري او داسي خیرات غوښتونکې په مسجد کې له سوال کولو څخه منع کړي او داسي فقیرانو ته په مسجد کې څه مه ورکوي ترڅو دوئ بیا په مسجد کې سوال ونکړي فقط.

سوال: (۸۸) من یسئل فی المسجد سواء کان سؤاله علی القرآن او علی غیره مما یتعلق بحوائج البشر هل هو جائز له ام لا قال بعضهم یجوز السؤال فی المسجد لا مرلابد منه کذا قال فی الشامی وقال بعضهم لا یجوز السؤال والاعطاء فی المسجد مطلقاً کذا قال ابن الحاج فی المدخل (۱۳۱۴/۱۳۳۵هـ)

(۱) ویحرم فیہ السؤال ویکره الاعطاء (الدردار المختار مع الرد (۸/۴)، کتاب الصلوة، قبیل مطلب فی انشاء الشرط رشیدیہ.

الجواب

يکړه اعطاء سائل الاذالم يتخطى رقاب الناس فى المختار كفاً فى الاختيار ومتن مواهب الرحمن (درمختار) قوله اذالم يتخطى اي ولم يمر بين يدي المصلين قال فى الاختيار فان كان يمر بين يدي المصلين ويتخطى رقاب الناس يكره لانه اعانة على اذى الناس حتى قيل هذا فلس لا يكره سبعون فلساً (۱)

ترجمه سوال: (۸۸)

څوک چې په مسجد کې سوال کوي که څه هم هغه د قرآن لپاره وي يعنى د اسلامي مدرسي لپاره وي يا له دې پرته د کوم بل داسي کار لپاره وي چې دانسان له اړتيا ورسره اړه لري نو ايا داسي سوال کول جائز دي که نه؟ ځينې وايي چې ديوه پير ضروري کار لپاره په مسجد کې سوال کول جائز دي لکه چې په شامي کې راغلې دي او ځينې وايي چې په مسجد کې سوال کول او سوال گرته څه ورکول په هيڅ ډول جائز نه دي لکه چې په مدخل کې ابن الحاج ليکلي دي؟

ځواب:

په مسجد کې وسوال کوونکې ته څه ورکول مکروه دي خو که دى دخلگو پرسرونه او پرې نو په مختار قول ده ته څه ورکول مکروه نه دي لکه چې په اختيار او مواهب الرحمن کې راغلې دي (درمختار) د ماتن وينا: خو که دى دخلگو پرسرونه او پرې يعنى دلمونځ کوونکو ومخته تيرنه شي په اختيار کې راغلې دي: نو که دى دلمونځ کوونکو ومخته تير شي او دخلگو ترسرونو او پرې نو ورکول مکروه دي، ځکه چې دى دخلگو ته په تکليف رسولو کې مرسته کوي تردې پورې چې ويل شوې دي داداسي روپۍ دي چې جبران يې اويا روپۍ هم نشي کولای يعنى داداسي گناه ده چې تراويا گناهونو درنه ده (دادشامى عبارت دي)

په مسجد کې وخيرات غوښتونکې ته څه ورکول

سوال: (۸۹)

په مسجد کې سوال کول او سوال گرته څه ورکول څرنگه دي؟ (۲۳۰/۱۳۳۵ هج)

ځواب:

په درمختار کې ليکلي دي: [ويحرم فيه السؤال ويكره الاعطاء الخ (۴) ترجمه او حرام دي په مسجد کې سوال کول او هغه ته ورکول مکروه دي او په شامي کې راغلې دي چې که دخلگو ترسرونو او پرې نو مکروه دي کنې نه دي فقط.

(۱) الدرورد (۵/۲۹۲)، کتاب الحظروالاباحه فصل فى البيع طرشيديه.

(۲) الدرورد (۱/۴۸۸)، کتاب الصلوة، مطلب فى افضل المساجد طرشيديه.

د مسجد ترميم لپاره په مسجد کې سوال کول

سوال: (۹۰) د مسجد ترميم او نورولپاره په مسجد کې سوال کول جائز دي، که نه؟ (۱۲۲۱/۱۳۴۲ هج)

ځواب:

د ضرورت په وجه صحيح دى فقط.

په مسجد کې پردېني مسئلو بحث کول او دې واره دتجهيز

او تکفين لپاره چنده کول

سوال: (۹۱) په مسجد کې پراسلامي معاملاتو بحث کول يا جلسه کول صحيح دي، که نه؟ دلته څو علماء دنا جائزوالي فتوى ورکوي او دارازدې واره مړود تجهيز او تکفين او نورولپاره په مسجد کې چنده کول صحيح ده، که نه؟ (۱۹۱۷/۱۳۴۳ هج)

ځواب:

په مسجد کې پر شرعي مسئلو تحقيق او بحث کول صحيح دى او داسلامي کار لپاره جلسه کول هم صحيح دي دا کارونه په احاديثو ثابت دى او فقهاء هم ددې منع نه ده کړې او ديتيمانو او بې وارته مړود تجهيز، تکفين او نورولپاره له مسلمانانو څخه په مسجد کې چنده اخيستل هم صحيح دي فقط.

په مسجد کې قېمتي فرسونه هموارول او پرمنبر پوښ اچول

سوال: (۹۲) په مسجدونو کې قېمتي فرسونه هموارول او پرمنبر پوښ اچول څرنگه دي؟ (۱۸۲۸/۳۲-۱۳۳۳ هج)

ځواب: دا هيڅ پړوانلري.

په بيت الله شريفه پوښ اغوستل او دانبياء عليهم السلام د جسمونو حکم

سوال: (۹۳) په بيت الله شريفه پوښ اغوستل بدعت دى او که نه؟ او دانبياء عليهم السلام د جسمونو خاورې کيږي، که نه؟ (۱۲۸۸/۱۳۴۵ هج)

ځواب:

د بيت الله شريفې پوښ د سلفوله زمانې څخه تراوسه پورې راروان دى دا بدعت نه دى او په حديث شريف کې راغلې دي [ان الله حرم على الارض ان تأكل اجسام الانبياء فنبى الله حى]

یرزق (۱) ددې حاصل دادی چې بېشکه الله □ حرام کړې دي پرمخکه باندې چې دانبياء علیهم السلام جسدونه خاوري کړي نو دالله □ نبی □ ژوندی دی، رزق ورکول کیږي.

دسهار له اذان وروسته په مسجد کې دقرآن کریم دیادولو لپاره خراغ بلول

سوال: (۹۴) دسهار له اذان وروسته په مسجد کې دقرآن کریم دیادولو لپاره خراغ بلول، او پروخت باندې دهمدې خراغ په رڼا کې جماعت کول کله چې پردې راڅرېږي دا جائز دی، که نه؟ (۱۳۳۷/۲۵۲ هج)

ځواب: دسهار له اذان وروسته دتیارې په وجه په مسجد کې خراغ بلول او قرآن شریف ویل منع نه دی او دپردوپه وجه خودننه تیاره وي که څه هم دسهار لمونځ په داسې حال کې وشي چې خراغ بلیږي هېڅ پروانلري امدامام صاحب رحمہ الله په مذهب کې دسهار لمونځ په اسفار یعنی ښه رڼا کې کول افضل او بهتره دی لکه چې له حدیث شریف [اسفروا بالفجر فانه اعظم للاجر (۲)] څخه معلومېږي، ځکه چې دسهار په لمانځه کې تلوار نه دی پکار دباندي ښه رڼا کېدل غوره دي او په مسجد کې دننه که دپردوپه وجه تیاره وي او په همدې وجه دخراغ په رڼا کې لمونځ وکړل شي نو په دې کې هېڅ منع او کراهیت نشته فقط.

دمسجد تېل دقرآن کریم دویلو لپاره سوځل

سوال: (۹۵) دمسجد تېل دمسجد په حجرو کې دقرآن کریم دویلو لپاره سوځل جائز دي، که نه؟ (۱۳۴۵-۴۴/۸۲۷ هج)

(۱) عن ابی الدرداء رضی الله عنه قال: قال رسول الله □ اکثروا الصلوة علی يوم الجمعة فانه مشهود تشهده الملائكة وان احداً لم یصلی علی الاعرضت علی صلواته حتی یفرغ منها قال قلت وبعد الموت قال وبعد الموت ان الله حرم علی الارض ان تاكل اجساد الانبياء فتنی الله حی یرزق (سنن ابن ماجه ص: ۱۱۸، کتاب الصلوة آخرا بواب ماجاء فی الجنائز)
(۲) عن رافع بن خدیج رضی الله عنه قال: سمعت رسول الله □ یقول اسفروا بالفجر فانه اعظم للاجر (جامع الترمذی: ۴۰/۸، ابواب الصلوة، باب ماجاء فی الاسفار بالفجر)

ځواب: سوځل نه دي پکار او له شک څخه هم پرهیز کول پکار دي.

دلونځ کوونکوله تگ وروسته دمسجد خراغ مرکول

سوال: (۹۶) دمسجد خراغ دماخستن له لمانځه وروسته چې لمونځ کوونکې رخصت شي مړه کول مناسب دي که دي بلیږي؟ (۱۳۳۹/۵۱۸ هج)

ځواب: دمسجد خراغ دماخستن تر لمانځه وروسته تر فارغېدو او دلمونځ کوونکوله رخصتېدو وروسته مړه کول هېڅ پروانلري فقط.

په مسجد کې خراغ (دبوه) بلول

سوال: (۹۷) دڅاور دتېلو بټۍ په مسجد کې بلول جائز دي، که نه؟ (۱۳۴۲/۱۹۲۷ هج)

ځواب: دمکروه والې علت بدبوئ ده که بدبوئ نه وي نو جائز دی، ځکه چې علت په دې کې نجاست نه دی فقط.

سوال: (۹۸) یوسړی دشیپې په مسجد کې ویدیري دخپل ضرورت لپاره یو خراغ دڅاورو دتېلو (گاسلېټو) په مسجد کې ږدي او دپرتیا پرمهال یې دشیپې لگوي دضرورت پوره کولو لپاره وړي په داسې حال کې کومه گناه خوبه نه وي؟ (۱۳۴۳/۱۱۳ هج)

ځواب: دداسې ضرورت په حال کې امیددی چې دی به له گناه څخه وژغورل شي خو بیا هم احتیاط غوره دی چې دغه بټۍ چې پکې دڅاورو تېل بدبویه دي له مسجد څخه یې دباندې کښیږدي.

په مسجد کې شمع بلول بېله کراهیته صحیح دی

سوال: (۹۹) په مسجد کې موم بټۍ بلول په شریعت کې څرنگه دی؟ زیدوا یې چې شمع له شکمنو شيانو څخه جوړیږي، ځکه ددې په مسجد کې بلول صحیح نه دي بکړده خلاف وایې په دې کې محاکمه وکړي؟ (۱۳۴۳/۲۲۲۲ هج)

ځواب: په دې اړه دبکروینا صحیح ده شمع په مسجد کې بلول بېله کراهیته صحیح ده فقط.

دهندو ورکړل شوې شمع په مسجد کې بلول

سوال: (۱۰۰) که کوم هندو د مسجد د ترمیم لپاره چنده ورکړي یا په مسجد کې د موم بتی، تیلو او نورو بلو لپاره یې ورکړي نو هغه چنده، تېل او نور په مسجد کې استعمالول جائز دي، که نه؟ (۳۶۴/۴۴-۱۳۴۵ هج)

ځواب: هندو که په مسجد کې تېل یا شمع د بلو لپاره ورکړي نو د هغې په مسجد کې بلول صحیح دي داراز که دی روپی د مسجد ترمیم لپاره ورکړي نو د هغه د مسجد په جوړښت کې صرفول صحیح دي، ځکه چې ښکاره ده چې کوم څه هغه کافر و مسجد ته ورکوي ثواب یې بولي، ځکه یې ورکوي اوزموږ په نزد هم داد ثواب کاردی و هو الشرط فی وقف الکافر کما فی رد المحتار: ان شرط وقف الذمی ان یکون قریة عندنا و عندهم (۱).

د مسجد صفایې لپاره ونې پرېکول

سوال: (۱۰۱) د مسجد غولی د ختیځو لورته پراخو او کومه برخه چې پراخه کړل شوه په هغې کې ونې دي نو د مسجد د غولې د پراخوالي، د هوا او د حیواناتو له مردارۍ څخه د پاکولو په خاطر ونې پرېکول د سایې اوسوړی په خاطر دواړه کاره صحیح دي، که نه؟ او په دغو دواړو کې غوره کوم یو دی؟ (۱۲۲۴/۱۳۳۵ هج) فقط.

ځواب: مسجد د مردارۍ او نورو څخه پاکول زیات ضروري دي، ځکه پرېکول یې غوره دي فقط.

په هرو پنځلسو دقیقو وروسته زنگ و هوونکې ساعت په مسجد کې ښوول

سوال: (۱۰۲) په مسجد کې د اسی ساعت ښوول جائز دي، که نه؟ چې پاو، نیم ساعت یا ساعت وروسته زنگ وهي؟ (۴۹۷/۴۴-۱۳۴۵ هج)

ځواب: لکه څرنگه چې عام زنگ و هوونکې ساعت په مسجدونو کې ښوول جائز دي داراز دغه ساعت چې پاو، نیم ساعت یا ساعت وروسته زنگ وهي هم په مسجد کې ښوول جائز دي فقط.

(۱) الشامي (۳/۳۹۴)، کتاب الوقف، شرائط الوقف ط رشیدیة.

په مسجد کې ساعت ښوول صحیح دي

سوال: (۲۰۳) نوی لوی ساعت که رانیسوپه مسجد کې یې لگولای شو، که نه؟ په ورېځ او نورو کې ډیر ضرورت وي پر ټاکلې وخت لمونځ ادا کولای شو؟ (۱۲۲۱/۱۳۴۰ هج)

ځواب: په موجوده حالاتو کې په مسجد کې لوی ساعت لگول صحیح دي فقط.

د لمونځ کوونکې د تجارت سامان په مسجد کې ښوول صحیح دي

سوال: (۱۰۴) زید گرځنده تجارت کوي نو د لمانځه پړوخت د تجارت سامان تر لمونځ ادا کولو پورې په مسجد کې ښوولای شي، که نه؟ بکړد جواز صورت وروښووی عمرو یې چې دا غلط دی او د ناجائز والې په هکله د هدایې د عبارت پیشوي [ولابأس بان بیع ویتاع فی المسجد من غیران یحضر سلعة لانه قد یحتاج الی ذلک بان لا یجد من یقوم بحاجته الا انهم قالوا: یکره احضار السلعة للبیع والشراء لان المسجد محرز عن حقوق العباد و فیہ شغله بها ویکره لغير المعتقد للبیع والشراء فیہ لقوله علیه السلام: جنبوا مساجدکم صبیانکم (الی ان قال) و بیعکم و شراء کم (۱)] نو بکړو ویل چې له دې څخه صرف دا معلومېږي چې د معتکف لپاره د تجارت سامان په مسجد کې ښوول ناجائز دي اوله ده څخه پرته د نورو لپاره هم ناجائز والی له دې څخه نه معلومېږي د دې څه ځواب دی؟ (۳۱۷۳/۴۲-۱۳۴۷ هج)

ځواب: د هدایه په عبارت کې څرگندونه ده چې که بیع او شراء (رانیول خرڅول) په مسجد کې وي په حالت د اعتکاف کې نو مسجد ته د مبيعې وړل مکروه دي او کله چې رانیول، خرڅول نه وي بلکه لمونځ کوونکې تر لمونځ کولو پورې خپل سامان د تجارت په مسجد کې له ځان سره کښيږي نو دا شرعاً بېله کراهیته جائز دی د هدایې په عبارت کراهت له دې نه ثابتیږي نو د بکړو وینا صحیح ده فقط.

د مسجد په څلور دېوالی کې د بیت الخلاء جوړولو او د سپي پاللو حکم

سوال: (۱۰۵) د مسجد په څلور دېوالی کې دننه تټی جوړول یا سپي پالل صحیح دي، که نه؟ (۱۵۵۴/۱۳۳۷ هج)

(۱) الهدایة ۸/۲۳۰-۲۳۱، کتاب الصوم آخرباب الاعتکاف.

ځواب:

د مسجد په څلور دیوالی کې دننه یادباندې د غسل خانې سره که د ضرورت لپاره بیت الخلا (تټی) هم جوړه شي نو حرام نه دی خو خاص له مسجد څخه باید جلا وي اودهغه د پاک ساتلو اهتمام وي چې لمونځ کوونکو ته له بدبو څخه تکلیف نه وي او غوره دادی چې د مسجد له څلور دیوالی څخه دباندې بیت الخلا وي، ځکه چې په حدیث شریف کې و مسجده زیات نژدې له بیت الخلا جوړولو څخه منع راغلې ده (۱) نوکه بیت الخلا د لمونځ کولو ځای ته زیاته نژدې نه وي او په دې ضرورت چې له څلور دیوالی څخه دباندې کوم ځای د بیت الخلا جوړنشته نو په څلور دیوالی کې دننه هم صحیح دی خود پاک ساتلو او نور واهتمام به وي اودسپې ساتنه بېله خوندي کولو او نوروله اړتیا به نه دی په حدیث شریف کې راغلې دي: [من اقتنی کلّیاً الاکلب ماشیة اوضار نقص من عمله کل یوم قهرطان (۲)] یعنی چاچي سپی وساتئ د حیواناتو او نورو یاد بنسکار له خوندي کولو پرته نودهغه له عمل څخه هره ورځ دوه قهراطه ثواب کمېږي.

سوال:

(۱۰۶) د مسجد په څلور دیوالی کې دننه بیت الخلا جوړول جائز دي، که نه؟ داودس له ځای څخه دیارلس لاسه لیري (۱۴۰۷/۳۳-۱۳۴۳ هج)

ځواب:

که ضرورت وي نو صحیح دی خو پاک به یې ساتئ او ښه دادی چې له مسجد څخه پر زیاته فاصله بیت الخلا جوړه کړئ که سخت ضرورت وي نو صحیح دی فقط.

په مسجد کې هوا خارجول**سوال:**

(۱۰۷) زید وایي: چې که په مسجد کې د چاباد پرې شي نو ملائکې هغه په خوله کې واخلي

(۱) و مسجده نژدې د بیت الخلا جوړولو منع غالباً حضرت مفتی صاحب له لاندې روایت څخه اخذ کړی دی عن جابر رضی الله عنه قال: [نهی رسول الله ﷺ عن اكل البصل والكرات فغلبنا الحاجة فاكلنا منها فقال من اكل من هذه الشجرة المنتنة فلا یقرین مسجدنا فان الملائكة تأذی مما یأذی منه الانس (الصحيح لمسلم ۸/۲۰۹، کتاب المساجد، باب نهی من اكل ثوما و بصل او کراثا و نحوها مما له رائحة كريهة عن حضور المسجد حتى تذهب ذلك الريح و اخرج من المسجد) (۲) عن نافع عن عبد الله بن عمر رضی الله عنهم قال: قال رسول الله ﷺ من اقتنی کلّیاً الحدیث (البخاری ۸۲۴/۲، کتاب الذبائح والصيد والتسمية، باب من اقتنی کلّیاً الخ).

له مسجد څخه دباندې ځي داصحیح دی، که نه؟ بینواتو جروا (۱۲۷۹/۳۳-۱۳۳۴ هج)

ځواب:

زید چې کوم څه وایي ددې هیڅ ځای ثبوت نشته فقهاؤ په دې کې د تفصیل لیکلی دی په شامي کې راغلې دي: [و کذا لا یخرج فيه الريح من الدبر کما فی الاشباه و اختلف فيه السلف فقیل لا بأس و قیل: یخرج اذا احتاج اليه و هو الاصح الخ (۱)] فقط.

د مسجد دروازی له دېوال مسه کولو وروسته لاس پرسینه ښوول**سوال:**

(۱۰۸) زید چې کله مسجده راځي نو د مسجد دروازی دېوال مسه کړي لاس پرسینه ولگوي اودده په خیال د مسجد درناوی دی دافعل څرنگه دی؟ (۱۷۲۱/۱۳۳۸ هج)

ځواب:

دا د ډول تعظیم په شریعت کې ثابت نه دی اوله ځانه دا ډول درناوی تولیدول او جوړول په دین کې نوی کار پیدا کېدل دي، ځکه نو صحیح نه دی.

د قبله نماي په وسېله قبله معلومول**سوال:**

(۱۰۹) د مسجد جوړېدو پر وخت د قطب نما په وسېله چې کومه کرښه جوړه شي آیا پر هغه هم د قبلې د لور صحیح کېدو لپاره کرښه شرقاً، غرباً یا کوم ډول مخته، شاته کول ضروري دي که دی نو څه راز (۲۵۸۲/۱۳۳۷ هج)

ځواب:

د هندوستان په زیاتره ښارونو کې په قطب نما سره د مسجد و نورخ صحیح کیږي او په قطب ستوری سره هم د شپې رخ کتل کیږي نو د همدې سره سم د مسجد رخ کول پکار دي خو څه مخ او شاته کولو ته ضرورت نشته (۲) فقط.

(۱) ترجمه: اوداراز په مسجد کې دې له دېر څخه هوانه باسي لکه چې په الاشباه کې راغلې دي او اسلافو په دې مسئله کې اختلاف کړی دی ځیني حضرات وویلې دي: چې دا هیڅ پروانلري او ځیني حضرات وویلې دي چې کله ضرورت وي نو هوادې وباسي او همدغه زیات صحیح دی.

(الشامی ۴۸۲/۱)، کتاب الصلوة، مطلب فی احکام المسجد طر شیدیه.

(۲) خواوس قبله نماوې راوتلې دي نو په دوئ سره د مسجد رخ برابرول زیات غوره دی سعید احمد پالنپوري.

که هندوان مسجد ته نژدې ډول اوسرناو هی نو د مسلمانانو لپاره

څه کول پکاردی

سوال : (۱۱۰) د اکتوبر په اتمه کال ۱۰۱۲ کې هندوان د مسجد په برابر کې د ډول اوسرناو ایستو ته آماده شول مسلمانان چې په خبر شول اول سوال ته یې عارضه وکړه هغه حکم وکړ پر سرک باندې وچاته د ډول اوسرناو بندولو اجازه نشته مسلمانان اوس د دوی و منع کولو ته آماده دي دوهمه ورځ بیا هماغه راز حال وو داو لسوالی مشران راغلل د مسجد و مخته ډول اوسرناو بند کړل شویا او لسوال وویل چې د مسجد و مخته سرناو هل څه پروا لري؟ صرف د لمانځه پروخت بند بدل بس دي مسلمانانو په ځواب کې ورته وویل چې د مسجد د درناوې په وجه مو پخندئو، ځکه نو هیڅ وخت دې سرناو نه وهل کیږي بیا یې له خبرو وروسته وویل چې په دې کې د مسجد هیڅ درناوی نشته خو موږ اوس سرناو بندوو وروسته به امر ورته وکړو او د مسجد د درناوې په اړه چې کوم ثبوت شته په اسلامي کتابونو کې یې رابکاره کړی بیا یې دوهمه ورځ له خبرو وروسته دا ولیکل چې صرف د لمانځو پروخت دې سهار له پنځو بجو څخه تر شپږو بجو پوري او په نورو لمونځونو کې نیم، نیم ساعت دې سرناو بند کړي او په نورو وختونو کې دې وهل کیږي د دې حکم په اورېدو مسلمانان غمجن دي، ځکه د پوښتنې ضرورت پېښ شو.

(الف) آیا د پورته یادې شویو وجو له امله د دغه ناوړه عمل چې د مسجد و مخته وي په هروخت کې کیږي د خنډ نه جوړېدو په وجه کناه شته؟ (ب) صرف ودې ته د خنډ جوړېدو له امله که چا سرو بایلی نو شهید دی که شقی او که صرف مسلمان مړ شو؟ (۲۰۹۹/۳۳-۱۳۳۴ هج)

ځواب : مسلمانان پر داسې موقع باید له ډیره صبره کار واخلي او د نا پوهۍ له جذبي څخه کار واخلي پر عام سرک باندې نور قومونه سرناو وي وهي نوو مسلمانانو ته په دې کې د کوم سپکاوي نسبت نه کیږي اما د لمانځو په وخت کې د مسجد ته نژدې په سرناو هلو په لمانځه کې تاوان پېښیږي نو هغه خو پخپله حکومت ختم کړ چې د لمانځو په وختونو کې سرناو هل بند کړ مسلمانان دې پر همدې حکم بسنه وکړي او کوم شور او غوغا دې د حکم په خلاف نه کوي د مسجد سپکاوی هغه وخت دی کله چې په مسجد کې کوم ناوړه عمل وي په دې بڼه ځان پوهول پکاردی اوله نا پوهۍ څخه دې کار واخستل شي د لمانځو ختونه چې کله له دغه لهر، لعب، شور او غوغا څخه خوندی وي نو مسلمان باید په دې

خوشحال وي او په اطمینان سره لمونځ په مسجد کې ادا کول پکاردی د نورو وختونو دوی د موارنه دی اونه پر مسلمانانو باندې دهندو او په سرناو هلو کومه مواخذه شته فقط والله تعالی اعلم.

د تراویحو لپاره بل مسجد ته تلل

سوال : (۱۱۱) په روژه شریفه کې په یو مسجد کې په تراویحو کې د قرآن کریم شریف ختم کیږي نو د نورو کلیو خلک که خپل، خپل مسجدونه پرېږدي و همدې مسجد ته د قرآن کریم د اورېدو لپاره ورشي نو جائز دی، که نه؟ (۲۸۸۱/۱۳۴۳ هج)

ځواب : پر کلیو الو د خپل کلي د مسجد حق زیات دی پردوی ضروري دی چې خپل مسجدونه آباد کړي د خپل کلي مسجدونه پرېښوول نورو مسجدونو ته تلل په هیڅ راز مناسب نه دی اول خودا کوشش کول پکاردی چې په خپلو، خپلو مسجدونو کې د قرآن کریم د ختم بندوبست وکړي که دانشي کېدای نویا په کوچنی، کوچنی سورتونو تراویح کوي په درمختار کې راغلي [والجماعة فیها سنة علی الکفاية فی الاصح فلو ترکها هل مسجد اثموا فی الشامی وهل المراد انها سنة کفاية لاهل کل مسجد من البلدة او مسجد واحد منها او من المحلة؟ ظاهر کلام الشارح الاول واستظهر ط الشانی ویظهر لی الثالث لقول المنية حتی لو ترک اهل محلة کلهم الجماعة فقد ترکوا السنة واساؤا وقال حتی لو اقاموها جماعة فی بیوتهم ولم تقم فی المسجد اثم الكل (۱)] (شامی ۴۷۳/۸)

حاصل دا چې د قرآن کریم د ختم نه کېدو په وجه مسجدونه پرېښوول مناسب نه دي فقط والله تعالی اعلم.

په کوم مسجد کې چې امام او مؤذن مقرر نه وي هغه هم مسجد دی

سوال : (۱۱۲) په کوم مسجد کې چې امام او مؤذن مقرر نه وي او پنځه وخته لمونځونه تل په جماعت سره کیږي او د جمعي لمونځ هم پکې کیږي هغه مسجد دی که د مسجد پر ځای سراي دی؟ کوم سړی چې دا ډول مسئلې ښکاره کړي چې ورڅخه دخلگوپه عقیده کې فرق راشي د داسې سړی په هکله شرعاً څه حکم دی؟ (۲۱۲/۳۵-۱۳۳۲ هج)

ځواب : دا امام او مؤذن نه مقررېدو وجه مسجد د مسجد له حکم څخه نه وځي.

(۱) الدرر الرد (۵۲۱/۸)، کتاب الصلوة، مبحث صلوة التراویح ط رشیدیة.

دادهغه ناخبره سړی ناپوهي اونداني ده چي دمسجدتعبیرپه سرای سره کوي اوداهل سنت والجماعة د عقیدې په خلاف مسئلې ښکاره کول فسق اوبدعت دی دداسي سړی په خبره باورنه دي کول پکاراوبایدله ده سره اړیکې اوناسته ولاړه ونکړل شي.

وشراب خانې ته نژدي دمسجدجوړولو اودهغه دمرستې کولو حکم

سوال: (۱۱۳) (الف) وشرابخانې ته نژدې مسجد جوړول څرنگه دي؟

(ب) دیادشوي مسجد مرسته کول څرنگه دي؟ (۲۳۳۸/۱۳۳۸ هج)

ځواب: (الف) که دمسجد هلته ضرورت شته نومسجد جوړول پکاردي اودشراب خانې دپورته کولو فکر او کوشش کول پکاردي دارازکه مسجد هلته جوړشوی دی نوهغه مسجد شو، شرابخانه اونورې مردارې له هغه ځایه ترخپل وسه پورته کول پکاردي اوکه مجبوري وي نومسلمانونان معذوري.

(ب) کله چي هغه مسجد شونود هغه مرسته دثواب کار دی.

په مسجد کې په لوړ اواز قرآن کریم ویل

سوال: (۱۱۴) په مسجد کې لمونځ کوونکې لمونځ کوي هلته یو سړی په لوړ اواز قرآن کریم تلاوت کوي دا څرنگه دی؟ (۲۷۷۰/۱۳۴۱ هج)

ځواب: غوره دادی چي دغه سړی قرآن کریم کرار وایي یا یې بل ځای ووايي فقط.

دقرآن کریم آداب

په کرسی یا په چارپایې باندې دقرآن کریم تعلیم ورکول کله چي قرآن کریم لاندې

سوال: (۱) یو استاذ پر کرسی کښیني و ماشومانوته قرآن کریم وربښي د ماشومانو قرآنونه په لاسو کې وی لاندې ناست وي په دې کې څه حکم دی آیاد قرآن کریم بې ادبي ده، که نه؟ (۱۲۰۱/۱۳۳۷ هج)

ځواب: بېشکه داکاردادب خلاف دی ښه دادی چي معلم صاحب پورته نه کښېني خودی گنهیگانه دی، ځکه چي دادب په خلاف کولو گناه نه وي بلکه دا ولی په خلاف دی فقط.

سوال: (۲) یو سړی بغدادی قاعده (سی پاره) او قرآن کریم له چاڅخه نه دی ویلي اونه دقرآن کریمه پر الفاظو د صحیح ویلو اورا ایستو قدرت لري بیا هم دی و ماشومانوته سبقان وایي او پخپله دی اواندېوالان پر چارپایې او کرسی کښېني قرآن کریم لاندې وي؟ (۱۸۳۲/۱۳۳۳ هج)

ځواب: که دغه سړی چي قرآن کریم اوبغدادی قاعده یې له چاڅخه نه دې ویلي خو قرآن کریم صحیح وایي اود ویلو توان لري نودی ماشومانوته سبق ښوولای شي اوکه پخپله قرآن کریم صحیح نشي ویلای نوسبقان ښوول هم ناجائز دی اولاندې قرآن کریم ښوول پخپله دی اوندېوالان پر کرسی کښېنيول دادب خلاف دی داسي نه دي کول پکار.

دقرآن کریم دتلاوت اورېدو حکم

سوال: (۳) زید سره له دوو، درېیو ملگروپه یوه کوټه کې اوسیدي زید دخپل عادت سره سم

هره ورځ دسهار له لمانځه وروسته نیم ساعت دقرآنکریم تلاوت په میانه اوازکوي دزیدملگری چي په دې کوټه کې اوسیدي پخپل مینځ کې خبرې کولای شي کله چي زید تلاوت کوي او که نه؟ (۷۸۵/۳۳-۱۳۳۴ هج)

ځواب: دقرآنکریم قراءت اورېدل فرض کفایي دی او ویوونکې ته پکار دي چي په داسي ځای کې چیري چي خلک په خبرو مشغول وي په زوره قرآنکریم ونه وایي (۱) نو په پوښتل شوې صورت کې دویوونکې لپاره مناسب دي چي په لوړ آواز قرآنکریم ونه وایي او که په جهروايي نودونوړو ملگرو لپاره اورېدل ضروري دي خبرې دي نه کوي (۲)

په فوتوگراف سره دقرآنکریم داوړېدو حکم

سوال: (۴) دفوتوگراف (آواز ثبتولو آله) په وسېله نعتونه او قرآنکریم اورېدل جائز دي، که نه؟ (۳۸۲/۴۴-۱۳۴۵ هج)

ځواب: دایوه باجه ده په دې کې هیڅ اورېدل صحیح نه دي قال فی الدرالمختار: [ودلت المسئلة ان الملاهي كلها حرام الخ قال ابن مسعود رضي الله عنه صوت اللهو والغناء ينبت النفاق في القلب كما ينبت الماء النبات الخ (درمختار) قال الله تعالى ومن الناس من يشتري لهو الحديث (الآية) جاء في التفسير ان المراد الغناء (۳) (شامي) فقط.

سوال: (۵) دفوتوگراف په رېکارډونو کې قرآنکریم اورېدل صحیح دي، که نه؟ (۸۷/۳۲-۱۳۳۳ هج)

ځواب: صحیح نه دی، ځکه چي دالهو او لعب دي او دقرآنکریم په دې کې اورېدل اولوستل

(۱) قال فی الشامي: وفي شرح المنية والاصل ان الاستماع للقرآن فرض كفاية لانه لا قامة حقه بان يكون ملتفتا اليه غير مضيع وذلك يحصل بانصات البعض كما في رد السلام حين كان لرعاية حق المسلم كفى فيه البعض عن الكل الا انه يجب على القاري احترامه بان لا يقرأ في الاسواق ومواضع الاشتغال فاذا قرأ فيها كان هو المضيع لحرمة فيكون الاثم عليه دون اهل الاشتغال دفعا للخرج (ردالمحتار ۸/۴۰۳) كتاب الصلوة، مطلب الاستماع للقرآن فرض كفاية طرشيديه (۲) واذا قرئ القرآن فاستمعوا له وانصتوا لعلكم ترحمون (سورة اعراف: آيت: ۲۰۴)

(۳) الدرالمختار والشامي (۲۴۵/۵)، كتاب الحظر والاباحة، قبل فصل في اللبس طرشيديه

دقرآنکریم بې ادبي ده.

په مکروه وختونو کې دقرآنکریم تلاوت کول

سوال: (۲) خواندن قرآنکریم در کدام اوقات مکروه است؟ میگویند چنانچه نماز گذاردن در سه اوقات معلومه مکروه است قرآنکریم خواندن هم مکروه است؟ (۱۲۰۸/۱۳۳۵ هج)

ځواب: قال فی ردالمحتار ناقلا عن القنية: الصلوة على النبي □ والدعاء والتسبيح افضل من قراءة القرآن في الاوقات التي نهى عن الصلوة فيها الخ (۱) (۵/۲۷۲ آخر الحظر والاباحة).

وفي الدرالمختار: وتستحب القراءة عند الطلوع والغروب قال الشامي فالظاهر انهما قولان (۱).

ترجمه سوال: (۲) په کومو وختونو کې دقرآنکریم تلاوت کول مکروه دی؟ وایي لکه څرنگه چي په درېیو معلومو وختونو کې (یعنی دلمرختو، لوېدو، او پرسررا تلو وخت) لمونځ کول مکروه دی داراز دقرآنکریم تلاوت کول هم مکروه دی؟

ځواب: علامه شامي رحمه الله په ردالمحتار کې له قنیه څخه رانقل کړې دي چي په کومو وختونو کې له لمونځ کولو څخه منع شوې ده په هغو وختونو کې پر رسول الله □ باندي درود ويل، دعا غوښتل او تسبیح ويل دقرآنکریم تلاوت کول مستحب دي او په درمختار کې راغلي دي چي دلمرختو یا لوېدو پړوخت دقرآنکریم تلاوت کول مستحب دی علامه شامي رحمه الله وایي: چي ښکاره خبره داده چي (په مکروه وختونو کې دقرآنکریم دتلاوت کولو په اړه) دوه قوله دي.

سوال: (۷) دلمرراختو یا لوېدو پړوخت دقرآنکریم تلاوت جائز دی، که نه؟ اوزوال (یعنی استواء) پړوخت تلاوت کول څرنگه دي؟ (۲۷۰۸/۱۳۴۲ هج) ځواب: دقرآنکریم تلاوت دلمرراختو، لوېدو او زوال پړوخت صحیح دی په دې کې هیڅ اختلاف نشته او که دسجدي دآیت تلاوت په دغه وختونو کې وشي نو دتلاوت سجده په دغه وختونو کې کول تنزیهي مکروه دی بل وخت سجده کوي.

(۱) الشامي (۳۰۰/۵)، كتاب الحظر والاباحة، فصل في البيع طرشيديه

سوال: (۸) دسهار له لمانځه وروسته تر لمر ختوپورې د قرآن کریم تلاوت کول صحیح دي، که نه؟ (۱۴۳/۱۳۴۳ هج)

ځواب: د قرآن کریم تلاوت په هېڅ وخت کې منع نه دی هروخت روادی خو په ځینو وختونو کې دا ولی خلاف دی له هغوی څخه دا وخت هم دی ښه دادی چې په دغه وخت کې د الله ﷻ په ذکر او نور و مشغولوی اوله لمر را ختو وروسته د قرآن کریم تلاوت وکړی له صحابه کرام ورضی الله عنهم او سلف وصال حینو څخه داراز رانقل شوې دي په درمختار کې راغلي دي: [ذکر الله من طلوع الفجر الى طلوع الشمس اولى من قراءة القرآن (۱) او شامی له قنیه څخه رانقل کړې دي] الصلوة على النبي ﷺ والدعاء والتسبيح افضل من قراءة القرآن في الاوقات التي نهى عن الصلوة فيها (۱) فقط]

سوال: (۹) (الف) زید وایي چې د قرآن کریم تلاوت له لمر را ختو څخه مخکې پکار دی له لمر را ختو وروسته نه دی پکار داوینا صحیح ده، که نه؟
(ب) د قرآن کریم د تلاوت کوم، کوم وختونه دي؟ (۲۲۸۲/۱۳۴۳ هج)

ځواب: (الف، ب) د بیان د زید صحیح نه دی د قرآن کریم تلاوت هروخت صحیح دی اما په درمختار کې دومره لیکلي دي چې دسهار له سپېدو وروسته تر لمر را ختوپورې ذکر [سبحان الله، لا اله الا الله] اود رو دويل افضل دی د قرآن کریم له تلاوت څخه خود قرآن کریم ویل هم منع نه دی او په شامی کې راغلي دي [الصلوة على النبي ﷺ والدعاء والتسبيح افضل من قراءة القرآن في الاوقات التي نهى عن الصلوة فيها (۱) یعنی په کومو وختونو د لمر را ختو، لوېدو او زوال (یعنی استواء) پروخت لمونځ کول مکروه دی په دغو وختونو کې بهتر دادی چې درود شریف، تسبیح او داسي نور وایي خو که قرآن کریم هم ووايي نو منع نه دی صرف د بهتروالي او نه بهتروالي فرق دی فقط.

په سره او په ښه او از سره په ویلو کې څه فرق دی؟

سوال: (۱۰) په سراود ترانې په څیر قرآن کریم ویل څرنگه دی؟ آیا خوش آوازي په سر کې داخل دي؟ په سراو خوش آوازي کې څه فرق دی؟ (۹۵۲/۴۲-۱۳۴۷ هج)

(۱) الدرورد (۵/۳۰)، کتاب الحظرو الاباحه فصل فی البیع طر شیدیه.

ځواب: په راځ او نغمه د قرآن کریم ویل ناجائز دی، ځکه چې په حدیث کې ددې منع راغلي ده [و عن حذیفة رضى الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ اقرءوا القرآن بلحون العرب واصواتها ولحون اهل العشق ولحون اهل الكتابين وسيجيى بعدى اقوام يرجعون بالقرآن ترجيع الغناء والنوح لايجاوز حناجرهم مفتونة قلوبهم وقلوب الذين يعجبهم شأنهم رواه البيهقي في شعب الايمان (۱)]

او په سراو نغمه کې داواز ترجيع او ترديد (راگرځونه) وي لکه آ آ آ آ آ الخ په خلاف د خوش آوازي چې په هغه کې مد او نور د تجويد له قاعدو سره سم کيږي او خوش آوازي په سر کې داخل نه ده.

قرآن کریم په نغمه سره ویل

سوال: (۱۱) که کوم سړی قرآن کریم په نصیحت کې د شعرونو په څیر ووايي او د آیتونو له ویلو سره لاسونه داسي ښوړوي لکه چې سندرې ویوونکی وي او د آیت پر ختمېدو لاس دارنگه پرسېنه کښيږدي لکه چې غزل ویوونکی یې ږدي داسې گنهاریږي، که نه؟ او د حدیث من لم يتغن بالقرآن څه معنی ده؟ (۲۲۲/۳۳-۱۳۳۴ هج)

ځواب: قرآن کریم د غزلو پر طرز ویل لکه چې په سوال کې لیکلي دي حرام دی او د حدیث من لم يتغن بالقرآن (۲) معنی داده چې قرآن کریم په ښه صورت او آواز باید وویل شي او ځینو ویلي دي: چې د قرآن کریم سره غنا (مړښت) حاصلیدل پکار دي او مستغنی کېدل پکار دي د غزلو په څیر له دې څخه مراد نه دی.

سوال: (۱۲) (الف) په مسجد کې ویدیدل څرنگه دي؟

(ب) قرآن کریم د غزلې په طرز ویل څرنگه دي؟ (۳۰۱/۱۳۳۵ هج)

ځواب: (الف) په مسجد کې ویدیدل د مسافرو او معتکف لپاره صحیح دی او د نورو لپاره مکروه دی

(۱) المشکوة ص: ۱۹۱، کتاب فضائل القرآن الفصل الثالث.

(۲) عن أبي هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ ليس منامن لم يتغن بالقرآن رواه البخارى (مشکوة ص: ۱۹۰، کتاب فضائل القرآن، باب الفصل الاول)

کذا فی الدر المختار (۱) او په شامي کې راغلي دي چي کله څوک په مسجد کې ويديدل غواړي نو د اعتکاف په نيت دې مسجد ته ورشي او څومره چي يې وس وي ذکر يا لمونځ دې وکړي بيادي ويده شي (۲)

(ب) د غزلي پر طرز د قرآن کریم ويل منع دي په حديثو کې ددې منعه راغلي ده.

دېڅې د دېوال تر شا په لور او از سره قرآن کریم ويل

سوال: (۱۳) په يوه مکان کې چي دېوال په مينځ کې وي نو بڼه په لور او از قرآن کریم ويلای شي، که نه؟ (۱۹۵۵/۳۲-۱۳۳۳ هج)

ځواب: ويلای يې شي هيڅ پروا نلري خو که دفتني ويږه وي نو کرار دې وايي.

د څو کسانو يو ځای په جمع په لور او از تلاوت کول

سوال: (۱۴) که څو کسان يو ځای په لور او از قرآن کریم وايي نو څرنگه دي؟ (۳۵/۵۳۰-۱۳۳۲ هج)

ځواب: زموږ حنفی فقهاؤ دا څرگندونه کوي چي له لمانځه څخه دباندې هم د قرآن کریم اورېدل ضروري دي (۳) يعني پته خوله کېدو او اورېدل پکار دي کما قال الله تعالى واذقرو القرآن فاستمعوا له وانصتوا (سوره اعراف آيت: ۲۰۴) فی الدر المختار يجب الاستماع للقراءة مطلقا لان العبرة لعموم اللفظ الخ (۴) خود کو چينانو يو ځای ويل د يادولو لپاره د ضرورت په وجه دی دا کومه پروا نلري او د غټو کسانو لپاره داراز يو ځای په لور او از ويل نه دي پکار لکه چي په ختم او نورو کې رواج دي بلکه په داسي ځايونو کې کرار ويل پکار دی فقط.

سوال: (۱۵) که څو کسان را يو ځای شي په لور او از د قرآن کریم تلاوت کوي نو جائز دی، که نه؟ (۱۳۳۸/۳۰۵ هج)

(۱) ويکره الاعطاء مطلقا واکل ونوم الالمعتكف وغريب (الدر المختار مع الشامی) (۱/۴۹۸)، کتاب الصلوة، مطلب فی القوس فی المسجد طرشيديه.

(۲) واذ اراد ذلك ينبغي ان ينوي الاعتكاف فيدخل ويذكر الله تعالى بقدر ما نوى او يصلي ثم يفعل ما شاء (الشامی) (۱/۴۸۹)، کتاب الصلوة طرشيديه.

(۳) ضروری دی يعني مستحب دی لکه چي په مخته دوو فتواوو کې چي راوان دی ۱۲ سعيد احمد پالنپوری.

(۴) الدر المختار مع الرد (۱/۴۰۳)، کتاب الصلوة فروع فی القراءة خارج الصلوة طرشيديه.

ځواب: په شرح منیه کبیری کې راغلي دي يکره للقوم ان يقرأوا القرآن جملة لتضمنها ترک الاستماع والانصات وقيل لا بأس به الكل فی القنية (۱) يعني د ديرو خلکو يو ځای قرآن کریم ويل مکروه دی چي دا کار دا ورېد او پته خوله کېدو پرېښودو ته متضمن دی او ځينو ويلې دي: چي هيڅ پروا نلري دا ټول په قنيه کې راغلي دي نو معلوم شو چي زيات احتياط په پرېښودلو کې دی.

سوال: (۱۶) که څو کسان په لور او از په يو يا بېلابېلو ځايونو کې قرآن کریم يادوي يايې تلاوت کوي نو جائز دی، که نه؟ اود [واذقرو القرآن فاستمعوا له] (سوره اعراف آيت: ۲۰۴) آيت به پر څه حمل کيږي؟ (۱۳۳۷/۵۹۲ هج)

ځواب: کله چي او از د بل د تلاوت راشي نو اورېدل پکار دي په داسي حال کې په جهري (په زوره) ويل منع دي.

په لور او از قرآن کریم په ويلو باندې ويوونکی گنهگار ښي؟

سوال: (۱۷) قرآن کریم په جهريلو سره چيري چي خلک پخپلو کارونو کې نشي اورېدای ويوونکی گنهگار ښي، که نه؟ (۱۳۳۸/۹۵۰ هج)

ځواب: داسي ځای په لور او از ويل نه دي پکار، ځکه چي په داسي ځای کې په جهريلو سره ويوونکی گنهگار ښي (۲)

کله چي خلک په لمانځه او نورو مشغول وي نو قرآن کریم کرار ويل پکار دي

سوال: (۱۸) زید وایي چي کله لمونځ کوونکې د جمعې د لمانځه لپاره په جامع مسجد کې راجمع شي او په لمانځه، وظيفه اخته وي نو په زوره قرآن کریم ويل نه دي پکار دا ويناد زید صحيح ده، که نه؟ (۱۳۳۳-۳۲/۱۲۴۲ هج)

ځواب: د زید وينا صحيح ده په داسي حال کې چي لمونځ کوونکې په جامع مسجد کې د جمعې

(۱) شرح منية المصلی المعروف بالحلی الكبير ص: ۴۲۸، کتاب الصلوة، قبل سجدة التلاوة.

(۲) لانه يجب على القاري احترامه بان لا يقرأ في الاسواق ومواقع الاشتغال فاذا قرأ فيها كان هو المضيع لحرمة فيكون الاثم عليه دون اهل الاشتغال دفعا للحرج (رد المحتار) (۱/۴۰۳)، کتاب الصلوة، مطلب الاستماع للقرآن فرض كفاية طرشيديه.

دلمانځه لپاره راجمع کيږي څوک سنت کوي او څوک وظيفه کوي په لوړ آواز قرآن کریم نه دي ويل پکار بلکي کراويل پکار دی (۱).

حفظ کوونکي هلکان به اودسه قرآن کریم ته لاس وروړلای شي، که نه ؟

سوال: (۱۹) (الف) دمسجد وقف شوې تېل دقرآن کریم د تلاوت لپاره سړی سوځلای شي، که نه ؟ څواکه په مسجد کې وسوځي او يايې دمسجد په حجره کې ؟ (ب) کوم بالغ هلکان چي په طالبې کې دقرآن کریم په يادولوي په ناظره ويلو باندي شپه او ورځ کوشش کوي او هروخت په اوداسه کېدل مشکل دي به اودسه قرآن کریم ته لاس وروړلای شي، که نه ؟ (۱۴۲۲/۱۳۳۷ هج)

ځواب: (الف) په مسجد کې ودغه څراغ ته تلاوت کولای شي په حجره کې نه (ب) نابالغ هلکان لاس وروړلای شي (۲) اودبالغولپاره اجازه نشته هغوی دې په ټوکراونورولاس وروړي.

قرآن کریم بېله اودسه مسه کول حرام دي

سوال: (۲۰) قرآن کریم بېله اودسه مسه کول منع دي که حرام ؟ (۱۳۳۷/۱۱۷۱ هج)

ځواب: حرام دی کمافی الدر المختار ويحرم به ای بالاکبر وبالاصغر مس مصحف الخ (۳)

(۱) لا يقرأ جهرًا عند المشتغلين بالأعمال (الفتاوى الهندية ۵/۳۱۲، کتاب الکراهية، الباب الرابع في الصلوة والتسبيح وقراءة القرآن الخ)

(۲) ولا يكره مس صبي لمصحف ولوح ولا بأس بدفعه اليه وطلبه منه للضرورة اذا الحفظ في الصغر كالنقش في الحجر (قوله للضرورة) لان في تكليف الصبيان وامرهم بالوضوء حرجاً بهم وفي تأخيرها الى البلوغ تقليل حفظ القرآن (الدرمع الرد ۱/۱۲۹)، کتاب الطهارة، مطلب يطلق الدعاء على ما يشمل الثناء طرشيديه

(۳) الدر المختار مع الشامى (۱/۱۲۸)، کتاب الطهارة، مطلب يطلق الدعاء على ما يشمل الثناء طرشيديه.

دچاچي اودس نه ټينگيږي هغه قرآن کریم ته لاس وروړلای شي، که نه

سوال: (۲۱) يوبالغ سړی قرآن کریم يادول غواړي او اودس دده څو ساعته نه ټينگيږي آياده ته اجازه شته چي يو وار اودس وکړي قرآن کریم ورواخلي بيا که اودس وي او که نه وي دداسي سړی لپاره بېله اودسه ويل اولاس وروړل قرآن کریم ته صحيح دی ؟ (۱۴۰۱/۳۲-۱۳۳۳ هج)

ځواب: بېله اودسه قرآن کریم ته لاس وروړل صحيح نه دي. په دسمال اوبل ټوکړنيول اولاس وروړل صحيح دی اودقرآن کریم تلاوت بېله اودسه هم جائز دی نوداسي سړی ته پکار دي چي په ټوکړيالرگي او خاشه باندي دې ورځه راږوي او وايې او يادوي دي (۱) بېله اودسه قرآن کریم ويل

سوال: (۲۲) کوم سړی چي روغ، جوړوي دهغه لپاره بېله اودسه قرآن کریم په ناظره ويل جائز دی، که نه ؟ (۳۱۰۳/۱۳۴۵ هج)

ځواب: قرآن کریم ته دې لاس نه وروړي په جامه اونورودې ورځه راږوي نو په ناظره هم قرآن کریم ويلای شي او په حفظ ويل دده لپاره بېله شکه جائز دي لنډه داچي بېله اودسه وقرآن کریم ته لاس وروړل ناجائز دي ويل منع نه دی (۱).

بېله اوداسه دتفسير مطالعه کول

سوال: (۲۳) بېله اوداسه دتفسير مطالعه کول څرنگه دي ؟ (۷۲۴/۲۹-۱۳۳۰ هج)

(۱) ويحرم به ای بالاکبر وبالاصغر مس مصحف الابغلاف متجاف غير مشرذ او بصره، به يفتي (الدرمع الرد ۱/۱۲۸)، کتاب الطهارة، مطلب: يطلق الدعاء على ما يشمل الثناء طرشيديه (وفي الهندية: المحدث اذا كان يقرأ القرآن بتقليب الأوراق بقلم أو سكين لا بأس به) (الهندية: ۵/۳۱۷، کتاب الکراهية، الباب الرابع في الصلوة والتسبيح وقراءة القرآن الخ).

ځواب: بېله اوداسه و تفسیر ته لاس وروړل جائز دي مگر بنه نه دی (۱)

دقرآنکریم وپیتی ته بېله اودسه لاس وروړل

سوال: (۲۴) کوم ریکارډ چي دقرآنکریم څخه ډک وي هغه ته بېله اوداسه لاس وروړل جائز دي، که نه؟ (۱۳۸۹/۴۲-۱۳۴۷ هج)

ځواب: جائز دی فقط.

بېله عذره په تیمم وهلو قرآنکریم ویل

سوال: (۲۵) دروغتیا په حال کې په تیمم سره قرآنکریم ویل جائز دي، که نه؟ (۱۳۹۵/۱۳۴۱ هج)

ځواب: دروغتیا په حال کې د تیمم د شرطونو د نه شتون په صورت کې تیمم وهل اعتبار نلري کما فی المنية [فلو تیمم المحدث للنوم اولدخول المسجد مع قدرته علی الماء فهو لغو] (۲) (شامی: ۱/۲۵۱) یعنی د تیمم د شرطونو د نه شتون په صورت کې جنب نه په تیمم وهلو قرآنکریم ویلای شي اونه لاس وروړلای شي اوبېله اوداسه په یادولای شي خو قرآنکریم ته لاس نشي وروړلای از مرتب

بېله اوداسه قرآنکریم ته لاس وروړل

سوال: (۲۶) مسلمان که بېله اوداسه وي جنب نه وي نو قرآنکریم ته لاس وروړل ډکومي درجې گناه ده؟ (۱۳۴۵-۴۴/۵۷۸ هج)

ځواب: قرآنکریم ته لاس وروړل بېله کوم حائل (کپړې) اونورو د جنب اوبې اودسه دواړو لپاره منع دی

(۱) قال فی الدر المختار: والتفسیر کمصحف لا لکتب الشرعية فانه رخص مسهابالید لا التفسیر وفي الشامی: ظاهره حرمة المس كما هو مقتضى التشبيه وفيه نظر اذ لا نص فيه بخلاف المصحف فالمناسب التعبير بالکراهة كما عبر غيره ومشی فی الفتح علی الکراهة فقال قالو: یکره من کتب التفسیر والفقه والسنن لانها لاتخلو عن آیات القرآن (الدروالد: ۱۳۰/۸)، کتاب الطهارة، مطلب: یطلق الدعاء علی ما یشمل الثناء طر شیدیه.

(۲) الشامی (۱/۱۷۹)، کتاب الصلوة، باب تیمم طر شیدیه.

لکه چي الله ﷻ ویلې دي: [لا یمسسه الا المظهرون] (سوره واقعه، آیت: ۷۹) یعنی قرآنکریم هم هغه خلک مسه کولای شي چي اودس لري اود غسل ورته حاجت نه وي لنډه داچي په دغه حکم کې دواړه برابر دي.

د حیض په حال کې دقرآنکریم تلاوت کول اوبل ته ښوول

سوال: (۲۷) زنی بالغه قرآنکریم راسبقاً ښوایند پس اودرایام حیض اگر سبق ترک کند ضرر عظیم می رسد و باعث محرومی پس چه کند در ایام حیض ښوایند یا نه؟ (۱۹۶۴/۱۳۴۱ هج)

ترجمه سوال: (۲۷) یوه بالغه ښځه قرآنکریم په سبقانو وایي که دا د حیض په ورځو کې سبق پرېږدي نو غټ نقصان کیږي اود بې برخې کېدو باعث دی نو آیا دا ښځه څه وکړي؟ وي وایي، که نه؟

ځواب: [لانه جوزل لحائض المعلمة تعلیمه کلمة، کلمة الخ (۱)] له دې څخه معلوم شو چي دزد کړې او ورزد کولو په صورت کې حائضه ښځه بېل، بېل یوه، یوه کلمه ویلای شي اوبل ته یې ښوولای شي (۲)

د جنابت په حال کې بل ته قرآنکریم ښوول

سوال: (۲۸) آیا کوم مسلمان دنایا کې په حال کې دقرآنکریم تلاوت کولای شي، که نه؟ نو ترڅومره آیتونو پورې؟ (۲۰۵۳/۴۲-۱۳۴۷ هج)

ځواب: د جنابت په حال کې دقرآنکریم تلاوت حرام دی خوله یو آیت څخه کم ویل جائز دي (۳)

(۱) الشامی (۱/۱۲۷)، کتاب الطهارة فی آخر مطلب: يوم عرفة افضل من يوم الجمعة طر شیدیه.

(۲) خویل ته د ورزد کولو په صورت کې خود الفاظو ماتول ممکن دي پخپله دزد کولو په صورت کې دا خبره ممکنه نه ده نو حائضه ښځه دې د حیض په زمانه کې حفظ اوناظره نه وایي ۱۲ سعید احمد پالنپوري.

(۳) د جنابت په حال کې له یو آیت څخه په کم ویلو کې اختلاف دی خود ناجائز و الې قول راجع اومختاره دی لکه چي ددر مختار په اردو شرح غایة الاوطار کې راغلي دي: اوله یوه آیت څخه کم قرآن دی نودده ویل هم منع شوه پوره آیت په څیر غایة الاوطار: ۸۷/۸، کتاب الطهارة تحت قوله ولودون آية علی المختار) په در مختار او شامی کې راغلي دي: ويحرم به تلاوت قرآن ولودون آية علی المختار بقصده (الدر المختار) وفي الشامی: قوله (علی المختار) ای من قولین مصححین ثانيهما انه لا یحرم مادون آية ورجحه ابن الهمام بأنه لا یعد قارئاً بمادون آية فی حق جواز الصلوة

یاد معلم (ورزد کوونکې) لپاره یوه ، یوه کلمه وربښوول هم جائز دی په درمختار کې راغلي دي او یحرم به تلاوة قرآن بقصده فلو قصد الدعاء او الشفاء او افتتاح امر او التعليم ولقن کلمة کلمة حل فی الاصح (۱).

چي قرآن کریم مخته خلاص وي خبرې کول څرنگه دي ؟

سوال : (۲۹) زید قرآن کریم وایي قرآن کریم خلاص پرېښوول له چاسره خبرې کول او د قرآن کریم درناوی نه کول څرنگه دي ؟ (۷۰۴/۲۹-۱۳۳۰ هج)

ځواب : دا کار د قرآن کریم د ادب خلاف دی ، ځکه نومکروه دی فقط واللہ تعالی اعلم.

دپان خوړلو پر مهال د قرآن کریم تلاوت کول

سوال : (۳۰) دپان یابل شی دخوړلو پر مهال د قرآن کریم آیت ویلای شي ، که نه ؟ (۱۲۲۹/۱۳۴۰ هج)

ځواب : ویلای یې شي.

دچلم څکولو پر مهال د قرآن کریم تلاوت کول

سوال : (۳۱) دچلم څکولو پړوخت د تلاوت کولو څه حکم دی ؟ (۱۰۲۵/۱۳۴۵ هج)

ځواب : چلم څکول شرعاً مباح دی امداولی خلاف دی اودا کار چي چلم څکوي او په همدې حال کې د قرآن کریم تلاوت هم کوي دابنه نه دی د تلاوت دادا بودا کار خلاف دی که څه هم د تلاوت ثواب په دې حال کې هم ورکول کیږي فقط.

- فكذا ههنا واعترضه في البحر تبعاً للحلية بأن الأحاديث لم تفصل بين القليل والكثير والتعليل في مقابلة النص مردوداً والاول قول الكرخي رحمه الله والثاني قول الطحاوي رحمه الله اقول ومحلّه اذا لم تكن طويلة فلو كانت طويلة كان بعضها كآية لانها تعدل ثلاث آيات (الدر والرد ۱/۱۲۷) ، كتاب الطهارة قبيل مطلب : يطلق الدعاء على ما يشمل الشاء طرشيديه (الدر المختار مع الشامى ۱/۱۲۷) ، كتاب الطهارة ، قبيل مطلب : يطلق الدعاء على ما يشمل الشاء طرشيديه .

په پروتې د قرآن کریم تلاوت کول

سوال : (۳۲) روغ سړی په پروتې د قرآن کریم تلاوت کولای شي ، که نه ؟ (۲۷۰۵/۱۳۴۱ هج)

ځواب : کولای یې شي (۱)

یوگزپورته داودسوله ځای سره تلاوت کول

سوال : (۳۳) یو سړی په مسجد کې له لمانځه وروسته قرآن کریم په رهیل کې پرلاس واخلي تلاوت کوي اولمونځ کوونکې داوداسه لپاره د مسجد پر دېوال چي یوگزپورته دی کښیني په داسي حالت کې کومه گناه نشته ؟ (۱۱۳/۱۳۴۳ هج)

ځواب : هيڅ گناه نشته.

چيري چي د قرآن کریم درس کيږي دهغه ځای ودوهم منزل ته ختل جائز دي

سوال : (۳۴) (الف) دمسجدو جنوب او شمال دواړو لوروته د درس ځایونه دي په مینځ کې صرف دمسجد غولې چي نژدې لس گزه به وي واقع دی اود دواړو لورود درس ځایونه داسي دي چي که د جنوب و طرفته د درس ځای ودوهم منزل ته وخیږي نود شمال تر طرف لاندي په درس ځای کې چي طالبان قرآن کریم وایي بنه معلومیږي اود کوم طرف ودوهم منزل ته چي ورپورته شي تر هغه لاندي هم د قرآن کریم درس وي نوپه داسي حال کې پردوی ختل جائز دي ، که نه ؟

(ب) او که دمسجد په غولې کې د قرآن کریم درس کیږي یا تلاوت وي نوپه داسي حال کې دمسجد په کوم طرف کې وکوم داسي دوهم منزل ته ختل چي له هغه ځایه په غولې کې د قرآن کریم تلاوت کوونکی شخص معلومیږي جائز دی ، که نه ؟ (۸۱۰/۱۳۳۵ هج)

ځواب : (الف) په داسي حال کې وپورته منزل ته ختل او ویل او بل ته ښوول هم صحیح دي (۱) (لا بأس بالقراءة مضطجعا) الفتاوی الهندية : ۳۱۲/۵ ، کتاب الکراهية ، الباب الرابع فی الصلوة الخ)

(ب) په دوهم صورت کې هم صحیح دی.

له مړې څخه کښته قرآن کریم ویل

سوال (۳۵): که مړی پر چارپایې باندې وي په داسې حال کې لاندې قرآن کریم د ویلو لپاره ښوول څرنگه دي؟ (۳۱۳۸/۴۶ - ۱۳۴۷ هج)

ځواب: د ابې ادبې ده داسې کول نه دي پکار.

که لاندې د قرآن کریم تعلیم کيږي نو په پورته برخه کې لمونځ کول جائز دی

سوال (۳۶): (الف) که قرآن کریم لاندې کښیږدي، تلاوت کوي او خلک تر هغه لور پریوښی باندې ناست، پراته وي چې به مینځ کې د پتولو کوم شی نه وي نو دا پر څومره اندازه لیرې او واټن یا په کومو ځایونو کې جائز دي؟

(ب) له مسجد څخه د باندې خود هغه دارتیاوولپاره د مسجد تر غولې لاندې یوه غټه کوټه ده چې دروازه او تورنلري که په دغه کوټه کې استاذ و هلکانوته د قرآن کریم درس ورکوي او قرآن کریم هلته لاندې پروت وي نو په دې صورت کې د لمونځ کوونکو او نورو کوم چې د مسجد په غولې کې د پورته والې په وجه او قرآن کریم د دوی وڅنگ ته بېله کوم پتوونکې شی د لاندې کېدو په وجه د قرآن کریم بې ادبې راځي او که نه؟ او ناجائز وي، که نه؟ (۳۲۳/۱۳۳۷ هج)

ځواب: د قرآن کریم له ادا بوڅخه دادي چې هغه پر پورته ځای کښېښودل شي خود ضرورت په وجه که په لاندې مکان کې تعلیم وي او پورته لمونځ کوونکې لمونځ کوي نو په دې کې هم کومه گناه نشته په درمختار کې راغلې دي [ویکړه وضع المصحف تحت رأسه الالحفظ الخ (۱)] نو کله چې د قرآن کریم د خوندي کولو په وجه د هغه تر سر لاندې ښوول هم صحیح دي نو د ضرورت په وجه چې کوم صورتونه په سوال کې لیکل شوي دي هغه هم صحیح دي په دې کې د شریعت له خواتنګي نشته قال الله تعالی [وما جعل علیکم فی الدین من حرج] (سوره حج آیت: ۷۹) او په حدیث شریف کې راغلې دي [الدین یسر] (۲) نو د ضرورت پروخت د اکارونه سپکاوی نه دي فقط.

(۱) الدر مع الشامی (۱/۱۳۱)، کتاب الطهارة، مطلب: يطلق الدعاء على ما يشمل الثناء طرشيديه (۲) عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي ﷺ قال: لا ن الدين يسر لن يصاد الدين احد الا غلبه فسدوا وقاربوا وابشروا واستعينوا بالغدوة والروحة وشئ من الدجلة (الصحيح البخاري ۱۰/۸، كتاب الايمان، باب: الدين يسر)

سوال (۳۷): کله چې یو سړی قرآن کریم په یوه مکان کې تلاوت کوي او بل سړی له دغه مکان پرته په کوم بل پورته مکان کې د تلاوت کوونکې ومخته ناست وي نو د قرآن کریم بې ادبې به وي؟ که د مکان د بدلون په وجه شرعاً اجازه شته؟ (۵۹۲/۱۳۳۷ هج)

ځواب: قال الله تعالی: وما جعل علیکم فی الدین من حرج (سوره حج آیت: ۷۸) نو کله چې حرج شرعاً پورته کول شوي نو په بل مکان کې په کېدو بې ادبې نه راځي.

په کوم کور کې چې قرآن وي دهغه په سربېره منزل کې بیت الخلاء جوړول

سوال (۳۸): دو منزل (پوریزه) مکان چې په لاندې برخه کې د قرآن کریم زدکړه ورکول کيږي یا د دیني علومو فقهې او حدیثو تعلیم ورکول کيږي شرعي کتابونه او قرآنونه پراته دي نو د دې پر پورته برخه او سېدل او بیت الخلاء (تټی) جوړول جائز دی، که نه؟ (۲۷۷۲/۱۳۴۳ هج)

ځواب: د اهیخ پروانلري د کراهیت محاذات (برابروالی) او مخامخ کېدل دي ښکاره ده چې په دې صورت کې دا علت موجود نشته دغه دواړه مکانونه خوبېل، بېل دي په البحر الرائق کې راغلې دي وقالوا: یکره ان یمدرجلیه فی النوم وغیره الی القبلة او المصحف او کتب الفقه الا ان تكون علی مکان مرتفع عن المحاذات (۱) [۵/۳۶] وفي الدر المختار یجوز قربان المرأة فی بیت فیہ مصحف مستور (۲) (درمختار مع الشامی ۱۲۰/۸)

د مل بسم الله الرحمن الرحيم ویلو حکم

سوال (۳۹): د جمعرات (پنجشنبې) په ورځ که روژه ونیسي د سهار له لمانځه وروسته قرآن کریم ووايي اولفظ مل بسم الله الرحمن الرحيم ووايي نو څرنگه دی؟ (۱۲۴۸/۳۲ - ۱۳۳۳ هج)

ځواب: د الفظ مل بسم الله الرحمن الرحيم ناجائز دی.

(۱) البحر الرائق ۵۹/۲، کتاب الصلوة فصل فی استقبال القبلة بالفرج الخ.
(۲) الدر المختار مع الشامی (۱۳۱/۸)، کتاب الصلوة، مطلب: يطلق الدعاء على ما يشمل الثناء طرشيديه.

د شېبې حکم

سوال: (۴۰) د شېبې څه حکم دی (چې حافظ په تراویحو کې په یوه یا درېو شپو کې ختم کړي) (۳۲/۳۲۱-۱۳۳۳ هج)

ځواب: شېبې څه پروانلري خود اضروري ده چې حافظان به یې تیزنه وایې داسې تیزویل چې سړی په حروفونه پوهیږي منع دی د ثواب پر ځای گناه ده.

سوال: (۴۱) اود شېبې څه حکم دی؟ (۳۲/۳۲۱-۱۳۳۳ هج)

ځواب: شېبې که د قرآن کریم دسم اوښه ویلو سره وي نوښه ده خو لکه څرنگه چې په اوس زمانه کې کیږي زیاتره د گناهو نوسبب وي پرېښوول پکار ده فقط.

د نامه او فخر لپاره په یوه شپه کې قرآن کریم ختمول

سوال: (۴۲) په یوه شپه کې قرآن کریم ختمول او پخپل مینځ کې فخر کول چې د چا دیر یاد دی که د چاکم یادوي او پر هغه د خندلو او نورو څه حکم دی؟ (۳۲/۱۷۲۴-۱۳۳۳ هج)

ځواب: یاده شوې شېبې چې پکې فخر او نوم مقصود وي اود قرآن کریم اورولو څخه غرض د دنیا ولاس ته کول وي او په سوال کې یادې شوې ناو تیاوي پکې وي شرعاً په هېڅ راز صحیح نه دی قال الله تعالی [وما امروا الا ليعبد الله مخلصين له الدين] (سوره بینه آیت: ۵) وقال فی رد المحتار وقال العینی فی شرح الهدایة ویمنع القاری للندیا والآخذ والمعطى آثمان الخ (۱).

د څو حافظانو په یوه شپه کې قرآن کریم ختمول

سوال: (۴۳) په یوه شپه کې د څو حافظانو قرآن کریم په شېبې کې ختمول صحیح دی، که نه؟ (۱۴۵۴/۱۳۳۵ هج)

ځواب: قرآن کریم داسې تیزویل چې په حروفو سړی نه پوهیږي اوله مخارجو څخه ادا نه وي ناجائز دی نو که په شېبې کې دومره تیزوالی وي نو هغه هم ناجائز دی کما فی الدر المختار: ویجتنب

(۱) الشامی (۵/۳۹)، کتاب الاجارة، مطلب: تحریر مهم فی عدم جواز الاستئجار علی التلاوة الخ رشیدیہ.

المنکرات هذرمّة (سرعة) القراءة الخ (۱)

له ختمولو وروسته بیا قرآن کریم له سره شروع کول

سوال: (۴۴) د قرآن کریم پر ختمېدو څو بېلابېل آیتونه ویل کیږي دا جائز دی، که نه؟ (۱۵۲۴/۱۳۳۸ هج)

ځواب: د دې هېڅ ثبوت هم نشته صرف دومره راغلی دی چې قرآن کریم ختم کړي له سر څخه شروع کړي دې ته حال مرتحل وایې دا په حدیث ثابت دی (۲).

له قرآن کریم ختمولو وروسته پر مالګه یا اوبو چوکول

اوپر ناپاک ځای ذکر او تلاوت کول

سوال: (۴۵) (الف) کله چې سړی له عادت سره سم قرآن کریم ختموي نو کور و لا مالګه یا اوبه په دموي اود برکت لپاره یې څنې آیاد شرعاً صحیح دی؟ (ب) زید وایې: چې د قرآن کریم یاد روډ ویلو او یاد ذکر کولو وروسته سمدستي اورمه پوکئ پر خپل ځان یا پر بل چا باندې پوکئ آیا د زید د افکر صحیح دی؟ (ج) د ذکر ترتیب او غولۍ یې هم کوچنۍ دی هلته غواهم ترې زید کله ناکله له خوشیو او نورو څخه ځای پاک کړي او کله بېله پاکولو هلته ذکر کوي او قرآن کریم وایې نو جائز دی، که نه؟ (د) که په جهري (په زوره) ذکر سره ویدو خلکو ته تکلیف نه وي نو د جهري ذکر څه حکم دی؟ (۱۳۴۰/۱۳۳۸ هج)

ځواب: (الف) د اهیڅ پروانلري (ب) دا خیال د زید غلط دی.

(ج) جائز دی خوښه دادی چې پر پاک ځای ذکر او تلاوت وکړي.

(د) کله چې د چاو خوب ته هېڅ تاوان نه وي نو جهري ذکر بېله کراهیته صحیح دی.

(۱) الدر مع الشامی (۱/۵۲۳)، کتاب الصلوة، مبحث صلوة التراویح ط رشیدیہ.

(۲) عن ابن عباس رضی الله عنهما قال: قال رجل یارسول الله ﷺ ای العمل احب الی الله قال: الحال المرتحل (ترمذی ۲/۱۲۳، ابواب القراءة، باب بلا ترجمه) وعلى هامشه قوله الحال المرتحل فسرہ بالخاتم المفتتح وهو من یختم القرآن بتلاوته ثم یفتتح التلاوة من اوله آه.

د قرآن کریم د تلاوت یوه نامناسبه طریقه

سوال: (۴۲) د قرآن کریم د ختم پروخت دوه حفاظان یو، یو آیت نوبت په نوبت په ټوټو، ټوټو وایي کله چې یو حافظ خاموش شي نوبل یې له هغه څخه منځته شروع کړي او پټه خوله کېدوونکې یې سوکه په زړه کې وایي دا طریقه شرعاً جائز ده، که نه؟ (۲۵۲۴ هج ۱۳۳۷)

ځواب: حکم همدغه ده چې کله قرآن کریم ویل کیږي نو هغه اورئ او پټه خوله شی قال الله تعالی [واذا قرئ القرآن فاستمعوا له وانصتوا] (سوره اعراف آیت: ۲۰۴) ترجمه: کله چې قرآن کریم ویل کیږي نو هغه اورئ او پټه خوله کیږئ، ځکه نو دغه صورت چې بل دغه آیتونه سوکه وایي صحیح نه دی (۱) او په دې طریقه چې یو حافظ څو آیتونه ووايي او دوه یې له ده منځته ددې التزام هم ښه نه دی.

د جمعي له خطبي مخکې د قرآن کریم د تلاوت بندولو لپاره چک چک وهل

سوال: (۴۷) د حیدرآباد د دکن په یوه ویرانه محله کې چیري چې صرف جاهلان استوګنه کوي هلته یو مسجد هم شته په دغه مسجد کې دهرې جمعي په ورځ د جمعي تر لمانځه مخکې د قرآن کریم ختم کیږي زیاتره داسي لیدل کیږي چې د خطبي دوخت د تږدېوالي په وجه له لمونځ کوونکو څخه دبیرته سپپارواختلو لپاره دلته یوه اصطلاح را ایستل شوې ده چې یو یادوه کسان لاسونه وټکوي چې په اورېدو یې خلک تلاوت ختم کړي سپپارې بیرته ورکړي پردې یو سړی اعتراض وکړ چې دا طریقه د اسلام نه ده په مسجد کې باید چک چک نه وي بلکه یوه سړی دی لا ولاړیږي دټولو څخه دې سپپارې اخلي یادې په خوله ووايي چې سپپاري راوړئ په دې صورت کې شرعاً څه حکم دی؟ (۱۲۴۲/۱۳۳۸ هج)

ځواب: په دې کې دا صورت مناسب دی چې د چک چکو پرځای یو سړی پخپله را ولاړ شي سپپارې له خلکو راټولې کړي او ورته ووايي چې سپپارې بیرته را کړئ، ځکه چې لاسونه ټکول په مسجد کې مناسب نه دي اورسول الله ﷻ

(۱) ځکه چې دا ورېدو او پټه خوله کېدو خلاف دی ۱۲ سعید احمد پالنپوري.

د لاسونو د ټکولو اجازه ونارینووته په هغه حال کې هم نه ده ورکړي چې کله امام سهوشي په دې حالت کې رسول الله ﷻ وویل چې په تسبیح (سبحان الله) ویلوسره امام ته خبر ورکړئ لاسونه مه ټکوی لکه چې ویلې یې دي [التسبیح للرجال والتصفیق للنساء] او کما قال ﷻ (۱)

مړي ته د ثواب رسولوپه ختم کې دعوض او اجرت (مزدوری)

شبه هم بایدنه وي

سوال: (۴۸) زیدو خپلو لاسو ملاقات کوونکو ته وویل چې سهار له لمانځه وروسته د قرآن کریم په ختم کې برخه واخلي اوناشته اوچای هم وکړئ په دې کې دوو کسانو مخالفت وکړ او ویل چې دا طریقه د سنت خلاف ده او بدعت ده زید داهم وایي چې په دارالعلوم د بوند کې دا بصل ثواب (ثواب رسوني) لپاره ختم بې دوخت اوځای له تعینولو کیږي په دې مسئله کې شرعي حکم څه دی؟ (۲۱۱/۱۳۳۸ هج)

ځواب: د قرآن کریم ختم کول یا کلمه طیبه ویل مړي ته ثواب بخښل ښه کار دی خو په دې کې قیدونه او دورځي اوتاریخ پابندي بایدنه وي بل داچي په دې کې عوض، ډوډۍ اونور هیڅ شی نه دي پکار بلکه لکه څرنګه چې په دغه مدرسه کې بې دورځي او وخت له معلومېدو طالبان دالله ﷻ درضالپاره قرآن کریم او کلمه طیبه وایي ومړیوته یې ثواب بخښي داراز کېدل پکار دي په دې کې وویوونکې ته ناشته، ډوډۍ، شیرني اونور هیڅ شی نه ورکول کیږي نو که داسي اجتماع دالله ﷻ درضالپاره کېدای شي نو ښه خبره ده کنې بیاغوره دادی چې څومره پخپله ویلای شي دهغه ثواب وروبخښي یا خاص خپل دوستان کوم چې بې دناشتې اونوروله عوضه څه ووايي ومړیوته یې ثواب وبخښي په هغوی باندي یې ووايه دخلګو وراجمع کولو ته هیڅ ضرورت نشته لنډه داچي په دې کې دعوض شبه هم بایدنه وي کنې بیاثواب نلري فقط.

په زړه کې په تلاوت کولو ثواب کمیږي، که نه؟

سوال: (۴۹) یو دزړه کمزوري شخص ته په ژبه قرآن کریم په ویلوسره دزړه تکلیف اودروندوالی وي داسي سړی که په زړه کې تلاوت وکړي نو ثواب یې کمیږي، که نه؟ (۸۷/۴۲-۱۳۴۷ هج)

(۱) عن سهل بن سعد رضی الله عنه قال: قال رسول الله ﷻ التسبیح للرجال والتصفیق للنساء (البخاری ۱/۲۶۰، کتاب الصلوة باب التصفیق للنساء)

ځواب: د قرآن کریم تلاوت هماغه دی چې په زبه وي که جهراً (په زوره) وي او که سرّاً (سوکه) که په زوره ویلو کې مشکل وي نو سوکه تلاوت کوه د تلاوت مطلب همدادی چې په ژبه تلاوت وي نور ثواب د زړه پر تلاوت هم شته فقط.

د خلکو له خبروڅخه د منع کولو لپاره په ذکر او تلاوت کې مشغول بدل

سوال: (۵۰) که یو سړی د جمعې له لمانځه مخکې په دې فکر چې خلگ خبرې ونکړي په خلگو قرآن کریم وایي او څوک چې قرآن کریم نشي ویلای په هغه ذکر کوي په دې سره په سنتونو کولو کې څه تاوان نه راځي شرعي حکم څه دی؟ (۱۳۳۷/۱۲۵۵ هج)

ځواب: په داسې حال کې قرآن کریم او ذکر هر څه چې وایي سوکه دې وایي ترڅو لمونځ کوونکو ته تشویش نه وي فقط.

د سود خور په قرآن کریم کې تلاوت کول څرنگه دي؟

سوال: (۵۱) یو سودخور مړ شوی و او ارثانوده قرآن کریم وبل سړی ته ورکړ په هغه کې تلاوت کول جائز دي، که نه؟ (۱۳۴۳/۲۰۵۲ هج)

ځواب: په دغه قرآن کریم کې تلاوت کول صحیح دي فقط.

د غلابه قرآن کریم او کتابونو کې وبل صحیح دي، که نه؟

سوال: (۵۲) یو سړی لیري غلا وکړه څه کتابونه او څه قرآنونه یې راوړو که دغه غل وکوم مولوي صاحب ته قرآن کریم او کتابونه ورکړي نو هغه اخستل چې تلاوت پکې وکړي صحیح دي، که نه؟ (۱۳۳۲-۳۵/۵۴۲ هج)

ځواب: که مولوي صاحب په حال خبر نه وي نو دده لپاره په دې کې تلاوت صحیح دی او د تلاوت ثواب حاصل یې او که په خبر وي نو تلاوت دې پکې نه کوي او ځینې اخلي دې هم نه که یې اخستې وي بیرته دې ورکړي او ددې ورته ووايي چې پرتاد او واجب دي چې د چادې هغه ته یې بیرته ورکړه یا یې په وبخښه او که دانشي کېدای

نود مالک له لورې دې و مسکېناوته ورکړي فقط.

د استاد وخته لاس پر نامه د درېدو، یا کښېستوبه حال کې قرآن کریم او رول

سوال: (۵۳) ځینې ځایونه رواج دی چې قرآن کریم یادوونکې طالبان لاس پر نامه د استاد وخته ودریزي یا کښېني قرآن کریم او روي آیا شرعاً لاس پر نامه په ولاړه یا ناسته قرآن کریم ویل او رول جائز دي، که نه؟ او د چا وخته لاس پر نامه او درېدل څرنگه دی؟ (۱۳۳۴-۳۳/۸۰۲۱ هج)

ځواب: د دې هیڅ ضرورت نشته لاس پر نامه ولاړه په لمانځه کې ده د کوم بل چا وخته لاس پر نامه دې نه دریزي او د قرآن کریم دا ورېدوپه حال کې د چا وخته لاس پر نامه مه دریزي هلکانوته باید همداسې وویل شي استاذ ته پکار دی چې هلکانوته ووايي چې لاس پر نامه مه دریزي ترڅو د دوی عادت شي چې له لمانځه پرته د کوم بل چا وخته لاس پر نامه ونه دریزي فقط.

له دیوان حافظ او قرآن کریم څخه فال را ایستل څرنگه دي؟

سوال: (۵۴) له دیوان حافظ او قرآن کریم څخه فال اخستل څرنگه دی؟ له ځینو خلگو څخه مې اورېدلې دي چې د دیوان حافظ فال صحیح دی فال کتل او ور باندې عقیده ساتل شرعاً څرنگه دی؟ (۱۳۳۷/۱۲۲۷ هج)

ځواب: له ښې خبرې څخه فال اخستل په حدیثو کې راغلی دی خوددې حاصل صرف دومره دی چې د کومې ښې کلمې په اورېدو یا لېدو د خپل مقصد په اړه څوک ښه گمان وکړي مثلاً د نجاح یا ربح یا حسن او نور ولفظونو په اورېدو یا په لیدو د ښه گمان وکړي چې انشاء الله زما مقصد به پوره کیږي یا به گټه کیږي یا به نتیجه ښه وي دا ډول ښک فال له قرآن کریم، دیوان حافظ او نور وخته اخستل هم صحیح دی خودا د الله □ له لورې کوم حکم نه دی چې د دې یقین وکړي یا د ادا د الله □ حکم وبولي بلکې صرف د خپل زړه دا طمینان لپاره دی له دې څخه زیات په دې کې تیری کول او د ادا د الله □ حکم بلل دا صرف دروغ تړل او د الله □ له حدودو څخه زیاتوب دی قال الله تعالی [ومن يتعد حدود الله فأولئك هم الظالمون] (سوره بقره آیت: ۲۲۹).

په کومه کوټه کې چې دقرآنکريم ايتونه راڅرېدلې وي په هغه

کې کوروالی کول

سوال: (۵۵) په کومه کوټه کې څو نقشي راڅرېږي چې پکې ايتونه او کلمه ليکلې وي په دغه کوټه کې له کوروالاسره کوروالی کولای شي که دغه نقشي لري کړو؟ (۳۵/۲۵۴ هـ ۱۳۳۲ هـ)

ځواب: قال فی الدرالمختار: [لابأس بالجماع فی بیت فيه مصحف للبلوی الخ (۱) په شامی کې راغلي دي وقيده فی القنيه بكونه مستورا وان حمل مافيها علی الاولوية زال التنافي (۱) حاصل داچې په کومه کوټه کې قرآنکريم وي په هغه کې دخپلې بنځې سره کوروالی صحيح دی خوبهتراوولی دادی چې قرآنکريم په پوښ کې پټ وي نوکله چې دقرآنکريم په هکله داحکم دی نود کلمې په اړه خوپه اولی طریقه داحکم دی یعنی جائز دی خوالی دادی چې څه ټوکر ورباندې واچول شي فقط.

دقرآنکريم ايتونه په اخبارونو (ورځپاڼو) کې چاپول

سوال: (۵۶) دقرآنکريم دآيتونو دې ادبي او سپکاوي په خيال ساتلو په اخبارکې ليکل جائز دي؟ کله چې غرض صرف دآيت دترجمې په ليکلو او د سپارې اورکوع په حواله ورکولو هم حاصلېږي (۱۵۵۳/۴۶-۱۳۴۷ هـ)

ځواب: دااعتراض صرف تراخبارونو پورې محدودنه دی دکتابونو اورسالوونو روپه هکله هم دااعتراض کيدای شي نو صرف دآيت په ليکلو کې خودناجائزو الې کومه وجه نشته امداسي کاغذونه ترخپل وس پورې له سپکاوي څخه خوندي کول پکار دي قصدا ددوئ سپکاوی ناجائز دی په هر حال دابتلاء پروخت دجواز په باب کې پراخي هم راغلي ده فقط.

سوال: (۵۷) نن، صبا په اخبارونو او اشتهارونو کې زياتره ليدل کيږي چې دقرآنکريم ايتونه دمضمونونو په عنوانونو او دليکونو په مينځ کې ليکلي وي اوله دې څخه زيات ظلم لداچې زياتره دقرآنکريم نموني داخبارونو پرپاڼو چاپوي اودهغه اخبارسپکاوی کيږي اخبارليکونکو ته معلومه ده نوپراخبارليکونکو شرعاً کوم الزام اومواخذه شته، که نه؟ (۲۷۹۲/۱۳۴۱ هـ)

(۱) الدر مع الشامي (۵/۳۰۰)، کتاب الحظر والاباحه، فصل فی البيع طرشيديه

ځواب: دا ادب او احتياط دکتونوکوپرغاړه دی، ځکه چې اخبارخپروونکي او چاپوونکي دانه درته وايي چې ادب او خوندي کوه يې مه خودعرف او عادت په وجه دخبرتيا له امله که اخبارليکونکي هم په گناه ورشرېک وي نوليري نه ده خودهغوي مجبوري هم وي او په حديث شريف کې دي [انما الاعمال بالنيات ولکل امرئ ما نوى] (الحديث (۱) فقط.

سوال: (۵۸) نن، صبا په اشتهارونو، اخبارونو او دقصو او عبثو قوتکالوپه کتابونو کې زياتره دقرآنکريم ايتونه اودرسول الله ﷺ حديثونه ليکلي وي اودادهرکس اوناکس هندو، مسلمان پاک اوناپاک لاس ته ورځي دکتابونوسره احتياط خوڅه اندازه کيږي امدورځپاڼو او اشتهارونو حال خودزړه دسوي دی په دې اړه دشريعت څه حکم دی؟ (۳۲/۱۳۳۲-۱۳۳۳ هـ)

ځواب: دقرآنکريم دآيتونو، سورتونو، اودالله ﷻ او انبياء کرامو عليهم السلام دنومونو احترام ضروری دی دکوم مسلمان په لاس چې داسي کاغذ، اخباريا کتاب ورشي هغه بايد ددې سپکاوي ونکړي له دې څخه زيات بل څوک څه انتظام کولای شي.

نامسلمان که قرآنکريم ته لاس وروړي نوڅه حکم دی؟

سوال: (۵۹) کله چې قرآنکريم پاک کتاب دی اودهغه مسه کول بېله پاکوالي دقرآنکريم په حکم [لايمسه الا المطهرون] (سوره واقعه: آيت: ۷۹) حرام دی اودالله ﷻ په حکم [انما للمشركون نجس] (سوره توبه: آيت: ۲۸) کافر نجس اومرداردی بياددي پاک کتاب په داسي چاپخانوکې چاپېدل يا پردکانونو رانيول، خرڅول سپکاوی دی، که نه؟ اومسلمانان به په دې وجه گنهگار وي، که نه؟ (۲۳/۱۳۴۵ هـ)

ځواب: دابنکاره ده چې ددې حکم مخاطبين ايمان والا اومسلمانان دي لکه چې داصولواوفقهې په کتابونوکې راغلي دي چې کفار دفروعاتو مخاطب نه دي له ايمان قبلولو وروسته سړی ددې امر مکلف وي چې شرعي حکمونه پرځای کړي امداد ضرور شته چې مسلمان دي پخپل اختيار په کفارونه مسه کوي څوکله چې دمسلمانانوله واکه دا خبره وتلې ده

(۱) صحيح البخاری ۲/۸، باب كيف كان بدء الوحى.

نومسلمانان په دې وجه نه گنهگار يېږي چي کفار د قرآن کریم مسه اونورو کړي بېشکه دواک او اختيار په صورت فقهاؤ دا څرگندونه کړې ده چي کافران د قرآن کریم مسه کولو ته مه پريږدئ په درمختار کې راغلي دي [ويمنع النصراني من مسه وجوزه محمد رحمه الله اذا اغتسل الخ (قوله ويمنع النصراني) في بعض النسخ الكافرو في الخانية: الحربي والذمي (۱) فقط.

په کوم کاغذ چي د قرآن کریم او حديثو ترجمې وي دهغه حکم

سوال: (۲۰) په کوم کاغذ چي د قرآن کریم او حديث شريف اردو ترجمه وي داسي کاغذ پر کومه رساله يا اخبار سربېره پېچل جائز دي، که نه؟ (۱۷۰۵/۱۳۳۷ هج)

ځواب: له داسي کارونو څخه پر هېڅ کول پکار دي يعنې ديني کاغذونه په داسي کارونو کې استعمال نه دي پکار فقط.

پر کوم کاغذ چي د قرآن کریم ايت ليکلی وي چي هغه په جيب

کې وي ټټی ته تلل

سوال: (۲۱) تعويذ چي د ټوک پر پوښ کې وي بيت الخلا ته وړل يې څرنگه دي؟ او په جيب کې که کوم کاغذ وي چي ورباندي د قرآن کریم ايت ليکلی وي دهغه څه حکم دی؟ (۱۵۵۰/۱۳۳۷ هج)

ځواب: د غټو او کوچنيو بولو پروخت تعويذ او د قرآن کریم ايت کښل اوله ځانه يې جلا کول پکار دي او که يې ياد نشي نو پروانلري.

سوال: (۲۲) که په جيب کې پنج سوره ياد کومې سپپارې ايت وي او په يو ځای کې وېلو کولو ته کښېني نو گناه خوبه نلري؟ (۱۹۰۴/۲۹-۱۳۳۰ هج)

ځواب: د کوچنيو او غټو بولو پروخت پنج سوره اونور له جيبه ايستل او بل ځای ښوول پکار دي لکه چي په حديث شريف کې راغلي دي چي رسول الله ﷺ د اړتيا د ترسره کولو پروخت خپله گوتی چي ورباندي محمد رسول الله ﷺ

(۱) الدر والشامي (۱/۱۳۱)، کتاب الطهارة، مطلب: يطلق الدعاء على ما يشمل الثناء طرشيديه.

ليکلی ووايستله (۱) فقط والله تعالى اعلم.

پر بولوباندي ايت په خيال او سوچ کې راشي نو څه وکړي؟

سوال: (۲۳) که په بيت الخلا کې په ناسته د قرآن کریم کوم ايت په تصور کې راشي او په فکر او لونه اوږي نو څه کول پکار دي؟ (۱۹۴۱/۳۲-۱۳۳۳ هج)

ځواب: په خيال کې راتلل کومه پروانلري اونه ددې د خيال د بندولو ضرورت شته خو په ژبه به يې نه وايي.

په هديره کې د قرآن کریم تلاوت کول څرنگه دي؟

سوال: (۲۴) په هديره کې قرآن کریم په ياديا په ناظره ويل جائز دي، که نه؟ (۱۱۹۴/۱۳۴۳ هج)

ځواب: په هديره کې قرآن کریم په ياديا په ناظره ويل جائز دي فقط.

د درناوي او محبت په غرض قرآن کریم پرتندي يا سر ښوول

سوال: (۲۵) د تعظيم يا مينې په وجه قرآن کریم پر سر يا تندي ښوول جائز دي، که نه؟ روى عن عمر رضى الله عنه انه كان يأخذ المصحف كل غداة ويقبله وكان عثمان رضى الله عنه يقبل المصحف ويمسحه على وجهه (۲) (درمختار) د دليل د جائزو والي کېداى شي، که نه؟ (۱۰۲/۱۳۳۹ هج)

ځواب: د دليل پرتندي ښوول د جائزو والي او مستحب والي هم کېداى شي فقط.

پر قرآن کریم باندي سربېره کوم بل شی ښوول

سوال: (۲۶) پر قرآن کریم سربېره د پايو يا سيرو وزن لروونکى د گيلتو تالۍ چي پکي شير برنج دی ښوولای شي،

(۱) عن انس رضى الله عنه قال: كان النبى ﷺ اذا دخل الخلا وضع خاتمه (سنن ابى داؤد ۴/۸، كتاب الطهارة، باب الخاتم يكون فيه ذكر الله تعالى يدخل به الخلا)

(۲) الدر مع الرد (۵/۳۷۲)، كتاب الحظر والاباحة، قبل فصل فى البيع طرشيديه.

كه نه؟ (۲۷۰۸/۱۳۴۲ هـ)

ځواب: داسي كول نه دي پكار فقط.

له يادولو وروسته قرآنكريم هېرول

سوال: (۲۷) څوك چي قرآنكريم ووايي بيا يې پريږدي چي كله ورته وويل شي نو په ځواب كې وايي چي زه د دنيا له كارونو څخه نه يم خلاص او دايت [ومن اعرض عن ذكرى الآيه] سورة طه آيت: ۱۲۴ پر حاشيه باندې دا عبارت ليكلي دي چي تر ټولو غټه گناه د قرآنكريم آيت له يادولو وروسته هېرول دي د داسي سړي په اړه څه حكم دي؟ (۷۹۷/۱۳۴۳ هـ)

ځواب: قرآنكريم له يو لړ او يادولو وروسته هېرول سخته گناه ده (۱) او كوم عبارت چي مو د حاشيې رانقل كړې دي هغه صحيح دي فقط.

په زاړه او خيري قرآنونو او كتابونو څه كول پكار دي؟

سوال: (۲۸) زاړه او خيري قرآنونه د حديثو او فقهې كتابونه او نور بايد څه په و كړو؟ (۸۲۲/۱۳۴۰ هـ)

ځواب: په پاكو جامو كې يې وپېچئ په يو خوندي ځاى كې يې بنځ كړئ يا بله كومه طريقه دخوندي كولو چي مناسبه وي (لكه جبل نورته وړل من كمپوزر) هغه و كړئ فقط.

سوال: (۲۹) زور قرآنكريم وسوځو؟ كه يې په خاورو كې پټ كړو؟ شرعاً څه حكم دي؟ (۲۳۷۴/۳۲/۱۳۳۳ هـ)

ځواب: زور قرآنكريم په كوم ټوك كې وپېچئ په مخكه كې يې بنځ كړئ ترڅو چي ورباندې حروف پاته وي سوځل يې نه دي پكار قال في الدر المختار [المصحف اذا صار بحال

(۱) خړه او عهد هغه وخت دي چي په ناظره او ورته كتلوم نشي ويلای [اذا حفظ الانسان القرآن ثم نسيه فانه يائمه وتفسير النسيان ان لا يمكنه القراءة من المصحف] الفتاوى العالمگیریه: ۳۷/۵، كتاب الكراهية، الباب الرابع في الصلوة والتسبيح الخ)

لا يقرأ فيه يدفن كالمسلم الخ وفي الشامي واما غيره من الكتب فسيأتى في الحظرو الاباحه انه يمحي عنها اسم الله تعالى وملائكته ورسله ويحرق الباقي الخ (۱) (شامي)

سوال: (۷۰) قرآنكريم كه زور او خيري شي اود تلاوت وړنشي پاته نوڅه په و كړو؟ (۲۲۰/۱۳۳۲-۳۵ هـ)

ځواب: په درمختار كې راغلي دي [المصحف اذا صار بحال لا يقرأ فيه يدفن كالمسلم قوله يدفن اي يجعل في خرقة طاهرة ويدفن في محل غير ممتهن لا يوطأ وفي الذخيرة وينبغي ان يلحد له الخ (۱) (شامي) ددې حاصل دا دي چي كله قرآنكريم ددې وړنشي چي تلاوت دې پكي وشي نو هغه په پاكو جامه كې وپېچي يو لحد و كيندي په هغه كې يې پټ كړي لكه چي مسلمان بنځيږي او كه لحد نه وي شق وي نولرگي ورباندې كنسپريږي خاوره پر او اړوي.

زور قرآنكريم سوځل بې ادبي ده

سوال: (۷۱) كه زور او خيري قرآنكريم بنځ نكړو بلكي وي سوځو چي هيره يې په پاكو ځاى كې پټه كړو څه پروا لري؟ څكه چي په بنځولو سره شايد بيا يو وخت رابنكاره شي او بيا يې بې ادبي وشي (۱۱۱۱/۱۳۴۱ هـ)

ځواب: د فقهې په كتابونو كې د زاړه قرآنكريم د بنځولو تاكيد راغلى دي او سوځل يې بې ادبي بللې ده اوله ځينو صحابه رضی الله عنهم څخه چي كوم سوځل رانقل شوې دي دهغه مطلب يې دا ليكلى دي چي مخكې هغه ورقې پرېمنځل وروسته صفا كاغذونه و سوځل په هرحال په خوندي ځاى كې په جامه كې له پېچلو وروسته چي ورته لحد و كاري بنځول افضل دي.

په كومو ليكونو كې چي د قرآنكريم ايتونه ليكلي وي

سوال: (۷۲) له يوې مودې راهيسي وزياتره انډېو الانوته داسي خطونه راځي چي پكي د قرآنكريم ايتونه ليكلي وي اولي كوال دا هدايت بيانوي چي خپلو دوستانو او

(۱) الدر والشامي (۱۳۰/۸)، كتاب الطهارة، مطلب: يطلق الدعاء على ما يشمل الثناء طرشيديه.

نور وته داسي يوولس خطونه وليکي کوم زیری به واورې کښې سخت مصیبت به درباندي راشي اولیکوونکی خپل ادرس او نور نه لیکي دده هدايت عملي کول ضروري دی، که نه؟ (۱۵۲۰/۱۳۳۹ هج)

ځواب: دده هدايت شرعاً عملي کول ضروري نه دي بلکې جائز هم نه دی داڅیري کړئ په کوم پاک ځای کې ښخ کړئ دقرآن کریم دآیتونو په وجه فقط.

دهدېري ادا ب

دزاره قبر جوړول

سوال: (۱) (الف) قبر اگر کهنه شود مرمت او باید کرد یا نه؟ در بعض کتب منع نوشته اند.

(ب) در خزانه الفقه مذکور است [اذا انهدم القبر لایجوز احداثه فی المرة الثانية لان النبی ﷺ نهی عن احداث القبر فی المرة الثانية فان فعل ذلك فال میت مسئول ثانیاً جواب المنکرو والنکیر] این روایت ثابت و صحیح است یا نه؟ (۲۳۴۳/۱۳۳۸ هج)

جواب: (الف) مرمت قبر باین معنی که اگر اکثر قبر قریب به معدوم گردد و نشان آن از تراب قائم دارند جائز است لانه اعلام انه قبر و قد ثبت الاعلام بوضع الحجر (۱) (ب) و روایت مذکوره ثابت نیست.

ترجمه سوال: (۱) (الف) که قبر زورشي نو بېرته دهغه جوړول پکار دي، که نه؟ په ځیني کتابونو

۱ عن كثير بن زيد المدني عن المطلب قال: لما مات عثمان بن مظعون رضي الله عنه اخرج بجنازته فدفن فامر النبي ﷺ رجلاً ان يأتيه بحجر فحمله فقام اليه رسول الله ﷺ وحسر عن ذراعيه قال كثير قال المطلب قال الذي يخبرني ذلك عن رسول الله ﷺ حين حسر عنها ثم حملها فوضعها عند رأسه قال: اتعلم بها قبر أخى وادفن اليه من مات من اهلى (سنن أبى داود ص: ۴۵۷، كتاب الجنائز، باب فى جمع الموتى فى قبر والقبر يعلم) وعن جعفر بن محمد عن أبيه مرسل ان النبي ﷺ حثى على الميت ثلاث حثيات بيديه جميعاً وانه رش على قبر ابنه ابراهيم ووضع عليه حصاً رواه فى شرح السنة (مشکوّة المصابيح ص: ۱۴۸، كتاب الجنائز، باب دفن الميت).

کې ددې منع لیکلې ده؟

(ب) په خزانه الفقه کې راغلي دي چې قبرونې پري نوبیاله نوې سره دهغه جوړښت جائز نه دی، ځکه چې رسول الله ﷺ دقبر دوهم ځل له نوې سره جوړولو منع کړې ده نوکه څوک داسي وکړي نومړی به دمنکر، نکیر ملائکو جوابونه بیا ورکوي دا روایت ثابت دی، که نه؟
ځواب: دقبرونو جوړولو که دامعنی ده چې دقبر زیاتره برخه محوه (خرابېدو) ته نژدې شوې ده نو دهغه ښه په خاورو قائمه ساتل خو جائز دي ځکه چې دا دقبر کېدونښاني جوړول دي او په ډېره (کانې) ښوولو ښاني جوړول په حدیث ثابت دي.
(ب) په سوال کې بیان شوی روایت ثابت نه دی.

د مرستې غوښتلو په نیت پر قبرونو ګلان هموارول

سوال: (۲) پر قبرونو ګلان اچول دا ولادیا کوم بل مطلب لپاره صحیح دی، که نه؟ (۱۵۳۲/۱۳۳۵ هج)

ځواب: پر قبرونو ګلان اچول د مرستې او حاجتونو د طلب په غرض جائز نه دی بدعت او حرام دي.

پر قبرونو ګلان او نور اچول قبرونه پاخه جوړول او په هدیره کې

له خپلیو سره تلل

سوال: (۳) (الف) پر قبر ګلان، دونې شنې پانې اچول جائز دي، که نه؟

(ب) په هدیره کې چیري چې قبرونه جوړ شوي دي له خپلیو او بوتو سره تلل جائز دي، که نه

(ج) په چونه باندي قبر پوخ جوړول څرنگه دي؟ (۲۲۰۵/۱۳۳۸ هج)

ځواب: (الف) په دې کې اختلاف دی احتیاط په پرېښوولو کې دی (۱)
(ب) ښه نه دی.

(ج) دامکروه دی کما فی الدر المختار [ولا یجصص للنهی عنه الخ وفي الشامی لما

(۱) اختلاف د ګلانواو پانوپه ښوولو کې دی دمرې په نوم ورباندي اچول خو حرام دي، ځکه چې هغه عبادت دی ۱۲ سعید احمد پالنپوری.

روی جابر رضی الله عنه نهی رسول الله ﷺ عن تجسیص القبور وان یکتب علیها وان یبنی علیها رواه مسلم (۱) (شامی ۲۰۱/۱).

په هدیره کې له خپلیوسره تلل او کښېنستل څرنگه دي ؟

سوال: (۴) په هدیره کې چې خپلی په پښووي او کښېنستل جائز دي ، که نه ؟ (۱۷۷۴/۳۲-۱۳۳۳)

ځواب: پر قبرونو تگ ، راتگ کول او کښېنستل بېله خپلیوهم مکروه دی او په هدیره کې هغه ځای چېرې چې د هدیرې څخه نه وي پر هغه له خپلیوسره تگ کول هم صحیح دی.

در رسول الله ﷺ د ورځې مبارکې زیارت

سوال: (۵) یو سړی وایي: چې د حدیث شریف له مخې د دریو مسجدونو بیت الله شریف ، مسجد نبوی ﷺ ، اوبیت المقدس څخه پرته وکوم بل ځای ته له لیرې سفر کول قصد از زیارت په نیت تلل منع دي چې ورڅخه معلومېږي چې د محمد مصطفی ﷺ دروځې مبارکې د زیارت په نیت قصداً سفر کول منع دی آیا دغه سړی د حدیث له مخې رښتینی دی که دروغجن ؟ (۹۷۴/۳۳-۱۳۳۴ هج) **ځواب:** در رسول الله ﷺ د قبر مبارک زیارت دامت په اجماع سره مستحب او مؤکد دی بلکې ځینو علماؤ ددې د واجب والي او ځینو واجب والي ته نژدې قول کړی دی په درمختار کې راغلی دی و زیارة قبره ﷺ مندوبه بل قیل واجبه لمن له سعة (۲) او په شامی کې دي قوله مندوبه ای باجماع المسلمین کما فی الباب الخ قوله بل قیل واجبه ذکره فی شرح اللباب وقال کما بینته فی الدرة المضیة فی زیارة المصطفویة (۲) والاحادیث فی ذلك

(۱) الدر والشامی (۲۲۲/۱) ، کتاب الصلوة ، مطلب فی دفن المیت طرشیديه.

وفی الحدیث عن جابر رضی الله عنه قال نهی رسول الله ﷺ ان یجسس القبور وان یقعد علیها وان یبنی علیها (الجامع الصحیح لمسلم ۳۱۲/۱) ، کتاب الجنائز ، فصل فی النهی عن تجسیص القبور والقعود والبناء علیها

(۲) الدر المختار والشامی (۲۷۹/۲) ، کتاب الحج ، مطلب فی تفصیل قبره المکرم ﷺ.

کثیره وفضائلها شهيرة (۱) فقط.

د قبرونو د زیارت طریقه

سوال: (۲) د قبرونو زیارت منع دی که صحیح ؟ (۱۸۲/۳۵-۱۳۳۲ هج)

ځواب: د قبرونو زیارت کول صحیح دی خود سنت طریقی سره سم ورته سلام کوي او مأثوره دعا وایاست او دڅه سورتونو د قرآن کریم که سړی په ویلو ثواب ور رسول غواړي نو ثواب دې ورو بخښي او کوم کار د شریعت په خلاف هلته مه کوي فقط.

د کوم ولی یا خپل د قبر د زیارت لپاره سفر کول

سوال: (۷) د کوم ولی یا خپل قریب د قبر د زیارت لپاره سفر کولای شي ؟ (۲۲۲/۱۳۳۹ هج)

ځواب: په شامی کې راغلي دي [قوله و زیارة القبور ای لابس بهابل تندب الخ قلت استفيد منه ندب زیارة وان بعد محلها الخ (۲) (شامی: ص ۲۰۴/۱) له دې څخه معلوم شو چې د قبرونو د زیارت لپاره تلل هم صحیح دي فقط.

د ښځو و مزارونو ته تلل

سوال: (۸) د مېرمنو لپاره دا ولیاء الله و مزارونو ته تلل جائز دي ، که نه ؟ (۷۲۰/۱۳۴۵ هج)

ځواب: د ښځو لپاره دا ولیاء الله او نورو مزارونو ته تلل جائز نه دي کما فی شرح المنیة

(۱) عن ابن عمر رضی الله عنهما قال: قال رسول الله ﷺ من زار قبری وجبت له شفاعتی اخرجه الدارقطني وعن حاطب رضی الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ من زارنی بعد موتی فکانما زارنی فی حیاتی ومن مات باحد الحرمین بعث من الآمنین يوم القيامة رواه الدارقطني وغيره (اعلاء السنن ۵۴۲-۵۴۲) ، ابواب زیارة النبوة ، باب زیارة قبر النبی ﷺ قبل الحج او بعده دارالکتب العلمیة بیروت

(۲) الشامی (۲۲۵/۱) ، کتاب الصلوة ، مطلب فی زیارة القبور طرشیديه.

ويستحب زيارة القبور للرجال وتكره للنساء لما قدمناه الخ (۱) وفيه قبيله: وان يكون في زماننا التحريم لما في خروجهن من الفساد وفي كفاية الشعبى سئل القاضي عن جواز خروج النساء الى المقابر فقال: لا يسئل عن الجواز والفساد في مثل هذا وانما يسئل عن مقدار ما يلحقها من اللعن فيه واعلم انها كلما قصدت الخروج كانت في لعنة الله وملائكته واذا خرجت تحقها (وفي نسخة لحقها) الشياطين من كل جانب واذا اتت القبور يلعنها روح الميت واذا رجعت كانت في لعنة الله ذكره في التاتارخانية الخ (۲) فقط.

دمزارونو د صفا کولو لپاره ښځه مقررول

سوال: (۹) يوه ښځه هنده د جاورو هلو لپاره د يوه بزرگ پر مزارده و مزارته نژدي د مسلمانانو قبرونه دي د مسلمانانو قبرونه ونړول مخکې يې همواره کړه دا د پوښتنې انجن په وسيله د مېچنې چلولو لپاره په کرايه ورکړه ايا د افعل جائز دی، که نه؟
آيا د بزرگانو پر مزار ښځه د جاورو هلو لپاره مقررول جائز دي، که نه؟ (۵۹۲/۱۳۴۰ هج)

ځواب: زاره قبرونه هموارول او په هغه کې تعمير او کښت کول فقهاؤ جائز ليکلی دی خو په وقف کې هديره کې داسي کول چې قبرونه هموار کړي مخکې په کرايه ورکړي صحيح نه دی او ښځه پر مزار باندې د جاورو هلو لپاره مقررول صحيح نه دی فقط.

د ښځې وهديرې ته د تللو او لوحه لگولو حکم

سوال: (۱۰) (الف) د ښځې وهديرې ته تلل د شريعت له مخې جائز دی، که نه؟ (ب) پر خام قبر باندې شاوخوا پوخ د پوال جوړول او سرته يې لوحه لگول چې تاريخ او نور ورباندې وليکي جائز دی، که نه؟ (۱۷۰/۴۴-۱۳۴۵ هج)

ځواب: (الف) په دې کې اختلاف دی او راجح نا جائزوالی دی خو که کوم قبر په لاره کې وي هغه

(۱) شرح منية المصلى المعروف بالكبرى ص: ۵۲۴، فصل فى الجنائز، مسائل متفرقة من الجنائز.

(۲) شرح منية المصلى ص: ۵۱۲، فصل فى الجنائز.

ته دعا کول جائز دي.

(ب) د قبر گير چاپيره پوخ د پوال جوړول هم جائز نه دی خو کومه ډبره او نور د علامې او نښانې په غرض ورباندې لگول جائز دی او پر هغه باندې د ليکنې منع راغلې ده کما فی حديث جابر رضى الله عنه نهی رسول الله ﷺ عن تجصيص القبور وان يكتب عليها وان يبنى عليها رواه مسلم (۱) فقط والله تعالى اعلم.

د مسجد د اوبو تر ناوه د هديرې و طرفته لگول

سوال: (۱۱) يو مسجد د هديرې وڅنډې ته واقع دی د هغه پخه تر ناوه چې د مسجد د بام اوبه بېله دارې وهلو پر د پوال روانې راشي وه کيږي د هديرې پر کونج په داسي ځای کې لگول جائز دي چيري چې د قبر کوم نښان هم موجود نه وي او اوبه بېله کوم خنډه له هديرې څخه دباندې ځي په پوښتل شوې صورت کې د مسجد تر ناوه راشي وه کول جائز دی او که نه؟ خلگ د ابد او گناه بولي (۲۹۸۵/۱۳۳۹ هج)

ځواب: د مسجد د بام اوبه په هديره کې د سوال له تفصيل سره سمې راشي وه کول صحيح دي او گناه بلل د دې صحيح نه دی دا گمان د خلگو غلط دی فقط.

له قبرونو سره د متياز او نوروله کولو څخه وزې (بزي) منع کول

سوال: (۱۲) د متولې د کور وڅنگ ته د يوه بزرگ مزار دی د متولي وزې د دغه مزار پر چوتره (دوکانچه) باندې پرېوزي، پچې او بولي کوي کوم سړی چې له دې څخه منع کوي متولي له هغه سره جگړې ته آماده دی او وايي چې هلکان په مسجد کې سبقان وايي او هواوې خارجوي د دې بندوبست وکړه استاذ و باسئ دده په وينا استاذ له مسجد څخه ايستل صحيح دی، که نه؟ (۱۰۰۲/۴۷-۱۳۴۲ هج)

ځواب: له قبرونو سره وزې له متياز او نورولو څخه منع کول پکار دي او د ياد شوي شخص په وينا د مسجد د امام او استاذ ايستل صحيح نه دی.

(۱) شرح منية المصلى ص: ۵۱۲، كتاب الجنائز، قبل باب احكام الشهيد.

کتاب البيوع

درانیولواو خرڅولویان

د تجارت معنی

سوال: (۱) د تجارت معنی څه ده؟ (۳۲/۸۰۶-۱۳۳۳ هج)

ځواب: د تجارت معنی رانیول او خرڅول دی تاجر هغه سړی دی چې رانیول او خرڅول دواړه کوي التاجر الذي يبيع ويشترى الخ وقد تجر (يتجر) تجراً وتجارة الخ (۱) قاموس د تجارت چې کومه لغوی معنی ده هماغه یې شرعی ده.

د تعاطی بیع معنی

سوال: (۲) مادامسئله پوښتلې وه چې دآم او نورو باغونه په ټپکه ورکول کیږي ښکاره ده چې د معدوم شی سودا ده کومه چې باطله ده خو تاسو په بیع تعاطی بللو جائز کړې وه په تعاطی بیع زه نه پوهیږم (۲۲۱۲/۱۳۳۸ هج)

ځواب: تعاطی بیع دې ته وايي چې په خوله څه ونه ویل شي خرڅوونکی قیمت واخلې او رانیوونکی شی ځینې واخلې خو په باطل او فاسد بیع کې تعاطی هغه وخت کېدای شي چې مخکنی بیع

(۱) القاموس المحيط للشيخ محمد بن يعقوب القيروزي آبادی الشيرازي ۳۷۲/۸، فصل التاء باب الرء.

پریږدي تفصیل ددې دشامي د څلورم ټوک په شروع کې دی (۱).

د خولې په ایجاب او قبول هم بیع منعقدیږي

سوال: (۳) زه په یو سرای کې له دیر شو کلونو راهیسي په کرایه اوسپرم د سرای مالک یو کال کیږي چې د خولې په وینایې سرای پر ما خرڅ کړی وو او دایې راته ویلې وو چې تاسو په حکومت کې رسمي کېدل وگورئ زه چې راشم در رسمي به یې کړم مایه ځواب کې ورته وویل چې ما مکان واخست چې کله پر نامه رااړوي هغه وخت به روپی در کړم اوس ده یو کال وروسته د کرایې اود مکان ور خلاصو لو عارضه وکړه دا عارضه دده کول جائز دي که نه؟ (۸۰۰/۱۳۳۸ هج)

ځواب: د خولې په ایجاب او قبول سره شرعاً بیع منعقدیږي نو په دې صورت کې بیع قطعي شوه خرڅوونکی باید د سودا پر وخت مقرر کړی قیمت واخلې د کرایې او مکان ور خلاصو لو عارضه د خرڅوونکې له لورې کول شرعاً جائز نه دی فقط.

بیع: په ایجاب او قبول پوره کیږي

سوال: (۴) محمد اسحاق صوبدار دیو مکان خپله نیمه برخه په اووه سوه روپی زموږ پرمړشد مولانا محمد ابراهیم صاحب خرڅه کړه ایجاب او قبول شوی دی او بیا اووه سوه روپی محمد اسحاق و نوموړې مولوي صاحب ته وبخښلې اوس آیا دغه سودا صحیح شوه؟ (۱۲۵۲/۱۳۴۱ هج)

ځواب: د بیع رکن صرف ایجاب او قبول دي یعنی سودا په ایجاب او قبول پوره کیږي لکه چې په درمختار کې راغلې دي [اما القول فلا یجاب والقبول وهما رکنه (الی ان قال) وحکمه ثبوت الملك الخ (۲) نو معلومه شوه چې بیع په ایجاب او قبول سره

(۱) صورته ان يتفق على الثمن ثم يأخذ المشتري المتاع ويذهب برضا صاحبه من غير دفع الثمن او يدفع المشتري الثمن للبائع ثم يذهب من غير تسليم المبيع فان البيع لازم على الصحيح حتى لو امتنع احدهما بعده اجبره القاضي (وبعد السطر) والتعاطى انما يكون بيعاً اذا لم يكن بناء على بيع فاسد او باطل سابق الخ (الشامی ۱۲/۴)، قبيل مطلب: البيع بالتعاطى وايضا في مطلب البيع بالتعاطى طرشيديه (۲) الدر المختار مع الشامی (۵/۴) في بداية كتاب البيوع طرشيديه.

پوره کيږي په هغه د ټولو بيايوڅه روپو ورکول شرط نه دی لکه چي ښکاره دی چي په بيع مؤجله يعنی په بيع الی اجل معين کې حالاً څه ثمن (روپۍ) هم نه ورکول کيږي او سوداپوره شي، ځکه نو که خرڅوونکی له ايجاب او قبول وروسته معلوم کړي قېمت چي په تبادلې کې يې مقرر کړی ووتول يا ځيني وېځني او ساقط يې کړي نو هغه روپۍ معافېږي او د مشتری (رانيوونکې) غاړې خلاصېږي او دی د مبيع (رانيول شوی شي) مالک شوپه هغه کې هيڅ فرق نه راځي فقط.

په وعده باندي بيع نه نامېږي

سوال: (۵) د زید او عمر تر مینځ دا وعده وشوه چي زه به تاته مال راب (نری گوره) په لس روپۍ من درکړم نو د دې وعده کله چي گڼي په کښت کې موجود دی صحیح ده، که نه؟ که صحیح ده نو د مال پرتیارید ووزید ته خبرتیا ورکول چي ستا سوا ووزیدو وعده وه ته داخلي، که نه؟ که چي مال تیار شي بیا د څه ورته ویلواړتیا نشته؟ (۱۳۳۷/۹۲۰ هج)

ځواب: په دې وعده سره هيڅ معامله او رانيول او خرڅول ونه شويیا معامله کول پکار ده اورا کړه، ورکړه کول پکار دی او که مالک مال دمخکني وعده سره سم وده ته ورکړي او دی قېمت ورکړي نو اوس عقد (سودا) کيږي او بيع صحیح کيږي.

د ثمن (روپو) مجهول والی د بيع د صحيح کېدو لپاره خنډ دی

سوال: (۲) وزید ته دخپل ورور په میراث کې څه مال وروړسیدی تر اوسه لاس ته نه ووراغلی چي ده پر عمر خرڅ کړ او دا وعده يې ورسره وکړه چي همېشه به شل روپۍ د میاشتي درکوم او د څه مخکې بېرته ورکولو شرط يې هم لیکلی دی دا معامله جائزه ده، که نه؟ زید وفات شوی دی دده دوې لونه او یو وراره پاته دي (۱۳۳۴-۳۳/۹۲ هج)

ځواب: زید چي کومه معامله د سودا له عمر سره وکړه په دې ول صحیح نه ده چي په دې کې ثمن هم مجهول دي، ځکه چي د میاشتي همېشه شل روپۍ ورکولو مطلب دادی چي تر څو زید ژوندی وي د میاشتي به شل روپۍ ورکول کيږي نو ټول مقدار درو پيو مجهول شواشی د بيع و صحیح کېدو ته خنډ دی لنډه دا چي دا معامله شرعاً ناجائزه ده او دا سودا صحیح نه شوه اوس د زید دغه ترکه (ورپاته شوی میراث) دده د دواړو لونو او وراره د هغوی دې له نوې سره سودا وکړي او قېمت دې معلوم کړي څومره ځکه چي ځانته راگرځوي هغه دې راوگرځوي

سوال: (۷) دلته دارواچ دی چي گڼي د شاه نگر په بيع خرڅوي دلبيع جائزه، که نه؟ (۱۳۳۳/۱۳۴۵ هج) ځواب: په دې صورت کې قېمت مجهول وي او په مجهول (نامعلوم) قېمت رانيول او خرڅول ناجائز او فاسد دی.

په مبهم (ناڅرگند) قېمت بيع کول صحیح نه ده

سوال: (۸) یو ښی پر بېلابېلو کسانو په بېلابېل قېمت خرڅ کړل شو او زید درانيو لولپاره راغلی او وایي چي داسی دی وبل ته کوم قېمت ورکړی دی په هغه قېمت باندي ماته را کړه څو زید ته وویل شو چي دغه شی خوپه بېلابېلو قېمتونو خرڅ کړل شوی دی، ځکه موږ ته نه معلومېږي زید وویل چي داسی خو فلانی سړی هم رانيولی دی نو د زید سره دهغه سړی په حواله بيع کول جائزه، که نه؟ (۱۳۴۷-۴۶/۱۷۱۱ هج)

ځواب: قېمت ورنه وویل پکار دي مبهمه حواله کول نه دي پکار مثلاً دادې صفا ورته وویل شي چي فلانی سړی په کوم قېمت رانيولی دی هغه دومره دی په هغه قېمت باندي يې ته واخله.

په بيع کې که ثمن او مبيع دواړه په پوروي نو سودا نه صحیح کيږي

سوال: (۹) (الف) مثلاً زید د خرور گندم نوع و جنس فلان وغیره تعین ضروری بوعده پانزده روز از عمر می فروشد باین طور که بيع المال شد لکن بوقت وعده مذکوره معینه مشتری ثمن معینه عقد را دانموده گندم مبیعه را قبض می نماید یعنی فی الحال فقط بيع به الفاظ می کند و تعین ضروری ثمن و مبيع و وقت و مکان و وقت قبض ثمن و وقت قبض مبيع می نماید اما فی الحال مشتری نه ثمن اداسی نماید و نه مبيع را تسلیم می کند بوقت حلول اجل مشتری ثمن معهوده داده مبيع را قبض می کند آیا این صورت شرعاً جائز است یا نه؟ و این وعده بيع است یا بيع؟ اگر بيع است پس بوقت ادائی ثمن بر بائع قبض ثمن و تسلیم مبيع واجب خواهد بود، و اگر وعده بيع است این عقد بوقضاء واجب نخواهد شد یا چه طور؟ و اگر وعده است در زرو نقره قسم جائز خواهد بود یا نه؟

(ب) در صورت مذکوره مبيع نزد بائع موجود می باشد و احياناً موجود نمی باشد بلکه بوقت حلول اجل

از بازار خریدار تسلیم می نماید پس هر دو صورت جائز است یا نه؟

(ج) در بعض اوقات زید آن ده ضروراً گندم را بر بکر هوالث می کند مثلاً زید ده ضروراً گندم معینه را از بکر بصورت مذکوره اولی به لقمان و عده می خرید و چون وقت حلول اجل موعوده عمر می رسد زید بر بکر هوالث می کند و می گوید که گندم خود را از بکر از جانب من وصول بکن و خود ثمن گندم را به بکر ادا کن و او را می گوید که گندم من به عمر تسلیم بکن پس بکر آن ثمن را وصول نموده گندم به عمر تسلیم می کند.

(د) در بعض صورتها عمر ده ضروراً گندم بخالد می فروشد حسب وعده سابقه باین نیت که آن ده ضروراً که از زید خریدارم ام بوقت حلول اجل و عده از آنجا تسلیم نموده به خالد خوالصم دادا مادروقت بیع تعیین آن گندم نمی نماید تا که اعتراض بیع قبل القبض لازم نیاید (۱۳۳۹/۹۴۵ هج)

جواب: (الف، ب) بعلم نهی عن بیع الکالی بالکالی (۱) این بیع منهی عنه است و منعقد نه شد و صیغه وعده که بعد پانزده روز بیع خوالصم کرد قسم نیست لهذا کالعدم است.

(ج) حکمش قسم از مقابل ظاهر شد که بیع منعقد نه شده است و نه الغاء آن ضروری است من بعد اگر به تحقق شرائط بیع خوالصم کرد و ایجاب و قبول خوالصم کرد بیع منعقد خوالصم شد درین وقت بیع نه شده است.

(د) حکمش کالعدم است الغرض بصورتیکه مبیع و ثمن هر دو نسبی باشند بیع منعقد نه خوالصم شد فقط.

سوال (۹) ترجمه: (الف) مثلاً زید لس خرواره غنم په نوع او جنس او نور ضروري کار و نوپه تعیینولو سره د پخلسو وړخوپه وعده پر عمر خرڅوي چي حالا سودا کيږي خورانیو و نکي د بیان شوې وعدې پروخت (یعنی د پخلسو وړخوپه پوره کېدو) مقرر شوی ثمن ادا کوي پر مبیع قبضه کوي یعنی حالاً صرف په خوله بیع کوي او ضروري شیان یعنی ثمن، مبیع، وخت، مکان او پر ثمن او مبیع قبضې کولو وخت ټاکي خو حالاً نه را نیوونکی روپی وړکوي او نه خرڅوونکی و را نیوونکی ته مبیع سپاري د ټاکلې وخت په راتلونکي روپی ادا کوي پر مبیع قبضه کوي ایاداً صورت شرعاً جائز دی، که نه؟ او دا وعده د بیع ده که بیع (سودا) که بیع ده نو د ثمن دادا کولو پروخت پر خرڅوونکي دشمن د وصولو سره مبیع وړکول واجیږي؟ او که وعده

(۱) عن ابن عمر رضي الله عنهما ان النبي صلى الله عليه وسلم نهى عن بيع الكالئ بالكالئ رواه الدارقطني (مشکوٰۃ ص: ۲۴۸ کتاب البیوع، باب المنهی عنهما من البیوع)

د بیع ده نو دادا واره شیان پر خرڅوونکي نه واجیږي څه حکم دی؟ داراز که دا وعده د بیع ده نو په سرو زرو او سپینو زرو کې به هم جائز دی، که نه؟

(ب) په یاد شوې صورت کې کله خومبیع د سره موجوده وي او کله موجود نه وي بلکي دوخت په راتلونکي په بازار کې را نیسي و را نیوونکي ته و سپاري دادا واره صورتونه جائز دي او که نه؟

(ج) کله ناکله داسي هم کیږي چي زید د دغه لسو خورو وړ غنم د مې و بکرته و سپاري مثلاً زید لس خرواره غنم په پورته یاده شوې طریقه باندي تعیین کړي دغه ډول په وعده باندي له بکر څخه را نیسي کله چي له عمر سره د کړې وعدې وخت پوره کیږي نو زید د غنم د مې و بکرته سپاري او عمر ته وایي چي ته خپل غنم زماله لوري له بکر څخه واخله او د غنم روپی هم وده ته ورکړه او دلته و بکرته وایي چي ته غنم زما پرځای و عمر ته ورکړه، ځکه بکر روپی ځیني و اخلي و عمر ته غنم ورکړي.

(د) کله داسي هم کیږي چي عمر په مخکنۍ وعده باندي لس کورې غنم په دې نیت پر خالد خرڅوي چي کله د غنم دادا کولو وخت راشي نو له زید څخه به یې واخلم او خالد ته به یې ورکړم اما له خالد سره د سودا کولو پروخت دا غنم نه تعیینوي ترڅو له قبضې څخه مخکي د سودا کولو اعتراض لازم رانشي (په دغو صورتونو کې څه حکم دی؟)

ځواب: (الف، ب) د حدیث نهی عن بیع الکالی بالکالی په وجه داسي بیع کول منع دي او داسي بیع نه منع ږي داراز په دې کې دوو عدې الفاظ چي پنځلس ورځې وروسته به بیع وکړم هم نه دی، ځکه نو دا بیع داسي ده لکه چي نه وي شوي.

ج: د دې حکم هم له اول ځواب څخه ښکاره شو چي نه بیع منعقد شوه او نه دهغه ختمول ضروري دي دومره خبره ده که چیري د بیعې د شرطو موافق بیع وکړي او یو بل ځل ایجاب او قبول وکړي نو بیع منعقد کیږي او س بیع نه ده منعقد.

(د) د دې حکم هم و بیان شوې ته ورته دی لنډه دا چي په کوم صورت کې مبیع او ثمن دواړه په پوروي بیع نه صحیح کیږي.

د نرخ په معلومولو بیع نه نامیري

سوال (۱۰) له زید څخه عمر کوم شی را نیسي نرخ معلوم شو کله چي عمر د بهر اوسېدونکی دی، ځکه زید وده ته پور ور نکړ او دا خبره وشوه چي د کوم شی نرخ (بیع)

معلومه شوه هغه دې له خالد سره امانت کښېښوول شي که عمر په اته ورځې کې دننه روپۍ ادا کړي نو هغه شی به ده ته ورکول کېږي کښې زید به یې بیرته اخلي، ځکه نو شی دخالد سره کښېښودل شو او عمر خپل ښار ته ولاړ د دې درې ورځې وروسته خالد د دغه شی خرڅول شروع کړ او س زید ته دا اختیار شته، که نه چې دی خپل شی بیرته اخلي او پر عمر باندې یې خرڅ نکړي، ځکه چې دهغه له لورې د وعدې خلاف وشول (۱۳۱۲ هج)

ځواب: په دې صورت کې یې صرف نرخ معلوم کړی و و بیع نه وه شوې، ځکه چې بیع ایجاب او قبول او د دواړو عوضونو تبادلې طرف والو په خوښه اوس لا نه وه شوې زید ته دا حق شته چې دی خپل امانت شی ټول بیرته اخلي او پر عمر باندې خرڅ نکړي

د ناتیاری شوي مال رانیول، خرڅول

سوال: (۱۱) له جاپان او نورو د باندیني ملکونو څخه د مال راغونښتو په حال کې زیاتره وغځو تجارتانو ته تیار مال نه ملا وېږي، ځکه دوی دا کوي چې د غوښتل شوې مال نمونه وړښکاره کړي خو میاشتې مخکې دهغه ځای په سکه باندې نرخ معلوم کړي فرمائش ولیږي د مثال په توګه درنګون تاجر له جاپان څخه مال راغواړي نو دی نن مثلاً پر ۱۲ نومبر سنه ۲۴ء دیولک نیګ (د سپینوزرو جاپاني سکي) مال د جنوري په میاشت سنه ۲۵ء کې درالیا پلو معامله کوي بیا د مال ورنګون ته په رسېدو به درنګون پرتاجر دیولک نیګ ادا کول لازم وي بیا په رنګون کې خوانګریزي روپۍ چلیږي نېګ دلته نه چلیږي، ځکه رنګونی تاجر بانګ ته چې د جاپان سره اړه لري دیولک نیګ په بدله کې انګریزي روپۍ ورکوي د دغه نیګ نرخ زیاتره پورته او کښته کېږي مثلاً کله دیوسل، شلوروپو سل نیګه وي بل وخت بیا په سل دیرش وروپۍ نرخ چلیږي په دې صورت کې دغه معامله په هراعتبار جائز ده، که نه؟ (۱۳۴۳/۱۱۸۱ هج)

ځواب: په شریعت کې د معدوم (چې وجود نلري) بیع نه صحیح کېږي، ځکه نو تر څو چې غوښتل شوی مال موجود نه وي درانیول او خرڅولو معامله په هغه کې نه صحیح کېږي اما دا معامله کومه چې اوس له مال تیارېدو مخکې کېږي دایوه وعده بلل کېږي چې کله مال تیار شي موږ به یې په دومره بیع رانیسو نو د بیع ایجاب او

قبول او د بیع تاموالی هغه وخت کېږي کله چې مال تیار شي او موجود شي او درانیوونکې د قبضې ورباندې کولو او د ثمن ادا کولو پړاو وخت به تعاطی بیع شي اونیګ خود سپینوزرو سکه ده دهغه دروپی سره د تبادلې کولو هماغه حکم دی کوم چې د سپینوزرو تبادلې د سپینوزرو سره وي یعنی پردواړو عوضونو باندې قبضه او په وزن کې برابرې پکار ده اوزیاتوب، کمښت به سودوي فقط.

د اړمال له رارسېدو مخکې پر نورو تجارتانو خرڅول

سوال: (۱۲) درنګون په ښار کې عموماً د غټو تجارتانو قانون دی چې بیع معلومه کړي د لندن جاپان، جرمني او نورو کارخانوته درانیولو فرمائش ولیږي چې فلانی نمونه او فلانی ډول دومره مال مثلاً په درې میاشتو کې تیار کړئ په دومره نرخ باندې دا ډول را ولیږئ چې د ټول فرمائش مثلاً د مال درېیمه برخه په څلورمه میاشت کې اوبله درېیمه په پنځمه میاشت کې او پاته په شپږمه میاشت کې و طیاري ته وروخیژوي او کله دا ډول په فرمائش کې لیکي چې ټول مال مثلاً درې میاشتې وروسته و طیاري ته وروخیژوي د دغه فرمائش مال له هغه ملک څخه له روانیدو مخکې بلکي ځیني وختونه د دغه مال له تیارېدو مخکې دغه غټ تجارتان داراز د دغه راتلوونکې مال د خرڅولو معامله د دې ځای له کوچنیو تجارتانو سره کوي چې فلانی نمونه او فلانی ډول مال په دومره موده کې په دومره نرخ تاته درکوم که کوم مسلمان دا ډول رانیول او خرڅول ونکړي نو د نورو قومونو په مقابلې کې کوم غټ تجارت نشي کولای داراز معامله کول شرعاً جائز ده، که نه؟ (۲۸۸۲/۱۳۴۱ هج)

ځواب: په اول صورت کې غټ تجارتان چې کوم د کوچنیو تجارتانو سره د دې مال بیع او شراء (رانیول، خرڅول) کوي کوم چې تراوسه دوی ته رارسېدلی نه وي او د دوی ملک نه وي ګرځیدلی یا تراوسه هغه مال تیار شوی هم نه وي نو دا معامله ناجائزه ده لانه علیه السلام [نهی عن بیع مالیس عند الانسان ورخص فی السلم (۱) نو داسي معامله یعنی د معدوم د بیع معامله صرف

(۱) الدر المختار مع الشامی (۴/۱۸۸)، کتاب البیوع، مطلب: الآدمی مکرم شرعاً ولو کافر طر شیدیه.
عن حکیم بن حزام قال سألت النبی ﷺ فقلت یا رسول الله ﷺ یتینی الرجل فیسألنی البیع لیس عندی ابیعه منه ثم ابتاعه له من السوق؟ قال لا تبع مالیس عندک (نسائی: ۱۹۲/۲، کتاب البیوع، باب بیع مالیس عند البائع).

د سلم په طريقه جائز ده خو د سلم په بيع کې د سلم د شرطونو لحاظ کول ضروري دی بېله هغه شرطونو بيع سلم نه جائزېږي او ښکاره ده چې دغه معامله په طريقه نه ده او نه دهغو شيانو سره خاص ده چې پکې د سلم بيع کېږي، ځکه دا ډول بيع سلم جائز نه ده اما که حلاقطعي رانيول، خرڅول نه وي بلکې د وعدې په توګه وکوچنيو تجارانوته وويل شي چې د مال له راتلو وروسته به يې زه وټاسوته په دې نرخ درکړم اوله مال راتلو وروسته درانيولو، خرڅولو معامله وشي که دايجاب او قبول په طريقه وي او که تعاطي نو دا صحيح دی.

ترڅوچي سودا پوره نشي درانيوونکې ملک ورباندي نه راځي

سوال: (۱۳) ديو سړی پرمخکه باندي بل سړی ترډيرې مودې قبضه کوونکی دی هغه ورباندي يو ډول قوت لري چې دهغه په وجه دادوهم سړی خرڅوي او ترڅوچي به د دوهم سړی سره وي هغه به دمخکې و مالک ته له کاله ياد حاصل اخستوپه موسم کې نغدي يا غله او نور ورکوي کله چې دوهم رانيوونکی ته دامخکه ورسيرې نو هغه رانيوونکی به هم واصل مالک ته له کاله يا پرفصل باندي څه ورکوي په دغه صورت کې دغه مخکه دکوم رانيوونکې په ملک کې راتلاي شي، که نه؟ او داراز سودا کول صحيح ده، که نه؟
۱۱۲۸/۳۲-۱۳۳۳ هج

ځواب: دامعاملي ټولې د شريعت خلاف او باطلې دي ترڅوچي دا ډول مالک له لورې قطعي سودا دکوم رانيوونکې سره ونشي ددغه رانيوونکې لپاره يې خرڅول نشي جائز کېدای او د مالک له لوري د قطعي بيعې نه کېدل دغو کارونو څخه ښکارېږي چې دمخکې و مالک ته له کاله يا پرموسم څه ورکول غواړي او دالري پرمخ روانه ده له دې څخه معلوم شو چې د اصل مالک له لوري بيع واقع نه شوه او معامله د بيعې ونه شوه بلکې درهن (ګرو) اجارې او نورو به شوې وي کنې دده حق څرنگه قائمېدای شي؟ لنډه دا چې کله لومړی بيع تامه نشوه او بيع صحيح نه ده بلکې بيع نه ده نه صحيح او نه فاسده نو نورې سوداوې کومې چې له دې وروسته وشوې هغوی هم نشي صحيح کېدای.

رانيولی جائيداد له قبضي څخه مخکې خرڅول

سوال: (۴) تهران سنکه رانيولي مخکه په شپږ سوه روپۍ پرمحمد حسين خرڅه کړه

آباد تهران سنکه پرمحمد حسين خان باندي بېله قبضي کولو خرڅول شرعاً جائز دی، که نه (۹۲۹/۳۳-۱۳۳۴ هج)

ځواب: په درمختار کې راغلي دي: صح بيع عقار لا يخشى هلا که قبل قبضه من بائعه الخ (۱) له دې څخه ثابت شو چې تهران سنکه چې کومه سودا له محمد حسين خان سره دمخکې له قبضي کولو څخه مخکې کړې ده هغه صحيح شوه فقط.

وعده کړل شوی انعام له قبضي کولو مخکې خرڅول او هبه کول

سوال: (۱۵) د زید او د زید د وارثانو لپاره سل روپۍ نغدي انعام بېله عوض او خدمته د حکومت له لورې ټاکل شوی دی نو په دې صورت کې زید او وارثان دده دغه وعده کړل شوی انعام خرڅولای او بېخیلای شي، که نه؟ (۱۰۰/۳۲-۱۳۳۳ هج)

ځواب: زید او وارثان دده بېله قبضي کولو دغه وعده شوی انعام خرڅولای او هبه کولای نشي (۲) فقط والله تعالی اعلم.

په اميد راتلو و نغو حقونو او ګټو بيع شرعاً صحيح نه ده

سوال: (۱۲) يو کلی دی چې دمخکې مالک يې زید دی د حکومت له لورې چې ددغې مخکې کوم محصول له زید څخه اخستل کېږي د حکومت په قانون کې وعمرته ورکول کېږي چې په عرف کې ورته معافي وايي نو عمر معافي دارته خپل حق د معافي داری پرېکړه يادده سره ګروکښير دي چې بيا به د عمر پر ځای بکر هغه محصول اخلي چې د حکومت موجوده قانون اجازه هم ورکوي آيا شرعاً هم ددغه معافداري د حق خرڅول بيا په ګرو ښوول جائز دی او که نه؟ (۸۲۰/۳۳-۱۳۳۴ هج)

(۱) الدر المختار مع الشامی (۱۸۱/۴)، کتاب البيوع فصل فی التصرف فی المبيع واليمن الخ طرشيديه.
(۲) وفي الاشباه: لا يجوز الاعتياض عن الحقوق المجردة كحق الشفعة وعلى هذا لا يجوز الاعتياض عن الوظائف بالآوقاف (الدالمختار) وفي رد المحتار: قوله (وعلى هذا لا يجوز الاعتياض الخ) من امامة وخطابة واذان و فراشة وبوابة ولاعلى وجه البيع ايضاً لان بيع الحق لا يجوز (الدروالرد) (۱۵/۴) كتاب البيوع، مطلب فی الاعتياض عن الوظائف والنزول عنها طرشيديه

ځواب: قال في الدر المختار: بطل بيع مال الخ (۱) اوبه شامي کې راغلي دي و قد تناول البيوع تعريف المال بما يميل اليه الطبع ويمكن ادخاره لوقت الحاجة وانه اخرج بالادخار المنفعة فهي ملك لامل لان الملك مامن شانه ان يتصرف فيه بوصف الاختصاص كما في التلويح فالاولى ما في الدر من قوله المال موجود يميل اليه الطبع الخ فانه يخرج بالموجود المنفعة الخ (۲) (۱۰۰/۴) له دغو عبارتونو څرگند دي چي داهول په اميد راتلونکو حقو نواوگتو څرخول اوبه گروور کول شرعاً صحيح نه دي بلکي باطل دي فقط. الجواب صواب: وفي النهر يعلم من قول الثاني حكم الاقطاعات من اراضي بيت المال اذ حاصلها: ان الرقبة لبيت المال والخراج له وحينئذ فلا يصح بيعه ولا هبته ولا وقفه نعم له اجارته تخريباً على اجازة المستأجر الخ (۳) الدر المختار) محمد انور عفي الله عنه.

دلال دوريجوييچه معلومه کړه له قبضي مخکې يې پرېل څرخي کړي

سوال: (۱۷) يوسړی دلالي کوي مثلاً ده ديوچاسره دوريجوييچه معلومه کړه خودغه وريجي پرېل تاجر څرخي کړي او هغه وريجي دلال خپل کورته رانه وړي نو دا بيع صحيح شوه، که نه؟ (۱۲/۱۳۳۸ هج).

ځواب: بېله قبضي کولو څرخول صحيح نه دي (۴).

(۱) الدر مع الرد (۱۱۲/۴)، کتاب البيوع، مطلب في انواع البيع طرشيديه (۲) رد المحتار (۲۹۰/۳)، کتاب البيوع، مطلب في تعريف المال طرشيديه.

(۳) الدر مع الرد (۲۹۰/۳) کتاب الجهاد، مطلب في احكام الاقطاع من بيت المال طرشيديه.

(۴) عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: قال رسول الله ﷺ من ابتاع طعاماً فلا يبيعه حتى يستوفيه (وفي رواية عنه) حتى يقبضه (نسائي ۱۹۵/۲، کتاب البيوع، باب بيع الطعام قبل ان يستوفي).

له قبضي کولو مخکې پرېل چا مال څرخول

سوال: (۱۸) که زید دځان سره بکربوتلی پخپلوروپوباندي يې مال رانيوی اوبه روپی کې په دوې آنې گټه پر هغه ځای ورکړي چي يې رانيولې دي په څه موده ټاکولونو جائز دی، که نه؟ (۱۱۸۲/۱۳۴۲ هج)

ځواب: دزید لپاره بېله پرمبيع قبضه کولو مال پرېکړباندي پر هغه ځای څرخول صحيح نه دي بلکي پکار دی چي زید اول پردغه رانيولې مال باندي قبضه پخپله وکړي بیا داپرېل چا باندي څرخ کړي فلا يصح بيع منقول قبل قبضه وفي المواهب وفسد بيع المنقول قبل قبضه (۱) (در مختار)

کوم مال چي درانيونکې په کورکې پروت وي

پر هغه باندي د قبضي کولو طريقه / اودسندا ورسيد مال څرخولو حکم

سوال: (۱۹) (الف) زید زر روپی و عمرته ورکړې ورته يې وويل چي په دغوروپو د تجارت ما لدخپلې خوښې سره سم له ولايت څخه راوغواړه او کله چي راورسي پرې نوزماله لورې يې ته رانيسه اوماته پنځوس روپی گټه راکړه اوروپی به سره له گټې په شپږمياشتې کې راکړي بیا دمال له رارسېدوسره سم دخولې سودا زیدله عمر سره په یوزر پنځوس روپی په شپږمياشتې کې دادا کو لپه شرط وکړه يعنی مال عمر راغونښتی او کله چي دده کورته راورسي دی نوله زید سره دخولې سودا وشوه آیا داصورت جائز دی، که دبیعی پروخت پر مال باندي دزید قبضه ضروري ده؟

(ب) که د عمر د مال رسيد ووزید ته په قبضه کې ورکړي بیا زید هغه رسيد و عمر ته ورکړي او ورته ووايي چي ددغه رسيد مال مې یوزر پنځوس روپی بيع کړ نو دا کفايت کوي، که نه؟ (۱۵۳۳/۲۹-۱۳۳۰ هج)

ځواب: (الف) اصل دادی چي له قبضي مخکې بيع ناجائز ده خو په اول صورت کې کله چي مال عمر ته راورسي دی او عمر ماموراو وکیل دی دزید له لورې درانيولو او قبضي کولو او د وکیل قبضه دموکل وي نو د عمر په قبضه کې

(۱) الدر المختار مع الشامي (۱۸۱/۴)، کتاب البيوع، فصل في التصرف في الميع واليمن الخ طرشيديه.

له مال راتلو وروسته چي کومه سودا زید له عمر سره په پنځوس روپۍ گټه وکړه دا صحیح ده خود عمر مخکنی قبضه چي دنائب او وکیل په حیث وه هغه د بیعی قبضه نه بلل کیږي بلکي عمر باید بیا دغه رانیولې مال ته ورشي نوې قبضه وکړي او ددې صورت یې په شامي کې د الیکلی دی چي له رانیولو وروسته چیري چي هغه مال پروت دی هلته دې ورشي او د ملک په طریقه دې هغه مال خپل و بولي او قبضه دې ورباندي وکړي [ادا اشتری ما هو امانه فی یده من ودیعة او عاریة لایکون قابضاً الا اذا ذهب الی العین الی مکان یتمکن من قبضها فیصیرالآن قابضاً بالتخلية (۱) (څلورم ټوک ، باب البیع الفاسد)

(ب) که مال نه دی راغلی صرف رسید یې اوس راغلی دی او هغه رسید عمر و زید ته ورکړی زید هغه سند و عمر ته ورکړ او د دغه سند مال زید پر عمر خرڅ کړ نو دا صحیح نه دی داله قبضي څخه مخکې سودا ده ، ځکه چي تراوسه نه مال د زید په قبضه کې راغلی دی او نه دده دنائب یعنی عمر په قبضه کې راغلی دی په درمختار کې راغلی دي : فلا یصح بیع منقول قبل قبضه (۲) فقط والله تعالی اعلم .

که پرمیعه له قبضي کولو مخکې بائع دمشری په وینا مال

خرڅ کړ نو څه حکم دی

سوال (۲۰) زید له عمر څخه پر ورپرو رانیوی قېمت یې ورکړ خو پر هغه باندي یې قبضه نه وه کړې چي عمر ته یې وویل هغه پر ورپرو یې پر بکر باندي په خرڅ کړ نو دا قېمت دده لپاره اخستل جائز دی ، که نه ؟ کله چي ده پر ورپرو باندي قبضه نه وه کړې او بکر ددې مالک شو او که نه ؟ (۲۰۰۵ / ۱۳۴۵ هج)

ځواب بکر ددې مالک شوه دده لپاره تصرف په دغه پر ور کې جائز دی په داسي صورت کې وزید ته خیار رویت وو چي پر ورپرو یې په لید وراگرځولی وای یا یې بیرته ورکړی وای خو کله چي ده خپل اختیار ساقط کړ او پر ورپرو یې خرڅ کړ نو که څه هم وزید ته دروايت : ومن اشتری شیئاً مما ینقل ویحول لم یجزله بیعه .

(۱) الشامي (۱۳۲ / ۴) ، کتاب البیوع ، مطلب فی بیع دودة الفرز طر شیدیه .

(۲) الدر مع الرد (۱۸۱ / ۴) ، کتاب البیوع ، فصل فی التصرف فی المبیع والتمن طر شیدیه .

حتی یقبضه (۱) په سبب داسي کول جائز نه دي خو ملک دده ثابت شو (۲) ، ځکه نو دغه قېمت دده لپاره اخستل صحیح دي او دنار و له کولو دې توبه و کار یې فقط

له مشترک جائداد څخه دخپلې برخې خرڅولو او هبه کولو حکم

سوال (۲۱) یو سړی خپله ناقبضه کړې برخه پر کوم بل چا خرڅولای یا ورته هبه کولای شي ، که نه ؟ که دنور و شرېکانو اجازه شرط ده ؟ (۳۵۲ / ۱۳۴۰ هج)

ځواب له مشترک جائداد څخه دخپلې برخې په اندازه بیع کول صحیح ده له نور و شرېکانو څخه اجازه اخستل صحیح نه ده اوله مشترک جائداد څخه هبه کول صحیح نه ده ترڅو چي له ویشلو وروسته هبه نکړي او چاته چي هبه کړي دهغه قبضه ورباندي ونکړي تر هغو هبه نه تامیږي که په کومه وجه قبضه د مالک پر خپل مملوک شي باندي نه وي نو د مالک ملک نه ساقطیږي خو په هبه کې دمو هوب له (چاته چي هبه وشي) قبضه پر مو هوبه (هبه شوې شي) باندي کول دهېبې د صحیح کېدو لپاره ضروري دی .

دبل په مکان کې اوسېدوونکي او قبضه کوونکي څخه هغه مکان رانیول

سوال (۲۲) داظهار حق صاحب دکور و څنگ ته دیوسړی خام مکان دی خوله شلو کلونوراهیسي په دغه مکان کې داظهار حق صاحب یو خپل اوسیدونکي او قبضه کوونکي دی هغه سړی دغه مکان پر اظهار حق باندي خرڅ کړ اظهار حق دغه مکان له دغه قبضه کوونکي سړی څخه رانیوی دغه رانیول داظهار حق صاحب جائز دی ، که نه ؟ (۳۱۰ / ۱۳۴۱ هج)

ځواب داظهار حق صاحب له دغه قبضه کوونکي سړی څخه کوم چي مالک نه دی دغه مکان رانیول شرعاً صحیح نه دی بلکي ده ته پکار و و چي له مالک څخه یې رانیولای وای که څه هم د مالک په

(۱) الهدایة ۷۴ / ۳ ، کتاب البیوع قبل باب الربو .

(۲) ملک په ایجاب او قبول سره ثابتیږي پر قبضه باندي موقوف نه وي خود منقول بیع له قبضي څخه مخکې جائز نه ده ، ځکه په فتوی کې دوه حکمونه د تصرف جائز کېدل او د دغه فعل نا جائز کېدل ۱۲ سعید احمد پالنپوری .

قبضه کې نه وو، ځکه چې مالک هسي هم بېله په قبضه کې کېدو بیع کولای شي نو اوس په موجوده صورت کې بیع صحیح نه شوه او اظهار حق د دغه مکان مالک نشو مالک هماغه سړی دی چې په ملک کې یې دامکان دی او اظهار حق د افعل ناجائز شو او روپی دده ضایع شوې فقط.

دوهمه سوداې له اولې سوداله اقالې صحیح نه ده

سوال (۲۳) زید خپله ځاني ونه پر عمر باندې په شپږ روپۍ خرڅه کړه دیوې روپۍ په بیان د پنځلس ورځو په وعده معامله وشوه خو عمر په پنځلس ورځې کې دننه روپۍ ادا نكړي اوس زید دغه ونه پرېکړه و هم رانیوونکی خرڅه کړه اوله سودا جائزه ده که دوهمه سودا صحیح ده؟ او په دغه موده کې زیډ وفات شو (۳۲/۳۷۰-۱۳۳۳ هج)

ځواب: اوله سودا صحیح شوې وه دوهمه سوداله اقالې کولو پرته نشي صحیح کېدای دغه ونه د عمر ملک ده ته دا اختیار دی چې پر کوم بل چا دا خرڅه کړي ددې قیمت د زید ووارثانو ته ورکړي فقط.

دوینې د تجارت حکم

سوال (۲۴) د حلال لوله ځای څخه وېنه راټولوله کړي بیایې پخه کړي وچه کړي او تجارت یې کوي دا جائزه ده؟ که نه؟ (۳۳/۹۳۰-۱۳۳۴ هج)

ځواب: شرعاً د دغې وینې اجازه نشته ددې بیع باطله او حرامه ده.

د حلالې کړې بڼې وینه په مشکو گډول او خرڅول

سوال (۲۵) یو حکیم صاحب په مصنوعي (نقلي) مشکو کې د حلالې کړې بڼې تازه یاوچه وینه په ډیره اندازه ورگډول غواړي دداسې مشکو خرڅول او د نا جوړولپاره استعمالول جائزه دي، که نه؟ (۴۸/۱۳۳۷ هج)

ځواب: دم مسفوح (بهدلې وینه) د حلال کړې حیوان حرامه او نجسه ده لقوله تعالیٰ [الا ان یکون میتة اودما مسفوحا الاية (سوره انعام آیت ۱۴۳)] نو گډول ددې په مشکو کې دانه جائزه دي او رانیول، خرڅول

ددې حرام دی، په درمختار، باب الانجاس کې راغلې دي: ودم مسفوح من سائر الحيوانات الخ (۱) او په شامی څلورم ټوک کې او د درمختار په کتاب البیوع کې یې دوینې و سوداته باطل ویلې دي: وبطل بیع ماليس بمال کالدم والمیتة الخ (۲) نو د بهدلې وینې بیع که څه هم هغه د بل شی سره گډه وي د مشکو او نور سره باطله او حرامه ده او استعمال د هغه ناجائزه دي فقط.

د بزې او نور و د وینو روپۍ د اسلام په تبلیغ کې صرفول

سوال (۲۶) د میږې، بزې او غواوینې خرڅي کړي هغه روپۍ بڼاروالۍ د شرعي په خلاف کارونو کې صرفوي، ځکه نو که همدغه روپۍ د دغو کارونو پرځای د اسلام په تبلیغ کې ولگول شي نو جائزه دي، که نه؟ (۲۳۲۰/۱۳۴۵ هج)

ځواب: شرعاً دوینې رانیول، خرڅول حرام دي او هغه بیع باطله ده، ځکه نو دغه روپۍ په اسلامي کارونو کې خرڅول صحیح نه دي (۳)

استامپ (حکومتي چاپ شوی کاغذ) په کمېشن خرڅول

سوال (۲۷) استامپ په کمیشن خرڅول جائزه دي، که نه؟ (۳۳/۱۱۴۴-۱۳۳۴ هج)

ځواب: استامپ په کمیشن خرڅول صحیح دي او په حقیقت کې دا بیع نه ده، ځکه چې بڼکاره ده چې دومره کاغذ په سل روپۍ او په زر روپۍ نشي کېدای بلکې د محصول د ادا کولو لپاره د صورت اختیار کړل شوي دي په هر حال استامپ خرڅوونکی یو محصول وصولوونکی دی کوم چې د استامپ د کاغذ په وسيله د دعواو او نورو محصول چې حکومت مقرر کړی دی وصولوي نو ده ته چې کوم څه حکومت د کمیشن په توگه ورکړي د هغه اخستل دده لپاره جائزه دي فقط.

(۱) الدر المختار مع الشامی (۲۳۳/۸)، کتاب الطهارة، میحث فی بول الفارة وبعرها و بول الهرة طر شیدیه.

(۲) تنویر الابصار مع الدر المختار و الشامی (۱۱۲/۴)، کتاب البیوع، مطلب البیع الموقوف من قسم الصحیح طر شیدیه.

(۳) مخکنی حواله.

استامپ خرڅول څرنگه دي؟

سوال: (۲۸) استامپ خرڅول صحيح دي، که نه؟ ځکه چې کله ناکله غرضونه هم د شرعي سره سم وي او کله د شرعي په خلاف وي؟ (۱۰۸/۴۴-۱۳۴۵ هج)

ځواب: استامپ خرڅول صحيح دي فقط.

پخپله راشنه شويو ووبنو رانيول او خرڅول او اجاره څه حکم لري؟

سوال: (۲۹) زید خپله مخکې صرف د ووبنو لپاره مقررې کړې ده او حکومت ته محصول ورکوي او په لرگو او نورو باندې يې پردي شاوخوا ديوال راگرځولی دی آیا د زید دمخکې د ووبنو چي د باران داوبو په وسيله په څلور دېوالۍ کې دننه الله □ راشنه کوي مالک دی، که نه؟ او ببيع او اجاره دده صحيح دي، که نه؟ (۱۲۱۳/۳۳-۱۳۳۴ هج)

ځواب: قال فی الدر المختار [والمري ای الکلاء واجارتها ما بطلان بيعها فلعدم الملك لحديث الناس شركاء فی ثلث فی الماء والكلاء والنار الخ (۱) نوپه پوښتل شوې صورت کې د دغو ووبنو ببيع او اجاره صحيح نه دي او دغه دېوال ورباندې راگرځول خوندي کول نه دي بلکې دېوال ورباندې راگرځول او منع کول پخپله منعه دي.

سوال: (۳۰) وایه راگرځول او دهغو رانيول خرڅول جائز دي، که نه؟ د کانپور او اله آباد ملايان ورته جائز وایي (۸۱/۱۳۴۳ هج)

ځواب: د جواز قول صحيح نه دی، ځکه چې د فقهي او حديثوله کتابونو څخه معلومېږي چې د ووبنو راگرځول او دهغو رانيول، خرڅول منع دي جائزه دي اما کوم سړی چې د ووبنو په توتو پخپل ملک کې راولي دهغه خرڅول اوله هغه څخه رانيول صحيح دي فقط.

دېل چادشي خرڅولو او هبه کولو حکم

سوال: (۳۱) که کوم سړی دېل چاڅاني شی د چاپه نوم هبه کړي يې پر څرخ کړنو دهغه هبه يابيع

(۱) الدر مع الشامی (۱۲۳/۴)، کتاب البيوع، قبيل مطلب، صاحب البئر لا يملك الماء طرشيديه.

نافذېږي، که نه؟ (۱۷۴۴/۳۳-۱۳۳۴ هج)

ځواب: دېل چاشی خرڅول او هبه کول دهغه بل چاله خوښې او اجازې سره نافذېدل تړون لري [ونظرفيه العلامة الشامی: ووقف بيع مال الغير لو الغير با لغا، عاقلا الخ لمالکة اما لوباعه علی انه لنفسه الخ فباطل الخ (۱) سیجیئ فی البيوع توقف عقوده کلها ان لها مجیز حالة العقد والاتبطل الخ (۲) (در مختار) فقط.

بزرگرمخکې د مالک مخکې نشي خرڅولای

سوال: (۳۲) د بزرگرو کښته گر لپاره دمخکې د مالک مخکې خرڅول جائز دي، که نه؟ (۱۰۲۲/۳۳-۱۳۳۴ هج)

ځواب: د کروند گر لپاره چې دمخکې مالک نه دی دهغې مخکې خرڅول ناجائز دي اوله ده څخه رانيول هم ناجائز دي.

د قرض بيع جائزه ده، که نه

سوال: (۳۳) زید له یوه سړی څخه سل روپۍ پور غواړي او سره له کلکې غوښتنې پور وړي پور نه ادا کوي زید د خپلو اړتیاوو په وجه مجبور ووپه همدې وجه زید پرېکړي چې دغه سل روپۍ قرض په پنځوس روپۍ څرخ کړي او د بکر خوښه ده چې آياتولي روپۍ وصول کړي، که نه؟ د زید دغه پور سره اوس هېڅ تر او نشته د ببيع جائزه ده، که نه؟ (۴۵۱/۱۳۳۷ هج)

ځواب: د قرض بيع په ياده شوې طريقه صحيح نه ده د جواز صورت يې دادی چې زید بکر د خپل قرض د وصولولو وکیل مقرر کړي او څه مزدوري دي ورته مقررې کړي وردي کړي د مثال په توگه دادې ورته ووايي چې ته زما روپۍ وصول کړي پنځوس روپۍ تاته مزدوري در کوم فقط.

(۱) الدر المختار مع الرد (۴/۱۵۲)، کتاب البيوع فصل فی الفضولی طرشيديه.

(۲) الدر مع الرد (۲/۳۵۴)، کتاب النکاح، مطلب فی الوکیل والفضولی فی النکاح طرشيديه.

د قرض د اسنادو خرڅولو حکم

سوال: (۳۴) زید مسلمان له رام پرشاد کافر څخه لس زره روپۍ په پورو اخستی یو د سود سندی ورسره ولیکی اوس پر زید باندي درام پرشاد پور ورکونکی او ولس زره روپۍ اصلي سره له سوده تر نن ورځې پورې واجب شوي اوس پر عمر مسلمان باندي رام پرشاد کافر دغه دزید ورلیکلی سند په څوړلس زره روپۍ خرڅوي داسود جائز دی، که نه؟ اود عمر لپاره دا جائز دي چي ورام پرشاد ته څوړلس زره روپۍ ورکړي له زید څخه او ولس زره روپۍ واخلي (۲۰۳/۱۳۳۸ هج)

ځواب: دامعامله دبیعی جائزه نه ده حرامه او باطله ده اود عمر لپاره او ولس زره یا څوړلس زره روپۍ وصولول حرام او څرگند سود دی فقط.

د قرض د ادا کولو او د ماشوم د نفقې لپاره د مړې پاته جائد او خرڅول

سوال: (۳۵) یو سړی وفات شوی څه اوتی رودونکی ماشوم یې پاته شویو څه جائد یې پرېښودل شوی پوروپۍ وو، ځکه ښځه جائد او خرڅول غواړي چي قرض په ادا کړي اود ماشوم لپاره د نفقې هم ضرورت دی جائز دی، که نه؟ (۲۸۲/۱۳۳۹ هج)

ځواب: په دې صورت کې د خاوند د پور د ادا کولو لپاره اود کوچنی د نفقې لپاره د دغې پاته شوې مخکې خرڅول صحیح دي فقط.

په پور رانیول شوي څو خرڅول جائز دی

سوال: (۳۶) دیوه مسجد امام د میاشتي نهه روپۍ تنخواه اخلي له دې پرته نه جائد ادلري نه داستوگنې کور څلور سوه روپۍ پوروپۍ دی دی دخپلې گذارې لپاره په بازار کې شی په پورو اخلي دلته یې راوړي، خرڅوي یې دارازنیول او خرڅول جائز دي، که نه؟ (۲۸۱/۱۳۴۳ هج)

ځواب: دارانیول او خرڅول جائز دي.

د خنزیر او شرابو رانیول، خرڅول

سوال: (۳۷) زید مسلمان د تجارت کسب کوي د خنزیر او شرابو هم رانیول او خرڅول کوي د مسلمان لپاره شرعاً داسي تجارت کول جائز دي، که نه؟ (۹۴۰/۱۳۳۷ هج)

ځواب: د خنزیر او شرابو رانیول او خرڅول د مسلمان لپاره حرام دي اود هغه آمدني ناروا ده (۱).

دهدو کو د تجارت حکم

سوال: (۳۹) د هډو کو د تجارت څه حکم دی؟ کله چي هرډول هډو کې پکي وي (۷۰۹/۱۳۳۸ هج)

ځواب: د مردارو هډو کې پاک دي پرته له خنزیر څخه نو د هډو کو د تجارت کول هغه که د مردار حیوان وي یا حلال شوي او غوښه یې خوړل کيږي یا نه له خنزیر او انسان پرته صحیح دی او په دغه تجارت چي کومه گټه وشي هغه حلال ده او په شک کوم شی نه حراميږي په درمختار کې راغلې دي [و شعر الميته غير الخنزير على المذهب وعظمها وعصيا طاهر الخ (۲) فقط].

سوال: (۳۹) د هډو کو د تجارت جائز دی، که نه؟ چي پکي د هر حیوان هډو کې وي اود دغه تجارت گټه د خیر په کار کې لگول څرنگه دي؟ (۱۷۱۴/۱۳۴۱ هج)

ځواب: له خنزیر پرته د هر حیوان هډو کې پاک دي نو د تجارت یې هم صحیح دی اود دغه تجارت گټه د کوم خیر په کار کې خرڅول جائز دي فقط.

(۱) عن جابر بن عبد الله رضى الله عنهما انه سمع رسول الله ﷺ يقول عام الفتح وهو بمكة ان الله ورسوله حرم بيع الخمر والميتة والخنزير والاصنام فقبل يارسول الله آرايت شحوم الميتة فانه يطلى بها السفن ويدهن بها الجلود ويستصبح بها الناس؟ فقال لا هو حرام وقال رسول الله ﷺ عند ذلك قاتل الله اليهود ان الله عز وجل لما حرم عليهم شحومها حملوه ثم باعوه فأكلو ثمنه (سنن النسائي ۲/۲۰۱، كتاب البيع، باب بيع الخنزير)

(۲) الدر مع الرد (۱/۱۵۱)، كتاب الطهارة، مطلب في احكام الدباغة طرشيديه.

د خنزیر او انسان د هډوکو خرڅول جائز نه دي

سوال (۴۰) د هډوکو تجارت جائز دی، که نه؟ او د انسان او خنزیر د هډوکو خرڅه حکم دی؟ که هډوکې راوړوونکې ته دا وویل شي چي د انسان او خنزیر هډوکو نه اخلو او پخپله یې نه پیژنو نو شرعاً څه حکم دی؟ (۱۷۸۲/۱۳۴۲ هج)

ځواب د هډوکو رانیول او خرڅول جائز دي خو د خنزیر او انسان د هډوکو رانیول او خرڅول جائز نه دي او کله چي راوړوونکې دا ووايي چي په دې کې د خنزیر او انسان هډوکې نشته نو له هغه یې رانیول صحیح دي (۱) فقط.

د ژوندي حیوان صرف غوښه خرڅول

سوال (۴۱) یو سړی ژوندي غویی د حلالو لپاره د غوايي له مالک څخه درانیولو غوښتنه وکړه د غوايي مالک ورته وویل چي زه دغه غویی د حلالو لپاره تاته درکوم خوله حلالو وروسته یې خرمن زه اخلم او د غوښو قیمت څلور روپۍ اخلم رانیوونکې ورسره ومنه او د غوايي د مالک او رانیوونکې په خوښه غویی حلال شو غوښه عامه د خدای لپاره ویشل شوه او خرمن اصل مالک واخسته د مسجد مولوي صاحب ورته وویل چي دا سودا ناجائزه ده، ځکه ذبیحه حرامه ده آیا د ژوندي حیوان یوه برخه یعنی خرمن له سودا ایستل صرف د حیوان غوښه رانیول شرعاً منعه دی او د سودا د ناجائزوالي په وجه ذبیحه حرامه او دهغې د غوښو خورل د خنزیر په څیر کیږي؟ (۱۳۳۸ هج)

ځواب قال فی الدر المختار: [ولین فی ضرع (ای فسذبیع لبن) وجزم البرجندی ببطلانه ولؤلؤ فی صدف للغرر و صوف علی ظهر غنم وفی السراج لوسلم الصوف واللبن بعد العقد لم ینقلب صحیحاً و کذا کل ما اتصاله خلقی کجلد حیوان الخ وفی (۱) ویقبل قول کافرو لومجوسیا قال: اشتریت اللحم من کتابی فیحل الخ الدر المختار مع الشامی (۵/۲۴۲)، کتاب الحظرو الاباحه طر شیدیه.

الشامی مقتضاه انه وقع باطلا الخ (۱) (شامی ۴/۱۰۸)

وفی الشامی (۴/۴۱) وبما ذکرنا یرجى الجواب عن امتناع بیع اللبن فی الضرع واللحم والشحم فی الشاة والالیة والا کارع والجلد فیها والدقیق فی الحنطة والزیت فی الزيتون والعصیر فی العنب ونحو ذلک حیث لا یجوز لان کل ذلک منعدم فی العرف الخ (۲) (شامی ۴/۴۱)

نوله دغو عبارتو نو څخه څرگنده ده چي په ژوندي حیوان کې غوښه خرڅول باطل دي او بیع یې نه صحیح کیږي امله حلالو او د غوښې له بېلولو وروسته که مخکې سودا ختمه کړي له نوې سره د غوښو سودا وکړي نو صحیح ده او درانیوونکې لپاره غوښه حلاله ده په هرحال دغه غویی کله چي د الله □ په نامه حلال کړل شونو ذبیحه حلاله شوه خو درانیوونکې لپاره دغه غوښه خورل صحیح نه دي که دمخکې سودا په وجه وي او که هغه مخکې سودا ماته کړي له نوې سره بله سودا د غوښو وکړي نو صحیح دی لکه چي درانیوونکې او خرڅوونکې له خبرو څخه ښکاره دی بلکي درانیوونکې بیان کوم چي دیادي شوې واقعي په اړه لیکلی دی (۳) له هغه څخه معلومیږي چي له حلالو لمخکې د بیع معامله نه وه شوې بلکي درانیوونکې په بېرته راتلو باندې خرڅوونکې ده ته وویل چي ته دا حلال کړه وروسته که دی غوښه خوښه شوه په څلور روپۍ باندې یې واخله کني د حلالو او خرمنې ایستو مزدوري واخله له دې څخه معلومیږي چي مخکې سودا نه وه شوې صرف وعده وه نو که واقعه همدا سي وي نو له حلالو او خرمنې ایستو وروسته چي صرف د غوښې کومه سودا په څلور روپۍ وشوه هغه شرعاً صحیح ده هغه هیڅ پروان لري فقط.

سوال (۴۲) (الف) زید د ژوندي غوا غوښه بېله خرمنې داډول خرڅه کړه چي د دغې غوا غوښه چي هرڅومره وي په لس روپۍ باندې واخلي.

(ب) زید د حلالې کړې غوا غوښه له خرمنې ایستو مخکې په یاد شوې ډول خرڅه کړه د دواړو

(۱) الدر مع الرد (۴/۱۲۱)، کتاب البیوع، مطلب استثناء الحمل فی العقود علی ثلاث مراتب طر شیدیه.

(۲) الشامی (۴/۴۲)، کتاب البیوع، قبل مطلب فی حبس المبیع لقبض الثمن طر شیدیه.

(۳) مشتری بیان په سوال کې لیکل شوی نه دی شاید نقل کوونکې په سوال کې لنډیز کړی دی.

صورتونو کې څه حکم دی؟ که بیع ناجائزده نوددې غوښه خوړل جائز دي، که نه؟ (۱۳۳۹ هج)

ځواب: (الف، ب) که صرف وعده وي چې له حلالو وروسته چې څومره غوښه ووزي هغه درباندي خرڅوم بیاله حلالو وروسته په معلوم نرخ وړانیوونکې ته ورکړي نو داصحیح دی او که حالا له حلالو مخکې یې خرڅه کړه نو دانا جائزده او کله چې داسو دامتول واجب وي او درانیوونکې لپاره څه تصرف په دې کې جائز نه وي، ځکه رانیوونکې ته دا غوښه خوړل نه ده پکار او دارازدا غوښه خود حلال شوې حیوان ده، ځکه حالا له ده خورانیوونکې ته پکار دي چې مخکې سوداماته کړي بیاله نوې سره درانیولو، خرڅولو معامله وکړي ترڅو دده په هکله هم هغه غوښه روا شي فقط.

دژوندي حیوان صرف غوښه رانیول

سوال: (۴۳) دژوندي حیوان صرف غوښه که څو کسان په گډه رانیسي نو جائزده، که نه؟ (۱۳۳۰-۲۹/۴۵۷ هج)

ځواب: داسو دانا جائز نه ده فقط.

خوشایې او دټپې رانیول، خرڅول صحیح دي

سوال: (۴۴) (الف) دخوشایو او نور ورومردارو حیوانو سودا صحیح ده، که نه؟ (ب) دسوځلو لپاره ټپې رانیول جائز دي، که نه؟ (۱۳۴۱/۲۷۹۷ هج)

ځواب: (الف، ب) دخوشایو او ټپې رانیول او خرڅول صحیح دي [بیص بیع السرقة الخ (۱) (درمختار) فقط].

خضاب (دوېستانو تور و لودو)، خرڅول صحیح دي

سوال: (۴۵) دخضاب خرڅول جائز دي، که نه؟ که پخپله یې جوړ کړي، خرڅوي یې یا یې رانیسي په کمېشن باندي یې خرڅوي په دواړو صورتونو کې څه فرق شته، که نه؟ (۱۳۴۵ هج)

(۱) الدر مع الرد (۲۷۲/۵)، کتاب الحظر والاباحه، فصل فی البیع طر شیدیه.

ځواب: د خضاب خرڅول صحیح دي که پخپله یې جوړ کړي، خرڅوي یې او که یې رانیسي په کمېشن یې خرڅوي په دواړو صورتونو کې یې بیع صحیح ده فقط.

دپنشن (حکومتي وظیفې) ډولونه او د هغوی د بیعې حکم

سوال: (۴۶) دانگریزانو په دوره کې چې کوم پنشن ورکول کیږي هغه څو قسمه دی یو ته پخلاي ملازمت ویل کیږي دوهم په انعام کې جائد او درکول درېیم یو پنشن ته پولتیکل تربیتي ویل کیږي چې مطلب یې دادی چې کوم جائد او مخکې باچاد کوم شخص یا کورنۍ لپاره اخستی وو او هغه تربحث لاندې وو نوی باچا هغه نامناسب یا غلط وبلې دا تجویز یې وکړ چې هغه کار بیله ځایه وو او جائد ادبي بیرته ورنکړی بلکې دهغه دآمدنۍ په اندازه یا چې څومره مناسب وبلل دکاله نغدې روپۍ دهغه په بدل ورته مقرري کړي دداهول پنشن خرڅول جائز دي، که نه؟ نتیجه ددې سودا دوي چې لکه څرنگه چې دکاله یا موسم په موسم له حکومتي خزاني څخه خرڅوونکي اخستل رانیوونکې به اخلي دغه پنشن دمدرسې لپاره دوقف په آمدني رانیول شو که دغه رانیول دپنشن هم شرعاً ناجائز وي نوراته یې ولیکئ (۱۳۳۸/۱۲۷۷ هج)

ځواب: دداهول پنشن رانیول او خرڅول هم دشریعت په قاعده جائز نه دي، ځکه چې داهم یو ډول وظیفه او حق دی او رانیول، خرڅول دحقونو جائز نه دي او کله چې دغه رانیول، خرڅول دحقونو جائز نه شول نو له دې څخه دخلاصون صورت دادی چې دامعامله ماته کړي که یې نشي ماتولای نو کله چې هغه روپۍ کومې چې دمدرسې داورکول شوې دي وصولې شي هغه وخت دې دغه پنشن دبائع په نامه نقل شي یا دا چې دی په خوشحالی دمدرسې ته په ورکولو راضي شي فقط.

دلیک په وسيله رانیول او خرڅول

سوال: (۴۷) دلیک او خط په وسيله غله رانیول او خرڅول جائز ده، که نه؟ کله چې صرف دلال ټول کارونه کوي (۱۳۳۷/۲۸۲ هج)

ځواب: دغه رانیول خرڅول دلیک په وسيله په دې شرط چې دبیع صحیح کېدو شرطونه پکې موجود شي صحیح دی.

دحوالي اوسند خرڅولو حکم

سوال: (۴۸) (الف) حواله زمورپه سېمه کې دوه ډوله وي يوه خوداچي موبدلاري دخطرپه وجه وچاته څه روپۍ ورکړي کوم ځای ته چي موبځو هلته دده تجارت اونوروي ځکه هغه سړی دسندپه توگه موبځه کاغذراوليکي چي دهغه په وسيله موبځه ځای ته ورسوړوږي. وصولي کړدا جائزدي، که نه؟ دوهم صورت دادی چي که موبځه دسندپرکوم بل چاباندي په هغومره روپو خرڅول وغواړوي يې ترهغه روپوپه کمويازياتو خرڅ کړونو جائزدي، که نه؟

پ: وتمسک ته په شريعت کې څه وايي؟ او دده بيع صحيح ده، که نه؟

ج: دحکومتی فيصلې سند خرڅول صحيح دي، که نه؟ (۳۲/۳۳-۱۳۳۳ هج)

ځواب: (الف) حواله مکروه ده هدايه آخر کتاب الحواله ص: ۱۱۴ (۱) قال فی الشامی قوله بيع البراءات جمع براءة وهي الاوراق التي يكتبها كتاب الديوان على العاملين على البلاذ بخطط كعطاء او على الاكارين بقدر ما عليهم وسميت براءة لانه يبرأ بدفع مافيها (۲) (۱۷/۴) وهي اقراض لسقوط خطر الطريق (۳) (درمختار) ددغه سند خرڅول جائز نه دي خواکه په هغومره روپيو وي څومره چي په دغه سند کې دي ياپه کمو اوزياتو اما که دنوت په څير هغومره روپۍ اخستل پرقرض او حواله حمل کړي نو په دې صورت کې به صرف هغومره روپۍ اخستل صحيح شي نه کمې اوزياتې فی الشامی اذاباع الدين من غير من هو عليه كما ذكر لا يصح (۴) وفي الدر المختار بيع البراءات التي يكتبها الديوان على العمال لا يصح (۵).

پ: دغه رسيد او تمسک دبراءت په نامه نومول شوی دی ددې بيع په هيڅ توگه صحيح نه ده کما مر

(۱) ويکره السفاتي وهي قرض استفاد به المقرض سقوط خطر الطريق وهذا نوع نفع استفيد به وقد نهى الرسول ﷺ عن قرض جرنفعا الهداية: ۱۳۱/۳ آخر کتاب الحواله.

(۲) رد المحتار (۱۴/۴)، کتاب البيوع، مطلب البيع بالتعاطي طرشيديه.

(۳) الدر المختار مع الشامی، (۳۲۹/۴) کتاب الحواله، مطلب فی السفتجة وهي البولصة طرشيديه.

(۴) رد المحتار (۱۵/۴)، کتاب البيوع، مطلب فی بيع الجامکيه طرشيديه.

(۵) الدر مع الرد (۱۴/۴)، کتاب البيوع، مطلب، البيع بالتعاطي طرشيديه.

ج: دحکومتی فيصلې دسند بيع صحيح نه ده او کله چي بيع باطله ده نو دخرڅو و نکې لپاره له رانيوونکې څخه روپۍ اخستل اودرانوونکې لپاره ورکول جائز نه دي او پيرانيوونکې جبرنشي کېدای او په زورروپۍ نشي اخستلای او هغه روپۍ و خرڅوونکې ته نه حلالېږي او دده لپاره يې صرفول صحيح نه دي.

دبني مخکې په بدل کې کمزوري مخکه زياته اخستل

سوال: (۴۹) ښه مخکه ورکول په بدل کې کمزوري مخکه زياته اخستل جائز دي، که نه؟ (۳۲/۱۲۱-۱۳۳۳ هج)

ځواب: جائز دي لعدم علة الربو فيها.

په درياب او تالاب کې دموچودوماهيانو درانيولو او خرڅولو حکم

سوال: (۵۰) فقهاؤ په باب بيع الفاسد کې څرگندونه فرمايې چي دماهي بيع په اوبو کې جائز نه ده خو زمورپه ملک کې دحکومت له لوري ددرياب او تالاب دماهيانو بيع دتېکې په توگه کيږي تېکه دارماهيان ونيسي بيا يې خرڅوي ددغه رانيولو او خرڅولو څه حکم دی او ددغوماهيانو خورل صحيح دي، که نه؟ (۳۲/۱۷۱۲-۱۳۳۳ هج)

ځواب: په درياب او تالاب کې اوسېدونکو ماهيانو رانيول خرڅول صحيح نه دي دارازاجاره او تېکه دتالابونو هم دماهيانو دنيولولپاره صحيح نه ده تېکه داران چي له دغو تالابونو څخه ماهيان نيسي او بيا يې خرڅوي له دوي څخه رانيول په دې وجه صحيح معلومېږي چي دوي دنيولوپه وجه دماهيانو مالکان شول له دوي څخه درانيوونکو خورل صحيح دي.

بې له تالاب څخه درايستلو دماهيانو دخرڅولو حکم

سوال: (۵۱) يوه ژوره مخکه چي حکومت ماليه ځيني اخلي تل پکې اوبه ولاړې وي دآبادي موقع نه وي دمالک لپاره له خپله ځانه ماليه ادا کول سخت تاوان دی په دغه ژوره توتېه کې ماهيان ډير يوځای کيږي دفن ماهرينو او دماهيانو دښکارکوونکو اندازه او دوي دخپلې گټې په غرض وقېمت ورکولو ته آماده دي دی دماهيانو پربيع باندي مجبوروي دماهيانو بيع په دغه صورت کې فاسده ده که نه؟ او که جائز ده؟ (۱۳۸۹/۱۳۴۳ هج)

ځواب: د ماهی بیع په تالاب کې بېله نیولو او قبضه کولو باطله ده په دې کې د جواز هیڅ صورت نشته اونه اجازه د دغه تالاب صحیح ده په درمختار کې راغلي دي وفسد بیع سمک لم یصدل بالعرض والاقباطل لعدم الملك صدر الشریعة (درمختار) وفي الشامي قوله صدر الشریعة حيث قال ففي السمک الذی لم یصدینبغی ان یکون البیع باطلا اذا کان بالدرهم والدنانیر ویكون فاسدا اذا کان بالعرض لانه مال غیر متقوم لان التقوم بالاحراز والاحراز منتف الخ (۱) فقط.

سوال: (۵۲) الف) په تالاب کې د پالو ماهیانو بیع بېله را ایستلو جائز ده، که نه؟
(ب) داراز د داسي ماهیانو چي د سېلاب او روډ په مخکې کې دمخکې په کوم کډي اوکنده کې پاته شوې وي بیع جائز ده، که نه؟ (۲۰۲/۱۳۳۹ هج)
ځواب: الف) بیع ددوئ جائزه نه ده.
ب: دهغه بیع هم نه ده جائز.

له ماهیانو پرته بحري حیواناتان خرڅول

سوال: (۵۳) له ماهیانو پرته نور سمندري حیواناتان خرڅول دهغوئ له روپو استفاده کول او یا دنورو قامونو سره په ماهیانو تبادله کول جائز دي، که نه؟ (۲۴۵/۳۳-۱۳۳۴ هج)

ځواب: و ما جاز الانتفاع بجلده او عظمه یجوز بیعه کذا فی الدر المختار (۲) و بیع غیر السمک من دواب البحران کان له ثمن کالسقنقور و جلود الخ و نوحوها یجوز الخ (۲) (شامي: مطلب فی البیع الفاسد ص: ۱۷۲، مصری) (۳)

(۱) الدر المختار و الشامی (۱۱۹/۴)، کتاب البیوع، مطلب فی بیع الفاسد طر شیدیه.

(۲) الدر و الرد (۱۲۴/۴)، کتاب البیوع مطلب فی بیع دودة القرمز طر شیدیه.

(۳) دکوم حیوان له خرمنې او هډوکو څخه چي استفاده کول جائز دي دهغه خرڅول جائز دي (درمختار) اوله ماهي پرته له سمندري حیواناتو څخه که کوم یو قیمتي دی لکه د سمهور او خرمنې او نورو نو دهغه خرڅول جائز دي (شامي)

د خرڅولو وکیل که همدغه د خرڅولو لپاره ورکړي شی پخپله رانیسي

سوال: (۵۴) زید و عمر ته خپل یوشی د خرڅولو لپاره ورکړ عمر په بازار کې و رانوونکو ته ښکاره کړ بیع په معلومه کړه په همدې حساب باندي دهغه قیمت وزیدته له ځانه ورکړ او هغه شی یې پخپله د ځان لپاره رانیوی وزیدته دانه وویل چي ما پخپله رانیوی نو دغه خرڅول رانیول جائز دی، که نه؟ (۳۹۴/۳۳-۱۳۳۴ هج)

ځواب: د خرڅولو وکیل لپاره پخپله رانیول ددې شی صحیح نه دی (۱) فقط.

دغلي و صولود حق خرڅول

سوال: (۵۵) زید عمر، بکر او خالد څلور وروڼه دي یوه سیمه ددوئ د مرېد انوده چي له هغه ځایه غله وصول کړي پخپل مینځ کې ویشي اوس خالد دغه سیمه دنورو وروڼو په نه شتون کې پریوسړی خرڅوي او دغلي و صولود حق هغه ورکوي نور وروڼه ورباندي دعوی کوي د داهول بیع څه حکم دی؟ او دنورو وروڼو دعوی څرنگه ده؟ بیینواتو جروا (۴۵۲/۱۳۳۵ هج)

ځواب: داهول بیع شرعاً صحیح نه ده، ځکه چي دداسي حقونو سودا جائزه وي او په کوم شی کې چي د څو خلکو حق وي په هغه کې دکوم یوه تصرف کول دارنگه چي دنورو حقدارانو حق ورضایع کړي جائزه دی فقط.

له تیارېدو مخکې رانیول

سوال: (۵۶) زید و عمر ته سل روپۍ ورکړي چي څومره ستاگوره جوړه شي په دې بیعه زما ده د عمر سره د زرو روپو گوره تیاره شوه کله چي گوره جوړه شوه عمر ورکړه او پاته نهه سوه روپۍ یې ځیني واخستلې نو دا جائز دی، که نه؟ دغه گوره له روپو ورو کولو څخه دوې درې میاشتې وروسته تیاره شوه (۱۳۳۸/۳۱ هج)

(۱) الوکیل بالبیع لایمک شراءه لنفسه لان الواحد لا یكون مشترکاً و بانعا کذا فی الوجیز للکردی (الفتاوی الهندیة ۳/۵۸۹، کتاب الوکالة، الباب الثالث فی الوکالة بالبیع)

ځواب: په کوم وخت چي زید د معامله وکړه سودا صحیح نشوه لکه چي بڼکاره ده نو د مصرف پر وعده باندي حمل کیږي وروسته چي کله گوره ورکړي او قیمت ځيني واخلي بیع تامیږي.

لومړۍ بیع ماثول بله سودا کول

سوال: (۵۷) له زید سره لس بزي وي د چاقیمت پنځه روپۍ وود چا دالس اود چا د انور زیات عمرو زیده وویل چي دغه لس بزي ماته په سل روپۍ راکړه په دې حساب سره هره بزه په لس روپۍ شوه زید ورسره خو ومنه امداري بزي یې له لسو بزو څخه خرڅې کړي کله چي عمر د خبره واورېده نو ورته وي ویل چي دغه موجوده بزي او کومې درې بزي چي تباخرڅې کړې دهغوئ روپۍ ماته راکړه اوسل روپۍ له ما څخه واخله زید ورسره ومنله دغه دوهمه سودا جائزه ده، که نه؟ (۳۲۷/۱۳۳۸ هج)

ځواب: دوهمه معامله هم صحیح ده خو په هغه کې د ضروري ده چي د دریو بزو د قیمت په اندازه کوم چي عمر له زید څخه اخلي تغدي ادا کړي به هغه کې پورونکي (۱).

په میراث کې پاته شوی جائد اڅخه خپله برخه خرڅول

سوال: (۵۸) د علی بخش مرحوم کونډه دخپلې برخې جائد اډ پر چا خرڅولای یاپه گروور کولای شي، که نه؟ (۱۰۴۷/۱۳۴۰ هج)

ځواب: د علی بخش کونډه خپله برخه خرڅولای او په گروا وېه ورکولای شي فقط.

د مامور د واجبې تنخواه په عوض کوم شی خرڅول تغد خرڅول دي

سوال: (۵۹) زید غله د اډول خرڅوي چي په تغدو واخستوونکو ته نهه (۹) سیره او په پوراخستوونکو ته څه کم ورکوي د زید یو مامور غله رانیوله زید څخه دخپلې تنخواه په عوض چي پر زید باندي اداينه واجب ده غله رانیوله زید و مامور عمرته په پوراخستوونکي سره سم کمه غله ورکړه نو عمر د خپل پاته حق او کمښت غوښتنه

(۱) ځکه چي د دریو بزو روپۍ درو پیو په بدل رانیول بیع صرف ده او په مصرف کې پر دواړو عوضونو باندي د سودا په مجلس کې قبضه کول ضروري دي.

کولای شي که څرنگه؟ او پر زید باندي و مامور ته په تغدو رانیوونکو سره سم ورکول شرعاً واجب دي، که نه؟ (۱۴۷۸/۱۳۳۸ هج)

ځواب: په دې کې د زید اختیار دی چي په کومه بیع یې ورکوي د مامور خوښه ده که گرانه وي نو نه دي اخلي خو په حقیقت کې د زید لپاره د دغه مامور سره په تغدو رانیوونکو په څیر معامله کول پکار ده.

د رانیوونکي په روپیو مال رانیول او پرهمده باندي په گټه خرڅول

سوال: (۶۰) که د کوم تاجر سره مال موجود نه وي اودی له رانیوونکي څخه مخکې روپۍ واخلي په هغو روپیو مال رانیسي په گټه باندي یې پر رانیوونکي خرڅ کړي نو شرعاً جائز دی، که نه؟ (۱۲۲۰/۱۳۳۸ هج)

ځواب: که له تاجر سره مال موجود نه وي اودی له رانیوونکي څخه روپۍ واخلي مال راوغواړي په گټه باندي یې پر خرڅ کړي نو داصحیح دی اود تاجر لپاره گټه حلاله ده.

له یوه سره وعده کول پر بل خرڅول

سوال: (۶۱) زید دیوې مخکې رانیوونکي وواو خرڅوونکي یو هندو وواو خرڅوونکي پر زید باندي د خرڅولو وعده کړې وه په دې مینځ کې ددغې مخکې یو بل سړی عمر رانیوونکي شو هغه د مخکې رانیول وغوښت خرڅوونکي ورسره راضي شو عمر له اوو سوو روپو څخه څلور سوه روپۍ تغدي ورکول وغوښت اود دریو سوو روپو پارچه یې بېله سوده ورلیکل وغوښت خرڅوونکي ورته وویل چي زه سود هم اخلم عمر انکار کاوی دبیع پاته ونه لیکل شوه زید رانیوونکي بیا ورسره معامله وکړه مخکې یې رانیوله عمر په محکمه کې دوعدي پر بنسټ عارضه وکړه بائع (خرڅوونکي) وايي چي زما مخکني وعده هم قبوله کړه بکرباید څرنگه فیصله وکړي؟ آیا د عمر او خرڅوونکي وعده د نافذ و لوړده او که نه؟ (۱۸۳۲/۱۳۳۹ هج)

ځواب: په دغه صورت کې د عمر له دوهم رانیوونکي سره د خرڅوونکي معامله شوې وه او په خوله ایجاب او قبول وشو او صرف د سود د خبرو د اختلاف په وجه د سودا پاته ونه لیکل شوه نو دبیع د پانې په نه لیکل کېدو په بیع کې هیڅ نقصان رانغلی سودا پوره شوه او که څه هم د عمر لپاره دا مناسب نه وو چي د زید سره د سودا خبره روانه وه

پخپله رانیوونکی شوخوبائع چي کله دده سره ایجاب او قبول وکړنوبیع پوره شوه بیا وروسته چي دزید سره کومه معامله درانیولواو خرڅولو وشوه هغه شرعاً جائز نه شوه دزید لپاره په دغه خرڅه شوې مخکه کي هیڅ حق داخستلو نشته عمرددې مالک شو بکر هم باید همدغه فیصله وکړي فقط.

په اردر د اغوښتی مال سوداگله نامیري

سوال: (۲۲) زه له جاپان څخه مال راغواړم خو صورت داسي دی چي دخط اولیک په وسيله دهغه ځای وکمپنی ته خبرتیا ورکړم چي دومره مال زما په کاردی که په درې څلور میاشتې کي مال راغلی نو وروسته زه داخستلو دموار نه یم او کمپنی له هغه ځایه درالیرلو دمواره ده چي پرتاکلې وخت باندي له هغه ځایه راروان کړي پرتاکلې وخت باندي درارسلو دمواره نه ده اوقبمت هغه وخت روکول کیږي کله چي مال راشي دارانیول، خرڅول جائز دی؟ (۱۸۴۷/۱۳۳۹ هج)

ځواب: په دې صورت کي سودا هغه وخت نه کیږي کله چي فرمائش ورلیږي او هلته رسیږي اوله هغه ځایه مال راروانیږي بلکي بیعه هغه وخت صحیح کیږي کله چي مال وفرمائش کوونکي ته راورسیږي اودی په مقرر کړي قبمت باندي دمال په رانیولوراضي شي اوقبمت ورولیږي.

په اردر کي که دفرمائش په خلاف مال راووزي نو څه حکم دی؟

سوال: (۲۳) له بهرني هیوادونو څخه چي کوم مال راغوښتل کیږي په هغه کي زیاتره مال دفرمائش په خلاف راووزي نو ددې بیع صحیح کیږي، که نه؟ (۷۳۹/۳۲-۱۳۳۳ هج).
ځواب: کله چي رانیوونکی دامال ولیدراضی شواراوي گرځاوی نوبیع صحیح شوه.

دنا بالغوماشومانو درانیولواو خرڅولو حکم

سوال: (۲۴) دنا بالغ ماشومانو رانیول او خرڅول جائز دي، که نه؟ (۲۳۸۵/۱۳۴۰ هج)
ځواب: دولي په اجازه ددوی رانیول او خرڅول صحیح کیږي.

دنا بالغ وروړوړو مکان بالغ وروړوړو اکا خرڅ کړ

سوال: (۲۵) نحمده ونصلی علی رسوله الکریم علماء ددین ددې مسئلې په هکله څه وایي: بکراو زید دوه سکه وروړنه ووددواړو جائداد او کاروبار سره گډ وو دارازیې کور هم یووو یعنی خوراک، څښاک یې هم نه وو جلا په دوی کي یووفات صرف دوه زامن خالد او ولید نابلغه پرېښولوددواړو نابلغوسکه اکابکرولی وودمخکي په څیر سره یوځای وو او کار بار دغه ولي کاوی په نامنقوله مشترک جائداد کي صرف دوه مکانونه وو بکراو خالد دواړه مکانونه په سود باندي په گروړوړ کړودا وخت خالد هم بالغ شوی وو.

څه موده وروسته له یاد شویو دواړو مکانونو څخه بکراو خالد یو مکان پریوه مسلمان خرڅ کړ ددغې سودا پړوخت ولید دلسو کلونو داسودا په سنه ۱۹۰۱ء کي شوې وه او ولید په سوداښه خبرو وپر خرڅ کړي مکان دسودا پړوخت رانیوونکي قبضه وکړه او تراوسه دهغه په قبضه کي او دواړه فریقه دخرڅ شوي مکان وڅنگ ته اوسیري په همدې وجه د ولید دغه خبرتیا همېشه تازه وه له څو کلونو وروسته مرتهن (په گروا خستوونکي) پردوی باندي دگروړوړه دسود دعوی وکړه دمقدمي پرمهال خالد او ولید دواړو عذر پېښ کړي چي دواړه دگروړوړوخت نابلغ وو که څه هم اوس بالغ دي، ځکه ددوی پر برخه باندي دگرواثر نشته دمحکمې په تحقیقاتو ثابت شول چي خالد دگروړوړوخت بالغ له اتلسو کالو څخه دزیات عمرو واما ولید نابلغ وو، ځکه نوانگریزي محکمې په گروړوړ کړي جائداد څلورمه برخه یعنی د ولید برخه له گرو څخه وتلې وبلله ورجلا یې کړه صرف دخالد او بکر پر برخه باندي یې فیصله وکړه خو کله چي اوس دمقدمي په دوران کي ولید هم بالغ شوی وو او دمقدمي پیروي یې کوله دی ښه په خبر شو چي دنا بالغ والي په وجه دده برخه له فیصله څخه وساتل شوه محکمې ددواړو مکانو نو د لیلو محکم وکړ کوم مکان چي خرڅ شوی وود هغه رانیوونکي خپل عذر پېښ کړ، ځکه دهغه خرڅ شوی مکان له لیلام وروسته کړل شو صرف دوهم مکان لیلام شو.

اوس دمرتهن اود رانیوونکي دخرڅ کړل شوي مکان په اړه عارضي وشوي ترڅو کلونو پورې مقدمه روانه وه که څه هم دمقدمي په دعوی کي ولید برخه نلرله خوددواړو دودو کیلانو په بحث کي د ولید برخه هم راغله اومحکمې څرگنده فیصله وکړه چي په دغه مکان کي هیڅ حق دمرتهن اوداراز دو لید نشته دمرتهن دعوی یې خارج کړه

همدغه فيصله له لاندې محکمې څخه ترسترې محکمې پورې وه دانگریزي قانون سره بېم اوس د ولید هیڅ حق پاته نه شو، ځکه دی دعوی هم نشي کولای.

له سنه ۱۹۲۴ء څخه مخکې ولید هیڅکله هم نه په خرگندول اونه په کنایې کې له دغې سوداڅه ناخوښې ښکاره کړې ده اوس په سنه ۱۹۲۴ء کې ولیدورانپوونکې ته دیو شخص په وسيله وویل چې په مکان کې زما برخه راکړه اوله سوداڅه یې ناخوښې ښکاره کړه له پورته یادشویو حالاتو څخه ښکاره دی چې ولید په سنه ۱۹۰۲ء کې بالغ شوی وو ځکه چې دی د پښخلسو کلونو شوی وود مکان په سودا باندې له اوله سره دخبرتیا سره دی تر سنه ۱۹۲۴ء پورې پټه خوله وویعنی تربلوغ وروسته تر اتلسو کلونو پورې په عملي توگه ده سودا منلې وه په دغو حالاتو کې د شریعت څه حکم دی؟ آیا تردومره مودې وروسته اوس هم ولید ته د سودا ماتولو حق شته، که نه؟ (۱۲۶۰/۱۳۴۳ هج)

ځواب: که دیادشوی بیع پرمهال ولید نابالغ وونودا سودا په دوې وجې باطله ده یوه داچې ولید نابالغ وواو د نابالغ د جائداد بیع په هر حال کې باطلیږي خوا که نابالغ ددې اجازه وکړي یا یې ونکړي کمافی الدر المختار [وقف بیع مال الغیر لوالغیر بالغاً، عاقلاً فلو صغیراً او مجنوناً لم ینعقد اصلاً کما فی الظواهر (۱) بل داچې په شرکت د ملک کې هر شریک د بل شریک په برخه کې داجنبی حکم لري، ځکه د ولید ورور یا اکا خپل حقوق خرڅولای شي نه د بل شریک برخه درازا د فضولی په بیع کې صرف پټه خوله کېدل هم فعلي اجازه نه بلل کیږي کمافی رد المحتار: [لواخذ المالک بضمنه خطاء من المشتري فهو اجازه لالوسکت عند بیع الفضولی بحضرت (۲) (شامی: ۱۴۱/۴ باب بیع الفضولی) لنده داچې رانیوونکې باید وولید ته دده د برخې قیمت ورکړي یا یې په هبه باندې راضي کړي مکان د غصب له حکم څخه بچ کړي فقط.

له قصابانو سره د بزواو مېړد رانیولو او خرڅولو کاروبار کول

سوال: (۲۲) زید له قصابانو سره د بزواو مېړد رانیولو او خرڅولو کاروبار کوي دا جائز دی، که نه؟

(۱) الدر المختار مع الشامی (۱۵۲/۴)، کتاب البیوع، فصل فی الفضولی طر شیدیه.
(۲) الشامی (۱۵۲/۴)، کتاب البیوع، مطلب البیع الموقوف نیف، وثلاثون طر شیدیه.

بکړې ته ناروا وایې؟ (۴۵۲/۱۳۴۱ هج).

ځواب: د بزواو مېړد رانیول او خرڅول په یادشوی صورت کې شرعاً صحیح دی او بکړچي ناروا ورته وایې دده وینا غلطه ده فقط.

دهندوانو ومېلونه د تجارت لپاره تلل او د بوتانو د لمانځنې شیان خرڅول

سوال: (۲۷) (الف) دهندوانو ومېلونه د تجارت لپاره تلل شرعاً څرنگه دي؟ (ب) د ټلې، پښغې، دبت د لمانځنې سامان او د عکسونو لوبتکي او دنورو شیانونو تجارت شرعاً جائز دی، که حرام؟ (۲۷۲/۱۳۴۲ هج)

ځواب: (الف) دهندوانو ومېلواو عبادت ځایونو ته د تجارت لپاره تلل ښه نه دی (ب) او عکس او نور دبت لمانځنې سامان خرڅول مکروه دي فقط.

کافر حکومت که د مسلمانانو پر جائداد او اوقافو باندې

قبضه وکړي خرڅ یې کړي نو څه حکم دی؟

سوال: (۲۸) که کافر حکومت استیلاء وکړي د مسلمانانو ځاني جائدادونه او پر اوقافو باندې قبضه وکړي کله چې مسلمانان له کافر حکومت څخه پراخلا صون توان نلري نوبه دې حال کې که حکومت دیوه سړي جائداد یا وقف پر بل باندې خرڅ کړي نوددغه رانیوونکې لپاره سره ددې خبرتیا چې دا دفلاني شخص غصب شوی جائداد دی یا وقف دی رانیول او ورځیني استفاده کول جائز دی، که نه؟ (۲۷۷۵/۱۳۴۲ هج)

ځواب: په ځاني جائداد کې دا قاعده جاري کیږي چې د کفار له استیلاء وروسته درانیوونکې په هکله تصرف جائز دی خو په اوقافو کې دا قاعده نه جاري کیږي اوقاف داوقافو په مصرفونو کې صرفول لازمیږي.

خرڅ کړنودغه دوهمه سودا جائزده، که نه؟ (۵۱۹/۴۴-۱۳۴۵ هج) .

ځواب: په دغه صورت کې دادوهمه سودا فاسده ده دفتحه په کتابونو کې څرگندونه راغلي ده چي له روپو و وصولو مخکې د خرڅوونکې اورانيوونکې دواړو لپاره دغه رانيول او خرڅول جائز نه دي بناغليو فقهاؤ ديوکلی داصل په حيث دشرء ماباع باقل ماباع د فاسدوالي اعلان کړی دی نوپه پوښتل شوې صورت کې خوله روپيو او ثمن ولاس ته کولو څخه مخکې دامعامله شوې ده، ځکه ددې په فساد کې هيڅ شک نشته په درمختار کې راغلي دي: وفسد شرء ماباع بنفسه او بوکېله من الذی اشتراه بالاقل من قدر الثمن الاول قبل نقد کل الثمن الاول (۱) (درمختار) وکذلک ان بقى عليه شئ قبل نقد الثمن کذا فی المحيط (۲) (عالمغیریه) فقط واللہ تعالی اعلم.

په پور رانيولي مال له قېمت ادا کولو مخکې پر خرڅوونکې خرڅول

سوال: (۷۳) (الف) که یوسړی دبل چا څخه مال په پور رانيسي تراوسه یې لاقېمت وراداکړی نه وو چي هماغه مال یې پر خرڅوونکې خرڅ کړ دابيع مکروه ده که جائز؟ (ب) یا یې څه برخه د مال خرڅه کړه پاته برخه پر بايع خرڅه کړه (۴۲۴/۲۹-۱۳۳۰ هج)

ځواب: (الف) قال فی الدر المختار، باب البیع الفاسد وفسد شرء ماباع بنفسه او بوکېله من الذی اشتراه ولو حکماً کوارثه بالاقل من قدر الثمن الاول قبل نقد کل الثمن الاول صورته باع شیئاً بعشرة ولم یقبض الثمن ثم شرء بخمسة لم یجز الخ (۱) وفيه ایضا فان اختلف جنس الثمن او تعیب المبیع جاز مطلقاً کمالو شرءه بأزید او بعد النقد (درمختار) وفي الشامي قوله بأزید او بعد النقد ومثل الازید المساوی کما فی الزیلعی وهذا قول المصنف بالاقل قبل نقد الثمن الخ (۳)

(۱) الدر المختار مع الشامی (۴/۱۲۸)، کتاب البیوع، مطلب فی التداوی بلبین البنت بالرد قولان.
(۲) الفتاوی الهندیة ۱۳۲/۳، کتاب البیوع، الباب التاسع فیما یجوز بیعه وما لا یجوز الفصل العاشر فی بیع شیئین احدهما لا یجوز البیع فیہ وشرء ماباع باقل ماباع.
(۳) الدر المختار مع الشامی (۴/۱۲۹)، کتاب البیوع، قبیل مطلب: الدراهم والدنانیر جنس واحد فی مسائل طر شیدیه.

له دغه عبارت څخه معلوم شو چي که مال په پور رانيوی او تراوسه یې ثمن ادا کړې نه وو نو په هغومره قېمت یا په زیات باندې پرده خرڅول صحیح دي او په کم قېمت سودا کول جائز نه ده.

(ب) همدغه حکم دی دځیني مال په بیع کولو کې.

د حکومتی قانون په خلاف خپل ځانی جائداد خرڅول

سوال: (۷۴) در کشمیر خصوصاً در مواضع مطابق حکم قانون در حق اراضیات مالکان را اختیار بیع و شرء ورهن حاصل نیست باوجود آن که عمارات بصرف زرکشیر تیار می کنند و زمینات هم ابا عن جد موروث و مملوک و مقبوض خود دارند آیا بر این چنین عمارات و مکانات و غیره که موصوف به اوصاف مندرجه بالا شدند شرعاً اطلاق لفظ مال کرده شود یا نه؟ و بیع و شرء ورهن و وصیت و هبه و غیره جائز است یا نه؟ و مانند جمیع اموال شرعاً علی فرائض اللہ تعالی در میان ورثاء تقسیم کرده شود یا نه؟ (۱۲/۱۳۳۵ هج)

ځواب: شرعاً این چنین اراضی و مکانات مملوک مالکان آنهاست و این اشیاء اموال اند برائی ارباب آنها و مالکان رادران تصرفات بیع و ورهن و هبه و غیره تملیکات رواست کما فی الدر المختار و غیره و لا یمنع الشخص من تصرفه فی ملکة الا اذا کان الضرر بجاره ضرراً یمنع فیمنع من ذلك الخ (۱) فقط واللہ تعالی اعلم.

د سوال (۷۴) ترجمه: په کشمیر کې په تیره بیا په کلیو کې دمخکوپه اړه چي د حکومت کوم قانون دی له هغه سره سم و مالکانوته دخپلو جائدادونو د خرڅولو او په گروور کولو اختیار نشته حال دا چي هغه خلک د دیر مال په مصرفولو ودانی تیاروي اومخکې هم ودوئ ته له پلار او نیکه گانو په میراث کې ورپاته شوې دي اوددوئ په ملکیت اوقبضه کې دي آیا پرداډول ودانیو او مکانونو چي د حالاتو یادونه مخکې وشوه شرعاً د مال د لفظ اطلاق کېدای شي، که نه؟ اوددوئ رانيول او خرڅول، گرو، وصیت او هبه او نور جائز دي، که نه؟ اودغه جائدادونه دنورو ټولو مالونو په رنگه د شرعي برخو سره سم د وارثانو تر مینځ وېشل کېږي، که نه؟

(۱) الدر مع الرد (۴/۴۰۱)، کتاب القضاء، مطلب اقتسموا داراً و اراد کل منهم فتح باب لهم ذلك طر شیدیه.

ځواب

شرعاً د اړول مخکې او مکانونه د دغومالکانو ځاني دي اوداتول شيان د دغومالکانو لپاره مال دی اود مالکانو لپاره د دوی خرڅول، رانیول په گروور کول او بیه اونیورمالک په حیث تصرفات کول جائز دي لکه چي په در مختار کې راغلې دي چي یو سړی پخپل ملکیت کې له تصرف کولو څخه څوک نشي منع کولای هوکله چي دده له تصرف څخه دهمسایه ته په څرگنده توگه ضرر رسیږي نو منع کول کیږي فقط.

د تاجر لپاره پر کپړه (ټوکر) راوړونکې باندي په گټه په پور خرڅول

سوال

(۷۵) یو سړی کپړې (رخت) رانیوی او په تان کې دیوې آنې دگټې په حساب پر یو سړی په پور خرڅوي او کله پخپله درانیو لپاره نه ځي بلکي پر چاچي یې په پور کپړه خرڅوي هغه ته روپی وړکړي کپړه راوغواړي چي ته زمالپاره کپړه راوړه کله هغه کپړه ارنیسي اورایې وړي نو پرهمده باندي په تان کې دیوې آنې دگټې په حساب په پور خرڅوي دا صورت درانیو لولو او خرڅولو جائز دی، که نه؟ (۱۷۷۲/۱۳۴۵ هج)

ځواب

په دوهم صورت کې که خپله قبضه ورباندي وکړي بیایې پرده باندي په تان کې دیوې آنې په حساب خرڅ کړی نو دا صحیح دی او که پخپله رانیوله اورایې وړه بیایې پرده باندي په یاده شوې گټه خرڅه کړه نو دا هم صحیح دی فقط.

په مخکه کې پټې پټې ټپې خرڅول

سوال

(۷۲) څه فرمایې علماء دین په دې صورت کې چي پټې ټپې چي په مخکه کې موجودې او پیداشي اورانیوونکي هم پر ځیني طرفونو مخکه وکیندي وگورې چي پټې موجودې دي نو په دې صورت کې د پټاتو بیعه جائزه، که نه؟ (۲۸۵، ۲۹-۱۳۳۰ هج)

ځواب

فی الدر المختار: باب البیع الفاسد: بطل بیع ماليس بمال الخ والمعدوم الخ ومنه بیع ما اصله غائب کجزر وفجل الخ هذا اذ انبت ولم يعلم وجوده فاذا علم جاز

وله خيار الرؤية وتكفي رؤية البعض عندهما وعليه الفتوى (۱) وفي الشامی عن الهندية ان كان المبيع في الارض مما يكال او يوزن بعد القلع كالثوم والجزر والبصل فقلع المشتري شيئاً باذن البائع او قلع البائع ان كان المقلوع مما يدخل تحت الكيل او الوزن اذا رأى المقلوع ورضى به لزم البيع في الكل وتكون رؤية البعض كرؤية الكل اذا وجد الباقي كذلك وان كان المقلوع شيئاً يسيراً لا يدخل تحت الوزن لا يبطل خياره الخ (۲)

له ليکل شويو روايتونو څخه معلوم شو چي پټې ټپې کله په مخکه کې موجودې او ثابتې شي نو بیع د دوی صحیح ده په اړه یې دا تفصیل دی چي که زیاته اندازه یې زیاته اندازه مخکه کېنډلې وي پټې ټپې یې کتلې وي چي تروزن لاندي راتلای شي نو کتل ددې په ټولو کې خیار سقا قطوي او که یې لږ اندازه کینډلې وي او کتل شوې وي نو په پاتو کې خیار پاته دی فقط والله تعالی اعلم.

د نامسلمان یایې وارثه ازاد رانیولو او خرڅولو حکم

سوال

(۷۷) د غرنیو سیمو او نورو نامسلمان نابالغ هلکان، انجونې یا بنځې که د دوی له وارثانو یا خاوندانو څخه په لږ او ډیر قیمت ورکولو واخستل شي نو د دوی د مرپیانو او مینځو په درجه کې راځي، که نه؟ که د مینځو په درجه کې راشي نو له مسلمانانو لوی وروسته د دوی سره ونکاح ته ضرورت شته که بېله نکاح هم په کورونو کې ساتل ممکن دي؟ دارازعام یې وارثه گرځیدوونکې انجونې، هلکان یا بنځې څه حکم لري؟ (۲۵۳۱/۱۳۳۷ هج)

ځواب

دغه انجونې او هلکان په شرعي توگه مینځې او مرپیان نه شول اود انجونو سره بېله نکاح کوروالی صحیح نه دی له مسلمانانو لوی وروسته د دوی سره نکاح کول پکار دي بېله نکاح دوی حلالې نه دي بلل پکار او دارازعام یې وارثه ماشومان مرپیان او مینځې جوړول او بلل حرام دي او په خرڅولو او رانیولو دوی نه حلالې دي د دوی رانیول

(۱) الدر المختار مع الشامی (۱۱۳/۴)، کتاب البیوع، مطلب البیع الموقوف من قسم الصحيح ط رشیدیة.
(۲) رد المحتار (۱۱۳/۴)، کتاب البیوع، مطلب فی بیع المغیب فی الارض ط رشیدیة.

او خرڅول قطعاً حرام دي رسول الله ﷺ د آزاد پر مریبې او مینځې جوړونکې او بلوونکې لعنت ویلې دي (۱) او د فقهي په کتابونو کې د حر (آزاد) بیع باطله لیکلې ده (۲)

د آزادي ښځې د خرڅولو حکم

سوال: (۷۸) کوم سړی چې خپله آزاده ښځه ددې جرم په وجه خرڅه کړي چې و خلگوتنه د زنالپاره پر ځان قدرت ولي نه ورکوي څه حکم لري؟ او د حرې بیع جائز ده، که نه؟ (۹۹۴/۱۳۴۱ هج)

ځواب: د آزادي ښځې بیع حرامه ده او خاوند په دغه صورت کې سخت ظالم او گنهگار دی په دې اړه دې هیڅکله ښځه د خاوند خبره به نه مني بلکې دده سره دې نه اوسیدو خبرې خول خای نکاح بېله طلاق رو کولو او بېله عدې تېریدو صحیح نه ده فقط.

سوال: (۷۹) دیوې ښځې موراو پلار د خاوند کورته نه لیږله خاوند عارضه وکړه محکمې دده په حق کې فیصله وکړه دانجلۍ موراو پلار انجلۍ وتښتوله په درې سوه روپۍ باندې یې خرڅه کړه خو طلاق یې نه دی اخستی بې نکاح یې کښېنوله کله چې خاوند په خبر شونو هغه مقدمه اجراء نکړه اونه یې طلاق ورکړی دی آیا دغه مېرمن که پخپله خوښه دیو دیندار او ښک سړی ورکوته ورشي او هغه سړی ددې سره سم ورسره نکاح وکړي نو نکاح کوونکې خوبه ددغه سړی مجرم نه وي چاچي په درې سوه روپۍ رانیولې وه؟ او د هغه دروپیو ذموار خوبه نه وي او گنهگار یې، که نه؟ (۱۷۵۵/۱۳۳۵ هج)

ځواب: د آزادي ښځې خرڅول صحیح نه دي او رانیوونکې او خرڅوونکې دواړه فاسقان او گنهگران دي دروپیو ورکوونکې هېڅ حق پر دغې ښځې نه جوړیږي او بېله نکاح ددې

(۱) حضرت مفتی صاحب رحمہ اللہ چې حدیث کوم مفهوم را نقل کړی دی خاص په همدغه مفهوم کوم حدیث موروته موندی اما د بخاری شریف لاندې لیکل شوی حدیث تریبحت لاندې مسئلې دلیل جوړېدای شي: عن ابی هریره رضی اللہ عنه عن النبی ﷺ قال: قال الله تعالى ثلاثة انا خصمهم يوم القيامة رجل باع حراً فاكل ثمنه الحديث (صحیح البخاری) ۲۹۷/۱، کتاب البیوع، باب اثم من باع حراً ۲، بطل بیع ماليس بمال كالدّم والميتة والحر (تنوير الابصار مع الشامی) (۱۱۲/۴)، کتاب البیوع، مطلب فی تعريف المال طرشيديه.

ساتنه حرامه ده که یو سړی ددغې ښځې له اول خاوند څخه طلاق ورواخلي ترعدې تیرېدو وروسته له دې سره نکاح وکړي نو صحیح ده او دده به ثواب وي او نکاح کوونکې درانیوونکې مجرم نه گرځي هغه روپۍ پرده نه راځي فقط.

سوال: (۸۰) که کوم سړی په هندوستان کې کومه ښځه په دوک څرخه کړي نو آیا هغه ښځه درانیوونکې ملک گرځي او که نه؟ (۱۳۰۷/۱۳۴۰ هج)

ځواب: درانیوونکې ملک نشي کېدای.

ایاموراو پلار خپل اولاد خرڅولای شي

سوال: (۸۱) (الف) مسلمان موراو پلار خپل اولاد په کوم عوض باندې خرڅولای شي، که نه؟

(ب) خالد آزاد، عاقل، بالغ سړی دی که د هوبښ او حواسو پر ځای والی پروخت که خپل ځان پر بکر باندې په څه مقرر عوض خرڅ کړ خپل ځان د بکر مریبې جوړولای شي، که نه؟ (۱۳۴۱/۵۲ هج)

ځواب: (الف) مسلمان موراو پلار او پلار خپل اولاد په کوم عوض نشي خرڅولای (ب) نشي یې جوړولای.

د چا طلاقه کړې ښځه رانیول او ورسره جماع کول

سوال: (۸۲) رحیم څلور ودونه لري اوس ده یوه مینځه رانیوله یعنی خاوند هغه مینځه ته طلاق ورکړ پر رحیم باندې څرخه کړه نور رحیم دده له مینځې سره کوروالی کولای شي، که نه؟ (۱۴۳۰/۱۳۴۳ هج)

ځواب: دامینځه نه ده ددې رانیول او خرڅول حرام دي او د رحیم لپاره ددې سره کوروالی کول صحیح نه دی او کله چې څلور ښځې دده په نکاح کې موجودې دي نو دده نکاح هم ددغې طلاقې شوې پنځمې سره صحیح نه ده لقوله تعالیٰ [فانکحوا ما طاب لکم من النساء مثنی وثلاث ورباع الآية] (سورة نساء آیت: ۴) فقط.

د آزاد بیع په هیڅ صورت کې جائزه نه ده

سوال (۸۳) بیع مردردار الاسلام باطل است یا فاسد؟ از امام محمد روایتی است که بعلت مخصه و قعط درست است بان که کسی مدیون باشد و صورتی برای ادای دین نیست اگر مردد را برای ادای دین بقرض در دست است قال الشیخ الہدای شرح البزوی ناقلاً عن المحيط لا يجوز بيع الحر الان يعجز عن اداء مال وجب في ذمته او لقوم مضطروا في مهلكة ولا يبرى بقاء حياته الاببيع نفسه الف وهرگاه بیع جائز باشد بحکم اذ اثبت الشئ ثبت بلوازمه (۱) اگر مبیع از قبیل انات است و طی بالو لقم جائز است و اولاد او ثابت النسب است (۱۹۲۹/۱۳۳۹ هج)

ځواب: بیع مرد باطل است لاجواز له اصلان الاحوال و ما نقل عن المحيط لا يجوز الف للاعتماد عليه مع مخالفته منصوص الفقهاء و بعد التسليم سباه بیعا مجاز و احتمالا لبقاء النفس فلا يترتب عليه احكام البيع اصل الا قال في الدر المختار بطل بيع ماليس بمال كالدنم والميتة والمرالف (۲) فقط.

د سوال (۸۳) ترجمه: په در الاسلام کې آزاد شخص خرڅول باطل دي که فاسد؟ له امام محمد رحمه الله څخه یو روایت رانقل شوی دی چې په اضطراری حالت او د وچ کالۍ په حالت کې صحیح دی یا په هغه صورت کې چې کوم سړی پور وړی وي او د قرض دادا کولو کوم صورت نه وي په داسې صورت کې که دی د قرض دادا کولو لپاره خپل ځان خرڅ کړي نو جائز دی شیخ الہدای بزدوی په شرح محیط کې رانقل کړې دي چې د آزاد بیع جائزه ده خو هغه وخت کله چې دی پر خپل ځان باندي د واجب شوې مال له ادا کولو څخه عاجز شي یا دی یادې د اضطراری په حالت کې و مرګ ته نژدې شي او ده ته دخپل ځان له خرڅولو پرته د ژوندي پاتېدو کومه بله لاره په نظر نه ورځي او کله چې بیع جائز شوه نو اذ اثبت الشئ ثبت بلوازمه تر قاعده لاندې که مبیع بنځه وي نو له هغې سره و طی کول روا کیږي، که نه؟ اوله هغې څخه پیدا کېدوونکې اولاد نسب ثابتیږي، که نه؟

(۱) فان الشئ اذ اثبت ثبت بلوازمه (العناية شرح الهداية مع فتح القدير ۲/۴۰۲، کتاب ادب القاضی فصل آخر قبیل باب التحکیم المطبوعة المكتبة النورية ارضوية بسکهر باکستان.
(۲) الدر المختار مع الشامی (۱۱۲/۴)، کتاب البیوع، مطلب فی انواع البیوع طر شیدیه.

ځواب: د آزاد بیع باطله ده په هیڅ حال کې هم ددې د جائد اد کېدو گنجائش نشته اوله محیط څخه چې کوم څه رانقل شوې دي هغه د فقهاؤ له څرگندونو څخه د مخالف کېدو په وجه د اعتماد وړ نه دی او که دا قول ومنل شي بیا هم دې ته مجاز بیع او د نفس د بقاء یوه حیلې ویل کېدای شي، ځکه نو پردې باندي د بیع احکام یومخ نه جاري کیږي په درمختار کې راغلې دي کوم چې مال نه دی دهغه بیعه باطله ده لکه د وینې، مردارې او آزاد بیع فقط.

نړۍ گوره په اندازه رانیول

سوال (۸۴) دنړۍ گورې ډک منگی بېله وزن کولو په اندازه رانیول جائز دي، که نه؟ (۲۸۲/۱۳۳۷ هج)

ځواب: خرڅول ددې په اندازه سره د بل جنس په مقابل صحیح دي.

پور په اندازه رانیول

سوال (۸۵) زیاتره پور او نور بېله وزن په اندازه رانیسي د اصحیح دی، که نه؟ (۱۴۲۱/۱۳۳۷ هج)

ځواب: صحیح دی فقط.

د کیلی او وزني شیانو په اندازه سره رانیول او خرڅول کله صحیح دی؟

سوال (۸۶) د ټولو کیلی او وزني شیانو بېله ناپولو او تللو کاروبار جائز دی، که نه؟ (۲۵۲۸/۱۳۳۷ هج)

ځواب: کله چې جنس بدل شي نو کمښت او زیاتوب خو صحیح دی، ځکه په اندازه باندي هم بیع کیدای شي مثلاً یوه کوټه د غنمو او نورو که د بل جنس په عوض مثلاً په روپیو او نورو رانیول شي نو د ناپولو او تللو ضرورت نشته فقط.

په فاسده بيع کې له قبضي وروسته هم کراهيت باقي وي

سوال: (۸۹) (الف) داموداصل بيع فاسده ده که باطله؟

(ب) دځينو باغونو سودا دمېوې له گل څخه تروتلو وروسته کيږي دا بيعه څرنگه ده؟ (ج) ددغودواړو صورتونو څرخ شوې باغونو ام چي په بازار کې څرخيږي بېله پلټنې او تحقيقه رانيول جائز دي، که احتياط غوره دی؟

(د) په فاسده بيع کې له قبضي وروسته هم خبث او کراهيت باقي وي، که نه؟ (۱۷۷۱ هج) ۱۳۳۸ هج

ځواب: (الف) دا بيع باطله ده.

(ب) دا بيع اصلا صحيح دی خود ترک ثمر علی الشجر (پرونه باندي دمېوي پرېښودو) د شرط په وجه بيع فاسده ده.

(ج) احتياط غوره دی او دفتوی له لارې رانيول جائز دی.

(د) خبث او کراهيت بيا هم باقي وي.

کوم رانيول او څرخول چي په غبن فاحش (تر حد په زيات تاوان سره)

وشي دهغه حکم

سوال: (۸۸) زید په دوه سوه روپۍ يو کتاب څرخ کړ چي قېمت يې لس روپۍ دی خومشتري (رانيوونکی) په خبرنه ووزيد (بائع) د غبن فاحش اراده وکړه هغه وخت مشتري نه دی په خبر شوی يو کال وروسته په خبر شوی د سودا ماتولو خواهش کوي په داسي صورت کې به څه حکم وي؟ (۱۵۶۱/۱۳۴۲ هج)

ځواب: که په دوکه ورکولو په غبن فاحش سره شی څرخ کړي يا يې رانيسي نو دهغه د ماتولو اختيار شته لکه چي په درمختار کې راغلي دي لار د غبن فاحش فی ظاهر الروايه ويفتی بالرد فرقاً بالناس ان غره ای غرامشتري البائع اوبالعکس او غره الدلال فله الرد الخ (۱) درمختار مخلصا واقره الشامی بهذا التفصيل فقط

(۱) الدر مع الشامی (۷۸/۴)، کتاب البيوع، مطلب فی الکلام علی الرد بالغبن الفاحش طر شيدیه.

دا در دلوله ادر ورکونکي څخه تاوان اخستل

سوال: (۸۹) کله ناکله داسي کيږي چي غټ تاجر وولایت ته له فرائش ليرلو وروسته په بازار کې نرخ ټيټ او کم وويني خپل نقصان ورته معلوم شي نو د ټول يا څه ناتيار شوې مال په اړه د خط په وسيله په ولايت کې خبرتيا ورکوي چي مال مه راليرئ په دې صورت کې کله ناکله ولايت د تاوان په توگه څه روپۍ له فرمائش کوونکي څخه اخلي که دی دغه روپۍ د تاوان ادا نکړي نو شرعاً خوبه گنهگار نه وي؟ (۲۸۸۲/۱۳۴۱ هج)

ځواب: په دې صورت کې که د تاوان روپۍ ور نکړي نو دی شرعی مجرم نه دی، ځکه چي د تاوان ورکول اخستل د شرعي په خلاف دي.

چي بيع مقرره کړي ټول کال په همدغه بيع شيدي اخستل صحيح دي

سوال: (۹۰) د شېدو رانيولو معامله داډول کيږي چي له اوله سره نرخ وټاکي د مياشتې يا کال تر پايه په همدې بيع شېدي اخستل کيږي قېمت د هرې مياشتې په پای کې د مقرر نرخ په حساب ورکول کيږي دا معامله صحيح ده، که نه؟ (۱۴۹۲/۱۳۴۲ هج)

ځواب: داډول معامله کول صحيح ده.

چي نرخ مقرر کړي ټول کال په همدغه بيع دپان بانې رانيول

سوال: (۹۱) په زياتره ځايونو کې رواج دی چي پان څرخوونکی يوه دوې روپۍ مخکې ورکړي يا داسي ديو کال لپاره دپان دپانوبيع معلومه کړي چي موږ به يې په دې نرخ اخلو څواکه په آئنده کې هر څومره بيع شي او دکال په پای کې به حساب کوو روپۍ به درکوو دا صحيح دی، که نه؟ که صحيح ده نو په کومه بيع کې داخله ده؟ (۲۴۰۰/۳۲-۱۳۳۳ هج)

ځواب: کوم وخت چي څومره پان په مخکې ټاکلی نرخ باندي راځي هغه وخت د تعاطی په توگه بيع کيږي.

بېله قیمت معلومولو یا ډاکتر څخه دوا اخستل او د میاشتي

په پای کې حسابول

سوال: (۹۲) و حکیم یا ډاکتر ته چې کله مرجع کوونودی نسخه را کړي اوله رواج سره سم دوا هم له دوی څخه رانیسوپه عامه توګه هر طبیب و خپل مریض ته ټوله میاشت له اړتیا سره سم دوا ورکوي د میاشتي په پای کې حساب وشي چې د میاشتي په پای کې حساب وشي قیمت ورا داکول شي دا جائز دی، که نه؟ (۱۴۹۲/۱۳۴۲ هج).
ځواب: کله چې د میاشتي په پای کې ټول حساب معلوم کړي او قیمت هغه وخت ورکول کيږي نو هغه معامله صحیح کيږي که څه هم اول د قیمت د مجهول او نامعلوم والي په وجه په دې کې فساد ووبښه دادی چې قیمت او نور اول معلوم کړل شي یا چې عادة معلوم وي چې ددې نسخې د ابیعه ده.

دوې پې (۷۲) په وسېله مال راغوبنل

سوال: (۹۳) دوې پې (۱) په وسېله چې کوم مال راغوبنل کيږي په هغه کې د مال حال نه معلوم کيږي ددې معاملې څه حکم دی؟ (۱۴۹۲/۱۳۴۲ هج).
ځواب: دا معامله صحیح ده بیا وروسته له لیدو که دا غوښتي مال په خلاف وي نو د بیره ورکولو اختیار شته.

دمکره (مجبوره کړي) د بیعی حکم

سوال: (۹۴) الف) په زور په چا سودا کول په کوم ډول بیع کې داخل دي؟ (ب) فاسد بیع خوپه قبضه سره د مالک جوړیدو فائده ورکوي بیا ددې د ماتولو دعوی صحیح کېدای شي، که نه؟ (۱۳۴۲/۲۱۲۵ هج)

ځواب: الف) ب) دمکره بیع فقهاؤ بیع فاسده موقوفه بللې ده (۲) او داهم (۱) وې پې د (۲) مخفف دی یعنی هغه مال چې د قیمت په ورکولو له ډاک خانې څخه اخستل کيږي.

(۲) ینبغی استثناء بیع المکره فانه موقوف علی اجازته مع انه فاسد (رد المحتار مع الدر المختار ۱۱۲/۴)، کتاب البیوع، مطلب البیع الموقوف من قسم الصحیح طر شیدیه.

څرګندونه راغلې ده چې فاسد بیع له قبضې وروسته د ملک فائده ورکوي (۱) که څه هم هغه خبیث ملک دی او ماتول دهغه واجب دي (۲) فقط.

صدف په دې خیال رانیول چې شاید ملغره به پکې وي

سوال: (۹۵) دهند په ځینې جزیرو کې د صدف انبار شویول کيږي او دا خرڅول کيږي خلګ یې په دې فکر رانیسي چې شاید په کوم صدف کې به ملغره وموندو، ځکه نو په دغه رانیولو او خرڅولو کې کوم شرعي ناورتیا خونشته؟ (۱۱۰۲/۱۳۴۵ هج)

ځواب: په دغه رانیولو او خرڅولو کې شرعاً هیڅ مانع نشته فقط.

له مکان خرڅولو وروسته انکار کول

سوال: (۹۶) یو سړی دخپلې ښځې ځاني مکان د ښځې په خوښه خرڅ کړیو کال وروسته دخاوند له بیع څخه په انکار کولو ښځې هم انکار وکړ نو اوس دغه بیع د ښځې له لوري جائزه بلل کيږي، که نه؟ (۹۵۷/۴۲-۱۳۴۷ هج).

ځواب: کله چې د اصلي مالکي په خوښه بیع وشوه نو هغه صحیح او نافذه شوه له بشپړیدو او صحیح کېدو د بیع وروسته د ښځې یاد دې دخاوندانکار شرعاً جائزه دی خو که دا ښځه انکار کوي او درانیوونکې سره د بیع ثبوت نه وي نو حکماً دا سودا داسې بلل کيږي لکه نه وي چې شوي یا رانیوونکې پخپله خوښه ددې بیع اقاله (واپسي) وکړي فقط.

له جائد او خرڅولو وروسته د نابالغ والی دعوی کول

سوال: (۹۷) محمد میر سید غریب او علی بازیه حالت دروغتیا او د عقل او بلوغ ځای والی بېله جبر او زوره خپل جائد او پرنور الله خان په ایجاب او قبول سره دخو باوري گواهانو په مخ کې خرڅ کړ او ځای وال حکومتی خلګوپه بالغانو اقرار ددې تصدیق او دایې رسمي کړه اوس له سودا څخه شپږ میاشتي وروسته محمد میر دعوی لري

(۱) والفاسد یفید الملک عند اتصال القبض (الهدایة ۴۹/۳، کتاب البیوع، باب البیع الفاسد)

(۲) ویجب علی کل واحد منهما فسخه قبل القبض او بعده مادام المبیع بحاله جوهره فی ید المشتري اعداماً للفساد لانه معصية فیجب رفعها بحر (الدر مع الرد ۱۴/۴)، کتاب البیوع، قبیل مطلب رد المشتري فاسداً الی بائعه فلم یقبله ط (رشیدیه)

چي د سودا پروخت زه کوچنی وم زه د دوولسو کلو نووم اوزه د بیع پروخت موجود نه وم زما په ناموجودیت کې زما د اکا زامنو زما برخه خرڅه کړه حال داچي د دعوی کوونکي د بیان په خلاف په معتبرو گواهانو او د حکومت په تصدیق ثابتیږي چي مدعی هغه وخت بالغ او موجود و او ده اقرار د بیع د حکومت پخلگوپه مخامخ کړی و وپه دې صورت کې د میر محمد دعوی اورېدل کیږي، که نه؟ او یاده شوې سودا به صحیح بلله کیږي که به ماتېږي؟ که درېیم په پوښتل شوې صورت کې د بیع د ماتېدو حکم وکړنو هغه حکم نافذیږي، که نه؟ (۹۹۱/۴۲-۱۳۴۷ هج)

خواب: کله چي د باوري او عادلو گواهانو په بیان او د حکومتی خلگوپه تصدیق د اثبات دی چي مدعی د بیع پروخت موجود و او بالغ و او مدعی پخپله د حکومتی خلگوپه مخامخ کې د بیع اقرار وکړي نو د بیع صحیح او نافذه شوه له دې وروسته د مدعی دعوی نه اورېدل کیږي او یاده شوې سودا کومه چي صحیح او قطعی شوې ده نه ماتېږي او د درېیم فیصله ددې په خلاف د دغه بیع د ماتولو په اړه نه صحیح کیږي لکه چي له لاندې عبارت څخه ښکاره ده د درمختار په فصل بلوغ الغلام کې راغلي دي بلوغ الغلام بالا احتلام والاحبال والانتزال والاصل هو الانتزال والجارية بالا احتلام والحيض والحبل فان لم يوجد فيهما شئ (مما ذكر) فحتى يتم لكل منهما خمس عشرة سنة به يفتى الخ لقصر اعمار اهل زماننا وادنى مدته له اثنتا عشرة سنة ولها تسع سنين فان راقا بأن بلغا هذا السن فقلالبلغنا صدق ان لم يكذبهما الظاهر الخ (۱) وفي الاشياء لا يجوز للقاضي تأخير الحكم بعد وجود شرائطه الخ لا يصح رجوعه عن قضائه الا في ثلاث لو بعلمه او ظهر خطؤه او بخلاف مذهبه الخ (۲) (درمختار) وفيه ايضا: (في: ص: ۳۰۹) فمن اقر بحق او قامت عليه بينة الزمه الخ (۳) وفي كتاب الاقرار فلو قال للصكاك اكتب خط اقرارى بالف على او اكتب بيع دارى صح (۴) فقط.

(۱) الدر المختار مع الشامى (۱۰۷/۵)، كتاب الحجر فصل (بلوغ الغلام بالا احتلام) طرشيديه.

(۲) الدر المختار مع الشامى (۳۸۳/۴)، كتاب القضاء، مطلب: طاعة الامام واجبة طرشيديه.

(۳) تنوير الابصار مع الشامى (۲۴۴/۴)، كتاب القضاء، مطلب في العمل بالسجلات وكتب الاوقاف القديمة طرشيديه.

(۴) الدر المختار مع الشامى (۵۰۷/۴)، كتاب الاقرار، قبل باب الاستثناء وما في معناه طرشيديه.

دورک شوي شی خرڅول صحیح نه دي

سوال: (۹۸) له زید څخه عمریو شی په عاریه راوړی و و ناڅاپه هغه شی غلا شویږي و عمرته وویل چي روپی را کړه ددې شی د جگړې فیصله یې وکړه که وروسته شی پیدا شونو ستا به وي، ځکه نو عمر و زید ته څه روپی ورکړې خو ورځې وروسته عمر هغه شی و موندی زید وایي چي زما شی راوړه او خپلې روپی بیرته واخله عمر وایي چي دا زما دی اوله ورکولو څخه انکار کوي په داسي صورت کې د دغه مستقل بیع په وجه د زید له ملک څخه هغه شی ووت او که نه؟ (۱۷۱۸/۴۲-۱۳۴۷ هج).

خواب: دورک شی په اړه په د اړول ویناچي که وروسته هغه شی پیدا شونو ستا دی بیع نه کیږي، ځکه چي د بیع د صحیح کېدو لپاره پر مبیعه باندي دورسپار لو قدرت کېدل هم ضروري دی او په دې صورت کې پر مبیع باندي پروخت دورسپار لو قدرت نه و وپه شامی کې راغلي دي قوله لبطلان بیع المعدوم اذ من شرط المعقود علیه ان یکون موجودا مالا متقوما وان یکون مقدورا لتسليم الخ (۱) فقط.

په حرامه وسيله ولاس ته کړې مخکې رانیولو حکم

سوال: (۹۹) کومه مخکې چي چاپه حرامه وسيله حاصله کړي وي دهغې رانیول حلال دي که حرام اورانیوونکې مالک جوړیږي او که نه؟ (۷۱۰/۳۲-۱۳۳۳ هج) خواب: رانیوونکې مالک گرځي.

د جای د باغونو په سودا کې د جایو پانې هم داخلېږي، که نه؟

سوال: (۱۰۰) په ځیني ځایونو کې د جای په پانو کې چي د کمپنی په ملک کي وي او دهغوی برخې رانیول کیږي او خرڅیږي چي گټه د کال په پای کې وېشل کیږي یو سړی له نیم کال وروسته خپلې برخې خرڅې کړي شپږ میاشتې وروسته چي کله کال پوره شونو کمپنی د ټول کال گټه و رانیوونکې ته ورولېږله خو نېمه گټه خرڅوونکې غواړي، ځکه چي تر نیم کاله پورې دی د برخو مالک وو.

(۱) الشامی (۱۱۸/۴)، كتاب البيوع، مطلب: الآدمی مکرم شرعا ولو کافرا طرشيديه.

خورانیوونکی په دې وجه چې کومه معاهده دگټې دوشلویه اړه دبیع پرمهال نه وه شوې له گټې ورکولو څخه انکار کوي نو خرڅوونکی دا ولوشپړو میاشتو دگټې حقداردی، که نه؟ (۱۳۳۸/۸۴۹ هج)

ځواب: دابنکاره ده چې گټه ددغو چایو دباغونوله چای څخه ده نو که دباغونودبرخي خرڅولو پرمهال چای راشنې شوې وي نو دهغه په اړه دامستله ده چې بېله نوم اخستودغه چای دمخکې سره نه خرڅیږي بلکې دبائع (خرڅوونکې) مالک به وي او که تعین وشي چې چای هم درانیوونکې دي نو درانیوونکې به وي اودالمعروف کالمشروط په حکم که عرف دادی چې هغه دچایو برخه سره دراشنوشویو چایو خرڅیږي نو دادنوم اخستویه رنگه شوچای به په بیع کې داخلېږي اودرانیوونکې ملک به شي اودټولې گټې مالک به رانیوونکی وي او که عرف داسي نه دی اونه تعین اونه نوم اخستی دی نو هغه چای دبایع ملک دی دټولې گټې مالک بایع دی اورانیوونکې ته به اجر مثل یعنی دمخکې کرایه مثل دشیپرومیاشتو ورکول کیږي یا ترڅومره ورځو پورې چې چای پردغه مخکې باندې ترڅرڅېدو وروسته باقی وي په درمختار کې راغلې دي ولایدخل الزرع فی بیع الارض بلا تسمیة الخ (۱) فقط.

دبیع وفاء تعریف اودهغې حکم

سوال: (۱۰۱) بیع وفاء څه ته وایي؟ ددې پوره تعریف څه دی؟ بیع وفاء سوددی، که نه؟ (۲۰۴۵/۳۳-۱۳۳۴ هج)

ځواب: قال فی الدر المختار و بیع الوفاء ذکرته هنا تبعاً للدرر صورته ان یبیعه العین بالف علی انه اذا رد علیه الثمن رد علیه العین (الی ان قال) قیل هورهن فتضمن زوائده وقیل بیع یفید الانتفاع به وفی اقاله شرح المجمع عن النهایة وعلیه الفتوی وقیل ان بلفظ البیع لم یکن رهنائهم ان ذکر الفسخ فیه اوقبله اوزعماه غیر لازم کان بیعاً فاسدا ولوبعده علی وجه المبعاد جازولزم الوفاء به لان المواعید قد تكون لازمة لحاجة الناس وهو الصحيح کما فی الکافی والخانیة (۲)

(۱) الدر المختار مع الشامی (۲۷۴/۴)، کتاب البیوع، مطلب، فی بیع الوفاء طر شیدیه.

(۲) ترجمه: په درمختار کې راغلې دي اودبیع وفاء مادله یادونه وکړه دصاحب در په اتباع کولو اودبیع وفاء صورت دادی چې کوم معلوم شی خرڅ کړي په زده رهنه په دې شرط باندې چې کله خرڅوونکې ثمن (روپی) بیرته ومشتري (رانوونکې) نو مشتري ده ته هغه معلوم شي بیرته ورکړي (الی قوله) ځینو ویلي دي -

له دغه عبارت څخه دبیع وفاء تعریف او په دې کې چې کوم څه دفتهاواختلاف دی ښکاره شونودغه اختلاف خواوس نه شي رفع کېدای او په دغو قولونو کې چې هریوه ته صحیح ویل شوې دي او هر طرفته لوی علماء دي کوم قول ته غلط نشي ویل کېدای خودقاعدوپه اعتبار فاسدبیع کېدل دبیع وفاء راجح دی، ځکه چې بیع په مخالف شرط سره فاسدیږي خودافساد هغه وخت دی چې په بیع کې دا قالی شرط ولگول شي او که وروسته دوعدي په توگه ددې یادونه وکړه نو فسادنشته کماذکرفی آخر العبارة المذكورة فقط واللہ تعالی اعلم.

سوال: (۱۰۲) بیع وفاء وکومې بیعې ته وایي؟ ددې تشریح اودبیع وفاء په اړه جوازونه جواز اودبیعې وفاء کوم صورت دي چې ورسره سودتړون نلري؟ (۱۲۸۴/۱۳۳۵ هج).

ځواب: په بیع وفاء کې اختلاف دی چې دا بیع ده که رهن (گرو) او که بیع ده نو بیع صحیح ده که فاسده؟ اوصحیح دادی چې که د سودا پرمهال دبیرته ورکولو شرط ولگوي نو بیع فاسده ده، ځکه چې بیع په شرط سره فاسدیږي اوبیع دوفاء داده چې څوک کوم شی خرڅ کړي او پراخیوونکې دشرط کښیږدي چې کال یا شپږمیاشتې وروسته چې کله زه ثمن (روپی) بیرته درکړم نو زما شی به بیرته راکوي ځیني فقهاء دپته رهن وایي او ځیني بیع اودشرط په وجه بیع فاسدیږي دزیات تفصیل ځای نشته په دې موقع کې.

دبیع وفاء خصوصونه

سوال: (۱۰۳) زید دصحراء یا داستوگن جائد اودبیع وفاء په توگه چې موده یې پنځه

- چې بیع وفاء رهن (گرو) دی نو داستفادی کولو به ضامن وي او ځینو ویلي دي چې بیع وفاء ده له دې څخه استفاده کول جائزه اودشرح المجمع په باب الاقالة کې له نهایه څخه راقل کړې دي چې پرمه دې باندې فتوی ده او ځینو ویلي دي چې بیع وفاء که په لفظ دبیعې ده نورهن نه گرځي بیا که عقد کونکود سودا کو لو پړوخت یا له عقد مخکې د ماتولو یادونه کړې ده یادوارو پر دې سودا باندې دنه لازمېدونکې سوداگمان کړی دی نو بیع فاسدیږي او که ماتول له سودا وروسته دوعدي په توگه بیان کړي نو په دې صورت کې بیع جائزه او اوددغې وعدې پوره کول لازم دي، ځکه چې وعدې کله لازمي وي دخلگود حاجت په وجه او همدغه قول صحیح دی لکه چې په کافی او خانیه کې راغلې دي (الدر المختار مع الشامی) (۲۷۴/۴)، کتاب البیوع، مطلب فی بیع الوفاء طر شیدیه.

یا اووه کاله مقررېږي له عمر څخه اخلي یوڅه روپی. و عمر ته په دې شرط ورکول غواړي چې که په ټاکلې موده کې دننه دزیدروپی اداسي عمر به هغه رنگه ددې مالک وي کنې ددې مالک به رانیوونکی شي او په دغه موده کې چې کومه آمدني له خرڅ کړي شي څخه حاصله شي هغه به دزیدوي دا جائز دی، که نه؟ اودا آمدني خویه سودنه وي؟ (۱۳۳۷ هج)

ځواب: داسي بیع ځینو فقهاؤ رهن (گرو) بللې ده په دې صورت کې دزید لپاره ددغه په گروا خستې آمدني نه حلالیږي او ځینو فقهاؤ بیع فاسده بللې ده په دې صورت کې هم گټه حاصلول ښه نه دي او ځینو فقهاؤ دې ته صحیح ویلې ده خودا هغه وخت ده کله چې دبیع سره دبیرته اخستو شرط نه وي بلکه دمعاملې پرمهال قطعې بیع وي بېله کوم شرطه او وروسته دودې په توگه له رانیوونکې څخه دبیرته اخستو وعده واخستله شي نو که داسي وشول نو گټه حاصلول به صحیح وي کنې نه به وي فقط.

سوال: (۱۰۴) یو مکان په دې شرط خرڅ شوی وو چې کله دې زړه وغواړي بیرته یې راکړه چې ددې په اړه دخولې اودلیک گواهي تراوسه وجود لري اوله ثمن (روپیو) څخه تراوسه دیرش روپی. پرمشتری پاته دي په دې صورت کې څه حکم دی آیا په دې صورت کې بیع ماته کړي، که نه؟ اودا بیع کوم ډول ده؟ (۱۲۷۸/۳۲ - ۱۳۳۳ هج)

ځواب: داصورت دبیع وفاء دی او په دې کې ډیر اختلاف دی ځیني وایي چې درهن په حکم ده په دې صورت کې دروپیو په بیرته ورکولو سره په رهن ورکړي شي بیرته ورکول پکار دي او ځیني وایي چې بیع ده او بیاد اختلاف دی چې بیع صحیح ده، که فاسده؟ دفتھی له قاعدو سره سم فاسد بیع کېدل راجح دي، ځکه چې په دغه بیع کې دبیرته ورکولو شرط لگول شوی دی او په داسي شرط بیع فاسد ښیږي اود فاسدي بیع حکم کې دادی چې د عقد کوونکو په ذمه اوله دوی وروسته ددوی د وارثانو په ذمه ددغې بیع ماتول ضروري دي و بائع ته پکار دي چې قبضه یې وصول کړي دي هغه بیرته ورکړي اود مشترې یادده د وارثانو لپاره ضروري ده چې مبیع بیرته ورکړي (۱)

(۱) ولا یبطل حق الفسخ بموت احدهما فی حلقه الوارث به یفتی (الدر المختار مع رد المحتار ۴/۱۴۳)، کتاب البیوع مطلب رد المشتري فاسدالی بائع فلم یقبله طر شیدیه.

سوال: (۱۰۵) یو سړی څه مخکه خرڅه کړه په شپږ سوه روپی. او پرمشترې باندي یې د شرط ولگا وو چې که په دوه کاله کې دننه شپږ سوه روپی. بیرته راکړي نو مخکه به بیرته واخلم داصورت جائز دی، که نه؟ (۱۳۳۸/۲۵۲ هج)

ځواب: داصورت دبیع وفاء دی او په دې کې اختلاف دی ځیني فقهاء دې ته رهن وایي او ځیني ورته بیع وایي بیاداسي بیع چې پکې دبیرته ځیني اخستلو شرط پکې وي هغه بیع فاسده وي چې ماتول یې واجب وي او استفاده کول د مشترې لپاره له داسي مبیع څخه ناجائز دی.

سوال: (۱۰۶) که زید خپل جائد اډ پر عمر باندي دا ډول خرڅ کړي چې په پنځلس کاله کې دننه که زه دغه جائد ادبیرته اخستل وغواړم نو په مخکني قیمت به یې ستا څخه اخلم او که په دغه موده کې بیرته وانه اخستی نو مخکني بیع به تامیږي داصورت جائز دی، که نه؟ (۱۳۴۰/۲۴۵ هج)

ځواب: داصورت دبیع وفاء دی اوددې په جائزو والې اونا جائزو والې کې اختلاف دی اوداراز په دې کې هم اختلاف دی چې په دغه طریقه سودا کول بیع ده که رهن؟ که رهن دی نو ښکاره ده چې بائع (خرڅوونکی) به رهن وي او مشترې (رانیوونکی) به مرتهن وي اود مرتهن لپاره په گرو ورکړي شي څخه استفاده کول د صحیح قول سره سم ناروا او سوددی لان کل قرض جرنفعاً فهو ربو (۱) او که بیع ده لکه چې ښکاره ده نو په دې بیع کې د شرط لگول شوی دی چې په پنځلس کاله کې دننه که بائع ثمن (روپی) بیرته ورکړي نو مشترې به مبیع (رانیولی شي) بیرته ورکوي اودا فقهې قاعده ده چې په داسي شرط سره بیع فاسد ښیږي نو په هر حال یاده شوې سودا شرعاً صحیح نه ده او په مشتبه او شکمنه کېدو کې خوددې هیڅ شک نشي کېدای ځکه نو پرېښودل ددې لازم دی، ځکه چې له مشتبهاتو څخه پر هیز کول هم امر شوی دی اوله شبهاتو څخه خان ساتنه د دین د خوندي کېدو باعث وي.

سوال: (۱۰۷) دیوه دکان سودا په شپږ زره پنځه سوه روپی. وشوه خوبائع د شرط پرېږدي چې په شل کاله کې دننه بائع ته دا حق شته چې کله یې زړه وغواړي دغه دکان په همدغه بیعه بیرته اخستلی شي.

(۱) فتح القدیر ۲/۳۵۵، کتاب الحواله عند قول صاحب الهدایه ویکره السفاتج وعن الحكم عن ابراهيم قال: كل قرض جر منفعة فهو ربو (مصنف ابن ابی شیبه ۴/۳۳۳، کتاب البیوع والاقضية باب من کره کل قرض جر منفعة المطبوعة دارالکتب العلمیة، بیروت، لبنان)

او دمبعاد او مودې له تېریدو وروسته به د دکان بیع قطعي وبلله شي دایبج جائز ده ، که نه ؟
بائع د شیعه مذهب والادی احناف دې ته جائز وایي ، که نه ؟ مشتري له اهل سنت
والجماعة څخه دی په دې شکل باندي سودا او نور لازمیږي ، که نه ؟ د دکان کرایه
دمیاشتي اته دیر ش روپی ده ؟ (۱۴۹۷/۴۴ - ۱۳۴۵ هج)

ځواب : د ابيع وفاء صورت دی په دې کې دفقهاؤ اختلاف دی ځینو فقهاؤ دادر هن په
حکم لیکلې ده او ځینو ورته بیع صحیح ویلې ده او ځینو ورته بیع فاسده خود حنفی مذهب
د قاعدو سره سم دایبج فاسده ده ، ځکه چي په بیع کې دبیرته ورکولو او اخستو شرط لگول
بیع فاسده وي کماورد فی الحدیث نهی عن بیع و شرط (۱) والله تعالی اعلم .

دبیرته ورکولو په شرط مکان رانیول او مکان له رانیولو وروسته

و خرڅوونکي ته په کرایه ورکول

سوال : (۱۰۸) یو مکان په شپږ سوه رانیولو وروسته وهماغه بایع (خرڅوونکي) ته
دمیاشتي په څلور روپی کرایه ورکول جائز دی ، که نه ؟ اوله دې سره یوه د اقرار پانه ددې
خبرې لیکم چي په پنځه کاله کې دننه به دغه مکان ودغه بائع یاده و زامنوته دبیرته ورکوم
دا ډول رانیول جائز دي ، که نه ؟ (۱۳۴۷ - ۴۲ / ۳۴۵۹ هج)

ځواب : که دبیرته ورکولو د شرط یادونه په سودا او عقد کې شوې ده نو صحیح مذهب
دادی چي په دې صورت کې بیع فاسدیږي او که دبیرته ورکولو د شرط یادونه دبیع په
عقد کې نه ده شوې نو بیع جائز ده او په ټاکلې موده کې دننه دوعدې سره سم دمبیع دبیرته
ورکول لازم دی په شامی کې راغلي دي : فقد صرح علماؤنا : بانهما لو ذکر البیع بلا شرط
ثم ذکر الشرط علی وجه العقد جاز البیع ولزم الوفاء بالوعد (۲) او مکان له
رانیولو وروسته وهماغه بائع ته په کرایه ورکول جائز دی فقط .

(۱) عن عمرو بن شعيب عن أبيه عن جده أن رسول الله ﷺ نهی عن بیع و شرط البیع باطل و الشرط باطل الخ (المعجم الاوسط
للطبرانی ۳/ ۲۸۱ ، باب العین من اسمع عبد الله رقم الحدیث : ۴۳۲۱ ، المطبوعة : دار الکتب العلمیة ، بیروت ، لبنان ، و کذا فی
بدائع الصنائع ۴/ ۳۸۷ ، کتاب البیوع ، الشروط الفاسدة) (۲) الشامی (۴/ ۱۳۵) ، کتاب البیوع ، قبل مطلب فی الشرط
الفاسد اذا ذکر بعد العقد او قبله طر شیدیه .

چاچي دبیرته ورکولو په شرط مکان رانیولی دی دهغه

له وفات وروسته پروار ثانونی بیره ورکول واجب نه دي

سوال : (۱۰۹) یو مسلمان پربل مسلمان باندي مخکه خرڅه کړه او رانیوونکي
د څلورو معتبرو مسلمانانو په مخکې دا اقرار وکړ چي کله ستایا ستاسوله زامنو سره روپی
موجودې شي زه مخکه دبیرته درکوم بائع او مشتري دواړه وفات شوي دي وارثان یې
موجود دي او دبائع د وارثانو سره دا د اکلوروپی شته خود مشتري وارثان له دبیرته
ورکولو څخه انکار کوي شرعاً څه حکم دی ؟ (۱۳۳۸ / ۹۳۱ هج)

ځواب : د رانیوونکي وارثان د دغه خرڅې شوې مخکې دبیرته په ورکولو باندي اود قیمت
پربیرته اخستو باندي شرعاً نشي مجبوره کېدای ددوی خونه ده که یې دبیرته ورکوي
او که یې نه ورکوي او د رانیوونکي دمخکې دبیرته ورکولو دود عدې دده پروار ثانونو پوره
کول واجب نه دي قال فی رد المحتار : فی بحث بیع الوفاء قوله ولزم الوفاء به ظاهره انه
لا يلزم الورثة بعدموته کما فتی به ابن الشلبی معللاً بانقطاع حکم الشرط بموته الخ (۱) (شامی ۴/ ۲۴۷)

په بیع کې داسي شرط لگول چي عقدي تقاضانه کوي

سوال : (۱۱۰) څه فرمایي علماء د دین او مفتیان د شرع متین په دغو مسئلو کې چي یو سړی
د دوو سوو روپیو مخکه په یونیم سل روپی د دوو کلونو لپاره خرڅوي په دې شرط باندي چي
پرتاکلې مبعاد که مې روپی درادا کړي نو مخکه به دبیرته اخلم او که مې په ټاکلې موده کې
روپی درادان کړي نو دمخکې سره به زما هیڅ اړه نه وي مخکه به د رانیوونکي ملک
وگرځي دبائع او مشتري ترمینځ دا خبره هم صفاشوه چي مشتري به دمخکې مالیه
تردو و کلونو پورې وبائع ته ورکوي او دمخکې چي کوم پیداوار وي هغه به مشتري پخپله
اخلي او که په کومه وجه په مخکه کې څه راشنه نشول نو دهغه تاوان به پرمشتري وي او که
خاص هم دغه رنگه صورت وي خود مخکې پوره بیع وبائع ته ورکوله شي نو د دغه پورته
یادې شوې مسئلې څه حکم دی ؟ دا سودا

(۱) الشامی (۴/ ۲۷۵) ، کتاب البیوع ، مطلب فی بیع الوفاء طر شیدیه .

د شریعت له مخې جائز ده، که نه؟ (۱۱۴۸/۱۳۳۵ هج)

ځواب: په درمختار کې راغلي دي: وبيع بشرط لا يقتضيه العقد ولا يلانمه وفيه نفع لاحد هما الخ (۱) له دې څخه معلوم شو چې ياده شوې سودا فاسده ده او د وفاء په بيع کې هم يو قول همدغه دی چې هغه فاسده بيع ده.

سوال: (۱۱۱) زید یوه ټوټه مخکې په درې سوه روپۍ پر بکر خرڅه کړه خو دواړو پر یو بل باندي خوش طونه په خوله کښېښود چې دامخکې به همېشه دبائع سره وي بکر ته به له زید پرته وبل چاته په کرایه ورکولو حق نه وي او نه به د خرڅولو حق لري او کله چې دبائع وس شي نو درې سوه روپۍ به مشتري ته ورکړي مخکې به بیرته واخلي په دې صورت کې بيع صحيح کیږي او کنه؟ (۲۱۵۰/۱۳۳۸ هج)

ځواب: په دغو شرطونو سره سودا کول صحيح نه ده په دې سره بيع فاسد یري کله چې مشتري مالک شوده اختیاري چې چاته وغواړي هغه ته یې په کرایه ورکړي او څرنگه تصرف پکې کول غواړي پکې ودي کړي فقط.

سوال: (۱۱۲) زید له عمر څخه څه مخکې د ټاکلې مودې لپاره په څه روپۍ په دې شرط واخسته چې په دغه موده کې به مخکې د زید په تصرف کې وي او چې کومه آمدني یې راځي هغه به هم زید اخلي او مالیه به عمر ادا کوي او کومې روپۍ چې عمر ته ورکړي که په ټاکلې موده کې هغه روپۍ عمر و زید ته وراډاکړي نو مخکې به د عمر وې کښې له ټاکلې مودې وروسته به مخکې د زید ملک وگرځي دا صورت جائز دی، که نه؟ (۹۱۰/۱۳۴۰ هج)

ځواب: دا صورت ځواکه د بيع الوفاء په نوم و نومول شي یا درهن په نوم شرعاً جائز نه دی په بيع وفاء کې د فقهاؤ د پراختلاف راغلی دی خو بيع د عقد مقتضی په خلاف په شرط لگولو باندي فاسد یري کماوردنهی عن بيع و شرط (۲) وصرح الفقهاء بفساد البيع المشروط فيه الشرط المخالف لمقتضى العقد (۳)، ځکه د تحقیق سره سم.

(۱) تنوير الابصار مع الشامی (۱۳۵/۴)، کتاب البيوع، مطلب فی البيع بشرط فاسد طر شیدیه.

(۲) عن عمرو بن شعيب عن ابيه عن جده ان رسول الله ﷺ نهى عن بيع و شرط البيع باطل و الشرط باطل الخ (المعجم الاوسط للطبرانی ۳/۲۱۱، باب العين من اسمه عبد الله رقم الحديث: ۴۳۲۱، المطبوعة: دار الكتب العلمية، بيروت، لبنان و كذا في بدائع الصنائع ۴/۳۸۷، كتاب البيوع، الشروط الفاسدة) (۳) قال في الدر المختار و لا يبيع بشرط يعني الاصل الجامع في فساد العقد بسبب شرط لا يقتضيه العقد الخ وفي الشامی قوله ولا يبيع بشرط شروع في الفساد الواقع في العقد بسبب الشرط لانه ﷺ عن بيع و شرط (الدر والرد ۴/۱۳۵)، كتاب البيوع، مطلب فی البيع بشرط فاسد طر شیدیه.

بيع وفاء چې پکې دبیرته ورکولو شرط وي فاسده بيع ده نولو مړی خودا صورت چې په سوال لیکل شوی دی د بيع وفاء صورت نه دی بلکه صفادرهن (گرو) صورت دی او په رهن کې د مرتهن (په گروا خستوونکې) لپاره له مرهونه مخکې څخه استفاده کول صحيح نه ده بلکه ربوا (سود) دی کماورد کول قرض جر نفعاً فهو ربوا (۱) او که بيع وفاء وي بیا هم جائز نه ده کماور.

دبیرته ورکولو په وعده مکان یادگان رانیول

سوال: (۱۱۳) زید خپله کومه مخکې یادگان پر عمر باندي په سل روپۍ خرڅ کړ او سمه د بيع پانه ولیکله خو د بيع پانې څخه مخکې یا وروسته بائع له مشتري څخه د اېخه وعده واخسته چې زه تاته درې زره روپۍ پوره دراداکړم نو زما مبيع به بیرته را کوي تر هغه وخته له مبيع څخه استفاده کوه د مشتری دغه خبره د زره له کومې خوښې او منله نو آیا دا بيع جائز ده او د مشتری لپاره د مبيع دبیرته ورکولو تر وخته پورې استفاده کول جائز دي، که نه؟ (۷۳۹/۱۳۳۷ هج)

ځواب: په دې مسئله کې اختلاف دی یو قول په دې کې داهم دی چې دبیرته ورکولو شرط د عقد سره بیا له عقد څخه مخکې لگولی وي نو دا بيع فاسده ده، ځکه چې دا شرط د عقد مقتضی په خلاف دی او داسي شرط بيع فاسدوي کمافی عامة کتب الفقه او په حدیث شریف کې راغلي دي نهی عن بيع و شرط (۲)، ځکه نو د دې قاعدې سره سم دا بيع فاسده شوه او همدغه راجح دی په درمختار کې راغلي دي: ثم ان ذکر الفسخ فيه او قبله اوزعماه غیر لازم کان بیعا فاسداً الخ (۳) فقط.

(۱) فتح القدیر: ۲/۳۵۵، کتاب الحوالة عند قول صاحب الهدایة ویکره السفاتج وعن الحكم عن ابراهيم قال: كل قرض جر منفعة فهو ربوا (مصنف ابن ابي شيبة: ۴/۳۳۳، کتاب البيوع والاقضية، باب من كره كل قرض جر منفعة المطبوعة دار الكتب العلمية، بيروت، لبنان)

(۲) عن عمرو بن شعيب عن ابيه عن جده ان رسول الله ﷺ نهى عن بيع و شرط البيع باطل و الشرط باطل الخ (المعجم الاوسط للطبرانی ۳/۲۱۱، باب العين من اسمه عبد الله رقم الحديث: ۴۳۲۱، المطبوعة: دار الكتب العلمية، بيروت، لبنان و كذا في بدائع الصنائع ۴/۳۸۷، كتاب البيوع، الشروط الفاسدة) (۳) الدر المختار مع الشامی (۴/۲۷۵)، كتاب البيوع، مطلب فی بيع الوفاء طر شیدیه.

په دوه کاله کې دننه د مکان د تعمیرولو په شرط له حکومت څخه مخکې رانیول

سوال: (۱۱۴) یو سړی له حکومت څخه مخکې رانیول په دې شرط باندې چې که په دوه کاله کې دننه مې داستوگنې کورپکې جوړنکړنوله ماڅخه دي همدغه مخکې حکومت بېله قېمته واخلي خواتفاقا همداسې وشول چې ده مکان نه شواي جوړکړنو حکومت پرمخکې باندې قبضه وکړه دا شرعاً جائز دی، که نه؟ (۱۳۳۷/۸۹۹ هج)

ځواب: اوله معامله کومه چې د حکومت سره دمخکې درانیول وشوه هغه دیادشوي شرط په وجه فاسده شوه لماروی انه عليه الصلوة والسلام نهی عن بیع و شرط (۱) اوفقها وخرگندونه کړې ده چې کوم شرط د عقد مقتضی خلاف وي او په کوم کې چې له عقد کوونکو څخه دیوه یادمبیع گټه وي هغه شرط عقد فاسدوونکی دی، ځکه هغه معامله ماتول واجب شواودوهم ځل د حکومت ورباندې په قبضه کولو حکومت مالک شو، ځکه نورانیول دیو سړی ددغې مخکې له حکومت څخه صحیح دی اما د شرعي حکم په وجه پر حکومت باندې دهغه قېمت بیرته ورکول لازم دي کوم چې ده له اول رانیوونکې څخه اخستی ووفقط.

په بیع کې دبیرته ورکولو شرط لگول

سوال: (۱۱۵) که یو سړی دمخکې د خرڅولو پړوخت دبیرته ورکولو شرط ورباندې ولگاوی چې کله تاته دومره درکړم هغه وخت به مخکې بیرته اخلم نو دا څرنگه بیع ده جائزه ده، که نه؟ (۱۳۳۵/۸۳۳ هج)

ځواب: دا ډول سودا کول دبیرته ورکولو په شرط ناجائزه او بیع فاسده ده وفیه اقوال شم ان ذکر الفسخ اوقبله اوزعماء غیر لازم کان بیع فاسدا (۲) (درمختار)

سوال: (۱۱۶) په بیع کې د واپس ورکولو شرط لگول څه حکم لري؟ (۱۳۳۳-۳۲/۱۱۱۰ هج)

ځواب: په بیع کې د واپس ورکولو شرط لگول بیع فاسده وي، ځکه چې په حدیث شریف کې راغلې دي نهی عن بیع و شرط (۳) په بیع کې د واپس ورکولو شرط لگول بیع فاسدوي اوفقهاء رحمهم الله په بیع کې.

(۱) مخکې حواله.

(۲) الدر مع الرد (۴/۲۷۵)، کتاب البیوع، مطلب فی بیع الوفاء.

(۳) عن عمرو بن شعيب عن أبيه عن جده أن رسول الله ﷺ نهی عن بیع و شرط البیع باطل والشرط باطل الخ (المعجم الاوسط للطبرانی ۳/۲۱۱، باب العین من اسمه عبد الله رقم الحديث: ۴۳۲۱، المطبوعة: دارالکتب العلمیة، بیروت، لبنان وکذا فی الصنائع ۴/۳۸۷، کتاب البیوع، الشروط الفاسدة)

شرط لگول منع کړی دی او په بیع وفاء کې دفقها واختلاف دی ځینې ورته رهن (گرو) وایي او ځینې ورته بیع فاسده اما که معاهده دبیرته ورکولوله سودا وروسته جلا وشي نو پروانلري (۱).

کوم مال چې خرڅ نه شوه هغه واپسول

سوال: (۱۱۷) یو سړی د بل سړی څخه څه مال دجا کړپه توگه (جا کړ دبیرته واپسولو په شرط رانیول شوی شی) (پیروزاللغات او جا کړ بیع خیارده) واخستی څومره چې خرڅ کړي دهغه قېمت خو ورکړي یا یې نکړي ورپاته مال یې ما بنام بیرته ورکړد اصحیح دی، که نه؟ (۱۳۳۰-۲۹/۴۲۴ هج)

ځواب: دجا کړ صورت صحیح دی چې کوم مال له خرڅېدو څخه پاته شي هغه واپس کړي په خیاریع کې چې دجا اختیاروي دهغه په هکله قطعې بیع نه وي دهغه بل په هکله قطعې بیع وي او چاته چې خیاردی کله چې هغه خیاریع ساقط کړي دهغه په هکله به هم قطعې بیع وگرځي (۲) فقط.

دانعام په شرط سره یوشی خرڅول

سوال: (۱۱۸) یو سړی دخولۍ دپاکولو دپوډرو پورې په یوه روپي خرڅوي او وایي چې کله دخلو بنستوزرو پوډر خرڅ شي نو دتولورانیوونکو دنوم گولی به په ماشین کې اچول کیږي او تولوته به خرڅ ورکول کیږي یوه یوه گولی به له هغه څخه دباندې رالوېږي واول ته به لس زره انعام، دوهم ته پنځه زره، درېیم ته دوه نیم زره او څلورم ته پنځلس سوه انعام ورکول کیږي دا ډول او په دې نیت باندې ددغو پوډرو رانیول جائز دي، که نه؟ (۱۳۳۲-۳۵/۲۱ هج)

ځواب: دپوډرو پورې په یوه روپۍ په دې شرط باندې خرڅول چې رانیوونکو ته به په یادشوي

(۱) ثم ان ذکر الفسخ فيه اوقبله اوزعماء غیر لازم کان بیع فاسدا ولوبعدہ علی وجه المبعاد جازولزم الوفاء به (در المختار ۴/۲۷۵)، کتاب البیوع، مطلب فی بیع الوفاء طر شیدیه

(۲) وخيار المشتري لا يمنع خروج المبيع عن ملك البائع لان البيع في جانب الآخر لازم الخ (الهداية ۳/۳۰، کتاب البیوع، باب خيار الشرط).

ترتیت انعام ورکول کېږي صحیح نه دی دایبع او شراء (خرڅول، رانیول) فاسد دي فقط.

په دې شرط مال رانیول چې ددې جنس څومره مال

ستاسره شته ټول پرمال خرڅ کړه

سوال (۱۱۹) یورانپوونکی دیوخرڅوونکې سره دیوي مبیعې په اړه سودا وکړه په دې شرط باندې چې ددغه جنس څومره شی ستاسره شته ټول پرمال خرڅ کړه بایع دیوي موجودې معلومې کورې روپۍ ځینې واخستې په قبضه کې یې کورې ورکړه اود یادشوي شرط په اړه کوم اقراریا انکاریې ونکړه په دې صورت کې څه حکم دی؟ (۱۸۷۵/۳۲-۱۳۳۳ هج)

ځواب: د کومې معلومې خرې ثمن چې یې واخست او مشتري ته یې وسپارله دهغې سودا وشوه د ټول ملک کې په جنس سودا ونشوه.

د شرېکولو په شرط دمکان رانیول لپاره روپۍ په پور ورکول

سوال (۱۲۰) یو سړای په پنځه سوه روپۍ خرڅیږي یو سړی دارانیول غواړي خود هغه سره صرف دوه سل روپۍ شته دی بل سړی ته ورغی چې ماته څلور سوه روپۍ را کړه هغه ورته وویل چې په دې شرط باندې یې درکوم چې ماته په دغه مکان اود هغه په کرایه کې ونډه را کړه او کله چې ته زما برخه جلا کوي نو زما روپۍ ماته را کړه زما برخه واخله ده دا خبره ورسره ومنله مکان یې رانیوی چې د اول سړی سره څلور سوه روپۍ راغلي نو هغه بل ته ورکړي دمکان برخه یې رانیوله دامعامله شرعا صحیح ده، که نه؟ (۱۵۹۰/۱۳۳۸ هج)

ځواب: دامعامله صحیح ده ترڅو چې د بل شخص په دغه مکان کې ونډه د ملک په اعتبار وي دده لپاره په کرایه کې ونډه اخستل صحیح وواو کله چې ده خپله برخه پراول شخص باندې خرڅه کړه له هغه وخته څخه اول سړی د ټول مکان مالک شو.

په دې وینا و بایع ته روپۍ ورکول چې ره ستا څخه فلانی شی

په دومره اندازه په فلانی ځای کې غواړم

سوال (۱۲۱) یو سړی بل ته روپۍ ورکوي چې زه ستا څخه فلانی شی په دومره اندازه په فلانی ځای کې غواړم دا جائز دی، که نه؟ (۱۳۱۰/۱۳۴۲ هج)

ځواب: که دا سودا د بیع سلم په طریقې شوې وه اود سلم شرطونه پکې ټول موجود وي نو دامعامله صحیح ده او په مطلق بیع کې دا شرط لگول چې فلانی ځای ته به ته رارسوي بیع فاسده وي کماورد (نهی عن بیع و شرط (۱) فقط.

په دې شرط ورباندې خرڅول چې مشتری به و بایع ته قرض ورکوي

سوال (۱۲۲) زید پر عمر باندې یوشی خرڅوي مثلاً کتاب یا قرآن کریم زید وایي چې داشیان پرتا خرڅوم که ته ماته شپږ روپۍ را کوي یا پنځه روپۍ لس آنې پاو کم دوی روپۍ ددې شی بیع او نور په قرض حسن باندې خوددې پور غوښتنه به ته دروژي ترمیاشتي پورې له ما څخه نه کوي، ځکه نو همدا ډول سودا وشوه او عمرو مقررې روپۍ ورکړي درې میاشتي وروسته عمرو ایې چې زما د پورو پۍ را کړه زید وایي چې زموږ بیع فاسده ده زه ماتوم عمر انکار کوي او وایي چې ما پر دې مبیع باندې محنت کړی دی نو وقایه مې وراچولې ده آیا په رشتیا دایبع فاسده ده او ماتول یې واجب دي، که نه؟ اود وقایې وراچولو په هکله څه حکم دی؟ او که دا پورا وس ورا داکړي نو دایبع صحیح کیږي، که نه؟ (۹۱۰/۱۳۴۵ هج)

ځواب: قلو شرط ان یسکنها فلان او ان یقرضه البایع او المشتري کذا فلا ظهر الفساد ذکره اخی زاده و ظاهر البحر ترجیح الصحة الخ (۲) (در مختار) لنه دا چې دیوشی

(۱) عن عمرو بن شعيب عن ابيه عن جده ان رسول الله ﷺ نهی عن بیع و شرط البیع باطل و الشرط باطل الخ (المعجم الاوسط للطبرانی ۲۱۱/۳، باب العین من اسمہ عبد الله رقم الحديث: ۴۳۲۱، المطبوعة: دار الكتب العلمية، بيروت، لبنان و کذا فی بدائع الصنائع ۳۸۷/۴، کتاب البیوع، الشروط الفاسدة)

(۲) الذمع الشامی (۱۳۷/۴) کتاب البیوع، مطلب فی الشرط الفاسد اذا ذکر بعد العقد او قبله.

په دې شرط سره چې بائع به ومشتري ته (یا مشتری و بائع ته) دومره قرض ورکوي فاسدوي او د فاسد بیع ماتول واجب ده اودنه ماتولوپه صورت کې انکار کوونکي گنهگار یې [و یجب علی کل واحد منهما فسخه قبل القبض او بعهده مادام المبیع بحاله فی ید المشتري اعداما للفساد لانه معصية فيجب رفعها و اذا اصر احد هما علی امساكه و علم به القاضی فله فسخه جبراً علیهما حقاً للشرع بزایة (۱) (درمختار) اود ماتیدوپه صورت مشتری خپله نوې وقایه بېلولای شي یا دې هغه قېمت ځیني واخلي او کله چې بیع له سره فاسده شوه نو د پور پر وخت باندي په ادا کولو بیع نه صحیح کیږي فقط.

په دې شرط خرڅول چې غوښه ستا او خرمن زماده

سوال: (۱۲۳) زید غوا، بزه یا گامېښه په دې شرط خرڅوي چې غوښه ته رانیسه او خرمن زماده په کوم قېمت چې زما غوښه شي په نفعه به یې خرڅه کړم دا بیع جائز ده، که نه؟ (۲۰۰/۱۳۳۸ هج)

ځواب: دا ډول سودا ناجائزه او حرامه ده کما صرح به الفقهاء (۲)

سوال: (۱۲۴) زید خپله بزه په دې شرط خرڅوي چې دادي حلا له کړه نو غوښه په دومره مقرر قېمت باندي واخله او خرمن ماته راکړه دا بیع شرعاً جائز ده، که نه؟ (۲۴۲/۴۶-۱۳۴۷ هج)

ځواب: په دې شرط باندي د حیوان بیع فاسد یږي او د خرمنې بیع اوس یومخ ونه شوه له خرمنې ایستو وروسته د حیوان رانیوونکې غوښه ده چې پرچا باندي یې خرڅوي که پر بل چا یې خرڅوي او که یې پرده باندي خرڅوي چا چې ورته ویلې وو خودادي صفا ورته وویل شي چې هغه وخت بیع نه وه صحیح شوې اوس یې خرڅوم او قېمت دې هم اوس مقرر کړل شي (۲) فقط.

(۱) الدر المختار مع الشامی، کتاب البیع آخر مطلب فی الشرط الفساد اذا ذکر بعد العقد او قبله طر شیدیه.
(۲) و اشار المصنف الی ان کل ما بیع فی غلافه فلا یجوز کالین فی الضرع واللحم فی الشاة الحیة او شحمها والیتها او اکارعها و جلودها (البحر الرائق ۲/۱۲۳، کتاب البیوع، باب البیع الفاسد).

په بیع کې دبائع دهرڅه دذمواره جوړېدو شرط لگولو حکم

سوال: (۱۲۵) بې، بې، بخشو، ددې نابالغ زوی بلواولورمنې دیو جائد ادپه میراث کې مالکان شوی ووبې بې بخشو خپله برخه اود نابالغ زوی بلوبرخه دده په ولیه جوړېدو او نوموړې منې خپله برخه پر مشتری عبدالله خرڅ کړ او روپی بې ځیني واخستې بیع پوره شوه شپږ کاله وروسته یوسړی درانیوونکې دښمن بې بې بخشو او منې دوکه کړدمنی او بلو نابالغ له طرفه دبیع د ماتېدو دعوی په محکمه کې وکړه، ځکه نوبلو خونابالغ وونوموړې منې یې هم نابالغه وگرځوله اود دغودو او وېرځي د مشتری له قبضې څخه ووتلې اوله مشتری څخه اته څلویښت روپی خرڅ واخستل شو کله چې دبیع په پاڼه کې د خرڅوونکوله لورې د شرط و وچي که په کومه وجه څه یا ټوله خرڅه شوې مخکه د مشتری له قبضې څخه ووتله نو دهغه د جواب موږ ذمواران یو او دهغه د قېمت او خرڅ ذمواران موږ یو نوم مشتری د قېمت دبیرته ورکولو او دهغه خرڅ چې د مشتری وشو او هغه خرڅ چې اته څلویښت روپی له مشتری څخه واخستلې شوې دعوی په محکمه کړې ده شرعاً چې په دې اړه کوم حکم وي په هغه موونازوئ (۲۹۱۸/۱۳۴۱ هج)

ځواب: په دې صورت کې د خرڅ او د قېمت دا خستو مشتری حقداردی نوموړې بخشوبه دا ادا کوي، ځکه چې همدا د مشتری د تاوان باعث گرځېدلې ده او کله چې د مشتری سره مبیع پاته نشي نو د قېمت او نور وړو کولو ذمواره خرڅوونکې ده کما هو مسلم عند الفقهاء فقط.

په گارنتي سره دیوشی درانیوولو حکم

سوال: (۱۲۶) په کارکوونکو باندي کوم کار په گارنتي سره کول یا د کوم شی په گارنتي سره درانیوولو څه حکم دی؟ گارنتي کله خودبل شی دورکولووي او ځیني وختونه درانیوول شویو گړیو او نورو بېله مزدوری جوړولو یو مقرر وخت وي؟ (۱۴۹۲/۱۳۴۲ هج)

ځواب: په دې معامله کې د ناخبرتیا او د ترمیم او نورو دنده تعین په وجه فساد راځي، ځکه چې په داسي شرطونو سره بیع فاسد یږي (۱)

(۱) ولا بیع بشرط لا یقتضیه العقد ولا یلائمه وفيه نفع لاحدهما او فيه نفع لمبیع (الدر المختار مع رد المحتار ۴/۱۳۲)، کتاب البیوع، مطلب فی البیع بشرط فاسد

د بیعی له پوره کېدو وروسته دبیرته ورکولو ووده کول

سوال: (۱۲۷) یو سړی یوه مخکه خرڅه کړه په دوهمه قباله (بیع نامه) کې یې د اهرم ولیکل چې که کوم وخت ماددې روپۍ دراداکړې نو مخکه به بیرته راکوئ، رانیوونکې هم دبیرته ورکولو اقرار ورسره وکړدې گټه و رانیوونکې ته جائزه ده، که نه؟ بیع وفاء څه ته وایې ددې څه صورت دی؟ (۲۳۰/۱۳۴۱ هج)

جواب: په دې صورت کې اوله سودا صحیح شوه او په دومه قباله کې چې کومه اقاله (بیرته سودا ماتول) ولیکل شوه او مشتری هغه ومنه په دې سره په اوله بیع کې هیڅ تاوان رانغلی اما که دا ولې سودا پراخه د اقالې شرط ورباندې لگولای وای نو هغه بیع به فاسده شوې وای (۱) د مشتری خوښه ده چې بیرته یې ورکوي یا یې نه ورکوي خو کله چې دبیرته ورکولو ووده ورسره کړې ده نوښه دادی چې ددغوروپیوله ادا کولو وروسته دبائع له لورې مشتری (رانیوونکې) مبيع واپس کړي او ترڅو پورې چې یې مبيع واپس کړي نه وي ترهغو پورې مشتری د مبيع څخه استفاده کول صحیح دي چې مبيع دده ملک ده او څرگندونه دې وي چې هغه بیع چې پکې دبیرته ورکولو شرط وي بیع وفاء بلل کېږي خو دغه صورت چې یادونه شوې ده چې د سودا پراخه باندې هیڅ شرط نه دی ورباندې ایښی بیع صحیح او بشپړه ده دا بیع وفاء نه ده او اقاله د مبيع او دروپیو ویرته ورکولو ته ویل کېږي مثلاً بائع او مشتری په خوښه مبيع (رانیول شوی شی) او ثمن دهغې بیع بیرته یو بل ته ورکړي یعنې مشتری مبيع بیرته ورکړي او بائع ثمن بیرته ورکړي او دادوداروپه خوښه کیدای شي فقط.

په تجارت کې څومره گټه اخستل جائز دي

سوال: (۱۲۸) په سوداګري کې پریوه روپۍ باندې څومره گټه اخستل جائز دي؟ ۲۱۵۳/۳۳-۱۳۳۴ هج

جواب: شرعاً په دې کې کومه تنګي نشته څومره چې مناسب او په عرف کې وي گټه اخستلای شي (۲)

(۱) مخکې حواله.

(۲) قال فی الهندية: ومن اشترى شيئاً وأغلى في ثمنه فباعه مرابحة على ذلك جاز وقال أبو يوسف رحمه الله تعالى إذا زاد زيادة لا يتغابن الناس فيها فأنى لأحب أبيه مرابحة حتى يبين (۳/۱۲۱، کتاب البيوع، الباب الرابع عشر في حجة والتولية الخ)

په تجارت کې دنقصان د جبران جائزه طریقه

سوال: (۱۲۹) زید تجارت کوي کله ناکله داسي رانیوونکې هم راځي چې دوی لس پنځه شیان رانیسي رانیوونکې په رانیولو کې له واجب قیمت څخه هم څه کمی کوي او زید په دې فکر چې په دوهم شی کې به قیمت ورزیات کړم راضي شي او دغه کمی د بل شی په قیمت کې پوره کوي د زید دغه طریقه د تجارت صحیح ده، که نه؟ (۴۸۲/۱۳۳۵ هج)

د پورپه وجه قیمت زیات اخستل

سوال: (۱۳۰) د پورپه وجه په نرخ کې کم ورکول او قیمت زیات اخستل جائز دي، که نه؟ (۲۰۱۸/۱۳۳۴ هج)

جواب: که د نغد او پورپه قیمت کې فرق کول د فقهي په کتابونو کې جائز لیکلی دی لکه چې په هدایه کې راغلې دي [الا یری انه یزاد فی الثمن لاجل الاجل (۱) د مثال په توګه حالادیومن وریجو قیمت پنځه روپۍ دي که مشتری اوس روپۍ ورکوي نو دیومن قیمت به له ده څخه پنځه روپۍ اخستل کېږي خو که مشتری اوس قیمت نه ورکول بلکه دوی څلور میاشتې وروسته قیمت ورکاوی او ثمن یې مؤجل (وروسته ادا کاوی) ګرځولې دي په دې وجه بائع وایې چې زه دیوه من وریجو قیمت اووه روپۍ اخلم نو دا صحیح دی او همدغه مطلب د هدایې دیاد شوې عبارت دی فقط.

سوال: (۱۳۱) زید د عمرته یومن وریجې په دې شرط ورکړي چې دومره موده وروسته به ددې عوض لس روپۍ اخلم که څه هم په اوس وخت په شپږ روپۍ د وریجو من څرخېږي دا صورت جائز دی، که نه؟ (۹۱۰/۱۳۴۰ هج)

الجواب: په هدایه کې راغلې دي: الا یری انه یزاد فی الثمن لاجل الاجل الخ.

(۱) الهدایه ۳/۷۴، کتاب البيوع قبل باب الربو.

وهكذا في الشامي (١) نوله دي خخه معلوم شو چي په مؤجل بيع كې (چي پكي قېمت پورې) داخل په وجه ثمن زيات اخستل صحيح دی فقط.

دپورپه وجه گران خرڅول جائز دي خودمروءه (مېراني) خلاف دي

سوال: (١٣٢) په اوس وخت دوريجو بيع مثلاً په دوې روپۍ من دی یو سړی بائع ته وویل چي ته ماته په دې قېمت باندې څلوېښت، پنځوس مننه وزيځې راكړه قېمت به څو مياشتې وروسته دركړم، بائع ورته وویل چي كه قېمت وروسته راكوي نوزه دڅلوروروپيوپه حساب دركوم نوآيا داصورت جائز دی؟ (٢٩/٤٥٧-١٣٣٠ هج)

جواب: داصورت جائز دی كه څه هم دمېراني په خلاف كېدوپه وجه خوښ نه دی دقېمې په كتابونولكه هدايه اونوروکې څرگندونه شوې ده چي دنگدواوپورپه قېمت كې فرق كول دتجارانو عادت دی اوداصحيح دی (٢) فقط.

سوال: (١٣٣) دپورپه وجه شى گران خرڅول جائز دی، كه نه؟ (٣٣/١٥٢٨-١٣٣٤ هج)

جواب: په هدايه اونوروکې راغلې دي الايرى انه يزاد في الثمن لأجل (٣) له دې څخه ښکاره دی چي كه مشتری ثمن حالانه ورکوي نوله ده څخه زيات قېمت اخستل صحيح دي مثلاً كه كوم سړی نغدې روپۍ ورکړي رانيسي يې نوده ته لس سيره غله ورکوي او كوم سړی چي اوس قېمت نه ورکوي په پورپې رانيسي وهغه ته اته

(١) الهداية ٣/٧٤، كتاب البيوع، قبل باب الربو وفي الشامي ويزاد في الثمن لأجله اذا ذكر الأجل بمقابلة زيادة الثمن قصداً (الشامي ١٧٨/٤)، كتاب البيوع، قبل مطلب في الكلام على الرد بالغبن الفاحش طرشيديه (٢) وفي بذر المجهود بيع المضطريكون من وجهين احدهما ان يكون مضطراً الى العقد من طريق الاكراه عليه فهذا فاسد لا ينعقد والوجه الآخر ان يضطر الى البيع لدين يركبه او مؤنة ترهقه فبيع مافى يده بالوكس من اجل الضرورة فهذا سبيله في حق الدين والعروة ان لا يباع على هذا الوجه وان لا يقتات عليه بماله ولكن يعاون ويقرض ويستعمل له الى الميسرة حتى يكون في ذلك بلاغ، فان عقد البيع مع الضرورة على هذا الوجه جاز في الحكم ولا يفسخ (بذر ٢٥٢/٤، كتاب البيوع، باب في بيع المضطر) (٣) الهداية ٣/٧٤، كتاب البيوع، قبل باب الربو.

يا اووه سيره ورکوي داصحيح دي خودمېراني مقتضى همداده چي فرق ونکړي خوپه جائزوالي كې هيڅ شبه نشته.

په نغدو رانيول او په گټه باندې په پور خرڅول

سوال: (١٣٤) زيد وعمرته وويل چي بکړچي کوم مال خرڅوي زه دهغه درانيولو اراده لرم خوزماسره روپۍ نشته اودى پورنه راكوي، ځكه نوته له بکړڅخه په نغدو مال رانيسه پرما باندې يې په گټه په پور خرڅ کړه نوآيا په داهول رانيولو سره دزید تجارت جائز دی، كه نه؟ (١٠٥٨/١٣٤٣ هج)

جواب: داهول معامله كول شرعاً جائزه ده كه عمر پراصل ثمن (بيع) باندې دمعلومې گټې سره دزيد سره معامله کوي نودابه مرابحه بيع وي او كه هغه ډول څرنگه چي عامې سوداوي کيږي نودا بيع مطلقه ده دواړه صورتونه شرعاً جائز دي.

د سوداخيستوپه شرط په پور خرڅول

سوال: (١٣٥) دتجارت مال په دې شرط سره په پور خرڅول چي دمودې تريپوره كېدو وروسته به دمال دگټې څخه پرته په روپۍ كې دوې پيسې يا كمې اوزياتې به دمياشتې نوره گټه هم راكوي نودا جائزه ده، كه نه؟ او گټه اخستل جائز دي، كه نه؟ (٣٤٢/٢٩-١٣٣٠ هج)

جواب: په بيع كې دداهول شرط لگول جائزه دی او گټه اخستل صحيح نه دي (١)

سوال: (١٣٦) زيد درخت او ټوکرانو تجارت کوي ده وبکړته دڅلوروسو روپو ټوکران په سل كې په شل روپۍ گټه ديوي مياشتې دمودې په وعده ورکړ او ورته يې وويل چي كه دوعدي سره سمې روپۍ ادا شوې نوښه خبره ده كنې له ټاکلې مودې وروسته به په سل كې يوه روپۍ گټه راكوي بکړهم په دې راضي شودا جائزه ده، كه نه؟ (٣٢/٢٩٢-١٣٣٣ هج)

جواب: دا جائزه دی بلکه حرام دی.

(١) ولا يبيع بشرط لا يقتضيه العقد ولا يلائمه وفيه نفع لاحدهما وفيه نفع لمبيع الخ (الدرمع الرد ١٣٢/٤)، كتاب البيوع، مطلب في الشرط الفاسد اذا ذكر بعد العقد وقبله طرشيديه.

سوال: (۱۳۷) یو سړی په دې شرط بیع کوي چې که په ټاکلې موده کې قیمت را ادا نکړي نو د مثال په ډول په سل روپۍ کې به یوه آڼه یادوې آڼې سودا خلم دا بیع جائز ده، که نه؟ او په دغه سړی پسي لمونځ روادۍ، که نه؟ (۱۵۲۵/۳۲-۱۳۳۳ هج)

ځواب: په دې شرط سودا کول حرام دي او کوم زیاتوب چې دی اخلي هغه سوددی په داسې سړی پسي لمونځ مکروه دی.

دبائع په خوښه په قیمت کې کمی کول جائز دی

سوال: (۱۳۸) څه فرمایې د دین علماء او مفتیان د شریعت متین دلاندي سوالونو په اړه دیوښارگوټي تجارانو پخپل مینځ کې د امشوره سره کوي چې کله موبد کپروتان رانیسونو دبائع د مال له قیمت څخه به یوه آڼه مثلاً کمو او دد غورو پونوم کسرې دي د مال کارکوونکې خومسکېنان دي دوی به له مال خرڅو لو چاره نلري او درانیوونکو داسې قانون دی، ځکه نو دوی مجبوره دي د کسر روپۍ ورکوي آیا شرعاً دا جائز دی چې دوی د کسر رواج وکړي او کمی یې کړي او دبائع دخوښې یا ناخوښۍ په دواړو صورتونو کې به جائز وي که به دخوښې په صورت کې هم دنهی عن بیع و شرط په قاعده ناجائز وي؟ (۱۵۴۸/۴۴-۱۳۴۵ هج)

ځواب: دبائع (خرڅوونکې) په خوښه د صورت جائز دی او په ناخوښه جائز نه دی فقط.

درانیوونکې له خوښې پرته په ثمن کې زیاتوب کول

سوال: (۱۳۹) (الف) د خرڅ شوي شې بیع که قانوناً پوره شوې نه وي نو دبائع په قیمت کې زیاتوب کولای شي، که نه؟

(ب) په بیع کې یو شرط لگول مثلاً دا چې په فلانۍ موده کې به زه خرڅ شوی شې له تا څخه بیرته اخلم جائز دی، که نه؟ (۱۳۴۲/۴۷۲ هج)

ځواب: (الف) د مشتري له خوښې پرته په ثمن کې زیاتوب صحیح نه دی.

(ب) دا شرط عقد فاسد وونکی دی په دې شرط سره کله چې په اصل او صلب د عقد کې وي بیع فاسد یږي.

سوال: (۱۴۰) خرڅوونکې کوم شې پیرانیوونکې باندي د خرڅوولوپاره خبره وکړه او بیانه یې هم ځینې واخسته دوی، څلور ورځې وروسته خرڅوونکې وایې چې زه هغه شې په هغه معلوم کړي قیمت نه درکوم بلکې دومره زیات غواړم آیا خرڅوونکې ته دا اختیار شته، که نه؟ (۱۳۴۵/۲۹۲۱ هج)

ځواب: د معاملې له کېدو او بیانې ورکولو وروسته و خرڅوونکې ته دا اختیار نشته رانیوونکې له ده څخه مبیع (رانیولی شې) اخستلای شي اما که پخپله خوښه یې رانیوونکې پرېږدي نو ده ته اختیار دی.

دبائع له خوښې پرته له مقرر شوي قیمت څخه کمی روپۍ ورکول

سوال: (۱۴۱) (الف) که یو سړی له یو چا څخه کوم شې له قیمت مقررولو وروسته و اخلي او د قیمت دادا کولو پروخت له مقرر شوي قیمت څخه څه کم ورکړي نو دی پاته قیمت راگرځولای شي؟

(ب) که یو سړی وبل سړی ته دیوشی درانیوولوپاره مقرر شوی قیمت ورکړي هغه ته هغه شې اړخانه ورپیدا شي نو پاته روپۍ اخستلای شي، که نه؟

(ج) که کوم سړی د شیانو له قیمت څخه بېلې کړي روپۍ و باسي شیان رانیسي او هغه بېلې کړي روپۍ پخپل مصرف کې ولگوي نو صحیح دی، که نه؟ (۱۳۴۱/۲۲۹ هج)

ځواب: (الف) دده لپاره د پاته قیمت راگرځول صحیح نه دي.

(ب) داهم صحیح نه دی.

(ج) داهم صحیح نه دی بلکې دغه بېلې کړي روپۍ دې و رانیوونکې ته ورکړي

دبائع په خوښه له مقرر شوي قیمت څخه کمی روپۍ ادا کول

سوال: (۱۴۲) دلته د کپړود خرڅوولوپا زار لگيږي او دارواج دی چې د کوم قیمت تاوان رانیول شې د قیمت ورکولو پروخت رانیوونکې و خرڅوونکې ته دیوتان په قیمت نیمه پیسه کمه ورکوي دغه کمول د مشتري لپاره جائز دی، که نه؟ (۱۳۳۵/۱۵۵۰ هج)

ځواب: کله چې دامعروف او په عرف کې دي نو صحیح دي ګواکي قیمت کمیږي.

د بیع له پوره کېدو وروسته که کوم څوک دمبیع

قیمت زیات کړي نوڅه حکم دی؟

سوال: (۱۴۳) دبائع او مشتری تر مینځ د یوې مخکې یا امکان معامله وشوه د سودا پانه ولیکل شوه بیا یو سړی سره په دې معاملې دخبرتیا دغه مبیع قیمت زیات کړ داسې کوونکې گنهگاردی، که نه؟ (۱۳۴۱/۲۵۱۸ هج)

ځواب: دی هم گنهگاردی خو زیاته گناه پر هغه بائع ده کوم چي ددغه زیاتوب په وجه مخکنی سودا ماته کړه اولومړی سودا یې د مشتری له خوښې پرته نشي ماتېدای.

د بیع له پوره کېدو وروسته د قیمت دکمې د عذر دا ورېدو وړ نه دی

سوال: (۱۴۴) یو سړی څه مخکې رانیول له خود خپلوی په وجه د بیع پانه نه ده لیکلې او قیمت یې په هم هغه وخت ورکړی ووڅه موده وروسته وویل شو چي د بیع پانه ولیکي نو هغه وویل چي هغه دې ماته قیمت ډیر کم راکړي وواوس دده دا عذر صحیح دی، که نه؟ (۱۳۴۰/۳۸ هج)

ځواب: دبائع عذر د قیمت دکموالی په اړه دا ورېدو وړ نه دی.

په ثمن کې دخندپه وجه له مقرر شوي قیمت څخه زیاتې روپۍ اخستل

سوال: (۱۴۵) زید د ژړو، مسواو نورو تجارت کوي ده له بکر څخه پنځه سپره لوبښې په یوولس روپۍ، څلور آنې رانیول او په یوه میاشته کې د قیمت ورکو لو خبره سره وشوه بکر د یوې میاشتې پرځای په یوه نېمه میاشت کې قیمت ورکړ نو په داسي صورت کې دیوولس روپو څلور آنو پرځای دوولس روپۍ یاله دې څخه کمی یازیاتې اخستل جائز دی، که نه؟ که زید د لوبښو ورکولو پر وخت د اورته ویلې وي چي که په یوه میاشت کې قیمت راکوي پر یو سپر باندي په لس روپۍ څلور آنې قیمت راکوي او که په دوهمه میاشت کې راکوي نو په سیر کې به یوه آنه زیاته راکوي که بکر د شرط ورسره ومني نو جائز دی، که نه؟ (۱۳۴۳/۲۲۰۳ هج)

ځواب: په دې صورت کې د زید لپاره جائز نه ده چي له هغه مقرر کړیو روپیو څخه زیاتې واخلي چي د سودا پر وخت

مقرر شوی وي ددغه خندپه وجه زید نور د کوم حق حقدان شو په سوال کې چي کوم صورت لیکلی دی هغه همدا راز ناجائز دی په سودا کې دا ډول ناروا شرطونه د عقد د فاسدولو باعث گرځي او په دې کې دشمن جهالت دی لکه چي له تردید څخه څرگند دی معلومه نه ده چي پر مشتری به کوم ثمن لازمېږي؟ قال فی الهدایة وکذلك لبائع عبد اعلی ان یستخدمه البائع شهر الخ او علی ان یهدی له هدیة لانه شرط لایقضیه العقد و فیہ منفعة لاحد المتعاقدين الخ (۱) فقط والله تعالی اعلم.

د مالک له اجازې پرته د دلال په قیمت کې کمی کول

سوال: (۱۴۶) د مالک له اجازې پرته د دلال لپاره د قیمت کمول جائز دي، که نه؟ (۱۴۵۵/۱۳۳۵ هج)

ځواب: د دلال لپاره د مالک له اجازې پرته قیمت کمول صحیح نه دی.

د قیمت له زیات وړښوولو وروسته به کم باندي خرڅول

سوال: (۱۴۷) یو دکاندار د یو چاقو بیع اته آنې وښووه او په څلور آنې باندي یې خرڅ کړ نو دا خوبه دروغ نه وي؟ (۲۳۲/۱۳۳۳ هج)

ځواب: په دې کې هیڅ دروغ نشته.

سوال: (۱۴۸) یو سړی د گلابتونو توله په پنځه روپۍ واخسته او په اته روپۍ باندي خرڅوي خو مشتری ورته وایي چي په شپږ روپۍ که توله راکوي نو یې اخلم نو دی که یې ورکړي نو دبائع ته دروغجن ویل کیدای شي، که نه؟ (۲۰۱/۴۴-۱۳۴۵ هج)

ځواب: دا خوبه کاره ده چي هر سړی خپل مملوک شی په هر قیمت چي وغواړي خرڅولای شي په دې شرط چي تر حد زیات غبن نه وي او په سودا تلوونکې مال کې ناجنس ورسره گډه کړي نو هیڅ وجه نشته چي داسي بائع ته دې دروغجن وویل شي.

پرښوولې قیمت زیاتوب

سوال: (۱۴۹) زید او خالد دوه سوداگران دي خالد د څه سامان اخستو لپاره زید ته ورغلی (۱) الهدایة ۲۰/۳، کتاب البیوع، قبل فصل فی احکامه.

اودهغه مال دهرهرشی پوښتنه کوله زیدچی پرکوموشیانوبیه لیکلې وه هماغه اوپرکوموچي بیعه نه وه لیکلې هغه یې په خوله وربښودی کوم وخت چی قیمت وربښوول کیدی هغه وخت دا اندازه نه وه چې کوم مال به رانیسي وروسته هغه قیمت اوشیان ولیکل شول حساب وشو خالددغه وربښودلې قیمتونه دخپل رانیولولپاره بللې وو، ځکه نوده ته وویل شول چې داخوزموږدرانیولو قیمت دی په دې کې څلورانې زیاتوب موږنوري هم اخلو له چنوهلو وروسته پردغه ښودلې قیمت باندي په روپۍ کې ددریوانو ورزیاتو لوفیصله دواړودلوسره وکړه بائع روپۍ واخستي مال یې ومشتري ته ورکړخوکوم قیمتونه چې وربښودل شوې دي په هغوی کې ځیني داصل په خلاف هم دي پرهغوی زیاتوب شوی دی نودامعامله جائزه ده، که نه؟ (۵۴۲/۳۳-۱۳۳۴هج)

ځواب: دبیع دغه معامله پرثمن اومبیع باندي له قبضې کولو وروسته صحیح شوه.

دمبیعی قیمت زیات وربښوول

سوال: (۱۵۰) که بایع دمبیعی بیعه له هغه څخه چې دی یې په هغه خرڅولو اراده لري زیات قیمت ومشتري ته وښیې نو جائز دی، که نه؟ (۱۹۷۲/۳۳-۱۳۳۴هج)

ځواب: صحیح ده.

مال رانیول پرهغه گټه اچول

سوال: (۱۵۱) زیدله دهلی څخه ټوکر رانیوی اورایې وړی ددغه رانیول شوې پهره روپۍ باندي په یوه آنه گټه اخستلو باندي خرڅوي دغه گټه جائزه ده، که نه؟

ځواب: صحیح ده.

سوال: (۱۵۲) بکروزیدته وویل چې له عمرڅخه دسلوروپیو مال رانیوی پر بکر باندي په روپۍ کې په دوې آنې گټه خرڅ کړداگټه صحیح ده، که نه؟

(ب) بکروزیدته وویل چې له عمرڅخه مال راواخله زید پخپلوروپیو په روپۍ کې په دوې آنې گټه ده ته مال ورواخي نوداگټه صحیح ده، که نه؟ (۷۵۱/۳۳۷هج)

ځواب: (الف) له رانیولو وروسته په روپۍ کې په دوې آنې گټه مال خرڅول صحیح اوجائز دي.

(ب) نوکه زید خپل گټه اخستل هم ښکاره کړې ده چې زه پخپلوروپیو مال رانیسم په روپۍ کې په دوې آنې گټه وتاته درکوم نودامعامله صحیح ده فقط.

ددلال په دوکه سره زیاتي روپۍ اخستل حرام دي

سوال: (۱۵۳) یومشتري ودلال ته وویل چې ماته داشی رارانیسه دلال ورته وویل چې بائع په شل روپۍ داشی راکوي په پټه په پنځلس روپۍ رانیوی ومشتري ته ورکړي دغه پنځه روپۍ ددلال لپاره اخستل جائز دي، که نه؟ (۲۵۲/۱۳۳۸هج)

ځواب: دادوکه ورکول اوزیاتي روپۍ اخستل ددلال لپاره حرام دي.

دغلي دپوردقیمت پرځای غله ورکول

سوال: (۱۵۴) زید پرعمر باندي غله په پورد بازار په بیه خرڅه کړه خبره داوشوه چې دکښت له تیارېدومخکې به روپۍ راکوي خوعمر دمسکېنۍ اوناوسی په وجه دکښت له پخېدومخکې روپۍ ورکړې اوورته وي ویل چې زه دروپیو پرځای غله درکوم داصورت جائز دی، که نه؟ (۱۵۰۳/۱۳۳۷هج)

ځواب: په دې صورت کې بیع دغلي په غله سره نه ده بلکه دغلي په هغه قیمت باندي چې پرمشتري پاته دی دکښت په موسم کې غله رانیول کیږي، ځکه نودا صورت جائز دی فقط.

دیوچامال په کم قیمت رانیول

سوال: (۱۵۵) که مالک دوېرې په وجه دیوشی قیمت کم وغواړي نوپه دغه قیمت باندي له ده څخه رانیول صحیح دی، که نه؟ (۲۲۷/۱۳۳۸هج)

ځواب: کله چې مالک دخپل کوم شی قیمت کم وغواړي نورانیول له ده څخه په هغه قیمت باندي صحیح دی فقط.

دکاندار که پخپله خوښه ومشتري ته څه ورکړي نودهغه اخستل جائز دي

سوال: (۱۵۶) مشتري پرمالک یادکاندارکوم شرط نه دی ایښی اوس که دکاندار پخپله

خوبنه و مشتري ته څه ورکړي دهغه اخستل جائز دي، که نه؟ (۱۲۲/۱۳۴۰ هج).
ځواب: د صورت جائز دی فقط.

دباغ مېوه کله خرڅول پکار ده

سوال: (۱۵۷) څه فرمایي علماء د دين په دې مسئله کې چې دامويه موسم کې که آم بڼه رابښکاره شي چې دبيري يا پتايي په اندازه ياله دې څخه غټ شي اورانيونکې بڼه وکتل د زميني او هوايي آفتونو اندازه يې ولگوله پخپله مطمئن شونو خرڅول جائز دي، که نه؟ آيا د خرڅولو لپاره د هډوکي پکي پيدا کېدو او د پخېدو انتظار کول هم شرط دی، که نه؟ د هدايي له عبارت ومن باع ثمره لم يبد صلاحها او قد بد اجاز البيع (۱) د صلاح څخه څه مراد دي؟ آيا دمېوي د پيدا کېدو صلاحيت که ترپايه د پخېدو صلاحيت؟ بينو او توجرو (۱۴۸۵-۳۲-۱۳۳۳ هج)

ځواب: د دې مطلب په اړه د درمختار عبارت داسي دي ومن باع ثمره بارزة اما قبل الظهر فلا يصح اتفاقا ظهر صلاحها ولا يصح في الاصح الخ ويقطعها المشتري في الحال وان شرط تركها على الاشجار فسد البيع (۲) او په شامي کې راغلي دي لکن بدو صلاح عندنا ان تؤمن العاهة والفساد وعند الشافعي رحمه الله هو ظهور النضج وبدء الحلاوة الخ (۲) له دغو عبارتونو څخه څرگند دي چې دمېوي خرڅول هغه وخت چې دبيري اونوروغوندي شي بلکه له دې څخه مخکې هم کله چې مېوه بښکاره شي صحيح ده خو پردغه ونه باندي د پربښوولو شرط پرلگول لکه چې معروف دی بيع فاسدوونکي دی لکه چې د درمختار عبارت له آخيره څخه چې بښکاره دی او د شامي له عبارت څخه داهم معلوم شو چې دمېوي د صلاح بښکاره کېدو څخه زموږ په نزد مراد دادی چې له آفت اوفساد څخه خوندي شي پخېدل يې ضروري نه دی او امام شافعي رحمه الله وپخېدو او په هغه کې دخوږوالي راتلونو صلاح فرمايې په درمختار کې له يادشوې عبارت څخه وروسته داهم ليکلي دي چې دامام محمدرحمه الله په نزد چې کله مېوه غټه چې له دې څخه دزياتي غټېدو

(۱) الهداية ۲/۳، کتاب البيوع، قبل باب خيار الشرط.
 (۲) الدر المختار مع الشامي (۴۲۰/۴)، کتاب البيوع، مطلب في بيع الثمر والزروع الخ طرشيديه.

خیال نشته، نو پرونه باندي د پربښوولو شرط بيع فاسدوونکي نه دی (۱) نو گویا په دې حالت کې بيع هم صحيح ده او پرونو باندي د پربښوولو شرط هم صحيح دی نو خرڅول په همداسي حال کې مناسب دی ترڅو دامام محمدرحمه الله د مذهب سره سم د پربښوولو شرط کوم چې ضروري او معروف دی د بيع د فاسدېدو سبب ونه ګرځي.
سوال: (۱۵۸) کله چې داسي صورت وي چې مالک باغ نشي خوندي کولای يعنی د تاوان اندېښنه وي چې غل يادښمن به تاوان ورورسوي او مال به ضايع شي نو کوم وخت به داموباغ خرڅول جائز وي؟ (۱۳۳۸/۱۴۷۰ هج).

ځواب: له گل څخه تر وتلو مخکې خوداموباغ رانيول، خرڅول او نور يو مخ باطل او ناجائز دي اوله گل څخه تر وتلو وروسته بيع صحيح ده خو په دې کې دا شرط لگول چې مېوه به تر پخېدو پورې پرونو باندي وي لکه چې معروف دی عقد فاسدوونکي دی، ځکه نو دا ډول هم خرڅول نه دي پکار بلکه کله چې پوره مېوه غټه شي او پای ته ورسېږي هغه وخت دې خرڅه کړي چې په دا وخت په خرڅولو کې دامام محمدرحمه الله له قول سره سم کوم چې مفتی به دی بيع صحيح کيږي هکذا فی الدر المختار (۲).

دمېوود خرڅولو څو نا جائز صورتونه او دهغوی د جواز حبله

سوال: (۱۵۹) دامو، انار او نور وباغونه که خرڅ کړل شي نو دهغوی د جواز صورت څه دی؟

دلته دارواج دی چې کله بيع پر راغله هغه وخت باغ خرڅوي ځيني هغه دي چې کله آم بڼه رابښکاره شي ځيني هغه دي چې کله آم بڼه راغټ شي بيا يې خرڅوي او په هغه کې دا شرط نه وي چې اوس آمونه پرې کړه بلکه دده خوبنه ده که يې پاخه پرېکوي او که خام؟ کوم صورت چې د جواز وي هغه راته وليکئ؟ (۱۳۳۸/۱۱۴۱ هج)

(۱) وان شرط تركها على الاشجار فسد البيع كشرط القطع على البائع، حاوي وقيل قائله محمدرحمه الله لا يفسد اذا تنهات الثمرة للتعارف فكان شرطاً يقتضيه العقد وبه يفتي بحر عن الاسرار وفي الشامي قوله (وبه يفتي) قال في الفتح ويجوز عند محمدرحمه الله استحسانا وهو قول الاثمة الثلاثة واختاره الطحاوي لعموم البلوى (الدر المختار ورد المحتار ۴/۴۳) كتاب البيوع، مطلب في بيع الثمر والزروع والشجر مقصوداً طرشيديه (۲) مخکنی حواله.

جواب: اقول وبالله التوفيق ترڅو چي مېوه ترگل وتلې نه وي ترهغو ددې بيع صحيح نه ده او کله چي اوس عرف دادی چي هغه تريخېدو پورې پرو نو پريږدي او بايع او مشتري دواړو ته دامعلومه ده چي دالمعروف کالمشروط په حکم دبايع دپريښوولو په شرط شوه، ځکه بيع فاسد يږي کمافی الشامي قوله قيد باشرط الترك ای قيد المصنف الفساد به قوله: مطلقا ای بلا شرط ترک و قطع و ظاهره ولو کان الترك متعارفامع انهم قالو المعروف عرفا کالمشروط نصاب و مقتضاه فساد البيع وعدم حل الزيادة تأمل (۱) اود جواز حبله په دغو صورتونو کې داکېدای شي چي دمېوې تريخېدو وروسته معامله نوې کړي يعنی بايع او مشتري دواړه مخکنی سوداماته کړي په هغه قیمت اوس نوې بيع وکړي فقط.

دهيڅې يوې ونې مېوه هم دگل په مخکې خرڅول جائز نه دي

سوال: (۱۶۰) په لاندې بيان شويوونو کې کومه ونه بېله مېوې خرڅېدای شي او کومه نشي کېدای؟ ځکه چي تراوسه ماته دامعلومېږي چي دامومېوه په گل کې يعنی له ښکارېدو مخکې نشي خرڅېدای خوا احتيا طازه دټولوونوپه اړه چي لاندې ليکل شوې دي پوښتنه کول غواړم چي په گل کې خرڅېدای شي، که نه؟ آم، جامن، بيرې، امرو، پها لسه، (دبيرو برابرلې خوږه او تروه مېوه ده)، انځر، انار، سبب، توت، نارنگي اوليمبو (هج ۱۳۳۷/۱۳۸۴)

جواب: دټولو مېوه داروونودميوو دبيع حکم هماغه دی کوم چي دامو حکم دی چي له گل څخه تروتلو مخکې دميوو بيع يومخ باطله اود مېوې له ښکارېدو وروسته ددوئ بيع صحيح ده خود دغو مېوو پورنو دپريښوولو شرط لگول لکه چي معروف دی بيع فاسد وونکی دی نو کله چي معروف دادی چي دغه مېوه چي داستفادي وړ نه ده فعلا نه پرېکول کيږي بلکي پرو نو پريښوول کيږي تريخېدو پورې نو دبايع فاسد يږي اود فاسد بيع حکم دادی چي دمشتري له قبضې کولو څخه وروسته هغه دده ملک گرځي خو په دې کې خباثت اوناوړتيا وي، ځکه واجب دادی چي دغه سوداماته کړي کنې مشتري اوبائع گنهگار يږي اود جواز حبله داده چي دمېوې له پخېدو وروسته مثلامخکنی سوداماته کړي دوهمه سودا

(۱) ردالمحتار (۴/۴۴) کتاب البيوع، مطلب فی بيع الثمر و الزرع و الشجر مقصود اطرشيديه.

حالا وکړي يعنی ددغه مشتري سره دوهمه معامله وکړي ترڅو خباثت باقي پاتي نشي فقط.

له گټور کېدو څخه مخکې مېوه خرڅول اوله اول مشتري څخه ددغو

مېوو رانيول

سوال: (۱۶۱) له صلاح څخه مخکې او څو کاله مخکې دبيع کولو يو حکم دی که څه فرق شته؟ له اول مشتري څخه دنورولپاره رانيول صحيح دي، که نه؟ په بيع کې دميوو استثناء کول اود دغو ميوو استعمالول صحيح دي، که نه؟ (۱۳۳۷/۲۵۸۷ هج)

جواب: دا حنا فوپه نزددمېوې له گل څخه تروتلو وروسته بيع جائزوي خود مېوې تريخېدو پورې پرو نو دپريښوولو شرط لکه چي نن صبا عرف دی عقد فاسد وونکی دی او په فاسد بيع کې مشتري له قبضې کولو وروسته دمبيع مالک گرځي نوله ده څخه رانيول هم صحيح دی اوله مخکې څخه بيع کول ياد مېوې تر ښکاره کېدو مخکې بيع کول باطل دي او په دې کې مشتري مالک نه گرځي نوله ده څخه رانيول هم صحيح نه دي اود معلوم مقدار مستثنی کول (جلا کول) دمېوې صحيح دي، ځکه نواستعمال دهغوئ صحيح دی (۱) فقط.

دباغ په خرڅولو کې څه مېوه استثناء کول

سوال: (۱۶۲) زيد خپل داموباغ ياد کومې بلې مېوې په نغدو مثلاً په پنځوس روپۍ خرڅ کړاوله نغدو روپيو پرته څه آم دوزن په مقررولو له رانيوونکې څخه وټاکل اوس دغه آم اخستل جائز دي، که نه؟ (۱۳۳۵/۱۱۲۷ هج)

جواب: په دې کې اختلاف دی خو په ظاهر الرواية کې جائز دي فصیح استثناء اړطال معلومة من بيع تمر نخلة لصحة ايراد العقد عليها ولو على رؤس النخل علی

(۱) ماجاز ايراد العقد عليه بانفراده صح استثناء منه فصیح استثناء اړطال معلومة من بيع تمر نخلة لصحة ايراد العقد عليها ولو الثمر علی رؤس النخل علی الظاهر (الدر المختار مع الرد المحتار (۴/۴۵) کتاب البيوع، مطلب فساد المتضمن یوجب فساد المتضمن طرشيديه.

الظاهر (درمختار) ومقابل ظاهر الرواية رواية الحسن عن الامام انه لا يجوز واختره الطحاوي والقنوري الخ (۱) (شامي: ۴۱/۴)

دکومو امونواو خرماو وسوداچي دونوله مېوې کولو څخه مخکې

کېږي دهغوئ رانيول او خوړل

سوال: (۱۲۳) دامونواو خرماو ويېع دونوله مېوې کولو څخه مخکې کېږي دوه درې کاله مخکې يې رانيسي دداسي امونواو خرماو خوړل جائز دي، که نه؟ آيا په دې معامله کې دمسلمان او کافر کوم توپير شته، که نه؟ (۱۸۲۴/۱۳۳۸ هج)

جواب: له مېوې کولو مخکې چې کومه بيع کېږي هغه باطله ده اوله قبضي کلو وروسته هم دمشترې په ملک کې نه داخليږي بخلاف دفساد بيع چې هغه دمشترې له قبضي کولو وروسته په ملک کې داخليږي که څه هم په هغه کې خېټ وي او واپسول يې واجب وي نو په باطله بيع رانيولې مېوې خوړل ناجائز دي اورانيول هم دهغه او خوړل هم ناجائز دي اماچېرې چې باطلې او فاسدې بيع دواړې کېږي هلته دناخبرتيا او معلومات نه درلودلو په وجه ورانيوونکې ته گنجائش شته خوپه باطله بيع کې هيڅ گنجائش نشته، ځکه چې هغه په ملک دمشترې کې داخليږي هم نه او دتعاطي دبيع تصور هم په هغه کې نشي کېدای چې هغه داوولې بيعې تر ختمولو وروسته جائز وي په درمختار کې راغلي دي: [واذا قبض المشتري المبيع برضا بائعه صريحا ودلالة الخ في البيع الفاسد وبه خرج الباطل الخ ملکه الخ (۲) وفي الشامي والتعاطي انما يكون بيعا اذا لم يكن بناء على بيع فاسد او باطل سابق اما اذا كان بناء عليه فلا الخ (۳) وايضا في الدر المختار وصرح في البحر بان الايجاب والقبول بعد عقد فاسد لا ينعقد بهما البيع قبل متاركة الفاسد ففي بيع التعاطي بالاولى الخ (۳) فقط.

- (۱) الدر المختار والشامي (۴۵/۴) كتاب البيوع، مطلب فساد المتضمن يوجب فساد المتضمن طرشيديه
(۲) الدر مع الرد (۱۳۸/۴) كتاب البيوع، مطلب في الشرط الفاسد اذا ذكر بعد العقد قبله طرشيديه.
(۳) الدر مع الرد (۱۲/۴) كتاب البيوع مطلب: البيع بالتعاطي طرشيديه.

له هندوانواو خټکو کولو مخکې جوړنگان خرڅول

سوال: (۱۲۴) دختکو، هندوانواو نورو جوړنگان له مېوې کولو مخکې خرڅوي دغه رانيول او خرڅول څرنگه دي؟ او ددې دجواز څه صورت دی؟ (۲۱۱۴/۴۲-۱۳۴۷ هج)

جواب: دختکو، هندوانو، بانجنواو نورو سبزيو جوړنگان خرڅول اورانيول جائز دي خو مخکې دې هم د معلومې مودې پورې په اجاره واخستله شي ترڅو معامله صحيح شي، ځکه که مخکې په کرايه وانه اخسته شي او جوړنگان تر مېوې کولو پورې هلته پرېښوول شي نو دا عقد فاسد وونکی دی، ځکه جوړنگان دې له بيخوسره رانيول شي او مخکې دې تر معلومې مودې پورې په اجاره واخسته شي په درمختار کې راغلي دي [والحيلة ان يأخذ الشجرة معاملة على ان له جزء من الف جزء وان يشتري اصول الرطبة كالباذنجان واشجار البطيخ الخ (۱) او که په کومه وجه معامله دبيع پورانه وشي نو دبائع لپاره دمشترې بيا نه بيرته ورکول لازم دي دبيع نه کېدو په صورت کې بيا نه راگرځول جائز نه دي

ترگل وقلو وروسته داموباغ خرڅول

سوال: (۱۲۵) زمورپه خوارواچ دی چې داموباغ له مېوې کولو وروسته له غټېدو او پخېدو مخکې خرڅېږي آيا شرعاً ددې دجواز کوم صورت شته؟ (۲۲۰۷/۱۳۴۰ هج)

جواب: حنفي فقهاء دا بيع جائز بولي او ددغې مېوې پر درخته باندي دپرېښوولو شرط لکه چې معروف دی بيع فاسد وونکی بولي او من باع ثمرة بارزة اما قبل الظهور فلا يصح اتفاقاظهر صلاحها ولاصح في الاصح الخ وان شرط تركها على الاشجار فساد البيع (۲) (درمختار) فقط.

په گل کې باغ خرڅول او ونې په اجاره اخستل

سوال: (۱۲۲) داموباغ له آمو کولو مخکې په گل کې خرڅول جائز دي، که نه؟ که په

- (۱) الدر المختار مع الشامي (۴۴/۴)، كتاب البيوع، مطلب فساد المتضمن يوجب فساد المتضمن طرشيديه.
(۲) الدر مع الرد (۴۲/۴)، كتاب البيوع، مطلب في بيع الثمر ولا الزرع والشجر مقصود اطرشيديه.

گل کي خرڅول ناجائز دي نوآباد اجارې شرعاً اجازه کېدای شي؟ (۱۷۰۸/۱۳۴۰ هج)

جواب: دامو پروونه که صرف گلان وي مېوه يې نه وي کړې نو دمېوې بيع باطله ده په شامي کې راغلي دي: [قال في الفتح لا خلاف في عدم جواز بيع الشمار قبل ان تظهر (۱) او که مېوه يې کړې وي نو هغه که حالاد پوره استفادې وړوي او که نه وي دهغه بيع جائز ده په دې شرط چې تر پخېدو پرونو باندي د پريښوولو شرط نه وي په هدايه کې راغلي دي [ومن باع ثمرة لم يبدل صلاحها وقد بد اجاز البيع لانه مال متقوم اما لكونه منتفعابه في الحال اوفى الثاني وقد قيل لا يجوز قبل ان يبدو صلاحها والاول اصح (۳) او په اجاره باندي ونې اخستل جائز نه دي په شامي کې راغلي دي [ولا تعامل في اجارة الاشجار المجردة (۲) او که مېوه بېله شرطه رانيسي او بيا يې تر پخېدو دبائع په اجازه پرونو پريښوده نو دمېوود زياتوب نفع دمشتري لپاره مباح ده په هدايه کې راغلي دي [لواشترها مطلقاً وترکها باذن البائع طاب له الفضل (۴) اوداراز که د باطلې اجارې په وسيله مېوه پرونو پريږدي نو د زياتې مېوې استفاده دمشتري لپاره صحيح ده په شامي کې راغلي دي: وان استأجر الشجر الى وقت الادراك بطلت الاجارة وطابت الزيادة لبقاء الاذن (۵) فقط.

وربشي، غنم، او مېرله پخېدو مخکې خرڅول

سوال: (۱۲۷) ماخپل کښت چې په نيمه برخه کې وربشي او غنم دي، په نيمه کي مېردي په ديرش روپۍ خرڅ کړد کښت پرېکولو وروسته درويو وعده ده وربشو او غنمو خو وېږي کړې دي صرف پخ شوي لاندې او دمېرو پلي تراوسه لاندې نه دې راغلي، کوموچي کړې دي هغه هم تراوسه کوچني دي دا بيع باطله را معلومېږي نيت مې ډاکړی دی چې کله ښې پلي وکړي نو بيا به يې په څه کم قيمت سودانوې کړم دا صحيح دی، که نه؟ (۳/۱۳۷ هج)

- (۱) رد المحتار (۴/۴۲) کتاب البيوع، مطلب في بيع الثمر والشجر مقصود اطرشيديه.
(۳) الشامي (۴/۴۴) کتاب البيوع، مطلب في بيع الثمر والزروع والشجر مقصود اطرشيديه.
(۲) الهداية ۳/۳۲، کتاب البيوع، قبل باب خيار الشرط.
(۴) الهداية ۳/۲۷، کتاب البيوع، قبل باب خيار الشرط.
(۵) الدر مع الرد (۴/۴۴) کتاب البيوع، مطلب في بيع الثمر والزروع والشجر مقصود اطرشيديه.

جواب: په ياد شوي صورت کې د اوربشو، غنمو او مېرو بيع فاسده ده باطله نه ده ددې د جواز صورت همدا دی چې د کښت له پخېدو بيا له پرېکېدو وروسته مخکې معامله ماته کړې له نوې سره د بيع او شرا معامله وکړي که څه هم په مخکني قيمت باندي وي وکولو او زياتولو ته ضرورت نشته فقط.

دامو باغونه د څو کلونو لپاره په ټپکه اخستل

سوال: (۱۲۸) دامو او نورو باغونه د څو کلونو لپاره په ټپکه اخستل او ورکول روادي، که نه؟ (۲۲۵۰/۱۳۳۸ هج)

جواب: دا ټپکه صحيح نه ده، ځکه چې دا په حقيقت کې دمعدوم شي بيع ده فقط

اوربشي او غنم په وېړو کې اوسېږي او نورو په اندازه خرڅول

سوال: (۱۲۹) کوم سړی چې ولاړ کښت د پخو غنمو يا نخودو يا کوم بل پوخ کښت رانيول، خرڅول کوي چې وزن يې نه معلومېږي اوسېږي او مېوې بېله تللو په اندازه رانيول او خرڅول جائز دي، که نه؟ (۳۵۳۹/۴۲-۱۳۴۷ هج)

جواب: په درمختار کې راغلي دي: [کصحة بيع برقي سنبله وباقلاء و ارزو سمس في قشرها و جوز و لوز و فستق في قشرها الاول وهو الاعلى الخ (۱) له دغه روايت څخه معلوم شو چې د غنمو بيع کله چې غنم پخپل پوست کې او وېږي کې وي صحيح ده اوسېږي، مېوې او نور بېله تللو په اندازه رانيول جائز دي کله چې هغه مخته موجودوي او حال دهغوی ښکاره وي فقط.

رانيول شوي ونه نه پرېکول

سوال: (۱۷۰) يوسړی يوه ونه خرڅه کړه رانيوونکې وويل چې ستا په مخکې به ولاړه وي، خرڅوونکې ورسره قبوله کړه وروسته خرڅوونکې مخکې پرېل چا خرڅه کړه اوس هم دونې درانيوونکې لپاره درخته پرېکول پکاردې، که دې ولاړه وي دمخکې رانيوونکې (۱) الدر المختار مع الشامي (۴/۴۵) کتاب البيوع، مطلب فساد المتضمن يوجب فساد المتضمن طرشيديه.

له ده څخه غوښتنه کوي شرعاً څه حکم لري؟ (۱۳۳۸/۲۱ هج)

جواب: دمخکې وړانيوونکې ته اختيار دی چي دی دغه ونه ولاړه پرېږدي بياکه يې دېرېکولو امر کوي دونې وړانيوونکې ته هيڅ حق دده په محکمه کې دونې پرېښوولونسته فقط.

هندو که له مسلمان څخه په درخته پورې مېوې رانيسي نو څه حکم دی؟

سوال: (۱۷۱) پرونه باندي دامودانې لگېدلې وي دشريشمو ددانوپه اندازه وي هندوله مسلمان څخه رانيولې په گټه، تاوان سره دابيع جائز ده، که نه؟ اودتار دونو (دخرماپه خيرلويه لوړه ونه ده چي دمېوې اوبه يې خوږې اوشه لروونکې دي) تېکه ورکول صحيح دي، که نه؟ (۱۳۳۴-۳۳/۹۴۲ هج)

جواب: داسودا خودمېوې پرونو باندي دپرېښوولو په شرط باندي شوې ده، ځکه فاسده اونارواده دارازد تار دونو تېکه اخستل ناروا دي.

دشرابو، بنگواوافيونو ديعي حکم

سوال: (۱۷۲) دشرابو، بنگواوافيونو بيع صحيح ده، که نه؟ (۱۳۴۲/۱۷۴۵ هج)

جواب: په درمختار کې راغلي دي: [وبطل بيع مال غير متقوم الخ كخمر وخنزير وميتة الخ وفي الشامي قوله كخمر قيد به لان بيع ماسواها من الاشربة المحرمة جائز عنده خلافا لهما كذا في البدائع (۱) كتاب البيوع وفي كتاب الاشربة منه وصح بيع غير الخمر مامرو مفاده صحة بيع الحشيشة والافيون الخ وفي الشامي قوله وصح بيع غير الخمر ثم ان البيع وان صح لكنه يكره كما في الغاية (۲) نو معلوم شو چي دشرابو بيع باطله ده اوله شرابو پرته دافيونو، بنگواو نورو بيع که څه هم روا ده خو مکروه ده فقط

سوال: (۱۷۳) دافيونو (ترياقو) اوبنگو بيع حرامه ده، که نه؟ (۱۳۴۲/۲۰۵۲ هج)

جواب: په درمختار کې راغلي دي: [صح بيع غير الخمر مامرو مفاده صحة بيع الحشيشة

(۱) الدر المختار مع الشامي (۱۱۵/۴)، كتاب البيوع، مطلب فيما اذا اجتمعت الاشارة مع التسمية طرشيدي
(۲) الدر المختار مع الشامي (۳۲۳/۵)، كتاب الاشربة طرشيدي.

والافيون قلت وقد سئل ابن نجيم عن بيع الحشيشة هل يجوز؟ فكتب لا يجوز فيحمل على ان مراده بعدم الجواز عدم الحل وفي الشامي قوله وصح بيع غير الخمر اي عنده خلافا لهما في البيع والضمان (الي ان قال) ثم ان البيع وان صح لكنه يكره كما في الغاية الخ (۱) (شامي) له دې څخه معلوم شو چي دافيونو اونورو بيع مکروه ده اود کراهية له مطلقوالي څخه ښکاره داده چي تحريمي مکروه ده کومه چي حراموته نژدې ده نود مسلمان لپاره له دې څخه پرېښوول ضروري دي.

دشرابو او سپرټورا نيول او خرڅول

سوال: (۱۷۴) يو مسلمان دانگريزي فوځيانو ددېلې تېکه داردي له ده څخه دنورو شيانو پرته شراب هم خرڅول غواړي خودهغه آمدني دخان سره نه رږدي بلکي وانگريزانوته يې په دالي (تحفه) يارشوت اونورو کې ورکوي ديداشوې مسلمان لپاره داتجارت روادی، که نه؟ او په نورو کارخانو کې چي روا کارونه پکي کيږي ملازمت کول روادی، که نه؟

داسپرټ (دشرابو يو ډول) رانيول روادی، که نه؟ (۱۳۴۳/۱۳۹ هج)

جواب: دشرابو رانيول، خرڅول قطعي حرام دي دکوم مسلمان لپاره په هيڅ حال کې هم او په هيڅ صورت کې هم روانه دي قال الله تعالى [انما الخمر والميسر والانصاب والازلام رجس من عمل الشيطان فاجتنبوه لعلکم تفلحون] سورة مائده آيت ۹۰ وفي حديث انس عن ابي طلحة رضى الله عنهما انه قال يانبي الله صلى الله عليه وسلم اني اشتريت خمرالا يتام في حجرى فقال: اهرق الخمر واکسر الدنان (۲) وفي الدر المختار: وبطل بيع مال غير متقوم الخ كخمر وخنزير وميتة الخ (۳) لنده داچي دکوم مسلمان لپاره داسي تجارت کول چي پکي دشرابو رانيول او خرڅول وي روانه دي اودهغه آمدني په يوشی کې لگول هم صحيح نه دي نورو په کومه کارخانه کې چي دشرابو رانيول او خرڅول نه کيږي او کوم دشریعت په خلاف کارپکي کول نه راځي په هغه کارخانه کې مامور جوړېدل روادی اواسپرټ هم په حکم دشرابو دي دده رانيول او خرڅول واستعمالول

(۱) الدر مع الرد (۳۲۳/۵)، كتاب الاشربة طرشيدي.

(۲) مشکوة المصابيح ص: ۳۱۸، كتاب الحدود، باب بيان الخمر ووعيد شاربها.

(۳) الدر مع الرد (۱۱۵/۴)، كتاب البيوع مطلب فيما اذا اجتمعت الاشارة مع التسمية طرشيدي.

هم جائز نه دي فقط.

د هر ډول شرابو او په کومه دواکې چې شراب ورگډ شوی وي

دهغوئ درانیول او خرڅولو حکم

سوال: (۱۷۵) (الف) دانگور و شراب، اور بشو، گوري او نور و جوړ شویو شرابو درانیول او خرڅول په اعتبار شرعاً څه فرق شته، که نه؟

(ب) که کوم دواخرڅوونکې کوم ډول شراب د دواپه غرض بېله گټې خرڅ کړي نو خرڅ نه ده (ج) له شراب خرڅولو وروسته دهغه قیمت که په کومو حلالو روپیو ورگډ شي چې د دغو د شرابو له قیمت څخه ډیر زیاتې دي نو آیا ټوله آمدني به حلاله شي؟

(د) داسې دوکانې چې له ولایت څخه راځي په هغوئ کې یوه درېیمه دانگور و شراب ورگډ کړل شوی وي دهغوئ درانیول او خرڅول څه حکم دی؟ (۱۴۲۲/۱۳۴۵ هج)

جواب: (الف) د هر ډول شرابو رانیول او خرڅول حرام دي په دې اړه په دوی کې هیڅ توپیر نشته.

(ب) جائز نه دی.

(ج) کله چې روپی او پیسې هیڅ معلومې نه وي، ځکه دغه حرامې روپی وړځیني بېلې کړئ او چې کومې حلالې دي هغه بېلې کړئ په دې کې زیات احتیاط دی او که څه هم د گډوډوالي په صورت کې کله چې حرامې روپی کمې او حلالې زیاتې وي نو دې ته د حلال والی حکم ورکول کیږي.

(د) په کومه دواکې چې شراب وي دهغه رانیول او خرڅول هم حرام دي (۱) فقط

سوال: (۱۷۲) په کومو انگریزي دوايانو کې چې شراب ورگډ وي دهغوئ تجارت حلال دی که حرام؟ (۲۰۳۷/۱۳۳۹ هج)

جواب: د دغو روایاتو رانیول او خرڅول حرام دي.

چې اسپرټ په گډوي دهغه دوا حکم

سوال: (۱۷۷) ډاکټري دوا چې اسپرټ په گډيږي دهغې خرڅول شرعاً صحیح دي او (۱) مخکنی حوالی.

که نه؟، ځکه چې په دې کې نشته نه وي او مریض دا خوړلای شي، که نه؟ (۱۳۴۱/۷۷ هج)

جواب: ډاکټري دوا چې پکې اسپرټ وي هغه فقهاؤ حرامه لیکلې ده نوله هغه څخه پرېهې لازم دی (۱) فقط.

دمسلمانانو لپاره په دارالحرب کې هم د شرابو رانیول او خرڅول روانه دي

سوال: (۱۷۸) موریس یوه جزیره ده چې ورباندې د برطانیې والو حکومت دی آیا دی د دغه جزیرې ودرې لکه پنځه او یازره ته نژدې ده چې پکې ترڅلوېښت زره زیات مسلمانان دي د عیسایانو آبادی له مسلمانانو څخه څه کمه ده د محکمې محصول په دغه جزیره کې نه اخستل کیږي مسلمانان کښتگر او کروندگر هم دي او په تجارت کې هم ښه پوره برخه لري دیني مدرسې جاري دي مسجدونه شته په اذان، اقامت او د جمعې په قائمېدو او نورو اسلامي شعارو کې دهندوستان په خیر آزادي شته په دغه جزیره کې یو مسلمان له حکومت څخه ټپکه اخستې ده شراب خانه یې جاري کړې ده د ټپکې دنورو شرطونو سره د دوو کارونو سره پابندي هم ضروري ده یو دا چې پخپله به له حکومت څخه شراب رانیسي دوهم دا چې پر هر رانیوونکې که مسلمان وي او که نامسلمان به یې انکاره خرڅوي که څه هم په عامه توگه د مسلمانانو د افعول خوښ نه دی خو خاص هغه ډله چې په کورنۍ کې داسې شمیرل کیدی په ده باندې ددې کار د پرېښوولو کوشش کوي، ځکه نو د ډلې مشر له یو مولوي صاحب څخه چې له یونیم کال راهیسې دلته اوسېدی فتوی وغوښته مولوی صاحب حکم ورکړ چې موریس خودارالحرب دی مسلمان پر نامسلمان باندې شراب، خنزیر، مرداره او نور خرڅولای شي اودادده لپاره حلال دي په دې ځواب سره د مسلمانانو تسلي ونه شوه، ځکه نو د خدای لپاره ددې پوښتنې په تفصیل سره ځواب راته ولیکئ چې آیا د جزیره دارالحرب ده؟ که دارالحرب ده نو په دې طریقه باندې دیوه مسلمان لپاره شراب رانیول او خرڅول جائز دي؟ که جائز نه وي نو ترڅو چې دی داکار پرېږدي دده له کورنۍ څخه په ایستو کې خوبه کومه شرعي منع نه وي؟ (۲۹۲۴/۱۳۴۲ هج)

جواب: په پوښتل شوې صورت کې دوی خبرې د بحث وړ دي

(۱) واما الخمر في حرم الانتفاع بهامن كل وجه وكرهوا التبخر بقم اطفی بالخمرو النظر الى الخمر فی الزجاج تلذذا بلونها) فتاوی الفنیة ص: ۱۲۸، کتاب الکراهیة والاستحسان، باب فی الکراهیة فی الانتفاع بالاشیاء النجسة

لومړۍ داچې د مسلمان لپاره د شرابو سره تړون اوله هغه څخه څه ډول استفاده کول (که په دارالحرب کې وي او که په دارالاسلام کې وي) تر کوم ځايه جائز دی؟ دوهمه خبره داچې موریس دارالحرب دی او که نه؟ که دی نو هلته د سود کارونه او فاسدي بیعې د مسلمان لپاره جائز کېدای شي، که نه؟

داولې خبرې په اړه قرآن، حدیث او د فقهاؤ څرگندونې صفامو جودې دي کوم چې یاده شوې ټېکه د تړون، تعاطی او شرابو څخه د استفادې په وجه حرام او ناروا د بولې کما قال الله تعالی: [انما الخمر والميسر والانصاب والازلام رجس من عمل الشيطان فاجتنبوه الآية] (سورة مائده آیت نمبر ۹۰) په دې آیت کې شراب د شیطان عمل او نجس بلل شوی له هغوی څخه د پرهېز کولو حکم وکړنو دا اجتناب او پرهېز د شرابو له احکامو څخه دي کوم چې د شرابو د تجارت او تړون په صورت کې پر ځای نه پاتېږي او په دې کې د دارالحرب او دارالاسلام هیڅ اثر نشته.

۲- انما يريد الشيطان ان يوقع بينكم العداوة والبغضاء في الخمر والميسر ويصدكم عن ذكر الله ومن الصلوة فهل انتم منتهون (سورة مائده: آیت ۹۱) دا حکم هم مطلق دی.

۳- عن جابر بن عبد الله رضى الله عنهما انه سمع رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول عام الفتح وهو بمكة ان الله ورسوله حرم بيع الخمر والميتة والخنزير والاصنام الخ (۱) (متفق عليه) يعنى د شرابو او مردارې رانيول او څرخول الله رب العزت او رسول الله صلى الله عليه وسلم حرام کړې دي دا حدیث هم د یادې شوې ټېکې حرمت ثابتوي په دې وجه چې په دې کې د شرابو رانيول یا څرخول دي يعنى دگټې له حلالوالی او حراموالی څخه قطع نظر پخپله تجارت د شرابو د تجارت کېدو په وجه حرام دی.

۴- عن انس عن ابي طلحة رضى الله عنهما قال يانبي الله انى اشتريت خمرالا يتام فى حجرى قال اهرق الخمر واكسر الدنان (۲) (مشكوة) له بيان شويو آيتونو او حدیثونو څخه ثابت شو چې د شرابو تجارت یا ملا بست او تعاطی دا ټول ناروا دي

(۱) مشکوة المصابيح ص: ۲۴۱، کتاب البيوع، باب الكسب وطلب الحلال.

(۲) مشکوة المصابيح ص: ۳۱۸، کتاب الحدود، باب بيان الخمر ووعيد شاربها.

اوس د فقهاؤ څو مسئلې ليکل کيږي چې په هغوی به دا ثابت شي چې له شرابو څخه هر ډول استفاده کول هيڅکله هم روانه دی.

په البحر الرائق کې راغلي دي [لم يجز بيع الميتة والدم والخنزير والخمر فى حق المسلم للنهي عن بيعهما وقربانهما (۱) يعنى د مسلمان لپاره د شرابو او خنزير بيع په دې وجه ناروا ده چې مسلمان د دوی دواړو له بيعې او ورتنډې کېدو او ملا بست او مباشرت څخه منع کړل شوی دی له دې څخه صفا بنسکاره دي چې پخپله بيع او پخپله وشرابو ته ورتنډې کېدل ناروا دي په دې وجه چې هغه شراب دي او دا وجه د داريه بدلېدو نه بدلېږي، ځکه په هر صورت کې ناروا دي صاحب البحر تردې مسئله لاندې دا حدیث رانقل کړی دی ان الذى حرم شربها حرم بيعها (۲) (۱۸۷/۲) چې ورڅخه ثابتېږي چې لکه څرنگه چې د شرابو له احکامو څخه د شرابو د څښلو حراموالی دی دا ز د شرابو د بيعې حراموالی هم د شرابو له احکامو څخه دی نو لکه څرنگه چې څښل دده په هر حال کې حرام دي او د داريه بدلېدو هغه حراموالی نه بدلېږي دراز د شرابو دوهم حکم يعنى د بيعې حراموالی هم د داريه بدلېدو نه بدلېږي بلکې د شرابو د وجود سره به د څښلو د حراموالی په ډول ورسره وي په فتاوی قنیه کې له دې څخه هم زيات څرگند دی [واما الخمر في حرم الانتفاع بهامن كل وجه الا ان تتخذ خلا او مريا وقال ابو حنيفة رحمه الله اكره الامتشاط بدردي الخمر وكرهوا التبخر بفحم اطفئ بالخمر والنظر الى الخمر فى الزجاج تلذذا بلونها والانتفاع باب الارواث جائز الخ (۳) (قنیه باب الكراهية) يعنى له سرکې جوړولو پرته هر ډول استفاده له شرابو څخه د مسلمان لپاره حرامه ده او د شرابو په دردی (خیره) باندې زموږ کول هم مکروه دي او که سکرو ته په شرابو مې کړي وي نو د خوشبو په غرض دهغه سکاره دودول هم مکروه دي دا راز که په بنسبنه کې خوش رنگه شراب وي نو دهغه به رنگ د طبيعت سمولو لپاره ورته کتل هم مکروه دي تردې چې د یادې شوې ټېکې حراموالی په دې وجه ثابت شو چې په دې کې د خمر (شرابو) تجارت او د شرابو ملا بست او د شرابو څخه فائده حاصلول پکې دي.

(۱) البحر الرائق ۱۱۵/۲-۱۱۲، کتاب البيع، باب البيع الفاسد- البحر الرائق ۱۴۰/۹ او ائل کتاب الاشربة (۳) فتاوی القنیه ص: ۱۲۸، کتاب الكراهية والاستحسان، باب فى الكراهية فى الانتفاع بالاشياء النجسة.

چي د حراموالي دوهمه وجه ده جائز نه دی له دې پرته دیادي شوي ټپکې دناروا والي يوه وجه بله هم ده هغه داچي د شرابود ذات سره معصيت (گناه) قائم وي اود کوم شي سره چي گناه قائمه وي دهغه خرڅول پر گنهگار نوباندي ناروا دي ، ځکه چي په دې کې پر گناه باندي مرسته کول دي چي نهی په آيت کې راغلي ده قال الله تعالى [ولا تعاونوا على الاثم والعدوان (سورة مائده آيت: ۲) داراز په تکمله البحر الرائق کې تر دغه مسئله وجايز يع العصير من خمار لاندي ليکلي دي لان المعصية لا تقوم بعينه بل بعد تغييره بخلاف بيع السلاح من اهل الفتنة لان المعصية تقوم بعينه فيكون اعانة لهم وتسببا وقد نهيناعن التعاون على العدوان والمعصية (۱) (تکمله بحر: ۳۲۰/۷)

پر گناه باندي مرسته کول تردې فقهاؤ منع کړي ده چي که د مسلمان پلار کافروي نودزوي لپاره داروانه ده چي په کافر پلار باندي شراب وڅښي يا وهغه ته پياله ورپورته کړي چي هغه پکي شراب وڅښي ، ځکه چي دا پر گناه باندي مرسته راځي او که هغه شراب څښلي دي نو تشه پياله له هغه څخه اخستلای شي کمافی التکملة ولايسقى اباه الکافر خمر او لايناوله القدح وياخذ منه ولا يذهب به الى البيعة ويرده منها ويوقد تحت قدره اذالم يكن ميتة الخ (۲) (تکمله بحر: ۲۱۰/۷) کله چي زوي د پلار په شراب څښلو کې مرسته نشي کولای نو ديو اسلام د دعوي کوونکې لپاره څومره دشرم خبره ده چي دی د مشرکانو او گنهکارانو لپاره د ذليلې دنيا په خاطر د شرابو ټپکه اخلي په شراب خوړلو کې ددوي همکار جوړيږي له دې پرته نورې هم په فقه کې جزئيات شته چي له هغوي څخه دا ثابتيږي چي د شرابو را نيول او خرڅول د مسلمان لپاره په هيڅ حال کې نشي جائز کېدای چي دا وېدوالي له ويرې پرېښوول شول.

ددوهمې خبرې په اړه تر ټولو مخکې داچي د مورس د جزېرې په رنگه بنارونو په دارالحرب کېدواونه کېدو کې اختلاف دی او که بالفرض په ياده شوې جزېره کې هغه ټولې خبرې موجودې شي کومې چي د دارالحرب کېدو لپاره شرط دي نو هم په پوښتل شوې صورت کې ځيني اجزاء داسي دي چي دهغوي په موجوديت کې سره د مورس د دارالحرب کېداهم ياده شوې ټپکه ناروا گرځي مثلاً په ياده شوې ټپکه کې

(۱) البحر الرائق: ۳۷۰/۹ ، کتاب الکراهية ، فصل في البيع .
(۲) البحر الرائق: ۳۳۹/۹ ، کتاب الکراهية ، فصل في الاكل والشرب .

دوې خبرې لازمي دي : يوه داچي ټپکه داربه شراب له حکومت څخه رانيسي دوهمه پر مسلمان او نامسلمان دواړو باندي به يې خرڅوي داداسي حکمونه دي چي په دارالحرب کې په هيڅ ډول روانه دي ، ځکه د کوم مسلمان لپاره د شرابو مالک جوړېدل ځواکه په رانيولو مالک جوړشي ياپه وسيله دوکيل يې رانيسي مالک جوړشي دواړه صورتونه شرعاً ناروا دي کمافی الدرالمختار: [وامرالمسلم ببيع خمر الخ (۱) او تر دغه مسئله لاندي علامه شامی رحمه الله او نور څرگندونه کوي چي داوکالت هم تحريمي مکروه دی (۱) (بحر و شامی ، باب البيع الفاسد) داراز د ټپکه دارقانوناً پردغه خبره مجبوره کېدل چي پر مسلمان او نامسلمان دواړو باندي به يې بېله انکاره شراب خرڅوي ودې خبرې ته مستلزم دی چي نوموړی ټپکه دار د مسلمانانو سره هم باطلې بيعې اوسودي معاملې وکړي په ناروا طريقه ددوي مالونه حاصل کړي اوداهم په کوم صورت کې روانه دي قال الله تعالى [ولا تأكلوا اموالکم بينکم بالباطل الآية (سورة بقره آيت: ۱۸۸) په دارالحرب کې د فاسد عقد جوازه هم په دې شرط سره مشروط دی چي ورکوونکې حربې کافرياد دارالحرب نوی مسلمان غير مهاجروي او که اصلي مسلمان يا حربي مسلمان مهاجروي چي له هجرت وروسته ودارالحرب ته بېرته تللی وي نوله هغوي څخه اخستل قطعاً حرام دي هم ، ځکه علامه شامی رحمه الله دولا (ربو) بين حربي و مسلم مستأمن لاندي څرگندونه کړې ده احترياً لحربي عن المسلم الاصلی والذمی وكذا عن المسلم الحربي اذا هاجر اليها فانه ليس للمسلم ان يراي معه اتفاقاً (۲) دادې هم څرگنده وي چي په دارالحرب کې د مردارې او تورو د قېمت چي کومه اجازه فقهاؤ کړېده په هغې کې دا څرگندونه هيڅ ځای نشته چي اخستل ، نقلول او ملا بست د مردارو هم روا دی بلکي د منظومه ابن وهبان له شعر: ع

ومامات لاتطعمه کلباً فانه // خبيث حرام نفعه متعذر

څخه معلومېږي چي ملا بست او استفاده له مردار څخه منع دي (۳) (۸) (شامی) ۲۹۰/۴

(۱) اوامرالمسلم ببيع خمر او خنزير او شرائهما ای وکل المسلم ذمياً او امرالمحرم غيره ای غير المحرم ببيع صيده يعنى صح ذلك عند الامام مع اشد الکراهية لان العاقد يتصرف باهلية وانتقال الملك الى الامرار محکمی وقالا لا يصح وهو الا ظهور في الشامی (قوله يعنى صح ذلك) ای التوكيل وبيع الوكيل وشراءه بحر: قوله مع اشد کراهية ای مع کراهية التحريم الخ (الدرالمختار: ۱۳۵/۲) کتاب البيوع ، مطلب في بيع الشراب طرشيدييه
(۲) الشامی (۲۰۹/۴) ، کتاب البيوع ، قبل باب الحقوق في البيع طرشيدييه
(۳) الدرالمختار مع الشامی (۳۳۹/۵) ، آخر کتاب الصيد طرشيدييه

معلوم شوچي په ياده شوې ټپکه کې د شرابو مالک جوړېدل او د مسلمانانو سره د فاسدو معاملو او سودي معاملو کولو منع او گناه ضروري ده چي بېله شکه ناروادی او په لاندې حديث کې داخل دی [عن جابر رضي الله عنه قال: لعن رسول الله صلى الله عليه وسلم أكل الربو وموكله وكاتبه وشاهديه وقال هم سواء رواه مسلم (۱)]

لنډه داچي د مسلمان ټپکدار لپاره په دغه طريقه شراب رانيول او خرڅول هيڅکله راوانه دي بلکي باعث دلعت او گناه دي دی د شرعي په حکمونو خبرول پکار دي ترڅو چي دی پخپله دغه ناوړه کسب پرېږدي که خدای مکره ده د شرعي حکمونو پروا ونه ساتله او دغه ناوړه کسب يې نه پرېښوي نو مسلمانانوته پکار دی چي له ده څخه اړېکي پرېکړي ترڅو دی له دغه ناروا کسب څخه پر توبه کولو مجبور شي فقط.

دافيونو د رانيولو او خرڅولو حکم

سوال: (۱۷۹) دافيونو (تارياقو) په ټپکه اخستل او خرڅول صحيح دي، که نه؟ (۱۸۵۷/۳۲-۱۳۳۳ هج)

جواب: دافيونو رانيول او خرڅول د مسلمان لپاره ناروادي قال الله تعالى [وتعاونوا على البر والتقوى ولا تعاونوا على الاثم والعدوان الآية] (سورة مائدة آيت: ۲)

سوال: (۱۸۰) دافيونو تجارت شرعاً روادی، که نه؟ (۲۰۵۲/۱۳۳۹ هج)

جواب: په درمختار کې راغلي دي چي وصح بيع غير الخمر ممانرو مفاده صحة بيع الحشيشة والافيون الخ وفي الشامي قوله وصح بيع غير الخمر اي عنده خلافا لهما الخ ثم ان البيع وان صح لكنه مكروه الخ (۲) نو معلوم شوچي دتارياقو تجارت دامام صاحب رحمه الله په نزد روادی سره له کراهته او صاحبين (امام ابو يوسف، امام محمد) رحمهما الله ورته حرام او منع وايي وهو الاحتياط فقط.

دافيونو او دبنگود تخم تجارت او د هغوی د آمدنی حکم

سوال: (۱۸۱) (الف) آیا دافيونو او بنگود تخم تجارت صحيح دی، که نه؟ او پر دغه روپيو باندې زکوة

(۱) مشکوة المصابيح ص: ۲۴۴، کتاب البيوع، باب الربو.
(۲) الدر المختار والشامي (۳۲۳/۵)، کتاب الاشربة طرشيديه.

واجب وي، که نه؟

(ب) ددې آمدني حلاله ده، که نه؟

(ج) کومه مخکه او جائد اچي په دغه آمدني رانيول شو هغه حلال دی که حرام؟ (۴۲/۴۴-۱۳۴۵ هج)

جواب: (الف ترج) په درمختار کې راغلي دي: وصح بيع غير الخمر ممانرو مفاده صحة بيع الحشيشة والافيون الخ وفي رد المحتار قوله وصح الخ اي عنده خلافا لهما الخ لكن الفتوى على قوله في البيع الخ ثم ان البيع وان صح لكنه يكره (۱) رد المحتار كتاب الاشربة پنجم ټوک) له دې څخه معلوم شوچي دافيونو او دبنگود تخم بيه که څه هم مکروه ده خو دده قيمت د تاجر په ملک کې داخلېږي او کومه مخکه او جائد اچي په دې رانيول شو د هغوی آمدني حلاله ده او زکوة پر دغه روپيو واجب دی فقط.

د تار دوني او بو خرڅولو او رانيولو حکم

سوال: (۱۸۲) دتار دوني او بو خرڅول روادی، که نه؟ (۳۹/۱۷-۱۳۴۰ هج)

جواب: ترڅو دتار دوني په اوبو کې نشه نه وي راغلي تر هغو هغه د شرابو په حکم نه دی رانيول او خرڅول يې صحيح دي او هغه حلال دي او کله چي په هغوی کې نشته راشي هغه وخت دا په حکم د شرابو دي او حرام يې دي رانيول او خرڅول د هغه ناروادي (۲) فقط

د تمباکو، بېړيو او سگرېټو د رانيولو او خرڅولو حکم

سوال: (۱۸۳) تماکو، بېړۍ او سگرېټ خرڅول روادی، که نه؟ (۳۳/۱۹۷۲-۱۳۳۴ هج)

جواب: صحيح دی خو مکروه دی (۳)

(۱) الدر مع الرد (۳۲۳/۵)، کتاب الاشربة، طرشيديه (۲) قال في الدر المختار: التحقيق ما في العناية ان البنج مباح لانه حشيش اما السكر منه فحرام (الدر مع الرد (۱۸۲/۳) کتاب الحدود، مطلب في البنج والافيون والحشيشة طرشيديه (۳) قال العلامة محمد امين الشامي رحمه الله: ان جواز البيع يدور مع حل الانتفاع (رد المحتار (۱۱۳/۴) کتاب البيوع، قبيل مطلب في بيع المغيب في الارض طرشيديه)

سوال: (۱۸۴) تمباکو خرڅول روادي، که نه؟ (۱۳۴۱/۱۲۳۸ هج)

جواب: د تمباکو رانیول او خرڅول حرام نه دي، ځکه چې پخپله د تمباکو استعمال حرام نه دی خوښه نه دی نو د تمباکو تجارت هم مکروه دی او د دې په وسيله چې څه وگټل شي هغه حرام نه دي فقط.

دمردارې څرمن له رنگولو وروسته خرڅول

سوال: (۱۸۵) که دکوم مسلمان حيوان مردار شي نو دهغه څرمن له پخولو وروسته خرڅول او دهغه قیمت پخپل تصرف کې راوستلای شي، که نه؟ درنگولو څه مطلب دی؟ (۱۳۳۵/۲۸۲ هج)

جواب: دمردارې څرمن له دباغت وروسته خرڅول او دهغه قیمت پخپل کار کې صرفول صحیح دي او د حلال کرې حیوان څرمن بېله پخولو هم خرڅول صحیح ده (۱) او دباغت څرمن وچول یا رنگول دي لکه چې مشهور دي (۲) فقط.

له دباغت مخکې دمردارې څرمن خرڅول ناروادي ولې دي؟

سوال: (۱۸۲) دمردار حیوان لنده څرمن خرڅول نارو او باطل ولې دي؟ د دې څه حکمت دی؟ (۱۳۴۵-۴۴/۱۰۳۴ هج)

جواب: ځکه چې له دباغت او پخولو مخکې هغه دمردارې جزء ده او دهغه په حکم کې داخله ده او دمردارې حراموالي او مردارولې په نص ثابت دي او په بیع کې دمبیع مال کېدل ضروري دي او په شریعت کې لنده څرمن دمردارې له رنگولو مخکې مال نه دی (۳)

(۱) و جلد میتة قبل الذیغ فباطل وبعده ای الذیغ بیاع (الدرمع الرد) (۱۲۷/۴) کتاب البیوع، مطلب فی التداوی ببلین البنت للمد قولان طر شیدیه

(۲) الذیغ ما یمنع النتن والفساد الذی یمنع علی نوعین حقیقی کالقرط والشب والعفص ونحوه وحکمی کالتتربیب والتشمیس واللقاء فی الریح (الشامی) (۱۴۹/۱) کتاب الطهارة، مطلب فی احکام الدباغة طر شیدیه

(۳) بطل بیع مالیس بمال کالدم والمیتة الخ (تنویر الابصار مع الشامی) (۱۱۲/۴) کتاب البیوع، مطلب فی تعریف المال طر شیدیه (و فی الشامی لکن اذا کان جلد حیوان میت ماکول اللحم لایجوز اكله وهو الصحیح لقوله تعالی [حرمت علیکم المیتة وهذا جزء منها] (الشامی) (۱۴۹/۱) کتاب الطهارة، مطلب فی احکام الدباغة طر شیدیه

دمردارې د څرمنې درانیول او خرڅولو حکم

سوال: (۱۸۷) دمردارې د څرمنې رانیول او خرڅول جائز دي، که نه؟ (۳۴۱۹/۴۲-۱۳۴۷ هج)

جواب: دمردار غیر حلال کرې حیوان او مه څرمن رانیول او خرڅول جائز نه دي یعنې د دې بیع باطله ده او د بیع باطلې حکم دادی چې مشتری (رانیوونکې) له قبضې کولو وروسته هم دمبیعې مالک شرعانه جوړیږي (۱) په درمختار کې راغلې دي، [و جلد میتة قبل الذیغ فباطل (۲) فقط.

له وچېدو وروسته دمردارې څرمن رانیول روادي

سوال: (۱۸۸) (الف) دمردارې لنده څرمن رانیول صحیح دي، که نه؟ (۸۹۲/۴۴-۱۳۴۵ هج)

(ب) دمردارې شوې غواوچه څرمن چې هلوکې ځینې لیرې شوې نه وي له ځنگل څخه راوړل جائز دي، که نه؟ (۸۹۲/۴۴-۱۳۴۵ هج)

جواب: (الف) صحیح نه دی (۳)

(ب) له وچېدو وروسته دمردارې څرمن رانیول جائز دي فقط والله تعالی اعلم.

له مالګې منلو وروسته دمردارې څرمن خرڅول صحیح دي

سوال: (۱۸۹) حلال حیوان که مرشي دهغه څرمن بېله دباغته خرڅېدای شي، که نه؟ بیع یې روا ده، که نه؟ آیا صرف په مالګه ورباندې اچولو څرمن د دباغت حکم لري، که نه؟ (۱۳۴۳/۱۳۴۱ هج)

جواب: بېله پخېدو دمردارې څرمن رانیول او خرڅول حرام دي او په وچولو او مالګه لګولو هم درنګېدو حکم ورباندې کیږي او رانیول او خرڅول د دې روا کیږي فقط.

سوال: (۱۹۰) لنده څرمن چې مالګه یې پر مېنلې وي دهغې رانیول او خرڅول شرعاً څرنگه دي؟ (۲۷۴۲/۱۳۴۳ هج)

(۱) البیع الباطل حکمه عدم ملک مشتری ایا اذ قبضه (الدرمع الرد) (۱۱۸/۴)، کتاب البیوع، مطلب: الآدمی مکرم شرعاً ولو کافر طر شیدیه

(۲) تنویر الابصار مع الشامی (۱۲۷/۴)، کتاب البیوع، مطلب فی التداوی ببلین البنت للمد قولان طر شیدیه.

(۳) مخکنی حواله.

جواب: په مالګه سره هم دباغت کول روادي نوريول او خرڅول ددغه لنډې څرمنې جائز دي په شامي کې راغلي دي [الدباغ مايمع النتن والفساد الخ (۱)]

سوال: (۱۹۱) دمردارې پرڅرمن باندې ښه ډيره مالګه مېړې چې دهغه په وسيله ترڅومياشتو پورې الله رب العزت هغه څرمن نه خرابوي شرعاً ددې رانيول او خرڅول روادي، که نه؟ (۱۰۱/۱۳۳۸ هج)

جواب: داهم دباغت دی، ځکه نورانيول او خرڅول ددې صحيح دي فقط.

بېله رنگېا، ودمردارې څرمن رانيول اوله دباغت وروسته خرڅول

سوال: (۱۹۲) يومسلمان سړی دمردارو څرمنې بېله پخېدو تازه رانيسي رنگ يې کړي وروسته يې خرڅوي داگټه څرنگه ده؟ اوداسې دکومې گناه کوونکی دی پرده څه جرمانه راځي؟ (۱۳۱۷/۱۳۳۷ هج)

جواب: دمردارې دڅرمنې رانيول او خرڅول له دباغت مخکې باطل او حرام دي اوله دباغت وروسته صحيح دی اودڅرمنې وچېدل هم دباغت دی خودمردارې څرمن له وچېدو څخه مخکې اوله دباغت څخه مخکې رانيول جائز نه دي اوکومه گټه چې ددې په وسيله وشي هغه حرامه ده په درمختار کې راغلي دي [وبطل بيع ماليس بمال كالدّم والميتة (۲) وجلد ميتة قبل الدبغ وبعده بيا (۳) وفي الحديث لا تتفعوا من الميتة باهاب ولا عصب (۴) رواه البخاري والمراد من الاهاب الجلد الغير المدبوغ (۵) نودداسي کارکوونکی فاسق او گنهگار دی او کفار ددې داده چې له دغه کار څخه دې توبه وکاري او په آئنده کې دي بېله دباغته دمردارې دڅرمنې رانيول او خرڅول نه کوي او هيڅ مالي جرمانه پرده باندې نشته فقط.

(۱) الشامي (۱۴۹/۸)، کتاب الطهارة، مطلب في احكام الدباغة طرشيديه.

(۲) تنوير الابصار مع الشامي (۱۱۲/۴) کتاب البيوع، مطلب في انواع البيع طرشيديه.

(۳) الدر المختار مع الشامي (۱۱۷/۴)، کتاب البيوع، مطلب في التداوي بلبين البنت للرمذ قولان طرشيديه.

(۴) عن عبدالله بن عكيم قال، انا ناكتاب رسول الله صلى الله عليه وسلم ان لا تتفعوا من الميتة باهاب ولا عصب رواه الترمذي (مشکوٰۃ ص: ۵۳، کتاب الطهارة، باب تطهير النجاسات)

(۵) الاهاب اسم للجلد قبل ان يدبغ من مأكول وغيره، جمعه اهاب ككتاب وكتب (الشامي (۱۴۹/۸)، کتاب الطهارة، مطلب في احكام الدباغة طرشيديه)

د انسان او خنزیر له څرمنې پرته ټولې څرمنې په دباغت پاکيږي

سوال: (۱۹۳) دمردارو حیوانانو دڅرمنو رانيول او خرڅول اودهغوی څخه استفاده کول جائز دي، که نه؟ (۱۲۰۵/۱۳۴۳ هج)

جواب: له دباغت وروسته د انسان او خنزیر له څرمنې پرته ټولې څرمنې پاکيږي له دې وروسته دهغوی رانيول او خرڅول او استفاده ځيني کول جائز دي (۱) فقط.

دمردارې څرمن رانيول اوله هغې څخه استفاده کول کله صحيح دي؟

سوال: (۱۹۴) (الف) که دیوسړی پاللی حیوان مثلاً بزّه او نور مېړشۍ نوچي څرمن ځني وباسي خرڅولای يې شي، که نه؟ او که يې خرڅولای شي نوپه کوم کار کې يې صرفولای شي (۱۵۲۲/۱۳۳۷ هج)

(ب) زیاتره داسي کيږي چې مردار حیوان بنگيان او نوريوسي څرمن ځيني وکاري هغه خرڅوي قصاب او نوريي ځيني رانيسي شرعاً څه حکم لري (۱۵۲۲/۱۳۳۷ هج)

جواب: (الف) څرمن له ایستو وروسته چې ورنگوي له هغې څخه استفاده کولای شي یعنی که پخپله يې په کوم کار کې صرفوي یا يې خرڅوي دمردارې له څرمنې څخه له دباغت مخکې استفاده کول حرام دي.

(ب) ددې حکم هماغه دی کوم چې په (الف) کې تیر شو چې که له دباغت څخه وروسته هغه خلک خرڅوي نورانيول دهغه صحيح دي او استفاده له هغه څخه کول جائز دي کنې جائز نه دی فقط.

سوال: (۱۹۵) غوا، غوی، بزّه او نور چې دکومې ناروغۍ په وجه مردار شي دهغه خرڅول صحيح دي، که نه؟ که دمردارې څرمن وباسي خرڅه يې کړي نو جائزه، که نه؟ (۱۰۲۰/۱۳۴۰ هج)

جواب: دمردارې اودهغې دڅرمنې بيع بېله رنگولو صحيح نه ده فقط.

سوال: (۱۹۶) دمردارو حیوانانو څرمنې د استفاده لپاره رانيول څرنگه دي (۳۷۲/۱۳۴۵ هج)

(۱) وبعده ای الدبغ بياع الاجلد انسان وخنزیر وحيه وينتفع به لطهارته حينئذ (الدرمع الرد (۱۲۷/۴)، کتاب البيوع، مطلب في التداوي بلبين البنت الخ طرشيديه).

ځواب: د مردارې د څرمنې رانیول او خرڅول بېله پوختیا جائز نه دي (۱) (درمختار) له دباغت وروسته یې رانیول او خرڅول صحیح دي کما فی الحدیث [هلا استمتعتم باها بهما؟ الحدیث (۲)]

مردار حیوان اودهغه د څرمنې خرڅول

سوال: (۱۹۷) که غوا، گامېښه پېکور کې مرداره شي نو د دغه مردار شوې حیوان څرمن یایخپله مردار حیوان خرڅول څرنگه دي؟ (۲/۳۳۵ هج)

ځواب: د مردار حیوان یا دهغه د څرمنې خرڅول روانه دي حرام او باطل دي اما که دده څرمن وباسي له دباغت وروسته یې استعمالول یا خرڅول صحیح دي (۳) فقط.

د ښکر لگولو مزدوري اوداومې څرمنې د تجارت حکم

سوال: (۱۹۸) د ښکر لگولو مزدوري اوداومې څرمنې تجارت روادې، که نه؟ په تفسیر عزیزی کې یې حرام لیکلی دی؟ (۲۴۲/۳۳-۱۳۳۴ هج)

ځواب: د ښکر لگولو مزدوري حلاله (۴) اود مردارې ناحلالي کې اومې څرمنې تجارت بېله شکه حرام دی.

(۱) مخکنی حواله.

(۲) عن ابن عباس رضی الله عنهما ان رسول الله صلى الله عليه وسلم مر بشاة ميتة فقال هلا استمتعتم باها بهما؟ قالوا نعم ميتة قال انما حرم اكلها (صحيح البخاري: ۲۹۲/۸، كتاب البيوع، باب جلود الميتة قبل ان تدبغ)

(۳) بطل بيع ما ليس بمال كالدم والميتة (الدرع الرد: ۱۱۲/۴)، كتاب البيوع، مطلب في تعريف المال طرشيدي. وفيه ايضا: لقوله تعالى حرمت عليكم الميتة وهذا جزؤها (الدرع الشامى: ۱۲۸/۴) و كتاب البيوع، مطلب في التداوى ببلين البنت الخ طرشيدي

(۴) عن انس بن مالك رضي الله عنهما قال: حرم ابو طيبة رضي الله عنه رسول الله صلى الله عليه وسلم فامر له بصاع من تمر وامراهله ان يخففوا من خراجه (صحيح البخاري: ۲۸۳/۸، كتاب البيوع، باب ذكر الحجام) وعن حميد قال: سمعت انسا رضي الله عنه يقول دعا النبي صلى الله عليه وسلم غلاما لنا حجاما فحجمه فامر له بصاع اومداومدين وكلم فيه فخفف من ضربيته (الصحيح البخاري لمسلم: ۲۲/۲، كتاب المساقاة والمزارعة، باب حل اجرة الحجامه).

د څرمنې له ایستلو مخکې خرڅول

سوال: (۱۹۹) کله چي کوم حیوان حلا کرل شو کوم سوداگر راغلی چي څرمن یې پرماخرڅه کړه وروسته بیا څرمن ایستل دا بیع صحیح ده، که نه؟ او په غوښه کې خونقصان رانغلی؟ (۱۰۷۹/۱۳۳۷ هج)

ځواب: د څرمنې له ایستلو مخکې دهغې بیع صحیح نه ده.

د مردارې څرمن او هډوکي خرڅول کله جائز دي

سوال: (۲۰۰) د مردارې تازه څرمن او تازه هډوکي رانیول جائز دي، که نه؟ (۱۲۲۹/۱۳۳۴ هج)

ځواب: د مردارې څرمن بېله دباغته رانیول او خرڅول جائز نه دي او وچېدل د څرمنې هم د دباغت په حکم کې دي (۱) نو که وچه یې کړي، خرڅوي یې نو صحیح دی اود مردارې هډوکي چي غوړ څکي ورباندي وي دهغوی رانیول او خرڅول صحیح نه دي فقط.

د جتکي د څرمنې رانیولو او خرڅولو حکم

سوال: (۲۰۱) د جتکي (هغه حیوان چي په توره سرڅیني ووهل شي) د څرمنې تجارت روادې، که نه؟ (۱۸۸۲/۱۳۴۰ هج)

ځواب: کوم حیوان چي د الله رب العزت په نامه نشي حلال هغه مردار دی اود مردارې څرمن بېله دباغته خرڅول جائز نه دي او تجارت دهغه حرام دی کما قال الله تعالی [الا ان یكون ميتة] (سورة انعام آیت: ۱۴۵)

سوال: (۲۰۲) په توره سرڅیني وهل شوې وزې څرمن رانیول او خرڅول د مسلمان لپاره جائز دي، که نه؟ او څوک چي داسي کوي دهغه څه حکم دی؟ (۳۲۱/۴۴-۱۳۴۵ هج)

ځواب: د جتکي دوزې څرمن مرداره ده بېله پخېدو دهغې رانیول او خرڅول روانه دي او څوک چي د جتکي کار کوي او خورې یې دهغه دکور دودې نه دې خورل پکار فقط.

(۱) الدباغ ما یمنع النتن والفساد والذى یمنع علی نوعین حقیقی كالقرظ والشب والعفص ونحوه وحکمی كالتریب والتشمیس واللقاء فی الريح الخ (الشامی: ۱۴۹/۱)، كتاب الطهارة، مطلب في احكام الدباغة طرشيدي.

له حیوان حلالو لمخکې یې خرمن خرڅول

سوال: (۲۰۳) کومه قرباني چې دلوی اختر په دوهمه ورځ کېدوونکې وه دهغې خرمن یې دلوی اختر په لومړۍ ورځ ماښام خرڅه کړه بیه یې ولاس ته کړه دابیيع صحیح شوه، که نه؟ او داختر د دوهمې ورځې قرباني صحیح شوه، که نه؟ او رېدلې مودې چې دژوندي حیوان دخرمنې بیع حرامه ده دوهم ځل سوداګول پکار ده خو خرمن اوس بازار ته تللې ده اوس څه رابیيع نوې کېدای شي اوس څه کول پکاردې اوددې قیمت څه حکم دی؟ (۲۷۵۷/۱۳۳۷ هج)

ځواب: داصحیح دی چې دژوندي حیوان دخرمنې بیع حرامه او فاسده ده دداسي بیعې حکم دادی چې هغه ماته کړي بې دخرمنې له بېلولو او دمشتري له قبضې کولو وروسته بیابیيع کول پکاردې خو کله چې داګران دي اوبیيع نشي نوې کېدای نو دتوبې او استغفار پرته نور هیڅ شی ددې کفارې نشي کېدای نو هغه قیمت دې صدقه کړي کوم چې دقرباني دخرمنې حاصل شو او قرباني صحیح شوه فقط.

سوال: (۲۰۴) زمونږ په ښار کې دارواج دی چې یو سړی دخرمنو له تاجر څخه روپی مخکې واخلي په کلیو کې بزې رانیسي یا یې پخپلو ځاني روپورانيسي په دواړو حالتونو کې دژوندۍ بزې خرمن دخرمنو پر تاجر خرڅوي او شرط داوي چې کله حلاله شي هغه وخت به تاته خرمن درکول کیږي اوس دغه دبزې مالک پرغوښو خرڅوونکو ژوندۍ بزې بېله خرمنې خرڅوي او شرط داوي چې له حلالو وروسته به خرمن بېرته ورکوي غوښې والا په هغه وخت دغه بزې حلاله کړي غوښه او نور بازار ته دخرڅولو لپاره یو سړی او خرمن دبزې و مالک ته بېرته ورکوي آیا ددا ډول بزې غوښه په بازار کې رانیول اودهغې خوړل جائز دي، که نه؟ ددا ډول دخرمنې رانیول جائز دي، که نه؟ (۱۲۹۱/۱۳۴۱ هج)

ځواب: ددا ډول دبزې او خرمنې خرڅول په یاد شوې شرط فاسد دي دابیيع فاسد یږي او دا ډول بیع کوونکي گنهګار دي اودداسي بیعې ماتول واجب دي خود رانیوونکې لپاره ددې غوښه خوړل حلال دي.

دژوندۍ بزې دخرمن یا غوښې خرڅولو حکم

سوال: (۲۰۵) نن صبا قصابانو دخرمنو دګران والې په وجه یوه نوې طریقه بیع را ایستلې

ده چې قصاب دژوندۍ بزې خرمن یا غوښه خرڅوي ددې بیعې څه حکم دی؟ (۲۴۰۶/۱۳۳۷ هج)

ځواب: دابیيع دغوښې او خرمنې ناجائز او فاسده ده که څه هم په فاسده بیع کې له قبضې کولو وروسته مشتري مالک ګرځي خو پکې ناوالتیا وي، ځکه داسي بیع ماتول واجب دي

دښکار کړې حیوان خرمن خرڅول جائز دي

سوال: (۲۰۶) دښکار کړې حیوان خرمن خرڅول جائز دي، که نه؟ (۱۰۵۲/۱۳۴۰ هج)

ځواب: جائز دي فقط.

دناموجود حیوان خرمن رانیول

سوال: (۲۰۷) یو سړی وقصاب ته داسي ویناو کړه چې دوه غاښې یا څلور غاښې بزې چې ته حلالوې دهغې خرمن په دوې روپۍ، لس انې یې زه اخلم حال دا چې ددغه قصاب سره بزې او نور شته هم نه په دې صورت کې بیع صحیح کیږي، که نه؟ (۹۵/۱۳۳۵ هج)

ځواب: دابیيع ناروا او باطله ده اما که دیبې معامله اوس ونکړي صرف وعده وکړي له راوستلو وروسته بیع وکړي نو صحیح ده فقط.

دمردارې دخرمنې رانیول او خرڅول اودهغې گټه په

مسجد او عیدگاه کې صرفول

سوال: (۲۰۸) دمردارې دخرمنې رانیول او خرڅول روا دي، که نه؟ اوددغې تجارت گټه په مسجد او عیدگاه کې لګول صحیح دي، که نه؟ (۳۲/۱۵۵-۱۳۳۳ هج)

ځواب: دمردارې دخرمنې رانیول او خرڅول بېله رنگولو جائز نه دي باطل دي نو داسي روپۍ په مسجد او عیدگاه کې لګول صحیح نه دي په حدیث کې راغلې دي [ان الله طیب لایقبل الا الطیب الحدیث (۱) فقط].

(۱) عن ابی هریره رضی الله عنه قال: قال رسول الله صلی الله علیه وسلم [ان الله طیب لایقبل الا الطیب الخ] (مشکوۃ المصابیح ص ۲۴۱، کتاب البیوع، باب الکسب وطلب الحلال).

خرڅوونکي عيب پټوي اورانيوونکي په خبر دی نوڅه حکم دی

سوال: (۲۰۹) دلته څرمنې پخیرې چې کله پخې شي نو هغوی وچوي اولرلو ندوالی پکې باقي پریږدي ترڅو یې وزن زیات شي کله چې څوک رانیوونکی راشي نو هغه ته د اښکاره کول کیرې چې داوچې دي رانیوونکی یې د مجبورتیت په وجه رانیسي د عيب پټول اوداسي کول راوږدي، که نه؟ اورانیوونکې ته د معلوم وي چې دا څرمنې لنډې دي (۸۲۱/۳۲-۱۳۳۳ هج)

ځواب: دبائع لپاره عيب پټول حرام دي قال فی البحر ان خيار العيب يسقط بالعلم به وقت البيع الخ (۱) وقال صاحب الدر المختار: لا يحل كتمان العيب في البيع او ثمن لان الغش حرام انتهى (۲) په دې صورت کې خيار د عيب باقي نه پاتیري قال الشامي فاذا رضيه المشتري لا خيار له لانه قبله بكل عيب الخ (۳) او په عيب راضي کېدو لپاره په خوله وينا ضروري نه ده بلکه خبرتيا کافي ده کما قال الشامي ان الرضا بالعيب لا يلزم ان يكون بالقول الخ (۴)

د عيب له ښکاره کولو پرته خرڅول روانه دي

سوال: (۲۱۰) یوسری یو حیوان رانیوی وروسته معلوم شو چې دانا جوړه دی یعنی شبکور دی (د شپې شې نه ویني) دورځې ښه ویني نواوس داسې بېله دغه عيب ښکاره کولو دی خرڅولای شي، که نه؟ (۱۳۲/۴۴-۱۳۴۵ هج)

ځواب: په درمختار کې راغلي دي لا يحل كتمان العيب في مبيع او ثمن (۵) یعنی د عيب پټول په مبيع یا ثمن (پیسو) کې حلال اوروانه دی نو د دغه عيب ورانیوونکې ته ښکاره کول ضروري دي فقط.

(۱) البحر الرائق ۱۱۱/۲، کتاب البيع فی آخرياب خيار العيب.

(۲) الدر مع الرد (۱۰۹/۴)، کتاب البيوع، مطلب فی جملة ما يسقط به الخيار طر شيديه.

(۳) رد المختار (۱۰۲/۴)، کتاب البيوع، مطلب باعه علی انه کوم تراب الخ طر شيديه.

(۴) الشامي (۱۰۰/۴)، کتاب البيوع، مطلب فی تخيير المشتري اذا استحق بعض المبيع طر شيديه.

(۵) الدر المختار مع الشامي (۱۰۹/۴)، کتاب البيوع، مطلب فی جملة ما يسقط به الخيار طر شيديه.

له هر ډول عيب څخه د بري والې شرط لگول

سوال: (۲۱۱) علماء د دين څه فرمایي په دې مسئله کې چې زید درې کښتۍ د کولاچي پکې اندازاً ۷۲۵ منه کولاده پر عمر څرخه کړه له خرڅولو مخکې خرڅوونکې داسي ويناو کړه چې په دې کې کوم څه عيب وي زه دهغه ذموار نه یم مار، لږم، خاوره اونور ښه اوبد مال څه چې دي موجود دي عمرو کتله رايې نيوله اويوسل پنځو شت منه کولايې خپل کور ته ولیرله او عذريې پيښ کړ چې مال لوند دی زه یې نه اخلم د شريعت له مخې یې څه حکم دی؟ (۱۹۱۱/۳۳-۱۳۳۴ هج)

ځواب: په درمختار کې راغلي دي [وصح البيع بشرط البراءة من كل عيب وان لم يسم الخ (۱) نوم معلوم شو چې په دغه صورت کې د مشتري (رانيوونکې) عذر نه اورېدل کيرې بيع لازم شو او قبضت ددې پر مشتري لازم دی نور نو که دبائع خوښه وي چې بېرته یې ځيني واخلې نو ده ته اختيار دی.

بېله ليدلوياپه نمونه کتلو د مال رانيولو حکم

سوال: (۲۱۲) (الف) بائع و مشتري ته يوه درۍ د نمونې وړ ښکاره کوي رانیوونکی ورسره بيع معلوموي چې څومره درېيو ته ضرورت دی آډورور کوي اونغدې روپۍ اونورچې څه مقرر شوې دي مخکې ورکوي په پای کې حساب سره کوي له معاهدې وروسته که دبازار نرخ پورته او کښته شي بيا هم معاهده کوونکی به ددې پابندي کوي جائز دی، که نه؟

(ب) ځيني رانیوونکې بېله ليدلويابېله د نغدو يا پورنرخ معلومولو مال له بل ځايه راغواړي دا ډول رانیول او خرڅول روا دي، که نه؟ (۱۸۲۱/۱۳۴۵ هج)

ځواب: (الف) دا ډول رانیول او خرڅول صحيح دي اود معاهدې پابندي کول پکار دي.

(ب) بېله ليدو مال رانیول صحيح دي خوله ليدو وروسته و مشتري ته دبېرته ورکولو اختيار شرعاً شته اود نرخ معلوموالی ضروري دی.

(۱) الدر المختار مع الشامي (۱۰۲/۴)، کتاب البيوع، مطلب فی البيع بشرط البراءة من كل عيب طر شيديه.

له عیجن شي خرڅولو وروسته له رانیوونکي نه نقصان اخستلای شي

نه یې بیرته ورکولای شي

سوال: (۲۱۳) زید له بکر څخه یوشی راوغوښت، بکر دده له خوښې سره سم راونه لیری زید و بکر ته دبیرته روکولو لپاره وویل بکر هغه بیرته وانه اخستی زید خوروپی ورلیږلې وي، ځکه ده داتاوان یو وړی په کم قیمت باندې یې خرڅ کړ او له بکر څخه یې د نقصان غوښتنه وکړه بکر اوس څه موده وروسته دخپل مال په اخستوراضی دی اوس که زید خپل خرڅ کړی مال بیرته راواخلي یادادول مال رانیسي و بکر ته یې ورکړي نو دابه رواوي، که نه؟ که زید خپل نقصان ځیني واخلي؟ (۱۳۳۷/۲۴۵ هج)

جواب: زید چې کله داسی خرڅ کړ نو اوس دی نه له بکر څخه تاوان اخستلای شي اونه داسی بیرته وروايسولای شي، ځکه چې ددغه شی سره دبل رانیوونکې حق وتړل شو او په درمختارکې راغلې دي چې له معلومولو وروسته خرڅول مطلقا واپسول منع کوي [فلوبعد فلا رد مطلقا] (۱) وفی رد المحتار: ثم اعلم ان البيع ونحوه مانع من الرجوع بالنقصان الخ (۲) اما که بکر په خوشحالی سره ده ته څه ورکړي نو داهيڅ پروان لري فقط.

د رواج په وجه په سنا (یوډول بوټي دی) کې له اوبو اچولو وروسته خرڅول

سوال: (۲۱۴) یو سړی یو تاجر ته سنا د خرڅولو لپاره یو وړه له دې وروسته چې دارواج شو چې په سنا خلگ اوبه گډوي بیایې خرڅوي، ځکه له همدې رواج سره سم تاجر وروسته وویل چې ته هم پکې اوبه گډې کړه رایې وړه کني ستاسنه رانیوله کیږي نو آیداجاژدی، که نه؟ (۱۳۳۰-۲۹/۴۵۷ هج)

جواب: اوس چې کله رواج شو چې یې داوبوله گډېدو سنا نه رانیوله کیږي نو اوبه ورگډول او په دې حالت کې خرڅول روادي والله تعالی اعلم لنډه داچې رانیوونکې ته دوکه مه ورکوي هغه ته صفا ووايست چې په دې اوبه گډې دي اوددې داخرڅ دی یا پخپله ورانیوونکې ته د عرف په سبب معلوم وي چې په سنا اوبه گډې شوي دي نو بیا ده ته

(۱) الدر المختار مع الرد (۹۲/۴)، کتاب البیوع، مطلب: لا يرجع البائع على بائعه بنقصان العيب طرشيديه.
(۲) الشامی (۹۱/۴)، کتاب البیوع، مطلب فی انواع زیاده البیع طرشيديه.

د خبرور کولو هم اړتیا نشته.

د عیب په اندازه قیمت کمول نور اخيستل

سوال: (۲۱۵) ما پریوه سړی زرتو که یو کتاب خرڅ کړ او پریل سړی مې اته سوه توکه اول سړی له رسېدو وروسته ماته ولیکل چې په خادم له پلټلو وروسته معلوم شو چې ۵۲۰ کتابونه پوره دي نور نه دي پوره دوهم سړی ولیکل چې ټول پوره نه دي په دې کې ورقي کمې دي دا کتابونه ماله یو درېیم سړی څخه اخيستې ووهغه مې خبرکړهغه وویل چې مایه خادم سم کتلې ووخو ما داول او دوهم سړی بیان صحیح وبولی دا اقرارمې وکړ چې زه به دا کتابونه درپوره کړم، ځکه ماهغه ورقي ولیکلې و دوهم سړی ته مې ورکړي چې زما سره نشي چاپېدای تاسو یې پخپله چاپ کړئ چې څه مصرف وي زما له روپیو څخه یې واخله هغه قبوله کړه ورقي مې ورواخيستې ترڅو میاشتو پورې ورقي له ده سره پرته وي کله چې ده نکړې چاپ او اول سړی هم غوښتنه کوله نو ماهغه ورقي له دوهم سړی څخه راواخيستې واول ته مې ورکړي اول سړی اقرار وکړ چې زه دا چاپ کړم خپل کتابونه به هم په پوره کړم او دوهم سړی ته به یې هم ورچاپ کړم هلته هم دا ورقي څه پرې وروپرته وي او څه نه، یې پرته چې دوهم سړی کره او رولگېدی او هغه کتابونه هم پکې وسوځېدل اول سړی له ټولو دوولس سوو څخه زر وروپی په دوه واره را کړې او دوه سوه یې ددې لپاره وگرځولې چې دورقوله پوره کېدو وروسته دهغوی پرچاپ کاغذ او نورو چې کوم خرڅ راشي هغه به ځیني راوگرځوم نورې به درکړم دوهم سړی یوه آنه هم نه ده را کړې که څه هم اقرار دا و چې په میاشت کې به دوه سوه روپی قسط درکوم آیا په داسي صورت کې پر دوهم سړی ددغو کتابونو قیمت ادا کول واجب دی، که نه؟ او ماته له ده څخه دا خستلو حق شته، که نه؟ (۱۳۴۰/۴۱۴ هج)

جواب: ددغو کتابونو قیمت پر دوهم سړی ادا کول واجب دي او د ورکو د کمې په اندازه دې قیمت کم کړي نور دې ځیني واخلي.

که په ریل گاډۍ کې رالیږي مال ورانیوونکې ته کم راوړسېدنو څه حکم دی

سوال: (۲۱۶) زید دوکاندار دی د تجارت سامان په آډرا و فرمائش راتلو و عمر ته له بنار د باندې درېیل یا ډاک خانې په وسپله

لیږي اوزید عام اعلان کړی دی چې دلارې د نقصان زید ذموار نه دی عمر په دې خبرې چې که په لاره کې نقصان وشو نوږه به یې وړم زید پخپلو مامورینو له شمیرلو او کتلو وروسته وتاړی درپیل گاډۍ په ذریعې یې مال ورولیږي او روپیۍ یې د ډاک خانې په وسېله واخیستی او دغه لیږنه د مال زیاتره د کاندار مال لیږوونکې پخپل نوم مال ورولیږي او درپیل گاډۍ والوته ګواکي هدایت دادی چې ترڅو مشتري روپیۍ درنکړي مال نشي اخستلای، ځکه نو همدغسې وي مشتري که روپیۍ ورکوي نو مال وصولوي کنې هغه مال بیرته راشي اوس د دې مخته څو صورتونه دا اختلاف او نزاع باعث پېښېږي: (الف) کله، ناکله مال په لاره کې ورک شي و مشتري ته کم وروسیږي خود مشتري د عقلمندی په وجه له وصولولو څخه مخکې درپیل گاډۍ په مامورینو تلل کیږي او د بلتې له وزن څخه د کمېدو په وجه کموالی لیکل کیږي په دې صورت کې درپیل گاډۍ ذمواره ده خود پوښتنې وړ خبره داده چې مشتري له درپیل گاډۍ څخه د دغه نقصان غوښتنه وکړي که له بائع څخه؟

(ب) په پورته یاد شوي صورت کې نقصان په لاره کې وشو خود مشتري د ناپوهۍ، سستی، اوبې پرواهۍ په وجه مال له درپیل گاډۍ څخه د را اخستو پر مهال ونه تلل شو او نه د دوو و مخته و شمېرل شواو نه ولیکل شولکي خپل کوریادکان ته راوړل هلته شمار کړو معلوم شو چې دومره مال کم دی په داسې صورت کې درپیل گاډۍ یو مخ خلاصه ده نو دا نقصان پر چا دی؟

(ج) کله، ناکله داسې هم کیږي چې ټول مال پوره صحیح او سلامت راوړسیږي خود بد نیتۍ او خیانت په وجه و بائع ته د کم مال رسېدل و ښیې دهغه د قیمت غوښتنه کوي په دې صورت کې څه حکم دی؟ (۳۲/۲۰۰۲-۱۳۳۳ هج)

ځواب: د زید د دې اعلان چې دی دلارې د نقصان ذموار نه دی دا حاصل دي چې دی خپل مال پرهماغه ځای چیري چې یې دی قطعی خرڅوي څوک چې یې رانیسي هماغه ځای یې دی رانیسي او دلارې د نقصان مشتري پخپله ذموار دی نو له دغه اعلان وروسته د عمر په قیمت لیږلو او د مال په راغوښتلو او بائع ته د ثمن له رسېدو وروسته تعاطی بیع وشوه، ځکه چې د تعاطی په توګه له یو طرف څخه هم بیع کیږي په درمختار کې راغلي دي: و اما الفعل فالتعاطی وهو التناول الخ ولو التعاطی من احد الجانبین علی الاصح فتح: وبه یفتی فیض الخ قال الشامي قوله ولو التعاطی من احد الجانبین صورته ان يتفقا علی الثمن ثم يأخذ المشتري المتاع ويذهب برضا صاحبه من

غیر دفع الثمن اویدفع المشتري الثمن للبائع ثم يذهب من غیر تسليم المبيع فان البيع لازم علی الصحيح حتی لو امتنع احدهما بعده اجبره القاضي (۱) د دغه روایت دوهم مثال د پوښتل شوي صورت سره سم دی چې مشتري د مقرر شوي قیمت سره سم ثمن ورولیږي او دا اجازه یې ورته وکړه چې دامال درپیل گاډۍ په وسېله راوړي نو کله چې پر ثمن باندي له قبضې کولو او د مبيع له تعیین وروسته بیع تامه شوه نو اوس د نقصان ذموار مشتري دی، ځکه چې بائع د مشتري له امر سره سم مال درپیل گاډۍ و مامورېنوته و سپاری نو کله چې دا خبره ثابته شوه له دې وروسته د سوال د شمیر و جواب دادی (الف) دغه نقصان به مشتري له درپیل گاډۍ څخه غواړي له بائع څخه د غوښتنې هیڅ حق وریاته نشو.

(ب) دا نقصان د مشتري دی.

(ج) پورته ثابت شو چې له بائع څخه وده ته هیڅ حق د غوښتنې پاته نشو کله چې هغه د مشتري له امر سره سم ټول مال و درپیل گاډۍ ته و سپاری.

په درپیل گاډۍ کې رالیږي مال که رانیوونکي ته ونه رسیږي نو څه حکم دی؟

سوال: (۲۱۷) زید و محمود ته یو مال ولیکي چې دامال را کړه محمود دا خبره ورته وکړه چې مال راسي دروبه یې لیږم څه موده وروسته محمود یوه بلتۍ او د مال فهرست راوړی کله چې بلتۍ د ځان سره واخسته درپیل گاډۍ ته ورغلی نو مال یې ونه موندی درپیل والوپه جواب کې ورته وویل چې د دغه مال بېمه نه وه، ځکه چې د دغه مال قیمت ترسل روپیۍ زیات ښه یاست که ترسل روپیۍ کم وایې نو قیمت به ورکول شوی وای اوس د دغه مال ذموار څوک دی؟ (۱۳۴۰/۱۵۱ هج)

ځواب: کله چې زید ته راغوښتی مال راونه رسېدی نو قیمت د دې پرده لازم نه دی (۲) فقط

(۱) الدر المختار و رد المحتار (۱۲/۴)، کتاب البیوع، قبیل مطلب: البیع التعاطی طر شیدیه (۲) وان هلك بفعل اجنبی فالمشتري بالخيار ان شاء فسخ البیع فیضمن الجانی للبائع ذلک وان شاء امضاء ودفع الثمن واتبع الجانی (رد المحتار) (۴) کتاب البیوع، قبیل مطلب فی حبس المبیع لقبض الثمن طر شیدیه

سوال: (۲۱۸)

د زید او عمر له پخوا څخه تجارتی اړیکې سره شته زید له عمر څخه مال وغوښتی عمر مال ورو لېږی بلتی یې هم ورو لېږله خو زید ته بلتی ونه رسېده او نه د بلتی په راتلو خبر شوی دی څه موده وروسته غوښتنه وشوه نو معلوم شو چې مال در لېږل شوی دی له ډاکخانې او رپیل گاډۍ څخه معلومات وشو هغوی د حکومت په زور ځان خلاص کړ عمر ته خبر ورکول شو چې ته پخپله راشه د دې غم و خوره خورده کوشش هم گټور نشوې دې صورت کې زید رانیوونکې د مال د قیمت ذمواردی او که نه؟ حال دا چې د تاجرانه عرف سره سم کوم چې اوس رواجیږي مشتري هغه وخت ذمواردی کله چې بلتی ده ته ورسېږي او بلتی ورسول دبائع په ذمه ضروري وي عمر بائع دا وایي چې زما په ذمه د بلتی در لېږل دي له لېږلو وروسته زه ځینې خلاص یم او ثمن پر مشتري لازم شویږي د اعذر کوي چې کله بلتی ماته نه ده رارسېدلې او نه د مال رالېږلو خبر را کول شوی دی په اول سر کې چا غلا کړی نو پر ماباندې کوم ډول ذمواري نه راځي په دې اړه شرعي فیصله څه ده؟ (۱۳۴۳/۳۹ هج)

ځواب:

مبیع چې کله له قبضې کولو مخکې هلاک شي نو مشتري دهغه د ثمن ذموار نه دی، ځکه نو په پوښتل شوې صورت کې تر څو چې مال و مشتري ته نه وي رسېدلی نو هغه دبائع د هلاک بشپړ مشتري دهغه ثمن واجب نه دي بائع باید در پیل گاډۍ والو څخه غوښتنه وکړي په تیره بیا چې بلتی هم مشتري ته نه ده رارسېدلې او په تجارت کې عرف هم د ادای چې تر څو پورې د مال بلتی مشتري ته نه وي رسېدلې نو هغه د ثمن ذموار نه دی په شامی کې راغلي دي ۱ وان هلاک بفعل اجنبی فالمشتري بالخيار ان شاء فسخ البيع فیضمن الجانی للبائع ذلک وان شاء امضاه و دفع الثمن واتبع الجانی (۱) فقط.

د کپړې تان یې د ښکاره کولو لپاره کور ته یو وړی خو هغه غلا شونو څه حکم دی؟

سوال: (۲۱۹)

یو سړی له تاجر څخه د کپړو تان خپل کور ته د ښکاره کولو لپاره یو وړی بله ورځ راغلی وي ویل چې هغه غلا شونو آیدای به د تان د قیمت څخه خلاص وي؟ (۱۳۴۵-۴۴ هج)

(۱) ردالمحتار (۴/۴۷)، کتاب البیوع، قبیل مطلب فی حبس المبیع لقبض الثمن الخ ط رشیدی.

ځواب:

بېله قیمت مقررولو د مبیعې د ښکاره کولو لپاره په وړلو کې وړوونکی ضامن نه وي کما فی الدر المختار ۱ اما علی سوم النظر (۱) فغیر مضمون مطلقاً (۲) فقط.

د مامور په غلطی مال بل ځای ته ولاړی نو د تانوا ضامن به څوک وي؟

سوال: (۲۲۰)

مولوی محمد اصغر څه مال په بمبې کې رانیوی چې دامال میو جنکشن ته راولېږي زموږ د مامور په غلطۍ هغه مال بل ځای ته ولاړی یعنی مهوته ولاړی د مهو والو په غلطۍ هغه مال له مهو څخه موگړی ته ولاړی موگړی والا میو جنکشن ته ورو لېږی له بمبې څخه د میو جنکشن کرایه درې روپۍ دوی آنې وه خو زموږ د مهو والو په غلطۍ سره د درېیو روپیو د وړاندو پر ځای یوولس روپۍ څلور آنې محصول ورکول وغوښت اوس آیا دغه نقصان ټول پر موبدې که مهو وال هم پکې شریکان دي؟ (۱۳۴۲/۳۲-۱۳۴۳ هج)

ځواب:

ښکاره ده چې دا نقصان پر دواړو دی څومره اندازه چې د چاپه وجه نقصان وشو هغه د دې ضامن دی، ځکه وکیل او اجیر که مخالفت وکړي نو هغه ضامن جوړیږي او عرفاً چې کومې خبرې ثابتې دي هغه په درجه کې د شرطونو دي نو د عرف د شرطونو په خلاف کوونکی به ضامن وي خو که د مهو والو غلطی ستاد مامور د غلطۍ په وجه شوې ده نو هغه هم پرتا سوراځي فقط.

رانیوونکي حیوان آزاد پرېښودی او هغه ضائع شونو څه حکم دی؟

سوال: (۲۲۱)

زید له عمر څخه یوه گامېښه رانیوله د سودا پر وخت گامېښه موجوده نه وه عمر گامېښه د زید په کور کې وتړله د زید ښځې چې ولیدله وي ویل چې موږ گامېښه نه اخلو گامېښه یې د عمر کره وروستله عمر له

(۱) مقبوض علی سوم النظر دې ته ویل کیږي چې رانیوونکی و خرڅوونکې ته ووايي چې داسې ماته راکړه تر څو زه ورباندې سوچ او فکر وکړم یا یې بل چاته ښکاره کړم نو قبضه کړی شی به د رانیوونکې سره امانت وي او دا بیع نه ده نو که داسې هلاک شي نو قبضه کوونکی ضامن نه ګرځي.

او مقبوض علی سوم الشراء دې ته ویل کیږي چې رانیوونکی د رانیولو په غرض و بائع ته ووايي چې داسې ماته راکړه که زما خوښ شونو د اړه دومره اخلم نو دا بیع ده نو دا که هلاک شونو قبضه کوونکی ضامن ګرځي.

(۲) الدر المختار مع الرد (۴/۵۲)، کتاب البیوع، مطلب: المقبوض علی سوم النظر ط رشیدی.

بېرته له اخستو څخه انکار وکړ کله چې زید په خبر شو نو زید وویل چې درې څلور میاشتې کيږي چې ما د گامېښه لیدلې وه اوس کمزوري ده اخیر چې عمر بېرته وانه اخسته نو زید د عمر په ناموجودگۍ کې گامېښه خوشې پرېښوده دوی، درې ورځې وروسته ورکه شوه نو د گامېښه د عمر ضایع شوه که د زید؟ (۱۸۸۸/۱۳۳۸ هج)

ځواب: په دې صورت کې د گامېښه د زید ضائع شوه پر زید باندې د قیمت ادا کول لازم دي (۱)

د ډاکخانې په وسيله لېږل شوې کتابونه که ورک شي نو

سوال: (۲۲۲) د کتابونو تجاران درانیوونکي په ډاکخانې په وسيله کتابونه لېږي که کتابونه ورک شي نو پرانیوونکي تاوان یعنی د کتابونو قیمت وپای ته ورکول واجب اولازمېږي، که نه؟ که لازميږي نو په کومه قاعده؟ (۲۵۵/۳۳-۱۳۳۴ هج)

ځواب: ښکاره داده چې ډاک اوربیل گاهۍ وال په دغه صورت کې د خرڅوونکو وکېلاندې دي نو ترڅو چې مشتري ته مبيع ونه رسيږي پر هغه قیمت نه لازميږي فقط.

د حکومت سره خیانت کوونکي د مال لیلامول او د هغه درانیوولو حکم

سوال: (۲۲۳) مادوي د خاورو کاسي په لیلام کې رانیولې وروسته معلوم شو چې هغه لیلام دیو نامسلمان د مال د حکومتی خیانت په مقدمه کې د حکومتی جرمانې په غوښتنه کې شوی و و شک داراولوبد چې شرعاً جرمانه جائزه نه ده اوس دغه کاسې زمالپاره استعمالول جائز دي، که نه؟ که یې خرڅې کړم؟ (۱۲۷۸/۱۳۳۸ هج)

(۱) ځکه چې قطعی بیع شوې ده او پر مبيع باندې د مشتري قبضه هم راغلې ده او گامېښه مشتري خوشي کړې ده نو نقصان دموار هم دی دی وان هلک بفعل المشتري فعلیه ثمنه (الشامی ۴/۴۷)، کتاب البیوع قبیل مطلب فی حبس المبيع لقبض الثمن الخ طر شیدیه.

ځواب: د چاپه مال کې په تعدی او خیانت کولو ضمان لازمېږي دا جرمانه نه ده نو په پوښتنه شوې صورت کې د دغو کاسو مالک رانیوونکی وگرځېدی دده خوښه ده که یې پخپله استعمالوي او که یې خرڅوي فقط.

که له رانیوونکي کوم شی مات شونو څه حکم دی؟

سوال: (۲۲۴) زید له عینکې خرڅوونکې څخه بېلابېل ډول عینکې کتلې او دا خستو اراده یې نه وه ناخپه یوه کمانۍ دده په لاس کې بېله قصده ماته شوه په دې صورت کې شرعاً پر زید تاوان راځي، که نه؟ (۸۷۹/۴۴-۱۳۴۵ هج)

ځواب: قال فی الدر المختار اما علی سوم النظر فغير مضمون مطلقاً الخ قوله اما علی سوم النظر بان يقول هاته حتی انظر الیه او حتی اریه غیري ولا يقول فان رضیته اخذته وقوله مطلقاً ای سواء ذکر الثمن اول الخ ولا یخفی ان عدم ضمانه اذا هلک اما لو استهلک القابض فانه یضمن قیمت الخ (۱) (رد المحتار للشامی ۴/۵۱) له دغه عبارت څخه څرگند دی چې په دغه صورت کې ضمان لازم نه دی فقط.

د احتکار (ذخیره کولو) تعریف او حکم

سوال: (۲۲۵) زید د غلې تجارت کوي یعنی په موسم کې دومره غله رانیسی چې د کورد خوراک ټولې اړتیاوې له دې څخه پوره کوي او اته یا اووه میاشتې وروسته دا خرڅوي او د اړتیا په اندازه باندې یې راگرځوي گواکي د مال له گټې څخه خپل خرڅ راباسي او اصل روپی د غلې په خرڅولو پوره کوي غرض یې له دغه تجارت څخه همدغه دی چې زما اصل روپی پرځای پاته وي اوله گټې څخه ټول کال زه غله خورم دا صورت جائز دی که په دې کې احتکار لازميږي؟ او دغه د گټې په روپوڅه وکړي؟ (۸۲۰۳/۱۳۳۸ هج)

ځواب: په درمختار کې راغلي دي چې احتکار هغه منع دی چې ښاروال او کلبو الوته ضرر رسوونکي وي او په شامی کې

(۱) الدر والشامی (۴/۵۲) کتاب البیوع، مطلب: المقبوض علی سوم النظر طر شیدیه

د احتکار تعریف دادی: د غلې راگرځول د گرانۍ په انتظار عبارت دهغه دادي و شرعاً اشتراء طعام ونحوه وحبسہ الی الغلاء (۱) نودخوړلو په نیت رانیول خومنع شوی احتکار نه دی خودانیت کول چي د گرانۍ پروخت به زیاته غله خرڅه کړي بڼه نه دی اوشبه د احتکار په دې کې ضرور شته له دې څخه پرهیز پکار دی فقط.

سوال: (۲۲۲) که کوم سړی په کوم ښاریا ښارگوټي کې چیري چي د غلې هیڅ کمی او تکلیف نه وي د تجارت په غرض د زرو یا د ووزرو کومه غله په دې نیت رانیسي او کښي یې ږدي چي کله څه گرانه شي نوبه داغله په عامه توگه په بازارونو کې خرڅه کړله شي د داسي تجارت په اړه شرعاً څه حکم دی؟ (۱۳۴۰/۸۷۸ هج)

ځواب: غله او نور د گرانۍ په انتظار ښوول احتکار دی او احتکار شرعاً تحریمي مکروه دی یعنی حرام ته نژدې دی خواحتکار مکروه او حرام هغه دی چي ښاروالو ته ورڅخه ضرر او تکلیف وي او کله چي ښاروالو ته هیڅ ضرر او نقصان نه وي نو حرام او تحریمي مکروه نه دی خو بیا هم بڼه نه دی په درمختار کې راغلې دي: وکره احتکار قوت البشر الخ فی بلدیضرباً هله لحديث الجالب مرزوق المحتکر ملعون (۲) فان لم یضر لم یکره (۳) فقط

سوال: (۲۲۷) دخوراکي توکو د احتکار څه حکم دی؟ (۱۳۳۳-۳۲/۱۲۴۰ هج)

ځواب: د طعام او خوراکي شيانو احتکار هغه وخت منع او مکروه دی چي په دغه احتکار سره خلکو ته ضروري او که ددې په راگرځولو څه کمی د غلې او نقصان و ښاروالو ته نه وي او غله په ډیر بڼت سره په بازار کې پیدا کيږي نو تحریمي مکروه نه دی په درمختار کې راغلې دي ۱ وکره احتکار قوت البشر والبهائم فی بلدیضرباً هله لحديث الجالب مرزوق والمحتکر ملعون فان لم یضر لم یکره الخ (۴)

(۱) ردالمحتار (۵/۲۸۲)، کتاب الحظروالاباحه فصل فی البيع

(۲) عن عمر رضی الله عنه عن النبی صلی الله علیه وسلم قال الجالب مرزوق والمحتکر ملعون رواه ابن ماجه والدارمی (مشکوۃ المصابیح ۲۵۰-۲۵۱، کتاب البیوع، باب الاحتکار)

(۳) الدر مع الرد (۵/۲۸۲)، کتاب الحظروالاباحه فصل فی البيع طر شیدیه.

(۴) الدر المختار مع الشامی (۵/۲۸۲)، کتاب الحظروالاباحه، فصل فی البيع طر شیدیه.

خو غوره دادی چي له احتکار څخه مطلقاً پرهیز وکړي.

سوال: (۲۲۸) یو سړی د زرو روپیو غله رانیوله په دې غرض باندې چي کله په یوه روپی کې سیر، دوه سیره غله کمه شي هغه وخت به یې خرڅه کړم دده نیت دوچ کالی یاد غلې د گرانۍ نه دی، ځکه چي هر شی په خپل موسم کې زیات خرڅیږي داسې دروژواو لمانځه پابندی کوونکی دی خلک ده ته پېغور ورکوي چي غله جمع کول حرام دی په دې صورت کې څه حکم دی؟ (۱۳۳۳-۳۲/۱۷۹۷ هج)

ځواب: په درمختار کې راغلې دي چي که د غلې ښوول و ښاروالو ته نقصان رسوي مثلاً نه موندله کيږي یا کمه پیدا کيږي نو مکروه ده کنې نه ده خو ښکاره ده چي د کوم صورت یادونه په سوال کې شوې ده هغه هیڅ پروانلري او په دې کې و ښاروالو ته دده په جمع کولو هیڅ نقصان نشته، ځکه نو صحیح دی وکره احتکار قوت البشر والبهائم فی بلدیضرباً هله الخ فان لم یضر لم یکره الخ (۱) (درمختار)

په گرانۍ کې دخوړلو په نیت اوس غله له رانیولو وروسته ښوول

سوال: (۲۲۹) عام رواج دی چي کله غله ارځانه وي په موسم کې غله یا پرور او نور رانیسي په دې فکر باندې ږدي چي په گرانۍ کې به یې خرڅه کړم داصحیح دی، که نه؟ (۱۳۳۳-۳۲/۱۴۲۲ هج)

ځواب: مسئله داده چي د غلې راگرځول داډول چي ښاروالو ته ضروري حرام او مکروه دی کذا فی الدر المختار او په حدیث شریف کې راغلې دي: الجالب مرزوق والمحتکر ملعون (۲) په دغه حدیث کې رسول الله صلی الله علیه وسلم د غلې پر راگرځوونکې لعنت فرمایلي دي نوبه دې انتظار غله جمع کول چي په گرانۍ کې به یې خرڅه کړم منع دی نودگدامونو د کول او د گرانۍ په انتظار غله راگرځول لکه چي عام رواج دی کله چي داراگرځول ښاروالو ته ضروري منع او حرام دي له دې څخه ځان ساتل پکار دی اوله داسي تجارت څخه پر مسلمانانو پرهیز کول لازم دي.

(۱) مخکنی حواله.

(۲) عن عمر رضی الله عنه عن النبی صلی الله علیه وسلم قال: الجالب مرزوق والمحتکر ملعون رواه ابن ماجه والدارمی (مشکوۃ: ۲۵۰-۲۵۱، کتاب البیوع، باب الاحتکار)

د تجارت په غرض له رانیولو وروسته غله بشوول صحیح ده، که نه؟

سوال: (۲۳۰) سره له ډیر بښته د تجارت په غرض له رانیولو وروسته غله بشوول صحیح دی، که نه؟ (۱۳۲۹/۱۳۳۵ هج)

جواب: له رانیولو وروسته د غلې جمع کول مکروه او منع دی د ډیروالې او ناډیروالې سره هېڅ فرق نه راځي اما وښار والوته د ضرر رسېدو او نه رسېدو سره د منع او نه منع تړون شته په هر حال زیات احتیاط په نه جمع کولو کې دی لحدیث الجالب مرزوق والمحتکر ملعون الخ (۱) (درمختار) او نور تفصیل د فقهي په کتابونو کې دي.

کنجتي، گوره، پنبه، شیشم او نور جمع کول احتکاردی، که نه؟

سوال: په موسم کې غله رانیول او دوی میاشتي وروسته خرڅول جائز دي، که نه؟ او کنجتي، گوره، پنبه، شیشم او نور هم د غلې د تجارت په حکم کې راځي او که نه؟ (۱۳۳۸/۸۱۳ هج)

جواب: د فقهي په کتابونو کې د دې په اړه د تفصیل راغلی دی چې که د غلې راڅخه وښار والوپه هکله ضروري نومکروه دی او که د غلې په راڅخولو او دوی میاشتي وروسته په خرڅولو وښار والوته څه تاوان نه وي لکه چې په عامه توګه په اوس زمانه کې دي نو جمع کول د غلې مکروه نه دي لکه چې په درمختار کې راغلي دي: فان لم یضر لم یکره الخ (۲) او د کنجتو، گورې، پنبو، شیشمو او نورو هم همدغه حکم دی (۱)، ځکه چې داهم انساني روزې ده (فقط).

د حیواناتو خواړه راڅخه خول احتکاردی، که نه؟

سوال: (۲۳۲) د ګراني په نیت د حیواناتو خواړه جمع کول احتکاردی، که نه؟ (۲۰۱/۱۳۳۷ هج)

جواب: احتکار لکه څرنگه چې دانسان په خواړو کې راځي د حیواناتو په خواړو کې هم راځي په درمختار کې راغلي دي: وکره احتکار قوت البشر والبهائم الخ فی بلد یضرباً لهه الخ (۲)

(۱) عن عمر رضی الله عنه عن النبی صلی الله علیه وسلم قال: الجالب مرزوق والمحتکر ملعون رواه ابن ماجه والدارمی (مشکوۃ: ۲۵۰-۲۵۱، کتاب البیوع، باب الاحتکار)

(۲) الدر مع الرد (۵/۲۸۲)، کتاب الحظرو الاباحه، فصل فی البیع طر شیدیه.

د غلې په راڅخولو کې په قیمت کې څه فرق نه راځي نور اڅخه خول یې صحیح دي

سوال: (۲۳۳) که یو سړی غله د ګټې لپاره په موسم کې رانیوله جمع یې کړه وروسته یې خرڅه کړه شرعاً جائز دی، که نه؟ (۲۷۲۰/۱۳۳۷ هج)

جواب: که دده غله راڅخه وښار والوته ضروري او خلګ په تنګي کې واقع کېږي نو دا کار مکروه دی او که دده په راڅخولو وښار والوته هېڅ تاوان نه دی غله په بازار کې ډیره پیدا کېږي او دده په راڅخولو په نرخ کې هېڅ فرق نه راځي لکه چې نن صبا عموماً همدغه حال دی نو دا هېڅ پروا نلري صحیح دی (۱)

له ارځانه رانیولو وروسته اتفاقاً غله ګرانه شوه نو څه حکم دی؟

سوال: (۲۳۴) یو تاجر غله داسي وخت رانیوله چې په دنیا کې په عامه توګه پیدا کېده وچ کالي نه وه خو عادت دی چې تاجر غله رانیسي د ګراني انتظار کوي اوس داسي وخت راغلی چې غله ختمه شوه او تجار به یې په ګراني سره خرڅول پیل کړي دا احتکاردی، که نه؟ (۲۸۷۹/۱۳۴۲ هج)

جواب: همدغه احتکاردی قال رسول الله صلی الله علیه وسلم: من احتکر فهو خاطئ رواه مسلم (۲) قال الطیبی: الاحتکار المحرم هو الاحتکار فی الاقوات خاصة وهوان یشتري الطعام فی وقت الغلاء للتجارة ولا یبیعه فی الحال بل یدخره لیغلو ثمنه (۳) اما که په ارځاني کې یې رانیوله خو په دې نیت باندې یې جمع نکړه چې غله ګرانه شي نو به یې خرڅه کړم بلکه اتفاقاً داسي وشول چې ګراني هم راغله نو د صورت دا احتکار نه دی.

د محتکر (د ګراني په نیت غله راڅخه خول) په ډوډۍ

خوړلو کې باید امام احتیاط وکړي

سوال: (۲۳۵) د سود کارو بار کول او په آئنده کې د ګران خرڅولو په نیت غله له رانیولو وروسته

(۱) الدر مع الرد (۵/۲۸۲)، کتاب الحظرو الاباحه، فصل فی البیع طر شیدیه (۲) کان سعید بن المسیب یحدث ان معمر قال: قال رسول الله صلی الله علیه وسلم: من احتکر فهو خاطئ الحديث الصحيح لمسلم ۳۱/۲ کتاب البیوع، باب تحریم الاحتکار فی الاقوات

(۳) شرح المسند السووی ۲/۳۱، کتاب البیوع، باب تحریم الاحتکار فی الاقوات.

ښوول جائز دی، که نه؟ د داسي خلکو کره که امام ډوډی و خوري نو په ده پسې لمونځ جائز دی، که نه؟ (۱۳۴۵/۲۲ هج)

ځواب: سودا خستل له هیچا څخه جائز نه دی او غله د گرانۍ په غرض جمعه کول مکروه دي نوموړی امام باید له داسي ډوډۍ سره احتیاط وکړي او لمونځ په دغه امام پسې صحیح دی.

د لیلام مال رانیول شرعاً صحیح دی

سوال: (۲۴۲) د لیلام مال په تېره بیا د هغو خلکو سامان چي په جنگ کې وژل شوي دي رانیول یې شرعاً صحیح دي، که نه؟ (۱۳۳۸/۱۴۷۲ هج)

ځواب: د دغه لیلام شوي مال رانیول صحیح دي.

د لیلام او په کاغذ کې پېچلې شي د بیع حکم

سوال: (۲۳۷) (الف) زید یوشی لیلاموي په پورته کېدو راپورته کېدو دیوسری پر نوم بولی ختمه شوه دا ډول بیع جائز ده، که نه؟

(ب) د زیاتره دکاندارانو د طریقې ده چي د سلو، دوو سوو د کاغذ پاکت جوړ کړي په چاکې پنسل وپه چاکې گوتی، په چاکې پېچکاری او نور شيان ډډي خوله وربنده کړي بیا یې خرڅوي دا جائز دی، که نه؟ (۱۳۳۷/۲۲۵۳ هج)

ځواب: (الف) دا ډول د لیلام په طریقې بیع جائز او صحیح ده.

(ب) دارنگه هم بیع صحیح کیږي خو رانیوونکې ته د دغه شی له رانیولو وروسته اختیار شته چي څو اکه داسې اخلي او که یې بېرته ورکوي فقط.

د حکومتی لېلام حیوانانو رانیولو حکم

سوال: (۲۳۸) له مېعاد پای ته رسېدو وروسته چي حکومتی کوم لېلام د حیوانانو کیږي

د هغوی رانیول جائز دي، که نه؟ (۱۳۱۴/۱۳۴۵ هج).

ځواب: فتوی پر همدې ورکول کیږي چي حکومت د کومو حیوانانو د قاعدې سره سم د مېعاد وپای ته رسېدو وروسته لېلام کوي د هغه رانیول جائز دی (ځکه چي حکومت په استیلا سره د دغو حیوانانو مالک گرځي)

سوال: (۲۳۹) د حکومت په کور کې چي کوم حیوانان تړلې وي او تر یوه ټاکلې موده پنځلس ورځې وروسته له اعلان کولو لیلامیږي څو که د دغه مال اصل مالک د لیلام تروخه نه وي رارسېدلی او حیوان لیلام شي که موږ بولی پرووایو دغه حیوان رانیسونو دا به شرعاً زموږ لپاره جائز وي، که نه؟ (۱۳۳۷/۲۵۷۴ هج)

ځواب: رانیول د دغه حیوان صحیح دي او رانیوونکي د دې مالک گرځي بیا که مالک هم معلوم شي نو دا بیع نه ماتېږي اما په حکومت کې چي یې کوم قیمت ایښی وو هغه به و دغه مالک ته ورکوي.

له کانجې هاؤس (۱) څخه حیوان رانیول او د هغه قرباني کول

سوال: (۲۴۰) کوم حیوانان چي په کانجې هاؤس کې دي دوی د کوم مالک دنه موجودگی په وجه که حکومت دوی لیلام کړي نو د مسلمانانو لپاره د دوی رانیول اوله حلالو وروسته یې خوړل او قرباني کول صحیح دي، که نه؟ تردریو میاشتو پورې د مالک له انتظار کولو وروسته یې قیمت په خزانه کې داخلول او یوه څلورمه یې دکلې ومشرته ورکول، دکلې د مشر لپاره د دې اخیستل جائز دي، که نه؟ که له دریو میاشتو وروسته مالک راغلی نو حکومت نه قیمت ورکوي اونه د حیوان ذمواردی نو اوس دده د مالک په دغه قیمت کې شرعاً حق شته، که نه؟ (۱۳۳۷/۱۳۲۵ هج)

ځواب: د مسلمان لپاره د دغه حیوان رانیول له حلالو وروسته یې خوړل او یا قرباني کول صحیح دي او دده د قیمت څلورمه چي کومه حکومت دکلې ومشرته ورکوي د هغې اخیستل هم دکلې د مشر په هکله جائز دی او کله چي مالک راشي نو هغه ته یې قیمت ورکول پکار دي څو که حکومت یې نه ورکوي نو له مشري څخه د دې غوښتنه نشي کېدای اما احتیاط په دې کې دی چي مشري دې خوشحال کړي یا دې بیا قیمت ورکړي فقط.

سوال: (۲۴۱) (الف) د حیوانانو په ځای کې یې وارثه غواوې، غویې و بزې او نور د اخلیږي او هغه زیات تر زیات تر پنځلسو ورځو پورې په دې وجه دلته وي چي کله د حیوان مالک راشي هغه وخت به جرمانه او خواره ځيني واخلو پرې به یې ډډو او کله چي تر ټاکلې مودې پورې مالک راشي

(۱) هغه حکومتی ځای چي پکې یې وارثه حیوانان تړي (فیروز اللغات)

نو حکومت د حیوان لیلای داسې بیع جائز ده، که نه؟ او د اړول غوا، غویسی او نور په لېلام کې رانیول او قرباني کول یې جائز دي، که نه؟

(ب) که داسې حیوان بل سړی رانیسي که هندوي او که مسلمان بیایې له ده څخه بل څوک رانیسي قرباني یې کړي نو جائز دی، که نه؟ زید او عمرو وایې چې د داسې حیوان قرباني ناروا ده بکروایې چې د حیوان دلقطې (ورک شوې) په حکم کې دی، ځکه د داسې حیوان قرباني هم روا ده؟ (۲۵۴۴/۱۳۳۷ هج)

ځواب: (الف، ب) دغه بیع صحیح ده او په دواړو صورتونو کې قرباني صحیح ده داصحیح دی چې د حیوان دلقطې په حکم کې دی او بیع دهغه صحیح ده او قرباني یې روا ده کذا فی الدر المختار (۱) فقط.

سوال: (۲۴۲) تاسوله کالجی هاؤس څخه د حیوان قرباني له رانیولو وروسته روالیکلې وه او مولانا کفایت الله صاحب ناروالیکلې ده چید اقبضه د حربې کېدو په حیث نه ده بلکې د مقرري کړې قاعدې سره سمه کیږي اوس د دغې مسئلې په هکله ستاسو څه رایه ده؟ (۵۵۰/۱۳۴۳ هج)

ځواب: په کالجی هاؤس کې داسې نادر که حیوانان هم وي چې د مالکونو درک یې نه وي نو په دغو کې خوبه ضرور د حاکمانو بیع ته بېله شبهې جائز ویل کیږي لکه چې دلقطې او نور و حکم دی نورانیو و نکوته د تکلیف ورکول چې کوم حیوان نادر که دی او کوم نه دی باعث د حرج دی لنډه دا چې له نظارو څخه هم راعلمو میږي چې بیع ته جائز ویل شي او مشتري مالک وگرځي (۱).

د یو کتاب بېلابېل چاپونه دیوبل سره په پورتبادله کول

سوال: (۲۴۳) د کتابونو په تبادله کې یو خوا د مصر چاپ شوې کتابونه وي بلې خوا ته هماغه کتابونه هندوستانی چاپ شوې وي او په دواړو کې په صفاتي، کاغذاولیک او نورو کې فرق وي، یا دواړه کتابونه

(۱) عرف ای نادی علیها حیث وجد هالی ان علم ان صاحبها لا یطلبها وانها تقصد ان بقیت کلا طعمة کانت امانة فینتفع الراجع بهال فقیر او الاتصدق بها علی فقیر (الدر المختار) وفي الشامي قوله: (فینتفع الراجع) ای من رفعها من الارض فدل علی انه انما ینتفع بهابعد الاشهاد والتعريف الی ان غلب علی ظنه ان صاحبها لا یطلبها والمراد جواز الانتفاع بها والتصدق وله امساكها لصاحبها وفي الخلاصة له بیعها ایضاً الخ (الدر المختار والشامي) (۳۵۰/۳)، کتاب اللقطة طر شیدیه.

د هندوستان څو چاپ خانو چاپ کړې دي نو د دوی تبادله د جنس دیووالي په وجه لاس، په لاس واجب وي که د جنس دیبلوالي په وجه لاس، په لاس کېدل ضروري نه دي؟ نو که په یادو شویو مسئلو کې دیبلوالی د جنس شته نو د دغودر پیو و جو څخه د کومې وجې په اعتبار دیبلوالی دی؟ (۳۳۱/۳۳-۱۳۳۴ هج)

ځواب: د کاغذ اختلاف د جنس اختلاف دی نو که یو کتاب پر بېلابېلو ډولونو کاغذ و باندې چاپ شوی وي که څه هم په یوه چاپخانه کې چاپ شوی وي نو بېلابېل جنسونه بلل کیږي کما فی الشامي عن الفتح والثوب الهروي والمروى جنسان لاختلاف الصنعة الخ وكذا المروى المنسوج ببغداد وخراسان واللبدا لارمنى والظالقانى جنسان (۱) نو د کاغذ ډول دیبلوالی په صورت کې د اصل دیبلوالی په وجه دیبلوالی د جنس راځي او په پورروا کیږي او د صفت د تبدل مثال شامی کالخبز مع الحنطة والزيت المطيب بغير المطيب (۲) لیکلی دی نو کېدای شي چې د خط د بڼه والي او نه بڼه والي په وجه د صفت بدل والی په وجه د جنس اختلاف ورته وویل شي او د جنس دیووالي په صورت کې هم له دواړو خواوو قبضه کولو ته اړتیا نشته تعیینول بس دي او په ملک کې موجودیت د تبادلې د جائز کېدو لپاره کفایت کوي لکه چې د شامی له عبارت [اضیف الیه العقد وهو حاضر او غائب بعد ان یکون موجودا فی ملکه الخ (۳) څخه څرگند دی فقط.

دولایتي صابون د تجارت حکم

سوال: (۲۴۴) دولایتي صابون استعمال او تجارت جائز دی، که نه؟ (۱۲۲۵/۱۳۳۵ هج) **ځواب:** استعمال دده جائز دی او تجارت یې هم جائز دی.

د مکان په بیع کې دیباني بېرته نه ورکولو شرط لگول

سوال: (۲۴۵) نن، صبا په عامه توګه د مکانونو د بیع دارواج جوړ شوی دی چې مشتري دیباني په توګه پېشکې څه روپی و بایع ته ورکوي چې ورته عام خلګ اوږه یا سټیه وایي اودا

(۱) ردالمحتار (۴/۲۰۰)، کتاب البیوع، مطلب فی الایراء عن الربوط رشیدیه.

(۲) ردالمحتار (۴/۲۰۷)، کتاب البیوع، مطلب فی استقراض الدراهم عددا.

(۳) ردالمحتار (۴/۲۰۲)، کتاب البیوع، مطلب فی استقراض الدراهم عددا.

شرط ورباندي ږدي چي که ترفلاني تاريخه پورې مایه حکومت کې رسمي کړه نو دا به بیا په ثمن کې وشمېرل شي کني داروپی. به دبائع وي اوبيع به ماته بلله کيږي شرعاً ددي بېعې څه حکم دی؟ (۱۰۴۹/۱۳۳۸ هج)

ځواب: دا ډول بيع کول باطل دي اودبائع لپاره دبيع نه کېدوپه صورت کې دغه بیا نه گرځول حرام دي عن عمرو بن شعيب عن ابيه عن جده قال نهی رسول الله صلى الله عليه وسلم عن بيع العربان رواه مالک و ابو داود و ابن ماجه (مشکوۃ شریف) قال السيد: قوله بيع العربان وهوان يشتري السلعة ويعطى البائع درهما و اقل او اکثر علی انه ان ثم البيع حسب من الثمن والالکان للبائع ولم يرجعه المشتري وهو بيع باطل لمافيه من الشرط والغرر (۱).

پورې سړی که خپل مکان پر خپله ښځه خرڅ کړي نو څه حکم دی؟

سوال: (۲۴۲) دکریم خان واده درحيمي سره په دوه نیم سوه ولوروشو پر کریم خان باندي ښځه سوه روپۍ دتاجرهم پاته وي تاجر ورباندي عارضه وکړه پنځلس ورځې وروسته کریم خان دخپلې ښځې رحيمي په نامه په سل روپۍ د مکان د مالک جوړولو پايه وليکله ترڅو دتاجر روپۍ وځوري دغه په ملک کې ورکول جائز دي، که نه؟ (۱۲۱۷/۱۳۵۱ هج)

ځواب: دبيع او شرا معامله چي دکریم خان او دده دښځې تر مینځ وشوه چي په سل روپۍ کریم خان مکان پر رحيميه خرڅ کړ او دايې مالکه جوړه کړه صحيح شوه او نوموړې رحيميه ددغه مکان مالکه شوه فقط.

یو سړی خپل ځاني جائداد چي پر چاوغواړې خرڅولای یې شي

سوال: (۲۴۷) په یو مکان او یو دکان کې څلور سکه وروڼه شریکان وو په دوی کې یو ورور وفات شو چي یوزوئ یې پاتي شوه وروڼه خپلې، خپلې برخې پر خپل وراره خرڅوي په دغه دواړو وروڼو کې کوم چي بيع کوي دیو ورور یوزوئ دی چي دی له هغه څخه ناراضه دی دوهم ورور اولاد نلري درېیم ورور دوی لوني لري ددغه بيع جائز ديه، که نه؟ (۳۲/۵۴ = ۱۳۳۳ هج)

(۱) مشکوۃ المصابيح ص: ۲۴۸ مع الحاشية: ۲، کتاب البيوع، باب المنهي عنهما من البيوع.

ځواب: په ژوند کې وهرسړی ته اختیاردی چي خپل ځاني شيان پر هر چاوغواړې خرڅ یې کړي تصرف پکې کولای شي، ځکه نو کوم ورور چي خپل شی پر وراره خرڅ کړي یا په هغه ته ورکړه هغه وراره ددې مالک گرځي خود کوم ورور زوئ چي شته اودی له هغه څخه ناراضه دی نو د هغه دې برخې کولو په وجه دده لپاره خپله برخه پر خپل وراره خرڅول مناسب نه دي اودا کار دالله رب العزت ناخوښه دی هوکه کومه اړتیا وخرڅولوته وي نو پروا نلري مثلاً دی پور وړی دی فقط.

سوال: (۲۴۸) زید مسلمان او په قوم سیددی یوه ښځه اودرې لوني لري یوه لوريې دخاوند اودریو بچیانو سره دپلار سره اوسیږي له ډیرې مودې راهیسي زید خپل ټول دکرني جائداد وېرته چي په څلورم پنځم پښت کې دزید وراره کيږي په گرواوقبضه کې ورکړي وواوس زید دخپلو اړتیاوو په وجه خپل ټول په گروورکړي جائداد پرېل سړی خرڅ کړ او دېکړد گرو ټولې روپۍ یې ورا داکړي خود زید یو په څلورم پانځم پښت کې خپلو اتو ددې خبرې دعوی کړې ده چي دا خرڅ شوی جائداد له نیکه گانو پاته شوی دی وزید ته دخرڅولو حق نشته او په محکمه کې دایبان کړی دی چي موږ دشریعت پابندنه یو دهندوانو رواج منو، ځکه دزید بيع ناروا ده اودزید له وفات وروسته دده دښځې اولونیو هم حق نشته زموږ حق دیو نیکه له لحاظه دی په دې اړه دسپېڅلې شریعت حکم څه دی؟ وزید ته دخپل جائداد درانیولو او خرڅولو حق شته، که نه؟ (۳۲/۱۲۲۵ - ۱۳۳۳ هج)

ځواب: وزید ته دخپل ځاني جائداد درهن اوبيع اختیار شته بيع کول دده صحيح اونا فذدي په نیکه کې دوړگه و خپلوانو دعوی باطله اوداوړېدو وړ نه ده اوددغو خلکو دشریعت له پابندي کولو څخه انکار کول اودهندوانو د رواج منل څرگند کفر او ارتداد دی الله رب العزت دې موڅوندي کړي اودا وینا ددوی چي دلونو حق نشته هم باطله اولغوه ده اود میراث په اړه له نازل شوې نص سره ټکرده فقط.

پر کافر باندي له خرڅولو مخکې دده دآمدنی تحقیق کول ضروري نه دي

سوال: (۲۴۹) پر کافر باندي دجائداد یا بل شی خرڅولو پروخت ودي تحقیق ته اړتیا شته، که نه؟ چي دده دآمدنی څه حال دی؟ اوله تحقیق وروسته دده آمدني پاکه وبلله شي؟

(۱۰۲۲/۳۳-۱۳۳۴ هج)

ځواب: په دې حالت کې له هندو څخه و هیڅ تحقیق ته اړتیا نشته.**له تاجر څخه زېږور (کېنه) رانیول****سوال:** (۲۵۰) د تاجر سره مسلمانان د پنځو سوو روپیو زیات په پنځویشته روپۍ په گروږدي چي سود پر سود زیات شي مثلاً پنځوس روپۍ شي نو تاجر هغه زېږور واخلې اوس له همدغه تاجر څخه که کوم مسلمان په مناسب قیمت باندې دغه زېږور رانیسي نو دارواډي، که نه؟ (۱۸۷۵/۳۲-۱۳۳۳ هج)**ځواب:** صحیح دی.**هندو چي کومه غوا د سود په عوض اخیستې وي مسلمان هغه رانیولای شي****سوال:** (۲۵۱) یو هندویوه غوا د سود په عوض واخسته نو د مسلمان لپاره دغه غوا رانیول صحیح دي، که نه؟ اود دې ټولې گټې و مشتري ته حلالې دي، که نه؟ (۹۷۱/۳۲-۱۳۳۳ هج)**ځواب:** د مسلمان لپاره له کافر څخه دغه غوا رانیول صحیح دي اود دې ټولې گټې د مشتري لپاره حلالې دي.**د چاگته چي حرامه وي پر هغه مال خرڅول****سوال:** (۲۵۲) (الف) پر هغو مامورینو کپړې او نور خرڅول جائز دي، که نه؟ چي دهغوئ په اړه و بائع ته پوره معلومه وي چي د دوی آمدني حرامه درشوت او نور وده؟ (ب) په الف کې په یاد شوې صورت کې په مسلمان او غیر مسلمان کې فرق شته، که نه؟ (ج) بائع د سود اړوخت په دې خبر دی چي مشتري داسې په حرام ځای کې د لگولو لپاره رانیسي لکه مثلاً له تاجر څخه کپړه رانیسي ورنه اوبد چلندې ښځې ته به یې ضرر ورکوي نو په داسې حالت کې د داسې سړي سره د بیع معامله کول صحیح دي، که نه؟

(د) د تاجر له دکان څخه یو مسلمان یا نامسلمان چي ورسره بد چلنده فاحشه ښځه وي په دغه بد چلنده

کپړه خوښوي د دې لپاره کپړه رانیول غواړي نو د مسلمان تاجر لپاره پرداسې سړي کپړه خرڅول روا دي، که نه؟

(هه) اوبه یاد شوې صورت کې په بیع کولو سره پر حرام کار مرسته کول راځي، که نه؟ (و) پر هندو چي آمدني یې صرف د سودوي کپړه خرڅول روا دي، که نه؟ (ز) که کومه رنډۍ او نور چي یو مخ حرامه گټه خوري د کوم ښه سړي په وسپله له کوم مسلمان دکاندار څخه کوم شی رانیسي اود کاندار ته په کومه قربنه معلوم شي چي ضرور هغې بد چلندې رانیولای دی او اصل رانیوونکی هغه بد چلنده ده نو داسې پورته یاده شوې بیع روا شوه، که نه؟

(ح) یو رئیس یو متروان دیوې رنډۍ د خدمت لپاره مقرر کړې هغه یې چاره د دې خدمت کوي د همدې تنخوا ورکول کپړې که تاجر د داسې تنخوا په روپیو دغه متروان ته کپړه ورکړي نور واده، که نه؟ او څرگندونه دې وي چي ده ته تنخوا رئیس ورکوي (۲۴۳/۱۳۳۵ هج)

ځواب: (الف) له دوی سره سودا صحیح ده.

(ب) په دې صورت کې د بیع معامله کول صحیح دي.

(د) روا دی (هه) کپړه ورباندې خرڅول هیڅ پروانلري امداد احتیاط خبره بېله ده (و) صحیح دی (ز) بیع روا ده (ح) صحیح دی فقط والله تعالی اعلم.

له نامسلمان سود خور څخه چي کوم شیان رانیولای شي هغه حلال دي**سوال:** (۲۵۳) له داسې نامسلمان څخه چي څه رانیول شي چا چي خپل ټول یازیا تره جائد او د سود په وسپله را جمع کړي وي روا دی، که نه؟ او حلال او پاک دی، که نه؟ (۱۵۹۳/۱۳۳۷ هج)**ځواب:** له نامسلمان څخه چي کوم شیان رانیول شي هغه حلال او پاک دي.

رنډۍ چې کوم شي رانيوی وخرڅوونکې ته چې کومې روپۍ

ورکړي دهغو حکم

سوال: (۲۵۴) پرېد چلندې ښځو کوم شی خرڅوړوادي، که نه؟ که کومه د وارنډۍ بل ځای نشي پيدا کولای نو په قیمت باندې يې دې ته ورکولای شي، که نه؟ طبيبانو او اکترا نولپاره د دوی پر علاج فیس اخستل روادي، که نه؟ که ددې اشنای له ځانه فیس ورکوي نو آیا اخستلای شي، که نه؟ که درنډۍ روپۍ قطعې حرامې دي او د فیس رانيولو او خرڅولو په وسيله يې نشي اخستلای نو د ځينې علماؤ د فتوی چې په کار ونو، پاکتونو او دغه رنگه درېبل گاډۍ په خرڅ ياد کوم هندوپه پور کې دې ورکولې شي نو دا تر کومه صحيح ده؟ درنډۍ ځاني مکان په کرایه نيول، پکې اوسېدل صحيح دي، که نه؟ هلته لمونځ کول صحيح دي، که نه؟ (۳۸۰/۱۳۳۷ هج)

جواب: پرېد چلنده ښځې چې کوم شی خرڅ کړل شي دهغه قیمت چې بائع ته په لاس ورشي قطعې حرام نه دی دبائع په هکله حلال دی دغه رنگه و طبيبانو او اکترا نوت ته چې کوم فیس ورکول شي هغه هم قطعې حرام نه دی هو احتیاط دادی چې د اصدقه کړي ترڅو چې کوم خباثت دی هغه ليري شي او په کار، پاکت و درېبل گاډۍ په کرایه او پور کې ادا کول په دغو خبرو هیڅ نه حاصلیږي، ځکه چې که حرام وي نو دا کارونه يې هم نشي حلالولای او درنډۍ مکان په کرایه په نيولو او وروسته پکې اوسېدل هم صحيح دي او لمونځ هم پکې صحيح دی خو ښه نه دی احتیاط اولی اوزیات مناسب دی په کومه آمدني کې چې شک وي دهغې په صدقه کولو پوره روحاني پاکي حاصلیږي او خباثت ليري کیږي او نور حلال مال ته چې داسې آمدني ورگډه شي په هغه کې خباثت نه پاتېږي فقط

پر زنا کارو ښځو مال خرڅول

سوال: (۲۵۵) یو سړی د خښتو تېکه داري کوي او هر ډول خلک ده ته د مال رانيولو لپاره راځي و بد چلنده ښځې هم مال رانیسي داسې پرېتولو مال خرڅولای شي؟ (۵۷۸/۱۳۳۹ هج)

جواب: بیع او شراء د دوی سره روا ده او قیمت چې کوم راشي هغه حلال دی.

رانیوونکي چې د حلال مال په عوض کې کومې حرامې روپۍ ورکړي هغه وخرڅوونکې ته حلالې دي که حرامې

سوال: (۲۵۲) د فتاوی رشیدیه له یو دوو عبارتونو څخه شک را لویږي چې بائع کوم خپل حلال مال پر هغه سړی خرڅ کړي چې مال يې حرام وي نو هغه روپۍ د حلال مال په ثمن کې راشي دبائع په قبضه کې هغه به حرامې وي په هغه چې کوم شی رانیول شي په هغه کې به هم حرمت وي او خوراک، څښاک دهغه حرام دی اما یوه خبره بله ده چې پکې له ټولو فقهي روایتونو څخه وتلای شي هغه دا چې دشمن روپۍ که حرامې دي خو په دغه روپیو دا ډول کوم شی رانیول شي چې قیمت مقرر کړي پر شی قبضه وکړي بیا دغه روپۍ په قیمت کې ورکړي نو امام کرخي رحمه الله دې بیعې ته حلال ویلي دي او پر دې باندې ځينې علماؤ فتوی هم ورکړې ده د کوم کور مال چې حرام وي هغه مزدوري او مېلمستیا او نور ټول حرام دي فقط. (فتاوی رشیدیه مخ: ۴۹۳) بینو و توجروا (۲۸۲۲/۱۳۴۱ هج)

جواب: دا چې له امام کرخي رحمه الله څخه روایت دی په دې کې پراخوالی دی او په اوس زمانه کې د حرام د غالبوای او د پرهېز د امکان نه کېدو په وجه د همدې روایت سره سم عمل کېدل غنېمت دی او کله چې زیاتره همدا سي کیږي چې مشتري لومړی قیمت مخته کړي او بائع ته يې وربنکاره کړي معامله نه کوي بلکې درانیولو او خرڅولو معامله يې دشمن له وربنکاره کولو مطلقاً کوي بیا له معاملې کېدو وروسته ثمن ورکوي نو دا د امام کرخي رحمه الله دروایت سره سم د جواز په حد کې داخلېږي او په فتاوی رشیدیه کې دهغه مال په اړه حکم لیکلی دی چې خاص حرام مال موجود دی او ښکاره ده چې له معاملې وروسته سپک والی راځي مثلاً یو صورت خو همدغه دی چې خاص درشوت یا سود مال وچاته ورکول شي او یو دا چې د سود په مال باندې کومه مخکې رانیوله بیا هغه مخکې په مزارعت چاته ورکړي به دې دواړو کې فرق راځي او بیا د امام کرخي رحمه الله دروایت په وجه په دغه رانیولې شوې مخکې د حلت صورت هم راوتلای شي کله چې ثمن ورمخته کړي مخکې نه رانیسي بلکې درانیولو معامله مطلقاً پرېو ثمن وکړي چې دغه مخکې په سل روپۍ ماته را کړه او بائع يې ورکړي بیا مشتري هغه ثمن له حرامو روپیو څخه ورا داکړي نو دا د امام کرخي رحمه الله له روایت سره سم دغه مخکې او ددې گټه به حلاله وي او مخکې مې هم لیکلې دي چې زیاتره معاملې دا ډول کیږي چې ثمن ورمخته کړي معامله نه کیږي

چې د دغورو پیو په بدل ماته مخکې را کړه پرته لدې دفتاوی رشیدی مسئله د اصل مذهب په وجه ده دامام کرخي رحمه الله دروايت پر اساس غالباً نه ده نوپه دې صورت کې هيڅ تعارض نه راځي اوپه دې کې شک نشته چې احتياط په دې کې دی چې له شبهوڅخه هم پرهېزوکړل شي نو د احتياط مرتبه همدغه ده چې له دې څخه پرهېزوي خودامام کرخي رحمه الله له روايت سره سم د جواز گنجائش راوتلای شي (۱) فقط.

دچاسره چې زیاتره مال دغصب وي پرهغه شي خرڅول

سوال: (۲۵۷) دزید سره خودغصب مال زیات دی، ځکه دده سره درانیولواو خرڅولومعامله کول صحیح نه دي خودرانولواوخرڅوپهمعامله نه کولوکې دضرر اندېښنه ده، ځکه چې د مجبوریت په وجه پرده مال خرڅول اودهغه قیمت دیوهندوسره داسې تبادلې کول چې له هغه څخه قرض واخلي وروسته هغه روپی ورکړي چې له زید څخه ملاووشوي دي څرنگه ردي؟ (۲۰۸۵/۱۳۳۷هج)

ځواب: که دغه روپی بدلې نکړي بیا هم گنجائش شته او که په یاده شوې طریقه یې بدلې کړي نوداښه دی په هر حال دخپل مملوک شي قیمت دبائع لپاره حلال دی.

دچاآمدني چې حرامه وي پرهغه شي خرڅول

سوال: (۲۵۸) یوسړی تجارت کوي دده لپاره ورنډی یا نورو حرامو روپیو والوته سودا ورکول او قیمت اخستل جائز دي، که نه؟ (۴۹۲/۱۳۳۸هج)

(۱) قال فی ردالمحتار قوله (اكتسب حراماً الخ) توضیح المسئلة مافی التاتارخانیة حیث قال رجل اکتب مالا من حرام ثم اشترى فلهذا علی خمسة اوجه امان دفع تلك الدراهم الى البائع اولاً ثم اشترى منه بها واشترى قبل الدفع بها ودفعها واشترى قبل الدفع بها ودفع غيرها واشترى مطلقاً ودفع تلك الدراهم او اشترى بدراهم آخره ودفع تلك الدراهم وقال الكرخی رحمه الله فی الوجه الاول والثانی لا یطیب وفي الثلاث الاخرة یطیب وقال ابو بکر: لا یطیب فی الكل لكن الفتوی الآن علی قول الكرخی دفعاً للحرج عن الناس (الشامی علی خمسة اوجه طر شیدیه)

ځواب: دفتوی له لارې پرداسې خلگوشي خرڅول اودهغه قیمت مصرفول صحیح دي اما فتوی داده چې احتياط وکړي.

دچاآمدني چې گډه وډه وي پرهغه کوم شي خرڅول

سوال: (۲۵۹) یوسړی شراب، بنگې خرڅوي اوددې سره بله حلاله پېشه هم کوي که دی پخپل گډوډ مال کوم شي رانیسي نو پرده خرڅول جائز دي؟ (۲۴۲۴/۱۳۴۱هج)

ځواب: جائز دي.

که د مجبوریت په وجه کوم سړی خپل مکان په کم قیمت

خرڅوي دهغه رانیول څرنگه دي

سوال: (۲۶۰) دیوسړی مکان بل سړی قبضه کړی دی دمکان مالک په دې وجه چې ددغوي وس نلري پر بل چا باندي په ډیر لږ قیمت خرڅوي دایبع صحیح ده، که نه؟ اوپه کم قیمت رانیوونکې باندي څه مواخذه شته، که نه؟ (۱۴۳۱/۱۳۳۸هج) **ځواب:** دایبع صحیح ده په کم قیمت باندي ورکول جائز دي اوپه کم قیمت رانیوونکې باندي هيڅ مواخذه نشته فقط.

ومسلمان مزدور ته چې نصاری کوم شيان ورکړي ووهغه

له ترک موالات وروسته رانیول

سوال: (۲۶۱) مردی مسلمان درایام جنگ در بصره در جهاز نصاری مزدوری می کرد پس بتوفیق ایزدی توبه نموده مزدوری نصاری ترک کرد و موالات کفار فرو گذاشت اکنون از مزدور مذکور کسبل و غیره که در ایام مزدوری و غیره او را از طرف نصاری داده شد خریدن شرعاً جائز بود یا نه؟ و آن کسبل و غیره یوشهیده نماز خواندن و دیگر عبادت کردن شرعاً جائز است یا نه؟ (۹۶۲/۱۳۳۹هج)

ځواب: اکنون آن کسبل و غیره از مزدور مذکور خریدن و یوشهیدن و نمازیدن ادا کردن و عبادت

ادانموند جائز است فقط.

دسوال: (۲۲۱) ترجمه: یو مسلمان سړی په بصره کې د جنگ په زمانه کې دنصرانیانو په جهاز کې مزدوري کوله وروسته دالله رب العزت په توفیق سره ده توبه وکښه دنصراری مزدوري یې پرېښوده او دکفارو سره ترک موالات (مرسته نه کول) هم وکړ او س دمزدوري په زمانه کې دنصراری له لوري ورکول شوې شړې او نور له دغه مزدور څخه رانیول شرعاً جائز دي، که نه؟ او که دغه شړې سړی پر ځان اچوي نولمونځ یې پکې کول او نور عبادتونه پکې کول شرعاً روا دي، که نه؟

خواب: اوس له دغه مزدور څخه شړې او نور رانیول هغه پر ځان اچول لمونځ او نور عبادتونه پکې ادا کول جائز دي.

خیرات کړی شي بېرته اخستل اورانیول

سوال: (۲۲۲) یو سړی یوه گامېښه دالله رب العزت لپاره وچاته ورکړه چاته چې یې ورکړې وه خو ورځې وروسته هغه خرڅوله په خیرات ورکړونکې ورسره دقېمت خبره وکړه له ده څخه یې رانیول نو دغه رانیول جائز دي شرعاً، که نه؟ (۱۱۰۳/۱۳۴۱ هج)

خواب: خیرات کړی شي بېرته ځینې اخستل مکروه دي او دهغه رانیول هم وچاته چې به خیرات کې یې ورکړی وي له هغه څخه ښه نه دي کماورد فی قصه عمر رضی الله عنه (۱) او پر همدې باندې یعنی پر نه اولی والې باندې هغه حدیث حمل دی نو که چا رانیول نو هغه مالک شو او بیع صحیح شوه خودارانیول ښه نه دي فقط.

پر رشوت اخستونکې شي خرڅول / اود رشوت مال

یادېدل چلندې مکان رانیول

سوال: (۲۲۳) (الف) پر رشوت اخستونکې شي خرڅول صحیح دي، که نه؟ په دې حال کې

(۱) عن عمر بن الخطاب رضي الله عنه قال: حملت على فرس في سبيل الله فاضاعه الذي كان عنده فاردت ان اشتريه وظننت انه يبيعه برخص فسلت النبي صلى الله عليه وسلم فقال: لا تشتره ولا تعدي في صدقتك وان اعطاكه بدرهم فان العائد في صدقته كالكلب يعود في قيئه الحديث (مشكوة ص: ۱۷۲، كتاب الزكوة، باب من لا يعود في الصدقة).

چې بائع ته معلوم وي چې دمشتري روپۍ درشوت له مال څخه دي؟

(ب) له رشوت خور څخه پخپله پخپلو حلالو روپو مال رانیول څرنگه دي؟ سره له دې چې مشتري په دې خبر دی چې دامبیع درشوت ده.

(ج) دکومې بد چلندې ښځې مکان پخپلو حلالو روپو رانیولای شوای، که نه؟ (۱۵۴/۱۳۴۱ هج)

خواب: (الف) که یې په رشوت کې داسې شي اخیستی دی چې په اشاره سره متعین کېدای شي نو که بائع ته دهغه درشوت کېدو علم او خبرتیا شته نو بیع کول جائز نه دي یعنی فعل دبیع حرام دی، ځکه چې په دغه صورت کې حرمت متعدی کیږي او که په رشوت کې داسې شي اخیستی وي چې به اشاره سره نشي متعین کېدای لکه دراهم اود نانیرنو په دې کې تفصیل دی کوم چې په شامی، درمختار او نورو کې بیان شوی دی دسوال په اړه له هغه څخه معلومېږي که دبائع یقین دی چې روپۍ خاص هماغه روپۍ دي کومې چې مشتري ته په رشوت کې ورکول شوې دي نو بیع کول جائز نه دي کنې جائزه قال فی الشامی فی مسئله الارث اخذ مورثه رشوة او ظلماً ان علم ذلک بعینه لایحل له اخذه والافله اخذه حکماً والحاصل انه ان علم ارباب الاموال وجب رده علیهم والافان علم عین الحرام لایحل له ویصدق به بنیة صاحبه وان کان مالا مختلطاً مجتمعاً من الحرام ولا یعلم اربابه ولا شیئاً منه بعینه حل له حکماً والاحسن دیانة التنزه عنه الخ ملخصاً (۱) (۱۸۰/۴) وفيه وفي الاشباه الحرمة تتعدی مع العلم بها الخ (۲) او کوم مال چې مسلمان مستأمن له حربی کافر څخه په نارواطریقه اخیستی وي نو پر هغه مسلمان واجب دي چې دغه مال چې بېرته ورکړي او که یې ورکړي نو ددغه مال رانیول روانه دي کمافی الشامی عن شرح السیر الکبیر: ان لم یرده یکره للمسلمین شراؤه منه لانه ملک خبیث الخ (۳) د ذکر شوې مال په خیر رشوت هم په ملک نه راځي کمافی الشامی فی باب القضاء: الرشوة یجب ردها ولا تملک (۴) (۴۲۱/۴)

(ب) کله چې مبیع یقیناً درشوت ده نور وانه ده وقد مرفی الصورة السابقة

- (۱) الشامی (۱۴۲/۴)، کتاب البیوع، مطلب فی من ورث مالا حراماً طر شیدیه.
- (۲) الدر المختار مع الشامی (۱۴۲/۴)، کتاب البیوع، مطلب الحرمة تتعدی طر شیدیه.
- (۳) الشامی (۱۴۵/۴)، کتاب البیوع، مطلب: البیع الفاسد لایطیب له ویطیب للمشتري منه طر شیدیه.
- (۴) الشامی (۳۳۸/۴)، کتاب البیوع، مطلب فی الکلام علی الرشوة والهبة طر شیدیه.

(ج) که بد چلندی ته مکان دزنایه عوض کې ورکول شوی دی نوروانه دی کما فی الشامی : قال بعض مشائخنا: کسب المغنیة کالمغصوب لم یحل اخذه الخ (۱) (۵/۲۹۹) خو که یې مغنیې او نوروله شرطه د مالک په خوښه څه ورکول شوې وي نو هغه ته ځینو حلال ویلې دي فقط.

دخنزیر له غوښه خرڅوونکې څخه د خوراک شیان رانیول

سوال: (۲۲۴) هندوان چې اوږه اوډال خرڅوي دوی دخنزیر پر هغه وچه غوښه هم خرڅوي چې له ولایت څخه راځي له داسي سوداګرو څخه د خوراک شیان رانیول جائز دي، که نه؟ (۲۰۸۲/۱۳۴۱ هج)

ځواب: له داسي سوداګرو څخه د خوراک وچ شیان چې پکې هیڅ اثم مرداری دخنزیر او نورو نه وي رانیول صحیح دي فقط.

کوم خلک چې په تور و د حیوانانو سرونه پرېکوي پر هغوی حیوان خرڅول

سوال: (۲۲۵) یو مسلمان ژوندی حیوان مثلاً بزّه و غوا او نور پر نصاری باندې په تللو خرڅوي هغه رانیوونکې خلک دده ومخته ددغو حیوانانو سرونه په توره پرېکوي دا قېمت حلال دی، که نه؟ (۱۲۸۱/۱۳۴۲ هج)

ځواب: ژوندی حیوانات پر نصاری خرڅول او مقرر کې قېمت له دوی څخه اخستل روادی بیاد د دوی کاردی چې په تور و سرونه وروهي او غوښه یې خوري د دوی په دغه حرام فعل سره د مسلمان بائع په هکله قېمت ددغو حیوانانو نه حرامیږي خو ژوندی حیوان د غوښې د وزن په اعتبار نه خرڅول پکاردې بلکې قېمت معلومول پکاردې غوښه که هرڅومره راووزي ددې ذمواري او شرط نه دي لگول پکار فقط.

(۱) الشامی، کتاب الحظرو الاباحه فصل فی البیع طو شیدیه.

کوم مشرک چې د بېخونو په نامه حیوان حلالوي پر هغه بزّه او نور خرڅول

سوال: (۲۲۲) زه دوزو کارو بارکوم زیاتره دلته مشرکان و سیرې کوم چې د بزوبچیان رانیسي د بوتانو په لمانځنه کې د وژنې دهغه وینه پر بوتانو اچوي اوزیاتره زه هم بزې پردوي خرڅوم دا جائز دی، که نه؟ (۱۳۳۵/۳۲۰ هج)

ځواب: پردوی خرڅول حلال دي یعنی قېمت ددغو مرغومانو او بزوبچیانو ته حلال دی خو د اکار مکروه دی.

سوال: (۲۷۲) یو مشرک یا کافر د خپلو بوتانو د لمانځنې لپاره له مسلمان څخه بزې وزگړې رانیسي له رانیولو وروسته یې په تېریاکوم بل تېره شی هغه وژني پر داسي سړی وزې یا وزگړې خرڅول روادي، که نه؟ او د حیوان خصی کول روادي، که نه؟ (۵۷۷/۳۳-۱۳۳۴ هج)

ځواب: بزّه یا وزگړې پردوی خرڅول صحیح دي او د حیوان خصی کول صحیح دي و جاز خصاء البهائم (۱) (درمختار) فقط.

کوم هندو چې په مندر کې دورگه ولولپاره مکان رانیسي پر هغه مکان خرڅول

سوال: (۲۲۸) دیو مسلمان مکان ډیر تنگ دی دایو هندو و مندر ته ورگډولولپاره له اصل قېمت څخه په زیات قېمت غواړي آیا پردغه هندو یې خرڅول کله چې بل کوم مسلمان ددې رانیوونکی نشته روادي، که نه؟ (۳۵/۲۳-۱۳۳۲ هج)

ځواب: و مندر ته دورگه ولولپاره و هندو ته ورکول مکروه دی، ځکه چې په دې کې پر گناه باندې مرسته کول دي که خرڅ کړل شي نو قېمت یې حلال دی.

(۱) الدر المختار مع الرد (۵/۲۷۵)، کتاب الحظرو الاباحه فصل فی البیع طر شیدیه.

د بوتانوپه نامه د نذر شوې شيانو درانيول او خرڅولو حکم

سوال: (۲۲۹) کافران پخپلو مندرونو کې د بوتانوپه نامه دروېونه لکه لونگ، بادام، اونور ورکوي د مندر خدمت کوونکې په بازار کې هغه په کم قیمت خرڅوي د کاند ارهغه پخپل مال ورگډوي بيا يې خرڅوي داروا دی، که نه؟ (۲۸۲۵/۱۳۳۷ هج) **ځواب:** له دغو خلکو څخه د دغه مال رانيول صحيح دي، ځکه چې دوی مالکان جوړيږي فقط.

سوال: (۲۷۰) هندوان چې کوم دروېونه د بوتانوپه نامه ورکوي له برهمن (دهندوانو له ملا څخه دهغه رانيول صحيح دي، که نه؟ که صحيح دي نوولې؟ بوتان خومالکان نه جوړيږي؟ (۱۱۳۰/۳۲-۱۳۳۳ هج)

ځواب: هغه دروېونه د برهمنانو او ملنګيانو ملک گرځي، ځکه له هغوی څخه يې رانيول صحيح دي او کفار که په خپله طريقه مالکان شي نو د مسلمانانو په هکله هيڅ اثر نه اچوي

د قبر يا مندر دروې رانيول او خوړل صحيح دي، که نه؟

سوال: (۱۷۱) پر قبر يا مندر باندې نذر شوې شيان رانيول او خوړل يې صحيح دي، که نه؟ (۳۵۴/۳۳-۱۳۳۴ هج)

ځواب: د نذر ورکونکې پر قبر يا مندر کې ورکونکې غرض و مجاور او ملنګ ته ورکول وي، ځکه مجاور او ملنګ له قبضې کولو وروسته مالکان جوړيږي او رانيول له دوی څخه روا دی او درانيونکې ورڅخه خوراک روا دی فقط والله تعالى اعلم.

له نامسلمان څخه داسې مخکې رانيول چې ده ته په ميراث کې ورغلې ده

سوال: (۲۷۲) يو مسلمان سړی دخپل مکان دکونج سمولولپاره څو گزه مخکې له داسې کافر څخه رانيول، غواړي چې هغه ته له خپلو مشرانو څخه په ميراث کې ورپاته شوې ده او ددوی په خوا لونیو ته دميراث ورکولو رواج نشته يعنی د شرعي دقاعدي سره دغه مخکې د خرڅوونکې او دده دخور سره

شرېکه ده او دده دقوم دعرف سره سم دغه مخکې خالص ددغه کافر ده آیاد دغه خرڅوونکې لپاره دده دغه قومي رواج شرعاً معتبر دی، که نه؟ او آیا صرف له بائع څخه ددغې مخکې رانيول جائز دي، که نه؟ (۱۳۹۴/۳۲-۱۳۳۳ هج) **ځواب:** په دې صورت کې صرف له بائع څخه ددغې مخکې رانيول صحيح دي، ځکه چې بېکاره ده چې دلونو وارث نه جوړېدل د کفارو مذهبي قانون او رواج دی و قد امرنا بترکهم وما یدینون (۱) (شامی اونور)

څوک چې د چاپه وينا کتابونه راوړي هغه گټه اخستلای شي، که نه؟

سوال: (۲۷۳) زه دکلې په مدرسه کې ماموریم دکاله سبقونه شروع کېدو پر وخت د ټولو طالبانو دکتابونو دراولولپاره ددوی موراو پلار ماته وايي چې ته يې رانيسه رايې وړه او ددوی ته يې ورکړه که له دوی څخه څه روپۍ مخکې کمې اوزياتې واخستلې شي او هغه روپۍ جلا کېښوړو او ددوی ته وويل شي چې دکمښت اوزياتوب حساب به وکړو او س زه پخپلو روپيو کتابونه اونور سامان رانيسم ددوی په روپيو باندې يې نه رانيسم نو آیا زه پردغه کتابونو گټه اخستلای شم، که نه؟ او که په همدغو روپيو کتابونه رانيسم بيا هم گټه اخستلای شم، که نه؟ (۱۳۰۴/۱۳۳۸ هج)

ځواب: ددوی روپۍ جلا ښوول پخپلو روپيو کتابونه اونور رانيول اوبيا حساب کول ددوی له روپيو څخه وراخستل هر رنگه جائز دي خو که ددغو هلکانو ياد ددوی دمشرانو له لورې تاسو دوکيل په حيث درانيولو لپاره تللې ياست نو هيڅ گټه ورباندې اخستل نه روا کيږي دکرايې اونورو مصرفونو اخستل پروانلري او که ددوی ته وويل شي چې مارانيولی دی په دې قیمت باندې يې تاسو ته درکوم نو گټه اخستل روا کيږي او ددې ورته ويلو ضرورت نشته چې ما په کوم قیمت رانيولی دی فقط.

د دودۍ رانيول د مياشتې بيع معلومول

سوال: (۲۷۴) د تنورو الاسره د دودۍ خبره کول د مياشتې مثلاً څلور روپۍ يا پخول سره له ترکاري د مياشتې په لس روپۍ مثلاً مقررول جائز دي، که نه؟ په دې کې بيع دمعدوم ده؟ (۲۰۷/۳۲-۱۳۳۳ هج)

ځواب: ددې د جواز صورتونه فقهاؤ ليکلې دي اوله بيع معدوم څخه يې دا جلا کړې ده، ځکه نو

(۱) رد المحتار (۲۴۰/۴) کتاب البيوع، مطلب: امرنا بترکهم وما یدینون طرشيديه.

داهیڅ پروانلري او د ضرورت پروخت د تصحیح په تاویل معامله کول روادي (۱)

څه روپی مخکې ورکول د ټولې میاشتي لپاره په دوي

پیسې دایځې د سپرانیو لومعه معامله کول

سوال: (۲۷۵) دروژې د میاشتي په لومړۍ شپه دایځې خرڅوونکې سره تېکه وهل چې مثلاً ټوله میاشت تراختره پورې به په دوي پیسې دایځې سپرراکوي په بازارکې که په یوه پیسه سپروي او که په دوي پیسې اوڅه قیمت یې ده ته پېشکي هم ورکوي آیا د معامله رواده، که نه؟ (۳۹۳/۳۳-۱۳۳۴ هج)

ځواب: دغه معامله دایځې درانیو لومعه صحیح ده او د دې د تاویل یادونه د فقهي په کتابونو کې شته (۲) فقط.

د میاشتي په پنځه روپی ترم ټیا پورې د دوي خور لومعه معامله کول

سوال: (۲۷۲) (الف) زید دیوه سړی سره د میاشتي په پنځه روپی ترم ټیا پورې د دوي خور لومعه معامله وکړه د دوي اندازه او ډول یې معلوم نکر بلکې دایې ورته وویل چې کومه دوي ستاسو په کور کې پخه شي یا یې سالن اخستل دیو سړی سره مقرر کړ خو د سالن قسم یې معلوم نه کړ دایې وویل چې کوم سالن ستا په کور کې پخېږي معاملات صحیح دي که نه؟ (ب) زید په یو سړی د کتڅ د دوي پخوي خوپه کومه وجه د پخولو مزدوري نه ورکوي د میاشتي اته آنې دلرگیو لپاره ورکوي دامعلوم نه دی چې څومره لرگي سوځل کېږي داروازی، که نه؟ (۳۰۹/۳۵-۱۳۳۲ هج)

ځواب: (الف) دامعاملې خوپه عرف کې شته صحیح دي.

(ب) دام معلوم دی فقط.

(۱) وماتسام حوا فيه واخرجه عن هذه القاعدة مافي القنية الاشياء التي تؤخذ من البیاع على وجه النخرج كما هو العادة من غیر بیع كالعدس والملح والزيت ونحوها ثم اشترها بعد ما انعدمت صح آه فيجوز بیع المعلوم هنا (البحر الرائق ۴۳۴/۵، کتاب البیوع، مطلب البیوع بالتعاطی طر شیدیه. (۲) مخکنی حواله.

د میاشتي رسالو قیمت مخکې وصولول

سوال: (۲۷۷) د میاشتي رسالو چي پېشکۍ کوم قیمت اخستل کېږي دهغه د جواز څه دلیل دی؟ له حدیثو او د فقهي څخه د معدوم بیع ناجائز معلومېږي؟ (۹۷/۱۳۳۷ هج)

ځواب: د میاشتي رسالو او نورو د بیع د جواز صورت دادی چي اول د بیع پروعه باندې حمل وي درسالي له وصولولو وروسته بیع تامیږي او علامه شامی په بیع استجرار کې د دادهول بیع تفصیل کړی دی او څو صورتونه یې لیکلي دي چي په داسي ځایونو کې ځیني فقهاؤ د معدوم بیع استحسان راو لیکلي ده (۱) فقط.

د شېدوله قیمت مقررولو وروسته هره ورځ یو سپر یادوه

سپره اخستل او د میاشتي روپی مقررول په هوټل کې د دوي خور لولپاره

سوال: (۱۲۷۸) (الف) له حلالو لومعه مخکې د حیوان څرمن خرڅول صحیح دي، که نه؟ (ب) مثلاً دیوې روپی اته کېلو شېدې مقررې کړي روپی ورکړي بیا هره ورځ یو سپر یادوه سپره اخلي داروازی، که نه؟ (ج) که روپی وروسته ورکړي نوڅه حکم دی؟ (د) له هوټلي سره دیو وخت څلور آنې یالس روپی د میاشتي مقررولو وروسته دوي خورل صحیح دي، که نه؟ (۲۰۸/۱۳۴۱ هج)

(۱) قال فی الدر المختار: ما يستجره الانسان من البیاع اذا احاسبه على اثمانها بعد استهلاكها جاز استحسانا وفي الشامي قال فی الولو الجية دفع دراهم الى خباز فقال: اشتریت منك مائة من من خبز وجعل يأخذ كل يوم خمسة امناء فالبيع فاسد وما اكل فهو مكروه لانه اشتری خبزا غير مشار اليه فكان المبيع مجهولا ولوا عطاء الدراهم وجعل يأخذ منه كل يوم خمسة امناء ولم يقل فی الابتداء اشتریت منك يجوز وهذا حلال وان كان نيته وقت الدفع الشراء لانه بمجرد النية لا ينعقد البيع وانما ينعقد البيع الا بالتعاطی والآن المبيع معلوم فينعقد البيع صحيحا (الدروالرد ۱۴/۴) كتاب البیوع، مطلب البیوع بالتعاطی طر شیدیه.

جواب: (الف) صحیح نه دی (ب) جائز دی (۱)
(ج) داهم جائز دی (۱) (د) جائز دی.

د بیانی روپی بیرته نه ورکول

سوال: (۲۷۹) ماخپله څه مخکه پریوسری خرڅه کړه چې پکې ده پنځویشته روپی بیان را کړه او د نورو روپیو وده یې د څلورو میاشتو وروسته را کولو راسره وکړه او د بیع د پانې تکمیلولو هم له هغه مودې وروسته خبره وشوه او زموږ تر مینځ د معاهده وشوه چې که بالفرض مشتری بیع نه کوله او دده بیان په پنځویشته روپی به ضبطیږي اوس د مشتری دوه کاله کیږي ده د بیع پانه نه ده تکمیل کړې اوس د معاهدې سره سم پنځویشته روپی ځینې ضبطولای شم، که نه؟ (۲۵۰/۱۳۳۵ هج)

جواب: هغه پنځویشته روپی ستاسو لپاره ضبطول او بیرته نه ورکول صحیح نه دی او قطعي حرام او په حقوق العباد کې داخلي دي که ده بیع پوره نکړه نو باید هغه روپی ته بیرته ورکړي او پریل کوم چاچي وغواړي خرڅه یې کړه یا که یې دی رانیسي نو پرده باندې یې خرڅه کړي او یادې شوې روپی په قیمت کې راوگرځوي فی الحدیث قال نهی رسول الله صلی الله علیه وسلم عن بیع العربان (۲) وهوان یشتري السلعة ویعطى البائع درهما و اقل او اکثر علی انه ان تم البیع حسب من الثمن والالکان للبائع ولم یرجع المشتري وهو بیع باطل لمافیہ من الشرط والغرالخ (۳) حاشیه سندهی مشکوة ص: (۲۴۰) فقط والله اعلم.

(۱) ومما تسامحوا فيه واخرجوه عن هذه القاعدة ما في القنية الاشياء التي تؤخذ من البیاع علی وجه الخرج كما هو العادة من غیر بیع کان عدس والملح والزیت ونحوها ثم اشتراها بعد ما انعدمت صح آه فیجوز بیع المعدوم هنا (البحر الرائق ۵/۴۳۴ کتاب البیع) هكذا فی الشامی وفيه ایضا وقال بعض الفضلاء: ليس هذا بیع معدوم الخ (الشامی ۱۳/۴) کتاب البیوع مطلب البیع بالتعاطی طر شیدیه

(۲) مشکوة ص: ۲۴۸ کتاب البیوع، باب المنهی عنها عن البیوع طر شیدیه.

(۳) حاشیه مشکوة ص: ۲۴۸ کتاب البیوع، باب المنهی عنها عن البیوع طر شیدیه.

پر ټاکلې وخت د مال نه لیرلو په صورت کې په من کې لس روپی ګټه اخستل

سوال: (۲۸۰) کوم سړی چې پېشکې روپی ورکړي یوشی رانیسي او د الیکل ورکړي چې که تر فلاني وخته داشیان راغلونو د وعدې خلاف ورځی به په من کې لس روپی ګټه اخلم پر مقرر کړې وخت باندي هغه شیان نه ورولیږي نو په من کې لس روپی ګټه اخستل روادي، که نه؟ (۱۹۹۱/۱۳۴۰ هج)

جواب: د معامله په دې شرط سره باطله او ناجائزه ده او د یادې شوې ګټې اخستل صحیح نه دي.

په بیع تولیه کې که خباثت ثابت شي نومشتري څه وکړي؟

سوال: (۲۸۱) د زید سره د سوځولو لپاره د لرګو یوه کورۍ وه عمر د هغې رانیول وغوښت نو وي ویل چې اصلا تاپه خورانیولی ده؟ زید ورته وویل چې اصلا مایه درې سوه روپی رانیولی ده پنځوس روپی ګټه غواړم نو عمر ورته وویل چې ته خولمونځ گذاره او حاجی یې ستا وینار بنسټیا او صحیح ده اوزه باور په کوم، ځکه ته خپله ګټه پرېږده په اصل قیمت باندي یې را کړه زید راضي شو عمر ورته وویل چې تر څو خرڅ شوی نه وي تر هغوبه ستا په څارنه او ستا په قبضه کې وي یعنی زه یې خپلې مخکې ته نه راوړم بلکې پر هغه ځای باندي یې خرڅوم بیا عمر دوه سوه روپی نغدې ورکړي او د سلورو پیو یې وعده ورسره وکړه چې مال خرڅ شي بیا به یې درکړم، ځکه نو پر هغه مخکه باندي د بازار په بیعه مال خرڅول شروع کړ او له دې څخه یې وزید ته هم ورکول تراوسه شپېته روپی ادا شوې او نژدې دیوسل، لسو روپو مال خرڅ شونوما و نیمایې ته نژدې پاته شو بکړ د زید رازدار وو چې د بیعې پروخت حاضر وو هغه وویل چې زید لویه دوکه درکړه دغه دده مال دیوسل پنځه اتیارو پودی او خالدهم دده رازدار دی هغه هم وایې چې دیوسل پنځه او یارو پودی، ځکه پردې خبره باندي پاته مال هم شاهد دی زید د عمر سره دوکه وکړه نو دغه عقد د بیع جائز شو، که نه؟ او عمر ته ددې دبیرته ورکولو اختیار شته او که نه؟ (۵۵۰/۳۵-۱۳۳۲ هج)

جواب: ودغه عقد ته چې د زید او عمر سره وشو که تولیه وویل شي لکه چې د زید بیان دی چې په درې سوه مارانیولی دی او عمر په اصل قیمت ورسره معامله وکړه نو ددې حکم دادی چې په تولیه کې که خباثت ثابت شي نومشتري ته

د قیمت کمولو اختیاروي دواپسولو اختیار به نه وي کمافی الدرالمختاروله الحط قدرالخیانة فی التولية وفي الشامي قوله وله الحط ای لا غیر بحر (۱) (شامي) خو په دې کې شک نشته چې په دغه سودا کې دوک هم شوي ده او په ښکاره غبن فاحش دی، ځکه وعمر وته دواپسولو هم اختیار شته، قال غی الدرالمختار: ویفتی بالردان غره ای غرامشتری البائع او بالعکس او غره الدلال فله الرد الخ (۲) فقط.

رانیولی مال خرڅ شوله هغه وروسته په بیع مراحه کې خیانت

ښکاره شونوڅه حکم دی؟

سوال: (۲۸۲) ماله یو تاجر څخه څه مېرې راغونښتې وي هغه دخپل شریک په وسېله راو لیږلې هغه چې کوم قیمت راوښووي هغه گران راته معلوم شوڅه موده وروسته اصل مالک راغی او مال څه خرڅ شوی وواوله هغه سړی چې مال یې راوړی ووپه ټینگار سره وپوښتل شول چې صحیح قیمت راوښیې هغه چې کله اصل قیمت ووايو نو معلوم شو چې ۲۷ روپۍ ده زیاتې راښوولې وي او اصل مالک راغی دروپيو غوښتنه یې وکړه نو اوس به شرعاً څومره قیمت ورکول غواړي او دامعامله دمراحې ده (۳۱۳/۴۴-۱۳۴۵ هج)

ځواب: په دې صورت کې کله چې مشتري مبيع خرڅه کړې ده، ځکه نو پوره قیمت کوم چې بائع ورته ویلې دي هغه به ورکوي په درمختار کې راغلې دي: ولو هلك المبيع او استهلكه فی المراجعة قبل رده الخ لزمه بجميع الثمن المسمى (۳) فقط.

د رانیولی پړوخت مېوه او نور په چان اخستل صحیح دي

سوال: (۲۸۳) مېوه په چان اخستل د سودا پړوخت که یې شرط لگولی وي او که نه صحیح دی، که نه؟

ځواب: په چان اخستل صحیح دي ځو که یې شرط پر لگولی وي یا د عرف سره سم بېله شرط لگولويې چان کړي.

(الدروالد (۱۷۴/۴) کتاب البیوع، قبل مطلب: خيار الخيانة فی المراجعة لایورث طر شیدیه.

(۲) الدر مع الرد (۱۷۸/۴) کتاب البیوع، مطلب فی الکلام علی الریالغبن الفاحش طر شیدیه.

(۳) الدر المختار مع الشامي (۱۷۴/۴) کتاب البیوع، قبیل مطلب، خيار الخيانة فی المراجعة لایورث طر شیدیه.

له بائع څخه د گرانۍ خبره پټول دبازار په نرخ مال ځیني رانیول

سوال: (۲۸۴) ماته د تاجر خط راغی چې دلته مال گران شوماله یوبل سوداگر چې تراوسه لاپه گرانۍ نه وو خبر مال رانیوی خودا خبره یقیني ده که مادی خبرکړی وای نوده به هیڅکله نه وای مال را کړی نو آیا دارانیول روا دي، که نه / دبازار په بیع مې رانیوی (۱۳۱/۱۳۳۵ هج).

ځواب: دبازار په بیع رانیول صحیح دي داهیڅ پروان لري فقط والله اعلم.

په تالاب کې چې کوم ماهیان دي دهغوئ له یادونې پرته د تالاب ماهیان رانیول

سوال: (۲۸۵) اگر تالاب یې ذکر مافیه ازماهی خریده ایدایاماهی ان تالاب برمشتری حلال باشد؟ (۱۳۳۹/۷۴۶ هج)

ځواب: این بیع و شراء درست نیست و مشتری را تصرف در آن حلال نیست فقط.

د سوال: (۲۸۵) ترجمه: که کوم تالاب یې دهغه د ماهیانوله یادونې چې په دې کې دي رانیول شي نو د دغه تالاب ماهیان درانیوونکې لپاره به حلال وي، که نه؟

ځواب: دارانیول او خرڅول صحیح نه دي او د مشتری لپاره په دې کې تصرف کول روانه دي.

د غټ تالاب ماهیان که چارانیولې وي هغه که دغه ماهیان

وچاته دخوراک لپاره ورکړي نوڅه حکم دی؟

سوال: (۲۸۶) زموږ په ملک کې په غټو، غټو تالابونو او نهرونو کې ماهیان خرڅیږي کومه چې باطله بیع ده اوس د پوښتنې وړ خبره داده چې زید وایي چې که مشتري ماهیان ونیسي په بل یې و خوروي نو د بل لپاره روا دي که څه هم بیع باطله ده، ځکه چې دا اصلا مباح دی عقد په دې کې اثر ونکړ او عمر وایي چې د مشتری لپاره پخپله خوړل او بل په خوړول حرام دي داراز د بل لپاره، ځکه چې دا باطله بیع ده او د دې حرمت متعدی دی؟ (۲۴۷/۱۳۳۵ هج)

ځواب: دزیدوینا زیاته صحیح ده، ځکه چې دایع که څه هم باطله یا فاسده ده خو په داسې غټو تالابونو یا نهرونو کې چې ماهیان یې دچاملک نه دي چې څوک یې ونیسي دهغه ملک گرځي قال فی الشامی [فانه لو صاده بعده ملکه الخ (۱) فقط واللہ تعالی اعلم].

دبائع دزانیوونکې ومخته ناپول او تلل درانیوونکې لپاره کفایت کوي.

سوال: (۲۸۷) ولواشتری مکیلا کیلا حرم بیعه واکله حتی یکیله (کنز، باب المراجعة) ومن اشتری مکیلا مکایله او موزونا موازنه فاکتاله او اتزنه ثم باعه مکایله او موازنه لم یجزل للمشتري منه ان یبیعه ولا ان یأکله حتی یعید الکیل والوزن الخ (هدایه)

له دغو عبارتونو څخه په ښکاره دامعلومیږي چې ترڅو بائع او مشتري ناپ او تول ونکړي ترهغو ددغو شیانو خوراک حرام دی آیا د اقیده عام دی یا چې مشتري موجود نه وي چې دبائع د ناپولو پورې وخت مشتري موجود نه وو شرعاً څه حکم دی؟ (۱۳۸۰/۱۳۳۷ هج)

ځواب: داهماغه وخت چې د مشتري ومخته یې بائع ناپ یا تول نه وي کړی او که یې د مشتري ومخته بائع ناپ کړی یا تللی وي نو دغه ناپول او تلل کفایت کوي لکه چې د هدایې والاددې څرگندونه کړې ده ولو کاله البائع بعد البیع بحضرة المشتري فقد قیل لایکتفی به لظاهر الحدیث فانه اعتبر صاعین والصحیح انه یکتفی به لان المبیع صار معلوما بکیل واحد وتحقق معنی التسليم ومحمل الحدیث اجتماع الصفقتین علی مانبین فی باب السلم ان شاء الله تعالی الخ (۲) فقط.

سوال: (۲۸۸) ولواشتری مکیلا کیلا حرم بیعه واکله حتی یکیله ومثله الموزون الخ (۳) له دې څخه معلومیږي چې په بیع کې دبائع او مشتري لپاره جلا، جلا ناپول او تلل لازم دي بېله ناپولو او تللو یې استعمال حرام دی په دې صورت کې څه حکم دی؟ (۱۷۱۲/۳۲-۱۳۳۳ هج)

(۱) رد المحتار (۱۱۹/۴)، کتاب البیوع، مطلب فی البیع الفاسد طر شیدیه.

(۲) الهدایه ۷۵/۳ کتاب البیوع قبل باب الربو.

(۳) کنز الدقائق مع البحر: ۱۹۳/۲-۱۹۷ کتاب البیع وفصل فی بیان التصرف فی المبیع.

ځواب: په دې کې داصورت دگټې دگنجائش لیکلې دی چې که بائع د مشتري ومخته ناپ او تول وکړل و مشتري ته هغه شی وسپاري نو د مشتري لپاره دخوړلو او نوردېل وارناپولو ضرورت نشته په هدایه کې راغلي دي [ولو کاله البائع بعد البیع بحضرة المشتري فقد قیل لایکتفی به لظاهر الحدیث فانه اعتبر صاعین والصحیح انه یکتفی به لان المبیع صار معلوما بکیل واحد الخ (۱) او په درمختار کې راغلي دي وکفی کیله من البائع بحضرة ای المشتري بعد البیع الخ (۲)]

ځواب: که مشتري پخپله خوښه دوزن کوونکې او کیل کوونکې مزدوري ورکړي نو داصحیح دی.

رانیوونکي که په خوښۍ وناپوونکې او تلوونکې ته مزدوري

ورکړي نو صحیح ده

سوال: (۲۸۹) که دبائع او مشتري خوښه وي چیدوزن کوونکې او ناپوونکې مزدوري به مشتري ورکوي نو داروا دی، که نه؟ (۵۲۸/۴۴-۱۳۴۵ هج)

په ناپ او تول کې کمی کول حرام دی

سوال: (۲۹۰) درانیوولو پور وخت له مقرر رشوي وزن څخه زیات او د خرڅولو پور وخت کم تلل جائز دي، که نه؟ (۱۸۱۵/۱۳۴۰)

ځواب: دا حرام او مکروه دی او په [ویل للمطففين] سورة کې پردې وعید راغلی دی.

له مخکې خرڅولو وروسته په حکومتي کاغذونو

کې په رهن لیکلویع نه ماتیري

سوال: (۲۹۱) یوسړی خپله مخکې د ښکاره قانون دناوړتیا او دشفعي دخرابۍ په وجه په حکومت کې درهن په طریقه رسمي کړه او کورنۍ دبیع پاڼه دخو گواهانود گواهی سره لیکلې ده دایع جائز ده، که نه

(۱) الهدایه: ۷۵/۳ کتاب البیوع، قبل باب الربو.

(۲) الدرورد (۴۸۱/۴) کتاب البیوع، مطلب فی تصرف البائع فی المبیع قبل القبض طر شیدیه.

(۲۷۱۷/۱۳۳۷ هج)؟

ځواب: په دې صورت کې کله چې ایجاب او قبول د بیع و شول او په قطعي توګه رانیول او خرڅول واقع شول نو د بیع صحیح شوه کما قال الله تعالی [الا ان تكون تجارة عن تراض منکم] (سورة نساء آیت: ۲۹) نوله دې وروسته په حکومتي کاغذ کې په رهن ورلیکلو هغه بیع نه باطلیږي او په حقیقت کې به د بیع وي رهن به نه وي فقط.

په ګروور کړې مخکې په ګروا خستوونکې خرڅول

سوال: (۲۹۲) زیدڅه مخکې د څلور وروړو پوپه بدل و خالده په ګروور کړه کله چې د ګروپاڼه ولیکل شوه نوله هغه وروسته خالد زید ته د دغې مخکې د خرڅولو وویل زید راضي شو او د بیع معامله یې په څلور سوه روپۍ وشوه خالد څلور سوه روپۍ و زید ته ورکړې خود بیع پاڼه ونه لیکل شوه دامخکې د خالد په هکله بیع دهکې رهن (ګرو)؟ د خالد لپاره استفاده ځینې کول روادې، که نه؟ (۱۳۰۹/۱۳۴۲ هج)

ځواب: په دې صورت کې دغه مخکې پر خالد خرڅه شوه خالد د دې مالک شو د مالک په حیث ټول تصرفات پکې کول او استفاده ځینې کول د خالد لپاره صحیح دي فقط.

له مکان رانیولو وروسته دمکان بیرته ورکولو د اقرار پاڼه ولیکله

نوخه حکم دی؟

سوال: (۲۹۳) مایو مکان له شیخ امام الدین څخه په دیارلس سوه روپۍ رانیولی او دهغه قباله مې پخپل نامه راواړوله او په دغه تاریخ کې یوه د اقرار پاڼه (د ناروا فشار په وجه) امام الدین په ماددې مضمون ولیکله چې که بائع په لس کاله کې دننه ستاسو روپۍ سره دنوې تعمیر د لګښت درکړې نو د دغه مکان د بیع پاڼه به بیرته دبائع په نامه کوي اوس چې کله پنځه کاله وروسته دنوې تعمیر او نور وپه وجه دمکان قبضت ډیر پورته شونو شیخ امام الدین وایي چې دیارلس سوه روپۍ واخلمه د بیع پاڼه زما پر نامه کړه دا د اقرار پاڼه رواده، که نه؟ (۱۸۰۲/۱۳۳۹ هج)

ځواب: کله چې اصل د بیع پاڼه بېله کوم شرطه وه، ځکه هغه معامله پوره او نافذه شوه مشتري د دغه مکان مالک

شوله دې وروسته چې پهنار و افشار مشتري د اقرار پاڼه د بیع ماتولو په اړه ولیکله په هغه سره په یاده شوي بیع کې هیڅ خلل واقع نه شو د مشتري خوښه ده که نوموړی بائع شیخ امام الدین دخپل اقرار سره سم پوره قبضت سره له نوې تعمیر او نور د قبضت و نوموړی مشتري شیخ محمد یوسف ته ورکړي نو دې دغه مکان و شیخ امام الدین ته بیرته ورکړي او که یې نه ورکوي نو پرده هیڅ جبر (زور) نشته فقط.

مور که دنابالغ زوی مخکې خرڅه کړې وي نو هلک

له بالغېدو وروسته بیع ماتولای شي

سوال: (۲۹۴) (الف) یوې کونډې ښځې دخپل نابالغ زوی څه د کښت مخکې خرڅه کړه دهغې قبضت یې د ځان اود زوی په اړتیا وکړې ولگا و د دې زوی له بالغېدو وروسته دغه بیع ماتولای شي، که نه؟

(ب) مخکې له مشتری څخه بیرته واخلي اوزر روپۍ د محکمې د فیصلې په وجه نه ادا کوي نو داسې مخکې شرعاً دده لپاره اخستل روادې، که نه؟ (۱۹۲۲/۳۲-۱۳۳۳ هج)

ځواب: (الف) ماتولای یې شي (۱)

(ب) روادې فقط.

پلار چې دنابالغ زوی لپاره کومه مخکې رانیوله دهغه مالک څوک دی؟

سوال: (۲۹۵) اکبر حسین ۱۷۰۰ گزه مخکې دخپل نابالغ زوی نصرت حسین په نامه رانیوله د بیع پاڼه یې د نصرت حسین په نامه ولیکله خواکبر حسین په دغه مخکې درهن اونیور و تصرفاتو کول نو نصرت حسین د دې مالک شو، که نه؟ نصرت حسین وفات شوی دی نو مالکان د دغې مخکې دده وارثان دي که څوک؟ (۲۹۸۳/۱۳۳۹ هج)

(۱) ومور ته دخپل نابالغ زوی د جائد اده خرڅولو اختیار نشته، ځکه د بیع باطله ده زوی له بالغېدو وروسته دا ختمولای شي قلت وهذا البائع وصيلا من قبل ام او اخ فانهم لا يملكان بيع العقار مطلقاً (الدر المختار مع الشامی ۵/۵۰۲) کتاب الوصی طر شیدیه.

ځواب: په دغه صورت کې ۱۷۰۰ گزه مخکې چې اکبر حسین دنالغ زوی نصرت حسین په نامه رانیوله او بیع پاته یې دهغه په نامه ولیکله ددې مالک نصرت حسین شواو اکبر حسین قبضه دنصرت حسین له لورې دولې والي په وجه وشوه نو ددغې مخکې مالکان دنصرت حسین وارثان دي اکبر حسین نور وارثان ددې مالکان نه جوړېږي فقط.

له مخکې خرڅولو وروسته خرڅوونکي پکې کوم تصرف نشي کولای

سوال: (۲۹۲) زید او عمر دیوې مخکې سودا سره وکړه دشمن او نور ویتولو په اړه ددواړو خبره سره وشوه کله چې بائع او مشتري کورته راوړسېدل نو اوس بائع مخکې نه پرېږدي نو ددغه مخکې د مشتري ملک شوه، که نه؟ او اوس بائع که په دغه مخکې د کښت او نور وڅه تصرف وکړي نو ددې څه حکم دی؟ (۴۴۹/۴۴-۱۳۴۵ هج)

ځواب: په دې صورت کې ایجاب او قبول پوره شول او مشتري شرعاً ددغې مخکې مالک وگرځېدی اوس دبائع لپاره هیڅ تصرف د مشتري له اجازې پرته صحیح نه دی او کښت او نور چې دی پکې وکړي، مشتري ته دهغه د قطع کولو اختیار شته او دی گنهگار دی.

ځاوند که دخپلې ښځې جائد ادرڅ کړي نو څه حکم دی؟

سوال: (۲۹۷) زید دخپل څه جائد او خپلې ښځې ته په ولور کې ورولیکی وروسته یې د ښځې له خبرولو پرته پخپله هغه پر عمر څرخ کړ شرعاً دا سودا څرنگه ده؟ او دده ښځه که دعوی وکړي بېرته یې ځیني اخستلای شي فقط (۲۴۴۷/۱۳۴۰ هج)

ځواب: دا بیع دده د ښځې پر اجازه موقوفه ده که هغه اجازه ورنکړي نو باطله ده او داددې دبېرته اخستلو دعوی کولای شي فقط.

د ځاوند له وفات وروسته ښځې د ولور په عوض د ځاوند

پاته شوی مکان څرخ کړ نو څه حکم دی؟

سوال: (۲۹۸) زید وفات شو یو مکان او څه سامان یې پاته شو دده د ښځې د ولور پور

دومره وو چې د زید تر ټول سامان او مکان زیات ووپه داسې صورت کې که هنده دغه مکان پر څاڅرڅ کړي نو په شریعت کې به دارواوي، که نه؟ (۱۱۵۳/۲۹-۱۳۳۰ هج)

ځواب: د زید د وارثانو له اجازې پرته ددغه مکان خرڅول صحیح نه دي اما که وارثان پور له ځانه نه ادا کوي نو بیا هنده که دامکان په پور کې واخلي خرڅولای یې شي کما یفهم من عبارة الشامي، باب الوصی لانهم اذا كانوا حضور الیس للوصی التصرف فی التركة اصلاً الا اذا کان علی المیت دین او اوصی بوصیة ولم تقض الورثة الديون ولم ینفذوا الوصیة من مالهم فانه یبیع التركة کلها ان کان الدین محیطاً بالخ (۱) له دغه عبارت څخه څرگند دی چې د پورا داکول د وارثانو کاردی که دوی دمړې پور له خپل مال څخه ادا نکړي نو په دغه وخت وصی یا پور ورکوونکې ته اختیار دی د ترکې د خرڅولو نه دا چې پور ورکوونکې یې د وارثانو له خبرولو پرته ترکه پخپل پور کې څرخه کړي دا تصرف جائز او نافذ نه گرځي فقط واللہ تعالی اعلم.

د قیمت داداینې دوخت له معلومولو پرته سامان په پور رانیول

سوال: (۲۹۹) زید له تاجر څخه سامان په پور اخلي او درو پیو دادا کولو ورسره هیڅ وعده نه کوي شرعي حکم یې څه دی؟ (۵۴۱/۱۳۴۱ هج)

ځواب: د قیمت داداینې کومه موده مقررول پکار ده کنې بیع فاسد یږي مگر دا چې موده په عرف او عادت کې معلومه وي.

د خنزیر درانیوونکې او خرڅوونکې حکم

سوال: (۳۰۰) یو مسلمان خنزیران رانیسي او خرڅوي دداسې سړی شرعاً څه حکم دی او څه سزایې ده؟ (۷۳۳/۱۳۴۱ هج)

ځواب: د خنزیر رانیول او خرڅول حرام او باطل دي او دداسې ناوړه کار کوونکې سخت گنهگار او فاسق دی توبه کښل پرده لازم دي او که دی یې ونه مني نو مسلمانان دې له ده سره اړیکې پرېکړي.

(۱) رد المحتار (۵/۵۰۲) کتاب الوصایا، باب الوصی طر شیدیه.

له خنزیر خرڅولو وروسته دهغه له قیمت څخه استفاده صحیح نه ده

سوال: (۳۰۱) یو سړی ښکاری دی دی ځنگلي خنزیران دخپل کښت دخوندي کولو لپاره وولې پرڅوړوونکويې خرڅوي ددې خبرې پوښتنه له ده څخه وشوه ده وویل چې په دغورو پیوتوپک رانیسم او کله ناکله پایزار (خپلی) په گندم په پښو کوم یې اودغه روپۍ دخوراک، څښاک په شیانو په جامو او نورو کې احتیاطاً نه صرفوم په دغه ټوپک باندې چې دنورو حلالو حیوانانو ښکاری کوي هغه پخپله استعمالوي ددې په اړه شرعاً څه حکم دی؟ (۳۳۶۰/۴۱-۱۳۴۷ هج) ځواب: دخنزیر بیع باطله ده، ځکه خرڅول دخنزیر روانه دي، ځکه چې شریعت دې ته مال نه دي ویلې، ځکه نو دا خرڅول په قیمت باندې یې ټوپک یا خپلۍ رانیول روانه دی خو په دغه قیمت باندې چې یې کوم بارود او نور رانیول په هغه چې یې کوم ښکاری کړی دی دهغه خوراک حلال دی فقط.

دساه کښوونکې شیانو مارکه (نښانه) جوړول او

دچاپه خاص مارکه وراچولو مال تیارول

سوال: (۳۰۲) دغټو تجارتارانو داهم رواج دی چې دولايت له کارخانوسره معامله وکړي دخپل مال لپاره کومه خاص مارکه (علامه) مقرره کړي دامارکه زیاتره دساه کښو شیانو وي بیا هغه مارکه کوم بل تاجر پرخپل مال باندې نه شي جوړولای که یې جوړه کړي نو قانوناً به مجرم وي او تاوان به ورکوي او په آئنده کې به داسې کارنه کوي په اول سر کې ددغه خاص مارکې مال تاجران په ډیره کمه گټه یا په اصل قیمت خرڅوي کله چې مال په ملک کې پوره مشهور شي نو بیا دخپلې خوښې گټه پراچوي کله چې قانوناً کوم بل تاجر دغه خاص مارکه پرخپل مال نشي اچولای، ځکه که کوم بل تاجر کومه بله مارکه پراچوي دغه ډول یاله دې څخه هم ښه مال تیار کړي نو بیا هم رانیوونکی دې ته توجه نه کوي زموږ په کارخانه کې هم له ډیر زمانې دا ډول دیلا بېلو مارکو مال راځي اوس که موږنوي مال ته

اړشونو دې دې ساه شیانو مارکه پر جوړو و خودساه کښو شیانو ډیر مخکنیو مارکو ډیر شهرت موندلی دی ددغه شهرت موندونکو مارکو په وسپله زموږ دکان ښه چلیږي اوس که دغه مارکې بندي کړو نو ددکان کار درېږي او په لکونو روپیو نقصان راځي که پرهمدې موجود مال دساه کښ دمارکې په پرېښوولو کومه بله دبی ساه شی مارکه واچوړاوي غواړونو که څه هم له مخکې څخه ښه او غوره مال تیار کړو خو بیا هم دمخکې په خیر قیمت نشي موندل کیدای په داسې حال کې دساه کښ مارکې والا مال داسې جاري ساتل صحیح دي، که نه؟ داراز که کوم بل تاجر زموږ مارکه پر جوړه کړي مال تیار کړي نو انگریزي محکمې ته مراجعه کول دهغه بندول اودده په دغه عمل چې کوم تاوان رسېدلی دی له ده څخه اخستل شرعاً روادې، که نه؟ یهودیان، نصاری، هندوان او نور قومونه اوداراز مسلمانان که دایقین وکړي چې فلانی مسلمان تاجربه دخپلې مارکې دعوی ونکړي نو یقیناً به دوی دهغه دمارکو مال تیار کړي چې نتېجه به داراووزي چې دهغه تجارت خوبه یا یو مخ ختم شي یا به یو مخ کمزوری شي بینوا توجروا (۲۸۸۲/۱۳۴۱ هج)

ځواب: دمارکې په صورت کې دساه کښ دعکس جوړولو اود هغه باقي ساتلو گناه به ددغو تاجرانو وي خوداصل مال په رانیولو او خرڅولو کې ددې په وجه حرمت نه راځي، ځکه چې مقصود دتصویر رانیول او خرڅول نه دي هغه صرف علامه ده ددغه کارخانې دمال نو پرکو مو شیانو چې یاده شوې نښانه ده دهغوئ رانیول او خرڅول صحیح دي او قیمت یې حلال دی.

اودلا ضرر ولا ضراره قاعده باندې نور تاجران ددغې مارکې له جوړولو څخه منع کول کېدای شي لکه چې دکتابونو په رسمي کولو کې همدغه غرض په پام کې وي چې کوم بل څوک دا چاپ نکړي که څه هم په دې کې بحث او تفصیل شته او اصل همدغه دی چې څوک ددغه کتاب له چاپولو څخه منع نکړل شي خو کله چې دنورو غرض ده ته تاوان رسول وي یاده په چاپولو و مخکنیو ته نقصان رسیږي کوم چې لازم دی نو بیا دلا ضرر ولا ضراره حکم دوی منع کول کېدای شي همداسې په یاده شوې مارکه کې بلل پکار دي فقط.

حلال حیوانات له حلالو وروسته خوړل اوله دوی څخه

له خرڅولو وروسته استفاده کول

سوال: (۳۰۳) دحلال حیوانانو حلال لول دتجارت او گټې په غرض اود دوی دغوښې

اوڅرمنی رانیول اوڅرخول روادي، که نه؟ درسول الله صلی الله علیه وسلم اوراشده خلقاوپه زمانه کې داډول رانیول اوڅرخول وو، که نه؟ داکارله کومه وخت څخه پیل شوی دی؟ (۱۳۷۷/۱۳۴۲ هج)

ځواب: حلال حیوانان له حلالو وروسته خوړل اوله څرخولو وروسته یې ګټه خوړل دواړه کاره دسلفو اوخلفو له انکار پرته راروان دي په داسې بدهی او معروفو شیانو حاجت وکوم خاص دلیل ته اړتیا نه وي اونه دپیل کېدو وپوښتنې ته اړتیا شته، ځکه چې کله آیت [احلت لکم بهيمة الانعام] (سورة مائده آیت: ۱) نازل شوله هماغه وخته حلت دحلالو حیوانانو ثابت شو او کوم کار چې شرعاً درسول الله صلی الله علیه وسلم له زمانې څخه بېله انکاره جاري دی دهغه په اړوند کومې پوښتنې ته اړتیا نشته فقط.

یوشي په کم قیمت څرخول په رسید کې زیات لیکل

سوال: (۳۰۴) یوشي په (۸۰) روپۍ څرخ شو او په رسید کې سل (۱۰۰) روپۍ ورلیکل روادی، که نه؟ (۱۳۱۳۴۳/۲۰۹۰)

ځواب: داروادی.

سوال: (۳۰۵) دزید حق په یوه مکان کې وواتلس کاله کیږي چې هغه څرخ شوی دی اوس زید د مکان له مشتري څخه خپل حق غواړي مشتري ورته وایي چې ستا حق د ډیرې مودې د تیریدو په وجه ساقط شوی دی نو دا دده وینا سمه ده، که نه؟ او د حق په ساقطیدو کې کوم شرعی حد شته، که نه؟ (۱۳۴۵-۴۴/۲۷۲ هج)

ځواب: هیڅ حد نشته زید دخپلې برخې حقداردی دده حق نه دی ختم شوی [ان لحق لایسقط بتقادم الزمان (۱) (شامی) فقط].

د قیمت له معلومېدو پرته په پور څرخول

سوال: (۳۰۲) (الف) غله اوس ورکول او شپږ میاشتې وروسته یې نرخ معلومول روادی، که نه.

(۱) الشامی (۵/۵۲۴) کتاب الخنثی، مسائل شتی طر شیدیه.

(ب) دیوې غلې نرخ څلور وپی من دی په پور د ورکولو په صورت کې په څلور وپی، څلور آنی من ورکوي دا شرعاً روادی، که نه؟ (۱۳۴۵/۴۸ هج)

ځواب: (الف) داروانه دی.

(ب) په ثمن مؤجل (په پورا خستلو) کې زیاتوب روادی: کما فی الهدایة الیری انه یزاد فی الثمن لأجل الأجل (۱).

ددلال له بائع او مشتري څخه کمېشن اخستل

سوال: (۳۰۷) کمېشن اخستل له بائع او مشتري دواړو څخه یا صرف له یوه څخه روادی، که نه؟ یو سړی دې ته ناروا وایي او دمسلم حدیث پېشوي کوم چې په مشکوة (مخ: ۲۴۷) کې راغلي دي عن جابر رضی الله عنه قال قال رسول الله صلی الله علیه وسلم لا یبیع حاضر لباد الحدیث (۲) شرعاً په دې اړه څه حکم دی؟ (۱۹۰۲/۱۳۴۳ هج)

ځواب: داصورت شرعاً جائز دی په دې کې دناروا والې کومه وجه نشته کله چې بائع او مشتري پخپله خوښه وده ته اجرت ورکوي نو دا څه پروا لري؟ فقهاؤ دېته روا وایي چې دې اوددې تفصیل یې داډول کړی دی چې که دلال د مالک په اجازه پخپله داشی څرخ کړی دی نو دده مزدوري پر بائع ده له مشتري څخه وده ته دا خستلو حق نشته او که صرف ده کوشش کړی دی او څرخوونکی پخپله مالک دی نو په دې کې وعرف ته کتل کیږي یعنې که عرف داسې دی چې ددلال اجرت صرف دبائع یا صرف د مشتري پر ذمه وي نو همدې ته اعتبار ورکول کیږي او که دارواج دی چې دواړه ددې د اجرت ذمواردی نو ددې اعتبار به کیږي لنډه دا چې په کوم ښار کې څرنگه رواج دی دهغه سره سم به عمل کیږي په درمختار کې راغلي دي: واما الدلال فان باع العین بنفسه باذن ربها فاجرت

(۱) الهدایة: ۷۴/۳، کتاب البیوع، قبل باب الربو.

(۲) عن جابر رضی الله عنه قال: قال رسول الله صلی الله علیه وسلم: لا یبیع حاضر لباد، دعو الناس یرزق الله بعضهم من بعض رواه مسلم (مشکوة المصابیح ص: ۲۴۷، کتاب البیوع و باب المنهی عنهما من البیوع).

على البائع وان سعى بينهما وباع المالك بنفسه يعتبر العرف الخ (۱) او په شامي کي ترهمدي قول لاندې دى [فتجب الدلالة على البائع او المشتري او عليهما بحسب العرف (۱) (نقل هذا عن جامع الفصولين) او هغه حديث چي په سوال کي يې رانقل کړى دى دهغه د جواز او ناروا توب سره هيڅ اړه نشته، دهغه معنی خو صرف داده چي دکوم ښارد او سيدوونکي لپاره مناسب نه دى چي هغه غله او نور په داسي حالت کي چي ښاروال په وچ کالي او تنگي کي واقع وي پر نور کليوالو باندې گرانه خرڅه کړي قال فى النهاية: صورته ان الرجل اذا كان له طعام وعلف واهل المصطفى قحط منهما وهولايبيعهما من اهل المصرحتى يتوسعا ويبيعهما من اهل البادية وهم يتضررون بذلك فهو مكروه انتهى (۲) او په هدايه کي راغلي دي: هذا اذا كان اهل البلد فى قحط وعوز وهويبيع من اهل البدو وطمعا فى الثمن الغالى الخ (۳) لنده داچي په يادشوي صورت کي که کمېشن کار (دلال) پخپله مال راوغواړي خرڅوي يې نودده اجرت صرف پر بائع دى او که صرف کوشش کوونکى دى لکه چي په عامه توگه وي نوبياده ته حق شته چي د عرف سره سم له دواړو څخه اجرت واخلي يايي له يوه څخه واخلي په دې کي کومه شرعي منع نشته اونه کوم حديث ددې مخالف دى فقط.

خرڅ کړى شي دمشتري له خوښې پرته بائع بېرته نه اخستلاى شي

نه يې په قيمت کي زياتوب کولای شي.

سوال: (۳۰۸) (الف) خرڅ کړى شى دمشتري له خوښې پرته بائع بېرته اخستلاى شي، که نه؟ (ب) پر خرڅ کړل شوي باندې که د حکومتې د بيع پانې تکميل نه وي شوى نوبائع په قيمت کي

(۱) الدر المختار مع الشامى (۴/۴۲) كتاب البيوع، مطلب: فساد المتضمن يوجب فساد المتضمن طرشيديه (۲) وبمعناه فى الجوهرة النيرة وبيع الحاضر من البادى وهوان الرجل من اهل المصر اذا كان له طعام وعلف واهل المصطفى قحط وهولايبيعهما من اهل المصر ولكن يبيعه من اهل البادية بثمان غال فهذا مكروه واما اذا كان اهل المصطفى سعة ولايتضررون بذلك فلا بأس به (الجوهرة النيرة: ۸/۲۰۹، كتاب البيوع آخر بيع الفاسد المطبوعة المجتبائي، دهلى) (۳) الهداية: ۳/۲۷ كتاب البيوع فصل فيما يكره.

زياتوب کولای شي، که نه؟ (۴۷۲/۳۴۲ هج)

ځواب: (الف) دمشتري له خوښې پرته يې نشي اخستلاى. (ب) دمشتري له خوښې پرته په ثمن کي زياتوب صحيح نه دى فقط.

په نرخ معلومولو غله په پور رانيول

سوال: (۳۰۹) دارواج جوړشوى دى چي غله په پور په قيمت معلومولو ورکوي څلور يا شپږ مياشتې روو سته دمنې يا پسرلي له موسم وروسته لس پنځه کسان را جمع شي دسراودپاى نرخ پر پردي دمينځ نرخ قائموي مثلاً کله چي په اول کي غله ورکړه نو نرخ په شل سيرو و او کله چي بيا ورکړه نو نرخ په اتلس سيرو و او کله چي يې په اخير کي ورکړه نو نرخ په اوولس سيرو و نو اوس دمينځ نرخ مقرر يې دا ډول معامله کول شرعاً روا دى، که نه؟ (۳۴۳/۲۹ = ۱۳۳۰ هج)

ځواب: دا ډول معامله کول روانه دى بلکي لازم دي چي څومره غنم يې په قرض اخستى وي هغومره غنم ادا کړي او که په قيمت يې اخستي وي نو کوم قيمت چي واقعي د غنم ورکولو پيروخت دى او مقرر شوى دى هغه دې ورکړي.

د بیع سلم بیان

د بیع سلم جائزه طریقه

سوال: (۳۱۰) بیع سلم څه ډول رواده؟ (۱۲۸/۳۳-۱۳۳۴ هج)**ځواب:** بیع سلم دا ډول رواده چې قیمت مخکې ورکړي او مبيع دوی میاشتي یا زیاته موده وروسته اخستل معلوم کړي او نرخ معلوم کړي چې مثلاً غنم په یوه روپۍ لس سیره یادوولس سیره اخلم دارازد سلم ټول شرطونه په پام کې ونیسي او تحقیق یې وکړي (۱)

د بیع سلم شرطونه

سوال: (۳۱۱) مثلاً مورو چاته شل روپۍ مخکې ورکړې په دې سره مې په موسم کې د غنمو نرخ درې مننه وټاکي دا اخستل رواجي، که نه؟ (۵۱۵/۱۳۳۵ هج)**ځواب:** مخکې روپۍ ورکول په موسم کې د غنمو په معلوم نرخ سره دا خستلو معامله صحیح ده ددې نوم په شریعت کې بیع سلم دی شرعاً ددې د جواز خوش شرطونه دي هغه که پوره شي

(۱) اوس زیاتره شيان په ماشیناتو تیارېږي او په هغو کې فرق ډیر لږ وي د هغو ټول تفصیلات یادېدای شي، ځکه د کومو شيانو چې په پوره ډول تعیین د عقد پر وخت کېدای شي په هغو کې بیع د سلم جائزه چې په هدایه کې راغلې دي: اوکل ما مکن ضبط صفته و معرفة مقداره جاز السلم فيه لانه لا يفيض الى المنازعة و ملايضبط صفته ولا يعرف مقداره لا يجوز السلم فيه لانه دين وبدون الوصف يبقى مجهولاً جهالة تفضي الى المنازعة (الهداية: ۱۰۰/۳، کتاب البيوع، باب السلم)

نودا معامله صحیح ده له هغو شرطونو څخه دا هم دي چې کومه غله اخلي دهغې جنس، نوع او صفت به اوس بیانوي چې مثلاً که مې غنم اخستل نودا خبره وشي چې فلانی ډول غنم دداسې، داسې صفت والا خلم.

دوهم د غنمو دا خستلو وخت معلوم کړل شي چې د فلانی میاشتي په فلاني تاریخ غنم غواړم درېیم نرخ اوس معلوم کړي هر څومره چې معلوم کړي مثلاً اوس نرخ پهاته سیردی نو په دیارلس یا څورلس که د نرخ پخه خبره سره وکړي نودا صحیح دی څلورم دا هم معلوم کړي چې کوم ځای به غنم وصول کړل شي او نور دغه ټولې خبره که په پام کې ونیولې شي نو یاده شوې معامله صحیح کیږي کني نه صحیح کیږي.

سوال: (۳۱۲) د بیع سلم شرطونه داسې لنډه راته بیان کړئ؟ (۱۲۵۰/۳۲-۱۳۳۳ هج)**ځواب:** د غنمو او نورو په کوم جنس کې چې بیع د سلم کول وي د هغو صفت، او نوردی بیان کړي چې داسې، داسې ډول به وي او نرخ دې معلوم کړي چې دیوې روپۍ به دویمه اخلم ټول قیمت دې اوس ورکړي دا خستلو وخت دې مقرر کړي او ځای هم چې په فلاني وخت، فلاني ځای ته ماته راشه.**سوال:** (۳۱۳) د بیع سلم څه شرطونه دي د تاریخ تعینول ضروري دي که دموسم او میاشتي معلومول بس دي؟ (۹۲۰/۱۳۳۷ هج)**ځواب:** د بیع سلم شرطونه دادي: د جنس، نوعي او صفت بیانول، د اندازې، نرخ او نورو بیانول دا خستلو وخت او ځای او نور په وخت کې تاریخ او میاشت معلومول پکار دي یاد او ویل شي چې د سودا له وخته په دوی یادرې میاشتي کې به مثلاً مال وصول کړل شي

په بیع سلم کې ټول شرطونه په پام کې نیول ضروري دي

سوال: (۳۱۴) زموږ بزګر د کښت له تیارېدو مخکې د کښت د آبادۍ لپاره څه روپۍ غواړي او وایې چې مثلاً ستا څخه غنم رانیول غواړي غنم به زه درکړم په کومه بیعه باندې چې یې ته له بل څخه اخلي په هماغه بیع به یې زه درکړم یا له معلوم نرخ څخه یو دوه سېره ورزیات کړي نرخ معلوموي دا جائز دی، که نه؟ (۵۲۴/۱۳۴۱ هج).

ځواب: د غنمونځ او نور اودا خستلو وخت که مقرر شي روپۍ ورکړي نو صحيح دی دسلم ټول شرطونه په پام کې نيول ضروري دي، ځکه چې دامعامله بيع دسلم ده نو دغلي جنس، نوع، صفت، نرخ اودا خستلو وخت او نور ټول په اول سر کې بيا ونول پکار دي فقط.

دبيع سلم څو جائز صورتونه

سوال: (۳۱۵) د پنبو و سودا په بمبۍ او نور کې د اډول کيږي چې په فلانۍ مياشت کې د فلانۍ سيمې پنبه سل يادوه سوه گاته (بنډله) په دې نرخ خرڅو ويايي رانيسو او مخته پنبه او نور موجود نه دي صرف دخولې په بيانه سودا کيږي دارانيول او خرڅول شرعاً جائز دی، که نه؟ (۱۳۳۷/۲۷۵۸ هج)

ځواب: دبيع سلم په طريقه داسي سودا صحيح ده خو شرط دادی چې نرخ دا خستلو ځای او وخت وټاکي او صفتونه د پنبو وچي داسي به وي بيان کړي او دټولو پنبو وقيمت حالا ورکړي بلکي دغه ټول شرطونه وليکل شي که دسلم دبيع ټول شرطونه پوره شي نو ياده شوې بيع صحيح کيږي که څه هم پنبه تراوسه لا پيدا شوې نه وي، ځکه چې په بازار کې موجوديت بس دی فقط.

سوال: (۳۱۲) يو امام دبيع سلم مسئله په بهشتی زيور کې وليده مخکې يې روپۍ ورکړي غنم يې دخام له حساب په ۲۲ روپۍ سيري په دې اقرار او خست چې په يوه مياشت کې به يې واخلم او تاريخ يې مقرر کړ دا شرعاً روا دي، که نه؟ (۱۳۳۸/۱۲۴ هج)

ځواب: بيع سلم روا او مباح ده کوم امام که داسي وکړي نو پرده باندې شرعاً او عرفاً هيڅ مواخذه نشته قال فی الهدایة السلم عقد مشروع بالكتاب وهو آية المداینة فقال ابن عباس رضي الله عنهما اشهد ان الله تعالى احل السلف المضمون وانزل فيها طول آية الخ (۱) کوم خلک چې په سودا وبيع سلم کې فرق نه کوي دهغوئ پوهول پکار دي ترڅو ديو حلال او جائز کار په ناروا بللو گنهگار نشي فقط

سوال: (۳۱۷) عمرو خالده ته سل روپۍ په دې شرط ورکړې چې دوه کاله وروسته ماته ددغو روپيو په عوض دوه سوه منه وريجي راکړه دا صورت جائز دی، که نه؟ (۱۳۳۸ هج)

(۱) الهدایة ۳: ۹۱-۹۲، کتاب البيوع، اوائل باب السلم.

ځواب: د ابيع سلم ده که شرطونه دبيع سلم ټول موجود شي نو دا صورت صحيح دی.

سوال: (۳۱۸) زید و عمر ته سل روپۍ په دې شرط ورکړي چې پنځه منه سناپه موسم کې غواړم اوس دسنامن په څلور روپۍ دی دا جائز دی، که نه؟ (۱۳۳۹/۱۰۶۷ هج)

ځواب: که دسلم په طريقه اودسلم دشرطونو په مراعت کولو سره دامعامله شوې ده نو جائز دی فقط.

سوال: (۳۱۹) زید شکر قند رانيسي د شپږو مياشتو په پور باندې يې خرڅوي دارنگه چې په موسم کې ددې په برابر غله غواړم دا صورت جائز دی، که نه؟ (۱۳۳۴-۳۳/۱۳۵۲ هج)

ځواب: ددې په جواز کې اختلاف او شبهه ده، ځکه نو بڼه دادی چې د شکر قند وقيمت دې معلوم کړي ترڅو څه شک په جواز کې پاته نشي.

سوال: (۳۲۰) په اوس وخت د غنمونځ مثلاً نهه سپره دی زید له بکر څخه اوس څه روپۍ واخستي پر موسم باندې مثلاً دلسو سيري په حساب باندې دورکولو خبره ورسره وکړه دا جائز دی، که نه؟ (۱۳۴۲/۱۲۲۱ هج)

ځواب: د ابيع صحيح ده ددې بيعي نوم بيع سلم ده اودبيع سلم دصحيح کېدوله شرطونو څخه دادی چې قيمت حالا ورکړي او نرخ دغلي ډول دوصولو وخت او ځای معلوم کړي.

سوال: (۳۲۱) زید و عمر ته وويل چې زه سل روپۍ تاته درکوم څلور مياشتې وروسته څلور منه پياز غواړم، عمر قبوله کړه آيا داسي صورت جائز دی، که نه؟ (۱۳۴۹/۳۲-۳۳ هج)

ځواب: دا صورت چې په سوال کې ليکل شوی دی دبيع سلم دی او صحيح دی.

سوال: (۳۲۲) مخکې روپۍ ورکول په زيات نرخ غله رانيول جائز دي، که نه؟ (۱۳۵۴/۳۲-۳۳ هج)

ځواب: حالا که روپۍ ورکړي دغلي نرخ له اوس څخه زيات مقرر کړي دبيع سلم په طريقه نو دا صحيح دی په دې شرط چې دبيع سلم ټول شرطونه په پام کې ونيول شي او حالا غله ورکول وروسته زياته غله اخستل مقررول صحيح نه دي خو غله دلس سيري په حساب حالا ورکول که دهغې دقيمت په روپيو غله په زيات نرخ دبيع سلم په طريقه مقرر کړي نو صحيح دی مثلاً داسي وکړي چې سل روپۍ زما پرتا باندې دغلي قيمت جوړ شوی ددغو سلو روپيو غنم په فلاني نرخ، فلاني وخت کې درڅخه غواړم لنډه دا چې که دبيع سلم ټول شرطونه پرځای شوې وي نو جائز دی.

د بیع خونا جائز صورتونه پ بیع سلم بدلول

سوال: (۳۲۳) په دې سېمه کې عموماً دارواج دی چې کښت گرچي کله غنم، پنبه او نور کړي نوزیاتره خلک د کړنې پروخت او ځیني له کړنې څه موده وروسته پورتنی شیان په دې شرط پرتجارانو خرچوي چې د کرل شوې مخکې چې څومره پیداوار جوړشي هغه ټول په فلاني نرخ درکوم او ځیني د کرل شوې مخکې لحاظ نه کوي بلکې د وزن له لارې یې خرچوي چې پیداوار د حاصلېدو پروخت دومره منه فلاني شی په فلاني نرخ درکوم، ځکه نو تجاران په همدغه شرطونو باندې ورسره د بیع پانه لیکي او که اړتیا وي نو کښگر څه روپی مخکې هم له تاجر څخه اخلي داسې بیع جائزه او که نه؟ او په داهول بیع گټلې روپی حلالې دي، که حرامې؟ که ناجائزه دي نو د جائز کېدو یې کوم صورت کېدای شي؟ (۱۳۷۳/۱۳۳۵ هج)

ځواب: د صورتونه ناجائز دي او روپی چې کومې راغلې هغه حلالې دي خو پکې پليتي ضرور شته د جواز صورت د بیع سلم په طریقه کېدای شي خود هغه شرطونه به په پام کې نیسي او د سلم د شرطونو تفصیل د فقهې په کتابونو کې موجود دی.

په فلوسو کې بیع سلم صحیح ده، که نه؟

سوال: (۳۲۴) یو سړی یوه روپی په پور ورکوي او د اتلس انو پیسې له پور ورکې څخه اخلي داهول که سل روپی وچاته په قرض ورکوي نو له هغه څخه دیو سل پنځو شت یا یونیم سلور وپیو پیسې اخلي آیا د صورتونه جائز دي، که نه؟ (۱۹۲۵/۳۲-۱۳۳۳ هج)

ځواب: که دامعامله د بیع سلم په طریقه وي نو صحیح ده دهغه صورت دادی چې اوس یوه روپی ورکړی او بل ته دا وایې چې په یوه میاشت کې یاله دې څخه په زیاته کې چې څومره موده مقررې کړي دومره فلوس دیوې روپی په عوض ستا څخه اخلم داهول سل روپی ورکړي دومره پیسې ورسره معلومې کړي چې د پیاوړې سلو یا یونیم

سلووي نو د بیع سلم په طریقه دامعامله صحیح ده (۱) کما فی الدر المختار: ویصح (ای السلم) فیما ممکن ضبط صفته الخ کما کیل وموزون و عددی متقارب کجوز و بیض و فلس الخ (۲) (واقره الشامی و صححه) او که په پور نه وي بلکې بیع حالاوي یعنی اوس روپی ورکړي او اوس پیسې هم ځیني واخلې بیا هم کمی، زیاتوب صحیح دی کما فی الدر المختار: وان وجد احد هما ای القدر و حده او الجنس حل التفاضل و حرم النساء الخ (۳) و فی الشامی سئل الحانوتی عن بیع الذهب بالفلوس نسیئة فاجاب: بانه یجوز اذا قبض احد البدلین لمافی البزازیة لو اشترى مائة فلس بدرهم یکفی التقابض من احد الجانبین قال: ومثله مالو باع فضة او ذهباً بالفلوس کما فی البحر عن المحيط (۴) (ص: ۱۸۴، باب الربو).

سوال: (۳۲۵) دلته داهول بیع سلم کېږي چې یو سړی ته څو روپی ورکړي چې داروپی ته واخله او په یوه میاشت یادوې میاشتي کې به دیوې روپی په عوض دشل یادوو یشتو انو پیسې را کوي اوس پوښتنه داده چې پیسې که بل جنس و بولوسلم جائز دی، که نه؟ زما په خیال پیسه بل جنس هیڅ کله نشي بلل کېدای، ځکه چې ددې نرخ حکومت مقرر کړی دی؟ (۱۱۲/۱۳۳۵ هج)

ځواب: قال فی الدر المختار: فی بیع السلم ویصح فیما ممکن ضبط صفته الخ کما کیل وموزون الخ و عددی متقارب کجوز و بیض و فلس الخ (۵) و فی الشامی، فی باب الربو اسئل الحانوتی عن بیع الذهب بالفلوس نسیئة فاجاب: بانه یجوز اذا قبض احد البدلین الخ (۶) له دغو عبارتونو څخه څرگند دی چې په فلوسو کې سلم صحیح دی فقط والله تعالی اعلم.

(۱) دامسئله هغه وخت وه کله چې فلوس (پیسې) ځانته کړنسی وې دروپی اجزاء نه وي او دروپیو او فلسونو څخه هم پورته کښته کېدی خواوس پیسې دروپی اجزاء دي نو اوس نه بیع د سلم جائزه نه کمی و زیاتوب د فقهې ټول جزئیات کوم چې تردغه عنوان په لاندې جوابونو کې راغلې دي هغه ټول داهول دوردي ۱۲ سعید احمد پالنپوری.

(۲) الدر مع الرد (۲۲۲/۴) کتاب البیوع، اوائل باب السلم طر شیدیه.

(۳) الدر مع الرد (۱۹۹/۴) کتاب البیوع، مطلب فی البراء عن الربو طر شیدیه.

(۴) الشامی (۲۰۵/۴) کتاب البیوع، مطلب فی استقراض الدراهم عدد ۱ طر شیدیه.

(۵) الدر مع الرد (۲۲۲/۴) کتاب البیوع، مطلب باب السلم طر شیدیه.

(۶) رد المحتار (۲۰۵/۴) کتاب البیوع، مطلب فی استقراض الدراهم عدد ۱.

سوال: (۳۲۲) از اکثر عبارات کتب فقه بقول شیخین معلوم می شود که در فلوس مروج بیع سلم جائز است و بقول امام محمد رحمه الله معلوم می شود که جائز نیست، الحاصل بوجه اشتباه بیع مذکور باریادرجوازوی تردد افتاده است شرعاً چه حکم است؟ (۲۱۴/۱۳۳۵ هج)

جواب: بیع سلم در فلوس جائز است کما هو مذهب الشیخین و الروایة عن محمد رحمه الله قال فی الدر المختار و عددی متقارب کجوز و بیض و فلس الخ و فی رد المحتار قیل و فیه خلاف محمد لمنعه بیع الفلس بالفلسین الا ان ظاهر الروایة عنه کقولهما (۱) (شامی، باب السلم ۲۰۳/۴) و فی باب الربو منه تنبیه: سئل الحانوتی عن بیع الذهب بالفلوس نسبیة فاجاب بانه یجوز و اذا قبض احد البذین لمافی البزازیة لو اشتری مائة فلس بدرهم یکفی التقابض من احد الجانبین قال: و مثله مالو باع فضة او ذهباً بفلوس کما فی البحرین عن المحيط قال: غلایغتر بمافی فتاوی قارئ الهدایة من انه لا یجوز بیع الفلوس الی اجل بذهب او فضة لقولهم: لا یجوز اسلام موزون فی موزون الخ قلت: و الجواب حمل مافی فتاوی قارئ الهدایة علی مادل علیه کلام الجامع من اشتراط التقابض من الجانبین فلا یعترض علیه بمافی البزازیة المحمول علی مافی الاصل (۲) فقط.

دسوال: (۳۴۲) ترجمه: دفعهی دکتا بنوله زیاتو عباراتو خخه معلومیری چي په مروج فلوسو کي دشیخینو (امام اعظم او امام ابو یوسف رحمهما الله) له وینا سره سم بیع سلم جائزه او دامام محمد رحمه الله له قول سره سم ناجائزه ده؟ لنده داچي دیادی شوې بیعی دسود سره داشتباه په وجه ددی په جواز کي شک واقع کیږي په دې اړه شرعی حکم څه دی؟

ځواب: په فلوسو کي بیع دسلم جائزه ده لکه چي دشیخینو مذهب او دامام محمد رحمه الله هم یو روایت دی (لکه چي په درمختار، شامی او نورو کي ددی څرگندونه شته).

سوال: (۳۲۷) ویوسری ته که مثلاً دوولس روپی په دې شرط ورکولې شي چي څو ورځې وروسته به دڅورلسو روپیو پیسې یا پیسې اوروپی دواړې ورکوو نکې ته ورکوي داصورت شرعاً صحیح دی، که نه؟ (۵۳۲/۱۳۳۹ هج)

(۱) رد المحتار (۲۳۷/۴) کتاب البیوع، باب السلم رشیدی.

(۲) الشامی (۲۰۵/۴) کتاب البیوع، مطلب فی استقراض الدراهم عدد ۱ طر شیدی.

ځواب: که دسلم په طریقه دغه معامله وکړله شي مثلاً داچي ددومره اندازې روپیو دومره پیسې په فلاني وخت درڅخه غواړم نو په فلوسو کي بیع سلم فقهاؤ جائزلیکلي ده په درمختار کي راغلې دي: ویصح فیما مکن ضبط صفته الخ و عددی متقارب کجوز و بیض و فلس الخ (۱) خودسلم دشرطونو پوره خیال ساتل ضروري دي او داچي ټول پیسې واخستلي شي نه داچي پیسې اوروپی، گډې وډې واخلي اونه داچي دڅورلسو روپیو پیسې اخلم بلکي دپیسو تعین دې اوس وکړي چي په یوه روپی باندې دومره پیسې غواړم فقط.

سوال: (۳۲۸) څه فرمایي علماء ددین په دې مسئله کي چي په روپیو کي بیع سلم صحیح ده، که نه؟ یعنی یوسری ویو پوروپي ته نن لس روپی ورکړي چي یو کال وروسته به دپنځوسو روپیو پیسې راکوي دا ډول بیع صحیح ده، که نه؟ په دې مسئله کي اختلاف دی، ځکه ځواب سره دکتا بنودحوالوراته ولیکئ؟ (۱۵۸۰/۲۹-۱۳۳۰ هج)

ځواب: صحیح دادی چي په روپیو او په پیسو کي بیع سلم صحیح ده دا ډول چي اوس مثلاً لس روپی ورکړئ چي یوه میاشت یا دوې میاشتي یا کال وروسته دومره پیسې مثلاً زریا پنځه سوه پیسې غواړم دادې نه وایي چي دپنځوسو روپیو پیسې غواړم څو کله چي مقدار او شمېر دپنځوسو روپیو پیسو معلوم وي دشامی په باب الربو ۲۰۳/۴ کي راغلې دي لو اشتری مائة فلس بدرهم یکفی التقابض من احد الجانبین قال: و مثله مالو باع فضة او ذهباً بفلوس کما فی البحرین عن المحيط قال: فلا یغتر بمافی فتاوی قارئ الهدایة من انه لا یجوز بیع الفلوس الی اجل بذهب او فضة لقولهم لا یجوز اسلام موزون فی موزون الخ (۲) و فی باب السلم من الدر المختار (۲۲۴/۴) ویصح فیما مکن ضبط صفته الخ کما کیل و موزون و مضمن و عددی متقارب کجوز و بیض و فلس الخ (۳) والله اعلم

په نړۍ گوړه کي بیع سلم صحیح ده

سوال: (۳۲۹) نړۍ گوړه چي له گني څخه جوړیږي کښت گریې هغه وخت خرڅوي

(۱) الدر مع الرد (۲۲۲/۴) کتاب البیوع فی بدایة باب السلم طر شیدی.

(۲) الشامی (۲۲۲/۴) کتاب البیوع، باب الربو، مطلب فی استقراض الدراهم عدد ۱ طر شیدی.

(۳) الدر المختار مع الشامی (۲۰۵/۴) کتاب البیوع، اوائل باب السلم طر شیدی.

لکه چي د نیشکر (گني) نهال لېراغت شوی وي نری گوره په بازار کې خونه خرڅېږي خود کښتگرو سره وي په داسي صورت کې بيع سلم کېدای شي، که نه؟ (۹۲۰/۱۳۳۷ هج)

ځواب: پ نری گوره کې يادشوی صورت کېدای شي خود سلم شرطونه پوره کېدل پکار دي.

سوال: (۳۳۰) په نری گوره کې سلم کېدای شي او که نه؟ دغه رنگه دوصولو تاريخ مقررول عادة ناممکن دی، ځکه فرضاً کوم خاص تاريخ وټاکل شو او هغه وخت که باران وشو نومال نشي تيارېدای له ټاکلې تاريخ څخه مخکې يا وروسته که وصول کړله شي نوڅه تاوان دی؟ (۱۴۲۳/۱۳۳۷ هج)

ځواب: په نری گوره کې بيع سلم صحيح ده (۱) خود سلم د شرطونو پوره کول لازم دي اودلاس ته کولو تاريخ دي د سودا کولو پورخت د سودا صحيح کېدولپاره مقرر کړي بيا څواکه له هغه وخته وروسته يې ولاس ته کړي يا مخکې بيا په سوکه، سوکه.

له گني کرلو مخکې پکې بيع سلم کول

سوال: (۳۳۱) نن، صبا د عرق درانيولو او خرڅولو چي کومه طريقه رواج شوې ده چيتراوسه يې لاگني کرلی نه وي معامله وکړي روپۍ ورکړي او وايي چي دادعصير (عرق، جوس) سلم دی اود عرق وجود هروخت داډول ممکن دی چي د فيلانوپه وسيله په سلگونو کښتونه په هندوستان کې پرېښوول کيږي دغه رنگه دگني نوع په بازار کې دهندوستان په بېلابېلو برخو کې هروخت دولا س ته کولو امکان لري نودغه وجود د سلم د جائز کېدولپاره بس کېدای شي، که نه؟ (۹۲۰/۳۳-۱۳۳۴ هج)

ځواب: د عرق درانيولو او خرڅولو چي کومه طريقه رواج شوې ده چي د عرق له وجوده مخکې دهغه بيع کيږي دا باطله ده اودې ته د عرق سلم ويل اودهغه د وجود دا حبله را ايستل چي په سوال کې يې يادونه شوې ده بيع نشي جائز کولای، ځکه چي په دغه صورت کې چي کومه د عرق سلم وگرځول شي نودا سلم په هغه عرق کې وي چي په دغه موسم کې وي او ښکاره ده چي هغه اوس موجود نه دی کمافی حنطه خديشه قال فی الدر المختار ولافی حنطه حديثه قبل حدوثها لنها منقطعة فی الحال وکونها موجودة وقت العقد الی وقت المحل شرط فتح (۲) وقال قبيله ولافی منقطع لا یوجد فی الاسواق من وقت العقد (۱) نری گوره چي ټول کال دکرونه گروپه کروندو کې موجوده وي، ځکه پکې بيع سلم جائزه ده.

(۱) الدر المختار مع الشامی (۲۳۰/۴). کتاب البيوع مطلب هل اللحم قیمی او مثلی؟ طر شیدیه.

الی وقت الاستحقاق (۱) فقط.

په خښتو کې بيع سلم کول

سوال: (۳۳۲) وبتی، والاته مخکې روپۍ ورکړي خښتې په تياروي دا جائز دی، که نه؟ (۱۲۸۱/۱۳۴۵ هج)

ځواب: دا طريقه د بيع سلم ده چي روپۍ مخکې ورکړي او په مقرر کړي نرخ باندي ټاکلې خښتې واخلي اود سلم د ټولو شرطونو لحاظ وکړي نودا شرعاً جائزه ده.

په مېوه کې بيع سلم کول صحيح نه ده

سوال: (۳۳۳) دامودباغ بيع کله کول پکار دي؟ اودباغ بيع سلم کېدای شي، که نه؟ (۱۲۵۰/۱۳۳۷ هج)

ځواب: دامواونورودباغ بيع هغه وخت پکار ده چي مېوه يې ښه راغته شي او پخپري داډول که بيع وکړي صحيح کيږي او بيع سلم په کوم خاص باغ کې نشي کېدای او په عامه توگه هم په مېوه کې بيع سلم صحيح نه ده چي باقی نشي پاتېدای يعنی د سودا له وخت څخه اودلاس ته راوړلو تر وخته پورې په بازارونو کې موجوده نشي پاته کېدای فقط.

په ورېجو کې بيع سلم کله صحيح ده؟

سوال: (۳۳۴) زمورپه ملک کې په ورېجو کې بيع سلم کيږي حال داچي ورېجې هروخت په بازارونو کې نه وي موجودې اما دا خستلو پورخت موجودې وي په دې صورت کې بيع د سلم روا ده، که نه؟ (۲۴۵/۳۳-۱۳۳۴ هج)

ځواب: په ورېجو کې بيع سلم هلته صحيح ده چي موجوديت دهغوئ په بازارونو کې همېشه وي کمافی الدر المختار ولافی منقطع لا یوجد فی الاسواق من وقت العقد الی وقت الاستحقاق

(۱) الدر المختار و الرد (۲۲۸/۴) کتاب البيوع وقبل مطلب: هل اللحم قیمی او مثلی طر شیدیه.

قوله: من وقت العقد الخ دوام الانقطاع ليس شرطاً الخ (۱) اودسلم دصحيح كېدو شرطونه هم په پام كې نيول ضروري دي او كه د سودا پړوخت وريجي موجودې نه وي اودا خستو او مستحق جوړېدو پړوخت موجودې وي بيا هم ياده شوې بيع سلم صحيح نه ده نو په سوال كې په ياد شوې صورت كې په كوم ځاى كې چي دا حالت دى چي يادونه يې شوې ده بيع سلم نه وريجو كې صحيح نه ده فقط.

كه مسلم فيه حاصل نشي نورب التسليم څه وكړي؟

سوال: (۳۳۵) زيد وعمرته سل روپۍ د بيع سلم لپاره وركړې وي يعنى په سل روپۍ باندې يې د پنځو شتو منو غنمو دا خستو خبره ورسره كړې وه اوس د غنمو د نه پيدا كېدو په وجه غنم نشي ولاس ته راتلاى نو اوس زيد د پنځو شتو منو غنمو قېمت اخستلاى شي، كه صرف سل روپۍ او كه حكومت له سل روپيو څخه زياتې ځيني ورواخلي نو بيا يې هم اخستل صحيح دي، كه نه؟ (۱۲۰۹/۳۲-۱۳۳۳ هـ)

ځواب: كه غنم نشي وصولېدای نو كومې روپۍ چي يې وركړې وي هغومره بېرته ځيني اخستل پكار دي يعنى سل روپۍ اخستل پكار دي دانه چي د پنځو شتو منو غنمو قېمت واخلي، كه څه هم هغه زيات وي د بيع سلم دمبيع نه پيدا كېدو په صورت كې همدغه حكم دى، او كه حكومت له سل روپۍ څخه زيات ورواخلي نو زياتوب دې بېرته وركړي يعنى وروسته دې و مالك ته وركړي ترڅو په اخيرت كې دده غاړې خلاصې وي.

سوال: (۳۳۲) زيد د بيع سلم په توگه په يوه روپۍ د غنمو د دوولسو سيرو خبره كړې ده د غنمو نه راشنه كېدو په وجه غنم نشي وركولاى د غنمو په عوض كې دوريجو اخستل صحيح دي، كه نه؟ (۲۸۲/۱۳۳۷ هـ)

ځواب: د غنمو په بدل كې وريجي اخستل په بيع سلم كې صحيح نه دي كفاى الحديث لاتأخذ الا سلمك اورأس مالك الحديث (۲) فقط.

(۱) الدرر الرد (۴/۲۲۸)، كتاب البيوع، باب السلم طرشيديه.

(۲) الدرر الرد (۴/۲۳۴) كتاب البيوع، مطلب هل اللحم قيمي او مثلى؟ ورواه بمعناه ابو داود، كتاب البيوع، باب السلف لا يحول وابن ماجه، كتاب التجارات، باب من اسلم فى شئ فلا يصرفه الى غيره والترمذى فى العلل الكبير: البيوع، باب ما جاء فى السلف فى الطعام والتمر وحسنه الترمذى (الشامى ۴/۲۳۴) كتاب البيوع ملخصا طرشيديه.

سوال: (۳۳۷) مخكې مې روپۍ وركړې بيع سلم مې وكړه په دې شرط باندې چي د بيساكه په مياشته (هندي مياشته ده) كې به په يوه روپۍ ۱۲ سيره غله راكوي دارازدرو غنو (غورو) بيع سلم په مقرر كړې نرخ باندې ده دا بيع سلم شرعاً جائز ده، كه نه؟ (۱۲۳۲/۱۳۳۷ هـ)

ځواب: د جنس، نوعې، صفت، نرخ او نورو شرطونو د سلم په پام كې نيولو سره چي كومه بيع چي په معلومه غله او روغو او نورو كې وكړله شي نو هغه سلم صحيح ده خودا شرط لگول چي د غلې نه ادا كولو په صورت كې به دهغه قېمت د بازار په نرخ مسلم اليه ادا كوي عقد فاسد وونكى دى په حديث شريف كې راغلي [خذ سلمك اورأس مالك الحديث (۱)] ددې حاصل دا دي چي د مسلم فيه د نه حاصلېدو په صورت كې به هغومره روپۍ اخلي څومره چي يې وركړې وي.

سوال: (۳۳۸) كه يوسړى وچاته لس روپۍ وركړي اودلس منه غلې په موسم كې اخستلو خبره ورسره وشوه خو پيداوارونه وشونو داسړى دلس منه غلې قېمت اخستلاى شي، كه نه؟ او كه دلس منه غلې قېمت شل روپۍ شونو څه حكم دى؟ (۱۳۴۲/۱۳۳۹ هـ)

ځواب: په دغه صورت كې خپلې وركړې پوره لس روپۍ اخستل پكار دي زياتې اخستل حرام او سود دى كه يې زياتې اخستي دي نو هغه بايد بېرته وركړي.

سوال: (۳۳۹) كه غله پړوخت ادا نكړاى شي نورو روپۍ په كوم حساب ځيني اخستل پكار دي؟ (۱۹۹۳/۴۲-۱۳۴۷ هـ)

ځواب: كله چي په بيع سلم كې د غنمو اخستو خبره ورسره شوې ده نو دبائع څخه غنم اخستلاى شي او كه هغه غنم نشي وركولاى نو خپلې روپۍ چي ده ته يې وركړې وي بېرته دې ځيني واخلي د غنمو مقرر كړى قېمت د بازار په نرخ ځيني اخستل روانه دي په حديث شريف كې راغلي دي [خذ سلمك اورأس مالك الحديث (۲)] اودا صوره هم روانه دى چي د مقرر كړو غنمو قېمت د بازار په نرخ ولگوي دهغه قېمت غنم پرمخ اخستو خبره وكړي فقط

(۱) روى ابو سعيد الخدرى رضى الله عنه عن النبى صلى الله عليه وسلم انه قال لرب السلم لاتأخذ الا سلمك اورأس مالك وفى رواية خذ سلمك اورأس مالك (بدائع الصنائع ۴/۳۹۷، كتاب البيوع، انواع الديون، عقد السلم)

(۲) مخكنى حواله.

قوله: من وقت العقد الخ دوام الانقطاع ليس شرطاً الخ (۱) اودسلم دصحيح كېدو شرطونه هم په پام كې نيول ضروري دي او كه دسودا پړوخت وريجي موجودې نه وي اودا خستواو مستحق جوړېدو پړوخت موجودې وي بيا هم ياده شوې بيع سلم صحيح نه ده نو په سوال كې په ياد شوې صورت كې په كوم ځاى كې چي دا حالت دى چي يادونه يې شوې ده بيع سلم په وريجو كې صحيح نه ده فقط.

كه مسلم فيه حاصل نشي نوب التسليم څه وکړي؟

سوال: (۳۳۵) زيد و عمر ته سل روپۍ د بيع سلم لپاره وركړې وي يعنى په سل روپۍ باندې يې د پنځو يشتو منو غنمو دا خستو خبره ورسره كړې وه اوس د غنمو د نه پيدا كېدو په وجه غنم نشي ولاس ته راتلاى نو اوس زيد د پنځو يشتو منو غنمو قېمت اخستلاى شي، كه صرف سل روپۍ او كه حكومت له سل روپيو څخه زياتې ځيني ورواخلي نو بيا يې هم اخستل صحيح دي، كه نه؟ (۱۲۰۹/۳۲ - ۱۳۳۳ هج)

ځواب: كه غنم نشي وصولېداى نو كومې روپۍ چي يې وركړې وي هغومره بېرته ځيني اخستل پكار دي يعنى سل روپۍ اخستل پكار دي دانه چي د پنځو يشتو منو غنمو قېمت واخلي، كه څه هم هغه زيات وي د بيع سلم دمبيع نه پيدا كېدو په صورت كې همدغه حكم دى، او كه حكومت له سل روپۍ څخه زيات ورواخلي نو زياتوب دې بېرته وركړي يعنى وروسته دې و مالك ته وركړي ترڅو په اخيرت كې دده غاړې خلاصې وي.

سوال: (۳۳۲) زيد د بيع سلم په توگه په يوه روپۍ د غنمو د دوولسو سېرو خبره كړې ده د غنمو نه راشنه كېدو په وجه غنم نشي وركولاى د غنمو په عوض كې د وريجو اخستل صحيح دي، كه نه؟ (۲۸۲/۱۳۳۷ هج)

ځواب: د غنمو په بدل كې وريجي اخستل په بيع سلم كې صحيح نه دي كفاى الحديث لاتأخذ الا سلمك اورأس مالك الحديث (۲) فقط.

(۱) الدرر الرد (۴/۲۲۸)، كتاب البيوع، باب السلم طرشيديه.

(۲) الدرر الرد (۴/۲۳۴) كتاب البيوع، مطلب هل اللحم قيمى او مثلى؟ ورواه بمعناه ابوداؤد، كتاب البيوع، باب السلف لا يحول وابن ماجه، كتاب التجارات، باب من اسلم فى شئ فلا يصرفه الى غيره والترمذى فى العلل الكبير: البيوع، باب ما جاء فى السلف فى الطعام والتمرو حسنه الترمذى (الشامى ۴/۲۳۴) كتاب البيوع ملخصاً طرشيديه.

سوال: (۳۳۷) مخكې مې روپۍ وركړې بيع سلم مې وكړه په دې شرط باندې چي د بيساكه په مياشته (هندي مياشته ده) كې به په يوه روپۍ ۱۲ سېره غله راكوي دارازدرو غنو (غورو) بيع سلم په مقرر كړي نرخ باندې ده دا بيع سلم شرعاً جائز ده، كه نه؟ (۱۳۳۷/۱۲۳۲ هج)

ځواب: د جنس، نوعې، صفت، نرخ او نورو شرطونو د سلم په پام كې نيولو سره چي كومه بيع چي په معلومه غله اورو غنواو نورو كې وكړله شي نو هغه سلم صحيح ده خودا شرط لگول چي د غلې نه ادا كولو په صورت كې به دهغه قېمت د بازار په نرخ مسلم اليه ادا كوي عقد فاسد وونكى دى په حديث شريف كې راغلي [خذ سلمك اورأس مالك الحديث (۱)] ددې حاصل دا دي چي د مسلم فيه د نه حاصلېدو په صورت كې به هغومره روپۍ اخلي څومره چي يې وركړې وي.

سوال: (۳۳۸) كه يوسړى وچاته لس روپۍ وركړي اودلس منه غلې په موسم كې اخستلو خبره ورسره وشوه خو پيداوارونه وشونو داسړى دلس منه غلې قېمت اخستلاى شي، كه نه؟ او كه دلس منه غلې قېمت شل روپۍ شونو څه حكم دى؟ (۱۳۴۲/۱۳۳۹ هج)

ځواب: په دغه صورت كې خپلې وركړې پوره لس روپۍ اخستل پكار دي زياتې اخستل حرام اوسود دى كه يې زياتې اخستي دي نو هغه بايد بېرته وركړي.

سوال: (۳۳۹) كه غله پړوخت ادا نكړاى شي نورو روپۍ په كوم حساب ځيني اخستل پكار دي؟ (۱۹۹۳/۴۲ - ۱۳۴۷ هج)

ځواب: كله چي په بيع سلم كې د غنمو اخستو خبره ورسره شوې ده نو دبائع څخه غنم اخستلاى شي او كه هغه غنم نشي وركولاى نو خپلې روپۍ چي ده ته يې وركړې وي بېرته دې ځيني واخلي د غنمو مقرر كړى قېمت د بازار په نرخ ځيني اخستل روانه دي په حديث شريف كې راغلي دي [خذ سلمك اورأس مالك الحديث (۲)] اودا صوره هم روانه دى چي د مقرر كړو غنمو قېمت د بازار په نرخ ولگوي دهغه قېمت غنم پرمخ اخستو خبره وكړي فقط

(۱) روى ابو سعيد الخدرى رضى الله عنه عن النبى صلى الله عليه وسلم انه قال لرب السلم لاتأخذ الا سلمك اورأس مالك وفى رواية خذ سلمك اورأس مالك (بدائع الصنائع ۴/۳۹۷، كتاب البيوع، انواع الديون، عقد السلم)

(۲) مخكنى حواله.

په غور وکې بیع سلم کول

سوال: (۳۴۰) که یو سړی د بل چا سره په غور وکې بیع د سلم وکړي او روپیې مخکې ورکړي دده سره د غور و بیع معلومه کړي مثلاً په یوه روپیې یو پوره سپرده لس روپیې ورکړي دهغه سره د پنځو روپو غوري ووله دې وروسته بائخ خپله گامېښه خرڅه کړه اوس له ده څخه پنځه روپیې اخستل پکار دي که غورې اخستل پکار دي که د پنځو روپو پنځه سپره غوري واخلي نو ناروا خو به نه وي؟ (۱۳۳۷/۴۸۲ هج)

جواب: په دغه صورت کې باید بائخ پنځه سپره غوري ورکړي په مقرر کړې نرخ باندې خوا که دی له هره ځایه په هر څومره واخلي په دې کې هېڅ ناروا والی نشته او که رب السلم یعنی مشتري (رانیوونکی) خپلې پاته روپیې بېرته واخلي او د بیع سلم معامله ماته کړي د احم صحیح دی لنډه دا چې که خپلې روپیې بېرته واخلي او که په مقرر کړې نرخ غوري واخلي دواړه کاره روا دي.

په بیع سلم کې د مبيع موجودیت ضروري نه دی

سوال: (۳۴۱) دیو سړی سره کوم شی شته نه خودی هغه خرڅوي او وایې چې چې زه یې له بله ځایه تاته راوړم دهغه صورت دادی چې یو سړی په اووه نیمې روپیې د مرچو د من خبره وکړي خومرچ له ده سره نشته دی وایې چې زه یې تاته دالور له ولایت څخه راوړم نو داسې سودا کول روا دي، که نه؟ (۱۳۳۷/۴۸۲ هج)

جواب: که دامعامله د بیع سلم په طریقه او د بیع سلم په شرطونووي نو صحیح ده، ځکه چې په بیع سلم کې د مبيع موجودیت او په ملک کې کېدل شرط نه دي، ځکه چې کله کوم شی په ملک کې نه وي دهغه خرڅول صحیح نه دي خو بیع سلم له دې مستثنی (وتلې) ده.

پور رأس المال گرځول صحیح نه دي

سوال: (۳۴۲) څه فرمایې علماء د دین په دې مسئله کې چې زید څه غله په پسرلي کې رانیوله په دې غرض چې ټول کال به یې بچیان خوري بیا اته میاشتې وروسته یې اندازه وکړه نو غله زیاته شوه

نوزید خپله غله پریو بزرگرباندي دهغه وخت د بازار په نرخ خرڅه کړه او هغه ددې قیمت سمدستي ادانکړ نوزید و دغه بزرگرتنه وویل چې په همدغو پاتو روپو باندې ستاسره بیع سلم کوم بزرگرو سره ومنله او د بیع سلم د ټولو شرطونو سره سم زید خبره وکړه کله چې یې غله وتلله و مشتري ته یې ورکړه صرف دومره فرق یې وو چې د غلې سودا یې وکړه په هماغه روپو باندې بیع سلم کوي دا بیع څرنگه ده؟ آیا جائز ده، که نه؟ (۳۴۳/۳۳-۱۳۳۴ هج)

جواب: کله چې بزرگ سمدستي قیمت ادانکړ نو دا پرده پور شو او پور رأس المال گرځول صحیح نه دي نو دا ډول بیع سلم صحیح نه ده کما فی الدر المختار: فی حصة الدین باطل لانه دین بدین الخ (۱) فقط.

له کښت تیارېدو مخکې روپیې په قرض ورکول، غله رانیول

سوال: (۳۴۳) زید پر غله باندي روپیې په پور د کښت له تیارېدو مخکې و عمر او بکرته په دې اقرار ورکوي چې په فلانۍ میاشت کې زه له تاسو څخه په روپیې باندي مثلاً ۲۰ سپره غواړم دامعامله روا ده، که نه؟ کله چې د بازار نرخ پورته او کښته وي (۱۱۷۹/۳۲-۱۳۳۳ هج)

جواب: که د غلې نرخ دروپیو وړ کولو پور وخت پوخ مقرر کړي چې په روپیې باندي ۲۰ سپره یا ۳۰ سپره اخلم او نور شرطونه د سلم موجود دي نو دامعامله صحیح ده.

د غلې له معلومولو پرته بیع سلم کول

سوال: (۳۴۴) کله چې کښت تیارېدو ته یو کال یا شپږ میاشتې پاته دي نو چاته په دې شرط روپیې ورکول چې کله کښت وشي زه په یوه روپیې باندي یو من یا نیم من یا کوم نرخ هغو وخت دی فلانۍ غله اخلم او که دا شرط پر کښت پردي چې که هغه وخت په دوې روپیې من خرڅېدی نوزه په پاو کم دوې روپیې من اخلم داروا دی، که نه؟ (۳۳/۸۰-۱۳۳۴ هج)

جواب: د بیع سلم دروا کېدو لپاره څو شرطونه دي چې په هغو کې د احم دي چې هغه شی چې پکې یې بیع د سلم کړې ده په بازار کې به موجود وي که څه هم دهغه موسم لانه وي راغلی مثلاً اوس موسم د غنمو نه دی او فرض یې کړه چې اوس کرل شوې هم نه دي نو په دې کې سلم کول دا وخت

صحيح دی، ځکه چې په بازار کې غنم همېشه پيدا کيږي و قس عليه اوله هغوی شرطونو څخه داهم دي چې نرخ مقرر کړي مثلاً په يوه روپۍ من يادوي روپۍ من نوداډول روانه دی چې کوم نرخ هغه وخت وي دهغه سره سلم يې اخلم اوداراهم صحيح نه دی که هغه وخت دوي روپۍ من دغلي وونوزه يې ستاڅخه په پاوکم دوي روپۍ من اخلم بلکي بايد نرخ اوس مقرر کړي که نرخ معلوم نکړي اودهغه وخت ونرخ ته حواله ورکړي نو بيع حرامه اوناړواگرځي فقط.

سوال: (۳۴۵) که يوسړی څه روپۍ مخکې ورکړي جنس دغلي اونورو کيلي ياوزني څه موده وروسته غواړي نوروا دی، که نه؟ غلام حیدروايې چې دامعامله هغه وخت صحيح کيږي کله چې دهغه جنس مقدار داخستوځای اووخت وټاکي اوکه يې داوويل چې کومه بيعه هغه وخت وي يعنی داخستوپروخت وي هماغه اخلم نودا صحيح نه دی، ځکه چې دابيع دمجهول ده اومحمد سعيدوايې چې له مخکې څخه بيع معلومول صحيح نه دي بلکي هغه وخت چې کوم نرخ وي هغه به اخلي له مخکې څخه دنرخ معلومول سودگرځي په دې دواړو کې دچاويناصحيح ده؟ (۳۳/۱۳۸۵-۱۳۳۴ هج)

ځواب: دامعامله هغه وخت صحيح ده چې نرخ اونورمخکې مقرر کړي غلام حیدر صحيح وايې واومحمد سعيدته مسئله معلومه نه ده دی غلط وايې دابيع سلم ده ددې دشرطونوپوره، پوره خيال ساتل پکار دی ددې درواکېدوله شرطونوڅخه دادي چې نرخ اول مقرر کړي اوجنس، نوع، صفت، وخت اوځای ټول اول مقرر کړي فقط.

سوال: (۳۴۲) زياتره خلک پرغله باندي روپۍ په قرض ورکوي په دې شرط باندي يې ورکوي چې دکېنت رسېدوپروخت چې کوم نرخ دغلي وي له هغه څخه به يو، يادوه سېره زيات اخلوي چې په کوم نرخ ستاڅوبنه وي رايې کړه اوزياتره خلک نرخ مقرر کړي روپۍ ورکوي مثلاً لس يادوولس سېره غواړم په دې کې کوم صورت روا دی؟ (۵۵۷/۱۳۳۹ هج)

ځواب: دبيع سلم دصحيح کېدوشرط داهم دی چې اوس نرخ مقرر کړی دارونه دی چې په موسم کې کوم نرخ وي له هغه څخه سېريادوه سېره زيات اخلم ياچې په موسم کې کوم نرخ وي په هغه باندي يې اخلم ياچې ستاڅوبنه وي رايې داټول صورتونه ناروا دي نرخ اوس مقررول ضروري دی فقط.

په بيع سلم کې له موجوده نرخ څخه زيات نرخ مقررول

سوال: (۳۴۷) يوسړی بيع سلم کوي اودهغه اووه شرطونه چې دفتھی په کتابونو کې يې يادونه شوې ده بيان کړي دبازار له نرخ څخه په دوه چنده نرخ اخستو خبره کوي زیدوايې چې په بيع سلم کې دبازار له نرخ څخه دوه سېره زيات نرخ مقررول روانه دی يونيم دوچنده مقررول ناروا دی اوسوددی دزیدوينا سمه ده که غلطه؟ (۴۷/۱۵۰۴-۱۳۳۴ هج)

ځواب: په بيع سلم کې کله چې دصحيح کېدوټول شرطونه په پام کې ونيول شي نوچيکوم نرخ مقرر شي دهغه سره سم دمسلم فيه يعنی مبيع وصول صحيح دي زید چې څه وايې داصحيح نه دي اوله موجودنرخ څخه چې هرڅومره هم زيات مقرر کړي صحيح دی فقط.

پرتاکلې کېنت که غله نشي ورکولای نوداآئنده کېنت معامله کول

سوال: (۳۴۸) زید وعمرته دغلي نرخ مقرر کړ دراروان کېنت لپاره يې څه روپۍ ورکړي خو عمر په موسم کې غله نشي ورکولای نو عمر دمقرر شو نرخ سره وغلې ته تړون ورکړی دهغه بيع قائمه کړه دراروان کېنت لپاره يې نرخ مقرر کړ بيايې وعده وکړه اودارازدآئنده لپاره ددغې معاملې تسلسل اوکاروايې شرعاً روا ده، که نه؟ (۹۷۲/۱۳۳۸ هج)

ځواب: روانه ده.

له قبضي مخکې په مسلم فيه کې تصرف کول

سوال: (۳۴۹) زید وعمرته دبيع سلم په توگه لس روپۍ ورکړې اوزید وعمرته داوويل چې کله مسلم فيه اداکوي هغه وخت به زه نه يم ته زماشی مسلم فيه دوکيل په حيث خرڅ کړه يايې بل چاته ورکړه چې هغه يې خرڅ کړي بيا ته دارنگه دبيع سلم په توگه معامله وکړه چې څومره روپۍ راځي ټولې درسره ږده اوکله چې دمسلم فيه داداکولوموسم راځي بيايې ته زماله لورې خرڅوه اوڅه چې درته راشي هغه بيا درسره ږده داسي معامله روا ده، که نه؟ (۱۹۲۴/۱۳۳۸ هج)

ځواب: قال في الدر المختار ولا يجوز التصرف للمسلم اليه في رأس المال ولا لرب المسلم في المسلم فيه قبل قبضه بنحو بيع وشركة ومرا بحة وتولية ولو ممن عليه الخ (۱) وفيه ايضا امره اي المسلم اليه رب السلم ان يكيل المسلم فيه في ظرفه فكاله في ظرفه اي وعاء رب السلم بغيبته لم يكن قبضا اما بحضوره فيصير قبضا بالتخلية الخ (۲) ددي څخه معلومه شوه چي سوال کړ شوی صورت صحيح نه دی.

د قرض د څه روپيو په بدل بيع سلم کول

سوال: (۳۵۰) زید و عمر ته لس روپۍ په دې شرط باندې ورکړي چې په راروان کښت باندې به نهه روپۍ او یو من وریځې را کړي او د معاملې پروخت دوریځو من په شپږ اووه روپۍ دی د معامله روا ده، که نه؟ (۱۱۹۵/۱۳۳۹ هج)

ځواب: د معامله روا ده بلکې سوددی شرعی قاعده ده کل قرض جرنفعا فهو ربوا (۳) اما که په یوه روپۍ کې بيع سلم د سلم د صحيح کېدو د شرطونو په پام کې نیولو سره وکړي نو هغه صحيح ده فقط.

سوال: (۳۵۱) که کوم تاجر سل روپۍ په قرض ورکړي او پور ورکړي ته ووايي چي مثلاً نهه نوي روپۍ ماته را ادا کړه او دیوې روپۍ په عوض لس منه وریځې یا څلور منه سپیار ورا کړه د معامله جائز ده، که نه؟ (۱۹۳/۱۳۴۰ هج)

ځواب: د څومره روپيو په عوض چي وریځې او نور اخستل غواړي دهغه معامله که جلا د سلم په طریقه وکړي او د سلم د شرطونو پکې خیال وساتي نو صحيح کېدای شي مثلاً له سلو روپيو څخه نوي (۹۰) روپۍ په پور ورکړي اولس روپۍ دوریځو قیمت مخکې ورکړي او دوریځو نرخ مقرر کړي چي دیوې روپۍ دومره وریځې فلانی ډول په فلانی وخت کې غواړم نو د صورت صحيح دی.

سوال: (۳۵۲) یو سړی وبل ته پنځوس روپۍ ورکړي چي ته یوه میاشته وروسته وماته.

(۱) الدر مع الرد ۴/۲۳۳ کتاب البيوع، هل اللحم قیمی او مثلی؟ طر شیدیه.
(۲) الدر مع الرد ۴/۲۳۴ کتاب البيوع، مطلب هل اللحم قیمی او مثلی؟ طر شیدیه.
(۳) عن الحكم عن ابراهيم قال: كل قرض جرم نفعه فهو ربوا (مصنف ابن أبي شيبة ۴/۳۳۳، کتاب البيوع والاقضية، باب من كره كل قرض جرم نفعه، المطبوعة دار الكتب العلمية، بيروت لبنان)

اته څلوېښت روپۍ را کړه او د دوو روپيو په عوض یوه ټوکرې وریځې را کړه حال دا چي دیوې ټوکرې وریځو قیمت پنځه روپۍ دی د معامله روا ده، که نه؟ (۲۳۵۵/۱۳۳۴ هج)

ځواب: که د سلم په طریقه دوې روپۍ وچاته ورکړي دا ورته ووايي چي په دغه دوې روپۍ یوه میاشت وروسته یوه ټوکرې وریځې یعنی فلانی ډول وریځې را کړه نو د معامله په طریقه د سلم صحیح ده خود سلم د ټولو شرطونو موجودیت ضروري دی اوله پنځو سو څخه نورې اته څلوېښت به قرض وي هغه به ټولې ځیني اخلي دا څه پروان لري فقط.

پور د پور په عوض خرڅول

سوال: (۳۵۳) زید و عمر ته خپله مخکې د کاله په لس روپۍ کرایه ورکړه او دا خبره یې ورسره وکړه چي د کال په پای کې د دغولسو روپيو مثلاً دیوې روپۍ په نرخ شل سپره را کړه د عمر ورسره خوښه شوه اوس د کال په پای کې مثلاً دوریځو نرخ په یوه روپۍ پنځلس سپره دی نو د معامله روا ده، که نه؟ (۱۳۵۹/۴۲-۱۳۴۷ هج)

ځواب: د ابيع د پور په بدل د پور سره وشوه، ځکه نو باطله او ناروا ده: فان اسلم مأتی درهم فی کربر مائة دیناً علیه ومائة نقد افا لسلم فی حصة الدين باطل لانه دين بدین الخ (۱) (در مختار) فقط.

(۱) الدر المختار مع الشامی ۴/۲۳۲ کتاب البيوع، باب السلم، مطلب هل اللحم قیمی او مثلی؟ طر شیدیه.

د سودي مالونو درانيولو او خرڅولو بيان

سوال: (۳۵۴) غله د غلې په عوض په پور خرڅول صحيح نه دي که څه هم جنس بدل وي يوسړی جوارى لس منه په پور غواړي چي زه به وتاته داساړه (ديوي هندی مياشتې نوم) په موسم کې شل منه سره غنم درکړم دامعامله شرعاً روا ده، که نه؟ (۱۳۴۱/۹۲۲ هج)

ځواب: داسي معامله که داډول وکړله شي چي څومره جوارى ورکړي دهغه قېمت دي ورسره معلوم کړي بيادي په هغه قېمت دغنمو په معلوم نرخ سوداو کړي دوصولولو وخت دي معلوم کړي نو صحيح دي نور داغسي نسيئته (په پور) د غلې بيع په غله سره صحيح نه ده که څه هم جنس بدل وي (۱) فقط.

سوال: (۳۵۵) (الف) زدوبکرته د تجارت لپاره روپۍ ورکړي دوي برخې يې دځان معلومې کړي او يوه برخه يې دېکراودتاوان په صورت کې يې نيمه برخه اخستل مقرر کړدا جائز دی، که نه؟

(ب) زید د مني په موسم کې غله ديوي مياشتې په پوروبکرته داډول ورکوي چي په پسرلي کي اوربشي يا غنم ددي په برابر غواړم دا بيع جائز ده، که نه؟ (۱۳۴۲/۱۷۷۲ هج)

ځواب: (الف) دا تجارت په شربعت کې د مضاربت په نامه مشهور دی په دي کې گټه په هغه تفصيل سره مقررول کومه چي مقرره کړله شوې ده جائز ده خونقصان پرده (مضارب) اچول جائز نه دی په مضاربت کې چي تاوان هر څومره وي هغه پررب المال (روپيو) والاوي.

(۱) وان وجد احد هما ای القدر وحده (كالحنطة بالشعير) او الجنس (وحده كالهروي بهروي مثله) حل الفضل وحرم النساء ولومع التساوي فيحل كبريتكرى شعير حلالا وهروي بهرويين حلالا ولومؤجلا لم يحل (الدروالد) (۱۹۹/۴) كتاب البيوع، مطلب في الابراء عن الربوط رشيدية.

(ب) ديوي غلې په مقابل دبل ډول غلې په رانيولو او خرڅولو کې کمی اوزياتوب خوروا دی خو پور ناروا دی (۱) اودجواز حبله په دي صورت کې داده چي د مني د غلې قېمت مقرر کړي دا ورته ووايي چي ددي قېمت ستا په ذمه شوييا په دغه قېمت دومره غنم اونخود اونور غواړم دوصولولو وخت او مقدار اونور دي معلوم کړي فقط.

د بېلابېلو جنسونو غلو او نقدو په پور تبادله جائز نه ده

سوال: (۳۵۶) (الف) زید يوه روپۍ په پور ورکړي څلور مياشتې وروسته يوه اتاني او دوولس آنی پيسې اخلي او دوولس پيسې په پور ورکړي يوه روپۍ نغده غواړي او وایي چي داسودنه دی، ځکه چي جنس بدل شو

(ب) او څلور سپره غنم په پور ورکړي شپږ سپره اوربشي دوي مياشتې وروسته اخلي يا څلور سپره وربشي ورکړي شپږ سپره غنم اخلي اودي ته هم روا وایي آيا داصورتونه روا دي، که نه؟ (۱۳۴۳/۱۴۸۲ هج)

ځواب: (الف، ب) داصورتونه شرعاً ناروا دي اودوزن سره اړه لروونکونغدو او په غله کې دجنس د بېلولي په صورت کې که څه هم کمی اوزياتوب روا دی اوتفاضل صحيح امانسيئته (پور) جائز نه ده لکه چي په حديث کې راغلي دي [فبيعوا كيف شئتم اذا كان يدا بيد الحديث (۲) يعني دجنس دا اختلاف په صورت کې چي څرنگه غواړئ په کمی اوزياتوب بيع کوي کله چي لاس په لاس وي يعني پورنه وي فقط.

پټاټي دغنمو په عوض په پور خرڅول

سوال: (۳۵۷) له زید سره پټاټي دي ده پنځه سپره پټاټي وبکرته دارنگه ورکړي چي زه پنځه سپره غنم په پسرلي کې درڅخه غواړم نو دامعامله صحيح ده، که نه؟ (۱۳۹۲/۳۲-۱۳۳۳ هج)

ځواب: دپټاټو (آلوگانو) بيع دغنمو په عوض په پور روانه ده وان وجد احد هما ای القدر وحده

(۱) مخکنی حواله (۲) عن عبادة بن الصامت رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم الذهب بالذهب والفضة بالفضة والبر بالبر والشعير بالشعير والتمر بالتمر والملح بالملح مثلاً بمثل، سواء بسواء. ويذا بيد فاذا اختلفت هذه الاصناف فبيعوا كيف شئتم اذا كان يدا بيد (الصحيح لمسلم ۲/۲۵، كتاب المساقاة والمزارعة، باب الربو).

او الجنس حل الفضل و حرم النساء و لومع التساوی (۱) (درمختار) اما که داسي وکړي چي زید پنځه سیره پتای و بکرته ورکړي دهغو قبمت دده په ذمه کړي او په دغه قبمت باندې که په پسرلي کې پنځه سیره غنم په ټاکلې وخت اخستل مقرر کړي نو صحیح کیږي په دې شرط چي د سلم ټول شرطونه پوره وي.

د غنمو په بدل اوږه رانیول

سوال: (۳۵۸) د غنمو په بدل کې اوږه رانیسي نو د تبادلې رواده، که نه؟ (۸۳۵/۲۹-۱۳۳۰ هج)

ځواب: د تبادلې په طریقه د معامله روانه ده، ځکه چي فقهاء رحمهم الله د غنمو بیع په عوض د هغو دوو په هېڅ ډول روانه بولي لکه چي په درمختار کې راغلې دي: لایجوز بیع البر بدقیق اوسویق مطلقاً و لومع التساوی بالعدم المستوی (۲) و فی الهدایة و لایجوز بیع الحنطة بالذقیق و لا بالسویق لان المجانسة باقية من وجه لانهما من اجزاء الحنطة فلا یجوز ان کان کیلا بکیلا الخ (۳)

وریجې په جوارو بدلول

سوال: (۳۵۹) وریجې له جوارو سره د کمی اوزیاتوب په صورت بدلول روا دی، که نه؟ (۳۳/۲۷۰-۱۳۳۴ هج)

ځواب: لاس په لاس په ورکولو کې کمی اوزیاتوب صحیح دی او نسیئه (په پور) روانه ده کما فی حدیث مسلم: فاذا اختلفت هذه الاصناف فبیعوا کیف شئتم اذا کان یدایید الحدیث (۴)

(۱) الدر مع الرد (۴/۱۹۹) کتاب البیوع، مطلب فی الایراء عن الربوط رشیدیة (۲) الدر والرد کتاب البیوع، باب الربو، مطلب فی استقراض الدراهم عدد اطرشیدیة.

(۳) الهدایة ۸۲/۳، کتاب البیوع، باب الربو.

(۴) عن عبادة بن الصامت رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم الذهب بالذهب والفضة بالفضة والبر بالبر والشعير بالشعير والتمر بالتمر والملح بالملح مثلاً بمثل، سواء بسواء، ویدایید فاذا اختلفت هذه الاصناف فبیعوا کیف شئتم اذا کان یدایید (مشکوۃ المصابیح ص: ۲۴۴)، کتاب البیوع، باب الربو.

په پوست کې موجودې وریجې د صفا وریجو په عوض خرڅول

سوال: (۳۶۰) په پوست کې د موجودو وریجو بیع د صفا وریجو په بدل کې صحیح ده، که نه؟ (۲۰۳۹/۳۲-۱۳۳۳ هج)

ځواب: په پوست کې موجودې وریجې که د صفا وریجو په عوض خرڅې کړي نو په هغه کې د فقهي له قاعدې سره سم داسي پکار دي چي صفا وریجې زیاتې وي له هغو وریجو چي په خور کې وي که داسي نه وي نو د سود یا د سود د شېبې په وجه معامله حرامه ده (۱).

نخودوړ کول په موسم کې د هغو په برابري غنم اخستل

سوال: (۳۶۱) یو سړی نخودوړ کړي د کنبست در سېد و پر مهال د هغو په برابري غنم اخلي دا څرنگه دی؟ (۲۲۵۲/۱۳۴۳ هج)

ځواب: په مکیلاتو او موزوناتو کې نسیئه (پور) منع دی، ځکه نو په طریقه د بیع د معامله ناروا ده (۲) فقط.

د جوارو په عوض غنم په پوریع کول روانه ده

سوال: (۳۶۲) زید و عمرو ته پنځه سیره غنم یا وریجې ورکړې تر یو معلوم وخت پوري د جوارو او نورو د لسو سېرو خبره یې ورسره وکړه داروا دی، که نه؟ (۵۹۱/۱۳۴۵ هج)

ځواب: د صورت روانه دی پور په دې کې ناروا دی که حالا، لاس په لاس

(۱) ولا الزیتون بزیت و السمسم بحل حتی یكون الزيت والحل اکثر مما فی الزیتون و السمسم لیكون قدره بمثله والزائد بالثقل (الدر المختار مع رد المحتار) (۴/۲۰۸) کتاب البیوع، قبل باب الحقوق فی البیع طرشیدیة.

(۲) وان وجد احدهما فی القدر وحده (كالحنطة بالشعير) او الجنس وحده (كالهروى بهروى مثله) حل الفضل و حرم النساء و لومع التساوى و فی الشامى فیحل کر بر بکرى شعیر حالا و هروى بهروى بین حالا و لومع جلا لم یحل (الدر والرد) (۴/۲۹۹) کتاب البیوع، مطلب فی الایراء عن الربوط رشیدیة.

پنځه سپره غنم په عوض د لسو سپرو جوارو او نورو وړکړي نو داروادی (۱) فقط

پروړ د پراړ په عوض او غله د غلې په عوض په پورا خستل

سوال: (۳۲۳) (الف) زوړ پروړ یا غله مثلاً یو سپری وبل ته په پور وړکړل اودايې ورتنه وویل چي کله نوی پروړ راشي هغه وخت ماته هم دومره را کړه نو دامعامله جائز ده، که نه؟

(ب) که کوم سپری پروړ یا غله او نوریو من وړکړي په موسم کې دیونیم من ځینی اخستو خبره ورسره وکړي نو داروادی، که نه؟ (۱۳۴۳/۲۱۳۳ هج)

ځواب: (الف) د پور له لارې دامعامله صحیح ده او که د بیع معامله دا ډول په پور وکړي نو ناروا ده.

(ب) داناروادی اوددې دروا کېدو د طریقې کېدای شي چي پروړ او غله دې په قیمت وړکړي بیادې په هغه قیمت باندې یونیم من پروړ او نورو اخلي.

په کمښت اوزیاتوب سره د پنبو وواتر تبادله کول

سوال: (۳۲۴) د سپنسي سره پنبه بدلول په کمی اوزیاتوب سره روادې، که نه؟ (۸۰۸۵/۱۳۳۹ هج)

ځواب: سپنسي وړکوي د پنبو سره په کمی اوزیاتوب بدلول لاس، په لاس صحیح دی (۲)

شرشم او کنجتي او نورو کول تیل اخستل

سوال: (۳۲۵) شرشم، کنجتي او نورو کول دهغه په عوض درېیمه یا څلورمه تیل اخستل جائز دي، که نه؟ او شرشم حالا وړ کول دوی څلور میاشتې وروسته تیل اخستل شرعاً جائز دي، که نه؟ (۱۳۴۱/۱۵۹۳ هج)

(۱) مخکنی حواله (۲) جازیب کریم بظن و غزل مطلقاً کفماکان لاختلافهما جنساً کبیع قطن بغزل القطن فی قول محمدرحمه الله وهو الاصح حاوی (الدر المختار) وفی الشامی قوله (وهو الاصح) والفتوی علیه کما فی الاختیار وفی البحر انه الاظهر (الدر المختار) ورد المختار (۲۰۵/۴) کتاب البیوع، مطلب فی استقراض الدراهم عدد اطرشیدیه.

ځواب: شرشم دهغه د تېلو په عوض یا کنجتي دهغوئ د تېلو په عوض تبادله کولو کې فقهاؤ دا شرط لیکلی دی چي تېل څه زیات وي له هغو تېلو څخه کوم چي په شرشمو یا کنجتيو کې دي ترڅو تېل د تېلو په مقابل برابر شي او څه تېل د پوستکو په مقابل شي او پور په دې کې جائزه دی بلکي لاس، په لاس بیع باید وشي په درمختار او نورو کې راغلي دي: ولاالزیتون بزیت والسّمسم بحل حتی یکون الزیت والحل اکثر ممافی الزیتون والسّمسم لیکون قدره بمثله والزائد بالثفل الخ (۱) فی الشامی واعلم ان المجا نسة تكون باعتبار ما فی الضمن فتمنع النسيئة كما فی المجانسة العينية وذلك كالزیت مع الزیتون والشیرج مع السّمسم الخ (۲)

د کومو غلو چي کیلي یا وزني کېدل په نص د شارع معلوم نه دي

دهغوئ د غنمو په عوض په پور رانیول او خرڅول حرام دي

سوال: (۳۲۶) زید تاجر غله، جوارې، اونور چي کیلي یا وزني کېدل یې په نص د شارع معلوم نه دي دیو من نسیئه (پور) یعنی په وعده وړکوي اود وعده سره سم یونیم من غنم ددې په عوض غواړي اودی وایي چي دا حلال او روادې، ځکه چي کله شرعاً ددوي مقدار ثابت نه دی نو عرفاً زموږ په ښار کې جوارې او نورو زني دي حال دا چي د زید په ښار کې غنم، اوربشي ټولې غلې وزني دي زید غنم او اوربشي کیلي گرځولي او جوارې او نوري وزني گرځولي دي د جنس او قدر د بدلون په ثابتولو تفاضل او نسیئه یعنی لاس په لاس زیاتوب اوله مودې وروسته یې یومخ صحیح بللې دي په عامو خلکو کې یې جائز گرځولي دي اودامعامله په عامو خلکو کې ورځ په ورځ روانه ده نوموړی زید عمر منع کړی دی چي داپه هره وجه ناروا او سوددی، ځکه چي د ټولو غلو کیلي کېدل د شارع له نص څخه په قیاس ثابت او معلوم دي دعباده بن صامت رضی الله عنه حدیث: عن عبادة بن الصامت رضی الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم الذهب بالذهب والفضة بالفضة والبر بالبر والشعير بالشعير والتمر بالتمر والملح بالملح مثلاً بمثل،

(۱) الدر المختار مع الشامی (۲۰۸/۴) کتاب البیوع، قبل باب الحقوق فی البیع طرشیدیه.

(۲) الشامی (۲۰۷/۴) کتاب البیوع، مطلب فی استقراض الدراهم عدد اطرشیدیه.

سواء بسواء ویدايد فاذا اختلفت هذه الاصناف فبيعوا كيف شئتم اذا كان يدايد (۱) رواه السنة من حديث عبادة بن الصامت الالبخاري تمثيلي دي علماء قول غلې پرهدي قياسي په عرف کې د غلو کيلي او وزني کېدلوته اعتبار نشته له غلو پرته خورما، سره زر، سپين زر، مالگه اونور، نور شيان عرفی گرځو وچي دهغوی تمثيلا او اشاره معلومات نه وي اونص ته عرف هيڅکله بدلون نشي ورکولای اودامام ابويوسف رحمه الله په نزديه مشهور عرف سره د شارع نص بدلېدای شي شايد چي د شارع په وخت کې به رواج کيلي وواو په رواج کې د بدلون اجازه شته بيا هم د زید په ښار کې غلې وزني دي په دې صورت کې هم ناروا او سوداويې وزیدته عمرلابنوونه کوي چي د طريقه د درخيانو، هندوانوده له دې څخه ځان ساته اوتوبه وکاره اومسلمانان مه شکوه اوناروارواج د سود په نړۍ که نه دی خپرول پکار چي د الله رب العزت د غضب باعث دی دا چې له نه دي کول پکار د دې عمل کوونکی فاسق او حلال ورته ويوونکی کافر دی اوزيدوايې چي شرعاً حلال اویاک دی دې ته حرام ويوونکی فاسق او کافر دی بينواتو جروا (۹۲۲/۳۳/۱۳۳۴ هج)

جواب: د عمرو بن ابی له دې اړه صحيح ده اوزيد خطا دی د عرف که لحاظ وکړل شي لکه چي دامام ابويوسف رحمه الله قول دی اومحقق ابن همام هغه ته ترجیح ورکړې ده او په کافي کې يې ويلې دي الفتوى على عادة الناس (۲) نولکه څرنگه چي جواړي اونور عرفا وزني دي غنم، اوربشي اونورهم وزني دي اواخاص دوزني سره ددوی معامله کيږي نوعرفا قدر ددواړو جنسونو يو دی چي ورڅخه نسيئه (پور) حرام گرځي کمافی کتب الفقه وان وجد احدهما في القدر وحده او الجنس حل الفضل وحرم النساء (۳) وقدروى دعوا الربو والريبة (۴) فقط.

(۱) الصحيح المسلم ۲۵۲، كتاب المساقاة والمزارعة، باب الربو.

(۲) الدر المختار مع رد المحتار (۲۰۳/۴) كتاب البيوع، باب الربو، مطلب في استقراض الدراهم عدد اطرشيديه.

(۳) الدر مع الرد (۱۹۹/۴) كتاب البيوع، مطلب في الابراء عن الربو طرشيديه.

(۴) عن عمر بن الخطاب رضي الله عنه ان آخر ما نزلته آية الربو وان رسول الله صلى الله عليه وسلم قبض ولم يفسر هالنا فدعوا الربو والريبة (مشكوة المصابيح ص: ۲۴۲، كتاب البيوع، باب الربو).

ديوي روپۍ او نهه منو اوربشوپه عوض شل منه اوربشي اخستل

سوال: (۳۶۷) شخصي کسی رانه من جوويک روپه قرض دادباين شرط که بعد چندین مدت بعضی آن نه من ويک روپه مقروضه است من جو بايد دادباين صورت جائز است يا نه؟ (۲۱۹۸/۱۳۴۲ هج)

جواب: اگر نسيئه بودی این صورت جائز بودی چرا که ازبست من جو نه من جو بمقابلہ جنس او کرده باقی یازده من جو بمقابلہ یک روپه شدی و این جائز است کما فی بیع درقین و دینار بدرهم و دینارین بنصف الجنس بخلاف جنسه و فی الشامي ای تصحيحاً للعقد (۱)

دسوال: (۳۶۷) ترجمه: یوسړی ویو چاته نهه منو اوربشي او یوه روپۍ په پور ورکړې په دې شرط باندې چي دومره موده وروسته به دنهه منو اوربشو او یوې روپۍ قرض په بدل کې شل منه اوربشي را کوي آیا د صورت جائز دی، که نه؟

جواب: که دامعامله په پور نه وي نو د صورت روادی، ځکه چي (د پور نه کېدو په صورت کې) له شل منو اوربشو څخه په نهه منو اوربشي دهغوی د جنس په مقابل کې بلل کېدلای او پاته یوولس منه اوربشي به دخپل مخالف جنس ديوي روپۍ په عوض کې وای اود صورت جائز دی لکه چي په درمختار کې راغلې دي: د دوو درهمو او یوه دینار بیع دیوه درهم اود دوو دینارو په عوض جائزه یو جنس د بل جنس دعوض گرځولو په وجه او په شامي کې راغلې دي: یعنی د عقد صحيح گرځولو لپاره داسي کول ضروري دي فقط.

کپړه په پور خرڅول او څلور میاشتي وروسته په روپۍ کې

یوه آنه گټه ورباندې اچول سود دی

سوال: (۳۶۸) زید مولوی دی دکپړې تجارت کوي دلسو آنو مال په روپۍ کې ددو آنو دگټې په حساب پردکاندارانو خرڅوي که دیوسړی سره دزید روپۍ ترڅلور میاشتې واورې نودی دهر وڅلور میاشتو وروسته پرپاته روپیو باندې په روپۍ کې یوه آنه گټه اچوي دغه گټه ورباندې اچول جائز دي

(۱) الدر المختار والشامي (۳۲۲/۴) كتاب البيوع، باب الصرف، مطلب في بيع المفضض والمزكش وحكم علم الثوب طرشيديه.

که نه؟ (۳۲۲/۳۲-۱۳۳۳ هج)

ځواب: دغه گټه ورباندې اچول او اخستل شرعاً صحیح نه ده بلکې حرام او سود دی.

تشه ډبه او د پټرو وړو قېمت ورکول ډکه د پټرو وړو ډبه رانیول

سوال: (۳۲۹) په موټر کې د کارېدونکي پټرو وړو رانیولو طریقه په بازار کې داده چې تشه ډبه او د تېلو قېمت ورکړي بله ډبه ډکه رانیسي دارانیول جائز دي، که نه؟ (۱۴۹۲/۱۳۴۲ هج)

ځواب: دا ډول رانیول او خرڅول جائز دي.

له هندو رانیوونکي څخه هم سود اخستل روانه دی

سوال: (۳۷۰) موږ د تارونو او نورو تجارت کوو کوم مال چې زموږ څخه هندوان رانیسي دهغه روپۍ په پنځه شپږ میاشتې کې ډیر په گرانه ادا کوي، ځکه چې له دوی څخه له اصل قېمت څخه زیاتوب ورکول نه غواړي او کله چې موږ له دوی څخه مال رانیسونو دوی یوه میاشت وروسته زموږ څخه درو پیو سود غواړي موږ ډیر پرېشانه او ورځ په ورځ پور وړي کیږو نو زموږ لپاره له هندوانو څخه زیاتوب اخستل روادي؟ (۳۳۰/۱۳۴۵ هج)

ځواب: له هندوانو څخه هم سود اخستل روانه دی اما د زیاتوب د صورت کېدای شي چې په همدې حساب باندې د مال قېمت وزیات کړي، ځکه چې داروادی چې د ثمن مؤجل (پور) کېدو په صورت کې قېمت وریات کړي (۱) (هدایه وغیره) فقط.

له بائع څخه قرض اخستل د مبيع قېمت په ادا کول

سوال: (۳۷۱) مثلاً د زید سره یو آم دی عمر زید ته راغی د آم قېمت یې معلوم کړ زید آم قېمت شل روپۍ وروښووی عمر ورته وویل دا آم په شل روپۍ قېمت رانیول ماته منظور دی خوته ما

(۱) الایری انه یزاد فی الثمن لاجل الأجل (هدایه ۳/۷۴، کتاب البیوع، باب المراجعة والتولية)

ته سل روپۍ دیوه کال لپاره په قرض را کړه اوله هغه څخه شل روپۍ د آم قېمت دروگر څووه، ځکه نو زید هغه آم او اتیاروپی ورکړې د اطمینان په غرض یې د سلو روپیو سند په ولیکي یادشوی صورت روادی که په سود کې داخل دی؟ (۲۴۷۳/۱۳۴۰ هج)

ځواب: که په حقیقت کې دغه آم د سلو روپیو دی او د قرض په وجه د آم قېمت زیات نه دی نو دا معامله صحیح ده (۱) فقط.

د کپړو د نقشونو او گلابتونو حکم

سوال: (۳۷۲) زید وایي چې د بنارس کپړې چې پکې خالص گلابتون (۲) لگېدلې وي پر زرننگاره توره باندې یې قیاس نشي کېدای چې ورڅخه د دواړو طرفه قبضه کولو شرط ضروري شي ځکه چې د بنارسي جامو نقشونه او گلابان د علامه شامی رحمه الله له تحقیق سره سم صرف توابع دي لکه چې د شامی په باب بیع الصرف کې د مفضض او مزركش تر قول لاندې یادونه کوي لیکي [بخلاف العلم فی الثوب فانه تبع محض (۳) نو شریعت دوی ته اعتبار ورکول ساقط کړې دي لکه چې بیالیکی ولا کذلک علم الثوب لان الشرع اهدرا اعتباره حتی حل استعماله (۳) اوله دې څخه مخکې یې هم د دغو نقشونو په اړه تحقیق کړی دی ان المعتمد عدم اعتباره فی المنسوج (۳) پرته له دې د تورې زرننگارې په بیع کې مقصودی ده لکه چې په شامی هم هلته راغلي دي فانه قائم بعینه غیر تابع بل هو مقصود بالبیع کالحلیة والطوق الخ (۳) او د دغو کپړو د گلابتونو نقشونه په بیع کې مقصودی نه دي بلکې اصل مقصود د کپړو بیع ده د صرف توابع دي آیا د زید دغه تقریر د دواړو قبضه نه کولو ته گټه رسوونکې دي؟ او زید داهم وایي چې د بنارسي کپړو په پور معامله په عامه توگه علماء جهلاء امیران، غریبان ټول کوي په دې کې له دواړو جانبونو ورباندې د قبضه کولو په شرط سره ډیر لوی حرج راځي (۱۵۵۱/۳۲-۱۳۳۳ هج)

(۱) که یې د قرض په وجه د آم قېمت زیات کړی دی نو بیع عینه گرځي چې په حدیث کې ورباندې وعده راغلی دی سعید احمد.
(۲) گلابتون د سپینو زرو یا سرو زرو تارو چې پرې د سپینو زرو یا سرو زرو تارونو کلاوه (فیروز اللغات)
(۳) الدر المختار و رد المحتار (۴/۲۲۵) کتاب البیوع، باب الصرف، مطلب فی بیع المفضض والمزركش وحکم علم الثوب طر شیدیه.

ځواب: ټول عبارت د درمختار او شامی په دې اړه دادي په درمختار کې راغلي دي: والاصل انه متى بيع نقد مع غيره كمفضض ومزركش بنقدم من جنسه شرط زیاده الثمن فلو مثله او اقل او جهل بطل ولو بغير جنسه شرط التقابض فقط (۱) په شامي کې راغلي دي: تنبيه لم يذكر حكم العلم في الثوب وفي الذخيرة واذا باع ثوبا منسوجا بذهب بالذهب الخالص لا بد لجوازه من الاعتبار وهو ان يكون الذهب المنفصل اكثر وكان ينبغي ان يجوز بدونه لان الذهب الذي نسج خرج عن كونه وزنيا ولذا لا يباع وزنا لکنه وزنی بالنص فلا يخرج عن كونه مال ربو ثم قال وفي المنتقى ان في اعتبار الذهب في السقف روايتين فلا يعتبر العلم في الثوب وعن ابي حنيفة وابي يوسف رحمهما الله انه يعتبر وفي التاتارخانية عن الغياثية ولوباع دارافي سقفها ذهب بذهب في رواية لا يجوز بدون الاعتبار لان الذهب لا يكون تبعاً بخلاف علم الثوب والابريسم في الذهب فانه لا يعتبر لانه تبع محض وظاهر التعليل ان ذهب السقف عين قائمة لا مجرد تمويه ويدل عليه ما قدمناه آنفاً عن الكافي من ان الممّوه لا يعتبر لكونه لا يخلص وفي الهندية عن المحيط والدار فيهما صفائح ذهب اوفضة يبيعهان بجنسها كالسيف المحلى وحاصل هذا كله اعتبار المنسوج قولا واحدا واختلاف الرواية في ذهب السقف والعلم وان المعتمد عدم اعتباره في المنسوج وقد علم بهذا ان الذهب ان كان عينا قائمة في البيع كمسامير الذهب ونحوها في السقف مثلا يعتبر كطوق الامة وحلية السيف ومثله المنسوج بالذهب فانه قائم بعينه غير تابع بل هو مقصود بالبيع كالحلية والطوق وبه صار الثوب ثوبا ولذا يسمى ثوب بذهب بخلاف الممّوه لانه مجرد لون لا عين قائمة وبخلاف العلم في الثوب فانه تبع محض فان الثوب لا يسمى به ثوب بذهب ولا يرد ما قدمه الشارح من ان الحلية تبع للسيف ايضا فان تبعيته لاله من حيث دخولها في مسماه عرفا سواء كانت فيه اوفى قرابة لكنها اصل من حيث قيامها بذاتها وقصد هابا بالشراء كطوق الجارية ولا كذلك علم الثوب لان الشرع اهدر اعتباره حتى حل استعماله لكن ينبغي انه لو زاد على

لو زاد على اربعة اصابع ان يعتبر ههنا ايضا هذا ما ظهر لي في تحرير هذا المحل فتأمل (۱) انتهى ددرمختار له قول او ذخيري له رواية خخه په سرورود او بدلو کپړو کې مطلقا دبيع صرف حکم معلوم شو او دمنتقى له رواية خخه د کپړې په نقشونو کې اختلاف ثابت شوياد شامی په تحقيق سره د کپړې په نقشونو کې ترهغو اعتبارنه کول ومنل شو چي دهغه استعمال شرعاً جائز وي که تر څلور گوتې زيات وي نو هغه ته اعتبار شته او دبيع صرف حکم پکې جاري کيږي نو کله چي ځای دا احتياط وي او دعوالريو والرييه (۲) راغلي دي، ځکه دا احتياط تقاضا خوداده چي په نقش کې هم د صرف حکم جاري شي او که په دې کې اعتبار نه ورکول معتمد ومنل شي نو تر څلور گوتو په زيات هيڅ گنجائش ددې نشته چي هغه ته دې هم معتبر وويل شي په هر حال په عامه توگه په بنارسي کپړو کې ددواړو جانبو قبض کولو شرط باطلول او نامعتبر بلل دهیچا په نزد صحيح نه دي او د حرامو په حلالولو کې وعرف او رواج ته اعتبار نشته فقط.

د سپينوزرو په بدل کې که سپين زرو کړي نو برابري ضروري ده

سوال: (۳۷۳) د جاپان د سپينوزرو سکه جاري شوې ده کومه څي غالباً په قيمت کې ددې ځای دانگريزي دريورو پو برابره وي په وزن کې بېله ده کله دهغه ځای دسکې قيمت دلته درې روپۍ، کله څلور روپۍ، کله پاوکم درې روپۍ وي لنډه دا چي قيمت کښته او پورته کيږي نو که په جاپاني سکه موږ مال رانيوی نو دهغه قيمت دلته ادا کول غواړي چي دهغه سپين زرو وزن په اعتبار زياتيږي داروا دی، که نه؟ (۲۴۷/۱۳۳۹ هج)

ځواب: د سپينوزرو په بدله کې که په سپينوزرو ورکولو کې مساوات ضروري دی کمی او زياتوب حرام دی (۳) اما که دناجنس په عوض کې ورکول شي نو معامله روا کيږي.

(۱) مخکنی حواله.

(۲) عن عمر بن الخطاب رضى الله عنه ان آخر ما نزلت آية الربو ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قبض ولم يفسرها لنافد عوالريو والرييه رواه ابن ماجه والدارمي (سنن ابن ماجه ص: ۱۲۴/ ابواب التجارات، التخليط في الربو).
(۳) عن ابي سعيد الخدري رضى الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال لا تبعوا الذهب بالذهب الا مثلاً بمثل ولا تبعوا الورق الا مثلاً بمثل الحديث (الصحيح لمسلم ۲/ ۲۴، كتاب المساقاة والمزارعة، باب الربو)

د سپینوز روپه گېڼه (زبور) کې که مس او نور ورسره گډوي نو هغه

په کمې اوزیاتوب خرڅول

سوال: (۳۷۴) په زبور کې مس، سرپ ورگه وي نو د اوزبور په سپینوز ورو وي، که نه؟ او په

خرڅولو کې یې کمی اوزیاتوب صحیح کېږي، که نه؟ (۲۸۴/۱۳۳۸ هج)

ځواب: که سپین زرزیات او غالب وي او مس او نور و مغلوب او کم وي نو غالب ته په اعتبار وړ کولو هغه ټول زبور سپین زر شمېرل کېږي و غالب الفضة فضة (۱) (درمختار و نور) او په خرڅولو کې که د ناجنس مثلاً د پیسو او نور و په مقابله کې وي نو کمی اوزیاتوب صحیح دی کنې نه دی فقط.

سره زراوسپین زریه پور خرڅول

سوال: (۳۷۵) د هندوستان د غټو تجارتانو د سرور زراوسپینوز ورو بیع د اډول کېږي چې مشتری مثلاً زر ټولې سره زردن په تاریخ کې داته ورځې وروسته اخستوپه وعده په مقرر کې نرخ باندې رانیوله خو قبضه پر مبیع باندې له ټاکلې مودې پای ته رسېدو باندې کوي دارانیول او خرڅول روادي، که نه؟ (۴۲۲/۱۳۳۹ هج)

ځواب: یاده شوې بیع صحیح نه ده بلکې حرامه ده کماورد فی الحدیث المعروف (۲) فقط

په کمښت اوزیاتوب سره دروپیو او پیسو تبادله کول

سوال: (۳۷۶) دوتې پېشه یعنی دروپیو په بدل زیاتې پیسې اخستل شرعاً روادي، که نه؟ آیا د افعول صرف دوتې والا پاره خاص دی که د هر سړي لپاره روادی؟ داراز که له صحابه وورضی الله عنهم او تابعینو رحمهم الله څخه چا د اکار کړی دی دهغه څه نوم وواو چېرې یې استوگنه

(۱) وما غلب فضته و ذهبه فضة و ذهب حکما (الدر المختار مع الشامی ۴/۲۲۷)، کتاب البیوع، مطلب مسائل فی المقاصد طر شیدیه.

(۲) عن عبادة بن الصامت رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم الذهب بالذهب والفضة بالفضة والبر بالبر والشعير بالشعير والتمر بالتمر والملح بالملح مثلاً بمثل، سواء بسواء ويدايدفاذا اختلفت هذه الاصناف فبيعوا كيف شئتم اذا كان يدايد (الصحيح لمسلم ۲/۲۵۵ کتاب المساقاة والمزارعة، باب الربو)

کوله؟ (۴۳۳/۱۳۳۷ هج)

ځواب: کومه معامله چې شرعاً صحیح وي په هغې کې د کوم شخص ځانگړتیا نه وي مثلاً کومه معامله د بیع چې صحیح وي هغه د هر چا لپاره صحیح وي و ټپوال که وي او که نه وي نو د فلو سو بیع یعنی د پیسو بیع دروپیو سره په کمښت اوزیاتوب سره صحیح ده (۱)، ځکه چې جنس بدل دی او کله چې جنس بدل شي نو کمښت اوزیاتوب صحیح وي لکه چې حدیث شریف د بېلابېلو جنسونو پخپل مینځ کې د بیع کولو په اړه فاذا اختلفت هذه الاصناف فبيعوا كيف شئتم اذا كان يدايد رواه مسلم (۲) راغلي دي یعنی چې کله د اجنسونه بدل شي نو بیا چې څرنگه غواړي بیع کوي نو که دیوې روپۍ پیسې د شپاړس آنوپر ځای پنځلس آنې واخلي یا یې ورکړي نو دا صحیح دی او کله چې په حدیث شریف اوفقهې راویتونو د دې جواز ثابت شونو بیا د دې خبرې وپوښتنې ته اړتیا نشته چې له صحابه او تابعینو څخه چا د اکار کړی دی او دهغه څه نوم وو؟ او چېرې یې استوگنه کوله؟ د اډول خبرې د ناپوهۍ پوښتنې دي، ځکه چې کوم شی د نبی علیه السلام په ارشاد ثابت او جائز شو اوفقه او هغه عملی کړ او هغه ته یې جائز و ویل نویيادی ته څه ضرورت پاته شو چې دا پیښه په هغه زمانه کې چا کړې وه؟ د داسې بې معنی پوښتنو په حدیث اوفقه کې منع راغلي ده رسول الله صلی الله علیه وسلم ویلي دي: من حسن اسلام المرء ترکه مالا یعنی (۳)

(۱) یادونه دي چې په پخوا زمانه کې روپۍ د سپینوز ورو وي او پیسې به له بل شی څخه جوړې دي، ځکه د دوی تر مینځ په کمښت اوزیاتو سره بیع جائز وه خو په اوس زمانه کې روپۍ له کاغذ او نورو شیانو جوړېږي، ځکه د پیسو سره د تبادلې په صورت کې کمی اوزیاتوب ناروادی و مشائخنا لم یفتوا بجواز ذلك فی العدالی والفقارفة لانها اعزالاموال فی دیارنا فلوا بیح التفاضل فيه یفتح باب الربو (هدایة: ۳/۱۰۹ کتاب الصرف)

(۲) عن عبادة بن الصامت رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم الذهب بالذهب والفضة بالفضة والبر بالبر والشعير بالشعير والتمر بالتمر والملح بالملح مثلاً بمثل، سواء بسواء ويدايدفاذا اختلفت هذه الاصناف فبيعوا كيف شئتم اذا كان يدايد (الصحيح لمسلم ۲/۲۵۵ کتاب المساقاة والمزارعة، باب الربو)

(۳) عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من حسن اسلام المرء ترکه مالا یعنی (جامع الترمذی ۵۸۸/۲ ابواب الزهد، باب ماجاء من تکلم بالكلمة لیضحک الناس)

سوال: (۳۷۷) مسلمانان دهندوانوله دکانونو څخه دیوې روپۍ شپاړس آنې ماتې راوړي بیا یې به پنځلس نیمې آنې خرڅوی داروادی، که نه؟ (۱۲۴۲/۱۳۳۵ هج)

ځواب: دروپی په مقابل کې چې کله پیسې وي نو کمښت اوزیاتوب صحیح دی نو دیوې روپۍ په مقابل کې پاو کم شپاړس آنو پیسې یا د پنځلس نیمو آنو روپۍ نو صحیح دی.

سوال: (۳۷۸) دروپیو په عوض که د پیسو معامله وشي نو پاو کم شپاړس آنې اخستل یا پاو باندې شپاړس آنې اخستل صحیح دي، که نه؟ (۱۲۵۲/۱۳۳۵ هج)

ځواب: دروپیو په عوض که د پیسو معامله وشي نو پاو کم شپاړس آنې یا پاو باندې شپاړس آنې اخستل صحیح دي فقط.

سوال: (۳۷۹) په خورلس آنې یوه روپۍ اخستلای شي، که نه؟ (۳۲۲/۱۳۳۷ هج)

ځواب: دیوې روپۍ په بدل د خورلس آنو پیسې اخستلای شي ورکول اخستل دا ډول صحیح دي لاختلاف الجنسین (۱) فقط.

په کمې اوزیاتوب سره دنوټ او روپۍ تبادله کول

سوال: (۳۸۰) د لسو روپیو نوټ په پاو کم لس روپۍ یا سوالس روپۍ خرڅول جائز دي که کمې اوزیاتوب سوددی؟ (۷۵۱/۱۳۳۷ هج)

ځواب: نوټ په کمې اوزیاتوب اخستل او ورکول سوددی صحیح نه دی.

سوال: (۳۸۰) دنوټ په معامله کې زیاتره دکانداران کمې اوزیاتوب کوي مثلاً د سلو روپیو نوټ کله په پاو باندې او کله په اته نوي روپۍ ورکوي او اخلي یې دغه کمښت اوزیاتوب صحیح دی، که نه؟ (۷۷۲۹/۱۳۳۷ هج)

ځواب: دنوټ په معامله کې زیادت او کم اخستل د شریعت د قاعدې له مخې جائز نه دی خود مجبوریت

(۱) وان وجد احد هما ای القدر و حده او الجنس (ای وحده) حل الفضل و حرم النساء (الدرا المختار مع الشامی ۴/۱۹۹) کتاب البیوع، مطلب فی الابراء عن الربوط رشیدیة.

په صورت کې دنوټ په ماتولو کې پوره روپۍ څوک نه ورکوي نو خپل حق څه کم اخستل صحیح دي.

سوال: (۳۸۲) دنوټ دروپی په عوض خرڅولو کې کمښت اوزیاتوب جائز دی، که نه؟ او پوره هم صحیح دی، که نه؟ (۲۲۷۲/۳۲-۱۳۳۳ هج)

ځواب: نوټ په کمو اوزیاتو روپو را نیول او خرڅول ناروا او سوددی کمافی الحدیث المشهور مثلاً بمثل فمّن زاد او استزاد فقدا ربی (۱)، ځکه چې نوټ په حقیقت کې دروپی سندندي نو دادروپی قائم مقام دی که کمې اوزیاتوب وشي نو مطلب داشوچي سل روپی بې د سلو روپیو او څلور آنو په عوض خرڅي کړي او دانا جائز دی او که څه پیسې دروپیو سره ورسره وي نو صحیح دي او دنوټ او روپیو په معاوضه یې پوره هم حرام دی کمافی حدیث یدایید (۱) فقط.

سوال: (۳۸۳) دنوټ دروپی سره تبادله بیع د صرف ده او که نه؟ او کوم شرطونه چې فقهاو په بیع د صرف کې لگولې دي هغه شرطونه به دلته هم وي او که نه؟ او که مثلاً دبائع او مشتری ترمینځ دمبیع ثمن لس روپی مقررې شي او دبائع د لسو روپیو له نوټ اخستلو څخه انکار کوي آیا دنوټ پراخستلویې مجبورولای شي، که نه؟ او د غصب په صورت کې که نوټ هلاک شي نو غاصب به نوټ ورکوي که روپی؟ (۲۰۳۲/۱۳۳۷ هج)

ځواب: په دې معنی بیع صرف ده چې کمښت اوزیاتوب صحیح نه دی او په حقیقت کې نوټ سند او حواله دروپی ده اولس روپیو حقداردنوټ پراخستلو نشي مجبورولای اودنوټ د غصب په صورت کې به نوټ ورکوي او روپی هم ورکولای شي.

سوال: (۳۸۴) نوټ په کمې اوزیاتوب اخستل مثلاً د پنځو سو روپیو نوټ په ۴۹ اخستل او ورکول جائز دی، که نه؟ (۲۸۵/۱۳۳۸ هج)

ځواب: نوټ په حقیقت کې دروپی دهغه مقدار حکومتی سندندي چې په هغه کې لیکلې وي نو کمې اوزیاتوب اخستل او ورکول همداراز دي لکه چې دروپیو په عوض کمې اوزیاتو روپی ورکولای او اخستلای شي نو لکه څرنګه چې هغه سوددی

(۱) عن ابي سعيد الخدري رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم الذهب بالذهب والفضة بالفضة والبر بالبر والشعير بالشعير والتمر بالتمر والملح بالملح مثلاً بمثل، سواء بسواء ویدایید فمّن زاد واستزاد فقدا ربی الحدیث الصحيح لمسلم ۲/۲۵، کتاب المساقاة والمزارعة، باب الربو.

د اهرم سوددی خو د نوبت په ماتولو کې دهغو مره پوره روپیو پیدا کېدل گران دی، ځکه نوبت ماتوونکي په کم اوزیاتو وړ کولو مجبور دی په دې وجه د کمو اوزیاتو وړ کولو د ضرورت په خاطر اجازه کېدای شي په دې تاویل باندې چې د نوبت وال خپل څه حق پرېښود خو اخستل د کمو اوزیاتو په هېڅ حال کې صحیح نه دي هوکه په مقابل کې نا جنس وي مثلاً پیسې او نورې هم څه په مقابل کې وي نو د جنس د بدلېدو په وجه کمی اوزیاتوب صحیح دی (۱) فقط.

سوال: (۳۸۵) د نوبتونه په کمی اوزیاتوب رانیول شرعاً روادی، که منعه؟ (۸۰۲۲/۱۳۳۸ هج)

ځواب: نوبتونه په کمی اوزیاتوب رانیول او خرڅول همدا سي دي لکه پرنغد و روپیو باندې کمی اوزیاتوب اخستل او وړ کول لکه څرنگه چې حرام دي د اهرم حرام دي، ځکه چې په حقیقت کې نوبت دهغه مقدار دروپیو سندندي کوم چې په دوئ کې لیکلی دی اصل مسئله همدا غه ده اما په اوس وخت خود نوبت پوره روپی-هیڅوک نه ورکوي نو د مجبوریت په وجه خپل څه حق پرېښوول د کمی په نامه څه پیسې ورکول، نوبت په ماتول د ضرورت په وجه جائز دي کما قیل الضرورات تبیح المحظورات (۲) وما ضاق امر الاتسع (۳).

کمی اوزیاتوب وړ کول او اخستل صحیح دي، که نه؟

سوال: (۳۸۲) پرنوبتونه کمی اوزیاتوب وړ کول جائز دي، که نه؟ (۱۷۹۸/۱۳۳۷ هج)

ځواب: پرنوبت کمی اوزیاتوب اخستل صحیح نه دی، ځکه چې نوبت په حقیقت کې دهغو روپیو سندندي کومې چې په دې کې لیکلې وي نو عوض دهما غورو پیو وي کوم چې په دوئ کې لیکلې وي نو بیع الذهب والفضة یې باید مثلاً، بمثل (۴) په قاعده نغدي اونیوبت باید برابر وي اما کله چې د نوبت ماتولو پرون نوبت اخستوونکي پوره

(۱) واز وجد احدى القدر وحده او الجنس (ای وحده) حل الفضل و حرم النساء (الدر المختار والشامی (۴/۱۹۹) کتاب البیوع، مطلب فی الابرء عن الربوط رشیدیة)

(۲) قواعد الفقه، ص: ۹۸، قاعده: ۱۷۰.

(۳) الشامی (۴/۴۲) کتاب البیوع، مطلب فی بیع الشمر و الزرع و الشجر مقصوداً ط رشیدیة (۴) عن ابی سعید الخدری رضی الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم الذهب بالذهب والفضة بالفضة والبر بالبر والشعير بالشعير والتمرا بالتمرا والملاح بالملاح مثلاً بمثل، سواء بسواء ویدایب من زاد واستزاد فقدا ربی الحديث (الصحيح لمسلم ۲/۲۵، کتاب المساقاة والمزارعة، باب الربو)، فان باع فضة بفضة =

روپی-ورکوي نو د مجبورۍ په وجه څه کمی اخستل او خپل څه حق پرېښوول صحیح دی خود زیاتوب اخستوونکي په هکله دغه زیاتوب اخستل صحیح نه دی (۱) سوال: (۳۸۷) پرنوبت کمی اوزیاتوب اخستل څرنگه دی که په مقابل کې فلوس وي نو جائز دی، که نه؟ (۱۳۰۵/۱۳۳۷ هج)

ځواب: پرنوبت کمی اوزیاتوب اخستل او وړ کول جائز نه دی بلکې سوددی خوکه د نوبت پوره روپی-څوک نه ورکوي نو د مجبورۍ په وجه که خپل څه حق پرېږدي کمی روپی-اخيستلای شي خوزیاتوب اخستل د مسلمان لپاره په هېڅ حال کې حلال نه دی او که په مقابل کې څه پیسې وي نو د جواز حبله کېدای شي.

سوال: (۳۸۸) کوم نوبت چې دیوې روپی-یاله دې څخه زیات قیمت لري زیاتره په بازار کې پر هغه یوه پیسه یا څه زیاتې د نوبت ماتولو پرونخت اخلي، ځکه نو د کوم مسلمان لپاره ددې اخستل یا وړ کول شرعاً څرنگه د؟ (۲۵۱۳/۱۳۳۷ هج ځواب: پرنوبت کمی اوزیاتوب وړ کول او اخستل اصلاً ناروادي، ځکه چې داسوددی او د سود وړ کول او اخستل دواړه ناروادي (۲) خود دې مجبورۍ په وجه یې بېله کمولو د نوبت روپی-پوره نه ورکوي په دې وجه دا گنجل چې خپل څه حق پرېږدم کم اخستل روادي کېدای شي خو اخستل د زیاتوب د مسلمانانو لپاره په هېڅ ډول صحیح نه دي، ځکه چې په دې کې هېڅ مجبوري نشته فقط.

= او ذهباً بذهب لا يجوز الا مثلاً، بمثل وان اختلفت في الجودة والصياغة ولا بد من العوضين قبل الافتراق (هداية: ۳/۱۰۴ کتاب الصرف)

(۱) ومشاخنالم يفتوا بجواز ذلك في العدالي والغطارة لانها اعز الاموال في ديارنا فلو ابيح التفاضل فيه يفتح باب الربو (هداية: ۳/۱۰۹ کتاب الصرف).

(۲) وعلة الربو القدر والجنس وفي المعراج القدر عبارة عن العيار (سرکاري پېمانه) والجنس عبارة عن المعاني والاصل في هذا الباب الحديث المشهور وهو قوله عليه السلام الحنطة بالحنطة والشعير بالشعير الحديث وحرم الفضل والنساء بهما اي بالقدر والجنس لوجود ائلة بتمامها والفضل الزيادة والنساء بالمد التاخير (البحر الرائق ۲/۲۲۲ کتاب البیوع، باب الربو) وعلة اي علة تحريم الزيادة القدر مع الجنس فان وجد احرم الفضل والنساء (الدر المختار مع الشامی (۴/۱۹۹) کتاب البیوع، مطلب فی الابرء عن الربوط رشیدیة).

سوال: (۳۸۹) دنوت په بيع او شراء کې کمی اوزیاتوب صحیح دی، که نه؟ لکه څرنګه چې د سپینوزرو په رانیولو درو پیوسره څه پیسې ورسره کړي. رانیول یې صحیح دي د صورت دنوت په رانیولو او خرڅولو کې په کمی اوزیاتوب سره صحیح دی، که نه؟ (۳۳/۴۸۰-۱۳۳۴ هج)

ځواب: دنوت په ماتولو کې کمی اوزیاتوب صحیح نه دی او کله چې دا په حقیقت کې بيع او شراء نه ده، ځکه په دې کې هغه حبله هم صحیح نه ده کومه چې د سپینوزرو په رانیولو او خرڅولو کې کیږي فقط.

سوال: (۳۹۰) پرنوت کمی اوزیاتوب اخستل او ورکول روادی، که نه؟ (۱۴۰/۱۳۳۷ هج)
ځواب: اصلاً کمی اوزیاتوب اخستل او ورکول جائز نه دی سوددی خو کله چې دنوت په ماتولو کې بېله کمولو څوک روپی نه ورکوي نو د ضرورت په وجه دې کمی روپی واخلې او د افکړدي وکړي چې د ضرورت په وجه ما خپل څه حق پرېښود خو په اخستلو کې دې احتیاط کوي یعنی پخپله دې زیاتوب نه اخلې فقط.

اشرفی، گني اونوت درو پیوسره په کمی اوزیاتوب بدلول

سوال: (۳۹۱) اشرفی چې د پنځلس روپیو د دایه شپاړس یا اوولس روپیو چلول څرنګه دي؟ (۱۲۲۲/۳۴۳۳ هج)

ځواب: اشرفی د شپاړس یا اوولس روپیو په عوض کې ورکول او اخستل جائز دي لاختلاف الجنس (۱).

سوال: (۳۹۲) په روپی اشرفی، نوت او نورو کې کمی اوزیاتوب جائز دی، که نه؟ (۲۸۲/۱۳۳۵)

ځواب: د جنس د بدلېدو په صورت کې کمی اوزیاتوب روادی مثلاً اشرفی په روپی یا روپی په پیسو بدله کړي نو کمی اوزیاتوب صحیح دی او په پورنا جائز دی او دنوت په بدله کې چې کومې روپی واخلستلې شي هغه باید هغومره وي څومره روپی چې په نوت کې لیکلې وي مثلاً د سلورو پونو نوت په سل روپی ورکول پکار دي په دې کې کمی اوزیاتوب حرام دی (۲)

(۱) وان وجداهما ای القدر و حده أو الجنس (ای وحد) حل الفضل و حرم النساء (الدرا المختار مع الشامی ۱۹۹/۴) کتاب البیوع، مطلب فی الإبراء عن الربوط رشیدیة

(۲) وعلته ای علة تحريم الزيادة القدر المعهود بکيل او وزن مع الجنس فان وجد احرم الفضل ای الزيادة والنساء بالمعنى التأخير (الدرا المختار مع الشامی ۱۹۹/۴) کتاب البیوع مطلب فی الإبراء عن الربوط رشیدیة

سوال: (۳۹۳) دنوت روپی او گني (د سرو زرو یوه انګرېزي سکه) په رانیولو او خرڅولو کې کمی اوزیاتوب اخستلای شي، که نه؟ (۱۱۳۳/۱۳۳۷ هج)

ځواب: د گني په مقابل کې روپی وي نو د جنس د بدلون په وجه کمی اوزیاتوب صحیح دی مثلاً د پنځلسو روپیو گني په شپاړس اوولس روپی خرڅول یا رانیول صحیح دی او دنوت او روپی په خپل مینځ کې تبادلې کولو په صورت کې کمی اوزیاتوب صحیح نه دی مثلاً د لسو روپیو دنوت په مقابل کې پوره لس روپی ورکول او اخستل پکار دي فقط.

سوال: (۳۹۴) نغدي دیوې گني (اشرفی) په مقابل څوولس روپی او په پور دیوې گني په مقابل دیارلس روپی د دریو میاشتو په وعده ورکول او اخستل روادی، که نه؟ (۲۷۴۲/۱۳۴۳ هج)

ځواب: د دواړو نقد و د جنس د بدلون په صورت کې کمی اوزیاتوب صحیح دی مثلاً یو گني په څوولسو یا دیارلسو نغديو خرڅول صحیح دي او نسیئه (پور) په دې کې صحیح نه دی مثلاً گني حالا ورکړي او دهغه روپی وروسته اخلې یا روپی حالا ورکړي او گني وروسته اخلې داروانه دی لکه چې دیدایید (۱) له قید څخه ښکاري یې فقط.

د سګې په خرڅولو چې کومه گټه وشوه دهغې حکم

سوال: (۳۹۵) کومه سکه چې یو وخت رانیسي بل وخت په خرڅولو چې کومه گټه وشوه هغه رواده؟ (۱۲۳/۱۳۳۹ هج)

ځواب: که د نا جنس سره تبادلې وي نو کمی اوزیاتوب صحیح دی مثلاً اشرفی چې په څومره روپی و غواړي خرڅولای یې شي خو شرط دادی چې نسیئه یعنی پور به نه وي (۲)

(۱) عن ابی سعید الخدری رضی الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم الذهب بالذهب والفضة بالفضة والبر بالبر والشعير بالشعير والتمر بالتمر والملح بالملح مثلاً بمثل، سواء بسواء ویدایید من زاد واستزاد فقد اربى الحديث (الصحيح لمسلم ۲/۲۵، کتاب المساقاة والمزارعة، باب الربو)

(۲) وان وجداهما ای القدر و حده أو الجنس (ای وحد) حل الفضل و حرم النساء (الدرا المختار مع الشامی ۱۹۹/۴) کتاب البیوع، مطلب فی الإبراء عن الربوط رشیدیة

د سود، خمار او بېمې بیان

دمسلمانانو له سود څخه د ژغورلو لپاره اسلامي

بېنگ خلاصول او د سود د حلالوالي لپاره جېله کول

سوال: (۱) مسلمانان له هندوانو څخه قرض اخلي دهغه د بندولو لپاره بېنگ خلاص کړل شو خود بېنگ به اړه ډیرې خرچې راځي نو آیا که په دغه بېنگ کې کاغذ چاپ کړو په پور ورپې باندي خرڅول د مثال په ډول کوم سړی چې لس روپۍ اخلي پر هغه باندي په لس آنی او کوم چې شل روپۍ اخلي پر هغه باندي په یوه روپۍ څلور آنی خرڅول روادي، که نه؟ (۱۱۰۵/۳۶-۱۳۴۷ هج)

ځواب: په پوریه روپیو ورکولو باندي کوم ډول گټه اخستل په هره جېله چې وي روانه دی لکه چې راغلي دي کل قرض جر نفعاً فهوربو (۱) او دغه رنگه په حدیث شریف کې راغلي دي انما الاعمال بالنیات ولکل امرئ مانوی الحديث (۲)، ځکه نو دغه صورت کوم چې په سوال کې لیکلی دی شرعاً روانه دی د سود له شېبې څخه هم ډیر هېز کولو حکم راغلی

(۱) عن الحكم عن ابراهيم قال: كل قرض جر منفعة فهو ربا (مصنف ابن ابي شيبة ۳۳۳/۴، كتاب البيوع والاقضية، باب من كره كل قرض جر منفعة، المطبوعة، دار الكتب العلمية، بيروت لبنان)

(۲) عن عمر بن الخطاب رضي الله عنه يقول: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول انما الاعمال بالنيات وانما الامرئ مانوى فمن كانت هجرته الى دنيا يصيبها والى امرأة ينكحها فهجرته الى ما هاجر اليه (صحيح البخارى ۲/۶، باب كيف كان بدء الوحى).

دی لکه چې راغلي دي دعوا الربو والريية (۱) نو د صورت روانه دی (۲) فقط.

دهندوانو له ظلم څخه د بچ کېدو لپاره اسلامي بېنگ

خلاصول چې په ډیر لږ سود قرض یې ورکوي

سوال: (۲) هندوان پر مسلمانانو سخت ظلمونه کوي، ځکه د افکر لرو چې د مسلمانانو له لورې یو بېنگ چې په چنده یې خلاص کړو او په ډیر لږ سود ورو مسلمانانو ته د اړتیا پور وخت پور ورکوو د اروادى، که نه؟ (۱۰۲۴/۱۳۴۵ هج)

(۱) عن عمر بن الخطاب رضي الله عنه ان آخر ما نزلت آية الربو وان رسول الله صلى الله عليه وسلم قبض ولم يفسرها لتاقدعوا الربو والريية رواه ابن ماجه والدارمي (مشكوة المصابيح ص: ۲۴۲، كتاب البيوع، باب الربو).

(۲) اصل فتوى خودم دغه ده بيهال ځيني مفتيانو څخه د جواز فتوى حاصله كړله شوه او دهغه سره سم كار شروع شو چې ترننه پورې چليږي او په دې لړ كې له ۲۳ تر ۲۴ رجب ۱۴۱۱ سنه پورې يوقهې غونډه د جمعيت علماء هند له طرفه راوغوښتل شوه چې بكي د زياتو دريځ داوو: فارم (د وعدې پاڼه) خودم تقويم مال دى او دهغه رانيول به صلب د عقد كې شرط نه ده په دې وجه د فارمونو رانيول د ادارو لپاره جائزه او ځيني بناغلو اختلاف وكړ چې د فارم حاصلوونكې مطلب خود فارم رانيول نه وي بلكې داد قرض حاصلولو ذريعه ده، ځكه جائزه دى اما خدمت د اجرت (سروس چارج) په لړۍ كې د جواز رجحان وو خود دې كوم صحيح صورت د چاپه ذهن كې راغلى او مادارايه وركړې وه چې د بزرگانو د وركړې له اجازې سره سم د فارم خرڅول يوه جېله وه چې دهغه د خرابيو مخته راتلو په وجه سد للباب (د مخنيوي لپاره) ناجائز ورتله ويل ضروري دي.

ددې تفصيل دادى چې جېله اصلا د قانون نرمي وي په كوم قانون كې چې نرمي نه وي خلگ دهغه قانون و ماتولو ته مجبور شي خود جېله پخپله قانون نه وي يعنى دهغوئ مستقلا استعمالول صحيح نه دي د جېلو جواز په قرآن او حديث ثابت دى په سورة ص آيت: ۴۴ كې يوه جېله راغلي ده چې تاسو پخپل لاس يو جار وراواخلئ په هغه يې ووځئ او قسم مه ماتوئ او په حديث كې د عثكال (د خرماوود ښاخ) په وسيله يو ډير كمزورى او ښمگړى سړى باندي د حد جاري كولو يادونه شوې ده (مشكوة ص: ۳۱۲ كتاب الحدود) خود غو جېلو ته كه قانوني شكل وركړل شي او هرژناكار ته دا ډول سزا وركول شي نو داپه هېڅ ډول هم نه روا كيږي دا خبره صحيح ده چې فارم مال متقوم دى، ځكه چې دا كوم قېمت خرڅول وغواړي خرڅولای يې شي خود د سود د حلالوالي په توگه استعمالول صحيح نه دي ۱۲ سعيد احمد پالنپورى.

ځواب: د سود معامله خوپه شریعت کې په هیڅ حال کې روانه ده اولر او دیر سود په حراموالي کې سره برابر دی په حدیث شریف کې راغلي دي چي دیوه درهم سودله شپږ دیر شونو وڅخه په گناه کې زیات دی، ځکه داسي صورت وکړي چي سود وانه اخستل شي مسلمانان دې همت وکړي په چنده دې روپی راجمع کړي او بېله سوددي قرض ورکړي دناو سو مسلمانانو مرسته دې داډول وکړي فقط.

سوال: (۳) دلته څو مسلمانانو په چنده بېنگ خلاص کړی دی اودا اراده لري چي له هندوانو څخه به قرض نه اخلو اوله دغه بېنگ څخه قرض په سود ورکول کيږي په داسي بېنگ کې شراکت روادې، کهنه؟ (۱۳۴۲/۱۳۴۳ هـ ج)

ځواب: په کوم بېنگ کې چي په سود روپی ورکول کيږي په هغه کې شراکت روانه دی، ځکه چي رسول الله صلی الله علیه وسلم پر سود اخستوونکي، ورکوونکي او نورو باندي لعنت ویلی دی (۱) فقط.

د سود گناه

سوال: (۴) کوم سړی چي یو ځل سود و خوري گواکې له خپلې مور سره یې زر ځله زنا وکړه یاد اچي په سود کې او یا گناهونه دي په هغه کې هغه کمه گناه داده چي په کعبه شریفه کې زر ځله دخپلې مور سره زنا وکړي دا خبره څرنگه ده؟ (۵۲۰/۱۳۳۸ هـ ج)

ځواب: د ابن ماجه او بیهقی روایت دی الربو سبعون جزء ایسرها ان ینکح الرجل امه (۲) ترجمه: د سود او یا برخي گناوې دي تر ټولو کمه دهغوی داده چي څوک له خپلې مور سره زنا وکړي او په بل روایت کې راغلي دي: درهم ربو یا کله الرجل وهو یعلم اشد من ستة وثلاثین زنیة رواه احمد (۳) (مشکوة) له دې پرته په نورو الفاظو سره روایت راته معلوم نه دی فقط.

(۱) عن جابر رضی الله عنه قال: لعن رسول الله صلی الله علیه وسلم آکل الربو وموكله وکاتبه وشاهديه وقال هم سواء (الصحيح لمسلم ۲۷/۲، کتاب المساقاة والمزارعة، باب الربو، مشکوة المصابيح ص: ۲۴۴، کتاب البيوع، باب الربو)
(۲) مشکوة ص: ۲۴۲، کتاب البيوع، باب الربو، سنن ابن ماجه ص: ۱۲۴ ابواب التجارات، باب التغليظ فی الربو
(۳) مشکوة ص: ۲۴۲ کتاب البيوع، باب الربو

سود اخستوونکي او ورکوونکي دواړه په گناه کې سره برابر دي

سوال: (۵) یو مولوي صاحب پر سود ورکوونکي مسلمان دلعت حکم لگولی دی اودا چي سود اخستوونکي او سود ورکوونکي دواړه په گناه کې سره برابر دي اودلیل دحضرت جابر رضی الله عنه په حدیث نیسي دا حدیث صحیح دی، که نه؟ که دا حدیث صحیح دی نو دآیت [لا تظلمون ولا تظلمون] سورة بقره آیت: (۲۷۹) به څه جواب وي؟، ځکه چي سود ورکوونکي مظلوم دی نودی او سود اخستوونکي به څرنگه برابر وي؟ (۱۳۷۵/۱۳۴۲ هـ ج)

ځواب: د جابر رضی الله عنه روایت صحیح حدیث دی په صحیح مسلم کې روایت شوی دی دهغه الفاظ دادي [عن جابر رضی الله عنه قال: لعن رسول الله صلی الله علیه وسلم آکل الربو وموكله وکاتبه وشاهديه وقال هم سواء رواه مسلم (۱) په دې حدیث کې پر سود اخستوونکي، ورکوونکي دواړو باندي رسول الله صلی الله علیه وسلم لعنت ویلی دی نو دواړه ددې حدیث سره سم ملعون او لعنت کول شوې دي په دې کې هیڅ شک او شبه نه دي کول پکار اودا هم له حدیث څخه معلوم شو چي دواړه په گناه کې سره برابر دي که څه هم په مقدار د گناه کې فرق وي یعنی پراخستوونکي زیاته گناه ده (۲) اود آیت لا تظلمون ولا تظلمون (سورة بقره آیت: ۲۷۹) سره ددې هیڅ تعارض نشته چي وکوم تاویل ته اړتیا شي لکه چي د تفسیر پر ماهرینو باندي پته نه ده فقط.

په بېنگ یا ډاکخانه کې د سود اخستو لپاره روپی جمع کول جائز دي، که نه؟

سوال: (۲) (الف) دهندوستان موجوده حکومت یوه طریقه د حکومتی نوټ

(۱) الصحيح لمسلم ۲۷/۲ کتاب المساقاة والمزارعة، باب الربو، مشکوة المصابيح ص: ۲۴۴، کتاب البيوع، باب الربو.
(۲) قوله: هم سواء ای فی اصل الاثم وان كانوا مختلفين فی قدره (مرقاة المفاتيح شرح مشکوة المصابيح ۵۹/۲ کتاب البيوع، باب الربو، مطبوعة: مکتبه امداديه، ملتان پاکستان)

جاري کړی ده چې په دې ډول ده چې یو سړی و حکومت ته څه قرض ورکوي حکومت پر دغورو پوښاندې د فیصدي په حساب سود ورکوي دا اخستل روادې، که نه؟
(ب) بله طریقه داده چې په حکومتې بېنګ کې روپیۍ د امانت په توګه جمع کیږي پر دې باندې هم سود ورکوي د دا اخستل روادې، که نه؟

(ج) یو صورت دادی چې ځینې نامسلمانو د لود تجارت کمپنیاې او بېنګونه خلاص کړي دي له خلکو څخه قرض اخلي تجارت په کوي او دروپیۍ والا ته یو معلوم مقدار ګټه یا سود ورکوي پوښتنه داده چې دانګریزانو د حکومت تر عمل لاندې د نامسلمانو په بېنګ کې روپیۍ ښوول چې ګټه یا سود اخستل د مسلمان لپاره روادې، که نه؟ (۱۱۹۷/۱۳۴۵ هج)

ځواب: (الف ترج) د سود اخستلو او خوړلو په هکله په آیتونو او حدیثونو کې سخت و عېد (عذاب) راغلی دی یو ځای په و احل الله البيع و حرم الربو (سورة بقره آیت: ۲۷۵) مطلقاً د سود حراموالی بیانېږي یو ځای په فان لم تفعلوا فاذنوا بحرب من الله و رسوله (سورة بقره آیت: ۲۷۹) باندې و عید او ریدل کیږي په حدیثونو کې و یو درهم سود ته له شپږ دیر شونو او و څخه سخت ویل کیږي او د سود و او یا یمې برخې ته یې له خپلې مور سره د زنا کولو تشبیه و رکړېده و العیاذ بالله تعالی قال رسول الله صلی الله علیه وسلم درهم ربویاً کله الرجل و هو یعلم اشد من ستة و ثلاثین زنیة رواه احمد و غیره (۱) و عن ابی هريرة رضی الله عنه قال رسول الله صلی الله علیه وسلم الربو سبعون جزءاً ایسرها ان ینکح الرجل امه رواه ابن ماجه و غیره (۲) لنډه دا چې د داسې کبېره ګناه اجازه په شریعت کې په هېڅ وخت، هېڅ حال او هېڅ قوم ته نشي کېدای چې ورباندې دومره سخت و عېدونه راغلي دي واقعاً اوس هغه زمانه راغله چې په اړه یې رسول الله صلی الله علیه وسلم ویلي وو چې پر خلکو به داسې زمانه راشي چې هېڅ شخص به د سود له خوراک کولو څخه خلاص نه وي که سودونه خوري نو د هغه بخارات او اثر به ضرور ورسیږي عن ابی هريرة رضی الله عنه ان رسول الله صلی الله علیه وسلم قال: لیأتین علی الناس زمان لا یتقی

(۱) مشکوة ص: ۲۴۲ کتاب البیوع، باب الربو.

(۲) مشکوة ص: ۲۴۲ کتاب البیوع، باب الربو، سنن ابن ماجه ص: ۱۲۴، ابواب التجارات، باب التغلیظ فی الربو.

احدا لا اکل الربوفان لم یأکله اصابه من بخاره ویروی من غباره رواه احمد و ابوداؤد و ابن ماجه (۱) په یو بل حدیث کې د سود خوړو په هکله سخت و عېد راغلی دی عن ابی هريرة رضی الله عنه قال: قال رسول الله صلی الله علیه وسلم اتیت لیلة اسری بی علی قوم بطونهم کالبیوت فیها الحیات تری من خارج بطونهم فقلت: من هؤلاء یا جبرئیل علیه السلام قال هؤلاء آکلة الربو رواه احمد و ابن ماجه (۲) او رسول الله صلی الله علیه وسلم پر سود اخستوونکې او ورکوونکې او نور ولعنت و یلی دی او حضرت عمر رضی الله عنه وایي: چې د سود له شېبې څخه هم ځان ساتئ دعو الربو و الربیة (۳) نو ضروري ده چې مسلمانان دغه سخت و عېدونه خپل مخته کښیږدي د سود له ټولو طریقو او صورتونو څخه یو مخ پر هېزو کړي اوله سود څخه د مال د زیاتوب هېڅکله هېله ونه ساتي چې انجام دده تاوان دی کماورد: الربو و ان کثر فان عاقبته تصیر الی قل (۴) فقط.

سوال: (۷) په بېنګ کې په روپیو ښوولو باندې ګټه اخستل جائز دي، که نه؟ (۲۴۸۲/۳۲-۱۳۳۳ هج)

ځواب: پر روپیو ګټه اخستل همدغه سود دی له دې څخه ځان ساتنه پکار ده خو کومې روپیۍ چې داخلي شوې دي پر هغوی چې کوم څه د ګټې په نامه درکول شي هغه صدقه کړئ او په آئنده کې له داخلولو څخه اوله ګټې اخستلو پر هېزو کړئ فقط.

سوال: (۸) په ډاګ خانه کې د سود اخستلو لپاره روپیۍ جمع کول جائز دي، که نه؟ (۱۷۵۲/۱۳۴۲ هج)

(۱) سنن ابی داؤد ص: ۴۷۲، کتاب البیوع، باب فی اجتناب الشبهات، مشکوة ص: ۲۴۵ کتاب البیوع، باب الربو.

(۲) مشکوة ص: ۲۴۲ کتاب البیوع، باب الربو و ابن ماجه ص: ۱۲۴، ابواب التجارات، باب التغلیظ فی الربو.

(۳) سنن ابن ماجه ص: ۱۲۴، ابواب التجارات، باب التغلیظ فی الربو، مشکوة

المصابیح ص: ۲۴۲ کتاب البیوع، باب الربو.

(۴) عن ابن مسعود رضی الله عنه ان النبی صلی الله علیه وسلم قال: الربو و ان کثر فان عاقبته تصیر الی قل (مسند الامام

احمد بن حنبل ۱/۳۹۵ رقم الحديث: ۳۷۵۳ من مسند عبد الله بن مسعود رضی الله عنه)

ځواب: اصلاً ناجائز والی دی خوفها و لیکلی دي چي که يې په ډاکخانه کې روپۍ جمع کړې دي نو دهغه سود هلته مه پرېږدئ بلکي و مسکېنانو اوناو سوت ته دې ورکړي فقط.

سوال: (۹) په ډاکخانه يا بېنگ کې چي کومې روپۍ د خوندی کولو په غرض ښوول کېږي د حکومت له لوري چي پر هغه باندي کوم سود ورکوي د مسلمانانو لپاره يې اخستل ياله اخستو وروسته و مسکېنانو ته ورکول روا دي، که نه؟ (۱۸۹/۱۳۴۳ هج)

ځواب: هغه د سود روپۍ واخلئ و مسکېنانو ته ته يې ورکړئ هلته يې مه پرېږدئ، ځکه چي هلته په پرېښوولو کې د اناوان دی چي هغه روپۍ د اسلام په مخالفت کې لگېږي.

سوال: په بېنگ کې چي کومې روپۍ امانت ږدي او کومه گټه په دې وجه ورکوي دهغه اخستل صحيح دي، که نه؟ داروپی د چاپه غوښتنه نه ورکول کېږي بلکي پخپله يې خلگ جمع کوي په دې فکر چي بېنگ کوم خاص شخص نه دی شرعاً ددې په اړه حکم څه دی؟ (۱۰۰۱/۱۳۳۵ هج)

ځواب: صحيح نه دی، ځکه چي سود همدغه دی چي روپۍ دروپیوپه مقابل څه زیاتي و اخستلې شي (۱) او کله چي د ائموود اختلاف په صورت (۲) په داسي کارونو کې احوط اختیارول پکار دي، ځکه په همدې جانب کې زیات احتیاط دی او همدغه اختیارول پکار دي فقط.

د سود روپۍ په بېنگ اونورو کې پرېږدو که يې واخلو

سوال: (۱۱) له دوولسو کلونو څخه زیاته موده کېږي چي سل روپۍ د ضمانت په توگه د ملازمت لپاره په کمپنۍ کې جمع کړې وي د دغو روپیو سود له کمپنۍ څخه واخلو و چاته يې ورکړم که يې له کمپنۍ څخه نه اخلو؟ فقط (۲۰۳۳/۱۳۴۲ هج)

ځواب: دغه زیاتوب روپۍ چي د سود په نوم ورکول کېږي په کمپنۍ کې مه پرېږدئ بلکي له هغه ځايه يې راواخلئ پر مسکېنانو اوناو سوباندي يې صدقه کړئ فقط.

سوال: (۱۲) (الف) په بېنگ کې چي کومې روپۍ جمع وي پر هغوئ چي کوم سود ورکول کېږي هغه زه قطعي حرامې بولم خود سود دروپیوپه هلته پرېښوولو کې داوېره ده چي دوی به داروپی.

(۱) الربو: فضل مال بلا عوض فی معاوضه مال بمال وعلته القدر و الجنس و حرم الفضل و النساء (البحر الرائق: ۲/۲۰۷، کتاب البيوع، باب الربو)

(۲) یعنی په دار الحرب کې له نامسلمان څخه د سود اخستلو په مسئله کې.

د اسلام په خلاف تبلیغاتو کې صرفې کړي شرعاً په دې اړه څه حکم دی؟

(ب) څه روپۍ د ضمانت په توگه و محکمې ته له کار شروع کولو مخکې ورکول غواړي او د ملازمت له ختمېدو وروسته د سود دروپیو سره بېرته ورکوي ددې د سود په اړه څه حکم دی؟ (۲۹۲۲/۱۳۴۲ هج)

ځواب: (الف، ب) په دواړو صورتونو کې د سود روپۍ راواخلئ پر مسکېنانو باندي يې صدقه کړئ هلته يې مه پرېږدئ، ځکه چي په هلته پرېښوولو کې يې داوېره ده چي دوی به داروپی. د اسلام په خلاف ولگوي فقط.

سوال: (۱۳) په بېنگ کې په روپیو جمع کولو چي کوم سود ورکول کېږي هغه ځيني علماء روا بولي د دیو بند د علماء څه رایه ده؟ (۳۱۲۲/۱۳۴۲ هج)

ځواب: دغه روپۍ چي د سود په نوم ورکول کېږي له هغه ځايه واخلئ پر ناو سوباندي يې صدقه کړئ هلته يې مه پرېږدئ، ځکه چي هلته په پرېښوولو کې يې داوېره ده چي دوی به داروپی. د اسلام په خلاف ولگوي ددې ځای د علماء همدغه فتوی ده فقط.

سوال: (۱۴) د ملیه اسلامیه مجلس بنگلور ښار د وولس سوه روپۍ د میسوريه بېنگ کې د خوندی کولو په غرض جمع دي که دهغه له سود څخه انکار وکړل شي نو د نامسلمانو په تبلیغې او خیراتي کارونو کې به صرفېږي، ځکه نو که د سود روپۍ ځيني واخلو په کوم کار کې يې ولگوو؟ (۳۲۱/۱۳۴۳ هج)

ځواب: په بېنگ کې روپۍ ښوول او سود اخستل شرعاً روانه دي او په آئنده کې له دې څخه پر هیز کول پکار دي، ځکه چي پر سود اخستوونکې، ورکوونکې، لیکوونکې او شاهد باندي په حدیث شریف کې لعنت راغلی دی او ویلي يې دي چي دوی ټول په گناه کې سره برابر دي (۱) خو حال چي د سود کومې روپۍ په بېنگ کې جمع دي هغه هلته مه پرېږدئ، ځکه چي هلته په پرېښوولو کې يې داوېره ده چي دوی به داروپی. د اسلام په خلاف ولگوي بلکي راوايې اخلئ پر مسکېنانو باندي يې صدقه کړئ فقط.

د سود په اړه دیوې غلط فهمۍ ازاله

سوال: (۱۵) آیاد دارالعلوم د پوښتنو مفتی صاحب دافتوی ورکړې ده چي د بېنگ سود واخلئ د خیر

(۱) عن جابر رضی الله عنه قال: لعن رسول الله صلى الله عليه وسلم أكل الربو وموكله وكاتبه وشاهديه وقال هم سواء (الصحيح لمسلم ۲/۲۷، کتاب المساقاة والمزارعة، باب الربو، مشکوة المصابيح ص: ۲۴۴، کتاب البيوع، باب الربو).

په کارونو کې لگولای شئ لکه چې په المان و خلافت کې چې خپور شوی دی ؟ (۲۲۰) ۱۳۴۳ هج

ځواب: زما غرض له دې څخه د سود د جائزوالي فتوی ورکول نه دي ددې غرض صرف داووجي کومو خلکو په بېنګ کې روپۍ داخلي کړې دي دوی که د سود روپۍ هلته پرېږدي نو هغه روپۍ د اسلام په مخالفت او عيسايانو په مرسته کې لگيږي يا د دوی په وسيله مسلمانان عيسايان جوړوي ، ځکه داروپی هلته مه پرېږدئ بلکې له هغه ځايه يې راوباسئ و مسکېنانو ته يې ورکړئ ترڅو له دغه بلې گناه چې ډيره سخته ده خوندي شئ نو بېنګاره ده چې له دې څخه دا غرض هيڅکله نه دی چې په بېنګ کې روپۍ جمع کړئ او سوداخلي استفاده ځيني کوي بلکې غرض هماغه دی کوم چې بيان شو چيکله دغه خلګوروي داخلي کړې دي نو که د سود روپۍ هلته پرېږدي نو د يادې شوې گناه سره به په يوه بله سخته گناه کې اخته کيږئ ، ځکه دوی ته وليکل شول چې که دغه روپۍ هلته مه پرېږدئ اوله را اخستلو وروسته يې و مسکېنانو ته ورکړئ اوله هغې گناه څخه توبه وکارئ کومه چې له دوی څخه دروپیو په جمع کولو وشوه به بين تفاوت ره از کجا است تابه کجا فقط والسلام على من اتبع الهدى فقط.

سوال: (۱۲) د ۲۵ ستمبر سنه ۲۴ په همدې ورځپاڼه کې د مولوي ميرک شاه صاحب مرستيال مفتي يومضمون ستاسو هغه فتوی په اړه خپور شوی دی چې کوم تاسو د بېنګ د سود د جائزوالي لپاره ليکلی دی کوم چې له دې څخه مخکې په همدغه ورځپاڼه کې يو چا خپور کړی و و محترم مير شاه صاحب د بېنګ د سود د جوازيه اړه د دارالعلوم د بوند د علماؤ د خيالاتو په دوو صورتونو کې څرګندونه کړې ده (۱) د سود اخستلو په نيت په بېنګ کې روپۍ جمع کول (۲) د امانت په توګه د سود اخستلو له نيت پرته په بېنګ کې روپۍ جمع کول.

لومړی صورت يې ، ځکه له نظره اچولی دی او دهغه په اړه يې دهیڅ ډول خيال څرګندونه نه ده کړې چې دهندوستان په دارالحرب کېدو کې دهند د علماؤ اختلاف دی په دوهم صورت کې چې کوم سود له بېنګ څخه ورکول کيږي دهغه اخستل پرناوسواو مسکېنانو باندې وېشل او پر هغه باندې د ثواب د اميدنه ساتل ليکلی دي آيا په دوهم صورت کې سود اخستل په کومه وجه جائز دی ؟ (۵۸۷ / ۱۳۴۳ هج)

ځواب: بنده ته چې په دې اړه کوم تحقيق دی هغه دا چې په هندوستان کې له بېنګ او نورو څخه سود اخستل مطلقاً ناروا دی ، ځکه چې اول خود هندوستان په دارالحرب کېدو کې اختلاف دی دوهم په دارالحرب کې هم د سود په جواز کې

اختلاف دی دلته د حضرت عمر فاروق رضی الله عنه ارشاد دعوالربوا والريبه (۱) د سود له شېبې څخه د خلاصېدو تاکيد کوي ، ځکه فتوی مطلقاً د سود د حراموالي ورکول کيږي لکه چې د دلائلو د عموم چې تقاضا ده نور دا چې له دې ځايه په ځينو وختونو کې ليکل شوي دي چې د کومو خلګو روپۍ په بېنګ کې جمع دي په هره اراده اونيت چې وي يعنی خواه که د سود اخستلو لپاره يې په خپله غلطې هلته روپۍ داخلي کړې دي يا يې صرف د خوندي کولو لپاره جمع کړې دي په هر حال هلته د سود روپۍ مه پرېږدئ بلکې له هغه ځايه يې راوباسئ پرناوسواو مسکېنانو باندې يې صدقه کړئ ، ځکه چې په هلته پرېښوولو کې د سود د دغه روپیو په اړه دا تحقيق شوی دی چې هغه روپۍ وپاډريانو (عيسوی ملايانو) ته ورکول کيږي چې دوی داد مسلمانانو په مرتد (عيسايي) جوړولو او عيسايي مذهب په مرسته کې لګوي او بېنګاره ده چې دا ډير سخت کار دی او د اسلام د دښمنانو د تقويت باعث دی ، ځکه نو د منلې شوې قاعدې : من ابتلى ببليتین فليختراهونهما (۲) په وجه داراجح وبلل شو چې دغه د سود روپۍ هلته نه پرېږدي بلکې له هغه ځايه يې راواخلي پرناوسو باندې يې وويشئ او پخپل کار کې يې مه صرفوئ له دې څخه بېنګاره ده چې سود اخستل ناروا دی او نه د سود اخستلو د جواز فتوی له دې څخه گڼل پکار ده بلکې په مقابل ددې چې دغه روپۍ د مسلمانانو په مرتد جوړېدو کې ولگيږي داسپک دی چې دغه د سود روپۍ هلته نه پرېږدي اوله هغه ځايه يې راوباسي و مسکېنانو ته يې ورکړي ، ځکه چې يو ځای نه يو ځای خو هغه ضرور صرفيږي نو مسلمانانو ته په خپل اختيار باندې دغه روپۍ دارتداد او کفر په مرسته کې صرفېدو ته پرېښوول په هيڅ توګه نه ښايي دا وجه ده دهغې فتوی کومه چې له دې ځايه ليکل شوې ده او ورسره د الارشودونه هم کيږي چې سود اخستل حرام دی ، ځکه نو کوم شخص دې په بېنګ او نورو د سود په کار خانو کې خپلې روپۍ نه جمع کوي فقط.

سوال: (۱۷) تاسو چې کومه فتوی د بېنګ د سود د جوازيه اړه ورکړې ده دهغې نقل که راوليږي (۲۹۷) ۱۳۴۳ هج

ځواب: ددې اصل دادی چې د بمبۍ او نورو ځينيؤ کمیټيو او د اوقافو د سرمايي په اړه دا پوښتنه

(۱) عن عمرين الخطاب رضی الله عنه قال : ان اخر ما نزلت آية الربو ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قبض ولم يفسرها لانا قد عوالربو والريبه (سنن ابن ماجه ص: ۱۷۴ ، ابواب التجارات ، باب التغليظ في الربو ، مشكوة المصابيح ص: ۲۴۲ ، كتاب البيوع ، باب الربو) (۲) قال في المحيط : والاصل ان من ابتلى ببليتین يخراراهونهما وایسرهما (تكملة البحر الرائق ۹ / ۱۳۳ کتاب الاكراه).

شوي وه چي د کميټيو او قافو او نورو روپۍ چي په بېنګونو کې جمع دي او دهغوئ سود په لکونو روپۍ وي دا که هلته پرېږدونو هغه د مسلمانانو په عيسايي جوړولو او د عيسايي مذهب په مرسته کې لګيري نو په داسي حال کې هغه روپۍ د سود هلته پرېږدو که يې له هغه ځايه راوباسو د کوم خير په کار کې يايې وناو مسکېنانو ته ورکړو نو د دې په ځواب کې ما ورته ليکلي وو چي په ذکر شوي حالت کې د سود روپۍ هلته مه پرېږدئ بلکې له هغه ځايه يې راوباسئ وناو مسکېنانو ته يې ورکړئ دا ډول فتوی له مخکې څخه حضرت مولانا گنگو هي رحمه الله هم ورکړې وه خود هغه د مطلب نه وو چي د سود د جائز کېدو فتوی ورکول شوه بلکې دا حکم په طريقه د: من ابتلى ببليتين فليختر اھونهما (۱) وونور اصل مسلک زموږ هماغه دی کوم چي له مخکې څخه د سود د حراموالي وود جوړ فتوی نه اوس ورکول کيږي نه مخکې ورکول شوي ده او په بېنګ کې د سود په غرض تر روپو دا ځلو مخکې اجازه ورکوله شوې ده بلکې دا حکم دهغو خلکو لپاره ليکل شوی دی چي په بېنګ کې يې روپۍ داخلي کړي وي او هغه وخت يې پوښتنه نه وي کړې او اوس هلته په پرېښوولو دافتنه پېښيږي چي هغه د مسلمانانو په مرتد جوړولو کې صرفيږي نو په داسي وخت کې له دې پرته بله څه چاره شته چي پورتنی حکم وروښوول شي دافتوی يو وخت له دې ځايه ليکل شوي وه چي په ورځپاڼو کې خپره شوه د دې نقل په رجسټرونو کې د پلټنې وروسته مې بيا هم ونه موندی معلومه نه ده چي هغه له نقل کولو څخه پاته شوي وه که څه خبره وه؟ اونه هغه چاپ شوي شته بلکې اوس به له دې ځايه د دې ترديد او د اصل واقعي څرګندونه په اخبارونو کې خپور کړو فقط.

کله چي سود اخستل حرام دی نو د سود روپۍ اخستل

اوناو سوته ورکول څرنگه روادې؟

سوال: (۱۸) تاسو سود ناروا ليکلی دی چي سود اخستل خوله هي چا څخه روانه دی او بيا وایاست چي له بېنګ او نورو څخه سود اخلي وناو سوته يې ورکړئ کله چي سود ناروا دی نو داسي ناروا روپۍ و مسکېنانو ته ورکول څرنگه کېدای شي؟ (۲۲۴۷/۱۳۴۳ هج)

ځواب: سره د سود له نارواوالي چي کومه دفتوي ورکوله کيږي چي په بېنګ او نورو کې هغه روپۍ

(۱) قال فی المحيط: والاصل ان من ابتلى ببليتين يختار اھونهما وایسرهما (تکملة البحر الرائق ۱۳۳/۹، کتاب الاکراه)

مه پرېږدئ بلکې له هغه ځايه يې واخلي وناو سواو مسکېنانو ته يې ورکړئ د دې يوه خاص وجه ده هغه دا چي هلته که هغه روپۍ پرېښوول شي نو معلومه شوې ده چي هغه روپۍ وپادريانو ته ورکول کيږي چي دوی دخپل مذهب خپرونه په کوي او د مسلمانانو په مرتد جوړېدو کې هغه روپۍ لګوي او د شريعت حکم دادی [من ابتلى ببليتين فليختر اھونهما (۱) يعنی کوم سړی چي په وومصيبتونو کې راگير شي هغه دې اھون (سپک) په دواړو کې اختيار کړي نو د سود اخستل که څه هم گناه ده خو نه داسي لکه چي د مسلمانانو په مرتد جوړولو او بې دينه کولو کې مرسته کول، ځکه چي په دې کې اھونه طريقه اختيار کړله شي فقط.

له نامسلمان څخه سود اخستل

سوال: (۱۹) زيد وېکرتنه وایي چي ته ولې سود کوي؟ مسلمان يې ناروا کار روا بولي بکړه ځواب کې ورته وایي چي سود په کومو، کومو وچواوله چا، چا سره منع دی زه له هغه څخه ځان گورم د کوم مسلمان څخه سود نه اخلم، هودبې دينو خلکو څخه يې اخلم په ډاکخانه کې روپۍ جمع کوم حکومت په خوشحالي سود را کوي د وخت د حاکم په امر مې په سود پور ورکړی دی چي دهغه په وجه حکومت په خوشحالي سود را کول قبول کړي دي د بکړ لپاره دغه سود اخستل روادې، که نه؟ (۱۰۲۸/۱۳۳۷ هج)

ځواب: فتوی پر دې ورکول کيږي چي سود اخستل مطلقاً ناروا دی له نامسلمان څخه هم سود اخستل ناروا دي په همدې وجه له چا څخه سود مه اخلي او که د مجبوريت په وجه و اخستل شي نو هغه پر مسکېنانو او ناو سود صدقه کړئ.

د مدرسې روپۍ په سپونګ بېنګ يا ډاکخانه کې جمع کول

سوال: (۲۰) (الف) د اسلامي مدرسې روپۍ د گټې په اراده په سپونګ بېنګ او ډاکخانه کې جمع کول روادې، که نه؟

(ب) د مدرسې روپۍ د صدقو، زکوٰۃ، نذر او د قرباني د خرمنواو نورو هم په ياد شوي غرض په ډاکخانه کې جمع کېدای شي، که نه؟

(ج) د الف او ب دنارواوالي په صورت کومې روپۍ د صدقواو نورو چي کوم ذمه وار مثلاً نائب

(۱) قال فی المحيط: والاصل ان من ابتلى ببليتين يختار اھونهما وایسرهما (تکملة البحر الرائق ۱۳۳/۹، کتاب الاکراه)

مهتم ته بېله تمليکه وصولې شوې دي اودغه روپۍ د يادشوي غرض لپاره لوړ کسان مهتم او نورو غړي دمدرسي ځيني واخلي اودې يې ورکړي نودلاندې ذمواريه غاړې خلاصې وي، که به بندي وي؟ (۱۰۲/۱۳۴۳ هج)

ځواب: (الف) له سپونگ بېنگ څخه چي کومه گټه ورکول شي هغه سوددي، ځکه هلته په دې غرض روپۍ داخلول اوگټه ولاس ته کول ناروا او سوددي او په حديث شريف کې راغلي دي [لعن رسول الله صلى الله عليه وسلم آكل الربو وموكله الحديث (۱)] (ب) داهم ناروا ده.

(ج) دلاندې کس د اذمواري ده چي ورته ووايي چي داروپی د صدقو، زکوة او نورودي اوداچي ددې په سپونگ بېنگ کې داخلول ناروا دي په دې وينادهغه لاندې سرې غاړې خلاصېږي بيا غاړې دهغوي بندي دي کوم چي دانتظام واک لري او که دغه لاندې سرې يعنی نائب مهتم داسي واجب صدقې، زکوة او نورودتمليک له جېلې (۲) وروسته دوي ته وسپاري نوغوره دي ترڅودزکوة په دغه جېله دتمليک سره اداسي بياچي څه وبال دي پرهغه چادي چي روپۍ داخلوي.

دخوندي کولو په غرض په ډاکخانه کې روپۍ جمع کول

سوال: (۲۱) په ډاک خانه کې دخوندي کولو په غرض روپۍ جمع کول روا دي، که نه؟ (۱۵۸۱/۱۳۴۳ هج)

ځواب: په ډاکخانه کې دروپيو جمع کولوداتاوان دي چي که سودوانه اخلي نو هغه وعيسايانوته ورکول کيږي او هغه روپۍ دخلگو په عيسايي جوړولو کې لگيږي او که يې اخلي نودسودگناه ده، ځکه هلته روپۍ نه دي داخلول پکار او که چا په غلطۍ سره داخلې کړي دي نودهغه سوددي هلته نه بريږدي بلکې له هغه ځايه دې راواخلي پرغريبانو او مسکېنانو باندې دې صدقه کړي پخپله دې نه کاروي فقط.

(۱) الصحيح لمسلم ۲/۲۷ کتاب المساقاة والمزارعة، باب الربو، مشکوة المصابيح ص: ۲۴۴، کتاب البيوع، باب الربو.
(۲) جېله دتمليک هغه وخت جېله بلله کيږي کله چي په رشتيا تمليک وي کني هغه جېله نه ده هسي چل دي په هغه سره هېڅ حلالوالی نه ثابتيږي ۱۲: سعيد احمد پالنپوری.

په دارالحرب کې له کفارو څخه د سود اخستو حکم

سوال: (۲۲) په لاروبين المسلم والحربي فی دارالحرب عندابی حنیفة رحمه الله تعالى الخ (۱) باندې په دليل نيولوسره زمورپه وطن کې په ډاگه اوبنکاره خلک له کفارو څخه سود اخلي څه حکم دی؟ (۱۷۱۲/۳۲ - ۱۳۳۳ هج)

ځواب: دامسئله دققې په کتابونو کې دارازليکلي ده څو کله چي په دې کې اختلاف دی امام ابویوسف رحمه الله او ائمه ثلاثه ددې دحراموالي وينا کوي (۲) دلته په دارکې هم اختلاف دی، ځکه احتياط په دې کې دی چي له سود څخه پرهيزوکړل شي د سود دحراموالي ددلائلودعموم تقاضا همدا ده نورستاسولپاره دچاسره جگړه کول فضول (بې فائدي) ده پخپله داسي عمل کوه يعنی د سود دپريښوولو او څوک چي ستا خبره مني هغه منع کړه چي سودمه اخلي.

سوال: (۲۳) حضرت مولانا شاه عبدالعزیز صاحب، حضرت مولانا محمد قاسم نانوتوی، او حضرت مولانا رشيد احمد صاحب رحمهم الله وهندوستان ته دارالحرب وايي په همدې وجه که څوک له کوم حربي کافر څخه سودواخلي نوروا دی، که نه؟ (۲۲۰/۱۳۴۱ هج)

ځواب: دابنکاره ده چي اول خودهندوستان په دارالحرب کې اختلاف دی اوبياپه دارالحرب کې دسودپه رواوالي او نارواوالي کې اختلاف دی حضرت امام ابویوسف او ائمه ثلاثه رحمهم الله تعالى په دارالحرب کې هم سود حرام بولي، ځکه د سود دحلالوالي فتوی په هندوستان کې نشي ورکول کېدای اودحضرت شيخ الهند رحمه الله تعالى اودهغه داستاذبقية السلف الصالحين حضرت مولانا محمد قاسم صاحب رحمه الله تعالى همدغه مسلک دی اوزمورېد مشرانودخادمانوهم همدغه مسلک دی فقط.

(۱) العناية شرح الهداية مع فتح القدير ۲/۱۷۷، کتاب البيوع و باب الربو، مطبوعة: المكتبة النورية الرضوية بسکھرو پاکستان.

(۲) ولابین المسلم والحربي فی دارالحرب خلافا لابی يوسف والشافعي ومالك واحمد رحمهم الله تعالى (فتح القدير ۲/۱۷۷ کتاب البيوع و باب الربو، المكتبة النورية الرضوية بسکھرو پاکستان)

سوال: (۲۴) په لاروبین المسلم والحربی (۱) کې له حربی څخه مراد څه دی؟ آیا کفار محاربین مراد دي که مسلمانان هم؟ د دارالحرب کېدو څه شرطونه دي؟ هندوستان دارالحرب دی، که نه؟ او په ده کې سود واکیري، که نه؟ (۱۰۲۹/۱۳۴۱ هج)

ځواب: د دارالحرب په شرطونو کې اختلاف دی او دامام اعظم رحمه الله تعالی په نژدیه درېو شرطونو دارالاسلام دارالحرب ګرځي او صاحبین (امام ابو یوسف، امام محمد) رحمهما الله په یوه شرط سره د دارالحرب کېدو حکم ورباندې کوي په درمختار کې راغلي دي [لاتصیر دارالاسلام دارحرب الابامور ثلاثة باجراء احکام اهل الشرک و باتصالها بدارالحرب و بان لا یبقی فیها مسلم او ذمی آمنابالامان الاول الخ قال الشامی: و قال بشرط واحد لا څیرو هو اظهر حکم الکفر و هو القیاس هندیة (۲) نو د تعریف د بېلوالي په وجه د هندوستان په دارالحرب کېدو او نه کېدو کې اختلاف دی او کله چي د هندوستان دارالحرب کېدل شکمن شونو د سود د حلالوالی فتوی په هندوستان کې ورکول نه رواکیري ل ماورد د عوار ربو و الربیة (۳) او په لاروبین المسلم والحربی فی دارالحرب (۴) کې له حربی څخه مراد د دارالحرب اوسېدونکی دی که کافروي، که مسلمان وي او څو که فعلا جګړه کوونکی وي او که نه وي و حکم من اسلم فی دارالحرب ولم یهاجر ک حربی فللمسلم الربو معه الخ (۵) (درمختار) له دارالحرب څخه هجرت هغه وخت ضروري دی چي د مذهبي فريضوله ادا کولو څخه خنډ جوړشي کنې ضروري نه دی په همدې وجه محققین علماء له هندوستان څخه هجرت کول فرض نه دي بللې فقط.

(۱) هدایه ۷۲/۳ کتاب البیوع آخر باب الربو.

(۲) الدر والرد (۲۷۷/۳) کتاب الجهاد، مطلب فیما تصیریہ دارالاسلام دارحرب و بالعکس طر شیدیه.

(۳) عن عمر بن الخطاب رضی الله عنه قال: ان اخر ما نزلت آية الربو وان رسول الله صلى الله عليه وسلم قبض ولم يفسرها لاتفد عوار ربو و الربیة (سنن ابن ماجه ص: ۱۲۴، ابواب التجارات، باب التغلیظ فی الربو، مشکوة المصابیح ص: ۲۴۲، کتاب البیوع، باب الربو)

(۴) هدایه ۷۲/۳ کتاب البیوع آخر باب الربو.

(۵) الدر المختار مع الشامی (۲۱۰/۴) کتاب البیوع، باب الربو، اخیر مطلب فی اسقراض الدراهم عدد اطر شیدیه.

هندوستان دارالحرب دی، که نه؟ اوله نامسلمان څخه د سود اخستو حکم

سوال: (۲۵) هندوستان دارالحرب دی، که نه؟ اوله نامسلمانو څخه سود اخستل څرنگه دي؟ (۲۲۲/۱۳۴۳ هج)

ځواب: د هندوستان په دارالحرب کېدو کې اختلاف دی ځیني علماء وايي چي پر هندوستان باندې د دارالحرب تعریف نه صادقیري، ځکه هندوستان دارالحرب نه دی او د دارالحرب په تعریف کې هم دامام ابو حنیفه او صاحبینو رحمهم الله اختلاف دی چي د فقهي په کتابونو کې یې یادونه شته، ځکه په هندوستان کې له کفارو څخه سود اخستل روانه دی، ځکه چي د سود له شبهې څخه هم دخلاصېدو حکم راغلی دی کماورد: دعوار ربو و الربیة (۱) فقط.

له هندوانو څخه سود اخستل

سوال: (۲۲) له هندوانو او نورو مذهبونو والاو څخه نن، صباد سود په اړه څه حکم دی؟ (۸۴۷/۱۳۴۳ هج)

ځواب: د سود په اړه په آیتونو او حدیثونو کې سخت وعید راغلی دی په یوه حدیث کې راغلي دي چي یو درهم د سود خوړل له شپږ دیرش واره زنا و څخه ډیر دی (۲) او په یوه حدیث کې راغلي دي چي د سواو یا برخې دي په هغوی کې تر هغو ټولو د کمې برخې ګناه داسي ده لکه چي عیاذ بالله له خپلې مور سره زنا کول (۳) الله تعالی مودې خوندي کړي دا حدیثونه په مشکوة شریف کې راغلي دي لنډه دا چي داد مسلمانانو لپاره د سود په معامله کې یو مخ پر هیز کول پکار دي له چا څخه دي سود نه اخلي نه له کافر څخه، نه له مسلمان څخه.

(۱) سنن ابن ماجه ص: ۱۲۴، ابواب التجارات، باب التغلیظ فی الربو، مشکوة المصابیح ص: ۲۴۲، کتاب البیوع، باب الربو

(۲) عن عبید الله بن حنظلة غسیل الملائكة رضی الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم درهم ربو یا کله الرجل وهو یعلم اشد من ستة وثلاثین زنیة رواه احمد والدارقطنی وروی البیهقی فی شعب الايمان عن ابن عباس رضی الله عنهما (مشکوة ص: ۲۴۲ کتاب البیوع، باب الربو)

(۳) عن ابی هريرة رضی الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم الربو سبعون جزء (وفی ابن ماجه: حوبا) ایسرهان ینکح الرجل امه (مشکوة ص: ۲۴۲ کتاب البیوع و باب الربو، سنن ابن ماجه ص: ۱۴۲، ابواب التجارات، باب التغلیظ فی الربو).

سوال: (۲۷) له کفارو څخه سودا خستل روادي، که نه؟ (۲۴۷۲/۱۳۳۷ هج) ځواب: د سود په اړه په حدیث شریف کې راغلي دي [عن جابر رضی الله عنه قال: لعن رسول الله صلى الله عليه وسلم آكل الربو وموكله وكاتبه وشاهديه وقال هم سواء] رواه مسلم (۱) یعنی رسول الله صلى الله عليه وسلم پر سودا خستوونکي، ورکوونکي او شاهدانو باندې بې لعنت ويلي دي او ویلي یې دي: چي دوی ټول په گناه کې سره برابر دي او د اېنکاره ده چي پر کومه گناه لعنت راغلی وي هغه کبیره گناه وي او په بل حدیث شریف کې راغلي دي درهم ربویاکله الرجل وهو يعلم اشد من ستة وثلاثين زنية رواه احمد والدارقطني (۲) یعنی چي کوم څوک یو درهم د سودو خوري اودی په خبروي چي داسو ددی له شپږدیرش زناوو څخه ډیرېد دی د گناه په اعتبار فقط.

سوال: (۲۸) زید دروژي اولمانڅه پابند دی او کله ناکله امامت هم کوي خودی له نامسلمانو ډلو څخه سوداخلي داکار څرنگه دی؟ په ده پسي لمونځ روادی، که نه؟ او په نامسلمان بېنگ کي په روپی جمع کولو سودا خستل څرنگه دي؟ (۸۷۵/۱۳۴۳ هج)

ځواب: د سودا خستوونکي او ورکوونکي په هکله په حدیث شریف کې سخت وعید راغلی دی رسول الله صلى الله عليه وسلم پر سودا خستوونکي، ورکوونکي، لیکوونکي او شاهدي پر ورکوونکي باندې لعنت ويلي دي (۳) او په یوه حدیث کې راغلي دي چي یو درهم د سودو خور له شپږدیرش زناوو څخه ډیرېد دی (۴) او په یوه حدیث کې یې ویلي دي: چي د سود او یا برخي دي

(۱) الصحيح للمسلم ۲/۲۷ کتاب المساقاة والمزارعة، باب الربو، مشکوة المصابيح ص: ۲۴۴، کتاب البيوع، باب الربو.

(۲) مشکوة ص: ۲۴۲ کتاب البيوع، باب الربو.

(۳) عن جابر رضي الله عنه قال: لعن رسول الله صلى الله عليه وسلم آكل الربو وموكله وكاتبه وشاهديه وقال هم سواء (الصحيح للمسلم ۲/۲۷، كتاب المساقاة والمزارعة، باب الربو، مشکوة المصابيح ص: ۲۴۴، كتاب البيوع، باب الربو).

(۴) عن عبيد الله بن حنظلة غسيل الملائكة رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم درهم ربويأكله الرجل وهو يعلم اشد من ستة وثلاثين زنية رواه احمد والدارقطني وروى البيهقي في شعب الایمان عن ابن عباس رضي الله عنهما (مشکوة ص: ۲۴۲ کتاب البيوع، باب الربو)

په هغوی کې تر ټولو کمه برخه داسي ده لکه له خپلي مور سره زنا کول (۱) والعیاذ بالله نو پر داسي گناه باندې مسلمان څرنگه جرأت کولای شي، ځکه نومسلمانان له سود څخه باید یو مخ پر هیڅو کړي نه دي له کافر څخه سوداخلي، نه له مسلمان څخه اونه له بېنگ څخه الله رب العزت توفیق ورکوونکی دی او بېکاره ده چي داسي سړی دامامت وړنه دی په ده پسي لمونځ مکروه دی فقط.

سوال: (۲۹) په هندوستان کې له هندوانو څخه د مسلمانانو لپاره سودا خستل روادی، که نه؟ (۲۱۹۰/۱۳۴۲ هج)

ځواب: فتوی د سودا خستو پر نارواوالي ده په حدیث شریف کې راغلي دي رسول اکرم صلى الله عليه وسلم پر سودا خستوونکي، ورکوونکي، لیکوونکي، شاهد جوړېدونکي او نورو لعنت ويلي دي (۲) او د هندوستان په دارالحرب کېدو کې اختلاف دی او بیا په دارالحرب کې د سود په جائز کېدو کې اختلاف دی، ځکه نوزیات احتیاط په دې کې چي یو مخ سوداونه خلي فقط.

سوال: (۳۰) د مسلمانانو لپاره په اوس زمانه کې له هندوانو څخه سودا خستل شرعاً جائز دی، که نه؟ او اخستوونکي گنهگار دی، که نه؟ (۲۳۷/۱۳۴۳ هج)

ځواب: له هندوستان څخه سودا خستل هم د مسلمانانو لپاره صحیح نه دی او د سود په هکله ډیر سخت وعید راغلی دی رسول الله صلى الله عليه وسلم پر سودا خستوونکي، ورکوونکي، لیکوونکي او شاهد هم لعنت ويلي دي (۳) او په ځیني حدیثونو کې راغلي دي چي سودا خستل له دې څخه زیات د سخت

(۱) عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم الربو سبعون جزء (وفى ابن ماجه: حوتاً) ايسره ان ينكح الرجل امه (مشکوة ص: ۲۴۲ کتاب البيوع و باب الربو، سنن ابن ماجه ص: ۱۴۲، ابواب التجارات، باب التغليظ في الربو).

(۲) عن جابر رضي الله عنه قال: لعن رسول الله صلى الله عليه وسلم آكل الربو وموكله وكاتبه وشاهديه وقال هم سواء (الصحيح للمسلم ۲/۲۷، كتاب المساقاة والمزارعة، باب الربو، مشکوة المصابيح ص: ۲۴۴، كتاب البيوع، باب الربو).

(۳) عن جابر رضي الله عنه قال: لعن رسول الله صلى الله عليه وسلم آكل الربو وموكله وكاتبه وشاهديه وقال هم سواء (الصحيح للمسلم ۲/۲۷، كتاب المساقاة والمزارعة، باب الربو، مشکوة المصابيح ص: ۲۴۴، كتاب البيوع، باب الربو).

دي لکه چي څوک له خپلې مور سره زنا وکړي (۱) والعیاذ باللہ نو مسلمانان باید د داسي سختې گناه له کار څخه کلک پرهېزو کړي بلکي د سود له شبهې څخه هم ځان ساتل په کار دي لکه چي د حضرت عمر رضی الله عنه ارشاد دی: دعوا الربو والربیة الخ (۲) فقط.

سوال: (۳۱) آیا موږ له هندوانو یا نورو نامسلمانو قومونو چي زموږ څخه هغوی ته سود ورکول غواړي سود اخستلای شو، که نه؟ (۸۰۲/۱۳۴۳ هج)

ځواب: سود له هیچا څخه اخستل روانه دي پر سود باندي په قرآن کریم او حدیثو کې وعیدونه راغلې دي رسول الله صلی الله علیه وسلم پراخستوونکې، ورکوونکې او نورو باندي لعنت ویلی دی: اودارنگه رسول کریم صلی الله علیه وسلم ویلي دي: چي د سود یو درهم خوړل له شپږ دیرش زنا و څخه ډیر بډی اوله دې څخه هم زیات یې دا ویلي دي چي د سود او یا برخې دي په هغوی کې تر ټولو کمه برخه داده لکه چي دخپلې مور سره زنا وکړي والعیاذ باللہ تعالی الربو سبعون جزءا ایسرهان ینکح الرجل امه رواه ابن ماجه والبیهقی (۲) فقط.

سوال: (۳۲) زید وایي چي له هندوانو، عیسایانو او نورو څخه سود اخستل صحیح دی، عمر وایي چي صحیح نه دی د چا وینا صحیح ده؟ (۱۵۲/۱۳۴۲ هج)

ځواب: د زید خبره صحیح نه ده عمر سم وایي سود اخستل له هیچا څخه صحیح نه دی اود سود خوړ په هکله سخت وعید په حدیث شریف کې راغلی دی رسول الله صلی الله علیه وسلم پر سود اخستوونکې، ورکوونکې او نورو لعنت ویلی دی (۳) فقط.

سوال: (۳۳) له هندو څخه سود اخستل روادی، که نه؟ (۱۲۸/۱۳۴۳ هج)

ځواب: سود اخستل له هیچا څخه صحیح نه دی لکه چي په حدیث شریف کې راغلي دي: لعن رسول الله صلی الله علیه وسلم آکل الربو و موکله الحديث (۳) فقط.

(۱) عن ابی هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من نفس عن مؤمن كربة من كرب الدنيا نفس الله عنه كربة من كرب يوم القيامة ومن يسر على معسر الله عليه في الدنيا والآخرة ومن ستر مسلما ستره الله في الدنيا والآخرة والله في عون العبد ما كان العبد في عون اخيه الحديث (الصحيح لمسلم ۲/ ۳۴۵ كتاب الذكر والدعاء والتوبة والاستغفار، باب فضل الاجتماع على تلاوة القرآن وعلى الذكر).

(۲) سنن ابن ماجه ص: ۲۲۴ ابواب التجارات، باب التغليظ في الربو.

(۳) الصحيح لمسلم ۲/ ۲۷، كتاب المساقاة والمزارعة، باب الربو، مشکوة المصابيح ص: ۲۴۴، كتاب البيوع، باب الربو.

دناوسه د مرستې لپاره سود اخستل

سوال: (۳۴) د زید لپاره په دې اراده سود اخستل روادی، که نه چي دی یې له اخستلو وروسته و خپل اړ او ضرورت مند زوم ته ورکړي؟ (۲۷۷۰/۱۳۴۲ هج)

ځواب: په یاده شوې اراده هم د زید لپاره سود اخستل حرام دي اود سود اخستلو په وعید کې داخل دی په دغه اراده سره د زید لپاره سود اخستل نه حلالیږي فقط

وناچاره پور وړي ته له پینګ څخه په سود قرض وراخستل

سوال: (۳۵) یو سړی له ډیرې زمانې تجارت کوي اوله دې خواها خواله تجارتو څخه په نغدو او پور شیان راوړي او پخپله هم په نغدو او پور شیان خرڅوي، گټه هم په تجارت کې وراچوي تجارت په مخ بیایي خود الله رب العزت په قدرت یو داسي وخت راغلی دی چي دزیات په پور خرڅولو په وجه له کومو خلکو څخه چي یې په پور راوړي ووهغوی کلکه غوښتنه کوي اودې ناچاره دی په کوم ډول یې نشي ادا کولای که په داسي وخت کوم دالله رب العزت بنده دالله درضا لپاره دده ضامن شي اود څو ورځو مهلت ځیني ورواخلي یاده ته په سود باندي پور وواخلي نو داسي سړی وړ د ثواب دی که د عذاب؟ (۸۸۴/۱۳۴۰ هج)

ځواب: ومفلس پور وړي ته مهلت ورکول په حقیقت کې په یوه واجب کار کې مرسته کول دي قال الله تعالی [وان كان ذو عسرة فنظرة الى ميسرة] (سورة بقره آیت: ۲۸)

ځکه چا چي وخت ځیني ورواخي او پور یې وشاته کړهغه دلوی ثواب حقدار دی په حدیث شریف کې راغلي دي والله في عون العبد ما كان العبد في عون اخيه (۱) اودوهم صورت یعنی له پینګ څخه په سود قرض وراخستل جائز نه دي په دې وجه چي په دې کې په سودي معامله کې ورداخلېدل او شاملېدل غواړي او په سودي معامله کې په هېڅ ډول هم ورداخلېدل

(۱) عن ابی هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من نفس عن مؤمن كربة من كرب الدنيا نفس الله عنه كربة من كرب يوم القيامة ومن يسر على معسر الله عليه في الدنيا والآخرة ومن ستر مسلما ستره الله في الدنيا والآخرة والله في عون العبد ما كان العبد في عون اخيه الحديث (الصحيح لمسلم ۲/ ۳۴۵ كتاب الذكر والدعاء والتوبة والاستغفار، باب فضل الاجتماع على تلاوة القرآن وعلى الذكر).

او واسطه جوړېدل منع دي کماورد فی الحديث لعن رسول الله صلى الله عليه وسلم أكل الربو وموكله وكاتبه وشاهديه وقال هم سواء رواه مسلم (۱) فقط.

د سودپه روپیو دخپل سگني ورور او خور مرسته کول

سوال: (۳۶) د ډاکخانې سودو خپل سکه ورور او خور ته دناو سی په توگه د سود د لفظ له ښکاره کېدو پرته ورکول روادي، که نه؟ (۴۴/۷۵-۱۳۴۵ هج)

ځواب: ورکولای یې شي.

د نامسلمان د سودپه روپیو مسجد او عیدگاه جوړول

سوال: (۳۷) دهندوانو د سودپه روپیو مسجد او عیدگاه جوړول روادي، که نه؟ او په هغه کې لمونځ صحیح دی، که نه؟ اودانما یعمر مساجد الله الآیه (سورة توبه آیت: ۱۸) په خلا ف دی، که نه؟ (۳۲/۳۲۴-۱۳۳۳ هج)

ځواب: د کفارو په هکله سود حرام نه دی، ځکه چې دوی د فروعاً تو مکلف نه دي، ځکه نوددوی په چنده مسجد او عیدگاه جوړول صحیح دي اولمونځ په هغه کې صحیح دی اودانما یعمر مساجد الله په خلاف نه دی، ځکه تعمیر (او جوړوونکي) مسلمانان دي له کفار وڅخه چنده اخلي مسلمانان یې جوړوي.

د مسجد او عیدگاه د جوړولو لپاره په سود قرض اخستل

سوال: (۳۸) په سل کې اته روپی په سود باندې پورا خستل چې مسجد یا عیدگاه په جوړکړي څرنگه دی؟ (۱۸۲۱/۱۳۴۲ هج)

ځواب: د مسلمانانو په مذهب کې سود اخستل او ورکول دواړه حرام دي او په سود پورا خستل ورباندې مسجد او عیدگاه جوړول صحیح نه دي په حدیث شریف کې پرسود اخستوونکي، ورکوونکي، لیکوونکي،

(۱) الصحيح لمسلم ۲/۲۷، کتاب المساقاة والمزارعة، باب الربو، مشکوة المصابيح ص: ۲۴۴، کتاب البيوع، باب الربو

او شاهد جوړېدوونکي باندې لعنت راغلی دی او رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایلي دي: هم سواء یعنی دوی ټول په گناه کې سره برابر دي (۱) فقط.

د سودور کوونکو په خوښه د سود روپی په مسجد کې مصرفول

سوال: (۳۹) دلته د بېنګ انتظام شته، مسلمانان له بېنګ څخه روپی اخلي او په کال کې پرسل روپی باندې پنځلس روپی سود ورکوي، کمپنی په سل کې دوولس روپی اخلي او درې روپی د کلې د څو کسانو په نامه جمع کوي کله چې د بېنګ انتظام ختمیږي نو څومره روپی چې د کلې والو په نامه جمع شوې وي هغه روپی د سودور کوونکو په خوښه په مسجد کې مصرفېدای شي، که نه؟ (۲۰۹۵/۱۳۴۳ هج)

ځواب: دغه معامله پرسود باندې دروپیو اخستلو شرعاً ناجائز ده، ځکه چې په حدیث شریف کې پرسود اخستوونکي او ورکوونکي لعنت راغلي دي (۱) خود سودور کوونکو په رضا کومې روپی چې د کلې والو په نامه جمع شوې دي په مسجد کې یې لگول صحیح دي فقط.

د سود روپی په تبلیغ اود اسلام په خپرونه کې لگول

سوال: (۴۰) د ځینې مسجدونو انتظام کوونکو او د ځینې اوقافو متولیانو د مسجد و نواو اوقافو آمدني د څوندي کولو په غرض په بېنګ کې کښېښووه خو کومې زیاتوب روپی چې بېنګ والاد سود په نامه ورکوي هغه نه اخلي حال دا چې دغه زیاتوب روپی که هلته پرېږدي نو د عیسائیت دخپرونې لپاره و عیسایي کارکوونکو ته ورکول کیږي دغه روپی هلته پرېښوول شرعاً څرنگه دي؟ اودغه روپی د اسلام په تبلیغ او خپرونه کې لگېدای شي، که نه؟ (۳۱۳/۱۳۴۵ هج)

ځواب: سود اخستل په شریعت کې حرام دی او د بېنګ سود ټول په حراموالي کې سره برابر دي کما نطق به النص خو کله چې په بېنګ کې د سود دروپیو په پرېښوولو هغه روپی د عیسایي مذهب په خپرونه کې

(۱) عن جابر رضي الله عنه قال: لعن رسول الله صلى الله عليه وسلم أكل الربو وموكله وكاتبه وشاهديه وقال هم سواء (الصحيح لمسلم ۲/۲۷، کتاب المساقاة والمزارعة، باب الربو، مشکوة المصابيح ص: ۲۴۴، کتاب البيوع، باب الربو).

ورکول کيږي نو بيا د من ابتلي بيلتن فليختر اهو نهما (۱) په حکم د صورت بايد خپل کړي چي له هغه ځايه روپۍ راواخلي پرناو سواو مسکېنا نو باندې يې صدقه کړي، ځکه چي د داسي حرامو روپيو په شريعت کې همدغه حکم دی او فقهاؤ ددې څرگندونه کړې ده او د اسلام په تبليغ او خپرونه کې که ولگول شي نو د هغه داسي صورت جوړ کړي چي مخکې دغه روپۍ و داسي سړی ته ورکړي چي د نصاب مالک نه وي بيا دې هغه له خپل لورې د اسلام په تبليغ او خپرونه کې ولگوي ترڅو صدقه هم شي او د تبليغ کار هم وشي لکه چي فقهاؤ د زکوٰۃ په اړه دا حبله ليکلې ده (۲) (درمختار) فقط.

له نامسلمان څخه سودا خستل په کوم اسلامي کار کي لگول

سوال: (۴۱) (الف) کله چي مسلمانان له هندوانو تجارتانو څخه نغدې روپۍ يا تجارتي مال په قرض اخلي نوله دوي څخه د سود سره ادا کول غواړي او کله چي مسلمانان و هندوانو ته نغدې روپۍ يا د تجارت مال ورکوي نو بېله سوده اصلي روپۍ ځيني اخلي آيا په داسي صورت کې و مسلمانانو ته اجازه شته چي دخپل مال سودواخلي په کوم اسلامي کار کې يې ولگوي لکه چي د بېنگ په اړه اجازه شته.

(ب) له هندو څخه په سود مخکې په گروا خستل د هغه د سود په روپيو اسلامي کارونه کول، څرنگه دي؟ (۱۲۸۹/۱۳۴۳ هج)

ځواب: (الف، ب) اصلا د سود معامله د هندوانو مسلمان له هېچا سره صحيح نه ده او سودا خستل له هېچا څخه روانه دی خو کله چي داسي معامله وشوه مثلا په بېنگ کې روپۍ داخلي کړلې شوي نو بيا دا حکم ورکول کيږي چي د سود روپۍ هلته مه پرېږدئ بلکي له هغه ځايه يې راواخلي و ناو سواو مسلمانانو ته يې ورکړئ د من ابتلي بيليتين فليختر اهو نهما (۳) په حکم نو همدغه حکم د هندوانو څخه د سودا خستلو او

(۱) قال في المحيط: والاصل ان من ابتلى بيليتين يختار اهو نهما و ايسرهما (تكملة البحر الرائق ۹/۱۳۳، كتاب الاكراه).
(۲) وحيلة التكفين بها التصديق على الفقير ثم هو يكفن فيكون الثواب لهما وكذا في تعمير المسجد وتماه في حيل الاشياء الدر المختار مع الشامى (۱۳/۲) كتاب الزكاة، مطلب في زكاة المبيع وفاء طرشيدييه.
(۳) قال في المحيط: والاصل ان من ابتلى بيليتين يختار اهو نهما و ايسرهما (تكملة البحر الرائق ۹/۱۳۳، كتاب الاكراه).

له گرومخکې د استفادې کولو دی چي کله کومه معامله داسي وشوه چي بکي سودا خستل غواړي نو د غهد سود روپۍ له کفارو څخه واخلي و ناو سواو مسلمانانو ته يې ورکړي پخپله يې مه کاروي.

د خيراتي کار روپۍ د زياتوب پهغرض په سودور کول

سوال: (۴۲) نن، صبا د مسلمانانو د حال په پام کې نيولو سره يوې ډلې دا اراده کړې ده چي څه روپۍ په بېنگ کې جمع کړي او د دغورو روپيو واک و يوې باوري ډلې ته ورکړي او هغه ډله درو پيو د زياتولو او د دفتر او نورو د مصرفونو لپاره له پورو څخه په لږو لږاندازه سوداخلي او دغه سود به د چا ملک نه گرځوي آيا دا عمل به شرعاً روا وي، که نه؟ که دانا جائزه دی نو د بېنگ د جواز کوم صورت شرعاً راوتلای شي، که نه؟ (۱۰۷۷/۴۴-۱۳۴۵ هج)

ځواب: د صورت شرعاً جائزه دی جائز صورت دا کېدای شي چي دغه جمع شوې روپۍ په تجارت کې ولگوي سره د گټې اصل روپۍ زياتې کړي او ټولو خلکو ته يې په قرض بېله سودا خستنې ورکوي.

په ډاکخانه او بېنگ کې پر جمع کړيو روپيو باندې سودا خستل

اوله بېنگ څخه په سود قرض اخستل

سوال: (۴۳) (الف) په ډاکخانه او بېنگ کې چي کومې روپۍ جمع کړي د هغو د بېرته را ايستلو پړوخت چي کوم سود ورکوي د هغه اخستل صحيح دي، که نه؟

(ب) له بېنگ څخه په سود باندې قرض اخستل څرنگه دي؟ (۱۱۳۸/۱۳۴۳ هج)

ځواب: (الف، ب) د سود حرمت عام دی کوم آيتونه چي د سود پر حراموالي دلالت کوي له هغوي څخه په عامه توگه له بېنگ او نا بېنگ څخه د سودا خستل حرام معلومېږي او د سود په اړه چي کوم وعېدونه راغلې دي له هغوي څخه هېڅ سودا خستونکی مستثنی نه دی په حديث شريف کې راغلې دي درهم ربایا کله الرجل اشد من ست و ثلاثين زنية (۱) يو درهم د سود له شپږديرش زناو څخه ډيرېږدی په يوه روايت کې راغلې دي چي د سود او يا برخې دي په هغوي کې تر ټولو کمه داسي ده

(۱) مشکوة ص: ۲۴۲، کتاب البيوع، باب الربو.

لکه له خپلې مور سره زنا کول (۱) والعیاذ بالله تعالی اوداهم په حدیث شریف کې راغلي دي چي رسول الله صلی الله علیه وسلم پرسود اخستوونکې ، ورکوونکې لیکوونکې او شاهدي ویوونکې باندې لعنت کړی دی اودایې هم ویلې دي هم سواء یعنی دوی ټول په اصل گناه کې سره برابر دي (۲) له دې څخه معلومه شو چي په سود قرض اخستل همداسي گناه لري لکه څرنګه چي سود اخستل ، ځکه نو پر مسلمانانو لازم دی چي له سودی معاملو څخه پرهېزو کړي.

دمجبوری په وجه په سود قرض اخستل

سوال: (۴۴) قرض حسن پیدا کېدل مشکل دي که مجبور شي په سود قرض واخلي نوڅه حکم دی؟ هغه روپی چي په سود باندې واخستلې شي حلالې دي ، که نه؟ (۳۲/۱۵۴۳ هج ۱۳۳۳)

ځواب: د سود په ورکولو قرض اخستل همداسي حرام دی لکه چي سود اخستل (۳) له دې څخه ځان ساتنه لازمه ده او کومې روپی چي واخستلې شي هغه حلالې دي.

سوال: (۴۵) کوم ځای چي د معاش هیڅ وسېله نه وي مثلاً محنت ، مزدوري او نور خو پرته له قرض هیڅ چاره نه وي او بچیان له لورې مري په داسي صورت کې په سود قرض اخستل څرنګه دي؟ (۲۴۱۴/۱۳۳۷ هج)

ځواب: په حدیث شریف کې پرسود اخستوونکې ، ورکوونکې لیکوونکې ، شاهدي پرورکوونکې او نور وټولو باندې

(۱) عن ابی هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم الربو سبعون جزء (وفي ابن ماجه: حوتاً) ايسره ان ينكح الرجل امه (مشكوة ص: ۲۴۲ كتاب البيوع وباب الربو ، سنن ابن ماجه ص: ۱۴۶ ، ابواب التجارات ، باب التغليظ في الربو

(۲) عن جابر رضي الله عنه قال: لعن رسول الله صلى الله عليه وسلم آكل الربو وموكله وكاتبه وشاهديه وقال هم سواء (الصحيح لمسلم ۲/۲۷ ، كتاب المساقاة والمزارعة ، باب الربو ، مشكوة المصابيح ص: ۲۴۴ ، كتاب البيوع ، باب الربو) (۳) ما حرم اخذه حرم اعطاؤه كالربو الخ (الاشباه والنظائر مع شرحه للعلامة الحموي ص: ۲۲۹ الفن الاول ، القاعدة الرابعة عشر ، المطبوعة: ادارة النشر والاشاعة بدارالعلوم ديوبند ، الهند سنة ۱۴۰۲ هـ)

لعنت راغلی دی (۱) خو کوم صورت او مجبوري چي په سوال کې لیکلې ده په هغه صورت کې په سود پر اخستل د ضرورت په اندازه پکې گنجائش شته (۲) شاید چي الله رب العزت به معافي وکړي خو تر خپل وس پورې له دې څخه ځان ساتل پکار دي د معاش حلال وسېلې هم ډیر دي من جد وجد کوشش کول پکار دي او پر الله تعالی باور کول پکار دي ومن یتوکل علی الله فهو حسبه (سورة طلاق ، آیت: ۳)

سوال: (۴۶) په سود قرض اخستل روادي ، که نه؟ که کوم سړی لوړې د مجبوري یاد عزت خوندي کولو لپاره سود واخلي نوڅه حکم به دی؟ (۱۵۴۵/۱۳۳۸ هج) ځواب: د سود اخستل او ورکول په حدیث شریف کې منع شوي دي او پرسود اخستوونکې ، ورکوونکې ده مبارک صلی الله علیه وسلم لعنت ویلی دی اودا چي دواړه برابر دي (۳) نور د اضطرار حالت بېله خبره ده په هغه کې حرام هم حلالیږي.

سوال: (۴۷) د سخت ضرورت په حال کې په سود قرض اخستو د جواز کوم صورت شته ، که نه؟ (۳/۴۶-۱۳۴۷ هج)

ځواب: په حدیثواو فقه کې کوم صورت د سود پر اخستلو د جواز نشته په حدیث شریف کې راغلي دي چي رسول الله صلی الله علیه وسلم پرسود اخستوونکې ، ورکوونکې ، لیکوونکې او ورباندې شاهدي جوړېدونکې باندې لعنت ویلی دی او په پای کې یې ویلې دي: هم سواء چي دا ټول په گناه کې سره برابر دي (۳) نو د جواز شرعاً کوم صورت نشته نور که په کومه مجبوري کې داسي وکړل شي نو پر دغه گناه دې توبه او استغفار وکړي امید شته چي الله رب العزت به دغه گناه ورو بڅښي کما قال الله تعالی ولوانهم اذ ظلموا انفسهم جاؤک

(۱) عن جابر رضي الله عنه قال: لعن رسول الله صلى الله عليه وسلم آكل الربو وموكله وكاتبه وشاهديه وقال هم سواء (الصحيح لمسلم ۲/۲۷ ، كتاب المساقاة والمزارعة ، باب الربو ، مشكوة المصابيح ص: ۲۴۴ ، كتاب البيوع ، باب الربو) (۲) يجوز للمحتاج الاستقراض بالربح (الاشباه والنظائر مع شرحه للعلامة الحموي ص: ۲۴۹ الفن الاول ، القاعدة الرابعة عشر ، المطبوعة: ادارة النشر والاشاعة بدارالعلوم ديوبند ، الهند سنة ۱۴۰۲ هـ)

(۳) الصحيح لمسلم ۲/۲۷ ، كتاب المساقاة والمزارعة ، باب الربو ، مشكوة المصابيح ص: ۲۴۴ ، كتاب البيوع ، باب الربو

فاستغفروا الله واستغفر لهم الرسول لوجدوا الله توابا رحيما (سورة النساء آیت: ۲۴) فقط.

سوال: (۴۸) کله چي سودا خستل او ورکول دواړه حرام کړل شوې دي خو په سل کې نوي کسان په تيره بيا تجاران داسي دي چي په سودروپۍ واخلي کاروبار په کوي امله سودا خستلو څخه قطعي پرهيز کوي ددې په اړه حکم څه دی؟ (۳۲۳۱/۴۲-۱۳۴۷ هج)

ځواب: په حديث شريف کې پرسودا خستوونکې، ورکوونکې، ليکوونکې شاهد پرور کوونکې او نورو باندې لعنت راغلی دی او په اصل گناه کې يې ټولونه برابر وي، ځکه د مسلمانانو لپاره چيتر څو ممکنه وي له سود څخه قطعي پرهيز کول او ځان ساتل پکار دی ځوکه کوم سړی دومره معذوره او مجبوره دی چي د سود له قرض پرته دده کار نه کيږي يعنی دده ژوند په خطر کې دی دده لپاره گنجائش شته.

له پورې څخه په سل کې يوه روپۍ د مياشتې سودا خستل

سوال: (۴۹) يو ويشت کسانو په گډه يوه کمېټه جوړه کړه يعنی پرسړی باندي د پنځوس، پنځوس روپۍ له حساب په يوزر پنځوس روپۍ جمع کړي او دامشوره يې سره وکړه چي له دغه ونډه لروونکو څخه چي دکوم يوه وقرض ته ضرورت شي هغه دې له جمع شويو روپيو څخه دنورو برخه لروونکوله رأيې سره سم واخلي او دبېرته ورکولو پروخت باندي به قرض سره په سل کې د يوې روپۍ دگټې د حساب په مياشت کې ورکوي دغه رنگه په دغه کمېټه کې له ټولو برخه لروونکو څخه يو امېر د مجلس، يونائب امير، يونايظ او يو خازن وي آيا امير، نائب امير، او خازن او نور ددې جوړېدل صحيح دي، که نه؟ (۴۸۱/۱۳۳۸ هج)

ځواب: دا تجويز د شرعې په خلاف دی او د داسي کمېټې جوړول شرعاً صحيح نه دي، ځکه چي پر پورا خستوونکې دامقررول چي دی به د مياشتې په سل روپۍ کې يوه روپۍ زياتوب ورکوي دا خاص سود دی او حرام دی قال عليه الصلوة والسلام کل قرض جرنفعاً فهو ربا (۱) نو په داسي کمېټه کې برخه اخستل چي پکې د سود معامله وي دهيا چا لپاره صحيح نه دی او د مجلس امير، نائب امير او خازن ددې جوړېدل دهيا چا لپاره روانه دي فقط.

عن الحكم عن ابراهيم قال: كل قرض جرنفعة فهو ربا (مصنف ابن أبي شيبة ۳۳۳/۴، كتاب البيوع والاقضية، باب من كره كل قرض جرنفعة، المطبوعة: دار الكتب، بيروت، لبنان)

په سود له قرض اخستو وروسته ونورو ته په سود قرض ورکول

سوال: (۵۰) يو سړی له تاجر څخه په سود قرض واخستی وبل چاته يې په هغه سود باندي ورکړ نو له دوهم سړی څخه سودا خستل څرنگه دي؟ (۱۳۵۲/۱۳۴۲ هج)

ځواب: صحيح نه دی په دې کې دوې گناوې دي يوه د سودا خستلو او بله د سود ورکولو.

د سود په قرض کړې تجارت دگټې حکم

سوال: (۵۱) که کوم سړی څه روپۍ په سود باندي په قرض واخستې او تجارت يې په وکړ نو د دغه تجارت گټه حلاله ده، که نه؟ (۹۴۵/۱۳۳۵ هج)

ځواب: د دغه تجارت گټه حلاله ده.

سوال: (۵۲) په سود چي قرض واخلي تجارت په کوي کومه گټه چي د دغه تجارت وشي هغه حلاله ده، که نه؟ (۱۳۲۲/۳۲-۱۳۳۳ هج)

ځواب: هغه گټه حلاله ده.

د سود په روپو درانيولي مخکې د پيداوار حکم

سوال: (۵۳) زید سود خور دی او جائد ادهم ډيرلري خوجائد اديې د سود په روپو جوړ کړی دی ددغې مخکې چي کوم حاصل وي دهغه خوړل روا دي، که نه؟ (۲۲۴۲/۱۳۴۳ هج)

ځواب: دفتوی له مخې جائز دی خو احتياط په دې کې دی چي نه يې وځوري.

د سود په قرض درانيولي مخکې د پيداوار حکم

سوال: (۵۴) له تاجر څخه په سود قرض اخستل مخکې په رانيول څرنگه دي؟ او د داسي مخکې د پيداوار څه حکم دی؟ (۱۴۷۰/۱۳۴۳ هج)

ځواب: د سود په قرض چي کومه مخکې رانيوله شي هغه په ملک کې داخليږي خو کراهيت پکې شته د سود ورکولو گناه به وي او پيداوار ددې حلال دی فقط.

په اصل اود سود په روپوړانيولي مخکې څخه استفاده کول

سوال: (۵۵) که سود خورتوبه وکاري نو په سوداوپه اصل روپيو چي يې کومه مخکه رانيولي وه له توبې وروسته له هغې څخه استفاده کول روا دی، که نه؟ (۲۰۱۸/۱۳۴۳ هج)

ځواب: څومره اندازه چي سود دی هغه دې بېرته ورکړي او که يې ورکول کېدای نشي نو د څومره اندازه دي صدقه کړي هغه وخت دده لپاره له دغې مخکې څخه استفاده حلاله ده

په بېنگ کې د جمع کړي روپوړيو سود اخستل دخپل

پلاروپور ورکوونکو ته په سود ورکول

سوال: (۵۲۰) زما څه روپۍ په بېنگ کې جمع دي چي حکومت دهغه سود را کوي اوزما پرپلار څه پورونه دي چي دکورپه کارونو کې صرف شوې دي نو آیا داروا دی چي له حکومت څخه سودواخلم دخپل پلاروپور ورکوونکو ته يې په سود ورکړم؟ (۲۲۰۳/۱۳۴۳ هج)

ځواب: د صورت جائزه دی په دې کې دوې گناوې دي يوه د سود اخستلو او بله د سود ورکولو فقط.

د سود د حساب، کتاب ليکلو او دکافر د ملازمت کولو حکم

سوال: (۵۷) د سودي رسېدلي کلو څه حکم دی؟ (۱۸۹/۳۲-۱۳۳۳ هج)

ځواب: سودي رسېدلي کول روانه دی ليکونکي گنهگار دی رسول الله صلى الله عليه وسلم ويلې دي: [عن جابر رضي الله عنه قال: لعن رسول الله صلى الله عليه وسلم آكل الربو وموكله وكاتبه وشاهديه وقال هم سواء رواه مسلم (۱) پرکوم فعل چي رسول الله صلى الله عليه وسلم لعنت ويلى وي اندازه دې ولگوله شي چي هغه كاريه څومره ناوړه او بدوي فقط.

سوال: (۵۸) د سود سند ورکول يا د حساب پلټنه کول اوليکل صحيح دي، که؟ اود کافر

(۱) الصحيح لمسلم ۲/۲۷، كتاب المساقاة والمزارعة، باب الربو، مشکوة المصابيح ص: ۲۴۴، كتاب البيوع، باب الربو.

ملازمت روا دی، که نه؟ (۱۷۱۹/۳۲-۱۳۳۳ هج)

ځواب: داسي ملازمت کول چي پکي د سود سند ورکول غواړي يا د سود حساب يا حکم ليکل وي ټول حرام دي او پر ټولو د الله رب العزت لعنت راغلی دی دکافر ملازمت صحيح دي خود شرعې په خلاف فعل به نه کوي او هغه ملازمت چي پکي د شرعې په خلاف کار کول غواړي ناروا دی.

سوال: (۵۹) د سود اخستونکي، ورکوونکي اود سود سند ليکونکي اونورو په اړه څه حکم دی؟ (۲۴۷۱/۳۲-۱۳۳۳ هج)

ځواب: په حديث شريف کې راغلي دي چي رسول الله صلى الله عليه وسلم پرسود اخستونکي، ورکوونکي، ليکونکي شاهدي پرورکوونکي باندي لعنت ويلى دی او ويلې يې دي چي دا ټول په گناه کې سره برابري (۱) په بل حديث شريف کې راغلي دي الربو اسبعون جزء ايسرها ان ينكح الرجل امه (۲) د سوداويابرخي دي تر ټولو كمه په هغوي کې داده چي څوك له خپلې مور سره نكاح او وطي وکړي له دې څخه ددغه مرسته کوونکي گناه معلومېدای شي.

له سود څخه د تنخواه ورکوونکي نامسلمان سره ملازمت کول

سوال: (۲۰) بېله حلالې روزی او گټې هيڅ عبادت نه قبلېږي او په اوس زمانه کې د حلال مال پيدا کېدل مشکل دي له چنگۍ د شرابوله کارخانې اونورو څخه ومامورينوته تنخواوې ورکول کيږي يا کفارو خپل مامورينوته له سود څخه تنخواوي ورکوي نو اونورپه دې صورت کې څه حکم دی؟ (۱۷۲۰/۳۲-۱۳۳۳ هج)

ځواب: ددې پوښتنې لنډ ځواب دادی چي ترخپل وسه دخپل کسب حلاله طريقه خپلوئ دې ته مه گورئ چي زه د چا ماموريم دهغه آمدني څرنگه ده؟ پخپله چي پرکوم کارنو کړيې هغه په پوره ډول ترسره کوه او هغه کار د شرعې په خلاف نه وي دهندوانو ملازمت صحيح دی ددوي سود خوري اونورد ملازم لپاره تاواني نه دي لنډه داچي تقوی کول اوله شېها تو څخه ځان ساتل

(۲) عن جابر رضي الله عنه قال: لعن رسول الله صلى الله عليه وسلم آكل الربو وموكله وكاتبه وشاهديه وقال هم سواء (الصحيح لمسلم ۲/۲۷، كتاب المساقاة والمزارعة، باب الربو، مشکوة المصابيح ص: ۲۴۴، كتاب البيوع، باب الربو) مشکوة ص: ۲۴۲ كتاب البيوع، باب الربو. سنن ابن ماجه ص: ۱۴۲، ابواب التجارات، باب التغليظ في الربو

خوپه دې زمانه کې مشکل دی څرگند حرام مه کوئ.

په پېنگ کې ملازمت کول

سوال: (۲۱) په کوم پېنگ کې چې سودی معاملې وي په هغه کې ملازمت کول روا دی، که نه؟ دلته ناو سه مسلمانانوله هندوانو څخه قرض اخستی هغوی به په سل کې څلور پنځه روپۍ سود اخستی، ځکه والي وايي ځای پر ځای پېنگونه جوړ کړي چې پکې صرف يوه روپۍ نهه آنې سود مقرر کړي په داسې پېنگ کې ملازمت کول شرعاً روا دی، که نه؟ (۱۳۴۴/۱۳۴۳ هج)

ځواب: په حديث شريف کې راغلي دي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم لعنت ويلى دى پرسود اخستوونکې، ورکوونکې، کاتب او شاهد باندې (۱) نوپه کوم ملازمت کې چې د سود ليکل او حساب کول غواړي ددغه حديث په وجه هغه نوکړي روانه ده او سود که لږ ورکول غواړي او که ډير په حرمت کې سره برابر دي دغه ډول دلېر سود اخستل ياد ډير اخستل مطلقاً حرام دي په يوه حديث کې راغلي دي چې يودرهم د سود خوړل د شپږ ډيرش زناوو څخه زياته گناه لري (۲) والعياذ بالله.

له سود څخه دخلاصون لاره

سوال: (۲۲) (الف) يوسړى سودواخستى اوله اخستلو وروسته يې په خوبه هغه سود وبخښى آيا هغه سود بخښل كيږي، که به سود ورکوي؟ (ب) يوسړى د سود روپۍ واخستې او په خپلو اصلواو د سود په روپيو يې په گډه تجارت کاوو خودا ورته معلوم نه دي چې څومره اصلي؟ که د سود روپۍ ځيني را ايستل وغواړي نو څه صورت به يې وي؟ له يو چا څخه يې سود واخست که اوس بېرته يې ورکوي نو که

(۱) عن جابر رضى الله عنه قال: لعن رسول الله صلى الله عليه وسلم أكل الربو وموكله وكاتبه وشاهديه وقال هم سواء (الصحيح لمسلم ۲/۲۷، كتاب المساقاة والمزارعة، باب الربو، مشکوة المصابيح ص: ۲۴۴، كتاب البيوع، باب الربو).
(۲) عن عبيد الله بن حنظلة غسيل الملائكة رضى الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم درهم ربو ياكله الرجل وهو يعلم أشد من ستة وثلاثين زنية رواه أحمد والدارقطني وروى البيهقي فى شعب الایمان عن ابن عباس رضى الله عنهما (مشکوة ص: ۲۴۲، کتاب البيوع، باب الربو).

هغه سړى موجود وي خو هغه ته به يې ورکړي خو که هغه سود ورکوونکى مرشوي يا چيري ولاړ شي نو هغه روپۍ د کوم خير په کار کې لگول پکار دي که څه په کول پکار دي؟ (۴۴۰/۳۳-۱۳۳۴ هج)

ځواب: (الف) په خوبۍ کې يې هغه سړى وبخښي د سود اخستوونکې غاړې خلاصيږي. (ب) اندازه دې وکړي چې څومره په غالب گمان ورته سود معلوم شي هغه دې بېلې کړي بېرته دې ورکړي يادې په وبخښي که هغه سړى مړ وي نو د هغه ووارثانوته دې ورکړي يا يې دې په هغوی وبخښي فقط والله تعالى اعلم.

د سودي مال د پاکۍ طريقه

سوال: (۲۳) يوسړى په سود باندې ډير مال جمع کړ او څه لږ کسب د حلالو لري ددې مال د پاکۍ څه صورت دی؟ اودغه گډوډ مال په مسجدونو او مدرسو کې لگول روا دي، که نه؟ اود امام او مفتي لپاره له دې څخه مېلمستيا خوړل څرنگه دي؟ (۱۳۳۸/۲۵۲ هج)

ځواب: ددې د پاکۍ د صورت دی چې د حرام مال په اندازه و مالکانوته ياد دوى ووارثانوته يې بېرته ورکړي يا يې په هغوی وبخښي او که دانشي کېدای نو پر مسکېنانو باندې دې صدقه کړي او په موجوده حالت کې پر مسجد باندې لگول ددغه حرام او شکمن مال صحيح نه دی او مېلمستيا خوړل هم له دې څخه صحيح نه ده.

له سود خوړۍ څخه د توبې طريقه

سوال: (۲۴) زید د سود خوړي اود زید په اړه يواځې بکړد او پناکوي چې زید له سود خوړلو څخه توبه کښلې ده اود آئنده لپاره يې نوې معاملې بندي کړې دي او کومې روپۍ چې له توبې مخکې پر خلکو پاته دي د هغوی دولاس ته راوړلو په کوشش کې دی خو په توبه کښلو باندې پرته د بکړ له بيانه بل کوم مسلمان په خبرنه دی او هغه مال چې په نارواتو گه يې گټلې دی نه يې هغه تلف کړی دی په داسې حال کې کله چې زید د کوم مسلمان و مخته توبه نه ده کښلې نو د زید د مسلمان والې د زید د توبې کښلو او د پيدا کړې مال په اړه څه حکم دی؟ (۳۳۴۱/۴۲-۱۳۴۷ هج)

ځواب: سود اخستل کېږه گناه او حرام دی اود سود معامله کوونکى فاسق او گنهگار او د کېږې گناه کوونکى دی خو مسلمان دی کافرنه دی، ځکه چې د اهل سنت والجماعت د امذهب دى چې د کېږه گناه کوونکى فاسق دی

کافرنه دی اود سود خور په توبه کې داسې هم داخل دی چې له کومو خلکو څخه یې سودا خستی دی هغوئ ته دې بیرته ورکړي که دبیرته ورکول ممکن نه وي نو د سود د مقدار او روپۍ د سود د پرمسکېنانو صدقه کړي په درمختار کې راغلې دي [عليه ديون ومظالم جهل اربابها و ايس من عليه ذلک من معرفتهم فعليه التصديق بقدرها الخ (۱)]

په سود خور و توبه ایستل د مسلمانانو د ډلې دیني ذمواړي ده

سوال: (۲۵) د مسلمانانو یوې ډلې پرمسلمانانو سود خور باندې کورنی فشار و اچوی له سود څخه یې توبه په کښل وغوښتل، ځکه نوله سود څخه توبه هم وایستله خو څو کسانو نه توبه کښلې ده اونه یې انکار کړی دی او ځیني خلکو داسې وویل چې نن خومو د توبه ضرور کار و ا ما کوم سود چې مو پر خلکو پاته دی هغه به ضرور اخلو او ځینو خلکو قطع نظر له توبې ایستلو څخه د توبې لپاره ورته ویوونکې خلکو باندې هم لرگي راواخستلو په دې صورت کې د درېیو ډلو خلکو په اړه څه حکم دی؟ (۳۳/۵۲۲-۱۳۳۴ هج)

ځواب: دامر بالمعروف او نهی عن المنکر اقتضاء همداده کومه چې له سود څخه په توبه ورباندې کښلو خلکو وکړه اوس که یې څوک نه مني نو هغوئ پوه شول د توبې ورته ویوونکو غاړې خلاصې شوې او کومو خلکو چې نه توبه وکښه اونه یې انکار وکړ هغوئ هم گنهگار دي خو چا چې انکار وکړ او په مقابله اود غوی راغلو هغوئ زیات گنهگار دي او کوم چې دا وایې چې مو د توبه کار و ا ما پاته سود به خاما خا اخلو د هغوئ توبه په رښتیا نه ده هغوئ هم د توبې نه کښوونکې په کتار کې دي.

د بېنگ سود که چا استعمال کړ نو څه به کوي؟

سوال: (۲۶) که چاله بېنگ څخه اخستی سود خوړلی وي نو هغومره روپۍ که و مسکېنانو ته ورکړي او توبه وکارې نو گناه به ليري شي؟ (۱۳۴۲/۱۳۵۲ هج)

ځواب: گناه به ليري شي ان شاء الله تعالی.

د سود او نورو حرامو روپو مصرف

سوال: (۲۷) دیوسړی سره د سود روپۍ دي اوس داپه کوم مصرف کې ولگوي آیا له سود څخه

(۱) الدر مع الشامی (۳/۳۵۳) کتاب اللقطة، مطلب فیمن علیه ديون ومظالم جهل اربابها طر شیدیه.

له توبې کښلو وروسته داروپی حلالیږي؟ د مسجد یاد مدرسې په تنخواه یاد مسافرو د سفر په خرڅ او نورو کې یې لگول څرنگه دي؟ که سود واصل مالک ته ورکول شي (۱۳۳۷/۲۵۰۵ هج)

ځواب: له توبې وروسته د سود روپۍ و مالکانو ته یا د هغوئ و وارثانو ته ورکړي او که هغوئ موجود نه وي یا معلوم نه وي نو باید پرمسکېنانو صدقه شي په مسجد کې یې لگول صحیح نه دي او په مدرسه کې و مسکېنانو طالبانو ته ورکول هم صحیح دي و مدرسینو ته په تنخواه کې ورکول صحیح نه دي، مسافر که محتاج وي نو هغه ته یې هم ورکول صحیح دي.

سوال: (۲۸) معلوم شوې دي چې دبېنگ او د ډاکخانې د سود په اړه چې کوم سوال د علماء کرامو تر غور لاندې وودهغه فیصله وشوه که دا صحیح وي نو په دې فیصله دا څا کساهم خبر کړي؟ (۱۳۴۳/۱۴۵ هج)

ځواب: له دې مدرسې څخه کومه فتوی ډاکخانې د سود د جواز په اړه نه ده خپره شوې په عامه توگه د سود نارواوالې فتوی له دې ځایه ورکوله کیږي او د الیکل کیږي چې د مسلمانانو لپاره داسې کول صحیح نه دي چې په ډاکخانه کې د سودا خستلو په قرض روپۍ داخلي کړي ا ما د کومو خلکو روپۍ چې هلته داخلي دي هغوئ ته داویل کیږي چې د سود روپۍ هلته پکې مه پرېږدئ، ځکه هلته په پرېښوولو کې یې د اسلام او مسلمانانو په خلاف استعمالیږي، ځکه نو داروا اخلئ پرمسکېنانو او ناسو یې صدقه کړئ کوم چې د داسې حرامو روپو حکم دی فقط.

د سود روپۍ و انگریزي زد کوونکو مسکېنانو طالبانو ته ورکول

سوال: (۲۹) دلمانځه او روژو پابنده مسلمانې ډلې خپلې روپۍ په بېنگ کې جمع کړې څه موده وروسته و دوئ ته ددغه روپیو سود ورکول کیږي دا ډله دا غواړي چې د سود روپۍ د انگریزي زد کوونکو ځوانانو طالبانو په مرسته کې ولگوي دپورته یاد شوې صورت په اړه شریعت څه حکم کوي؟ (۴۴/۵-۱۳۴۵ هج)

ځواب: ددغه روپیو شرعاً حکم دادی چې داروپی راواخلئ پرناو سواو مسکېنانو باندې یې صدقه کړئ، ځکه چې اصلاً خو سودا خستل حرام او ناروا دی خو هلته دده په پرېښوولو کې دا تاوان دی چې له هغه ځایه داروپی وپادریانو ته ورکول کیږي

کله چې هغه خلک وانه خلي دکومورویۍ چې هلته داخلي دي هغه پادريان بيا دادخپل مذهب په خپرونه کې لگوي، ځکه دا حکم بيانېږي چې دارویۍ هلته مه پرېږدئ بلکې له هغه ځايه يې راواخلي پرمسکېنا نوباندي يې صدقه کړئ چې دداسي حرامو مالونو همداحکم دی نوکه هغه انگریزي زدکوونکې ځوانان طالبان مسکېنان دي نو دوی ته يې ورکول هم صحيح دي فقط.

د سود پر ورکولو څوک مجبورول روانه دي

سوال: (۷۰) زید او عمر نیم په نیمه په شراکت باندي په سود قرض واخست تجارت يې په وکړ عمر دخپلې برخې روپیۍ سره دسوده وهندوته له چاڅخه چې يې قرض اخستې وي ورکړي زید حال له ادا کولو څخه مجبور وي بیا عمر دزید سره دسوده وهندوته ورکړي تردو وکلونو پورې زید وعمر ته سود ورکاوه وعمر وفات شوده بڼه له زید څخه دسود غوښتنه کوي زید په اصل روپیو ورکولوازی دی آیا دشرعې له مخې زید دغه سود پر ورکولو مجبور دی، که نه؟ (۹۲/۴۴-۱۳۴۵ هج)

ځواب: زید پر سود ورکولو مه مجبوروي او دده لپاره سود ورکول روانه دی قال الله تعالی واحل الله البيع وحرم الربو (سورة بقره آیت: ۲۷۵) وفي الحديث لعن رسول الله صلى الله عليه وسلم آكل الربو وموكله الحديث (۱) فقط.

د سود خور د وارثانو لپاره د سود مال حلال دی، که نه؟

سوال: (۷۱) د سود خور د وارثانو لپاره د سود مال حلال دی، که نه؟ (۱۸۹/۱۳۴۳ هج)

ځواب: په دې کې دروايتونواختلاف دی زيات احتياط دادی چې له چاڅخه يې سود اخستې دی وهغو ته ياد هغو ووارثانوته دې بېرته ورکړي يادې په دوی وبخښي او که دانشي کېدای نودادې صدقه کړي په درمختار کې راغلي دي وفي حظر الاشباه الحرمه تتعدى مع العلم بها الا فى حق الوارث وقيدته فى الظهيرية بأن لا يعلم ارباب الاموال الخ وقال فى الشامى قوله (الاحق الوارث) اى فانه اذا علم ان كسب مورثه حرام يحل له لكن اذا علم المالك بعينه فلا شك فى حرمة ووجوب رده.

(۱) الصحيح لمسلم ۲/۲۷ کتاب المساقاة والمزارعة، باب الربو، مشکوة المصابيح ص: ۲۴۴، کتاب البيوع و باب الربو.

عليه وهذا معنى قوله وقيدته فى الظهيرية الخ (۱) وتمام تحقيقه فيه.

د سود په روپیو د مال ټيکس (مالیه) ادا کول

سوال: (۷۲) زما روپیۍ په بېنګ کې جمع دي زه دهغه په سود د مال ټيکس ادا کولای شم اوداروادى، که نه؟ (۱۲۲۲/۱۳۴۵ هج)

ځواب: په بېنګ کې په روپیۍ جمع کولو سود اخستل حرام دی خود چارویۍ چې په بېنګ کې داخلي دي اوله بېنګ څخه ده ته سود ورکول شي نو دغه د سود روپیۍ هلته بايد نه پرېږدي چې هلته په پرېښوولو دارویۍ وعيسایانوته دخپل مذهب دتبليغاتو لپاره ورکولې کيږي بلکې له هغه ځايه دې راواخلي ومسکېنا نواوناوسومسلمانانوته دې ورکړي پخپل کوم کار کې يې مه لگوي اود مال دټيکس په ادا کولو کې هم گنجائش شته.

د سود پر روپیو زکوة واجب دی، که نه؟

سوال: (۷۳) حکومت چې کوم قرضونه د جنگ پروخت اخستې وواو په سل کې د پنځو روپیو د سود ورکولو اقرار يې کړی وودغه سود اخستل او پخپل کار کې لگول کله چې دگزارې صورت نه وي جائز دی، که نه؟ او پردغه روپیو زکوة واجب دی، که نه؟ دوجوب په صورت کې له اصلو روپیو څخه به يې ورکوي که له سود څخه؟ اوله وصولولو مخکې به هم واجب وي، که نه؟ (۱۲۲۲/۱۳۴۵ هج)

ځواب: لنډيز د جواب په دې اړه دادی چې سود په قطعي بصو صو حرام دی خو په دغه صورت کې دې هغه روپیۍ د سود هلته نه پرېږدي بلکې له هغه ځايه دې راواخلي پرمسکېنانو باندي دې صدقه کړي او کېدای شي چې په اضطراري حالت کې پخپله هم پخپل کار کې ولگوي او که دغه روپیۍ سم دستي راواخلي صدقه يې کړي نو پردې زکوة نشته او که يې راواخلي ټول کال يې پخپل ملک کې وساتي په دې شرط چې هغه د نصاب په اندازه وي نو زکوة واجبېږي له هر ډول روپیۍ څخه چې ورکوي يې لنډه دا چې له وصولولو مخکې ددې زکوة نه واجبېږي فقط.

د مال په پورا خستلو په وجه د مال پر قيمت سود اخستل

سوال: (۷۴) اورېدلې مودي چې سود اخستوونکى او ورکونکى ته يو ډول عذاب وي زید تجارت کوي

(۱) الدر والشامى (۱۴۲/۴) کتاب البيوع، مطلب فيمن ورث مالا حراما طر شيديه.

اوله غټو سوداگرانو څخه مال په پورواخلي بيابې خرڅوي او د پورپه وجه هغه سوداگر له ده څخه د مال پر قيمت باندې سوداخلي ددې د جواز کوم صورت شته، که نه؟ (۱۳۳۲/۳۲-هـ)

ځواب: داخوپه صحيح حديث شريف ثابت دي چي سودخوړوونکي، ليکوونکي، خوړوونکي او شاهدي په گناه او عذاب کې سره برابري (۱) که څه هم ددې په مقدار او کيفيت کې فرق وي، ځکه نو نغدې روپۍ که له سوداگرانو څخه په قرض واخلي پر هغه باندې يې سود مقرر کړي او سود ورکول شي نو ددې درواکېدو هيڅ صورت په شريعت کې نشته اما که مال له دوي څخه وايستل شي او په هغه کې دوي له اصل قيمت څخه څه زيات د پورپه وجه ولگوي نو دا صحيح دی زید په دغه معامله کې بايد دا وگڼي چي د پورپه وجه سوداگر ماته د لسورو پيوشي په دوولس روپۍ را کوي داروا دی فقهاؤ د اليکلې دي چي که د پورپه وجه د مبيع زيات قيمت واخستل شي نو اخستل او ورکول دهغه صحيح دي او دبائع او مشتري په هکله هغه حلال دی (۲) نو دغو سوداگرانو ته دې زید دا ووايې چي څومره تاسو زياتوب غواړې د پورپه وجه هغه د مال په قيمت کې ورزيات کړئ مثلاً زید که د لسورو پيو مال له سوداگرانو څخه رانيوی او هغه سوداگران د لسورو پيو پرځای دوولس روپۍ مثلاً ځيني اخلي نو زید ددې دوي ته دا ووايې چي زه دوولس روپۍ درکوم خو هغه به ددې مال قيمت وي کاشکي چي هغه سوداگران همدا سي وکړي نور نو هغه چي هرڅه بولې بولې دي زید ددې دوي ته ووايې چي زه زيات قيمت درکوم نو د سوداگرانو په دې کې هيڅ نقصان نشته دوي به هيڅ دليل نه وايي فقط.

له روپۍ په پورور کولو وروسته د تان پر سر دوي آنې سود مقررول

سوال: (۷۵) یو سړی سودخونه اخلي خو روپۍ و جولاته ورکړي دیوه تان پر سر باندې دوي آنې مقررې کړي دا صورت د مضاربت خونه معلومېږي آيا روا هم دی، که نه؟ (۱۳۳۵/۷۳۲-هـ)

ځواب: دا صورت د مضاربت نه دی، ځکه چي په دې کې په گټه او تاوان دواړو کې شراکت وي

(۱) عن جابر رضي الله عنه قال: لعن رسول الله صلى الله عليه وسلم أكل الربو وموكله وكاتبه وشاهديه وقال هم سواء (الصحيح لمسلم ۲/۲۷، كتاب المساقاة والمزارعة، باب الربو، مشكوة المصابيح ص: ۲۴۴، كتاب البيوع، باب الربو).
(۲) الا يرى انه يزاد في الثمن لأجل الأجل الخ (هداية ۳/۷۴، كتاب البيوع، باب المراجعة والتولية).

يعني گټه د شرط سره سمه پردواړو وېشله کيږي او په نقصان کې د مضارب محنت او درب المال ضايع کيږي دغه رنگه گټه سره شريکه وي يعني نيمی يادربيمه او نور، ځکه نو دا صورت د مضاربت نه دی بلکي دا څرگند سود صورت دی چي روپۍ په قرض ورکړي د تان پر سر باندې يوه يادوي آنې مقررې کړي دا همدا سي دی لکه چي ديوې روپۍ پر سريوه يادوي آنې مقررې کړي فقط.

په گروله اخستې مکان څخه استفاده کول سود دی، که نه؟

سوال: (۷۲) زید د بکر مکان په گرونيولی دی په کرایه باندې يې ورکړی دی او استفاده ځيني کوي دا کرایه په سود کې داخله ده، که نه؟ که داخله ده نو د زید بايد څه سزاوي؟ (۱۳۳۲-۳۵/۵۳-هـ)

ځواب: داپه سود کې داخله ده دا کرایه بايد وېکړه ورکړي او زید ته پکار دي چي توبه وکاري.

څرمن په پور خرڅول روپۍ وروسته وصولول سود نه دی

سوال: (۷۷) زید د څرمنو تجارت کوي څرمن په پور خرڅه کړي وروسته روپۍ وصولوي آيا داهم سود دی؟ (۱۳۳۸/۱۱۳۲-هـ)

ځواب: څرمن چي په پور ورکول کيږي او قيمت يې وروسته راځي دا سود نه دی.

د مني آډر (د روپو ليږلو) فیس په سود کې داخل دی، که نه؟

سوال: (۷۸) د مني آډر فیس سود دی، که نه؟ او په همدې وجه مني آډر کول روا دي، که نه؟ (۱۳۴۰/۳۹-۳۴۷-هـ)

ځواب: د ضرورت په وجه د مني آډر کولو او ليږلو د جواز فتوی ده که څه هم اصلاً د مکروه و خو د الضرورات تبیح المحظورات (۱) په حکم ورته مباح ويل کيږي په ډاکخانه کې

د جمع روپو سود پخپله استعمالولای شي، که نه؟

سوال: (۷۹) و مسلمان ته په ډاکخانه کې د روپو جمع کولو چي کوم سود ورکول کيږي دغه

(۱) الدر مع الرد (۲/۲۷۰) كتاب الطلاق، فصل فی الحداد طرشيديه.

سود پخپله استعمالولای شي، که نه؟ (۱۵۳۹/۱۳۴۰ هج) **ځواب:** کوم سود چي له ډاکخانې څخه ورکول کيږي هغه راواخلي پرمسکينانو باندې يې صدقه کړئ پخپله يې مه استعمالوئ فقط.

د سود په نوم چي کومې زياتوب روپۍ ورکول کيږي هغه پخپل حق کې وصولول

سوال: (۸۰) پريزيداندي دخالد د پنځو کلونو ټيکس (ماليه) پاته ده اود قانون سره سم هغه له دريو کلونو څخه د زياتود غوښتي کولای نه يې اخستلای شي نو کومې روپۍ چي له ټيکس څخه پرته د سود په نوم ملاوشي هغه اخستل روا دي، که نه؟ کله چي پريزيداندي د دوو کلونو ټيکس پاته دی (۲۹۲۹/۱۳۴۱ هج)

ځواب: دغه زياتوب روپۍ چي د سود په نامه ځيني وراخستل شوي دي خالد دخپل پاته ټيکس په حق کې وصولولای شي اود اخستل صحيح دي، ځکه چي خپل حق په هره طريقه وصولول جائز دي کما صرح به الفقهاء ان صاحب الحق له اخذ حقه من اي جنس کان (۱) فقط.

د تجارت لپاره درو پوړو کولو معلومه گټه اخستل سود دی

سوال: (۸۱) زيد دخپلې روپۍ پخپله ياد نور و خلگوپه شناخت پرمسلمانانو يانامسلمانوداډول ویشي چي لس روپۍ سړی ته ورکړي چي دغه روپۍ په تجارت کې ولگوي استفاده ځيني کوي نه داچي بې ځايه يې ولگوي په کال کې دننه دوولس روپۍ ځيني اخستل داسي مقرروي چي دغه سړی به ونوموړې زید يادده ودلانونه ټول کال دمياشتې يوه روپۍ ورکوي دامعامله جائزه که سوډده؟ زید دا تجارت حلال بولي (۱۴۹۷/۱۳۴۲ هج)

ځواب: دامعامله په حلال تجارت کې داخله نه ده بلکي حرام تجارت اوسود دی، ځکه چي

(۱) فی الدر: واطلق الشافعی اخذ خلاف الجنس للمجانسة فی المالية قال فی المجتبى وهو اوسع فیعمل به عند الضرورة وفي الشامي ان عدم جواز الاخذ من خلاف الجنس کان فی زمانهم لمطاوعتهم فی الحقوق والفتوى اليوم على جواز الاخذ عند القدرة من اي مال کان لاسيما فی ديارنا المدامتهم للعقوق (الدرو الشامي ۲/۲۹۹) کتاب السرقة، مطلب يعذر بالعمل بمذهب الغير عند الضرورة طرشيديه.

که کوم سړی بل چاته د تجارت په غرض روپۍ ورکړي نو دامضاربت وي او په مضاربت کې حکم دادی چي کومه گټه کارکوونکې ته وشي په هغې کې دمضارب برخه شريکه وي يعنی نيمه يادرييمه اونوره برخه مقرر شي هغه وخت مضاربت صحيح کيږي او که دمضارب برخه په گټه کې شريکه نه وي بلکي معلومې روپۍ وي لکه چي په بيان شوې صورت کې دي نو دامضاربت فاسد او حرام دی په درمختار کې راغلې دي وشرطها کون الربح بينهما شائعا فلو عين قدرًا فسدت الخ (۱) وفي باب الربو منه فدخل ربو النسيئة والبيع الفاسدة فكلها من الربو (۲) او که دمضاربت اود مضاربت د شرطونو په طريقه روپۍ نه ورکولې شي بلکي مثلاً لس روپۍ ورکړي له لسو څخه زياتي اخستل مقرر کړي لکه چي په بيان شوې صورت کې داهم صادق کيږي، ځکه چي ټول کال د لسو روپيو، دوه ويشت روپۍ جوړيږي لس روپۍ اصلي اود وولس روپۍ دگټې نوعين سود او حرام دی لکه چي په متفق عليه حديث کې راغلې دي: لا تبيعوا الذهب بالذهب الا مثلاً بمثل ولا تشفوا بعضها على بعض ولا تبيعوا الورق بالورق الا مثلاً بمثل ولا تشفوا بعضها على بعض ولا تبيعوا منها غائباً بنا جز متفق عليه (۳) فقط

د سود خوراوړه اودال دخپلواوړه اودالوسره يو ځای کې پخول

سوال: (۸۲) ديو سردار صاحب خوراک د داسي خلگوله کوره مقرر دی کوم چي سود اخلي اود سردار صاحب ډوډۍ زما په کور کې پخپري دغه اوړه اودال بدلول پکار دي، که نه؟ که يې بدل نکړي نو پرمابه په يو ځای پخول د سود گناه وي، که نه (۴۳۵/۱۳۴۳ هج)

ځواب: پرتاهيخ گناه د سود نشته اوړه اودال که بدلوي او که نه همداسي يې دخپلواوړه اودالوسره پخوه اود سردار صاحب برخه ده ته ورکوه.

د سود د نامه په بدللو سره د سود حرمت نه ختميږي

سوال: (۸۳) دلندن عيسايانو په هندوستان کې يوه کمپنۍ جوړه کړې ده عيسايان ددې

(۱) الدر المختار مع رد المحتار (۴/۵۴۰) کتاب المضاربة طرشيديه.

(۲) الدر المختار مع الشامي (۴/۱۹۲) کتاب البيع اوائل باب الربو طرشيديه.

(۳) عن ابي سعيد الخدري رضى الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: لا تبيعوا الذهب بالذهب الحديث (الصحيح لمسلم ۲/۳۴) کتاب المساقاة والمزارعة، باب الربو.

مالکان دي دې کمپنۍ د اصول مقرر کړي دي چي څوک ددې دلال شي په هغه باندې له مخکې څخه روپۍ جمع کړي او پردغه روپيو باندې په سل کې پنځه روپۍ بېرته ورکوي دغه بېرته ورکول دهندوانوپه هکله په سودنوموي اود مسلمانانو په هکله يې په انعام نوموي ددې اخستل روادې، که نه؟ (۵۰۲/۱۳۴۳ هج)

ځواب: داسوددې دمسلمانانو لپاره ددې اخستل او پخپله استعمالول روانه دي فقط.

د مالک په وينا د مامور په پېنگ کې روپۍ جمع کول

سوال: (۸۴) (الف) بکر د زید ملازم دی زید ددې بلنه ورکوي چي د پېنگ په دغه بچت کې برخه واخله چي ستاسودخوا خوږې لپاره به اسکول (بنوونځی) کې جاري کړی دی په دې کې به دکاله په سل کې اووه روپۍ سود درکول کيږي بکر پکې برخه واخلي، که نه؟ (ب) که زید دبکر له تنخوا څخه د پېنگ د برخې په اندازه دویشلو پروخت له مخکې څخه دبکر له خوښې پرته پخپله د پېنگ لپاره وگرځوي نو دبکر لپاره څه حکم دی؟ په پای کې دروپیو لاس ته راوړلو په صورت کې چي کوم سود ورکول شي دهغه څه حکم دی؟ (ج) زید وبکر ته وايي چي ته د پېنگ په بچت کې برخه واخله او وروسته سود مه اخله صرف خپلې روپۍ ځيني راواخله ددې په اړه څه حکم دی؟ (۸۲۸/۱۳۴۳ هج)

ځواب: (الف) پخپل اختیار په دې کې برخه نه دي اخستل پکار، ځکه چي په گناه کې دهیچا اطاعت صحیح نه دی کماورد: لاطاعة لمخلوق فی معصية الخالق (۱)
(ب) په دې صورت کې بکر نه گنهگار ږي او کله چي سود ورکړي پرمسکېنانو مسلمانانو دې صدقه کړي.

(ج) هلته دې نه پرېږدي بلکې روادې اخلي پرناو سو مسلمانانو دې دې صدقه کړي.

د ډاگخانې د سوداود کیش سار تیفکیټ حکم

سوال: (۸۵) (الف) په ډاگخانه کې چي کومې روپۍ جمع کيږي پر هغوئ باندې له کاله درې روپۍ سود ورکوي دهغه اخستل روادې، که نه؟

(۱) عن الحسن قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم لاطاعة لمخلوق فی معصية الخالق (مصنف ابن ابی شيبه ۵۴۹ کتاب السير، فی امام السريه بأمرهم بالمعصية من قال: لاطاعة له).

(ب) دکیش سار تیفکیټ د طریقې رواج شوې ده چي په ډاگخانه کې یو کاغذ په اووه نیمې روپۍ خرڅیږي پنځه کاله وروسته چي هغه کاغذ ډاگخانې ته بېرته وړي لس روپۍ ورکوي آیا دا جائز دی؟ (۹۱۱/۱۳۴۳ هج)

ځواب: (الف، ب) دادواړه صورتونه شرعاً ناروا دي لکه چي راغلي دي [کل قرض جرنفعا فهوربو (۱)] اود ربوا حرمت په آیتونو او احادیثو ثابت دی رسول الله صلى الله عليه وسلم پرسود اخستوونکې، ورکوونکې، لعنت ویلی دی (۲) او په یوه حدیث کې راغلي دي چي یو درهم د سود تر شپږ دیر شونو او وېرېد دی (۳) او په بل حدیث کې راغلي دي چي د سود او یا برخې دي په هغوئ کې تر ټولو کمه داسي ده لکه چي له خپلې مور سره زنا کول (۴) والعیاذ بالله تعالی او سود کېدل د دغو دواړو معاملو ښکاره دي دا هغه تجارت نه دی چي حلال دی بلکې سود دی کوم چي حرام دی قال الله تعالی [واحل الله البيع وحرم الربوا] سورة بقره آیت: ۲۷۵ فقط.

د کپړې د ټول قېمت د پروخت نه ادا کولو په صورت کې د سود غوښتنه کول

سوال: (۸۶) بکر او زید سره خپلوان دي زید وبکر ته وویل چي ماته څه کپړه رارانیسه بکر له

(۱) عن الحكم عن ابراهيم قال: كل قرض جرنفعا فهوربو (مصنف ابن ابی شيبه ۴/۳۳۳ کتاب البيوع والاقضية، باب من کره كل قرض جرنفعا المطبوعة دار الكتب العلمية، بيروت، لبنان)

(۲) عن جابر رضي الله عنه قال: لعن رسول الله صلى الله عليه وسلم أكل الربو وموكله وكاتبه وشاهديه وقال هم سواء (الصحيح لمسلم ۲۷/۲، کتاب المساقاة والمزارعة، باب الربو، مشکوة المصابيح ص: ۲۴۴، کتاب البيوع، باب الربو).

(۳) عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم الربو سبعون جزء (وفي ابن ماجه: حوبا) ايسره ان ينكح الرجل امه (مشکوٰة ص: ۲۴۲ کتاب البيوع و باب الربو، (۳) عن عبد الله بن حنظلة غسيل الملا ثكة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: درهم ربا يأكله الرجل وهو يعلم اشد من ستة وثلاثين زنية رواه احمد والدارقطني وروى البيهقي في شعب الایمان عن ابن عباس رضي الله عنهما (مشکوٰة ص: ۲۴۲، کتاب البيوع، باب الربوا)

سنن ابن ماجه ص: ۱۴۲، ابواب التجارات، باب التغليظ فی الربو.

هندو څخه په یو سل ، نوولس روپۍ کپړه وررانیوله اودا خبره سره وشوه چې که دې په درې میاشتې کې دننه روپۍ رااډاکړې نوسودا ونور یوشی نه درڅخه اخلم وروسته سود درڅخه غواړم دا خبره بکرو منله زید په نژدې درې کاله سل روپۍ وبکړته ورکړي بکرو هندو ته یوشی نه دی ورکړی هغه مجبور شو دیر سودیې ورباندي واچا و و حکومت ته یې عارضه وکړه بکرو زید ته خبرتیا ورکړه چې داسي معامله شوې ده اوس که څه خرڅ اونور راغلی ستا څخه به اخستل کیږي لنډه دا چې پریزید د سودا کول لازم دي او کنه؟ (۱۷۱۲/۱۳۴۳ هج)

ځواب: په دې صورت کې پریزید باندي د سودا کول واجب نه دي پریزید باندي د اصل قرض ورکول لازم دي اوله هغه څخه سل روپۍ ده ورکړې دي نورې نوولس روپۍ دې دی نورې ورکړي شرعاً له زید څخه د سود غوښتنه نشي کېدای فقط.

دمحکمې دکاروايې د زیاتوب د خرڅ وصولو لپاره په سود

ورباندي اچولوسره عارضه کول

سوال: (۸۷) د جامع مسجد سکندر اباد د دکانو نوکرایه دارانو په خلاف عارضه کول دي نوڅه خرڅ بی ضابطه وي هغه عدالت د مدعی علیه څخه نه وراخلي نوایا سود اخستل چې عارضه وشي چې زیاتوب خرڅ وصول شي کنې د جامع مسجد به ډیر نقصان وي (۱۲۲۲/۱۳۴۵ هج)

ځواب: په سود ورباندي په اچولوسره عارضه کول نه دي پکار کوم څه خرڅ چې دمسجد وشي هغه پروانلري ، ځکه چې په آئنده کې په دې کې دمسجد گټه ده چې دمسجد دکانونه به خوندي شي فقط.

سوال: (۸۸) په پورورې باندي د احتیاط په توگه په اسنادو کې سود ولیکي که پورورې پور اډانکري اوخبره ترمحکمې ورسپړي نوپورور کوونکی به خپلې اصلي روپۍ اودمحکمې خرڅ ځیني واخلي بهدې کې دمسلان اونا مسلمان سره یوډول معامله کیږي که بېله؟ (۲۴۱/۴۲-۱۳۴۷ هج)

ځواب: سودي اسناد لیکل صحیح نه دي چې په حدیث شریف کې د سود پر لیکوونکې ، اوشاهدي ویونکې باندي هم لعنت راغلی دی اودپورورې دضد اودسرکښۍ په صورت کې که خبره ترمحکمې ورسپړي نوپورور کوونکی خپل اصل قرض اودمحکمې خرڅ له پورورې څخه اخستلای شي اوپه دغو معاملو کې دمسلان اونا مسلمان هیڅ فرق نشته فقط.

دلالتی حکم

سوال: (۸۹) لاتری دې ته وایي چې یوه کمپنۍ ده د کمپنۍ مالک زریالس زره یا تر دې زیات ټکټونه خرڅ کړل دهر ټکټ قیمت یوه روپۍ دی اوپرهر ټکټ باندي خپله شمېره لیکلې ده څومره ټکټونه چې خرڅ کړل شول دهر یوه شمېره د کمپنۍ مالک له ځان سره ساتي کله چې ټول ټکټونه خرڅ شي نودلاتری خلاصولو تاریخ مقرروي چې په فلاني تاریخ به لاتری خلاصیږي اوس پرتاکلې تاریخ باندي هغه ټول ټکټونه چې د کمپنۍ مالک له ځان سره ساتلي وو هغه په یوه منگي یا بل شی کې واچوي په یو ماشوم باندي هغه ټکټونه راکاږي اوس چې دچانوم اودټکټ مخکې راوونکي هغه ته روپۍ ورکوي کومې چې دټکټونو په خرڅولو جمع شوې وي اوله همدغوروپیو څخه د کمپنۍ مالک خپل کمپشن راگرځوي نو اوس چې دچاپه نوم داروپیۍ راوونکي دهغه لپاره یې اخستل روادې ، که نه؟ (۱۰۹۷/۱۳۳۵ هج)

ځواب: دا خمار (جواړی) ده شرعاً روانه دی دچانوم چې راوونکي دهغه لپاره دغه روپۍ اخستل صحیح نه دي اونه د کمپنۍ د مالک لپاره کمپشن اخستل صحیح دی بلکې دچا ، چاروپیۍ چې وي هغوی ته یې بېرته ورکول پکار دي د کوم خیر په کار کې ددې لگول صحیح نه دي او هېڅکله داسي معامله مه کوئ کوم ، کوم چاچي یوه ، یوه روپۍ درکړې ده هغه ، هغه ته بیرته ورکړئ که هغه نه وي ووارثانوته یې ورکړئ (کنې صدقه یې کړئ کمپوزر)

دلالتی (دخسني) په وسېله د خرڅولو حکم

سوال: (۹۰) زید دخپل پلار د سود د قرض ادا کولو لپاره انجن خرڅول غواړي خودهغه په کم قیمت خرڅولو هم کوم صورت نشته اودقرض روپۍ خوسودي دي ، ځکه روپۍ زیاتیرې اوس دانجن د خرڅولو یو صورت دادی چې دانجن قرعه (پچه ، هسکه) وشي آیادسودله قرض څخه دخلاصېدو لپاره انجن دلالتی په وسېله خرڅول پکار دي ، که نه؟ (۱۱۷/۴۲-۱۳۴۷ هج)

ځواب: دا صورت دبیع قطعی حرام او باطل او خورل دخلکو د مالودي په باطل سره چې

حرمیت یې په نص ثابت دی او خماردی کوم چي څرگند حرام دی لنډه دا چي په دې کې په ډیرو وجوده یو حرامو کارونو کول راځي زما په رایه داصورت له هغه څخه ډیرېدی، ځکه نو دا په هیڅ ډول مه خپلوئ فقط.

دلالتی ټکټ رانیول

سوال: (۹۱) پنځوس یا سل کسان که په گډه ټکټ رانیسي او هغه یوشی دیو سړی په برخه کي راشي نو ددې اخستل روادې، که نه؟ (۱۷۲۳/۱۳۳۸ هج)

ځواب: دا ډول رانیول او خرڅول روانه دي په دې کې دوکه ده او دخلکو حق وهل دي او په باطله وسېله باندې دخلگومال اخستل دي قال الله تعالی [ولا تأکلوا اموالکم بینکم بالباطل الاّ یه (سورة آیت: ۱۸۸) او په حقیقت کې قماردی له دې څخه پرهیز لازم دی او دچاپه نامه چي داسی راووزي دهغه لپاره یې اخستل ناروادې.

سوال: (۹۲) ځیني دیورپ اوسېدونکو دا ډول کمپنی جوړې کړې دي چي په هغه کې دوی مثلاً یوشی په پنځوس روپۍ خرڅوي خودا ډول چي پنځوس ټکټونه دیوې، یوې روپۍ پرخلگوویشي چي دچانوم په هسکه کې راووځي هغه ته دیوې روپۍ دټکټ په عوض کې هغه دپنځو سوروپویشی ورکوي په دې کې برخه اخستل روادې، که نه؟ (۱۵۲۱/۱۳۴۳ هج)

ځواب: په دې کې برخه اخستل روانه دي داقماردی فقط.

له فقیرانو او مسکینانو څخه دلالتی شمېره پوښتل

سوال: (۹۲) له ملنګیانو او نورو څخه دلالتی شمېره پوښتل چي په دې واره دلالتی شمېره څووي او کوم څه چي دوي ښیې هغه سم بلل څرنگه دي؟ (۱۱۷۲/۱۳۳۸ هج)

ځواب: پوښتل هم ناروادې او داسم بلل هم ناروادې او دناپوهۍ فکر دی فقط.

دقمار (جواری) حکم

سوال: (۹۴) قمار (خمار) کول شرعاً صحیح دی، که نه؟ او دداسي سړی شرعاً څه سزا ده؟ (۲۰۰۸/۱۳۴۳ هج)

ځواب: قمار کول حرام دی او هغه سړی فاسق دی.

سوال: (۹۵) (الف) یو سړی قمارو کړي دهغه په هکله شرعاً څه حکم دی؟ (ب) کومې ښځې چي قمارکوي دهغوئ سزا څه ده؟ او کوم څوک چي سره له دې چي مسلمان وي بیا هم د سودروپۍ خوري دهغه لپاره څه حکم دی؟ (۸۷۲/۱۳۴۵ هج)

ځواب: (الف) دی باید توبه وکاري په آئنده کې دې هیڅکله قمارنه کوي او پرتیرودې توبه وکاري استغفار دې ووايې په حدیث شریف کې راغلې دي: چا چي له گناه څخه توبه وایسته هغه پاک شو (۱)

(ب) قمار کول او سودخول حرام دي له دغو کارونو څخه توبه کول پکار دي او په ښځو باندې توبه ایستل پکار دي فقط.

دقمار یو صورت او دهغه حکم

سوال: (۹۶) یوې تجارتي کمپنۍ اعلان خپور کړی دی چي څوک زموږ څخه ددرېوروپو کتابونه رانیسي موږ هغه ته ددرېوروپو کتابونه ورلیږو او هغه ته پنځه سوه روپۍ دانعام په توګه دا ډول ورکوو چي دټولو رانیوونکو نومونه جمع کوو خسني (قرعه) اچوو چي دچانوم په هسکه کې راووځي هغه ته به دغه روپۍ له دغو کتابونو پرته ورکول کیږي داصورت روادې، که نه؟ (۱۱۰۵/۱۳۴۵ هج)

ځواب: داصورت درانیولو او خرڅولو روانه دی، ځکه چي په حدیث شریف کې راغلې دي نهی عن بیع و شرط (۲) یعنی رسول الله صلی الله علیه وسلم په بیع کې د عقد د مقتضایه خلاف له کوم شرط لګولو څخه منع کړې ده پرته له دې دا یو صورت دقمار دی کوم چي حرام دی فقط.

(۱) عن ابی عبیده بن عبد الله عن ابیه قال: قال رسول الله صلی الله علیه وسلم: التائب من الذنب کمن لا ذنب له (سنن ابن ماجه ص: ۳۱۳ ابواب الزهد ذکر التوبه) (۲) عن عمرو بن شعيب عن ابیه عن جده ان رسول الله صلی الله علیه وسلم نهی عن بیع و شرط البیع باطل و الشرط باطل الخ (المعجم الاوسط للطبرانی ۳/ ۲۱۱ باب العین من اسمه عبد الله رقم الحدیث: ۴۳۲۱ المطبوعة: دارالکتب العلمیة، بیروت، لبنان).

د ژوند بېمه (د خان ذمواري) کول حرام دی

سوال: ۹۷- مسلمانان چي د ژوند بېمه کوي او په يوه مقررې اندازه خپله سرمايه جمع کوي چي ورڅخه ونامسلمان قومونو ته ډيره لويه گټه او پرلپسې سودر سيږي شرعاً روادى، که نه؟ او دغه رنگه دخواجه حسن نظامى صاحب چي ددې تائيد وکړ او مسلمانانو ته يې مشوره ورکړه دده مشوره ورکول دالمستشار مؤتمن (۱) په رڼاکې رواو، که نه؟ (۴۸۸/۱۳۴۵ هج)

ځواب: د ژوند بېمه کول حرام او ناروا دي د شرعې قاعدوسره سم په دې کې قمار او سود دواړه شته او دواړه په قطعې نص حرام دي دبېمې په قاعدوکې چي د کومو شرطونو په تفصيل سره يادونه شوې ده له هغوی څخه څرگند دى چي هغه شرطونه د شرعې قاعدو خلاف دي اوله هغوی څخه قمار او سود لازميږي قال الله تعالى انما الخمر والميسر والانصاب والازلام رجس من عمل الشيطان (سورة مائده آيت):

وقال تعالى: يا ايها الذين آمنوا اتقوا الله وذروا ما بقى من الربوا ان كنتم مؤمنين فان لم تفعلوا فاذنوب حرب من الله ورسوله الآية (سورة بقره آيت: ۲۷۸-۲۷۹) وقال تعالى: ولا تأكلوا الربوا اضعافا مضاعفة (سورة آل عمران آيت: ۱۳۰) فقط

سوال: (۹۸) د خان او ژوند بېمه کول روادى، که نه؟ ددې په عامه توگه دارواج دى چي کمپنۍ د ډاکتر له کتنې وروسته د يوسړى عمر متعين کړي او ددې سره د شرط وي چي په دومره موده کې به دومره روپۍ ادا کوي دهغه وخت وپاى ته له رسېدوسره هغه روپۍ بېرته ورکوي که تر معامله کولو يوساعت وروسته هم وفات شي نو دومره روپۍ به ووارثانو ته ورکولې کيږي (۹۷۱/۱۳۴۳ هج)

ځواب: د ژوند بېمه صحيح نه ده په دې کې ډير شرعي تاوانونه دي چي په فکر کولو سره معلومېداى شي يوسړى يوه چاپ شوې رساله د ژوند بېمې په اړه اودهغه د جواز او ناروا په اړه سوال رالېږلى دى چي ما ټوله په تفصيل سره وکته اونن مي دهغه هم جواب دنارواوالي ليکلى دى.

سوال: (۹۹) په اوس زمانه کې دبېمې کمپنۍ د ژوند بېمه کوي يوڅه روپۍ د يوې معلومې مودې لپاره

(۱) عن ابى هريرة رضى الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم المستشامؤتمن (سنن ابى داود ص: ۲۹۹، كتاب الادب، باب فى المشورة).

واخلي په پاى کې دگټې سره بېرته ورکوي د جندى په دغور وپيود تجارت کار کوي روپۍ ورکونکى که له وخت څخه مخکې وفات شي نو د ژوندون دبېمې پوره روپۍ کمپنۍ دده ووارثانو ته ورکوي عام مسلمانان داروا بولي برخه پکي اخلي دا شرعاً روادى، که نه؟ (۴۲/۹۴۰-۱۳۴۷ هج)

ځواب: د ژوند بېمه کول شرعاً روانه دى او هيڅ صورت ددې د جواز په شريعت کې نشته په دې کې د قمار او سود دواړو حرامو کارونو کول راځي الله رب العزت دي مسلمانان له داسي د شرعې په خلاف عمل څخه خوندي کړي فقط.

د مرگ بېمه کول

سوال: (۱۰۰) د مرگ بېمه کول روادى، که نه؟ (۴۲/۱۰۹۸-۱۳۴۷ هج)

ځواب: د ژوند او مرگ بېمه کول شرعاً حرام دي او په دې کې قمار او سود دواړه دي هغه دواړه شرعاً حرام دي قال الله تعالى: انما الخمر والميسر والانصاب والازلام رجس من عمل الشيطان (الاية) سورة مائده آيت: ۹۰) له دغه آيت څخه د قمار، انصاب، ازلام او نورو حرمت او مرداري معلوم شو په نورو آيتونو او حد يثونو کې د سود حرمت بيان شوى دى په يوه حديث شريف کې راغلي دي چي يو درهم د سود خورۍ اخستل له شپږ ډيرش زناوو څخه ډيرېد او ناوړه دى (۱) والعياذ بالله تعالى فقط.

د خان، مال او جائد بېمه کول

سوال: (۱۰۱) د کوم مکان يا خپل خان بېمه کول شرعاً صحيح دى، که نه؟ (۴۴/۱۵۱۵-۱۳۴۵ هج)

(۱) عن عبيد الله بن حنظلة غسيل الملائكة رضى الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم درهم ربوا ياكله الرجل وهو يعلم اشد من ستة وثلاثين زنية رواه احمد والدارقطنى وروى البيهقى فى شعب الايمان عن ابن عباس رضى الله عنهما وزاد وقال من نبت لحمه من السحت فالنار اولى به (مشكوة المصابيح ص: ۲۴۵-۲۴۶، كتاب البيوع، باب الربو، الفصل الثالث)

خواب: دځان او مکان بېمه کول شرعاً ناروادی او د اقماردی چي په قطعي نص حرام دی (۱) فقط واللہ تعالی اعلم.

سوال: (۱۰۲) خپل دکان یې ویوه سړی ته په کرایه ورکړ او هغه خپل دکان پ دې کې ولگاوه او څومره مال او سامان چي هغه ته راوړی هغه یې داوسنی زمانې درواچ شویو قاعدو سره سم په کمپنۍ بېمه کړی چي په اور او نورو که سامان و سوځل شي نو دهغه بېمه به ورکوله شي اوس پوښتنه داده چي ډیر دکانداران بدمعاشي کوي او د بيمې دروپیو ولاس ته کولو لپاره دخپل دکان مال و سوځوي بېمه حاصلوي ددوي هیڅ تاوان نه کیږي که تاوان کیږي نو د مکان د مالک کیږي په داسي حال کې د مکان د مالک لپاره هم دخپل مکان بېمه کول صحیح دي؟ ترڅو په اور کې د سوځېدو په صورت کې د مکان و مالک ته هم بېمه ورکوله شي که د مکان د مالک لپاره بېمه کول

(۱) بېمه په دې وجه حرام ده چي په دې کې سود او قمار دواړه دي مخکې د ژوند او د جائداد په بېمو کې دادواړې خبرې به وي ځکه حضرت مفتی صاحب دواړې ناروایکې دي مگر اوس د ژوند په بېمه کې خودادواړه تاوانونه شته او د جائداد په بېمه کې دادواړه تاوانه نشته ځکه لائف انشورنس (د ژوند بېمه) خو حرام دی خودجائداد (موت، دکان، سامان او نورو) بېمه جائز ده په منډیکل انشورنس کې که سړی د بېمې له مدي پوره کولو څخه مخکې مړ شو نو د بېمې روپی ورکول کیږي که یې د بېمې موده پوره کړه او څه پېښه ونشو نو جمع کړې روپی سره د سوده ورکوي نو په دې کې سود هم دی او قمار هم چي معلوم نه دی د بېمې روپی به ورکول شي که جمع کړې روپی ځکه د ژوند بېمه ناروا او د جائداد د بېمې د طریقې ده چي مثلاً د موت بېمه یې وکړه که د بېمې په موده کې کومه پېښه راغله نو د کړې خبرې سره سم د بېمې روپی ورکول کیږي چي د کمپنۍ له لوري به یو ډول مرسته وي او که موده د بېمې پوره شوه کومه پېښه نه راغله نو جمع کړې روپی ولاړې نو ګواکي هغه دیوې کمپنۍ د غړي او منبر جوړېدو فیس دی او د پېښې راتلو په صورت کې د بېمې روپی د کمپنۍ له لوري مرسته ده لنډه دا چي په دې کې نه قمار دی اونه سود ځکه د جائداد بېمه باید جائز شي مفتیان کرام دې ورباندې فکر وکړي دغه ډول کوم مال چي د ډاک او نورو په وسيله رالیږل کیږي او دهغه بېمه کیږي دهغه طرفته هم د جائداد د بېمې په رنگه ده په هغه کې هم نه سود ورکول کیږي نه قمار شته بلکي د بېمې روپی د سیکو رتي (خوندي کولو) معاوضه ده که مال هغه مقصودی ځای ته ورسېدی نو د بېمې روپی یعنی د خوندي کولو معاوضه ولاړه او که نه ورسېدی نو ډاکخانه او نور د معلومو روپیو ادا کولو د مواردو د احم د کمپنۍ له لوري یو ډول مرسته ده د مال ضمان نه دی پردې باندې دې هم مفتیان کرام فکر وکړي ۱۲ سعید احمد پالنپوری

په هیڅ حال کې صحیح نه ده؟ (۱۳۴۵/۴۴۸ هج)

خواب: د شرعی قاعدو سره سم دځان، یامال، یامکان او یادکان بېمه کول د اتول په قمار کې داخل دي ددې د جواز هیڅ صورت په شرعی طریقې نشته.

سوال: (۱۰۳) په آئنده کې د خوندي کولو لپاره د کوم جائد بېمه کول شرعاً جائز دی، که نه؟ (۱۳۴۵/۷۲۹ هج)

خواب: په شریعت کې بېمه دځان یا مال او یا جائد صحیح نه ده دداسي ګټې لحاظ مه کوئ چي د شریعت د حکم په خلاف وي که قومي ګټه وي او که ځاني د شریعت په مقابله کې کومه د دنیا ګټه مخته مه ږدئ فقط.

وقف کړی جائد بېمه کول

سوال: (۱۰۴) (الف) یو وقف جائد که بېمه کړو یعنی که دغه جائد اتمه له اورياطوفان څخه تاوان ورسپړي نو ددې تاوان د موارد په زیدوي چي دهغه په عوض له کاله د بيمې اجرت و زیږد ته ورکول کیږي دا ډول له کاله مزدوري ورکول روا دي، که نه

(ب) و جائد اتمه که له اوريا سېلۍ څخه تاوان وي نو له زید څخه دهغه نقصان قیمت اخستل روا دي او که نه؟ (۱۳۴۵/۷۴۷ هج)

خواب: (الف اوب) بېمه کول شرعاً ناروا دي نو له کاله اجرت ورکول روانه دي اوله زید څخه نقصان اخستل روانه دي.

تجارتی مال چي نورو ملکونو ته لېږل کیږي دهغه بېمه کول

سوال: (۱۰۵) د تجارت مال چي داوبود جهاز (کنستی) په وسيله نورو هېوادو ته لیږي دامال که بېمه کړل شي نو جهازوال دا ډیر خوندي کوي لکه ډاکخانې والا چي بېمه کړي پاکتونه ډیر په حفاظت سره رسوي په دې صورت کې به د مال بېمه

کول صحیح وي او که نه؟ (۱۳۴۵/۴۴۸ هج).

ځواب: له شرعي قاعدې سره سم دا جائزه دی، ځکه چې پراجیر باندې د ضمان شرط ناروادی کما فی الدر المختار ولا یضمن ما هلك فی یدہ وان شرط علیه الضمان لان شرط الضمان فی الامانة باطل کالمودع الخ (۱) فقط.

(۱) الدر مع الرد (۵/۴۵) کتاب الاجارة، مبحث اجیر المشترك طر شیدیه.

خبرتیا

په دغه ټوک کې چې کومو کتابونو ته حوالې ورکول شوې دي هغوی د لاندنيو کتابخانو چاپونه دي.

د کتابونو نومونه

صاح سته

موطائين

شرح معانی الآثار

مشکوٰۃ شریف

هدایه

فتاوی شامی

فتاوی هندیه

بدائع الصنائع

شرح وقایه

حلبی کبیر

طحطاوی علی مراقی الفلاح

البحر الرائق

مکتبه بلال د پوښتو

//

//

کتب خانه نعیمی د پوښتو

الامین کتابستان د پوښتو

مکتبه رشیدی د پوښتو

دارالکتب د پوښتو

//

//

//

//

زکریا بوک د پوښتو